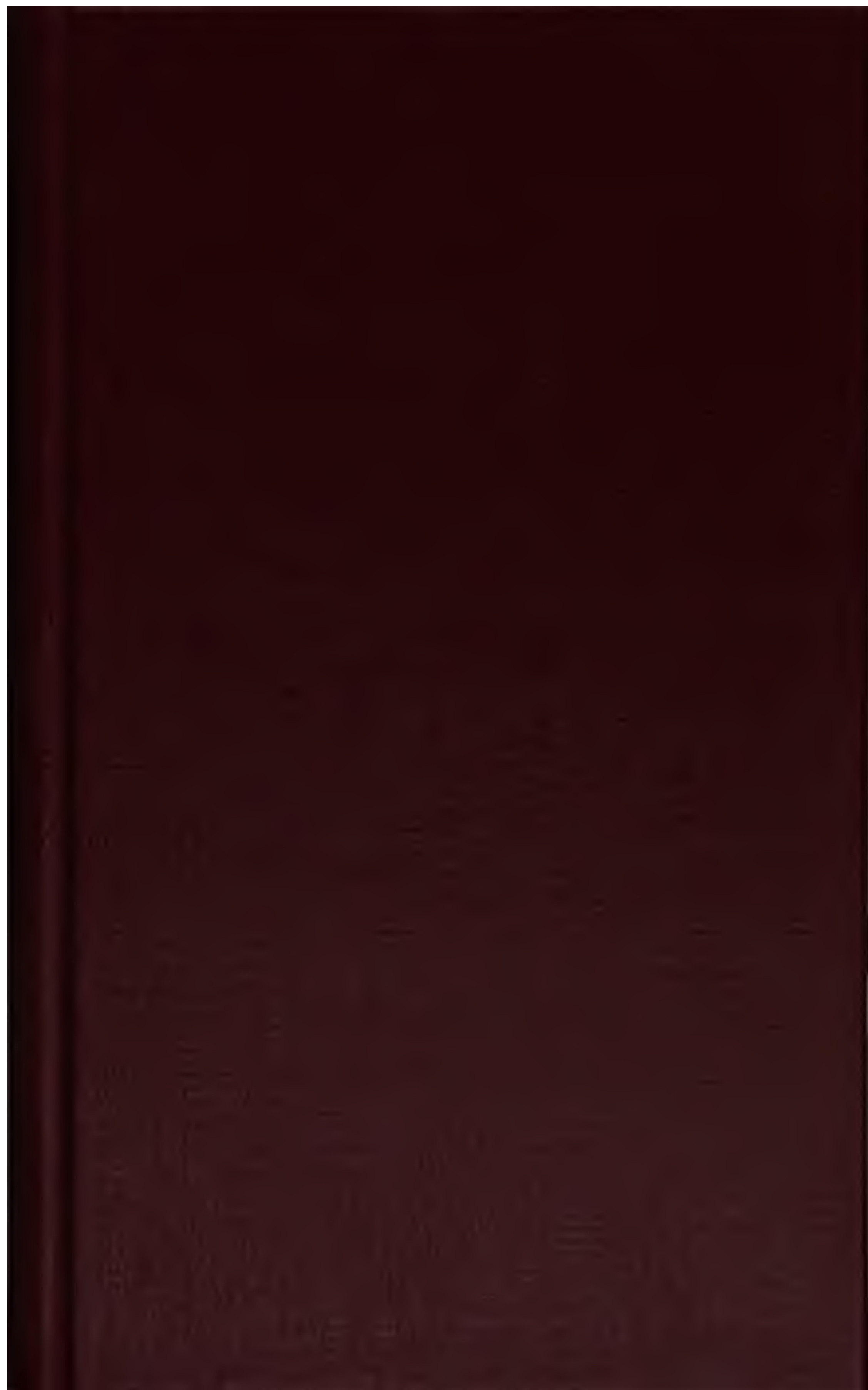
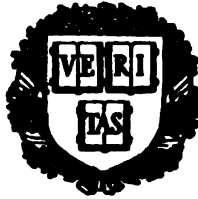

VE RI
TAS

CARMINA HOMERICA

IMMANUEL BEKKER

EMENDABAT ET ANNOTABAT.

VOLUMEN PRIUS.

ILIAS.

BONNAE

APUD ADOLPHUM MARCUM

A. 1858.

PRAEFATIO.

Qui studia Homerica ex diuturno languore suscitavit, Fridericus Augustus Wolfius artem criticam ultra Aristarchi recensionem regredi posse negabat. idem, quid Homerus cecinerit, nonnisi ex quadam analogia carminum recte iudicari arbitrabatur. quam congruenter utrumque, nunc non quaero: de analogia vehementer assentior viro eximio, neque aliam atque haec monstrat video viam ad textum sibi constantem ac convenientem, legibus temperatum certis et definitis, omni denique genere aequabilem. atque tantam esse analogiae vim et praestantiam iam tum divinabam, cum adolescens primam poetae operam dedi; ideoque, quamvis grammaticorum codicumque auctoritate plane movebar, summam tamen iudicii ex perpetuitate quadam et nexu testimoniorum, quae ipsa sibi carmina dicerent, suspendebam. nunc, post lustra decem multaque facultatis meae, si qua est, criticae multis in scriptoribus experimenta, eadem illa analogia, tanquam duce spectata et probata etiam confidentius fretus a recepta vulgo lectione longius quam ullus ante me editor discedo. natam eo pacto huius editionis a ceteris dissimilitudinem hoc quidem loco satis habeo breviter ac summatim percurrere, peculiari mox libello altius et, ut oportet, a capite repetendam.

Primum igitur versus spurios aliquammultos notavi, eos duntaxat quibus exemptis poetae vel oratio lenius profluere vel narratio aptius continuari videretur. ita enim profecto res se habet ut, tametsi frustra fuerit si quis ullo sibi casu speret posse contingere ut horum carminum aut compagem prima ab origine laxam adstringat aut partes iam usque a Pisistrati memoria luxatas in locum reponat, tamen saepenumero accidat ut cum utile sit tum ne difficile quidem ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλειν.

Deinde, ut in eo genere subsistamus quod speciem verborum format, sententiam non magnopere commutat, littera Aeolica postquam et vetustate et negligentia evanuerat, admirabili Bentlei sagacitate ab oblivione vindicata perdiu iacuit, dum a bellis hominibus irridetur, a viris doctis aut invidiose impugnatur aut insulse defenditur, donec ab Heynio in notas saltem admissa est. huius me necessarias utilitates non decebat amplius aspernari. itaque reduxi digamma, sed quantum poteram et licebat, caute pedetentimque reduxi, sed in sedem reduxi suam, proditam illam manifestis vestigiis, non optatam cupideve arreptam.

Versum in primis attendi studiose, quem plurimum valuisse ad fingendam variandamque et locupletandam linguam antiquam omnes consentiunt. eo magistro diphthongos patronymicorum dissolvi, caesuram augmento syllabico anteposui, hiatui unum certe reliqui perfugium, dactylus an spondeus eligatur paucioribus quam vulgo putant hexametri locis optionem esse intellexi. blandimenta aurium parum curabam; sic enim mihi persuadebam, non fore absona aut absurda quae vera et genuina esse certa ratio efficeret.

Atque rationem, simplicem quidem et apertam, in accentibus quoque secutus sum, incredulus nonnunquam grammaticis veteribus, quippe quos opinionum commentis magis quam rei natura et usu duci viderem. velut particulam affirmativam (ἦ τοι) a disiunctiva (ἤτοι) distinxi, articulum (ὁ) a pronomine (ὅ), substantivum πρύ-

μνη ab adiectivo πρυμνή. ὥς non tantum post καί et οὐδέ circumflexi, sed ubicunque οὕτως sonaret. ὥς αὔτως a Buttmanno accepi. μητιέτα et ἀκακῆτα ut reponerem, dedi similibus illis νεφεληγερέτα ἱππηλάτα κυανοχαῖτα. quod θωκόνδε νηάδε οἰκόνδε malui quam θῶκόνδε νῆάδε οἶκόνδε, ἠπειρόνδε θαλαμόνδε Οὐλυμπόνδε quam ἤπειρόνδε θάλαμόνδε Οὔλυμπόνδε, casum si quis agnoverit locativum, accentum non requiret plus unum.

In scribendi modis cum saepe perinde esset, haecne an illa poneretur littera, eam fere quoque loco posui quae a finitimis et propinquis formis proxime abesset. sic quod ἀφίει scribebatur pro ἀφίῃ, ἐτίθει pro ἐτίθη, ἐδίδου pro ἐδίδω, factum est errore eorum qui, cum priscam litteraturam Ionica mutarent, non meminerant, quod erat αφιε ετιθε εδιδο, posse utroque modo legi, debere eo qui tertiam a prima, singularem a plurali, indicativum ab optativo participio infinitivo quam minime abstraheret. iidem ex εος ἕως fecerunt, ubi versus εἶος postulabat, sexcentisque locis μέν reliquerunt, ubi sententiae μήν conveniebat.

Postremo vocabulorum simplicium et compositorum hoc tenui discrimen ut integra nihilque passa non facile coniungerem. quocirca pro consuetis εὐφρονέων et καρηκομόωντες ἐῢ φρονέων reposui et κάρη κομόωντες, praesertim cum εὐφρονέων idem esse debeat quod εὔφρων ὤν i. e. εὐφραινόμενος, nec differat καρηκομόων a καρήξανθος aut κεφαληνκομόων. exaequanda autem esse visa sunt βαρὺ στενάχων et βαρέα στενάχων, εὐρὺ ῥέων et εὐρὺ ῥέει, δάκρυ χέων et κατὰ δάκρυ χέουσα, ἐγώ γε et σύ γε, itidem, quae rarius recurrunt, permulta.

Superest ut annotationem excusem. defugiebam insolitum mihi et molestum praefandi commentandique negotium; quo supersedere non concessere columnae. poscentibus dedi quod extemplo potui: enumeravi tum locos meo arbitratu constitutos, tum reliquam

varietatem lectionis ex scholiis, lexicis, membranis nudis, editionibus excerptam, versus insuper eos qui vel universi vel aliqua ex parte iterantur, vocesque rursus solitarias nec plus semel lectas. nec carebat utilitate ea opera, si perfici potuisset: nunc inchoata magis quam profligata, quo numeris suis absolvatur, iuniorum exspectat industriam.

ἸΛΙΑΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

Α. λοιμός. μῆνις. 1

Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσηΐδα. οὐκ ἀπολαβὼν δὲ ἀλλὰ καὶ μεθ᾽ ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν Ἑλλήνων. λοιμοῦ δὲ γενομένου καὶ πολλῶν ὡς εἰκὸς διαφθειρομένων ἐκκλησίαν Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφήσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεόν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς διηνέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπέσπασε τὴν Βρισηΐδα. ὃ δὲ ὀργίζεται τοῖς Ἕλλησι. Θέτις δὲ τοῦ υἱοῦ δεηθέντος εἰς Ὄλυμπον ἀνελθοῦσα ἠτήσατο παρὰ τοῦ Διὸς ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἥρα δὲ γνοῦσα διηνέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν Ἥφαιστος οἰνοχοήσας ἐν ἐκπώματι χρυσῷ. οἳ δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχηθέντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

Β. ὄνειρος. διάπειρα. Βοιώτεια ἢ κατάλογος νεῶν. 2

Ζεὺς ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι παρακελεύεται τοὺς Ἕλληνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὃ δὲ πρότερον μὲν συνέδριον τῶν ἀρίστων, ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος ἀποπειρᾶται αὐτῶν παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. κατέχει δὲ αὐτοὺς Ὀδυσσεὺς Ἀθηνᾶς προνοίᾳ καὶ Νέστωρ δημηγορήσας. εἶτα τροφὴν ἀνελόμενοι ἐξοπλίζονται αὐτοί τε καὶ οἱ ἡγεμόνες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες Ἴριδος αὐτοῖς ἀπαγγειλάσης. κατάλογον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρατευμάτων καὶ τῶν νεῶν.

Γ. ὅρκοι. τειχοσκοπία. Πάριδος καὶ Μενελάου μονομαχία. 3

Ἀλεξάνδρου προκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ διαλύσει τῶν ὅλων ὅρκοι γίνονται, ἐφ᾽ ᾧ τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. ἡττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτη ἁρπάζει καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγοῦσα μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν Ἑλένην. οἳ δὲ συνομιλήσαντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

Δ. *ὁρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνονος ἐπιπώλησις.* 4

ἔδοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἁλῶναι· διὸ Ἀθηνᾶ Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε. καὶ οὕτω συγχυθέντων τῶν ὅρκων Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον, Ἀγαμέμνων δὲ ἀπελθὼν τὴν στρατιὰν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον. συμβολῆς δὲ γενομένης πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἀναιροῦνται.

Ε. *Διομήδους ἀριστεία.* 5

Διομήδης Ἀθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης ἀριστεύει καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς καὶ Ἄρεα κατὰ τοῦ κενεῶνος. Αἰνείαν δὲ πληγέντα ὑπ' αὐτοῦ λίθῳ Ἀπόλλων διασώζει. Τληπόλεμος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνος ἀναιρεῖται. τῷ δὲ Ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήττει, ἰᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

Ζ. *Ἕκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.* 6

τῶν θεῶν ἀποστάντων τῆς μάχης οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων. Ἑλένου δὲ συμβουλεύσαντος Ἕκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κελεύει εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην ἀποστήσειε τῆς μάχης. τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες φιλίαν πατρικὴν διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Ἕκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

Η. *Ἕκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. νεκρῶν ἀναίρεσις.* 7

Ἑλένου συμβουλεύσαντος Ἕκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. ἐννέα δὲ ἀναστάντων ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος, καὶ γενναίως αὐτοὺς ἀγωνισαμένους διαλύουσι κήρυκες ἑσπέρας γενομένης. τῇ δ' ἑξῆς τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι θάπτουσι, καὶ τεῖχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησεν. Ζεύς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

Θ. *κόλος μάχη.* 8

Ζεὺς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατευμάτων ἐπὶ τὴν Ἴδην κατέρχεται, καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τοὺς Ἕλληνας ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἥραν δὲ καὶ Ἀθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιούσας ἐπέσχεν Ἶρις Διὸς κελεύσαντος. ἑσπέρας δὲ γενομένης Ἕκτωρ ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ ὥστε στρατοπεδεύεσθαι καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

Ι. *πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. λιταί.* 9

Ἀγαμέμνονος συμβουλεύσαντος τοῖς Ἕλλησι φεύγειν ἀνίστανται τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστωρ. συμβουλεύσαντος δὲ Νέστορος πρὸς Ἀχιλλέα πέμπονται πρέσβεις. καὶ δεηθεῖσιν ἀντεῖπεν αὐτοῖς Ἀχιλλεύς. οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

K. Δολώνεια. 10

Ἀγαμέμνων ἀγρυπνήσας ἀνίστησι τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων αὐτός τε καὶ Μενέλαος· καὶ ἐπὶ τῆς τάφρου συμβουλευσάμενοι πέμπουσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην, οἳ Δόλωνα μὲν συναντήσαντες ἀναιροῦσι, πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτοῦ Ῥῆσόν τινα βασιλέα καὶ Θρᾶκας παρεῖναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐπελθόντες δολοφονοῦσι τὸν Ῥῆσον καὶ τῶν ἑταίρων τινάς, τούς τε ἵππους αὐτοῦ ἀπελάσαντες εἰς τὸν ναύσταθμον παραγίνονται.

Λ. Ἀγαμέμνονος ἀριστεία. 11

Ἀγαμέμνων αὐτός τε ὁπλισάμενος καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἕλληνας ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἕκτωρ δὲ Διὸς κελεύσαντος ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον διασώζεται. μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων ἀμύνεται αὐτούς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ. τιτρώσκονται μέντοι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι, Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σώκου· ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου τοξεύονται Διομήδης καὶ Εὐρύπυλος καὶ Μαχάων, ὃν ἐπανιόντα σὺν Νέστορι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον τίς εἴη ὁ τετρωμένος. ὃ δὲ ἀφικόμενος καὶ μαθὼν Μαχάονα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται ἢ τὸν Ἀχιλλέα πεῖσαι συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν ἢ αὐτὸς γοῦν λαβὼν τὴν παντευχίαν τοῦ Ἀχιλλέως ἐξελθεῖν εἰς μάχην. ἐπανερχόμενος δὲ περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ κομίσας εἰς τὰς ναῦς θεραπεύει.

M. τειχομαχία. 12

ἀποβάντες οἱ Τρῶες τῶν ἵππων διαβαίνουσι τὴν τάφρον, καίτοι ἀπαισίου αὐτοῖς φανέντος οἰωνοῦ, καὶ εἰς πέντε τάξεις διαιρεθέντες προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων. ἔνθα Σαρπηδὼν ἔπαλξιν κατασπᾷ, Ἕκτωρ δὲ λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας ἐπέβη ταῖς ναυσί, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

N. μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν. 13

Ποσειδῶν νικωμένους ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας ὁμοιοῦται Κάλχαντι καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παρορμᾷ, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα καί τινας ἄλλους. πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἀναιροῦνται. τιτρώσκονται δὲ Δηίφοβος καὶ Ἕλενος. τοὺς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν Ἕκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

Ξ. Διὸς ἀπάτη. 14

Ἀγαμέμνων συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἥρα δὲ τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης κατέρχεται, καὶ τὸν Ὕπνον πείσασα κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα πλήσσει· ὃ δὲ ἀναγαγὼν αἷμα λιποψυχεῖ. ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας ὁ Λοκρός.

Ο. *παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.* 15

Ζεὺς ἐγερθεὶς καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους Ἥρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἶριν μὲν πέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου, Ἀπόλλωνα δὲ ὅπως ἀναρρώσῃ τὸν Ἕκτορα, ὃς ἀναλαβὼν αἰγίδα τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει. καὶ μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

Π. ***Πατρόκλεια.*** 16

Πατρόκλῳ δεηθέντι Ἀχιλλεὺς ἐπιτρέπει τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἀναλαβεῖν καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἳ δὲ ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα Πήδασον. ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Ρ. ***Μενελάου ἀριστεία.*** 17

περὶ τοῦ Πατρόκλου σώματος κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου, Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν. οἱ δὲ περὶ Μενέλαον Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγελοῦντα, ὑποδύντες δὲ καὶ ἀράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις ἐκφέρουσι τῆς μάχης. οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

Σ. *ὁπλοποιία.* 18

Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται. ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης παρηγορεῖ αὐτόν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου. κελευσάσης δὲ Ἥρας ἄοπλος προελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσιν, καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται. τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν. Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Τ. *μήνιδος ἀπόρρησις.* 19

Θέτιδος κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως ἀπόρρησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὁπλίζεται καὶ στρατιὰν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται, ᾧ ἐπιπλήττει.

Υ. ***θεομαχία.*** 20

Διὸς ἐπιτρέψαντος κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες, τοῖς μὲν Ἕλλησιν Ἥρα τε καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἥφαιστος καὶ Ἑρμῆς, τοῖς δὲ Τρωσὶν Ἀφροδίτη καὶ Ἀπόλλων, ἔτι δὲ καὶ Ἄρτε-

μις καὶ Λητὼ Ἄρης τε καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ ἀντιστάντα Ἀχιλλεῖ σώζει Ποσειδῶν νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ καὶ Πολύδωρον τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ ἀντιστὰς αὐτῷ φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν. τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπείγει.

Φ. μάχη παραποτάμιος. 21

τῶν Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν τοὺς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ εἰς ποινὴν Πατρόκλου, τὸν δὲ Πριάμου υἱὸν Λυκάονα καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ. ἔπειτα τοῦ ποταμοῦ πλημύραντος κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων εἴργει Ἀγήνορι ὁμοιωθείς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

Χ. Ἕκτορος ἀναίρεσις. 22

τῶν Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν μόνος Ἕκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλέα τὸ μὲν πρῶτον φεύγει, ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης καὶ ἀναιρεῖται. ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει. οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

Ψ. ἆθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ. 23

Ἀχιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ τυραννήσας καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωικοὺς νεανίσκους καὶ κύνας καὶ ἵππους καὶ ἄλλα ἱερεῖα. ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Ω. Ἕκτορος λύτρα. 24

Ζεὺς κηδόμενος Ἕκτορος Θέτιν μὲν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα, Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβῃ. ὃ δὲ προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κοιμίσαντος τοὺς Ἑλληνικοὺς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν, καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν θάπτει καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϝιδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ϝελώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ϝάναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθεὶς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης. ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ ϝεκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
"Ἀτρεΐδα τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν καὶ ϝοίκαδ' ἱκέσθαι·
παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι
ἀζόμενοι Διὸς υἷα ϝεκηβόλον Ἀπόλλωνα."
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ϝήνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίη, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
"μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ ϝοίκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης,

ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι."
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ,
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιός
Ἀπόλλωνι ϝάνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ.
"κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ϝῖφι ϝανάσσεις,
Σμινθεῦ. εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐϝέλδωρ·
τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀιστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο.
ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκεν·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύνας ἀργούς,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιείς
βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας ὀίω
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
ἢ καὶ ὀνειροπόλον (καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν),
ὅς ϝείπῃ ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἤ τ' ἄρ' ὅ γ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἠ θ' ἑκατόμβης,
εἴ κέν πως ϝαρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάσας ἥμιν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι."
ἤ τοι ὅ γ' ὣς ϝειπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,

47 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἤιε νυκτὶ ϝεϝοικώς.

ὃς ϝήδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
καὶ νήεσσ' ἡϝήσατ' Ἀχαιῶν Ϝίλιον εἴσω
ϝὴν διὰ μαντοσύνην, τήν ϝοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀϝορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήσασθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνος ϝεκατηβελέταο ϝάνακτος.
τοιϝὰρ ἐϝὼ ϝερέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον
ἦ μήν μοι πρόφρων ϝέπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἦ ϝὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν ὃς μέϝα πάντων
Ἀρϝείων κρατέει καί ϝοι πείθονται Ἀχαιοί.
κρείσσων ϝὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι·
εἴ περ ϝάρ τε χόλον ϝε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ,
ἐν στήθεσσι ϝεοῖσι. σὺ δὲ φράσαι ἤ με σαώσεις."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"θαρσήσας μάλα ϝειπὲ θεοπρόπιον ὅτι ϝοῖσθα·
οὐ μὰ ϝὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε σὺ Κάλχαν
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἢν Ἀϝαμέμνονα ϝείπῃς,
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι."
καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων
"οὔτ' ἄρ' ὅ ϝ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἑκατόμβης,
ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀϝαμέμνων
οὐδ' ἀπέλυσε θύϝατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα,
τοὔνεκ' ἄρ' ἄλϝε' ἔδωκε ϝεκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.
οὐδ' ὅ ϝε πρὶν Δαναοῖσιν ἀϝεικέα λοιϝὸν ἀπώσει,
πρίν ϝ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ϝελικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄϝειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ἐς Χρύσην. τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν."
ἦ τοι ὅ ϝ' ὣς ϝειπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀϝαμέμνων
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέϝα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὄσσε δέ ϝοι πυρὶ λαμπετόωντι ϝεϝίκτην.
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέϝειπεν.
"μάντι κακῶν, οὐ πώ ποτέ μοι τὸ κρήϝυον εἶπας.
αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω ϝεῖπας ϝέπος οὔτε τέλεσσας.
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀϝορεύεις

ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφι ϝεκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά' ἄποινα
οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτήν
ϝοίκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ϝεθέν ἐστι χερείων,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἂρ φρένας οὔτε τι ϝέργα.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ϝέϝοικεν·
λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
οὐδέ τί που ϝίδμεν ξυνήια κείμενα πολλά,
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέϝοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοί
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, εἴ κέ ποθι Ζεὺς
δῷσι πόλιν Τροίην ἐυτείχεον ἐξαλαπάξαι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
ἦ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
ἧσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις,
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρῃον
βήσομεν. εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεύς
ἠὲ σὺ Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἥμιν ϝεκάϝεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

---

139 ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι.

"ὤ μοι, ἀναιδείην ἐπιϝειμένε, κερδαλεόφρον,
πῶς τίς τοι πρόφρων ϝέπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσι ϝῖφι μάχεσθαι;
οὐ γὰρ ἐϝὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τί μοι αἴτιοι εἰσίν·
οὐ ϝάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεσηϝύς,
οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ϝηχήεσσα·
ἀλλὰ σοί, ὦ μέϝ' ἀναιδές, ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃς,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
πρὸς Τρώων. τῶν οὔ τι μετατρέπῃ οὐδ' ἀλεϝίζεις·
καὶ δή μοι ϝέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόϝησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
οὐ μὴν σοί ποτε ϝῖσον ἔχω ϝέρας, ὁππότ' Ἀχαιοί
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο
χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ', ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
σοὶ τὸ ϝέρας πολὺ μεῖζον, ἐϝὼ δ' ὀλίϝον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον ἐστίν
ϝοίκαδ' ἴμεν ξὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδὲ σ' ὀίω
ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων
"φεῦϝε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται. οὐδέ σ' ἐϝώ ϝε
λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἐμοί ϝε καὶ ἄλλοι
οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητιέτα Ζεύς.
ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων·
αἰεὶ ϝάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό ϝ' ἔδωκεν.
ϝοίκαδ' ἰὼν ξὺν νηυσί τε σῇς καὶ σοῖς ἑτάροισιν
Μυρμιδόνεσσι ϝάνασσε. σέθεν δ' ἐϝὼ οὐκ ἀλεϝίζω,
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε.
ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐϝὼ σὺν νηί τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
πέμψω, ἐϝὼ δέ κ' ἄϝω Βρισηίδα καλλιπάρῃον
αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν ϝέρας, ὄφρ' εὖ ϝειδῇς
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυϝέῃ δὲ καὶ ἄλλος
ϝῖσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην."
ὣς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος ϝένετ', ἐν δέ ϝοι ἦτορ

στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ᾽ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
εἷος ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἕλκετο δ᾽ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ᾽ Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
στῆ δ᾽ ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα,
οἴῳ φαινομένη· τῶν δ᾽ ἄλλων οὔ τις ὁρᾶτο.
θάμβησεν δ᾽ Ἀχιλεύς, μετὰ δὲ τράπετ᾽, αὐτίκα δ᾽ ἔγνω
Παλλάδ᾽ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ ϝοι ὄσσε φάανθεν.
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τίπτ᾽ αὖτ᾽, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ϝερέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀίω·
ϝῇς ὑπεροπλίῃσι τάχ᾽ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, εἴ κε πίθηαι,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ᾽ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
ἀλλ᾽ ἄγε λῆγ᾽ ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί·
ἀλλ᾽ ἦ τοι ϝέπεσιν μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ.
ὧδε γὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὕβριος εἵνεκα τῆσδε. σὺ δ᾽ ἴσχεο, πείθεο δ᾽ ἡμῖν."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"χρὴ μὴν σφωίτερόν γε, θεά, ϝέπος εἰρύσσασθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.
ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ᾽ ἔκλυον αὐτοῦ."
ἦ, καὶ ἐπ᾽ ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἂψ δ᾽ ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ᾽ ἀπίθησεν
μύθῳ Ἀθηναίης. ἣ δ᾽ Οὐλυμπόνδε βεβήκειν
δώματ᾽ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλεΐδης δ᾽ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖσι ϝέπεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέϝειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο.
"ϝοινοβαρές, κυνὸς ὄμματ᾽ ἔχων, κραδίην δ᾽ ἐλάφοιο,
οὔτε ποτ᾽ ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχονδ᾽ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ ϝείδεται εἶναι.

ἦ πολὺ λώιόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντία ϝείπῃ.
δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι ϝανάσσεις·
ἦ ϝὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ἀλλ' ἔκ τοι ϝερέω, καὶ ἐπὶ μέϝαν ὅρκον ὀμοῦμαι.
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ ϝάρ ῥά ϝε χαλκὸς ἔλεψεν
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέϝας ἔσσεται ὅρκος.
ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
ξύμπαντας· τότε δ' οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας."
 ὣς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε ϝαίῃ
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἕζετο δ' αὐτός.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
ϝηδυϝεπὴς ἀνόρουσε, λιϝὺς Πυλίων ἀϝορητής,
τοῦ καὶ ἀπὸ ϝλώσσης μέλιτος ϝλυκίων ῥέεν αὐδή.
τῷ δ' ἤδη δύο μὲν ϝενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
ἐφθίαθ', οἵ ϝοι πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ ϝένοντο
ἐν Πύλῳ ἠϝαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισι ϝάνασσεν.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀϝορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὢ πόποι, ἦ μέϝα πένθος Ἀχαιίδα ϝαῖαν ἱκάνει.
ἦ κεν ϝηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες,
ἄλλοι τε Τρῶες μέϝα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν,
οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
ἤδη ϝάρ ποτ' ἐϝὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν
ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵ ϝ' ἀθέριζον.
οὐ ϝάρ πω τοίους ϝίδον ἀνέρας, οὐδὲ ϝίδωμαι,
οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.
κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισι μάχοντο,

---

265 Θησέα τ' Αἰϝεΐδην, ἐπιϝείκελον ἀθανάτοισιν.

φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
καὶ μὴν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών,
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης (καλέσαντο γὰρ αὐτοί),
καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὔ τις
τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
καὶ μήν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.
ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην,
ἀλλ' ἔα ὥς ϝοι πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
μήτε σὺ Πηλεΐδη ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆι
ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πᾶσιν δὲ ϝανάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι ὀίω.
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τούνεκά ϝοι προθέωσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;"
τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς
"ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ϝέργον ὑπείξομαι, ὅττι κε ϝείπῃς.
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο· μὴ γὰρ ἐμοί γε.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
χερσὶ μὲν οὔ τοι ἐγώ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,
οὔτε σοὶ οὔτε τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἔστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀϝέκοντος ἐμεῖο.
εἰ δ' ἄγε μήν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε·
αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί."
ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένω ϝεπέεσσιν
ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας
ἤιε σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ ϝοῖς ἑτάροισιν,
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προϝέρυσσεν,

280 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι ϝανάσσει.
Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἐγώ γε
λίσσομ' Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

296 σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγώ γ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὀίω.

ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐϝείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρῃον
εἷσεν ἄϝων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωϝεν.
οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
ϝέρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
κνίση δ' οὐρανὸν ἷκε ϝελισσομένη περὶ καπνῷ.
ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀϝαμέμνων
λῆϝ' ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆι,
ἀλλ' ὅ ϝε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέϝειπεν,
τώ ϝοι ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε.
"ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆος·
χειρὸς ἑλόντ' ἀϝέμεν Βρισηίδα καλλιπάρῃον.
εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐϝὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
ἐλθὼν ξὺν πλεόνεσσι· τό ϝοι καὶ ῥίϝιον ἔσται."
ὣς ϝειπὼν προΐη, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
τὼ δ' ἀϝέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυϝέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώ ϝε ϝιδὼν ϝήθησεν Ἀχιλλεύς.
τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔϝνω ϝῇσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε
"χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄϝϝελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
ἆσσον ἴτ'· οὔ τί μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀϝαμέμνων,
ὃ σφῶι προΐη Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.
ἀλλ' ἄϝε, διοϝενὲς Πατρόκλεες, ἔξαϝε κούρην
καί σφωιν δὸς ἄϝειν. τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὖτε
χρειὼ ἐμεῖο ϝένηται ἀϝεικέα λοιϝὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις. ἦ ϝὰρ ὅ ϝ' ὀλοιῇσιν φρεσὶ θύει,
οὐδέ τι ϝοῖδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως ϝοι παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί."
ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
ἐκ δ' ἄϝαϝεν κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρῃον,
δῶκε δ' ἄϝειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
ἣ δ' ἀϝέκουσ' ἅμα τοῖσι ϝυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς,
θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεϝνύς.
"μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές ϝε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐϝϝυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ ϝάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀϝαμέμνων
ἠτίμησεν· ἑλὼν ϝὰρ ἔχει ϝέρας, αὐτὸς ἀπούρας."
ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δὲ κλύε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ ϝέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἠΰτ' ὀμίχλη,
καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα ϝείδομεν ἄμφω."
τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
"ϝοῖσθα· τί ἤ τοι ταῦτα ϝιδυίῃ πάντ' ἀϝορεύω;
ᾠχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤϝομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἕλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον.
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ϝεκατηβόλου Ἀπόλλωνος
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύϝατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ ϝεκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί
αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀϝλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀϝαμέμνονι ϝήνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίη, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
χωόμενος δ' ὁ ϝέρων πάλιν ᾤχετο. τοῖο δ' Ἀπόλλων
εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα ϝοι φίλος ἦεν,
ἧκε δ' ἐπ' Ἀρϝείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοί
θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
εὖ ϝειδὼς ἀϝόρευε θεοπροπίας ϝεκάτοιο.
αὐτίκ' ἐϝὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·
Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστάς
ἠπείλησεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.

τὴν μὲν ϝὰρ σὺν νηὶ θοῇ ϝελίκωπες Ἀχαιοί
ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄϝουσι δὲ δῶρα ϝάνακτι·
τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄϝοντες
κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί ϝε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος·
ἐλθοῦσ' Οὔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
ἢ ϝέπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠέ τι ϝέρϝῳ.
πολλάκι ϝάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεϝάροισιν ἄκουσα
εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι
οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀϝεικέα λοιϝὸν ἀμῦναι,
ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
ἀλλὰ σὺ τόν ϝ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαο δεσμῶν,
ὦχ' ἑκατόϝχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰϝαίων'· ὃ ϝὰρ αὖτε βίῃ ϝοῦ πατρὸς ἀμείνων·
ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ ϝαίων.
τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοί, οὐδέ τ' ἔδησαν.
τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ ϝούνων,
εἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἅλα ϝέλσαι Ἀχαιούς
κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
ϝνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀϝαμέμνων
ϝὴν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
"ὤ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σε τρέφον αἰνὰ τεκοῦσα;
εἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
ἦσθαι, ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν.
νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων
ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεϝάροισιν.
τοῦτο δέ τοι ϝερέουσα ϝέπος Διὶ τερπικεραύνῳ
εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀϝάννιφον, εἴ κε πίθηται.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
Ζεὺς ϝὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο·
δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε,
καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
καί μιν ϝουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀίω."
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσετο, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ

χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός,
τήν ῥα βίῃ ἀϝέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς.
ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθη, καί μιν προσέϝειπεν
"ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεσθα ϝάνακτα,
ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν."
ὣς ϝειπὼν ἐν χερσὶ τίθη, ὁ δὲ δέξατο χαίρων
παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην
ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν,
χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών.
"κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ϝῖφι ϝανάσσεις.
ἠμὲν δή ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐϝέλδωρ·
ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀϝεικέα λοιγὸν ἄμυνον."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
ἀϝέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα ϝοῖνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ϝερύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
μέλποντες ϝεκάϝεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
ἦμος δ' ἠριϝένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάϝοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵη ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων.
οἳ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρῃ πορφύρεον μέϝα ϝίαχε νηὸς ἰούσης·
ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν οἵ ϝε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ϝέρυσσαν
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν,
αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
διοϝενὴς Πηλῆος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
οὔτε ποτ' εἰς ἀϝορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀυτήν τε πτόλεμόν τε.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη ϝένετ' ἠώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
παιδὸς ἑϝοῦ, ἀλλ' ἥ ϝ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
ἠερίη δ' ἀνέβη μέϝαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε.
εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο,
καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε ϝούνων
σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα
λισσομένη προσέϝειπε Δία Κρονίωνα ϝάνακτα.
"Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἢ ϝέπει ἢ ϝέργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐϝέλδωρ.
τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν ϝε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων
ἠτίμησεν· ἑλὼν ϝὰρ ἔχει ϝέρας, αὐτὸς ἀπούρας.

473 καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,

ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον, Ὀλύμπιε μητιέτα Ζεῦ,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος ὄφρ' ἂν Ἀχαιοί
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ϝε τιμῇ."
ὣς φάτο· τὴν δ' οὔ τι προσέφη νεφεληϝερέτα Ζεύς,
ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο. Θέτις δ' ὡς ἥψατο ϝούνων,
ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις.
"νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
ἢ ἀπόϝειπ', ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' ἐὺ ϝειδῶ
ὅσσον ἐϝὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι."
τὴν δὲ μέϝ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληϝερέτα Ζεύς
"ἦ δὴ λοίϝια ϝέρϝ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρῃ, ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν.
ἡ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήϝειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω.
εἰ δ' ἄϝε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
τοῦτο ϝὰρ ἐξ ἐμέθεν ϝε μετ' ἀθανάτοισι μέϝιστον
τέκμωρ· οὐ ϝὰρ ἐμὸν παλινάϝρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω."
ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ϝάνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέϝαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
τώ ϝ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαϝεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰϝλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ϝεὸν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
ἐξ ἑδρέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἠϝνοίησε ϝιδοῦσ' ὅτι ϝοι συμφράσσατο βουλὰς
ἀρϝυρόπεζα Θέτις, θυϝάτηρ ἁλίοιο ϝέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα.
"τίς δὴ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν ξυμφράσσατο βουλάς;
αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα,
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας ϝειπεῖν ϝέπος ὅττι νοήσῃς."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
"Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιϝέλπεο μύθους
ϝειδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιϝεικὲς ἀκουέμεν, οὔ τις ἔπειτα

οὔτε θεῶν πρότερος τὸν ϝείσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ϝέκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι ἅσσ' ἐθέλησθα.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
ἠερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων.
τῇ σ' ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω,
πρῆξαι δ' ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ,
μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἆσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω."
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες.
τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ϝῆρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ.
"ἦ δὴ λοίγια ϝέργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτός
ἐσθλῆς ἔσται ϝῆδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ϝῆρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε
νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ' ἥμιν δαῖτα ταράξῃ.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητής
ἐξ ἑδρέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
ἀλλὰ σὺ τὸν ϝεπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἥμιν."
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθη, καί μιν προσέϝειπεν
"τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ϝίδωμαι

θεινομένην. τότε δ' οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥῖψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
ϝοινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλος μακάρεσσι θεοῖσιν,
ὡς ϝίδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης,
οὐ μὴν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
μουσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ϝοπὶ καλῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν ϝοικόνδε ϝέκαστος,
ἧχι ϝεκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησε ϝιδυίῃσι πραπίδεσσιν,
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

2 ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταί B
εὗδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε ϝήδυμος ὕπνος,
ἀλλ' ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσει', ὀλέσαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἥδε δέ ϝοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ϝοῦλον ὄνειρον.
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"βάσκ' ἴθι, ϝοῦλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω.
θωρῆξαί ϝε κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς
πασσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται."
ὣς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.

καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀϝαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εὕδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληΐῳ υἷι ϝεϝοικώς,
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα ϝερόντων τῖ' Ἀϝαμέμνων.
τῷ μιν ἐϝεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος
"εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄϝϝελος εἰμί,
ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέϝα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
θωρῆξαί σ' ἐκέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πασσυδίῃ· νῦν ϝάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάϝυιαν
Τρώων· οὐ ϝὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέϝναμψεν ϝὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
αἱρείτω, εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
φῆ ϝὰρ ὅ ϝ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
νήπιος, οὐδὲ τὰ ϝήδη ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ϝέρϝα·
θήσειν ϝὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλϝεά τε στοναχάς τε
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ἔϝρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
ἕζετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα
καλὸν νηϝάτεον, περὶ δὲ μέϝα βάλλετο φᾶρος,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀρϝυρόηλον,
εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί.
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὄλυμπον
Ζηνὶ φόως ϝερέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιϝυφθόϝϝοισι κέλευσεν
κηρύσσειν ἀϝορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠϝείροντο μάλ' ὦκα.
βουλὴ δὲ πρῶτον μεϝαθύμων ἷζε ϝερόντων
Νεστορέῃ παρὰ νηὶ πυλοιϝενέος βασιλῆος.
τοὺς ὅ ϝε συϝκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν.
"κλῦτε, φίλοι. θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος

ἀμβροσίην διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
ϝεῖδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ϝεϝῴκειν.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
'εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελος εἰμί,
ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
θωρῆξαί σ' ἐκέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς
πασσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσίν.' ὣς ὅ γε ϝειπὼν
ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀλλ' ἄγετ', εἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼ ϝέπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν ξὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω·
ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ϝεπέεσσιν."
ἦ τοι ὅ γ' ὣς ϝειπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ϝάναξ ἦν ἠμαθόεντος·
ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπεν,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δὲ ϝίδ' ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
ἀλλ' ἄγετ', εἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν."
ὣς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἦρχε νέεσθαι,
οἱ δ' ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
σκηπτοῦχοι βασιλῆες. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
ἠύτε ϝέθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσι ϝειαρινοῖσιν·
αἱ μέν τ' ἔνθα ϝάλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα·
ὣς τῶν ϝέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
ϝιλαδὸν εἰς ἀγορήν. μετὰ δέ σφισι ϝόσσα δεδήειν
ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν. ἐννέα δέ σφεας

κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' ἀυτῆς
σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
σπουδῇ δ' ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας
παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔστη σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Ἥφαιστος μὲν ἔδωκε Διὶ Κρονίωνι ϝάνακτι,
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεϊφόντῃ·
Ἑρμείας δὲ ϝάναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
αὐτὰρ ὅ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέι ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύϝαρνι Θυέστῃ,
αὐτὰρ ὅ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ϝανάσσειν.
τῷ ὅ γ' ἐρεισάμενος ϝέπε' Ἀργείοισι μετηύδα.
"ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ,
σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ϝίλιον ἐκπέρσαντ' ἐυτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
ἄπρηκτον πόλεμον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι
ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὔ πώ τι πέφανται.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,
ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρῶες μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν,
ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
Τρώων δ' ἄνδρα ϝέκαστοι ἑλοίμεθα ϝοινοχοεύειν,
πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο ϝοινοχόοιο.
τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπίκουροι
πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔνεισιν,
οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
Ϝίλιον ἐκπέρσαι, ἐὺ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται,
αἳ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα

εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ϝέργον
αὔτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἱκόμεσϑα.
ἀλλ' ἄγεϑ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειϑώμεϑα πάντες.
φεύγωμεν ξὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν."
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ ϑυμὸν ἐνὶ στήϑεσσιν ὄρινεν
πᾶσι μετὰ πληϑύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήϑη δ' ἀγορὴ φὴ κύματα μακρὰ ϑαλάσσης,
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' Εὖρός τε Νότος τε
ὤρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων·
ὣς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήϑη. τοὶ δ' ἀλαλητῷ
νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερϑε κονίη
ἵστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἅπτεσϑαι νηῶν ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάϑαιρον· ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν
ϝοίκαδε ϝιεμένων· ὑπὸ δ' ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
ἔνϑα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχϑη,
εἰ μὴ Ἀϑηναίην Ἥρη πρὸς μῦϑον ἔϝειπεν.
"ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
οὕτω δὴ ϝοικόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα ϑαλάσσης,
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἴϑι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖς ἀγανοῖς ϝεπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ϝέκαστον,
μηδέ τ' ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιϝελίσσας."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίϑησε ϑεὰ γλαυκῶπις Ἀϑήνη,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
καρπαλίμως δ' ἵκανε ϑοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
ἑστεῶτ'· οὐδ' ὅ γε νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης
ἥπτετ', ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ ϑυμὸν ἵκανεν.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀϑήνη
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ ϝοικόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
φεύξεσϑ' ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες,

---

147 ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαϑὺ λήιον ἐλϑών,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν,

κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
σοῖς δ' ἀγανοῖς ϝεπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ϝέκαστον,
μηδέ τ' ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιϝελίσσας."
ὣς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ϝόπα φωνησάσης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσεν
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς ϝοι ὀπήδει.
αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθών
δέξατό ϝοι σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ' ἀγανοῖς ϝεπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς.
"δαιμόνι', οὔ σε ϝέϝοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι,
ἀλλ' αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
οὐ γάρ πω σάφα ϝοῖσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔϝειπεν.
μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν.
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος,
τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ϝε μητιέτα Ζεύς."
ὃν δ' αὖ δήμου ἄνδρα ϝίδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ.
"δαιμόνι', ἀτρέμας ἧσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἵ σεο φέρτεροι εἰσί· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μήν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω."
ὣς ὅ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἳ δ' ἀγορήνδε
αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ϝηχῇ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
ἄλλοι μέν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας·
Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροϝεπὴς ἐκολῴα,
ὃς ϝέπεα φρεσὶ ϝῇσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ϝῄδη,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,

---

206 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.

ἀλλ' ὅτι ϝοι ϝείσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν
ἔμμεναι. αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ϝίλιον ἦλθεν.
φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τὼ δέ ϝοι ὤμω
κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθεν
φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆι·
τὼ γὰρ νεικείεσκε. τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
ὀξέα κεκληγὼς λέγ' ὀνείδεα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοί
ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ.
"Ἀτρεΐδη, τέο δὴ αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις;
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοί
πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
Τρώων ἱπποδάμων ἐκ Ϝιλίου υἷος ἄποινα,
ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,
ἥν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι. οὐ μὲν ἔϝοικεν
ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί,
ϝοίκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῶμεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ϝίδηται
ἤ ῥά τί ϝοι χἠμεῖς προσαμύνομεν ἦε καὶ οὐκί."
ὣς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Θερσίτης. τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
καί μιν ὑπόδρα ϝιδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ.
"Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής
ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ϝίλιον ἦλθον.
τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
οὐδέ τί πω σάφα ϝίδμεν ὅπως ἔσται τάδε ϝέργα,
ἢ εὖ ἦε κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.

---

239 *ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ϝέο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,*
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·
ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
254 *τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,*

ἀλλ᾽ ἔκ τοι ϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κ᾽ ἔτι σ᾽ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὧδε,
μηκέτ᾽ ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
μηδ᾽ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα ϝείματα δύσω,
χλαῖνάν τ᾽ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ᾽ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀϝεικέσσιν πληγῇσιν."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω
πλῆξεν· ὃ δ᾽ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ ϝοι ἔκφυγε δάκρυ,
σμῶδιξ δ᾽ αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
σκήπτρου ὕπο χρυσέου. ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο τάρβησέν τε,
ἀλγήσας δ᾽, ἀχρεῖον ἰδών, ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἳ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ᾽ αὐτῷ ϝηδὺ γέλασσαν.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί᾽ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ϝέϝοργεν
βουλάς τ᾽ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
νῦν δὲ τόδε μέγ᾽ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
ὃς τὸν λωβητῆρα ϝεπεσβόλον ἔσχ᾽ ἀγοράων.
οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν."
ὣς φάσαν ἡ πληθύς, ἀνὰ δ᾽ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
ἔστη σκῆπτρον ἔχων. παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ϝειδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγειν,
ὡς ἅμα θ᾽ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ϝάναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοί
πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν,
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν
ἐνθάδ᾽ ἔτι στείχοντες ἀπ᾽ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ϝίλιον ἐκπέρσαντ᾽ ἐντείχεον ἀπονέεσθαι·
ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται ϝοικόνδε νέεσθαι.
ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
καὶ γάρ τίς θ᾽ ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ϝῆς ἀλόχοιο
ἀσχαλάᾳ σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλαι
χειμέριαι ϝειλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·

255 ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι ϝοι μάλα πολλὰ διδοῦσιν
ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.

ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός
ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιούς
ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
ἢ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἦε καὶ οὐκί.
εὖ ϝὰρ δὴ τόδε ϝίδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι.
χθιζά τε καὶ πρωΐζ' ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
ἠϝερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι, —
ἡμεῖς δ' ἀμφιπερὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμούς
ϝέρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀϝλαὸν ὕδωρ, —
ἔνθ' ἐφάνη μέϝα σῆμα. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός,
σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε,
βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
ἔνθ' ὅ ϝε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριϝῶτας.
μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυϝος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάϝε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
τὸν μὲν ἀϝίζηλον θῆκεν θεὸς ὅς περ ἔφηνεν·
λᾶαν ϝάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάις ἀϝκυλομήτεω·
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.
Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀϝόρευεν
'τίπτ' ἄνεω ἐϝένεσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
ἡμῖν μὴν τόδ' ἔφηνε τέρας μέϝα μητιέτα Ζεύς,
ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.
ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάϝε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα,
ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτα ϝέτεα πολεμίξομεν αὖθι,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάϝυιαν.'
κεῖνος τῶς ἀϝόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ' ἄϝε μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰς ὅ κε ϝάστυ μέϝα Πριάμοιο ἕλωμεν."
ὣς ἔφατ', Ἀρϝεῖοι δὲ μέϝ' ἴαχον — ἀμφὶ δὲ νῆες

---

321 ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,

σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν —
μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"ὢ πόποι, ἦ δὴ παισὶ ϝεϝοικότες ἀϝοράασθε
νηπιάχοις, οἷς οὔ τι μέλει πολεμήια ϝέρϝα.
πῇ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἥμιν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε ϝενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.
αὔτως ϝὰρ ϝεπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρίν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
ἄρχευ' Ἀρϝείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
νόσφιν βουλεύωσ' (ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν)
πρὶν Ἄρϝοσδ' ἰέναι πρὶν καὶ Διὸς αἰϝιόχοιο
ϝνώμεναι ἤ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις ἦε καὶ οὐκί.
φημὶ ϝὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀρϝεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
τῷ μή τις πρὶν ἐπειϝέσθω ϝοικόνδε νέεσθαι
πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
τίσασθαι δ' Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
εἰ δέ τις ἐκπάϝλως ἐθέλει ϝοικόνδε νέεσθαι,
ἁπτέσθω ϝῆς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης,
ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
ἀλλὰ ϝάναξ αὐτός τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλῳ·
οὔ τοι ἀπόβλητον ϝέπος ἔσσεται, ὅττι κε ϝείπω.
κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀϝάμεμνον,
ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήϝῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
εἰ δέ κεν ὡς ϝέρξῃς καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
ϝνώσεαι ἔπειθ' ὅς θ' ἡϝεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
ἠδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας ϝὰρ μαχέονται·
ϝνώσεαι δ' ἢ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀϝαμέμνων
"ἦ μὴν αὖτ' ἀϝορῇ νικᾷς, ϝέρον, υἷας Ἀχαιῶν.
αἲ ϝάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ϝάνακτος

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ϝαλοῦσά τε περθομένη τε.
ἀλλά μοι αἰϝίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλϝε' ἔδωκεν,
ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
καὶ ϝὰρ ἐϝὼν Ἀχιλεύς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
ἀντιβίοις ϝεπέεσσιν, ἐϝὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
εἰ δέ ποτ' ἔς ϝε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν.
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάϝωμεν Ἄρηα.
εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὐ δ' ἀσπίδα θέσθω,
εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
εὖ δέ τις ἅρματος ἀμφὶ ϝιδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
ὥς κε πανημέριοι στυϝερῷ κρινώμεθ' Ἄρηι.
οὐ ϝὰρ παυσωλή ϝε μετέσσεται, οὐδ' ἠβαιόν,
εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔϝχεϊ χεῖρα καμεῖται·
ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων.
ὃν δέ κ' ἐϝὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ ϝοι ἔπειτα
ἄρκιον ἐσσεῖται φυϝέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς."
ὡς ἔφατ', Ἀρϝεῖοι δὲ μέϝ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών,
προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὔ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα ϝένωνται.
ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο.
ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειϝενετάων,
εὐχόμενος θάνατόν τε φυϝεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων
πίονα πενταϝέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι,
κίκλησκεν δὲ ϝέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ϝάνακτα,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
αὐτόματος δέ ϝοι ἦλθε βοὴν ἀϝαθὸς Μενέλαος·
ϝήδη ϝὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.
βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀϝαμέμνων
"Ζεῦ κύδιστε μέϝιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν

πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα,
Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πώ ϝοι ἐπεκραίαινε Κρονίων,
ἀλλ' ὅ γ' ἔδεκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἀλίαστον ὄφελλεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
ἀϝέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καὶ τὰ μὲν ἂρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ϝερύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
μηκέτι δὴ νῦν ταῦτα λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρόν
ἀμβαλλώμεθα ϝέργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει·
ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
κηρύσσειν πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες
θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον ἀθανάτην τε,
τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται,
πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ϝέκαστος.
σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
ὀτρύνουσ' ἰέναι. ἐν δὲ σθένος ὦρσε ϝεκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι

ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
459 τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ϝέθνεα πολλά,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσιν,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών,
ὣς τῶν ϝέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
465 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον, αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
474 τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν,
ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
484 ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
(ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε ϝίστε τε πάντα,
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ϝίδμεν)
οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
490 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη.
494 Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήιτος ἦρχον
Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε,

455 ἠύτε πῦρ ἀϝίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
οὔρεος ἐν κορυφῇς, ϝέκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,
ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκεν.
469 ἠύτε μυιάων ἀδινάων ϝέθνεα πολλά,
αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν
ὥρῃ ἐν ϝειαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
ἐν πεδίῳ ἵσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.
480 ἠύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
ταῦρος (ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσιν),
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
491 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ϝίλιον ἦλθον.
ἀρχοὺς αὖ νηῶν ϝερέω νῆάς τε προπάσας.

οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
οἵ τ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὕλην καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας Εὔτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
οἵ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον,
οἵ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλίσαντα νέμοντο,
οἵ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος,
οἵ τε πολυστάφυλον Ϝάρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν
Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.
τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ϝεκάστη
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ ἐϝείκοσι βαῖνον.
οἳ δ' Ἀσπληδόν' ἔναιον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἷες Ἄρηος,
οὓς τέκε Ϝαστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζεΐδαο,
παρθένος αἰδοίη, ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα,
Ἄρηι κρατερῷ· ὃ δέ ϝοι παρελέξατο λάθρῃ.
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
υἷες Ϝιφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
οἵ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἔπι Κηφισοῖο.
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·
οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς
Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.

οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δῖόν τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῇσιν μελίῃσιν
θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσιν.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,
κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἷσε, ϝεῷ ἐνὶ πίονι νηῷ·
ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
τῷ δ' οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ
κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.
οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν' Ἠιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
καὶ Σθένελος Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίε, ϝισόθεος φώς,
Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ϝάνακτος.
συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινήν
καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἵ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο

---

558 στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.

Αἰϝιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν,
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχεν κρείων Ἀϝαμέμνων
Ἀτρεΐδης. ἅμα τῷ ϝε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἕποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
κυδιόων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν.
οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν
Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐϝειὰς ἐρατεινάς,
οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἕλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
τῶν ϝοι ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀϝαθὸς Μενέλαος,
ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
ἐν δ' αὐτὸς κίε ϝῇσι προθυμίῃσι πεποιθώς,
ὀτρύνων πολεμόνδε· μάλιστα δὲ ϝίετο θυμῷ
τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ,
καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιϝένειαν ἔναιον
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος
(στεῦτο ϝὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταί
μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰϝιόχοιο·
αἳ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν),
τῶν αὖθ' ἡϝεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
τῷ δ' ἐνενήκοντα ϝλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀϝχιμαχηταί,
οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεϝέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ' Ἀϝκαίοιο πάις κρείων Ἀϝαπήνωρ
ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ϝεκάστῃ
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸς ϝάρ σφιν ἔδωκε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων
νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον,

---

580 *οὕνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄϝε λαούς.*

Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ϝέργα μεμήλειν.
οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
ὅσσον ἐφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
πέτρη τ' Ὠλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐϝέργει,
τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ϝεκάστῳ
νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
υἷες ὃ μὲν Κτεάτου ὃ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνες,
τῶν δ' Ἀμαρυγκεΐδης ἦρχεν κρατερὸς Διώρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοϝειδής,
υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηιάδαο ϝάνακτος.
οἳ δ' ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ' ἱεράων
νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἤλιδος ἄντα,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι,
Φυλεΐδης, ὃν ἔτικτε διίφιλος ἱππότα Φυλεύς,
ὅς ποτε Δουλιχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
οἵ τ' ἤπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραια νέμοντο.
τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος,
τῷ δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν·
οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ϝανασσέμεν Αἰτωλοῖσιν.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
οἳ Κνωσόν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλις εὖ ναιεταούσας,
ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειϊφόντῃ·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Τληπόλεμος δ' Ἡρακλεΐδης ἠΰς τε μέγας τε

ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὃν τέκε Ϝαστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
τὴν ἄγετ᾽ ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
πέρσας ϝάστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμος δ᾽ ἐπεὶ οὖν τράφ᾽ ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,
αὐτίκα πατρὸς ἑϝοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἤδη γηράσκοντα, Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος.
αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ᾽ ὅ γε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
τριχθὰ δὲ ϝῴκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ϝανάσσει.
Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐϝίσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιο τε ϝάνακτος,
Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ϝίλιον ἦλθεν
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἀλλ᾽ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ ϝοι εἵπετο λαός.
οἳ δ᾽ ἄρα Νίσυρόν τ᾽ εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλεΐδαο ϝάνακτος.
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἵ τ᾽ Ἄλον οἵ τ᾽ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖνα νέμοντο,
οἵ τ᾽ εἶχον Φθίην ἠδ᾽ Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δ᾽ ἐκαλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
ἀλλ᾽ οἵ γ᾽ οὐ πολέμου δυσϝηχέος ἐμνώοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
κὰδ δὲ Μύνητ᾽ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,

---

670 καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ϝάνακτος.
τῆς ὅ ϝε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ϝίτωνά τε μητέρα μήλων,
ἀϝχίαλόν τ' Ἀντρῶνα ϝιδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡϝεμόνευεν
ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα ϝαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δὲ κτάνε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν ϝε μὲν ἀρχόν·
ἀλλά σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος,
Ϝιφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
αὐτοκασίϝνητος μεϝαθύμου Πρωτεσιλάου
ὁπλότερος ϝενεῇ· ὃ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν,
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα ϝυναικῶν
Ἄλκηστις, Πελίαο θυϝατρῶν ϝεῖδος ἀρίστη.
οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων ἐὺ ϝειδώς,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δὲ ϝεκάστῃ πεντήκοντα
ἐμβέβασαν, τόξων ἐὺ ϝειδότες ἶφι μάχεσθαι.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλϝεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠϝαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν
ἕλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
ἔνθ' ὅ ϝε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀρϝεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ϝάνακτος.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν ϝε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀιλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀιλῆι πτολιπόρθῳ.
οἳ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
τῶν αὖθ' ἡϝείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,

---

708 ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοί
δεύονθ' ἡϝεμόνος, πόθεόν ϝε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα.

ἰητῆρ' ἀϝαθώ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων.
τοῖς δὲ τριήκοντα ϝλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἵ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀϝλαὸς υἱός,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δ' Ἄρϝισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν,
τῶν αὖθ' ἡϝεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια
ἤματι τῷ ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν —,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ ϝε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος,
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο.
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦϝε δυωκαιεϝείκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερα ϝοικί' ἔθεντο,
οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔρϝα νέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προϊεῖ καλλίρροον ὕδωρ.
οὐδ' ὅ ϝε Πηνειῷ συμμίσϝεται ἀρϝυροδίνῃ,
ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠΰτ' ἔλαιον·
ὅρκου ϝὰρ δεινοῦ Στυϝὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
Μαϝνήτων δ' ἦρχεν Πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναίεσκον. τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡϝεμόνευεν,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οὗτοι ἄρ' ἡϝεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, μοῦσα,
αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἕποντο.
ἵπποι μὲν μέϝ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
ὄτριχας οϝέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐϝίσας·
τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀρϝυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
ἀνδρῶν αὖ μέϝ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ ϝὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
ἵπποι θ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν

κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρεΐδῃ, λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασι ϝοῖσι ϝέκαστος,
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
ἕστασαν, ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ϝανάκτων
ἐν κλισίῃς. οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν, οὐδὲ μάχοντο.
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν ὡς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
γαῖα δ' ὑποστενάχιζε Διὶ ὣς τερπικεραύνῳ
χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσσῃ
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ϝῖρις·
ϝείσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί.
τῷ μιν ἐϝεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ϝῖρις
"ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοι εἰσίν,
ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὔ πω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισι ϝεϝοικότες ἢ ψαμάθοισιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ϝάστυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι.
πολλοὶ γὰρ κατὰ ϝάστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσι ϝέκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει,
τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας."
ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' οὔ τι θεᾶς ϝέπος ἠγνοίησεν,
αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεος αἰπεῖα κολώνη,

ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἤ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείῃσιν.
Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο
Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη,
Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐὺ ϝειδότε πάσης.
οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης
ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,
Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ϝήδη μαντοσύνας, οὐδὲ ϝοὺς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ ϝοι οὔ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον.
τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε Πυλαῖός τ' ὄζος Ἄρηος,
υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως,
ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐϝέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ

ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων ϝένος ἀϝροτεράων,
οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ' Αἰϝιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀρϝύρου ἐστὶ ϝενέθλη.
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσι ϝερύσσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους.
Φόρκυς αὖ Φρύϝας ἦϝε καὶ Ἀσκάνιος θεοϝειδής
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡϝησάσθην,
υἷε Ταλαιμένεος, τὼ Γυϝαίη τέκε λίμνη,
οἳ καὶ Μῄονας ἦϝον ὑπὸ Τμώλῳ ϝεϝαῶτας.
Νάστης αὖ Καρῶν ἡϝήσατο βαρβαροφώνων,
οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡϝησάσθην,
Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀϝλαὰ τέκνα,
ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πολεμόνδ' ἴεν ἠύτε κούρη,
νήπιος, οὐδέ τί ϝοι τό ϝ' ἐπήρκεσε λυϝρὸν ὄλεθρον,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

3 αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡϝεμόνεσσι ϝέκαστοι, Γ
Τρῶες μὲν κλαϝϝῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
ἠύτε περ κλαϝϝὴ ϝεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἵ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύϝον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαϝϝῇ ταί ϝε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,
ἀνδράσι Πυϝμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
ἠέριαι δ' ἄρα ταί ϝε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιϝῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
τόσσον τίς τ' ἐπὶ λεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλής
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀρϝείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβάντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεϝάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄϝριον αἶϝα,
πεινάων· μάλα ϝάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτόν
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοϝειδέα
ὀφθαλμοῖσι ϝιδών· φάτο ϝὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήϝη φίλον ἦτορ,
ἂψ δ' ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ϝιδὼν παλίνορσος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε ϝυῖα,
ἂψ τ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς,
ὣς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀϝερώχων
δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής.
τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσε ϝιδὼν αἰσχροῖσι ϝέπεσσιν.
"Δύσπαρι ϝεῖδος ἄριστε, ϝυναιμανὲς ἠπεροπευτά,
εἴθ' ὄφελες ἄϝονός τ' ἔμεναι ἄϝαμός τ' ἀπολέσθαι.
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἦ που καϝχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλόν
ϝεῖδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή.
ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίϝηρας ἀϝείρας,
μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι ϝυναῖκ' εὐϝειδέ' ἀνῆϝες
ἐξ ἀπίης ϝαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
πατρί τε σῷ μέϝα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ,
δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηίφιλον Μενέλαον;
ϝνοίης χ' οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
οὐκ ἄν τοι χραίσμοι κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,

ἥ τε κόμη τό τε ϝεῖδος, ὅτ᾽ ἐν κονίῃσι μιϝείης.
ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
λάινον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ᾽ ὅσσα ϝέϝοργας."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
"Ἕκτορ, ἐπεί με κατ᾽ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ᾽ ὑπὲρ αἶσαν,
αἰεί σοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής,
ὅς τ᾽ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ᾽ ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνῃ
νήιον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ᾽ ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
μή μοι δῶρ᾽ ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
οὔ τοι ἀπόβλητ᾽ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσι, ϝεκὼν δ᾽ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
νῦν αὖτ᾽ εἴ μ᾽ ἐθέλεις πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ἔμ᾽ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
ξυμβάλετ᾽ ἀμφ᾽ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε ϝένηται,
κτήμαθ᾽ ἑλὼν εὖ πάντα ϝυναῖκά τε ϝοίκαδ᾽ ἀϝέσθω·
οἱ δ᾽ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄϱγος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιϝύναικα."
ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ αὖτε χάρη μέϝα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ᾽ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέϝερϝε φάλαϝϝας,
μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ᾽ ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
τῷ δ᾽ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ᾽ ἔβαλλον.
αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄυσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων
"ἴσχεσθ᾽ Ἀρϝεῖοι· μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦται ϝάρ τι ϝέπος ϝερέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἔσχοντο μάχης ἄνεῴ τε ϝένοντο
ἐσσυμένως. Ἕκτωρ δὲ μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔϝειπεν
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς
τεύχεα κάλ᾽ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ᾽ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
οἴους ἀμφ᾽ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε ϝένηται,
κτήμαθ᾽ ἑλὼν εὖ πάντα ϝυναῖκά τε ϝοίκαδ᾽ ἀϝέσθω·
οἱ δ᾽ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν."

ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
"κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
εἵνεκ᾽ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ᾽ ἄτης.
ἡμέων δ᾽ ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
οἴσετε ϝάρν᾽, ἕτερον λευκὸν ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
γῇ τε καὶ ἠελίῳ· Διὶ δ᾽ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ᾽ ὅρκια τάμνῃ
αὐτός, ἐπεί ϝοι παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.
αἰεὶ δ᾽ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
οἷς δ᾽ ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὄχ᾽ ἄριστα μετ᾽ ἀμφοτέροισι γένηται."
ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,
ϝελπόμενοι παύσεσθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο.
καί ῥ᾽ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ᾽ ἔβαν αὐτοί
τεύχεά τ᾽ ἐξεδύοντο. τὰ μὲν κατέθεντ᾽ ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ᾽ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα·
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ϝάστυ δύω κήρυκας ἔπεμπεν
καρπαλίμως ϝάρνας τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐῃ κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ϝιδὲ ϝάρνα κέλευεν
οἰσέμεναι· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ οὐκ ἀπίθησ᾽ Ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ϝῖρις δ᾽ αὖθ᾽ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
ϝειδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχεν κρείων Ϝελικάων,
Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν ϝεῖδος ἀρίστην.
τὴν δ᾽ εὗρ᾽ ἐν μεγάρῳ· ἣ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινεν,
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ᾽ ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ᾽ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ϝέθεν εἵνεκ᾽ ἔπασχον ὑπ᾽ Ἄρηος παλαμάων.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ϝῖρις
"δεῦρ᾽ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ϝέργα ϝίδηαι
Τρώων θ᾽ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
οἳ πρὶν ἐπ᾽ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπαυται —

ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις."
ὣς ϝειποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέρου καὶ ϝάστεος ἠδὲ τοκήων.
αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν
ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
οἳ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,
γήραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταί
ἐσθλοί, τεττίγεσσι ϝεϝοικότες, οἵ τε καθ' ὕλην
δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ϝόπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν·
τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἳ δ' ὡς οὖν ϝείδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
ϝῆκα πρὸς ἀλλήλους ϝέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
"οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεαῖς εἰς ὦπα ϝέϝοικεν.
ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο."
ὣς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ.
"δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
ὄφρα ϝίδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε.
οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί· θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.
ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
ὅς τις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε.
ἤ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν,
καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔ πω ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν,
οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ϝέϝοικεν."
τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν.
"αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι, φίλε ϝεκυρέ, δεινός τε·
ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακός, ὁππότε δεῦρο
υἱεῖ σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα

παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ϝερέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.
δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε."
ὣς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο, φώνησέν τε
"ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
ἔνθα ϝίδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους,
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
οἵ ῥα τότε στρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἤματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ϝελίκωπες Ἀχαιοί."
δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ϝιδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός
"ϝείπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ' ἐστίν
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ' ὤμοισι ϝιδὲ στέρνοισι ϝιδέσθαι.
τεύχεα μέν ϝοι κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸς δὲ κτίλος ὣς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν.
ἀρνειῷ μιν ἐγώ γε ϝεγίσκω πηγεσιμάλλῳ,
ὅς τ' οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
"οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
ϝειδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά."
τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ϝέπος νημερτὲς ἔϝειπες·
ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ἔφαινον,
ἤ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος

οὐδ' ἀφαμαρτοϝεπής, ἦ καὶ ϝένει ὕστερος ἦεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ϝίδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀϝίδρεϊ φωτὶ ϝεϝοικώς·
φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὔτως.
ἀλλ' ὅτε δὴ ϝόπα τε μεϝάλην ἐκ στήθεος ἵη
καὶ ϝέπεα νιφάδεσσι ϝεϝοικότα χειμερίῃσιν,
οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆί ϝ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος."
τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ϝιδὼν ἐρέειν' ὁ ϝεραιός
"τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέϝας τε,
ἔξοχος Ἀρϝείων κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὤμους;"
τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα ϝυναικῶν,
"οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν.
Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς
ἕστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀϝοὶ ἠϝερέθονται.
πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ϝοίκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ϝελίκωπας Ἀχαιούς,
οὕς κεν ἐὺ ϝνοίην καί τ' οὔνομα μυθησαίμην·
δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ϝιδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀϝαθὸν Πολυδεύκεα,
αὐτοκασιϝνήτω, τώ μοι μία ϝείνατο μήτηρ.
ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ' ἔνι ποντοπόροισιν,
νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἅ μοί ἐστιν."
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι ϝαίῃ.
κήρυκες δ' ἀνὰ ϝάστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
ϝάρνε δύω καὶ ϝοῖνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῷ ἐν αἰϝείῳ. φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα,
ὤτρυνεν δὲ ϝέροντα παριστάμενος ϝεπέεσσιν.
"ὄρσεο Λαομεδοντιάδη. καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ τάμητε.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος

224 οὐ τότε ϝ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀϝασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

μακρῆς ἐγχείησι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί·
τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαϑ' ἕποιτο·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
Ἄρϝος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιϝύναικα."
ὡς φάτο, ῥίϝησεν δ' ὁ ϝέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
ἵππους ζευϝνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίϑοντο.
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ ϝοι Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χϑόνα πουλυβότειραν
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀϝαυοί
ὅρκια πιστὰ ϑεῶν ξύναϝον, κρητῆρι δὲ ϝοῖνον
μίσϝον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Ἀτρεΐδης δὲ ϝερυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
ἥ ϝοι πὰρ ξίφεος μέϝα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
ϝαρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεϝάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών.
"Ζεῦ πάτερ Ἴδηϑεν μεδέων, κύδιστε μέϝιστε,
ἠέλιός ϑ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ ϝαῖα, καὶ οἳ ὑπένερϑε καμόντας
ἀνϑρώπους τίνυσϑον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά.
εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
αὐτὸς ἔπειϑ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεϑα ποντοπόροισιν·
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανϑὸς Μενέλαος,
Τρῶας ἔπειϑ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
τιμὴν δ' Ἀρϝείοις ἀποτινέμεν ἥν τιν' ἔϝοικεν,
ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνϑρώποισι πέληται.
εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
τίνειν οὐκ ἐϑέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
αὐτὰρ ἐϝὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς
αὖϑι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω."
ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ϝαρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ.
καὶ τοὺς μὲν κατέϑηκεν ἐπὶ χϑονὸς ἀσπαίροντας,

θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ ϝὰρ μένος εἵλετο χαλκός·
ϝοῖνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν
ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειϝενέτῃσιν.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
"Ζεῦ κύδιστε μέϝιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
ὧδέ σφ' ἐϝκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε ϝοῖνος,
αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν."
ὣς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔϝειπεν.
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
ἦ τοι ἐϝὼν εἶμι προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν
ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μήν που τό ϝε ϝοῖδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν."
ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ϝάρνας θέτο ϝισόθεος φώς,
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ ϝοι Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ϝίλιον ἀπονέοντο·
Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔϝχος.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ϝιδὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὧδε δέ τις ϝείπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
"Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέϝιστε,
ὁππότερος τάδε ϝέρϝα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϝιδος εἴσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ϝενέσθαι."
ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέϝας κορυθαίολος Ἕκτωρ
ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ϝεκάστου
ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
αὐτὰρ ὅ ϝ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
καλάς, ἀρϝυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
ϝοῖο κασιϝνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.

ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ᾽ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ ϝοι παλάμηφιν ἀρήρειν.
ὣς δ᾽ αὔτως Μενέλαος ἀρήιος ἔντε᾽ ἔδυνεν.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ϝεκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ᾽ ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ᾽ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
καί ῥ᾽ ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
σείοντ᾽ ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
πρόσθε δ᾽ Ἀλέξανδρος προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσ᾽ ἐϝίσην·
οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ ϝοι αἰχμή
ἀσπίδ᾽ ἔνι κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί
"Ζεῦ ϝάνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ᾽ ἔϝοργεν,
δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
ὄφρα τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσ᾽ ἐϝίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺς δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δὲ κλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Ἀτρεΐδης δὲ ϝερυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
Ἀτρεΐδης δ᾽ ᾤμωξε ϝιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
"Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
ἦ τ᾽ ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσι ϝάγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἠίχθη παλάμηφι ϝετώσιον, οὐδὲ δάμασσα."
ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
ἕλκε δ᾽ ἐπιστρέψας μετ᾽ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς·
ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
ὅς ϝοι ὑπ᾽ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
καί νύ κε ϝείρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,

εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυϝάτηρ Ἀφροδίτη,
ἥ ϝοι ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ϝῖφι κταμένοιο·
κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.
τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρως μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ῥῖψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίϝηρες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
ἔϝχει χαλκείῳ. τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
κὰδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι.
αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε. τὴν δὲ κίχανεν
πύρϝῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρωαὶ ϝάλις ἦσαν.
χειρὶ δὲ νεκταρέου ϝεανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα,
ϝρηὶ δέ μιν ϝεικυῖα παλαιϝενέι προσέϝειπεν,
εἰροκόμῳ, ἥ ϝοι Λακεδαίμονι ναιεταούσῃ
ἤσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
τῇ μιν ἐϝεισαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη.
"δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ ϝοικόνδε νέεσθαι.
κεῖνος ὅ ϝ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν,
κάλλει τε στίλβων καὶ ϝείμασιν· οὐδέ κε φαίης
ἀνδρὶ μαχησάμενον τόν ϝ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ χορόνδε
ἔρχεσθ' ἠὲ χοροῖο νέον λήϝοντα καθίζειν."
ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
ἦ πῇ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
ἄξεις ἢ Φρυϝίης ἢ Μῃονίης ἐρατεινῆς,
εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
νικήσας ἐθέλει στυϝερὴν ἐμὲ ϝοίκαδ' ἄϝεσθαι,
τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόϝεικε κελεύθου,
μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον,
ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ϝε φύλασσε,
εἰς ὅ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ ϝε δούλην.
κεῖσε δ' ἐϝὼν οὐκ εἶμι — νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη —
κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ."
τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη

"μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλα φίλησα,
μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι."
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ϝεανῷ ἀργῆτι φαεινῷ
σιγῇ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
αἳ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ϝέργα τράποντο,
ἣ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
ἔνθα καθῖζ' Ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ.
"ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
ἦ μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε' ἀρηιφίλου Μενελάου
σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·
ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον
ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλά σ' ἐγώ γε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι
ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήῃς."
τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
"μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν ξὺν Ἀθήνῃ,
κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδέ γ' ἔρος φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ὥς σεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ."
ἦ ῥα, καὶ ἦρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ' εἵπετ' ἄκοιτις.
τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ϝεϝοικώς,
εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοϝειδέα.
ἀλλ' οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
οὐ μὴν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·

ϝῖσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι.
νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηιφίλου Μενελάου·
ὑμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν' ἔϝοικεν,
ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται."
ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

4 Δ

οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐϝῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσιν
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην
κερτομίοις ϝεπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων.
"δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη.
ἀλλ' ἦ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀιόμενον θανέεσθαι.
ἀλλ' ἦ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ϝέργα,
ἤ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνήν
ὄρσομεν, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ϝηδὺ γένοιτο,
ἦ τοι μὲν ϝοικέοιτο πόλις Πριάμοιο ϝάνακτος,
αὖτις δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο."
ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
πλησίαι αἵ γ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι ϝεῖπεν,
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρειν·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα.
"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον ἠδ' ἀτέλεστον,
ἱδρῶ θ' ὃν ἵδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
ϝέρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις

Ϝίλιον ἐξαλαπάξαι, ἐυκτίμενον πτολίεθρον.
εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας
ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
ϝέρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς πόλιν ἐξαλαπάξαι
τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασιν,
μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐᾶσαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ϝεκὼν ἀϝέκοντί γε θυμῷ.
αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ϝίλιος ἱρὴ
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης,
λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.”
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
“ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες,
Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὔ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἔνθεν ὅθεν σοί,
καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι ϝανάσσεις.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦθ' ὑποϝείξομεν ἀλλήλοισιν,
σοὶ μὲν ἐγὼ σὺ δ' ἐμοί, ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
αρξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.”
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
αὐτίκ' Ἀθηναίην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
“αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς

---

55 *εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,*
οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.

ἄρξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα.
οἷον δ᾽ ἀστέρ᾽ ἕηκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω,
ἢ ναύτῃσι τέρας ἠὲ στρατῷ εὐρέι λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
τῷ ϝεικυῖ᾽ ἤιξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
κὰδ δ᾽ ἔθορ᾽ ἐς μέσσον. θάμβος δ᾽ ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ᾽ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"ἦ ῥ᾽ αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή
ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ᾽ ἀμφοτέροισι τίθησιν
Ζεύς, ὅς τ᾽ ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται."
ὣς ἄρα τις ϝείπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
ἡ δ᾽ ἀνδρὶ ϝικέλη Τρώων κατεδύσεθ᾽ ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἑσταότ᾽· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἵ ϝοι ἕποντο ἀπ᾽ Αἰσήποιο ῥοάων.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
πᾶσι δέ κεν Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆι.
τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ᾽ ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
εἴ κε ϝίδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν
σῷ βέλεϊ δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ᾽ ἀλεγεινῆς.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ὀίστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
εὔχεο δ᾽ Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ϝαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
ϝοίκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς ϝάστυ Ζελείης."
ὣς φάτ᾽ Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
αὐτίκ᾽ ἐσύλα τόξον ἐύξοον ἰξάλου αἰγός
ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ᾽ αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῇσιν,
βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὃ δ᾽ ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκειν·
καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
πᾶν δ᾽ εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν.
αὐτὰρ ὃ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἕλετ' ἰόν
ἀβλῆτα πτερόεντα, μελαινέων ἕρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν ὀιστόν,
εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ϝαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
ϝοίκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς ϝάστυ Ζελείης.
ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀιστός
ὀξυβελής, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
ἥ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
ἣ δὲ τόσον μὲν ἔϝεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἐϝέργῃ μυῖαν, ὃ ϝηδέι λέξεται ὕπνῳ·
αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.
ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀιστός·
διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο
μίτρης θ', ἣν ἐφόρειν ἔρυμα χροός, ἕρκος ἀκόντων,
ἥ ϝοι πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀιστὸς ἐπέγραψεν χρόα φωτός,
αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μῃονὶς ἠὲ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππῳ·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
ἱππῆες φορέειν· βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·
τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ
εὐφυέες κνῆμαί τε ϝιδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.
ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὡς ϝεῖδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς.
ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος·
ὡς δὲ ϝίδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,

ἄψορρόν ϝοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
"φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον,
οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν.
οὐ μήν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον αἷμά τε ϝαρνῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.
εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἔκ δὲ καὶ ὀψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε ϝοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ϝίλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο,
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
εἴ κε θάνῃς καὶ πότμον ἀναπλήσῃς βιότοιο.
καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
Ἀργείην Ἑλένην. σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ϝέργῳ.
καί κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο
'εἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
ὡς καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη ϝοικόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ξὺν κεινῇσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.'
ὥς ποτέ τις ϝερέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών."
τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
ϝειρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"εἰ γὰρ δὴ οὕτως εἴη, φίλος ὦ Μενέλαε.
ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
φάρμαχ' ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων."

ἦ, καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα
"Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
ὄφρα ϝίδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν,
ὅν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐῢ ϝειδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα ϝοι κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν
ἑστεῶτ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἵ ϝοι ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὄρσ' Ἀσκληπιάδη. καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄφρα ϝίδῃς Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν,
ὅν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐῢ ϝειδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος."
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
κυκλόσ', ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ϝισόθεος φώς,
αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἕλκεν ὀιστόν·
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ϝάγεν ὀξέες ὄγκοι.
λῦσε δέ ϝοι ζωστῆρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ϝίδεν ἕλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀιστός,
αἷμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα ϝειδώς
πάσσε, τά ϝοί ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ϝίδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο,
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν ὁππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα·
αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.

καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ϝεπέεσσιν.
"Ἀργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός,
ἀλλ' οἵ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
τῶν ἤ τοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται,
ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν."
οὕς τινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ϝεπέεσσιν.
"Ἀργεῖοι ϝιόμωροι ἐλεγχέες, οὔ νυ σέβεσθε;
τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἠύτε νεβροί,
αἵ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
ἑστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή.
ὣς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
ϝειρύατ' εὔπρυμνοι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὄφρα ϝίδητ' εἴ κ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων;"
ὣς ὅ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ ϝουλαμὸν ἀνδρῶν.
οἳ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συῒ ϝείκελος ἀλκήν,
Μηριόνης δ' ἄρα ϝοι πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
τοὺς δὲ ϝιδὼν γήθησε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν.
"Ἰδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ϝέργῳ
ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα ϝοῖνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κερῶνται.
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεί
ἕστηχ' ὥς περ ἐμοί, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγῃ.
ἀλλ' ὄρσευ πολεμόνδ' οἷος πάρος εὔχεαι εἶναι."
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"Ἀτρεΐδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,
ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχευαν
Τρῶες. τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο."

ὣς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ ϝουλαμὸν ἀνδρῶν·
τὼ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς ϝεῖδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ϝιωῆς·
τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἠΰτε πίσσα
φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
ῥίγησέν τε ϝιδών, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα·
τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν
δήιον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
καὶ τοὺς μὲν γήθησε ϝιδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί σφεας φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
σφῶι μέν — οὐ γὰρ ἔϝοικ' ὀτρυνέμεν — οὔ τι κελεύω·
αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετε ϝῖφι μάχεσθαι.
εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ϝάνακτος
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ϝαλοῦσά τε περθομένη τε."
ὣς ϝειπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
ἔνθ' ὅ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
ϝοὺς ἑτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Αἵμονά τε κρείοντα Βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλούς,
ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγειν
σφοὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
"μηδέ τις ἱπποσύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼς
οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε·
ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ϝῶν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτως.
ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες."
ως ὁ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων ἐὺ ϝειδώς.
καὶ τὸν μὲν γήθησε ϝιδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,

καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ γέρον, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον· ὡς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"Ἀτρεΐδη, μάλα μέν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτός
ὣς ἔμεν ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
ἀλλ' οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο
ὁπλότεροι γεγάασι πεποίθασίν τε βίηφιν."
ὣς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
εὗρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
ἑστεῶτ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες ἀυτῆς.
αὐτὰρ ὃ πλησίον ἑστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναί
ἕστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀυτῆς,
ἀλλὰ νέον ξυνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
ἕστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθών
Τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
τοὺς δὲ ϝιδὼν νείκεσσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καί σφεας φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ υἱὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
σφῶιν μέν τ' ἐπέϝοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·
πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα
ϝοίνου πινέμεναι μελιϝηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόῳτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέι χαλκῷ."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ϝέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
πῶς δὴ φῂς πολέμοιο μεθιέμεν; ὁππότ' Ἀχαιοί

Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα,
ὄψεαι, ἢν ἐθέλῃσθα καὶ εἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων. σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις."
τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·
ϝοῖδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἤπια δήνεα ϝοῖδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγώ περ.
ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
ϝείρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν."
ὣς ϝειπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
ἑστεῶτ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
πὰρ δέ ϝοι ἑστήκει Σθένελος Καπανήιος υἱός.
καὶ τὸν μὲν νείκεσσε ϝιδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
οὐ μὴν Τυδέι γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηίοισι μάχεσθαι,
ὡς φάσαν οἵ ϝε ϝίδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἤντησ' οὐδὲ ϝίδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
οἵ ῥα τότε στρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευον·
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ϝιδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἔπι Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί.
αὐτὰρ ὃ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμεΐωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηιδίως· τοίη ϝοι ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,

ἂψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν ἄϝοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡϝήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἱμονίδης ἐπιϝείκελος ἀθανάτοισιν
υἱός τ' Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
Τυδεὺς μὴν καὶ τοῖσιν ἀϝεικέα πότμον ἐφῆκεν·
πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἵη ϝοικόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱόν
ϝείνατο ϝεῖο χέρηα μάχῃ, ἀϝορῇ δέ τ' ἀμείνω."
ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο
"Ἀτρεΐδη, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα ϝειπεῖν.
ἡμεῖς τοι πατέρων μέϝ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι.
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
παυρότερον λαὸν ἀϝαϝόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωϝῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
οὐ ϝὰρ ἐϝὼ νεμεσῶ Ἀϝαμέμνονι ποιμένι λαῶν
ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς·
τούτῳ μὲν ϝὰρ κῦδος ἅμ' ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοί
Τρῶας δῃώσωσιν ἕλωσί τε Ϝίλιον ἱρήν,
τούτῳ δ' αὖ μέϝα πένθος Ἀχαιῶν δῃωθέντων.
ἀλλ' ἄϝε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
δεινὸν δὲ βράχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ϝάνακτος
ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.
ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰϝιαλῷ πολυϝηχέι κῦμα θαλάσσης
ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὕπο κινήσαντος·
πόντῳ μέν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ ῥηϝνύμενον μεϝάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην·
ὣς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαϝϝες
νωλεμέως πολεμόνδε. κέλευε δὲ ϝοῖσι ϝέκαστος
ἡϝεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν — οὐδέ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν —
σιϝῇ δειδιότες σημάντορας. ἀμφὶ δὲ πᾶσιν

τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ ϝειμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὥς τ' ὄιες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ϝόπα ϝαρνῶν,
ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρειν·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δειμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε,
ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίιον ἔμβαλε μέσσῳ
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὡς δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
ἐς μισγάγκειαν ξυμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
ὣς τῶν μισγομένων γένετο ϝιαχή τε πόνος τε.
πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
τόν ῥ' ἔβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβεν κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
ἕλκε δ' ὑπὲκ βελέων, λελιημένος ὄφρα τάχιστα
τεύχεα συλήσειε. μίνυνθα δέ ϝοι γένεθ' ὁρμή·
νεκρὸν γὰρ ϝερύοντα ϝιδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
πλευρά, τά ϝοι κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς

ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
ἠίθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθῃσιν Σιμόεντος
γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἕσπετο μῆλα ϝιδέσθαι.
τούνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ ϝοι αἰών
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν
δεξιόν· ἀντικρὺς δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
ἦλθεν. ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἴγειρος ὥς,
ἥ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκῃ
λείη, ἀτάρ τέ ϝοι ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
ἐξέταμ', ὄφρα ϝίτυν κάμψῃ περικαλλέι δίφρῳ·
ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέι δουρί.
τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον
βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα·
ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ ϝοι ἔκπεσε χειρός.
τοῦ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ϝὲ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὃ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
ὅς ϝοι Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκειάων.
τόν ῥ' Ὀδυσεὺς ἑτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρί
κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ϝίαχον, ϝερύσαντο δὲ νεκρούς,
ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀύσας
"ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες· μὴ ϝείκετε χάρμης
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σίδηρος
χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.

οὐ μὴν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠυκόμοιο
μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει."
ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιούς
ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια,
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
ἔνθ' Ἀμαρυγκεΐδην Διώρεα μοῖρα πέδησεν.
χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρῃκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθειν·
ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδής
ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας,
θυμὸν ἀποπνείων. ὃ δ' ἐπέδραμεν ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
Πείροος, οὖτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε. δουρί
στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
ἀγχίμολον δέ ϝοι ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος
ἐσπάσατο στέρνοιο, ϝερύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ,
τῷ ὅ γε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν.
τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
Θρήικες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἵ ϝε μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυόν
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ὣς τώ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
ἤ τοι ὃ μὲν Θρῃκῶν ὃ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
ἔνθα κεν οὐκέτι ϝέργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέι χαλκῷ
δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ϝε Παλλὰς Ἀθήνη
χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

5 ἔνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη E
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο ϝιδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
δαῖέ ϝοι ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο.
τοῖόν ϝοι πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,

ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅϑι πλεῖστοι κλονέοντο.
  ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ ϝοι υἱέες ἤστην,
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης ἐὺ ϝειδότε πάσης.
τώ ϝοι ἀποκρινϑέντε ἐναντίω ὁρμηϑήτην,
τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιιν, ὃ δ' ἀπὸ χϑονὸς ὤρνυτο πεζός.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐη δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδεΐδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυϑ' ἀκωκή
ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλε στῆϑος μεταμάζιον, ὦσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
ὡς δή ϝοι μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἴη.
ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαϑύμου Τυδέος υἱός
δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάϑυμοι ἐπεὶ ϝίδον υἷε Δάρητος
τὸν μὲν ἀλευάμενον τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
πᾶσιν ὀρίνϑη ϑυμός. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀϑήνη
χειρὸς ἑλοῦσα ϝέπεσσι προσηύδα ϑοῦρον Ἄρηα.
"Ἆρες ἀρές, βροτολοιγὲ μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιούς
μάρνασϑ', ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
νῶι δὲ χαζώμεσϑα, Διὸς δ' ἀλεώμεϑα μῆνιν."
  ὡς ϝειποῦσα μάχης ἐξήγαγε ϑοῦρον Ἄρηα.
τὸν μὲν ἔπειτα καϑεῖσεν ἐπ' ἠιόεντι Σκαμάνδρῳ,
Τρῶας δὲ κλῖναν Δαναοί. ἕλε δ' ἄνδρα ϝέκαστος
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἁλιζώνων, Ὀδίον μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
πρώτῳ γὰρ στρεφϑέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήϑεσφιν ἔλασσεν.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
  Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μῄονος υἱόν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούϑειν.
τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.

τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες,
υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἕλ' ἔϝχεϊ ὀξυόεντι,
ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε ϝὰρ Ἄρτεμις αὐτή
βάλλειν ἄϝρια πάντα τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
ἀλλ' οὔ ϝοι τότε ϝε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ϝεκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν ϝε κέκαστο·
ἀλλά μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
πρόσθε ϝέθεν φεύϝοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί
ὤμων μεσσηϝύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
ἤριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
    Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱόν
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
τεύχειν· ἔξοχα ϝάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐϝίσας
ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι ϝένοντο
ϝοῖ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ϝήδη.
τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
βεβλήκει ϝλουτὸν κάτα δεξιόν· ἣ δὲ διαπρό
ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
ϝνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.
    Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέϝης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δὲ τρέφε δῖα Θεανώ,
ϝῖσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσεϊ ϝῷ.
τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς ἐϝϝύθεν ἐλθών
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ϝινίον ὀξέι δουρί·
ἀντικρὺς δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ ϝλῶσσαν τάμε χαλκός.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
    Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀϝλαὸς υἱός,
πρόσθε ϝέθεν φεύϝοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
φασϝάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δὲ ξέσε χεῖρα βαρεῖαν.
αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
    ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν ϝνοίης ποτέροισι μετείη,
ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι ἦ μετ' Ἀχαιοῖς.
θῦνε ϝὰρ ἂμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ϝεϝοικώς

χειμάρρῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐϝεργμέναι ἰσχανόωσιν
οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ϝέργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
ὣς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἐόντες.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
θύνοντ' ἂμ πεδίον, πρὸ ϝέθεν κλονέοντα φάλαγγας,
αἶψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
θώρηκος γύαλον· διὰ δὲ πτάτο πικρὸς ὀιστός,
ἀντικρὺς δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
"ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ϝε φημί
δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
ὦρσε ϝάναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανήιον υἱόν
"ὄρσο, πέπον Καπανηιάδη. καταβήσεο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ϝερύσσῃς πικρὸν ὀιστόν."
ὣς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
πὰρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐκϝέρυσ' ὤμου·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δηίῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φῖλαι, Ἀθήνη,
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησίν
δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"θαρσέων νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώιον ἧκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς.
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,

ὄφρ' εὖ ϝιϝνώσκῃς ἠμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν, εἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
μή τι σύ ϝ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυϝάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν ϝ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ."
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπέβη ϝλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδεΐδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι,
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος, ὥς τε λέοντα
ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀϝρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀίεσσιν
χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσῃ·
τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
αἱ μέν τ' ἀϝχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται,
αὐτὰρ ὃ ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς.
ὣς μεμαὼς Τρώεσσι μίϝη κρατερὸς Διομήδης.
ἔνθ' ἕλε Ϝαστύνοον καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί,
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεϝάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐϝέρϝαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' Ἄβαντα μετῴχετο καὶ Πολύϝιδον.
υἱέας Εὐρυδάμαντος ὀνειροπόλοιο ϝέροντος,
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ ϝέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,
ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε Φαίνοπος υἷε,
ἄμφω τηλυϝέτω· ὃ δ' ἐτείρετο ϝήραϊ λυϝρῷ,
υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἔνθ' ὅ ϝε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμόν
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ ϝόον καὶ κήδεα λυϝρὰ
λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
ἔνθ' υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχήμονά τε Χρομίον τε.
ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ϝάξῃ
πόρτιος ἠὲ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱός
βῆσε κακῶς ἀϝέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἑτάροισι δίδω μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
τὸν ϝίδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐϝχειάων

Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ϝέπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα.
“Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξα ϝιδὲ πτερόεντες ὀιστοί
καὶ κλέος; ᾧ οὔ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ϝέϝοργεν
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.”
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδεΐδῃ μιν ἐγώ γε δαΐφρονι πάντα ϝεϝίσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐ ϝοῖδ' ἢ θεός ἐστιν.
εἰ δ' ὅ γ' ἀνὴρ ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὅ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
ἕστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ ϝειλυμένος ὤμους,
ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἤδη γάρ ϝοι ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
δεξιόν, ἀντικρὺς διὰ θώρηκος γυάλοιο,
καί μιν ἐγώ γ' ἐφάμην Ἀϝιδωνῆι προϊάψειν,
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην.
ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ σφι ϝεκάστῳ δίζυγες ἵπποι
ἑστᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
ἦ μήν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·
ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην — ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν —
ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
ἀνδρῶν ϝειλομένων, εἰϝωθότες ἔδμεναι ἄδην.
ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρα μέλλον ὀνήσειν.
ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν

ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλών, ἤϝειρα δὲ μᾶλλον.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀϝκύλα τόξα
ἤματι τῷ ἑλόμην ὅτε Ϝίλιον εἰς ἐρατεινήν
ἡϝεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲς μέϝα δῶμα,
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
εἰ μὴ ἐϝὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην
χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια ϝάρ μοι ὀπηδεῖ."
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας Τρώων ἀϝὸς ἀντίον ηὔδα
"μὴ δὴ οὕτως ἀϝόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως
πρίν ϝ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
ἀλλ' ἄϝ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ϝίδηαι
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
τὼ καὶ νῶι πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὖτε
Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
ἀλλ' ἄϝε νῦν μάστιϝα καὶ ἡνία σιϝαλόεντα
δέξαι, ἐϝὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι ὄφρα μάχωμαι·
ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε Λυκάονος ἀϝλαὸς υἱός
"Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεὼ ἵππω·
μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰϝωθότι καμπύλον ἅρμα
οἴσετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόϝϝον ποθέοντε,
νῶι δ' ἐπαΐξας μεϝαθύμου Τυδέος υἱός
αὐτώ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσῃ μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ σύ ϝ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω,
τόνδε δ' ἐϝὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέι δουρί."
ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες,
ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
τοὺς δὲ ϝίδε Σθένελος Καπανήιος ἀϝλαὸς υἱός,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
ϝῖν' ἀπέλεθρον ἔχοντας. ὃ μὲν τόξων ἐὺ ϝειδώς,
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
Αἰνείας δ' υἱὸς μεϝαλήτορος Ἀϝχίσαο

εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ ϝοί ἐστ' Ἀφροδίτη.
ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτως
θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω·
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν.
ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὔτως
ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγῃσιν.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
εἴ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
τῆς γάρ τοι γενεῆς ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεύς
δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, οὕνεκ' ἄριστοι
ἵππων ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.
τῆς γενεῆς ἔκλεψε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους.
τῶν ϝοι ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν, μήστωρι φόβοιο.
εἰ τούτω γε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κεν κλέος ἐσθλόν."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
τὸν πρότερος προσέϝειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
"καρτερόθυμε δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδέος υἱέ,
ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀιστός·
νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι εἴ κε τύχωμι."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρό
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
"βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' ὀίω
δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας."
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὴν σφῶΐ γ' ὀίω

πρὶν ἀποπαύσεσθαι πρὶν ἢ ἕτερόν ϝε πεσόντα
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν."
ὣς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ϝλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμὴ δ' ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ ϝοι ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δείσας μή πώς ϝοι ϝερυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθώς,
πρόσθε δέ ϝοι δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην,
τὸν κτάμεναι μεμαὼς ὅς τις τοῦ ϝ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ϝιάχων. ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί
Τυδεΐδης, μέϝα ϝέρϝον, ὃ οὐ δύο ϝ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρός
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·
θλάσσε δέ ϝοι κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅ ϝ' ἥρως
ἔστη ϝνὺξ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
ϝαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ϝάναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυϝάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ ἥ μιν ὑπ' Ἀϝχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
ἀμφὶ δ' ἐϝὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ,
πρόσθε δέ ϝοι πέπλοιο φαεινοῦ πτύϝμα κάλυψεν,
ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο.
ἣ μὲν ἐϝὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
τάων ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀϝαθὸς Διομήδης,
ἀλλ' ὅ ϝε τοὺς μὲν ἐϝοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυϝος ἡνία τείνας,
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
ἐξέλασεν Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς,
δῶκε δὲ Δηιπύλῳ ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
τῖεν ὁμηλικίης ὅτι ϝοι φρεσὶν ἄρτια ϝήδη,
νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅ ϝ' ἥρως

ϝῶν ἵππων ἐπιβὰς λάβεν ἡνία σιγαλόεντα,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπεν κρατερώνυχας ἵππους
ἐμμεμαώς. ὃ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέι χαλκῷ,
γιγνώσκων ὅ τ' ἄναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
τάων αἵ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱός
ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέι δουρί
ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ χάριτες κάμον αὐταί,
πρυμνὸν ὕπερ θέναρος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα ϝοῖνον·
τούνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
ἣ δὲ μέγα ϝιάχουσα ἀπὸ ϝέο κάββαλεν υἱόν.
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶ ϝερύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο·
τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"ϝεῖκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηιοτῆτος.
ἦ οὐ ϝάλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦ τέ σ' ὀίω
ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἑτέρωθι πύθηαι."
ὣς ἔφαθ', ἣ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς.
τὴν μὲν ἄρ' Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὁμίλου
ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
ἣ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο,
πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους.
"φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.
λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ
Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο."
ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκεν χρυσάμπυκας ἵππους.
ἣ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
πὰρ δέ ϝοι Ἶρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον.

ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
λύσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
ἣ δ' ἐν ϝούνασι πῖπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη,
μητρὸς ἑϝῆς. ἣ δ' ἀϝκὰς ἐλάζετο θυϝατέρα ϝήν,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων
μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;"
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
"οὖτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
οὕνεκ' ἐϝὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
οὐ ϝὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
ἀλλ' ἤδη Δαναοί ϝε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη δῖα θεάων
"τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·
πολλοὶ ϝὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλϝε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·
χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρεισκαίδεκα μῆνας.
καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἆτος πολέμοιο,
εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς Ἠερίβοια
Ἑρμέῃ ἐξήϝϝειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ϝε δεσμὸς ἐδάμνα.
τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάις Ἀμφιτρύωνος
δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀιστῷ τριϝλώχινι
βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλϝος.
τλῆ δ' Ἀϝίδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀιστόν,
εὖτέ μιν ωὑτὸς ἀνήρ, υἱὸς Διὸς αἰϝιόχοιο,
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.
αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὄλυμπον
κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀιστός
ὤμῳ ἔνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠκέσατ'· οὐ μὴν ϝάρ τι καταθνητός ϝε τέτυκτο.
σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ ϝλαυκῶπις Ἀθήνη.
νήπιος, οὐδὲ τὸ ϝοῖδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,

403 σχέτλιος, ὀμβριμοϝεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.

ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάτοισι μάχηται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ ϝούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.
τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν,
φραζέσθω μή τίς ϝοι ἀμείνων σεῖο μάχηται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη
ἐξ ὕπνου ϝοόωσα φίλους ϝοικῆας ἐϝείρῃ,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο."
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ·
ἄλθετο χείρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
αἳ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίοις ϝεπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
"Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι ὅττι κε ϝείπω;
ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιεῖσα
Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησεν,
τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιιάδων εὐπέπλων
πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ϝαραιήν."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην
"οὔ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήια ϝέργα,
ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ϝέργα γάμοιο·
ταῦτα δ' Ἄρηι θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνείᾳ δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιγνώσκων ὅ ϝοι αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο, ϝίετο δ' αἰεί
Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δέ ϝοι ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων
"φράζεο Τυδεΐδη καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
ϝῖσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων."
ὣς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ϝεκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι ϝοι νηός γε τέτυκτο.

ἤ τοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε·
αὐτὰρ ὃ ϝείδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ϝίκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,
ἀμφὶ δὲ ϝειδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοί
δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα.
δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
"Ἆρες ἀρές, βροτολοιγὲ μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ϝερύσαιο μετελθών,
Τυδεΐδην; ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος."
ὣς ϝειπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ,
Τρῴας δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθών,
ϝειδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν.
υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν
"ὦ υἱεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος,
ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
ἦ εἰς ὅ κεν ἀμφὶ πύλῃς ἐυποιήτῃσι μάχωνται;
κεῖται ἀνὴρ ὃν ϝῖσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
Αἰνείας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον.
"Ἕκτορ, πῇ δή τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες;
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν·
τῶν νῦν οὔ τιν' ἐγὼ ϝιδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,
ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἵκω·
τηλοῦ γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
κὰδ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ϝέλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.
ἀλλὰ καὶ ὣς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτός
ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἤ κεν ἄγοιεν.
τύνη δ' ἕστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ϝώρεσσιν.

μή πως, ὡς ἀψῖσι λίνου ϝαλόντε πανάϝρου,
ἀνδράσι δυσμενέεσσι ϝέλωρ καὶ κῦρμα ϝένησθε·
οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' ἐὺ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν."
ὣς φάτο Σαρπηδών, δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δουρε κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔϝειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀρϝεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς
ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
κρίνῃ ἐπειϝομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχνας,
αἳ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί, ὣς τότ' Ἀχαιοί
λευκοὶ ὕπερθ' ἐϝένοντο κονισάλῳ, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληϝον πόδες ἵππων,
ἂψ ἐπιμισϝομένων· ὑπὸ δὲ στρέφον ἡνιοχῆες.
οἳ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήϝων,
πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δὲ κραίαινεν ἐφετμάς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώϝειν
Τρωσὶν θυμὸν ἐϝεῖραι, ἐπεὶ ϝίδε Παλλάδ' Ἀθήνην
οἰχομένην· ἣ ϝάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηϝών.
αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν
ὡς ϝεῖδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα. μετάλλησάν ϝε μὲν οὔ τι·
οὐ ϝὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀρϝυρότοξος ἔϝειρεν
Ἄρης τε βροτολοιϝὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ὤτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοί
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ϝιωκάς,
ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσι ϝεϝοικότες, ἅς τε Κρονίων
νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἀτρέμας, ὄφρ' εὕδῃσι μένος Βορέαο καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόεντα
πνοιῇσιν λιϝυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες.

ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων.
"ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται,
φευϝόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή."
ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἕταρον μεϝαθύμου Δηικόωντα
Περϝασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν
τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλεν κρείων Ἀϝαμέμνων·
ἣ δ' οὐκ ἔϝχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
νειαίρῃ δ' ἐν ϝαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους,
υἷε Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ
ἀφνειὸς βιότοιο, ϝένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ ϝαίης,
ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσι ϝάνακτα·
Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεϝάθυμον,
ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε ϝενέσθην
Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ ϝειδότε πάσης.
τὼ μὲν ἄρ' ἡβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ϝίλιον εἰς ἐύπωλον ἅμ' Ἀρϝείοισιν ἑπέσθην,
τιμὴν Ἀτρεΐδῃς Ἀϝαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
οἵω τώ ϝε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
τὼ μὲν ἄρ' ἁρπάζοντε βόας καὶ ϝίφια μῆλα
σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτώ
ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέι χαλκῷ·
τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε
καππεσέτην, ἐλάτῃσι ϝεϝοικότες ὑψηλῇσιν.
τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
σείων ἐϝχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης
τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη.
τὸν ϝίδεν Ἀντίλοχος μεϝαθύμου Νέστορος υἱός,
βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ ϝὰρ δίε ποιμένι λαῶν,

μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ἀντίλοχος δὲ μάλ᾽ ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ᾽ οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ὡς ϝεῖδεν δύο φῶτε παρ᾽ ἀλλήλοισι μένοντε.
οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ϝέρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,
αὐτὼ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
ἑστεῶτ᾽ ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ᾽ ἡνίοχον θεράποντα,
ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην — ὃ δ᾽ ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους —,
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ᾽ ἄρα χειρῶν
ἡνία λεύκ᾽ ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ᾽ ἄρ᾽ ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀσθμαίνων ἐυϝεργέος ἔκπεσε δίφρου
κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ᾽ ἑστήκει (τύχε γάρ ῥ᾽ ἀμάθοιο βαθείης),
ὄφρ᾽ ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσιν.
τοὺς δ᾽ ἵμασ᾽ Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ᾽ Ἀχαιῶν.
τοὺς δ᾽ Ἕκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ᾽ ἐπ᾽ αὐτούς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
καρτεραί. ἦρχε δ᾽ ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι᾽ Ἐνυώ,
ἣ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηιοτῆτος·
Ἄρης δ᾽ ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
φοίτα δ᾽ ἄλλοτε μὲν πρόσθ᾽ Ἕκτορος ἄλλοτ᾽ ὄπισθεν.
τὸν δὲ ϝιδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήῃ ἐπ᾽ ὠκυρόῳ ποταμῷ ἅλαδε προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα ϝιδών, ἀνά τ᾽ ἔδραμ᾽ ὀπίσσω,
ὡς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, ϝεῖπέ τε λαῷ
"ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον
αἰχμητήν τ᾽ ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
τῷ δ᾽ αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν ϝοι πάρα κεῖνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ϝεϝοικώς.
ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
ϝείκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαίνετε ϝῖφι μάχεσθαι."

ὣς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε ϝειδότε χάρμης,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην Ἀγχίαλόν τε.
τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
ναῖε πολυκτήμων πολυλήιος· ἀλλά ϝε μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας.
τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
δούπησεν δὲ πεσών. ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέα παμφανόωντα, σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
αὐτὰρ ὃ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλά
ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
δεῖσε δ' ὅ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἵ ϝε μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανόν
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεΐδην ἠΰν τε μέγαν τε
ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
υἱός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"Σαρπῆδον Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
ἀλλοῖόν τινά φασι βίην Ἡρακληείην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα,
ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος
ἓξ οἴῃς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ϝιλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀίομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀϝίδαο περήσειν."

τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"Τληπόλεμ', ἦ τοι κεῖνος ἀπώλεσε Ϝίλιον ἱρὴν
ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
ὅς ῥά μιν εὖ ϝέρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϝιδι κλυτοπώλῳ."
ὣς φάτο Σαρπηδών, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρά
ἐκ χειρῶν ἤιξαν. ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή,
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα· πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
οἳ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρόν
ἑλκόμενον. τὸ μὲν οὔ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησεν,
μηροῦ ἐκϝερύσαι δόρυ μείλινον ὄφρ' ἐπιβαίη,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
ἐξέφερον πολέμοιο. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ ϝοι φίλον ἦτορ.
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἦ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ὅ γε Κοίρανον εἷλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἄλκανδρόν θ' Ἅλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα ϝοι Διὸς υἱός
Σαρπηδὼν προσιόντι, ϝέπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔϝειπεν.
"Πριαμίδη, μὴ δή με ϝέλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰών
ἐν πόλι ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἐγώ γε

νοστήσας ϝοικόνδε, φίλην ἐς πατρίδα ϝαῖαν,
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν."
ὣς φάτο. τὸν δ' οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἀλλὰ παρήιξεν, λελιημένος ὄφρα τάχιστα
ὤσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
εἷσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέι φηγῷ,
ἐκ δ' ἄρα ϝοι μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε
ἴφθιμος Πελάγων, ὅς ϝοι φίλος ἦεν ἑταῖρος·
τὸν δ' ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
αὖτις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηι καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάις καὶ χάλκεος Ἄρης;
ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Ϝοινοπίδην θ' Ἕλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· πὰρ δέ ϝοι ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
ἦ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
Ϝίλιον ἐκπέρσαντ' ἐυτείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα
χάλκει' ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς.
τῶν ἤ τοι χρυσέη ϝίτυς ἄφθιτος· αὐτὰρ ὕπερθεν
χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ϝιδέσθαι·
πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν.

δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγες εἰσίν.
τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
δῆσεν χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
κάλ' ἔβαλεν, χρύσει'. ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀυτῆς.
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
δεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,
ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ϝιωκή,
ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου
δεινή τε σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀμβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε,
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
εὗρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέϝειπεν
"Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄρει τάδε ϝέργ' ἀϝίδηλα;
ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος. οἱ δὲ ϝέκηλοι
τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔ τινα ϝοῖδε θέμιστα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι εἴ κεν Ἄρηα
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;"
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"ἄγρει μήν ϝοι ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
ἥ ϝε μάλιστ' εἴϝωθε κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν."

ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μάστιξεν δ᾽ ἵππους· τὼ δ᾽ οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
ὅσσον δ᾽ ἠεροϝειδὲς ἀνὴρ ϝίδεν ὀφθαλμοῖσιν
ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον,
τόσσον ἔπι θρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Τροίην ἷξον ποταμώ τε ῥέοντε,
ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
ἔνθ᾽ ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
λύσασ᾽ ἐξ ὀχέων, περὶ δ᾽ ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
τοῖσιν δ᾽ ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
αἳ δὲ βάτην, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ᾽ ὁμοῖαι,
ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
ϝειλόμενοι, λείουσι ϝεϝοικότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
ἔνθα στᾶσ᾽ ἤυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Στέντορι ϝεισαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
ὃς τόσον αὐδήσασχ᾽ ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.
"αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ᾽ ἐλέγχεα, ϝεῖδος ἀγητοί.
ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄμβριμον ἔγχος·
νῦν δὲ ϝεκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται."
ὣς ϝειποῦσ᾽ ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
Τυδεΐδῃ δ᾽ ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
εὗρε δὲ τόν γε ϝάνακτα παρ᾽ ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἕλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ.
ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
ἂν δ᾽ ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἷμ᾽ ἀπομόργνυ.
ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, φώνησέν τε
"ἦ ὀλίγον ϝοῖ παῖδα ϝεϝοικότα γείνατο Τυδεύς.
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής,
καί ῥ᾽ ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμιζέμεν οὐκ εἴασκον
οὐδ᾽ ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ᾽ ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμεΐωνας.
δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισι ϝέκηλον·
αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔχων ϝὸν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος περ,

κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα.
σοὶ δ' ἤ τοι μὲν ἐϝὼ παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυᾶιξ ϝυῖα δέδυκεν,
ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον. οὐ σύ ϝ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκϝονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"ϝιϝνώσκω σε, θεὰ θύϝατερ Διὸς αἰϝιόχοιο·
τῷ τοι προφρονέως ϝερέω ϝέπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις, ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυϝάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν ϝ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ.
τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀρϝείους ἐκέλευσα ϝαλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
ϝιϝνώσκω ϝὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ ϝλαυκῶπις Ἀθήνη
"Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε σύ ϝ' Ἄρηα τό ϝε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐϝὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
ἀλλ' ἄϝ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόσαλλον,
ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀϝορεύων
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀρϝείοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται."
ὣς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
χειρὶ πάλιν ϝερύσασ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·
ἣ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά. μέϝα δὲ βράχε φήϝινος ἄξων
βριθοσύνῃ· δεινὴν ϝὰρ ἄϝεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
λάζετο δὲ μάστιϝα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἤ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀϝλαὸν υἱόν.
τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
δῦν' Ἄϝιδος κυνέην, μή μιν ϝίδοι ὄβριμος Ἄρης.

---

808 ῥηιδίως· τοίη ϝοι ἐϝὼν ἐπιτάρροθος ἦα.

ὡς δὲ ϝίδεν βροτολοιϝὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
ἤ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυϝὸν ἡνία θ' ἵππων
ἔϝχει χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι·
καὶ τό ϝε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ ϝλαυκῶπις Ἀθήνη
ὦσεν ὑπὲκ δίφροιο ϝετώσιον αἰχθῆναι.
δεύτερος αὖθ' ὡρμᾶτο βοὴν ἀϝαθὸς Διομήδης
ἔϝχει χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην.
τῇ ῥά μιν οὖτα τυχών, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις. ὃ δὲ βράχε χάλκεος Ἄρης
ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάϝοντες Ἄρηος.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε Τρῶάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἆτος πολέμοιο.
οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ
καύματος ἒξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο,
τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον,
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε ϝέρϝ' ἀϝίδηλα;
αἰεί τοι ῥίϝιστα θεοὶ τετληότες εἰμέν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.
σοὶ πάντες μαχόμεσθα: σὺ ϝὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
οὐλομένην, ᾗ τ' αἰὲν ἀήσυλα ϝέρϝα μέμηλεν.
ἄλλοι μὲν ϝὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
σοί τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ϝέκαστος·
ταύτην δ' οὔτε ϝέπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ϝέρϝῳ,
ἀλλ' ἀνίης, ἐπεὶ αὐτὸς ἐϝείναο παῖδ' ἀϝίδηλον·
ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα
μαρϝαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος.
ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρόν

αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
ἤ κε ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσιν."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"μή τί μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιϝεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι ϝέπεσσιν.
τῷ σ' ὀίω κείνης τάδε πασχέμεν ἐννεσίῃσιν.
ἀλλ' οὐ μήν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀϝίδηλος,
καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων."
ὣς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκόωντι,
ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ ϝείματ' ἕϝεσσεν·
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
αἳ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

6 Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή· Z
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρῄκεσσι τέτυκτο,
υἱὸν Ἐυσσώρου Ἀκάμαντ' ἠύν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι ϝοικία ναίων.
ἀλλά ϝοι οὔ τις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον

πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω ϝαῖαν ἐδύτην.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν·
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὕς ποτε νύμφη
νηὶς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀϝανοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος ϝενεῇ, σκότιον δέ ϝε ϝείνατο μήτηρ·
ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίϝη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ἡ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε ϝείνατο παῖδε.
καὶ μὴν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα ϝυῖα
Μηκιστηιάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα·
Ϝαστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Πιδύτην δ' Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
ἔϝχει χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης, Ἔλατον δὲ ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων·
ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐυρρείταο παρ' ὄχθας
Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἕλε Λήιτος ἥρως
φεύϝοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀϝαθὸς Μενέλαος
ζωὸν ἕλ'· ἵππω ϝάρ ϝοι ἀτυζομένω πεδίοιο,
ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀϝκύλον ἅρμα
ϝάξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτὼ μὲν ἐβήτην
πρὸς πόλιν, ᾗ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. πὰρ δέ ϝοι ἔστη
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔϝχος.
Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο ϝούνων.
"ζώϝρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ϝῷ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀϝαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ϝέπος ηὔδα.
"ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τί ἢ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως
ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ ϝοῖκον

πρὸς Τρώων. τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὅν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι· μηδ' ὃς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ϝιλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι."
ὣς ϝειπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
αἴσιμα παρϝειπών· ὃ δ' ἀπὸ ϝέθεν ὤσατο χειρὶ
ἥρω' Ἄδρηστον. τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν. ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ϝέκηλοι
νεκροὺς ἂμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ϝίλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι ϝεῖπε παραστάς
Πριαμίδης Ἕλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
"Αἰνεία τε καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
Ἕκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, ϝειπὲ δ' ἔπειτα
μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἣ δὲ ξυνάγουσα γεραιάς
νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλι ἄκρῃ,
οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
πέπλον, ὅ ϝοι δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καί ϝοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
καί ϝοι ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, εἴ κ' ἐλεήσῃ
ϝάστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
εἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ϝιλίου ἱρῆς,

ἄϝριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
ὃν δὴ ἐϝὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ ϝενέσθαι.
οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ ϝ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
μαίνεται· οὔ τίς ϝοι δύναται μένος ἀντιφερίζειν."
ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' οὔ τι κασιϝνήτῳ ἀπίθησεν.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔϝειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀρϝεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἂν ἐϝὼ βείω προτὶ Ϝίλιον, ἠδὲ ϝέρουσιν
ϝείπω βουλευτῇσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάις καὶ Τυδέος υἱός
ἐς μέσον ἀμφοτέρων ξυνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέϝειπε βοὴν ἀϝαθὸς Διομήδης
"τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὴν ϝάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὴν νῦν ϝε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων
σῷ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
εἰ δέ τις ἀθανάτων ϝε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἐϝώ ϝε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
οὐδὲ ϝὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόϝερϝος
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν,
ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἠϝάθεον Νυσήιον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούρϝου
θεινόμεναι βουπλῆϝι. Διώνυσος δὲ φοβηθείς
δύσεθ' ἁλὸς κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ

δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχεν τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι."
τὸν δ' αὖθ' Ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός
"Τυδεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεείνεις;
οἵη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
τηλεθόωσα φύει, ϝέαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρῃ·
ὣς ἀνδρῶν γενεὴ ἣ μὲν φύει ἣ δ' ἀπολήγει.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ ϝειδῇς
ἡμετέρην γενεήν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην.
τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
ὤπασαν, αὐτάρ ϝοι Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ ϝοι ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσεν.
τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δῖ' Ἄντεια,
κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔ τι
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
ἣ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα
'τεθναίης ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.'
ὣς φάτο, τὸν δὲ ϝάνακτα χόλος λάβεν οἷον ἄκουσεν.
κτεῖναι μέν ῥ' ἀλέεινε (σεβάσσατο γάρ τό γε θυμῷ),
πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅ γε σήματα λυγρά,
γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
δεῖξαι δ' ἠνώγει ϝῷ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
προφρονέως μιν ἔτιε ϝάναξ Λυκίης εὐρείης·
ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ᾔτεε σῆμα ϝιδέσθαι,

*ὅττι ῥά ϝοι γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
πεφνέμεν. ἣ δ᾽ ἄρ᾽ ἔην θεῖον γένος, οὐδ᾽ ἀνθρώπων,
πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινεν·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
εἷσε λόχον. τοὶ δ᾽ οὔ τι πάλιν ϝοικόνδε νέοντο·
πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἠὺν ἐόντα,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδω δ᾽ ὅ γε θυγατέρα ϝήν,
δῶκε δέ ϝοι τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
καὶ μήν ϝοι Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
ἣ δ᾽ ἔτεκεν τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ϝίσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητιέτα Ζεύς,
ἣ δ᾽ ἔτεκ᾽ ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
ἤ τοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἶος ἀλᾶτο,
ϝὸν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
Ϝίσανδρον δέ ϝοι υἱὸν Ἄρης ἆτος πολέμοιο
μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,
τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
Ἱππόλοχος δ᾽ ἔμ᾽ ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
πέμπε δέ μ᾽ ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ᾽ ἐπέτελλεν
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ᾽ ἄριστοι
ἔν τ᾽ Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι."
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὃ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν.
"ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώιός ἐσσι παλαιός·
Ϝοινεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην*

ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐϝείκοσιν ἤματ' ἐρύξας.
οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά·
Ϝοινεὺς μὲν ζωστῆρα δίδω φοίνικι φαεινόν,
Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον,
καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
κάλλιφ' ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσῳ
εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.
ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου·
πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι,
κτείνειν ὅν κε θεός τε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω,
πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιρέμεν ὅν κε δύνηαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι."
ὣς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀίξαντε,
χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν
χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
Ἕκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον ἠδὲ θύγατρες
εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ϝέτας τε
καὶ πόσιας. ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγειν
πάσας ἑξείης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανεν,
ξεστῇς αἰθούσῃσι τετυγμένον — αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισιν.
κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροί
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισιν.
ἔνθα ϝοι ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν ϝεῖδος ἀρίστην,
ἔν τ' ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν
μαρνάμενοι περὶ ϝάστυ, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν

ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
ἀλλὰ μέν' ὄφρα κέ τοι μελιϝηδέα ϝοῖνον ἐνείκω,
ὡς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεαι, εἴ κε πίῃσθα.
ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέϝα ϝοῖνος ἀέξει,
ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσι ϝέτῃσιν."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέϝας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"μή μοι ϝοῖνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
μή μ' ἀποϝυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
χερσὶ δ' ἀνίπτῃσιν Διὶ λειβέμεν αἴθοπα ϝοῖνον
ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφέι Κρονίωνι
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαϝμένον εὐχετάασθαι.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀϝελείης
ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα ϝεραιάς·
πέπλον δ', ὅς τίς τοι χαριέστατος ἠδὲ μέϝιστος
ἔστιν ἐνὶ μεϝάρῳ καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ ϝούνασιν ἠυκόμοιο,
καί ϝοι ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, εἴ κ' ἐλεήσῃ
ϝάστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
εἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ϝιλίου ἱρῆς,
ἄϝριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀϝελείης
ἔρχευ· ἐϝὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι ὄφρα καλέσσω,
εἴ κ' ἐθέλῃ ϝειπόντος ἀκουέμεν. ὥς δέ ϝοι αὖθι
ϝαῖα χάνοι· μέϝα ϝάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεϝαλήτορι τοῖό τε παισίν.
εἰ κεῖνόν ϝε ϝίδοιμι κατελθόντ' Ἄϝιδος εἴσω,
φαίην κεν φίλον ἦτορ ὀιζύος ἐκλελαθέσθαι."
ὣς ἔφαθ', ἣ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέϝαρ' ἀμφιπόλοισιν
κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ϝάστυ ϝεραιάς.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι, παμποίκιλα ϝέϱϝα ϝυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
ἤϝαϝε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήϝαϝεν εὐπατέρειαν.
τῶν ἕν' ἀειραμένη Ϝεκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέϝιστος,
ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο ϝεραιαί.

αἳ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλι ἄκρῃ,
τῇσι θύρας ὤιξε Θεανὼ καλλιπάρῃος
Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
αἳ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
ἣ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος
θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
"πότνι' Ἀθηναίη, ῥυσίπτολι, δῖα θεάων,
ϝᾶξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτόν
πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, εἴ κ' ἐλεήσῃς
ϝάστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα."
ὣς αἳ μέν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκειν
καλά, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἳ τότ' αριστοι
ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
οἵ ϝοι ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἕκτορος, ἐν πόλι ἄκρῃ.
ἔνθ' Ἕκτωρ εἰσῆλθε διίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρί
ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρός
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περὶ κάλλιμα τεύχε' ἕποντα,
ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα·
Ἀργείη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμωῇσι γυναιξίν
ἧστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ϝέργα κέλευεν.
τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσε ϝιδὼν αἰσχροῖσι ϝέπεσσιν.
"δαιμόνι', οὐ μὴν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
μαρνάμενοι, σέο δ' εἵνεκ' ἀυτή τε πτόλεμός τε
ϝάστυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
ὅν τινά που μεθιέντα ϝίδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ϝάστυ πυρὸς δηίοιο θέρηται."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
"Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
οὔ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι

---

311 ὣς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
334 τούνεκά τοι ϝερέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον.

ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
νῦν δέ με παρϝειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖσι ϝέπεσσιν
ὥρμησ' ἐς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
λώιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω·
ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι, κιχήσεσθαι δέ σ' ὀίω."
ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισιν.
"δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυοέσσης,
ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
εἰς ὄρος ἢ ἐς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἔνθα με κῦμ' ἀπόϝερσε πάρος τάδε ϝέργα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
ὃς ϝήδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
ἔσσονται· τῷ καί μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀίω.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν
εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισιν."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"μή με κάθιζ' Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις·
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
καὶ γὰρ ἐγὼ ϝοικόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ϝίδωμαι
ϝοικῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν·
οὐ γὰρ ϝοῖδ' ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις
ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
οὐδ' εὗρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
ἀλλ' ἥ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐυπέπλῳ
πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔϝειπεν

"εἰ δ' ἄϝε μοι, δμωαί, νημερτέα μυθήσασθε.
πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεϝάροιο;
ἠέ πῃ ἐς ϝαλόων ἢ ϝεινατέρων ἐυπέπλων
ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται."
τὸν δ' αὖτ' ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωϝας ἀληθέα μυθήσασθαι,
οὔτε πῃ ἐς ϝαλόων ἢ ϝεινατέρων ἐυπέπλων
οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται,
ἀλλ' ἐπὶ πύρϝον ἔβη μέϝαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουσεν
τείρεσθαι Τρῶας, μέϝα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἣ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειϝομένη ἀφικάνει,
μαινομένῃ ϝεικυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη."
ἦ ῥα ϝυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐυκτιμένας κατ' ἀϝυιάς.
εὖτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέϝα ϝάστυ
Σκαιάς (τῇ ϝὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε),
ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
Ἀνδρομάχη, θυϝάτηρ μεϝαλήτορος Ἠετίωνος,
Ἠετίων ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσσῃ,
Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεσσι ϝανάσσων·
τοῦ περ δὴ θυϝάτηρ ἔχεθ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
ἥ ϝοι ἔπειτ' ἤντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως,
Ἑκτορίδην ἀϝαπητόν, ἀλίϝκιον ἀστέρι καλῷ,
τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ϝαστυϝάνακτ'· οἶος ϝὰρ ἐρύετο Ϝίλιον Ἕκτωρ.
ἦ τοι ὃ μὲν μείδησε ϝιδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ ϝοι ἄϝχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
ἔν τ' ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
σεῦ ἔσομαι· τάχα ϝάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί
πάντες ἐφορμηθέντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ ϝὰρ ἔτ' ἄλλη
ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ ϝε πότμον ἐπίσπῃς,
ἀλλ' ἄχε'. οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἦ τοι ϝὰρ πατέρ' ἁμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάουσαν,

Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα,
οὐδέ μιν ἐξενάριξε (σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ),
ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
οἳ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι Ἄϝιδος εἴσω·
πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς ὀίεσσιν.
μητέρα δ', ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ,
τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισιν κτεάτεσσιν,
ἂψ ὅ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναῖκα."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
εἴ κε κακὸς ὣς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.
οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός
αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε ϝοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ϝίλιος ἱρὴ
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο.
ἀλλ' οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
οὔτ' αὐτῆς Ϝεκάβης οὔτε Πριάμοιο ϝάνακτος
οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοί
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας.

---

433 λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
435 τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι
ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
ἠδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
ἤ πού τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων ἐὺ ϝειδώς,
ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει."

καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
πόλλ' ἀϝεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη.
καί ποτέ τις ϝείπῃσι ϝιδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν
'Ἕκτορος ἥδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ϝίλιον ἀμφεμάχοντο.'
ὥς ποτέ τις ϝερέει, σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι
πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι."
ὣς ϝειπὼν ϝοῦ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ.
ἂψ δ' ὁ πάις πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης
ἐκλίνθη ϝιάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς,
ταρβήσας χαλκόν τε ϝιδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν,
αὐτὰρ ὅ' ϝὸν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
ϝεῖπεν ἐπευξάμενος Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
"Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ὧδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ϝιλίου ἶφι ϝανάσσειν.
καί ποτέ τις ϝείπῃσι 'πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων'
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
κτείνας δήιον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ."
ὣς ϝειπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
παῖδ' ἐϝόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάσασα. πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἄϝιδι προϊάψει,
μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' ἐς ϝοῖκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ϝέργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ϝέργον ἐποίχεσθαι. πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοὶ Ϝιλίῳ ἐγγεγάασιν."
ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη ϝοικόνδε βεβήκειν

ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐῢ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλάς
ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ ϝόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
αἳ μὲν ἔτι ζωὸν ϝόον Ἕκτορα ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ·
οὐ ϝάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵξεσθαι, προφυϝόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὅ ϝ' ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ϝάστυ, ποσὶν κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰϝωθὼς λούεσθαι ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀίσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς,
ῥίμφα ϝε ϝοῦνα φέρει μετὰ ϝήθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περϝάμου ἄκρης,
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκειν
καϝχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν
στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ϝῇ ϝοάριζε ϝυναικί.
τὸν πρότερος προσέϝειπεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
"ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον ὡς ἐκέλευες."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"δαιμόνι', οὐκ ἄν τίς τοι ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
ϝέρϝον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμος ἐσσί.
ἀλλὰ ϝεκὼν μεθίῃς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ κέ ποθι Ζεύς
δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειϝενέτῃσιν
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεϝάροισιν,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς."

7 ὣς ϝειπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ, H
τῷ δ' ἅμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐϝελδομένοισιν ἔδωκεν
οὖρον, ἐπεί κε κάμωσιν ἐυξέστῃς ἐλάτῃσιν
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ ϝυῖα λέλυνται,

ὣς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐϝελδομένοισι φανήτην.
ἔνθ᾽ ἑλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ϝάνακτος,
Ϝάρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ᾽ Ἀρηίθοος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἕκτωρ δ᾽ Ἠιονῆα βάλ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
αὐχέν᾽ ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ᾽ Ἱππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀϝὸς ἀνδρῶν,
Ϝιφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
ὦμον· ὃ δ᾽ ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα
Ϝίλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ᾽ ἀντίος ὤρνυτ᾽ Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τώ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
τὴν πρότερος προσέϝειπε ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
ἦλθες ἀπ᾽ Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
δῷς, ἐπεὶ οὔ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ᾽ εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα,
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ᾽, εἰς ὅ κε τέκμωρ
Ϝιλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ϝάστυ."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ὧδ᾽ ἔστω, ϝεκάϝεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ᾽ Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
ἀλλ᾽ ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν"
τὴν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
οἱ δέ κ᾽ ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοί
οἶον ἐπόρσειαν πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ."
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ᾽ Ἕλενος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
βουλήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐϝήνδανε μητιόωσιν.
στῆ δὲ παρ᾽ Ἕκτορ᾽ ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.

"Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίϝνητος δέ τοι εἰμί.
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι·
οὐ ϝάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ὡς ϝὰρ ἐϝὼ ϝόπ' ἄκουσα θεῶν αἰειϝενετάων."
ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτε χάρη μέϝα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέϝερϝε φάλαϝϝας,
μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
κὰδ δ' Ἀϝαμέμνων εἷσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀρϝυρότοξος Ἀπόλλων
ἑζέσθην, ὄρνισι ϝεϝοικότες αἰϝυπιοῖσιν,
φηϝῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰϝιόχοιο,
ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναί,
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔϝχεσι πεφρικυῖαι.
οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρίξ
ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
ἐν πεδίῳ. Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔϝειπεν
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυϝος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
εἰς ὅ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην ἐύπυρϝον ἕλητε
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.
ὑμῖν δ' ἐν ϝὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώϝει,
δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ.
ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπὶ μάρτυρος ἔστω.
εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
σῶμα δὲ ϝοίκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
εἰ δέ κ' ἐϝὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ϝίλιον ἱρήν
καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ϝεκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐυσσέλμους ἀποδώσω,
ὄφρα ϝε ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
σῆμά τέ ϝοι χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.

καί ποτέ τις ϝείπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον,
'ἀνδρὸς μὴν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ.'
ὥς ποτέ τις ϝερέει, τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέϝειπεν
νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ,
"ὤ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί.
ἦ μὴν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
ἥμενοι αὖθι ϝέκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως·
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν."
ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἔνθα κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτή
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες Ἀχαιῶν.
αὐτός τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
δεξιτερὴν ἕλε χεῖρα, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρή
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο κηδόμενός περ,
μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ϝέθνος ἑταίρων,
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
εἴ περ ἀδειής τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καμψέμεν, εἴ κε φύγῃσιν
δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος."
ὣς ϝειπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
αἴσιμα παρϝειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο·
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέϝειπεν
"ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει.
ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς,
ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητής,

ὃς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεε ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ,
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἕκτορι πάντας ἀκούσαι,
πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϝιδος εἴσω.
εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
ἡβῷμ' ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο, ϝισόθεος φώς,
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηιθόοιο ϝάνακτος,
δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην
ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ,
ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
τὸν Λυκόϝεργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔ τι κράτεΐ γε,
στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη ϝοι ὄλεθρον
χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόϝεργος ὑποφθάς
δουρὶ μέσον περόνησεν, ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη.
τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τά ϝοι πόρε χάλκεος Ἄρης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος·
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόϝεργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι φίλῳ θεράποντι φορῆναι.
τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·
οἳ δὲ μάλα τρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη.
ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσει ϝῷ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων.
καὶ μαχόμην ϝοι ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ὑμέων δ' οἵ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
οὐδ' οἳ προφρονέως μέμαθ' Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν."
ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων, οἳ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
ὦρτο πολὺ πρώτιστα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιϝειμένοι ἀλκήν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,

τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
ἂν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
πάντες ἄρ' οἵ γ' ἔθελον πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ·
τοῖς δ' αὖτις μετέϝειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχησιν·
οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς,
καὶ δ' αὐτὸς ϝὸν θυμὸν ὀνήσεται, εἴ κε φύγησιν
δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος."
ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ϝέκαστος,
ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ϝιδὲ χεῖρας ἀνέσχον.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
"Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱόν
ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης."
ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἔθορεν κλῆρος κυνέης ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
Αἴαντος. κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ
δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·
οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνήναντο ϝέκαστος.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ
ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
ἦ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ϝιδών, γήθησε δὲ θυμῷ.
τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑϝὸν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε
"ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτός
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον.
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήια τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε Διὶ Κρονίωνι ϝάνακτι
σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται,
ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης·
οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ϝεκὼν ἀϝέκοντα δίηται,
οὐδέ τι ϝιδρείῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
ϝέλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' εὔχοντο Διὶ Κρονίωνι ϝάνακτι.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
"Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ϝίσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον."
ὣς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ ϝέσσατο τεύχεα,
σεύατ᾽ ἔπειθ᾽ οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
ὅς τ᾽ εἶσιν πολεμόνδε μετ᾽ ἀνέρας, οὕς τε Κρονίων
θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι.
τοῖος ἄρ᾽ Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσίν
ἤιε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ϝέκαστον,
Ἕκτορί τ᾽ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
ἀλλ᾽ οὔ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ᾽ ἀναδῦναι
ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
Αἴας δ᾽ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον,
χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ ϝοι Τυχίος κάμε τεύχων,
σκυτοτόμων ὄχ᾽ ἄριστος, Ὕλῃ ἔνι ϝοικία ναίων,
ὅς ϝοι ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον
ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ᾽ ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
στῆ ῥα μάλ᾽ Ἕκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα
"Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα ϝείσεαι οἰόθεν οἷος
οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,
καὶ μετ᾽ Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
κεῖτ᾽ ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
ἡμεῖς δ᾽ εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
καὶ πολέες. ἀλλ᾽ ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
μή τί μευ ἠύτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε
ἠὲ γυναικός, ἣ οὐ ϝοῖδεν πολεμήια ϝέργα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐῢ ϝοῖδα μάχας τ᾽ ἀνδροκτασίας τε.
ϝοῖδ᾽ ἐπὶ δεξιά, ϝοῖδ᾽ ἐπ᾽ ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
ἀζαλέην, τό μοί ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
ϝοῖδα δ᾽ ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων,
ϝοῖδα δ᾽ ἐνὶ σταδίῃ δηίῳ μέλπεσθαι Ἄρηι.
ἀλλ᾽ οὐ γάρ σ᾽ ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ᾽ ἀμφαδόν, εἴ κε τύχωμι."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ᾽ αὐτῷ.

ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺς δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δὲ κλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἄμφω
σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσι ϝεϝοικότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ ϝοι αἰχμή·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἣ δὲ διαπρό
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
μέσσον ἐπομφάλιον, περιϝήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ϝῖν' ἀπέλεθρον,
εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔϝαξε βαλὼν μυλοϝειδέι πέτρῳ,
βλάψε δέ ϝοι φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα ϝειδώς.
"μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς,
ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ϝίδμεν ἅπαντες.
νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας
"Ἰδαῖ', Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ᾗ περ ἂν οὗτος."

τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατος ἐσσί,
νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηιοτῆτος,
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
ὡς σύ τ' ἐυφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ϝάστυ μέγα Πριάμοιο ϝάνακτος
Τρῶας ἐυφρανέω καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὄφρα τις ὧς ϝείπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
'ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.'"
ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
ξὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδω φοίνικι φαεινόν.
τὼ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
ἤι', ὃ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε. τοὶ δὲ χάρησαν
ὡς ϝεῖδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καί ῥ' ἦγον προτὶ ϝάστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκῃ.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πενταϝέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι.
τὸν δέρον ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ϝερύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης.
νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνεμεν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·

---

295 σούς τε μάλιστα ϝέτας καὶ ἑταίρους, οἵ τοι ἔασιν·

ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐΰρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχαὶ δ' Ἀϝιδόσδε κατῆλθον·
τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺς
τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶ ϝέκαστος
ϝοίκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
πύργους ὑψηλούς, ϝεῖλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἥ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλι ἄκρῃ,
δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν.
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν. νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἧμιν."
ἦ τοι ὅ γ' ὣς ϝειπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ὅς μιν ἀμειβόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
ϝοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
ἀντικρὺς δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω,
κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ϝοίκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

353 ϝέλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.

ἦ τοι ὅ ϝ' ὣς ϝειπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀϝορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ πτόλιν ὡς τὸ πάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐϝρήϝορθε ϝέκαστος·
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
ϝειπεῖν Ἀτρεΐδῃς Ἀϝαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν,
καὶ δὲ τὸ ϝειπέμεναι πυκινὸν ϝέπος, εἴ κ' ἐθέλωσιν
παύσασθαι πολέμου δυσϝηχέος εἰς ὅ κε νεκροὺς
κήομεν. ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί ϝε νίκην."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
τοὺς δ' εὗρ' εἰν ἀϝορῇ Δαναούς, θεράποντας Ἄρηος,
νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀϝαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ
"Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
ἠνώϝει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀϝαυοί
ϝειπεῖν, εἴ κέ περ ὔμμι φίλον καὶ ϝηδὺ ϝένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
ἠϝάϝετο Τροίηνδ' — ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι —,
πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ϝοίκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔ φησιν δώσειν· ἦ μὴν Τρῶές ϝε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ' ἠνώϝει ϝειπεῖν ϝέπος, εἴ κ' ἐθέλητε
παύσασθαι πολέμου δυσϝηχέος εἰς ὅ κε νεκροὺς
κήομεν. ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί ϝε νίκην."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐϝένοντο σιωπῇ.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε βοὴν ἀϝαθὸς Διομήδης
"μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
μήθ' Ἑλένην· ϝνωτὸν δέ, καὶ ὃς μάλα νήπιος ἐστίν,
ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,

---

380 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"Ἰδαῖ', ἤ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιϝανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαιέμεν οὔ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
ὅρκια δὲ Ζεὺς ϝίστω, ἐρίϝδουπος πόσις Ἥρης."
ὣς ϝειπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ϝίλιον ἱρήν.
οἳ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἄρ' ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέϝειπεν
στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐυσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ὠτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόοι Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ϝέκαστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,
δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἳ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ϝίλιον ἱρήν.
ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλούς, ϝεῖλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
ὣς οἳ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἳ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ

ϑηεῦντο μέγα ϝέργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύϑων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχϑων.
"Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἔστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
ὅς τις ἔτ' ἀϑανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁράᾳς ὅτι δὴ αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, οὐδὲ ϑεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
τοῦ δ' ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίδναται ἠώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀϑλήσαντες."
τὸν δὲ μέγ' ὀχϑήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"ὢ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσϑενές, οἷον ἔϝειπες.
ἄλλος κέν τις τοῦτο ϑεῶν δείσειε νόημα,
ὃς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε·
σὸν δ' ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίδναται ἠώς.
ἄγρει μήν, ὅτ' ἂν αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
αὖτις δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάϑοισι καλύψαι,
ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ϝέργον Ἀχαιῶν,
βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἕλοντο.
νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Ἐύνηος,
τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν.
χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέϑυ, χίλια μέτρα.
ἔνϑεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴϑωνι σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίϑεντο δὲ δαῖτα ϑάλειαν.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητιέτα Ζεύς
σμερδαλέα κτυπέων. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρειν,
ϝοῖνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
πρὶν πιέειν πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέι Κρονίωνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

8 Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, Θ

Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον.
"κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ϝέπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ϝέργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε,
ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
τόσσον ἔνερθ' Ἀϝίδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσετ' ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα ϝείδετε πάντες.
σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ϝερύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ϝερύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ϝερύσαιμ' αὐτῇ δὲ θαλάσσῃ.
σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
δησαίμην, τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων."
ὣς ϝειπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
ὠκυπέτα, χρυσέῃσι ϝεθείρῃσιν κομόωντε,

---

15 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
28 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
30 ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ϝίδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
35 ἀλλ' ἢ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ' ὡς σὺ κελεύεις,
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεεῖο."
τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
40 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι."

χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσείην εὔτυκτον, ἑϝοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαρον, ἔνθα τέ ϝοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν,
αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οἳ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο,
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὣς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρειν.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθη δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλα κτύπε, δαιόμενον δὲ
ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἳ δὲ ϝιδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μιμνέμεν οὔτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δύ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος.
Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
οὔ τι ϝεκών, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ

73 αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἑζέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.

δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ἄκρην κὰκ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
ἀλϝήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐϝκέφαλον δῦ,
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὁ ϝέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνεν
φασϝάνῳ αἴσσων, τόφρ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμόν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
Ἕκτορα. καί νύ κεν ἔνθ' ὁ ϝέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀϝαθὸς Διομήδης.
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα
"διοϝενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῇ φεύϝεις μετὰ νῶτα βαλών, κακὸς ὣς ἐν ὁμίλῳ;
μή τίς τοι φεύϝοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ.
ἀλλὰ μέν', ὄφρα ϝέροντος ἀπώσομεν ἄϝριον ἄνδρα."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήιξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδεΐδης δ' αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο ϝέροντος,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὦ ϝέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε ϝῆρας ὀπάζει,
ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' ἄϝ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ϝίδηαι
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
οὕς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην, μήστωρα φόβοιο.
τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶι
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
ϝείσεται ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀϝαπήνωρ·
τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματ' ἐβήτην.
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιϝαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἕκτορος ἄϝχι ϝένοντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἠνιοπῆα,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ ϝοι ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
κεῖσθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπεν θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἶψα ϝὰρ εὗρεν
Ϝιφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδω δέ ϝοι ἡνία χερσίν.
ἔνθα κε λοιϝὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ϝέϱϝα ϝένοντο,
καί νύ κ' ἐσήκασθεν κατὰ Ϝίλιον ἠύτε ϝάρνες,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀρϝῆτα κεραυνόν,
κὰδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε·
δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο,
τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν.
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύϝον ἡνία σιϝαλόεντα·
δεῖσε δ' ὅ ϝ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέϝειπεν
"Τυδεΐδη, ἄϝε δὴ αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦ οὐ ϝιϝνώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
νῦν μὲν ϝὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,
σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, εἴ κ' ἐθέλῃσιν,
δώσει. ἀνὴρ δέ κεν οὔ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀϝαθὸς Διομήδης
"ναὶ δὴ ταῦτά ϝε πάντα, ϝέρον, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Ἕκτωρ ϝάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀϝορεύων
'Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.'
ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔϝειπες.
εἴ περ ϝάρ σ' Ἕκτωρ ϝε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
καὶ Τρώων ἄλοχοι μεϝαθύμων ἀσπιστάων,
τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας."
ὣς ἄρα φωνήσας φύϝαδε τράπε μώνυχας ἵππους
αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
ϝηχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε μέϝας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Τυδεΐδη, περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι

*ἕδρῃ τε κρέασίν τε ϝιδὲ πλείοις δεπάεσσιν·
νῦν δέ σ᾽ ἀτιμήσουσι· ϝυναικὸς ἄρ᾽ ἀντὶ τέτυξο."
ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τρὶς δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητιέτα Ζεύς
σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ϝιγνώσκω δ᾽ ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.
νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
ἀβλήχρ᾽ οὐδενόσωρα· τὰ δ᾽ οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει,
ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
ἀλλ᾽ ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι,
μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηίοιο γενέσθω,
ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς."
ὣς ϝειπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε
"νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
ὑμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
ἢ ἐμοί, ὅς πέρ ϝοι θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
ἀλλ᾽ ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
αὐτὰρ ἀπ᾽ ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
εἰ τούτω γε λάβοιμεν, ἐϝελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων."
ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
σείσατο δ᾽ εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον,
καί ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ηὔδα
"ὢ πόποι, εἰνοσίγαι᾽ εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ*

164 *ϝέρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐ ϝείξαντος ἐμεῖο
πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναῖκας
ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω."*
183 *Ἀργείους παρὰ νηυσίν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.*
185 *Ξάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε,*
189 *ϝοῖνόν τ᾽ ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,*

ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
οἱ δέ τοι ἐς Ϝελίκην τε καὶ Αἰϝὰς δῶρ᾽ ἀνάϝουσιν
πολλά τε καὶ χαρίεντα. σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
εἴ περ ϝάρ κ᾽ ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωϝοί,
Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
αὐτοῦ κ᾽ ἔνθ᾽ ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ."
τὴν δὲ μέϝ᾽ ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
"Ἥρη ἀπτοϝεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
οὐκ ἂν ἐϝώ ϝ᾽ ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι
ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀϝόρευον·
τῶν δ᾽, ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύρϝου τάφρος ἔϝερϝεν,
πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
ϝειλομένων· ϝείλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε ϝοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
καί νύ κ᾽ ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐϝίσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ᾽ Ἀϝαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς.
βῆ δ᾽ ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
πορφύρεον μέϝα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
στῆ δ᾽ ἐπ᾽ Ὀδυσσῆος μεϝακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ᾽ ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, ϝεϝωνέμεν ἀμφοτέρωσε·
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι ϝεϝωνώς,
"αἰδώς, Ἀρϝεῖοι, κάκ᾽ ἐλέϝχεα, ϝεῖδος ἀϝητοί.
πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
ἅς, ὁπότ᾽ ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέες ἠϝοράασθε,
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας ϝοίνοιο,
Τρώων ἄνθ᾽ ἑκατόν τε διηκοσίων τε ϝέκαστος
στήσεσθ᾽ ἐν πολέμῳ· νῦν δ᾽ οὐδ᾽ ἑνὸς ἄξιοι εἰμέν.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν᾽ ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
τῇδ᾽ ἄτῃ ἄασας καί μιν μέϝα κῦδος ἀπηύρας;
οὐ μὴν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ϝέρρων,
ἀλλ᾽ ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί᾽ ἔκηα,
ϝιέμενος Τροίην ἐυτείχεον ἐξαλαπάξαι.

224 ἠμὲν ἐπ᾽ Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ᾽ ἐπ᾽ Ἀχιλλῆος, τοί ῥ᾽ ἔσχατα νῆας ἐϝίσας
ϝείρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
235 Ἕκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.

ἀλλὰ Ζεῦ τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐϝέλδωρ.
αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς."
ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
νεῦσε δέ ϝοι λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολεῖσθαι.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέι κάμβαλε νεβρόν,
ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὡς οὖν ϝείδονθ' ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἔνθ' οὔ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
τάφρον τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιϝειμένοι ἀλκήν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀιστεύσας ἐν ὁμίλῳ
βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσκεν,
αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰών, πάις ὣς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
εἰς Αἴανθ'· ὃ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὄρμενον ἠδ' Ὀφελέστην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
τὸν δὲ ϝιδὼν γήθησε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.

277 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

“Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὕτως, εἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι ϝένηαι
πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σε τρέφε τυτθὸν ἐόντα
καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα ἐυκλείης ἐπίβησον.
σοὶ δ' ἐϝὼ ἐκϝερέω ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται.
εἴ κέν μοι δώῃ Ζεύς τ' αἰϝίοχος καὶ Ἀθήνη
Ϝίλιον ἐξαλαπάξαι, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χερὶ θήσω,
ἢ τρίποδ' ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
ἠὲ ϝυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.”
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων
“Ἀτρεΐδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτόν
ὀτρύνεις; οὐ μήν τοι, ὅση δύναμίς ϝε πάρεστιν,
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ϝίλιον ὠσάμεθ' αὐτούς,
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεϝμένος ἄνδρας ἐναίρω.
ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυϝλώχινας ὀιστούς,
πάντες δ' ἐν χροΐ πῆχθεν ἀρηιθόων αἰζηῶν·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.”
ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρύς, βαλέειν δέ ϝε ϝίετο θυμός.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γορϝυθίωνα,
υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ,
τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ Καστιάνειρα, δέμας ϝεικυῖα θεῇσιν.
μήκων δ' ὣς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ
καρπῷ βριθομένη νοτίῃσί τε ϝειαρινῇσιν·
ὣς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρύς, βαλέειν δέ ϝε ϝίετο θυμός.
ἀλλ' ὅ ϝε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν ϝὰρ Ἀπόλλων·
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα,
ϝιέμενον πολεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ ϝοι ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐϝϝὺς ἐόντα
ἵππων ἡνί' ἑλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος

σμερδαλέα ϝιάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ϝε θυμὸς ἀνώϝειν.
ἤ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀιστόν,
θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἕκτωρ
ἀϝερύοντα παρ' ὦμον, ὅθι κληὶς ἀποϝέρϝει
αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
τῇ ῥ' ἐπὶ ϝοῖ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,
ῥῆξε δέ ϝοι νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
στῆ δὲ ϝνὺξ ἐριπών, τόξον δέ ϝοι ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιϝνήτοιο πεσόντος,
ἀλλὰ θέων περίβη καί ϝοι σάκος ἀμφεκάλυψεν.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίϝηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάις καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἔπι ϝλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα·
ἂψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν.
οἳ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Ἀχαιούς,
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων.
ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀϝρίου ἠὲ λέοντος
ἅπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
ἰσχία τε ϝλουτούς τε, ϝελισσόμενόν τε δοκεύει,
ὣς Ἕκτωρ ὤπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἳ δὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύϝοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
οἳ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεϝάλ' εὐχετόωντο ϝέκαστος·
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γορϝοῦς οἴματ' ἔχων ἠὲ βροτολοιϝοῦ Ἄρηος.
τοὺς δὲ ϝιδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αἶψα δ' Ἀθηναίην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὢ πόποι, αἰϝιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶι
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ϝέϝορϝεν."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ ϝλαυκῶπις Ἀθήνη
"καὶ λίην οὗτός ϝε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
χερσὶν ὑπ' Ἀρϝείων φθίμενος ἐν πατρίδι ϝαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀϝαθῇσιν,

σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ ϝοι μάλα πολλάκις υἱόν
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ἤ τοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεύς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
εἰ ϝὰρ ἐϝὼ τάδε ϝήδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
εὖτέ μιν εἰς Ἀϝίδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυϝεροῦ Ἀϝίδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυϝε Στυϝὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυϝέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
ἥ ϝοι ϝούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ ϝενείου
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔσται μὴν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην ϝλαυκώπιδα ϝείπῃ.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶιν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
ὄφρ' ἂν ἐϝὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰϝιόχοιο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ϝίδωμαι
ἢ νῶι Πριάμοιο πάις κορυθαίολος Ἕκτωρ
ϝηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο ϝεφύρας,
ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς
δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη πρέσβα θεά, θυϝάτηρ μεϝάλοιο Κρόνοιο·
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰϝιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληϝερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἐς δ' ὄχεα φλόϝεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔϝχος
βριθὺ μέϝα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀμβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιϝι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
τῇς ἐπιτέτραπται μέϝας οὐρανὸς Οὔλυμπός τε,
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ϝίδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
Ϝῖριν δ' ὤτρυνεν χρυσόπτερον ἀϝϝελέουσαν.
"βάσκ' ἴθι, Ϝῖρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
ἔρχεσθ'· οὐ ϝὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτολεμόνδε.

ὧδε γὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
γυιώσω μέν σφωιν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατά θ' ἅρματα ϝάξω,
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς
ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός,
ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν ϝῷ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ' οὔ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γάρ μοι ἔϝωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κε ϝείπω."
ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ϝῖρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον.
"πῇ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἐάᾳ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
ὧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάις, ᾗ τελέει περ,
γυιώσειν μὲν σφῶιν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατά θ' ἅρματα ϝάξειν.
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς
ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός."
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ϝῖρις,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ Ἥρη πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγώ γε
νῶι ἐῶ Διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν.
τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω ἄλλος δὲ βιώτω,
ὅς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ τὰ ϝὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιϝεικές."
ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
τῇσιν δ' Ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν,
ἅρματα δὲ κλῖναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον
μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Οὔλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσεν κλυτὸς εἰνοσίγαιος,

420 ὄφρ' εἰδῇς, γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι.
Ἥρῃ δ' οὔ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ ϝοι ἔϝωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κε ϝείπῃ.
ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη, κύον ἀδεές, εἰ ἐτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.

ἅρματα δ' ἂμ βωμοῖσι τίθη, κατὰ λῖτα πετάσσας·
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἕζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέϝας πελεμίζετ' Ὄλυμπος.
αἳ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο.
αὐτὰρ ὃ ἔϝνω ϝῇσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε
"τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μήν θην κάμετόν ϝε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
πάντως, οἷον ἐμόν ϝε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶιν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα ϝυῖα
πρὶν πόλεμον ϝιδέειν πολέμοιό τε μέρμερα ϝέργα.
ὧδε ϝὰρ ἐκϝερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·
οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληϝέντε κεραυνῷ,
ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστίν."
ὡς ἔφαθ', αἳ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
πλησίαι αἵ ϝ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
ἤ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι ϝεῖπεν,
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄϝριος ᾕρειν·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα
"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες·
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ϝίδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληϝερέτα Ζεύς
"ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
ὄψεαι, εἴ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ὀλλύντ' Ἀρϝείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων·
οὐ ϝὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄμβριμος Ἕκτωρ
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
ὡς ϝὰρ θέσφατόν ἐστι. σέθεν δ' ἐϝὼ οὐκ ἀλεϝίζω
χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
ϝαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
ἥμενοι οὔτ' αὐϝῇς Ὑπερίονος Ἠελίοιο

---

466 ἀλλ' ἤ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ' Ἀρϝείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεεῖο.
475 ἤματι τῷ ὅτ' ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται,
στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος.

9

τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.
οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἐγώ γε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο."
ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μέν ῥ' ἀϝέκουσιν ἔδυ φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
νόσφι νεῶν ἀγαγών, ποταμῷ ἔπι δινήεντι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον
τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε διίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρί
ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρός
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
τῷ ὅ γ' ἐρεισάμενος ϝέπεα Τρώεσσι μετηύδα.
"κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι.
νῦν ἐφάμην νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιούς
ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Fίλιον ἠνεμόεσσαν·
ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν.
ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ϝίφια μῆλα
καρπαλίμως, ϝοῖνον δὲ μελίφρονα ϝοινίζεσθε
σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκῃ,
μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
φεύγειν ὁρμήσωσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
μὴ μὴν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ ϝοίκοθι πέσσῃ,
βλήμενος ἢ ἰῷ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
κήρυκες δ' ἀνὰ ϝάστυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
λέξασθαι περὶ ϝάστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισι ϝεκάστη

πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
530 πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
ϝείσομαι ἤ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἤ κεν ἐγὼ τόν
χαλκῷ δῃώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι."
542 ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
οἳ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἅρμασι ϝοῖσι ϝέκαστος·
545 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ϝίφια μῆλα
καρπαλίμως, ϝοῖνον δὲ μελίφρονα ϝοινίζοντο
σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
553 οἳ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
εἵατο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.
555 ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·
559 πάντα δὲ ϝείδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ϝιλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ϝεκάστῳ

523 ὧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑγιής, ϝειρημένος ἔστω,
525 τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
ϝέλπομαι εὐχόμενος Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
ἀλλ' ἤ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
535 αὔριον ἣν ἀρετὴν διαϝείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
μείνῃ ἐπερχόμενον. ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, ὀίω,
κείσεται οὐτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς
εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
540 τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν."
548 ϝέρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
ϝηδεῖαν. τῆς δ' οὔ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ϝίλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο.
557 ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,

εἵατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
ἑστεῶτες παρ' ὄχεσφιν, ἐΰθρονον Ἠῶ μίμνον.

9 ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιούς I
θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευεν·
ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλησκέμεν ἄνδρα ϝέκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
ἷζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
ὣς ὃ βαρὺ στενάχων ϝέπε' Ἀργείοισι μετηύδα.
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ,
σχέτλιος, ὃς τότε μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ϝίλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
φεύγωμεν ξὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"Ἀτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
ἣ θέμις ἐστί, ϝάναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς.
ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσιν,
φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
ϝίσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.

---

23 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.

σοὶ δὲ διάνδιχ᾽ ἔδωκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω·
σκήπτρῳ μέν τοι ἔδωκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
ἀλκὴν δ᾽ οὔ τοι ἔδωκεν, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
δαιμόνι᾽, οὕτω που μάλα ϝέλπεαι υἷας Ἀχαιῶν
ἀπτολέμους τ᾽ ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι,
ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης.
ἀλλ᾽ ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
εἰς ὅ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φευγόντων ξὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νῶι δ᾽, ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ᾽ εἰς ὅ κε τέκμωρ
Ϝιλίου εὕρωμεν· ξὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν."
ὡς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
τοῖσι δ᾽ ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ
"Τυδεΐδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
οὔ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν ϝερέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάις εἴης
ὁπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐγών, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
ἐκϝείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
μῦθον ἀτιμήσει᾽, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
ἀλλ᾽ ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπα τ᾽ ἐφοπλισόμεσθα, φυλακτῆρες δὲ ϝέκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
κούροισιν μὲν ταυτ᾽ ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἀτρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατος ἐσσί.
δαίνυ δαῖτα γέρουσι· ϝέϝοικέ τοι, οὔ τοι ἀϝεικές.
πλεῖαί τοι ϝοίνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἠμάτιαι Θρῄκηθεν ἐπ᾽ εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
πᾶσά τοι ἔσθ᾽ ὑποδεξίη, πολέσιν δὲ ϝανάσσεις.
πολλῶν δ᾽ ἀγρομένων τῷ πείσεαι ὅς κεν ἀρίστην
βουλὴν βουλεύσῃ. μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιούς

---

44 ἑστᾶσ᾽, αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί.
59 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.

ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήιοι ἐγγύθι νηῶν
καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν ἠὲ σαώσει."
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο
ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον υἷας Ἄρηος,
ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,
ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
ἕπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ϝεκάστῳ
κοῦροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες·
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ϝέκαστος.
 Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθη μενοϝεικέα δαῖτα·
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λήξω σέο δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσὶ ϝάναξ καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύησθα.
τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ϝέπος ἠδ' ἐπακοῦσαι,
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἄν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
ϝειπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ ϝερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην
χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας
οὔ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἐγώ γε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην. σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
ϝείξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
δώροισίν τ' ἀγανοῖσι ϝέπεσσί τε μειλιχίοισιν."
 τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.

ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευϝαλέῃσι πιθήσας,
ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐϝείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηϝοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα ϝένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
δώσω δ' ἑπτὰ ϝυναῖκας ἀμύμονα ϝέρϝα ϝιδυίας,
Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐυκτιμένην ἕλεν αὐτός,
ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα ϝυναικῶν.
τὰς μέν ϝοι δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότ' ἀπηύρων,
κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέϝαν ὅρκον ὀμοῦμαι
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιϝῆναι
ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ ϝυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ϝάστυ μέϝα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
νῆα ϝάλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω
εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
Τρωιάδας δὲ ϝυναῖκας ἐϝείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,
αἴ κε μετ' Ἀρϝείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
εἰ δέ κεν Ἄρϝος ἱκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρης,
ϝαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ ϝε ϝῖσον Ὀρέστῃ,
ὅς μοι τηλύϝετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύϝατρες ἐνὶ μεϝάρῳ ἐυπήκτῳ,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ϝιφιϝάνασσα·
τάων ἥν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάϝεδνον ἀϝέσθω
πρὸς ϝοῖκον Πηλῆος· ἐϝὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔ πώ τις ἑϝῇ ἐπέδωκε θυϝατρί.
ἑπτὰ δέ ϝοι δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν
Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ' ἐϝγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
οἵ κέ ϝε δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσιν

καί ϝοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταυτά κέ ϝοι τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
δμηθήτω. Ἀϝίδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·
τούνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων.
καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερος εἰμί
ἠδ' ὅσσον ϝενεῇ προϝενέστερος εὔχομαι εἶναι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝάμεμνον,
δῶρα μὲν οὐκέτ' ὀνοστὰ δίδως Ἀχιλῆι ϝάνακτι·
ἀλλ' ἄϝετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆος.
εἰ δ' ἄϝε, τοὺς ἂν ἐϝὼν ἐπιόψομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.
Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα διίφιλος ἠϝησάσθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέϝας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἑπέσθων.
φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, ἐυφημῆσαί τε κέλεσθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', εἴ κ' ἐλεήσῃ."
ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑϝαδότα μῦθον ἔϝειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
ὡρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀϝαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆι δὲ μάλιστα,
πειρᾶν ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ μάλ' εὐχομένω ϝαιηόχῳ ἐινοσιϝαίῳ
ῥηιδίως πεπιθεῖν μεϝάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην,
τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιϝϝι λιϝείῃ
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀρϝύρεον ζυϝὸν ἦεν·
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας·
τῇ ὅ ϝε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ ϝοι οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
δέϝμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἠϝεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
αὐτῇ σὺν φόρμιϝϝι, λιπὼν ἕδος ἔνθα θάασσεν.
ὡς δ' αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ϝίδε φῶτας, ἀνέστη.

τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον — ἦ τι μάλα χρεώ —
οἵ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστόν."
ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄϝε δῖος Ἀχιλλεύς,
εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν.
αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐϝϝὺς ἐόντα
"μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενοιτίου υἱέ, καθίστα,
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνε ϝεκάστῳ·
οἱ ϝὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ."
ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
αὐτὰρ ὅ ϝε κρεῖον μέϝα κάμβαλεν ἐν πυρὸς αὐϝῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄιος καὶ πίονος αἰϝός,
ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν,
πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέϝα, ϝισόθεος φώς.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευεν,
Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώϝειν
Πάτροκλον ϝὸν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
νεῦσ' Αἴας Φοίνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα.
"χαῖρ' Ἀχιλεῦ. δαιτὸς μὲν ἐϝίσης οὐκ ἐπιδευεῖς
ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀϝαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα ϝὰρ μενοϝεικέα πολλά
δαίνυσθ'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα ϝέρϝα μέμηλεν,
ἀλλὰ λίην μέϝα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σόας ἔμεν ἢ ἀπολέσθαι
νῆας ἐυσσέλμους, εἰ μὴ σύ ϝε δύσεαι ἀλκήν.
ἐϝϝὺς ϝὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.

Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
ἀστράπτει. Ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων
μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διί, οὐδέ τι τίει
ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ϝε λύσσα δέδυκεν.
ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἠῶ δῖαν·
στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκοψέμεν ἄκρα κόρυμβα
αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιούς
δηώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή ϝοι ἀπειλάς
ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ϝεκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἷας Ἀχαιῶν
τειρομένους ϝερύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
αὐτῷ σοὶ μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρέμεν. ἀλλὰ πολὺ πρίν
φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
ὦ πέπον, ἦ μὴν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεύς,
ἤματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν,
'τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
δώσουσ', εἴ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμόν
ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων.'
ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα. σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ, σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐϝείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ϝέργα ϝιδυίας,
Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐυκτιμένην ἕλες αὐτός,
ἐξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἣν τότ' ἀπηύρα,
κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται

---

257 *ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον τίωσ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.*

μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
ἢ θέμις ἐστί, ϝάναξ, ἤ τ' ἀνδρῶν ἤ τε γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ϝάστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
νῆα ϝάλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐϝείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,
αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρης,
γαμβρός κέν ϝοι ἔοις· τίσει δέ σε ϝῖσον Ὀρέστῃ,
ὅς ϝοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
τρεῖς δέ ϝοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ,
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ϝιφιϝάνασσα·
τάων ἥν κ' ἐθέλῃσθα, φίλην ἀνέϝεδνον ἄγεσθαι
πρὸς ϝοῖκον Πηλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔ πώ τις ἑϝῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν
Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
οἵ κέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσιν
καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἵ σε θεὸν ὣς
τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὔ τινά φησιν ὁμοῖον
ϝοῖ ἔμεναι Δαναῶν οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποϝειπεῖν,
ᾗ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀϝίδαο πύλῃσιν
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ ϝείπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ ϝερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

οὔτ᾽ ἐμέ ϝ᾽ Ἀτρεΐδην Ἀϝαμέμνονα πεισέμεν οἴω
οὔτ᾽ ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ᾽ ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλϝεα θυμῷ,
αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
ὡς δ᾽ ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσιν προφέρῃσιν
μάστακ᾽, ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ᾽ ἄρα ϝοῖ πέλει αὐτῇ,
ὣς καὶ ἐϝὼ πολλὰς μὲν ἀύπνους νύκτας ἴαυον,
ἤματα δ᾽ αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
ἀνδράσι μαρνάμενος ϝοάρων ἕνεκα σφετεράων.
δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξ᾽ ἀνθρώπων,
πεζὸς δ᾽ ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά
ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀϝαμέμνονι δόσκον
Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ᾽ ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ᾽ ἔχεσκεν.
ἄσσα δ᾽ ἀριστήεσσι δίδω ϝέρα καὶ βασιλεῦσιν,
τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ᾽ ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
εἵλετ᾽, ἔχει δ᾽ ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
Ἀρϝείους; τί δὲ λαὸν ἀνήϝαϝεν ἐνθάδ᾽ ἀϝείρας
Ἀτρεΐδης; ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ᾽ ἠυκόμοιο;
ἦ μοῦνοι φιλέουσ᾽ ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀϝαθὸς καὶ ἐχέφρων,
τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡς καὶ ἐϝὼ τήν
ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητήν περ ἐοῦσαν.
νῦν δ᾽ ἐπεὶ ἐκ χειρῶν ϝέρας εἵλετο καί μ᾽ ἀπάτησεν,
μή μευ πειράτω ἐὺ ϝειδότος· οὐδέ με πείσει.
ἀλλ᾽ Ὀδυσεῦ σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ᾽ αὐτῷ
εὐρεῖαν μεϝάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
ἴσχειν. ὄφρα δ᾽ ἐϝὼ μετ᾽ Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,

---

318 *ϝίση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·*
ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός.
κάτθαν᾽ ὁμῶς ὅ τ᾽ ἀϝεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ϝεϝοργώς.

ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόϝις δέ μευ ἔκφυϝεν ὁρμήν.
νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ,
αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
νηήσας ἐὺ νῆας, ἐπὴν ἅλαδε προϝερύσσω,
ὄψεαι, ἦν ἐθέλησθα καὶ εἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας.
εἰ δέ κεν εὐπλοΐην δώῃ κλυτὸς εἰνοσίϝαιος,
ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ϝέρρων·
ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν
ἠδὲ ϝυναῖκας ἐυζώνους πολιόν τε σίδηρον
ἄξομαι, ἅσσ' ἔλαχόν ϝε· ϝέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
αὖτις ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀϝαμέμνων
Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀϝορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω,
ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ϝέλπεται ἐξαπατήσειν
αἰὲν ἀναιδείην ἐπιϝειμένος. οὐδ' ἂν ἐμοί ϝε
τετλαίη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὦπα ϝιδέσθαι.
οὐδέ τί ϝοι βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ τι ϝέρϝον·
ἐκ ϝὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
ἐξαπάφοιτο ϝέπεσσι· ϝάλις δέ ϝοι. ἀλλὰ ϝέκηλος
ϝερρέτω· ἐκ ϝάρ ϝευ φρένας εἵλετο μητιέτα Ζεύς.
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
οὐδ' εἴ μοι δεκάκις καὶ ἐϝεικοσάκις τόσα δοίη
ὅσσα τέ ϝοι νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα ϝένοιτο,
οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἰϝυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δὲ ϝεκάστας
ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀϝαμέμνων,
πρίν ϝ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλϝέα λώβην.
κούρην δ' οὐ ϝαμέω Ἀϝαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
ϝέρϝα δ' Ἀθηναίῃ ϝλαυκώπιδι ϝισοφαρίζοι·
οὐδέ μιν ὧς ϝαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
ὅς τις ϝοῖ τ' ἐπέϝοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
ἦν ϝὰρ δή με σόωσι θεοὶ καὶ ϝοίκαδ' ἵκωμαι,

Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
πολλαὶ Ἀχαιίδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
κοῦραι ἀριστήων οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
τάων ἥν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ
γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, ϝεικυῖαν ἄκοιτιν,
κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς.
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασίν
Ϝίλιον ἐκτῆσθαι ἐὺ ναιόμενον πτολίεθρον,
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν υἷας Ἀχαιῶν,
οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐϝέργει,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.
ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ϝίφια μῆλα,
κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν οὔτε λεϊστή
οὔθ' ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα,
διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
εἰ δέ κε ϝοίκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰών.
καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
ϝοίκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ϝιλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ϝεθεν εὐρύοπα Ζεύς
χεῖρα ϝεὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
ἀγγελίην ἀπόφασθε (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων),
ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
ἥ κέ σφιν νῆάς τε σόῳ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇς, ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη,
ἣν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος·
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξω."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέϝειπεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ

---

416 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.

δάκρυ ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
"εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσιν
πῦρ ἐθέλεις ἀϝίδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς
ἤματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
νήπιον, οὔ πω ϝειδόθ' ὁμοιίου πολέμοιο
οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
τούνεκά με προέηκε, διδασκέμεναι τάδε πάντα,
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ϝέργων.
ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτός,
γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα,
οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
μητέρ' ἐμήν. ἣ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀισθεὶς
πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρινῦς,
μή ποτε γούνασι ϝοῖσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἀλλά τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός
πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ἦ μὴν πολλὰ ϝέται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν,
πολλὰ δὲ ϝίφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο,
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,

ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή,
καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς
ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας δμωάς τε γυναῖκας.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
ἐς Πηλῆα ϝάναχθ'. ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
καί με φίλησ' ὡς εἴ τε πατὴρ ϝὸν παῖδα φιλήσῃ
μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσι ϝανάσσων.
καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
πρίν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
ὄψου τ' ἄσαιμι προταμὼν καὶ ϝοῖνον ἐπισχών.
πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
ϝοίνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
ὡς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀϝεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
ἀλλ' Ἀχιλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τί σε χρή
νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμή τε βίη τε.
καὶ μὴν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσιν
λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ,
αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
ἡ δ' ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὕνεκα πάσας
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἳ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἆσσον ἰούσας,
τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καί τε κλύον εὐχομένοιο·
ὃς δέ κ' ἀνήνηται καί τε στερεῶς ἀποϝείπῃ,
λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
τῷ ἄτην ἅμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.

ἀλλ᾽ Ἀχιλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθαι
τιμήν, ἥ τ᾽ ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ᾽ ὄπισθ᾽ ὀνομάζοι
Ἀτρεΐδης, ἀλλ᾽ αἰὲν ἐπιζαφέλως χαλεπαίνοι,
οὐκ ἂν ἐγώ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
νῦν δ᾽ ἅμα τ᾽ αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ᾽ ὄπισθεν ὑπέστη.
ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιικόν, οἵ τε σοὶ αὐτῷ
φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς
μηδὲ πόδας. πρὶν δ᾽ οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
ἡρώων, ὅτε κέν τιν᾽ ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι·
δωρητοί τ᾽ ἐπέλοντο παράρρητοί τε ϝέπεσσιν.
μέμνημαι τόδε ϝέργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,
ὡς ἦν· ἐν δ᾽ ὑμῖν ϝερέω πάντεσσι φίλοισιν.
Κουρῆτές τ᾽ ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηι.
καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὦρσεν,
χωσαμένη ὅ ϝοι οὔ τι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
Ϝοινεὺς ῥέξ᾽· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ᾽ ἑκατόμβας,
οἴῃ δ᾽ οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
ἢ λάθετ᾽ ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
ἣ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα
ὦρσεν ἔπι χλούνην σῦν ἄγριον ἀργιόδοντα,
ὃς κακὰ πόλλ᾽ ἔρρεζε ϝέθων Ϝοινῆος ἀλωήν·
πολλὰ δ᾽ ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
αὐτῇσιν ῥίζῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
τὸν δ᾽ υἱὸς Ϝοινῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
καὶ κύνας· οὐ μὴν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσιν·
τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ᾽ ἀλεγεινῆς.
ἣ δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀυτήν,
ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζεν,
τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·

ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαɼρον ἔδυ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
ἤ τοι ὃ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ
κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
κούρῃ Μαρπησσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων ɼένετ' ἀνδρῶν
τῶν τότε, καί ῥα ϝάνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
τὴν δὲ τότ' ἐν μεɼάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
κλαῖ', ὅτε μιν ϝεκάϝερɼος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
τῇ ὅ ɼε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλɼέα πέσσων,
ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσιν
πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιɼνήτοιο φόνοιο,
πολλὰ δὲ καὶ ɼαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία
κικλήσκουσ' Ἀϝίδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις ἐρινύς
ἔκλυεν ἐξ ἐρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρειν
πύρɼων βαλλομένων. τὸν δὲ λίσσοντο ɼέροντες
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέɼα δῶρον.
ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
ἔνθα μιν ἤνωɼον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι
πεντηκοντόɼυον, τὸ μὲν ἥμισυ ϝοινοπέδοιο,
ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
πολλὰ δέ μιν λιτάνευε ɼέρων ἱππηλάτα Ϝοινεύς,
οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
σείων κολλητὰς σανίδας, ɼουνούμενος υἱόν·
πολλὰ δὲ τόν ɼε κασίɼνηται καὶ πότνια μήτηρ
ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο. πολλὰ δ' ἑταῖροι,
οἵ ϝοι κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων·
ἀλλ' οὐδ' ὣς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
πρίν ɼ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύρɼων
βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέɼα ϝάστυ.
καὶ τότε δὴ Μελέαɼρον ἐΰζωνος παράκοιτις
λίσσετ' ὀδυρομένη, καί ϝοι κατέλεξεν ἅπαντα
κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ϝάστυ ϝαλώῃ·

ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄϝουσι βαθυζώνους τε ϝυναῖκας.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ϝέργα,
βῆ δ' ἰέναι, χροΐ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
ὣς ὃ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
ϝείξας ϝῷ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως.
ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων
ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν. ἀλλ' ἐπὶ δώρων
ἔρχεο· ϝῖσον ϝάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί.
εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς,
οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκών."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Φοῖνιξ ἄττα, ϝεραιὲ διοτρεφές, οὔ τί με ταύτης
χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν εἰς ὅ κ' ἀυτμή
ἐν στήθεσσι μένῃ καί μοι φίλα ϝούνατ' ὀρώρῃ.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
μή μοι σύϝχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Ἀτρεΐδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρή
τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.
καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κηδέμεν ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ.
οὗτοι δ' ἀϝϝελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
φρασσόμεθ' ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἤ κε μένωμεν."
ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅ ϝ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔϝειπεν.
"διοϝενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴομεν· οὐ ϝάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτή
τῇδέ ϝ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαϝϝεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀϝαθόν περ ἐόντα,
οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέϝμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἄϝριον ἐν στήθεσσι θέτο μεϝαλήτορα θυμόν
σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων
τῆς ᾗ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,

---

616 ϝῖσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.

νηλής. καὶ μήν τίς τε κασιϝνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἢ ϝοῦ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
καί ῥ' ὃ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀϝήνωρ
ποινὴν δεξαμένου. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι. σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν,
αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Αἶαν διοϝενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐϝείσαο μυθήσασθαι·
ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀρϝείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀϝϝελίην ἀπόφασθε·
οὐ ϝὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος
πρίν ϝ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι
κτείνοντ' Ἀρϝείους, κατά τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀίω."
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ ϝέκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισι ϝιδὲ δμωῇσι κέλευεν
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
αἳ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσεν,
κώεά τε ῥῆϝός τε λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
ἔνθ' ὁ ϝέρων κατέλεκτο καὶ Ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο ϝυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦϝεν,
Φόρβαντος θυϝάτηρ Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ϝίφις ἐΰζωνος, τήν ϝοι πόρε δῖος Ἀχιλλεύς
Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο ϝένοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο·

πρῶτος δ' ἐξερέεινε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ϝεῖπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἤ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ,
ἦ ἀπέϝειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἠδὲ σὰ δῶρα.
αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν
ὅππως κεν νῆάς τε σόῳς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιϝελίσσας.
καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
ϝοίκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ϝιλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ϝεθεν εὐρύοπα Ζεύς
χεῖρα ϝεὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἵδε τὰ ϝειπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὣς γὰρ ἀνώγειν,
ὄφρα ϝοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξει."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
μηδ' ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
μυρία δῶρα διδούς· ὃ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.
ἀλλ' ἤ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἴῃσιν
ἤ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται ὁππότε κέν μιν
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
σίτου καὶ ϝοίνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνησαν βασιλῆες,

---

694 μῦθον ἀγασσάμενοι. μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ϝέκαστος,
ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

10 ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν K
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠυκόμοιο,
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἠὲ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὡς πυκίν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ ϝοι φρένες ἐντός.
ἤ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ καίετο Fιλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ϝίδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
ὑψόθ' ἐόντι Διί, μέγα δὲ στένε κυδάλιμον κῆρ.
ἥδε δέ ϝοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηλήιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινά ϝοι σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐϝέσσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ' ἔγχος.
ὣς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχεν τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ϝέθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψεν
ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ϝὸν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ϝήνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
τὸν δ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
νηὶ πάρα πρυμνῇ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών.
τὸν πρότερος προσέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
"τίφθ' οὕτως ἠθεῖε κορύσσεαι; ἦ τιν' ἑταίρων

ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω μὴ οὔ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ϝέργον,
ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν
νύκτα δι' ἀμβροσίην. μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
κερδαλέης, ἥ τίς κε ϝερύσσεται ἠδὲ σαώσει
Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
οὐ γάρ πω ϝιδόμην, οὐδὲ κλύον αὐδήσαντος,
ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαι
ὅσσ' Ἕκτωρ ἔρρεξε διίφιλος υἷας Ἀχαιῶν,
αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
ῥίμφα θέων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, εἴ κ' ἐθέλησιν
ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱός
σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
"πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;
αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὅ κεν ἔλθῃς,
ἦε θέω μετὰ σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;"
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν
ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
φθέγγεο δ' ᾗ κεν ἴῃσθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ϝέκαστον,
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα. ὧδέ που ἄμμιν
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἵη κακότητα βαρεῖαν."
ὣς ϝειπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν.
τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
ἀσπὶς καὶ δύο δοῦρε φαεινή τε τρυφάλεια.

---

51 ϝέργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν
δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς.

πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
ζώννυθ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρεΐδην προσέϝειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ
"τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι;
φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;"
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὅ κ' ἀυτμὴ
ἐν στήθεσσι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι ϝήδυμος ὕπνος
ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,
δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ϝίδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ϝαδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ϝίδμεν,
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητιέτα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα που νῦν ϝέλπεται· ἀλλά μιν οἴω
κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἠμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα
ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ϝάνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασι ϝεκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ' ἐπικεύσω,

---

84 ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος ἢ τιν' ἑταίρων;

ὡς εὕδει, σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
λισσόμενος· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα·
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὔτ' ὄκνῳ ϝείκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέστη.
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλᾷς.
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"οὕτως οὔ τίς ϝοι νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ."
ὣς ϝειπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν
διπλῆν ἐκταδίην, ϝούλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
φθεγξάμενος. τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
ἐκ δ' ἦλθεν κλισίης, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;"
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέϝοικεν
βουλὰς βουλευέιν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεσθαι."
ὣς φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεύς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα. τὸν δὲ κίχανον
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρας ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκός
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
εὗδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,

αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
λὰξ ποδὶ κινήσας, ὤτρυνέ τε, νείκεσέ τ᾽ ἄντην.
"ἔγρεο, Τυδέος υἱέ. τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
οὐκ ἀίεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο
εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ᾽ ἔτι χῶρος ἐρύκει;"
ὣς φάθ᾽, ὃ δ᾽ ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὴν πόνου οὔ ποτε λήγεις.
οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
οἵ κεν ἔπειτα ϝέκαστον ἐγείρειαν βασιλήων
πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ᾽ ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοί
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν.
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς·
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἠὲ βιῶναι.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱόν
ἄνστησον (σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος), εἴ μ᾽ ἐλεαίρεις."
ὣς φάθ᾽, ὃ δ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἐϝέσσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ᾽ ἔγχος.
βῆ δ᾽ ἰέναι, τοὺς δ᾽ ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
ἀλλ᾽ ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.
ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ᾽ ὕλην
ἔρχηται δι᾽ ὄρεσφι· πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ἐπ᾽ αὐτῷ
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὣς τῶν ϝήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλειν
νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰεί
τετράφαθ᾽, ὁππότ᾽ ἐπὶ Τρώων ἀίοιεν ἰόντων.
τοὺς δ᾽ ὁ γέρων γήθησε ϝιδών, θάρσυνέ τε μύθῳ.
"οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν᾽ ὕπνος
αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν."
ὣς ϝειπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο

---

191 καί σφεας φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός
ἤισαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον ξυμμητιάασθαι.
τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἑδριόωντο
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἕκτωρ
ὀλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
ἔνθα καθεζόμενοι ϝέπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
"ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιτ' ἐϝῷ αὐτοῦ
θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηίων ἕλοι ἐσχατόωντα,
ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθής. μέγα κέν ϝοι ὑπουράνιον κλέος εἴη
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί ϝοι δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
τῶν πάντων ϝοι ἕκαστος ὄιν δώσουσι μέλαιναν
θῆλυν ὑπόρρηνον. τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντα,
Τρώων. ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
σύν τε δύ' ἐρχομένω καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν
ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ,
ἀλλά τέ ϝοι βράσσων τε νόος λεπτὴ δέ τε μῆτις."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι.
ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός,
ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ ϝοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήσεαι ὅν κ' ἐθέλῃσθα,
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῇσιν φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον' ὀπάσσεαι αἰδοῖ ϝείκων,
ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερος ἐστίν."
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
τοῖς δ' αὖτις μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὗ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ϝε Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτου γε σπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίϝοιδε νοῆσαι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
"Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε μήτε τι νείκει·
ϝειδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νύξ."
ὣς ϝειπόνθ' ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην.
Τυδεΐδῃ μὲν ἔδωκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
φάσγανον ἄμφηκες (τὸ δ' ἐϝὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο)
καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ ϝοι κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥ τε καταῖτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
Μηριόνης δ' Ὀδυσῆι δίδω βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ ϝοι κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμᾶσιν
ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
εὖ καὶ ἐπισταμένως, μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρειν.
τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
Σκάνδειαν δ' ἄρ' ἔδωκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι,
αὐτὰρ ὃ Μηριόνῃ δῶκεν ϝῷ παιδὶ φορῆναι.
δὴ τότ' Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην,
βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ καταυτόθι πάντας ἀρίστους.

---

253 τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται."

τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐ ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν
νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ
"κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεί
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος. νῦν αὖτε μάλιστά με φῖλαι, Ἀθήνη,
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐυκλεῖας ἀφικέσθαι
ῥέξαντας μέγα ϝέργον, ὅ κεν Τρώεσσι μελήσει."
δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
σπεῖό μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέι δίῳ
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾔειν.
τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
κεῖσ'· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ϝέργα
σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε ϝοι πρόφρασσα παρέστης.
ὡς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καί με φύλασσε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας."
ὣς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη.
οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
βάν ῥ' ἴμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἂμ φόνον, ἂν νέκυας, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασ' Ἕκτωρ
εὕδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν.
"τίς κέν μοι τόδε ϝέργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ ϝοι ἄρκιος ἔσται·
δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
οἵ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
ὅς τίς κε τλαίη, ϝοῖ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἦ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ϝαδηκότες αἰνῷ."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Εὐμήδεος υἱός
κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος·
ὃς δή τοι ϝεῖδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
αὐτὰρ ὃ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιϝνήτῃσιν.
ὅς ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι μῦθον ἔϝειπεν.
“Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀϝήνωρ
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ἄϝε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον
ἦ μὴν τοὺς ἵππους τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
δώσειν οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
σοὶ δ' ἐϝὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης·
τόφρα ϝὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
νῆ' Ἀϝαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευϝέμεν ἠὲ μάχεσθαι.”
ὣς φάθ', ὃ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καί ϝοι ὄμοσσεν.
“ϝίστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίϝδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ μὴν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀϝλαϊεῖσθαι.”
ὣς φάτο καί ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.
αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ϝέσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα,
βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
διοϝενὴς Ὀδυσεύς, Διομήδεα δὲ προσέϝειπεν
“οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,
οὐ ϝοῖδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν
ἦ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν
καρπαλίμως. εἰ δ' ἄμμε παραφθαίῃσι πόδεσσιν·
αἰεί μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιϝειλεῖν
ἔϝχει ἐπαΐσσων, μή πως προτὶ ϝάστυ ἀλύξῃ.”
ὣς ἄρα φωνήσαντε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην ὅσσον τ' ἐπὶ ϝοῦρα πέλονται
ἡμιόνων (αἳ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον),

τὼ μὲν ἐπιδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
ϝέλπετο ϝὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτορος ὀτρύναντος.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
ϝνῶ ῥ' ἄνδρας δηίους, λαιψηρὰ δὲ ϝούνατ' ἐνώμα
φευϝέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διωκέμεν ὡρμήθησαν.
ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, ϝειδότε θήρης,
ἢ κεμάδ' ἠὲ λαϝωὸν ἐπείϝετον ἐμμενὲς αἰεί
χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθέῃσι μεμηκώς,
ὣς τὸν Τυδεΐδης ἠδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεί.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιϝήσεσθαι φυλάκεσσιν
φεύϝων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδεΐδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"ἠὲ μέν' ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν αἰπὺν ὄλεθρον."
ἦ ῥα, καὶ ἔϝχος ἀφῆκε, ϝεκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός,
δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐΰξου δουρὸς ἀκωκὴ
ἐν ϝαίῃ ἐπάϝη. ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα ϝίϝνετ' ὀδόντων,
χλωρὸς ὑπὸ δείους. τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ' ἁψάσθην. ὃ δὲ δακρύσας ϝέπος ηὔδα.
"ζωϝρεῖτ', αὐτὰρ ἐϝὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι ϝὰρ ἔνδον
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κ' ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
ἀλλ' ἄϝε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
πῇ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι;
ἦ σ' Ἕκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
νῆας ἔπι ϝλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;"
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε ϝυῖα·
"πολλῇσίν μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤϝαϝεν Ἕκτωρ,
ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀϝαυοῦ μώνυχας ἵππους

---

387 ἦ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;

δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ,
ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἦ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ϝαδηκότες αἰνῷ."
τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοί
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι,
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα ποιμένα λαῶν;
ποῦ δέ ϝοι ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ ϝοι ἵπποι;
πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;"
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε Δόλων Εὐμήδεος υἱός
"τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσίν,
βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ϝίλου,
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι, ἥρως,
οὔ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
οἵ δ' ἐγρηγόρθασι φυλασσέμεναί τε κέλονται
ἀλλήλοις, ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
εὕδουσιν· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται οὐδὲ γυναῖκες."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
εὕδουσ' ἦ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων Εὐμήδεος υἱός
"τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγες ἱππόμαχοι καὶ Μῄονες ἱπποκορυσταί.

---

409 ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.

ἀλλὰ τί ἦ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ϝέκαστα;
εἰ ϝὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
Θρήικες οἵδ᾽ ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων,
ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάις Ἠιονῆος,
τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ϝίδον ἠδὲ μεϝίστους·
λευκότεροι χιόνος, θείειν δ᾽ ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
ἅρμα δέ ϝοι χρυσῷ τε καὶ ἀρϝύρῳ εὖ ἤσκηται.
τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ϝιδέσθαι,
ἤλυθ᾽ ἔχων· τὰ μὲν οὔ τι καταθνητοῖσι ϝέϝοικεν
ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
ἠέ με δήσαντες λίπετ᾽ αὐτόθι νηλέι δεσμῷ,
ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο
ἠὲ κατ᾽ αἶσαν ἔϝειπον ἐν ὑμῖν ἦε καὶ οὐκί."
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"μὴ δή μοι φύξιν ϝε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἐσθλά περ ἀϝϝείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς.
εἰ μὲν ϝάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἠὲ διοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίξων·
εἰ δέ κ᾽ ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
οὐκέτ᾽ ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ᾽ ἔσσεαι Ἀρϝείοισιν."
ἦ, καὶ ὃ μέν μιν ἔμελλε ϝενείου χειρὶ παχείῃ
ἁψάμενος λίσσεσθαι, ὃ δ᾽ αὐχένα μέσσον ἔλασσεν
φασϝάνῳ ἀίξας, ἀπὸ δ᾽ ἄμφω κέρσε τένοντε·
φθεϝϝομένου δ᾽ ἄρα τοῦ ϝε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
τοῦ δ᾽ ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τά ϝ᾽ Ἀθηναίῃ ληίτιδι δῖος Ὀδυσσεύς
ὑψόσ᾽ ἀνέσχεθε χειρί, καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"χαῖρε θεὰ τοίσδεσσι· σὲ ϝὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ᾽. ἀλλὰ καὶ αὖτις
πέμψον ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς."
ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ϝέθεν ὑψόσ᾽ ἀείρας
θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ᾽ ἐπὶ σῆμά τ᾽ ἔθηκεν,
ξυμμάρψας δόνακας μυρίκης τ᾽ ἐριθηλέας ὄζους,
μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τὼ δὲ βάτην προτέρω διά τ᾽ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
αἶψα δ᾽ ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον ἰόντες.
οἳ δ᾽ εὗδον καμάτῳ ϝαδηκότες, ἔντεα δέ σφιν

καλὰ παρ' αὐτοῖσι χϑονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχί· παρὰ δέ σφι ϝεκάστῳ δίζυϝες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο.
τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιϑε ϝιδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν.
"οὗτός τοι Διόμηδες ἀνήρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶιν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄϝε δή, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
ἑστάμεναι μέλεον ξὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους.
ἠὲ σύ ϝ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι."
ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος ϝλαυκῶπις Ἀϑήνη,
κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀϝεικὴς
ἄορι ϑεινομένων, ἐρυϑαίνετο δ' αἵματι ϝαῖα.
ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελϑών,
αἴϝεσσ' ἢ ὀίεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
ὣς μὲν Θρήικας ἄνδρας ἐπῴχετο Τυδέος υἱός,
ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὅν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
τὸν δ' Ὀδυσεὺς μετόπισϑε λαβὼν ποδὸς ἐκϝερύσασκεν,
τὰ φρονέων κατὰ ϑυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
ῥεῖα διέλϑοιεν, μηδὲ τρομεοίατο ϑυμῷ
νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀϝήϑεσσον ϝὰρ ἔτ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
τὸν τρισκαιδέκατον μελιϝηδέα ϑυμὸν ἀπηύρα
ἀσϑμαίνοντα· κακὸν ϝὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη.
τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιϝα φαεινὴν
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσϑαι.
ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
αὐτὰρ ὃ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἔρδοι,
ἢ ὅ ϝε δίφρον ἑλών, ὅϑι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
ῥυμοῦ ἐκϝερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας,
ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Θρῃκῶν ἀπὸ ϑυμὸν ἕλοιτο.
εἷος ὃ ταῦϑ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀϑήνη
ἐϝϝύϑεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον
"νόστου δὴ μνῆσαι, μεϝαϑύμου Τυδέος υἱέ,
νῆας ἔπι ϝλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλϑῃς,

---

497 τὴν νύκτ', Οἰνεΐδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀϑήνης.

μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος."
ὣς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ϝόπα φωνησάσης,
καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο. κόπτε δ' Ὀδυσσεύς
τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ὡς ϝίδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν·
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὅμιλον,
ὦρσεν δὲ Θρῃκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὃ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
ὡς ϝίδε χῶρον ἐρῆμον ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι,
ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμός
θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ϝέργα,
ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἕκτορος ἔκταν,
ἔνθ' Ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε διίφιλος ὠκέας ἵππους,
Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορὼν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆι τίθη, ἐπεβήσετο δ' ἵππων.
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄιε, φώνησέν τε
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι ἦ ἔτυμον ϝερέω; κέλεται δέ με θυμός.
ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.
εἰ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα μετὰ φρεσὶ μή τι πάθωσιν
Ἀργείων ὥριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ."
οὔ πω πᾶν ϝείρητο ϝέπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καί ῥ' οἳ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἠσπάζοντο ϝέπεσσί τε μειλιχίοισιν.
πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
"ϝείπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον· καταδύντες ὅμιλον
Τρώων; ἦ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσι ϝεϝοικότες ἠελίοιο.
αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάζειν παρὰ νηυσί, γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·

531 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

ἀλλ᾽ οὔ πω τοίους ἵππους ϝίδον οὐδὲ νόησα.
ἀλλά τιν᾽ ὔμμ᾽ ὀίω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γάρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς
κούρη τ᾽ αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη."
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεός γ᾽ ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἵδε
ἵππους δωρήσαιτ᾽, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροι εἰσίν.
ἵπποι δ᾽ οἵδε γεραιὲ νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηίκιοι· τὸν δέ σφι ϝάνακτ᾽ ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, πὰρ δ᾽ ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἕκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί."
ὣς ϝειπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
καγχαλόων· ἅμα δ᾽ ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἳ δ᾽ ὅτε Τυδεΐδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσιν
φάτνῃ ἐφ᾽ ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
ἕστασαν ὠκύποδες μελιϝηδέα πυρὸν ἔδοντες,
νηὶ δ᾽ ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
θῆκ᾽ Ὀδυσεύς, ὄφρ᾽ ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ᾽ Ἀθήνῃ.
αὐτοὶ δ᾽ ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
ἐσβάντες, κνήμας τε ϝιδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλόν
νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔς ῥ᾽ ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.
τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ᾽ ἐλαίῳ
δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
πλείου ἀφυσσόμενοι λεῖβον μελιϝηδέα ϝοῖνον.

11 Ἠὼς δ᾽ ἐκ λεχέων παρ᾽ ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο Λ
ὤρνυθ᾽, ἵν᾽ ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ᾽ Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῆ δ᾽ ἐπ᾽ Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ᾽ ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἠμὲν ἐπ᾽ Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ᾽ ἐπ᾽ Ἀχιλλῆος, τοί ῥ᾽ ἔσχατα νῆας ἐϝίσας
ϝείρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα στᾶσ᾽ ἤυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε

ὄρθι᾽, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέϝα σθένος ἔμβαλ᾽ ἑκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἀτρεΐδης δ᾽ ἐβόησε ϝιδὲ ζώννυσθαι ἄνωϝεν
Ἀρϝείους· ἐν δ᾽ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
καλάς, ἀρϝυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
τόν ποτέ ϝοι Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι.
πεύθετο ϝὰρ Κύπρονδε μέϝα κλέος, οὕνεκ᾽ Ἀχαιοί
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
τούνεκά ϝοι τὸν ἔδωκε, χαριζόμενος βασιλῆι.
τοῦ δ᾽ ἤ τοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
δώδεκα δὲ χρυσοῦ καὶ ἐϝείκοσι κασσιτέροιο·
κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρήν
τρεῖς ϝεκάτερθ᾽, ἴρισσι ϝεϝοικότες ἅς τε Κρονίων
ἐν νέφεϊ στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ ϝοι ἧλοι
χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
ἀρϝίρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
ἂν δ᾽ ἕλετ᾽ ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
ἐν δέ ϝοι ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐϝείκοσι κασσιτέροιο
λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο.
τῇ δ᾽ ἐπὶ μὲν Γορϝὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ δειμός τε φόβος τε.
τῆς δ᾽ ἐξ ἀρϝύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτοῦ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ ϝοι ἦσαν
τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ᾽ ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ᾽ αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
λάμπ᾽. ἐπὶ δὲ ϝδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ϝεῷ ἐπέτελλε ϝέκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ᾽ ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

---

13 τοῖσι δ᾽ ἄφαρ πόλεμος ϝλυκίων ϝένετ᾽ ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ ϝλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα ϝαῖαν.

ῥώοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ ϝένετ' ἠῶθι πρό.
φθὰν δὲ μέϝ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
ἱππῆες δ' ὀλίϝον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐϝέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλεν
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϝιδι προϊάψειν.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέϝαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὣς τίετο δήμῳ,
τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀϝήνορα δῖον
ἠίθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιϝείκελον ἀθανάτοισιν.
Εκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην.
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα,
ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰϝιόχοιο.
οἳ δ', ὥς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄϝμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράϝματα ταρφέα πίπτει·
ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
ϝίσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν, οἳ δὲ λύκοι ὣς
θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἴη ϝάρ ῥα θεῶν παρετύϝχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ϝέκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεϝάροισι καθείατο, ἧχι ϝεκάστῳ
δώματα κάλ' ἐτέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρά, ϝάδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
σίτου τε ϝλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ,

---

78 πάντες δ' ᾐτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὕνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέϝιζε πατήρ· ὃ δὲ νόσφι λιασθεὶς
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ ϝαίων,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπήν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.

τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἕλε δ' ἄνδρα Βιήνορα ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Ὀιλῆα πλήξιππον.
ἤ τοι ὅ ϝ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέι δουρί
νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ ϝοι σχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δέ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας·
αὐτὰρ ὃ βῆ Ϝισόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,
υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας. ὃ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὥ ποτ' Ἀχιλλεύς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν,
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβών, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
δὴ τότε ϝ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί,
Ἄντιφον αὖτε παρ' οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλά,
γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
ϝεῖδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
ῥηιδίως συνέϝαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
ἣ δ' εἴ πέρ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφιν
χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
καρπαλίμως δ' ἤιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
σπεύδουσ' ἱδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὁρμῆς·
ὡς ἄρα τοῖς οὔ τις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
  αὐτὰρ ὃ Πείσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβεν κρείων Ἀγαμέμνων
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
τὼ δὲ κυκηθήτην. ὃ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς

Ἀτρεΐδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου ϝουναζέσθην.
"ζώϝρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶι ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
ὣς τώ ϝε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ϝεπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν.
"εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀϝορῇ Μενέλαον ἄνωϝεν,
ἀϝϝελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι,
αὖθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀϝεικέα τίσετε λώβην."
ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὃ δ' ὕπτιος οὖδει ἐρείσθη·
Ἱππόλοχος δ' ἀπόρουσε. τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ πλήξας ἀπό τ' αὐχένα κόψας,
ὅλμον δ' ὣς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου.
τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαϝϝες,
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύϝοντας ἀνάϝκῃ,
ἱππῆες δ' ἱππῆας — ὑπὸ σφίσι δ' ὦρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίϝδουποι πόδες ἵππων —
χαλκῷ δηιόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀϝαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ', Ἀρϝείοισι κελεύων.
ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀϝίδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ·
πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειϝόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
ὣς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀϝαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευϝόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο ϝεφύρας,
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἳ δ' ἐπὶ ϝαίῃ
κείατο, ϝύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαϝε Ζεὺς ἔκ τε κονίης
ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρεΐδης δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
οἳ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
μέσσον κὰπ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
ϝιέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληϝὼς ἕπετ' αἰεί
Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
ἔνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
οἳ δ' ἔτι κὰμ μέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς
ἅς τε λέων ἐφόβησε μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ
πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔϝαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.
ὣς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπεν κρείων Ἀγαμέμνων,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἳ δὲ φέβοντο.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν·
Fῖριν δ' ὤτρυνεν χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν.
"βάσκ' ἴθι, Fῖρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἐνίσπες.
ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε ϝοι κράτος ἐγγυαλίξω,
κτείνειν εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Fῖρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς Fίλιον ἱρήν.
εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
ἑστεῶτ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Fῖρις
"Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεΐν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόϝεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
μαρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει,
κτείνειν εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηαι

---

179 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσί· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.

δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."
ἦ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ϝῖρις,
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
ἠρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
Ϝιφιδάμας Ἀντηνορίδης ἠΰς τε μέγας τε,
ὃς τράφη ἐν Θρῄκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων.
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὃς ἔτικτε Θεανὼ καλλιπάρῃον·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδω δ' ὅ γε θυγατέρα ϝήν·
γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
ξὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἵ ϝοι ἕποντο.
τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἐϝίσας,
αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν ἐς Ϝίλιον εἰληλούθειν·
ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ ϝοι ἐτράπετ' ἔγχος,
Ϝιφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρίν
ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή.
καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἕλκ' ἐπὶ ϝοῖ μεμαὼς ὥς τε λίς, ἐκ δ' ἄρα χειρός
σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
ὣς ὃ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ϝαστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἧς οὔ τι χάριν ϝίδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς, τά ϝοι ἄσπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,

πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ϝε πένθος
ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.
στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
ἀντικρὺς δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
ἤ τοι ὃ Fιφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
ἕλκε ποδὸς μεμαώς, καὶ ἀύτει πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἔνθ' Ἀντήνορος υἷες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆι
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄϝιδος εἴσω.
αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχει τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
ὄφρα ϝοι αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
ὀξεῖαι δ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
δριμύ, τό τε προϊεῖσι μογοστόκοι εἰλείθυιαι,
Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὣς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς.
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητιέτα Ζεύς
εἴασεν Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν."
ὣς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην.
ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν

Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀρϝιόδοντας
σείῃ ἐπ' ἀϝροτέρῳ συῒ καπρίῳ ἠὲ λέοντι,
ὣς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦεν Τρῶας μεϝαθύμους
Ἕκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιϝῷ ϝῖσος Ἄρηι.
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέϝα φρονέων ἐβεβήκειν,
ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραέι ϝῖσος ἀέλλῃ,
ἥ τε καθαλλομένη ϝιοϝειδέα πόντον ὀρίνει.
ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε ϝοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ' Ἀϝέλαον
Αἴσυμνόν τ' Ὦρόν τε καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὅ ϝ' ἡϝεμόνας Δαναῶν ἕλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν, ὡς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ
ἀρϝεστᾶο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάϝκτοιο ϝιωῆς·
ὣς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
ἔνθα κε λοιϝὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ϝέρϝα ϝένοντο,
καί νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύϝοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς
"Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄϝε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ ϝὰρ ἔλεϝχος
ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"ἦ τοι ἐϝὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσται ϝῆδος, ἐπεὶ νεφεληϝερέτα Ζεύς
Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν."
ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ϝάνακτος.
τοὺς μὲν ἔπειτ' εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
ἐν κυσὶ θηρητῆρσι μέϝα φρονέοντε πέσητον·
ὣς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω. αὐτὰρ Ἀχαιοί
ἀσπασίως φεύϝοντες ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.
ἔνθ' ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω,

υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ϝήδη μαντοσύνας, οὐδὲ ϝοὺς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ ϝοι οὔ τι
πειθέσθην· κῆρες ϝὰρ ἄϝον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἱππόδαμον δ' Ὀδυσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
ἔνθα σφιν κατὰ ϝῖσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
ἤ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀϝάστροφον οὔτασε δουρί
Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐδὲ ϝὰρ ἵπποι
ἐϝϝὺς ἔσαν προφυϝεῖν, ἀάσατο δὲ μέϝα θυμῷ.
τοὺς μὲν ϝὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὃ πεζός
θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτούς
κεκληϝώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαϝϝες.
τὸν δὲ ϝιδὼν ῥίϝησε βοὴν ἀϝαθὸς Διομήδης,
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐϝϝὺς ἐόντα
"νῶιν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄμβριμος Ἕκτωρ.
ἀλλ' ἄϝε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔϝχος,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν,
ἄκρην κὰκ κόρυθα. πλάϝχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε ϝὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν ϝοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἕκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὁμίλῳ,
στῆ δὲ ϝνὺξ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
ϝαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ᾤχετ' ἐρωήν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι ϝοι καταείσατο ϝαίης,
τόφρ' Ἕκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἂψ ἐς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"ἐξ αὖ νῦν ἔφυϝες θάνατον, κύον. ἦ τέ τοι ἄϝχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν σ' ἐξανύω ϝε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἐμοί ϝε θεῶν ἐπιτάρροθος ἐστίν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω."
ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
Τυδεΐδῃ ἔπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ϝίλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημοϝέροντος.
ἤ τοι ὃ μὲν θώρηκα Ἀϝαστρόφου ἰφθίμοιο
αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
καὶ κόρυθα βριαρήν· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυϝε χειρός,
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰός
ἐν ϝαίῃ κατέπηκτο. ὃ δὲ μάλα ϝηδὺ ϝελάσσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"βέβληαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυϝεν. ὡς ὄφελόν τοι
νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι.
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἵ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἶϝες."
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"τοξότα λωβητήρ, κέραι ἀϝλαέ, παρθενοπῖπα,
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον ξὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιϝράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεαι αὔτως.
οὐκ ἀλέϝω, ὡς εἴ με ϝυνὴ βάλοι ἢ πάις ἄφρων·
κωφὸν ϝὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίϝον περ ἐπαύρῃ,
ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
τοῦ δὲ ϝυναικὸς μέν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὃ δέ θ' αἵματι ϝαῖαν ἐρεύθων
πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἠὲ ϝυναῖκες."
ὣς φάτο. τοῦ δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἐϝϝύθεν ἐλθὼν
ἔστη πρόσθ'· ὃ δ' ὄπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἕλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεϝεινή.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο ϝὰρ κῆρ.
οἰώθη δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀρϝείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπε ϝεὸν μεϝαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐϝώ, τί πάθω; μέϝα μὲν κακόν, εἴ κε φέβωμαι
πληθὺν ταρβήσας, τὸ δὲ ῥίϝιον, εἴ κε ϝαλώω
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
ϝοῖδα ϝὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,

ὃς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἑστάμεναι κρατερῶς, ἤ τ' ἔβλητ' ἤ τ' ἔβαλ' ἄλλον."
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
ϝέλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί
σεύωνται· ὃ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
θήϝων λευκὸν ὀδόντα μετὰ ϝναμπτῇσι ϝένυσσιν,
ἀμφὶ δέ τ' αἰσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
ϝίϝνεται· οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα·
ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα διίφιλον ἐσσεύοντο
Τρῶες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην
οὔτασεν ὦμον ὕπερθεν ἐπάλμενος ὀξέι δουρί,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξεν.
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων ἀίξαντα,
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε ϝαῖαν ἀϝοστῷ.
τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἱππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
αὐτοκασίϝνητον εὐηφενέος Σώκοιο.
τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίε, ϝισόθεος φώς,
στῆ δὲ μάλ' ἐϝϝὺς ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ' ἠδὲ πόνοιο,
σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσιν,
τοιώδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς."
ὣς ϝειπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔϝχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ϝέρϝαθεν· οὐδέ τ' ἔασεν
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔϝκασι φωτός.
ϝνῶ δ' Ὀδυσεὺς ὅ ϝοι οὔ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
ἂψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ἆ δειλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἤτοι μὴν ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
σοὶ δ' ἐϝὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἤματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϝιδι κλυτοπώλῳ."
ἦ, καὶ ὃ μὲν φύϝαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκειν,
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηϝύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς
"ὦ Σῶχ' Ἱππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
ἆ δείλ', οὐ μὴν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ὄσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοί
ὠμησταὶ ϝερύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί."
ὣς ϝειπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ἔξω τε χροὸς ἕλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
αἷμα δέ ϝοι σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ϝίδον αἷμ' Ὀδυσῆος,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρους.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
τρὶς δ' ἄιεν ϝιάχοντος ἀρηίφιλος Μενέλαος.
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
"Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' ἀυτή,
τῷ ϝικέλη ὡς εἴ ϝε βιῴατο μοῦνον ἐόντα
Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
δείδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθείς,
ἐσθλὸς ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕσπετο ϝισόθεος φώς.
εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν
Τρῶες ἕπονθ' ὡς εἴ τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνήρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μέν τ' ἤλυξε πόδεσσιν
φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀιστός,
ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων
σίντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει.
ὣς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶες ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
ἀίσσων ϝῷ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον,
στῆ δὲ παρέξ, Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ἤ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήιος ἔξαγ' ὁμίλου
χειρὸς ἔχων, εἵως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους·

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἷλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὗτα,
οὗτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας πολλὰς δέ τε πεύκας
ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει,
ὣς ἔφεπεν κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἕκτωρ
πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἰδομενῆα.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλεε μέρμερα ῥέζων
ἔγχει θ' ἱπποσύνῃ τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν,
ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
τῷ ῥα περίδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
μή πώς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἕλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον
"ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων."'
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
αὐτίκα ϝῶν ὀχέων ἐπεβήσετο, πὰρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος.
μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην
νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἕκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"Ἕκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν,
ἐσχατιῇ πολέμου δυσϝηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος. εὖ δέ μιν ἔγνων·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς

' 515 ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.

κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
ἱππῆες πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν."
ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιϝι λιϝυρῇ· τοὶ δὲ πληϝῆς ἀίοντες
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας. αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυϝες αἱ περὶ δίφρον,
ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιϝϝες ἔβαλλον
αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δὲ ϝίετο δῦναι ὅμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔϝχει τ' ἄορί τε μεϝάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυϝος ἐν φόβον ὦρσεν.
στῆ δὲ ταφών, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον,
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ϝεϝοικώς,
ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίϝον ϝόνυ ϝουνὸς ἀμείβων.
ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀϝροιῶται,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι
πάννυχοι ἐϝρήσσοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήσσει· θαμέες ϝὰρ ἄκοντες
ἀντίον ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὣς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἤιε, πόλλ' ἀϝέκων· περὶ ϝὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

---

543 Ζεὺς ϝάρ ϝοι νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.
558 ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
νωθής, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐϝάϝη,
κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήιον· οἱ δέ τε παῖδες
τύπτουσιν ῥοπάλοισι, βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέϝαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἕποντο.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
αὖτις ὑποστρεφθείς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαϝϝας
Τρώων ἱπποδάμων, ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύϝειν.

τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησ᾽ Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός
Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν,
στῆ ῥα παρ᾽ αὐτὸν ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ᾽ ὑπὸ γούνατ᾽ ἔλυσεν.
Εὐρύπυλος δ᾽ ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε᾽ ἀπ᾽ ὤμων.
τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
τεύχε᾽ ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἕλκετ᾽ ἐπ᾽ Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν οἰστῷ
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
ἂψ δ᾽ ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ᾽ ἀλεείνων,
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς,
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
στῆτ᾽ ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
Αἴανθ᾽, ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ϝε φημί
φεύξεσθ᾽ ἐκ πολέμου δυσϝηχέος. ἀλλὰ μάλ᾽ ἄντην
ἵστασθ᾽ ἀμφ᾽ Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν."
ὣς ἔφατ᾽ Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ᾽ αὐτόν
πλησίοι ἔστησαν, σάκε᾽ ὤμοισιν κλίναντες,
δούρατ᾽ ἀνασχόμενοι. τῶν δ᾽ ἀντίος ἤλυθεν Αἴας,
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ϝέθνος ἑταίρων.
ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Νέστορα δ᾽ ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήιαι ἵπποι
ἱδρώουσ᾽, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ϝιδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἑστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακήτεϊ νηί,
εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
αἶψα δ᾽ ἑταῖρον ἑϝὸν Πατροκλῆα προσέϝειπεν,
φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
ἔκμολε ϝῖσος Ἄρηι, κακοῦ δ᾽ ἄρα ϝοι πέλεν ἀρχή·
"δῖε Μενοιτιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

πάντας δὲ προέϝεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγύς
ἱστάμενος. τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὅρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
τὸν πρότερος προσέϝειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός
"τίπτε με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;"
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

νῦν ὀίω περὶ ϝούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιούς
λισσομένους· χρειὼ ϝὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε διίφιλε, Νέστορ' ἔρειο
ὅν τινα τοῦτον ἄϝει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
ἦ τοι μὲν τά ϝ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ϝέϝοικεν
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐ ϝίδον ὄμματα φωτός·
ἵπποι ϝάρ με παρήιξαν πρόσσω μεμαυῖαι."
ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μέν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο ϝέροντος
ἐξ ὀχέων. τοὶ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον.
τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐυπλόκαμος Ϝεκαμήδη,
τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο ϝέρων ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
θυϝατέρ' Ἀρσινόου μεϝαλήτορος, ἥν ϝοι Ἀχαιοί
ἔξελον οὕνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἁπάντων.
ἥ σφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
καλὴν κυανόπεζαν ἐύξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν,
πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ ϝοίκοθεν ἦϝ' ὁ ϝεραιός
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶ ϝέκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
ἄλλος μὲν μοϝέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ ϝέρων ἀμοϝητὶ ἄειρεν.
ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε ϝυνὴ ϝεικυῖα θεῇσιν
ϝοίνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴϝειον κνῆ τυρόν
κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν,
πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαϝκέα δίψαν,
μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ϝισόθεος φώς.
τὸν δὲ ϝιδὼν ὁ ϝεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,
ἐς δ' ἄϝε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωϝεν.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο, ϝεῖπέ τε μῦθον.
"οὐχ ἕδος ἐστί, ϝεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.

αἰδοῖος νεμεσητὸς ὅ με προέηκε πυθέσθαι
ὅν τινα τοῦτον ἄϝεις βεβλημένον. ἀλλὰ καὶ αὐτός
ϝιϝνώσκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
νῦν δὲ ϝέπος ϝερέων πάλιν ἄϝϝελος εἶμ' Ἀχιλῆι.
εὖ δὲ σὺ ϝοῖσθα, ϝεραιὲ διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος.
δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν,
ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι ϝοῖδεν
πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ ϝὰρ ἄριστοι
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης,
οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀϝαμέμνων·
τοῦτον δ' ἄλλον ἐϝὼ νέον ἤϝαϝον ἐκ πολέμοιο
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει.
ἦ μένει εἰς ὅ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄϝχι θαλάσσης,
Ἀρϝείων ἀϝέκητι, πυρὸς δηίοιο θέρωνται,
αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ ϝὰρ ἐμὴ ϝίς
ἔσθ' οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ ϝναμπτοῖσι μέλεσσιν.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὡς ὁπότ' Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐϝὼ κτάνον Ἰτυμονῆα
ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἤλιδι ναιετάασκεν,
ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὃ δ' ἀμύνων ϝῆσι βόεσσιν
ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
κὰδ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀϝροιῶται.
ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλήν,
πεντήκοντα βοῶν ἀϝέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰϝῶν,
ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήιον εἴσω
ἐννύχιοι προτὶ ϝάστυ, ϝεϝήθει δὲ φρένα Νηλεύς
οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πολεμόνδε κιόντι·
κήρυκες δ' ἐλίϝαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
τοὺς ἴμεν οἷσιν χρεῖος ὀφέλλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ.
οἱ δὲ συναϝρόμενοι Πυλίων ἡϝήτορες ἄνδρες

662 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀιστῷ·

δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφελλον,
ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη
τῶν προτέρων ϝετέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶυ μέγ' οἰῶν
εἵλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφέλλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ϝάναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίη ἀκαχήμενον ἵππων.
τῶν ὁ γέρων ϝεπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν.
ἡμεῖς μὲν τὰ ϝέκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ϝάστυ
ϝέρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔ πω μάλα ϝειδότε θούριδος ἀλκῆς.
ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·
τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἄλλο τε πᾶν πεδίον μετεκίαθον. ἄμμι δ' Ἀθήνη
ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Οὐλύμπου θωρήσσεσθαι
ἔννυχος, οὐδ' ἀϝέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν
ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμιζέμεν. οὐδέ με Νηλεύς
εἴα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ϝίδμεν πολεμήια ϝέργα.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν,
καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὣς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἅλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεε ϝέθνεα πεζῶν.
ἔνθεν πασσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.

---

705 δαιτρεύειν, μή τίς ϝοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
δόρπον ἔπειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι ϝοῖσι ϝέκαστος
ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἀμφέσταν δὴ ϝάστυ διαπραθέειν μεμαῶτες.
ἀλλά σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ϝέργον Ἄρηος·
εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
συμφερόμεσθα μάχῃ, Διί τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
ἣ τόσα φάρμακα ϝήδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ϝίδον ἄνδρα πεσόντα
ἡγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ϝῖσος,
πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶ ϝέκαστον
φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἠέρι πολλῇ.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·
τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἂψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους,
πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
ὣς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
οἶος ϝῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
ὦ πέπον, ἦ μὴν σοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
ἤματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.

νῶι δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλεν.
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον
ἠδὲ σέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεύς
πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
σπένδων αἴθοπα ϝοῖνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν.
σφῶι μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶι δ' ἔπειτα
στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγεν,
ξεινιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
Πηλεὺς μὲν ϝῷ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆι
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος Ἄκτορος υἱός
'τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλ' εὖ ϝοι φάσθαι πυκινὸν ϝέπος ἠδ' ὑποθέσθαι
καί ϝοι σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.'
ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
τὰ ϝείποις Ἀχιλῆι δαΐφρονι, εἴ κε πίθηται.
τίς ϝοῖδ' εἴ κέν ϝοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
παρϝειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
εἰ δέ τινα φρεσὶ ϝῇσι θεοπροπίην ἀλεείνει
καί τινά ϝοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἑπέσθω
Μυρμιδόνων, εἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πολεμόνδε φέρεσθαι,
εἴ κέ σε τῷ ϝίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο."
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.

---

802 *ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀυτῇ*
ὤσαισθε προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
ἷξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ᾽ ἀϝορή τε θέμις τε
ἦην, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
ἔνθα ϝοι Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
διοϝενὴς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν ὀιστῷ,
σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς
ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ᾽ ἕλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε, νόος ϝε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δὲ ϝιδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
καί ῥ᾽ ὀλοφυρόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἆ δειλοὶ Δαναῶν ἡϝήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὣς ἄρ᾽ ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.
ἀλλ᾽ ἄϝε μοι τόδε ϝειπέ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ᾽ ἥρως,
ἤ ῥ᾽ ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἕκτορ᾽ Ἀχαιοί,
ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ᾽ αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες."
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"οὐκέτι, διοϝενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἔσσεται, ἀλλ᾽ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται·
οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὕπο Τρώων, τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεί.
ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄϝων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ᾽ ἔκταμ᾽ ὀιστόν, ἀπ᾽ αὐτοῦ δ᾽ αἷμα κελαινόν
νίζ᾽ ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ᾽ ἤπια φάρμακα πάσσε
ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀίομαι ἕλκος ἔχοντα,
χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
κεῖσθαι· ὃ δ᾽ ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρηα."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός
"πῶς κεν ἔοι τάδε ϝέργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ᾽ ἥρως;
ἔρχομαι ὄφρ᾽ Ἀχιλῆι δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω
ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο."
ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄϝε ποιμένα λαῶν
ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ϝιδὼν ὑπέχευε βοείας.
ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ᾽ αὐτοῦ δ᾽ αἷμα κελαινόν

νίζ᾽ ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ ϝοι ἁπάσας
ἔσχ᾽ ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ᾽ αἷμα.

12 ὣς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός M
ἰᾶτ᾽ Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλεν
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὕπερθεν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν. οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληίδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο, θεῶν δ᾽ ἀϝέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι᾽ Ἀχιλλεύς
καὶ Πριάμοιο ϝάνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ᾽ Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν οἱ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ᾽ ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἔβησαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες
ὅσσοι ἀπ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσιν,
Ῥῆσός θ᾽ Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
τῶν πάντων ὁμόσε στόματα τράπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐννῆμαρ δ᾽ ἐς τεῖχος ἵη ῥόον· ὗε δ᾽ ἄρα Ζεύς
συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸς δ᾽ εἰνοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν
ἡγεῖτ᾽, ἐκ δ᾽ ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπεν
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
λεῖα δ᾽ ἐποίησεν παρ᾽ ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
αὖτις δ᾽ ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δὲ τρέψε νέεσθαι
κὰρ ῥόον, ῇ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
ὣς ἄρ᾽ ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
θησέμεναι· τότε δ᾽ ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήειν
τεῖχος ἐύδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν᾽. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες

νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐϝελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
αὐτὰρ ὅ γ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ϝῖσος ἀέλλῃ.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρητῆρσιν
κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένεϊ βλεμεαίνων·
οἳ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίον ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔ ποτε κυδάλιμον κῆρ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀϝηνορίη δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ ϝείκουσι στίχες ἀνδρῶν·
ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἑταίρους,
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ ϝοι ἵπποι
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
ῥηιδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν υἷες Ἀχαιῶν
πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐύτροχον ἅρμα τιταίνων
ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσιν.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα ϝεῖπε παραστάς
„Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
ὀξέες ἑστᾶσιν, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἔνθ' οὔ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
ἱππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀίω.
εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ϝίετ' ἀρήγειν,
ἦ τ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
οὐκέτ' ἔπειτ' ὀίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
ἄψορρον προτὶ ϝάστυ ϝελιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ' ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
οὐ μενέουσ', εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται."
ὣς φάτο Πουλυδάμας, ϝάδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων,
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠϝερέθοντο,
ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ϝίδον Ἕκτορα δῖον.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ϝεῷ ἐπέτελλε ϝέκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
οἳ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἡϝεμόνεσσιν ἕποντο.
οἳ μὲν ἅμ' Ἕκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἵπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἕκτωρ.
τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀϝήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος καὶ Δηίφοβος θεοϝειδής,
υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἥρως,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες μεϝάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀϝχίσαο
Αἰνείας, ἅμα τῷ ϝε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐὺ ϝειδότε πάσης.
Σαρπηδὼν δ' ἡϝήσατ' ἀϝακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸς δ' ἕλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀστεροπαῖον·
οἳ ϝάρ ϝοι ϝείσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετά ϝ' αὐτόν· ὃ δὲ πρέπε καὶ διὰ πάντων.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσιν,
βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀϝαλλόμενος παρὰ νηῶν
ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν·
πρόσθεν ϝάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔϝχει Ἰδομενῆος ἀϝανοῦ Δευκαλίδαο.

εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ᾽ ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοί
ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
τῇ ῥ᾽ ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
εὗρ᾽ ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
ἀλλ᾽ ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν᾽ ἑταίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
τῇ ῥ᾽ ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
ὀξέα κεκληγῶτες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ᾽ Ἀχαιούς
σχήσεσθ᾽ ἀλλ᾽ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι
νήπιοι. ἐν δὲ πύλῃσι δύ᾽ ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων,
τὸν μὲν Πειριθόου υἷα κρατερὸν Πολυποίτην,
τὸν δὲ Λεοντῆα βροτολοιγῷ ϝίσον Ἄρηι.
τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἕστασαν ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
αἵ τ᾽ ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ᾽ ἀραρυῖαι·
ὣς ἄρα τὼ χείρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδὲ φέβοντο.
οἱ δ᾽ ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐύδμητον, βόας αὔας
ὑψόσ᾽ ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
Ἄσιον ἀμφὶ ϝάνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
Ἀσιάδην τ᾽ Ἀδάμαντα Θόωνά τε Ϝοινόμαόν τε.
οἱ δ᾽ ἤ τοι εἵως μὲν ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς
ὤρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ϝιαχή τε φόβος τε,
ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
ἀγροτέροισι σύεσσι ϝεϝοικότε, τώ τ᾽ ἐν ὄρεσσιν
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
δοχμώ τ᾽ ἀίσσοντε περὶ σφίσι ϝάγνυτον ὕλην,
πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὕπαι δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, εἰς ὅ κέ τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται.
ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινός
ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
οἱ δ᾽ ἄρα χερμαδίοισιν ἐυδμήτων ἀπὸ πύργων
βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ᾽ αὐτῶν καὶ κλισιάων
νηῶν τ᾽ ὠκυπόρων. νιφάδες δ᾽ ὣς πῖπτον ἔραζε,
ἅς τ᾽ ἄνεμος ζαής, νέφεα σκιόεντα δονήσας,

ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἠμὲν Ἀχαιῶν
ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀύτευν
βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
δή ῥα τότ' ᾤμωξεν καὶ ϝὼ πεπλήγετο μηρώ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ϝέπος ηὔδα.
"Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγώ γε φάμην ἥρωας Ἀχαιούς
σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι
ϝοικία ποιήσωνται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ,
οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
ὣς οἵδ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δύ' ἐόντες
χάσσασθαι πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ϝαλῶναι."
ὣς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθεν φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἕκτορι γάρ ϝοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης
δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρό
αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δέ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν.
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος
Ἱππόμαχον βάλε δουρί, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ϝερυσσάμενος ξίφος ὀξύ
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὣς πάντ' ἀγορεῦσαι·
πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ
λάινον. Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
νηῶν ἠμύνοντο. θεοὶ δ' ἀκαχήατο θυμόν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.

τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
οἵ ῥ᾽ ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ᾽ ἀριστερὰ λαὸν ἐϝέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζωόν, ἔτ᾽ ἀσπαίροντα. καὶ οὔ πω λήθετο χάρμης·
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρὴν
ἰδνωθεὶς ὀπίσω. ὃ δ᾽ ἀπὸ ϝέθεν ἧκε χαμᾶζε
ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ᾽ ἐνὶ κάμβαλ᾽ ὁμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.
Τρῶες δὲ ῥίγησαν, ὅπως ϝίδον αἰόλον ὄφιν
κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα ϝεῖπε παραστάς
“Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πώς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν
ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ϝέϝοικεν
δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ᾽ ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ᾽ ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
νῦν αὖτ᾽ ἐκϝερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀίομαι, εἰ ἐτεόν γε
Τρωσὶν ὅδ᾽ ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ᾽ ἀριστερὰ λαὸν ἐϝέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζωόν· ἄφαρ δ᾽ ἀφέηκε πάρος φίλα ϝοικί᾽ ἱκέσθαι,
οὐδ᾽ ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσι ϝεοῖσιν.
ὣς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, ϝείξωσι δ᾽ Ἀχαιοί,
οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ᾽ αὐτὰ κέλευθα·
πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοί
χαλκῷ δῃώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδέ χ᾽ ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
ϝειδείῃ τεράων καί ϝοι πειθοίατο λαοί.”
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
“Πουλύδαμαν, σὺ μὲν οὐκέτ᾽ ἐμοὶ φίλα ταῦτ᾽ ἀγορεύεις·
ϝοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ᾽ ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
τύνῃ δ᾽ οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις

δαίτρευον· πολέσιν ϝὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφελλον,
ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
ἐλθὼν ϝάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη
τῶν προτέρων ϝετέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
δώδεκα ϝὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
ἐκ δ' ὁ ϝέρων ἀϝέλην τε βοῶν καὶ πῶυ μέϝ' οἰῶν
εἵλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
καὶ ϝὰρ τῷ χρεῖος μέϝ' ὀφέλλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος ϝὰρ ἔμελλον
θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ϝάναξ ἀνδρῶν Αὐϝείας
κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίῃ ἀκαχήμενον ἵππων.
τῶν ὁ ϝέρων ϝεπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔρϝων
ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν.
ἡμεῖς μὲν τὰ ϝέκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ϝάστυ
ϝέρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔ πω μάλα ϝειδότε θούριδος ἀλκῆς.
ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·
τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἄλλο τε πᾶν πεδίον μετεκίαθον. ἄμμι δ' Ἀθήνη
ἄϝϝελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
ἔννυχος, οὐδ' ἀϝέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄϝειρεν
ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμιζέμεν. οὐδέ με Νηλεύς
εἴα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
οὐ ϝάρ πώ τί μ' ἔφη ϝίδμεν πολεμήια ϝέρϝα.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν,
καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὣς ἄϝε νεῖκος Ἀθήνη.
ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἅλα βάλλων
ἐϝϝύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεε ϝέθνεα πεζῶν.
ἔνθεν πασσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.

---

705 δαιτρεύειν, μή τίς ϝοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ ϝλαυκώπιδι βοῦν ἀϝελαίην,
δόρπον ἔπειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι ϝοῖσι ϝέκαστος
ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεϝάθυμοι Ἐπειοί
ἀμφέσταν δὴ ϝάστυ διαπραθέειν μεμαῶτες.
ἀλλά σφιν προπάροιθε φάνη μέϝα ϝέρϝον Ἄρηος·
εὖτε ϝὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε ϝαίης,
συμφερόμεσθα μάχῃ, Διί τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
πρῶτος ἐϝὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητήν· ϝαμβρὸς δ' ἦν Αὐϝείαο,
πρεσβυτάτην δὲ θύϝατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀϝαμήδην,
ἣ τόσα φάρμακα ϝῄδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
τὸν μὲν ἐϝὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐϝὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεϝάθυμοι Ἐπειοί
ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ϝίδον ἄνδρα πεσόντα
ἡϝεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
αὐτὰρ ἐϝὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ϝῖσος,
πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶ ϝέκαστον
φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἠέρι πολλῇ.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέϝα κράτος ἐϝϝυάλιξεν·
τόφρα ϝὰρ οὖν ἑπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέϝοντες,
ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοί
ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους,
πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
ὣς ἔον, εἴ ποτ' ἔον ϝε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
οἶος ϝῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
ὦ πέπον, ἦ μὴν σοί ϝε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
ἤματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀϝαμέμνονι πέμπεν.

νῶι δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλεν.
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον
ἠδὲ σέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεύς
πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
σπένδων αἴθοπα ϝοῖνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν.
σφῶι μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶι δ' ἔπειτα
στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγεν,
ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
Πηλεὺς μὲν ϝῷ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆι
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος Ἄκτορος υἱός
'τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλ' εὖ ϝοι φάσθαι πυκινὸν ϝέπος ἠδ' ὑποθέσθαι
καί ϝοι σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.'
ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
τὰ ϝείποις Ἀχιλῆι δαΐφρονι, εἴ κε πίθηται.
τίς ϝοῖδ' εἴ κέν ϝοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
παρϝειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
εἰ δέ τινα φρεσὶ ϝῇσι θεοπροπίην ἀλεείνει
καί τινά ϝοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἑπέσθω
Μυρμιδόνων, εἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πολεμόνδε φέρεσθαι,
εἴ κέ σε τῷ ϝίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο."
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.

---

802 ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
ὤσαισθε προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
ἷξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀϝορή τε θέμις τε
ἤην, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
ἔνθα ϝοι Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
διοϝενὴς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν ὀιστῷ,
σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς
ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀρϝαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε, νόος ϝε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δὲ ϝιδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἆ δειλοὶ Δαναῶν ἡϝήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὣς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀρϝέτι δημῷ.
ἀλλ' ἄϝε μοι τόδε ϝειπέ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
ἤ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοί,
ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες."
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"οὐκέτι, διοϝενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται·
οἳ μὲν ϝὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὕπο Τρώων, τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεί.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄϝων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀιστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε
ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
ἰητροὶ μὲν ϝὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀίομαι ἕλκος ἔχοντα,
χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρηα."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός
"πῶς κεν ἔοι τάδε ϝέρϝα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἥρως;
ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω
ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐδ' ὧς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο."
ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄϝε ποιμένα λαῶν
ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ϝιδὼν ὑπέχευε βοείας.
ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν

νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρήν
χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ ϝοι ἁπάσας
ἔσχ' ὀδύνας. τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

12 ὣς ὃ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός M
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἳ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὕπερθεν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν. οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληίδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο, θεῶν δ' ἀϝέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεύς
καὶ Πριάμοιο ϝάνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων οἳ μὲν δάμεν οἳ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες
ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσιν,
Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
τῶν πάντων ὁμόσε στόματα τράπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵη ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεύς
συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸς δ' εἰνοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν
ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπεν
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
αὖτις δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δὲ τρέψε νέεσθαι
κὰρ ῥόον, ᾗ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
ὣς ἄρ' ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
τεῖχος ἐύδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες

νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐϝελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
αὐτὰρ ὅ γ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ϝῖσος ἀέλλῃ.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρητῇρσιν
κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένεϊ βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίον ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔ ποτε κυδάλιμον κῆρ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ ϝείκουσι στίχες ἀνδρῶν·
ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἑταίρους,
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ ϝοι ἵπποι
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
ῥηιδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν υἷες Ἀχαιῶν
πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐύτροχον ἅρμα τιταίνων
ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσιν.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα ϝεῖπε παραστάς
"Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
ἣ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
ὀξέες ἑστᾶσιν, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἔνθ' οὔ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
ἱππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀίω.
εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ϝίετ' ἀρήγειν,
ἦ τ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
οὐκέτ' ἔπειτ' ὀίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
ἄψορρον προτὶ ϝάστυ ϝελιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ᾽ ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
οὐ μενέουσ᾽, εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται."
ὣς φάτο Πουλυδάμας, ϝάδε δ᾽ Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων,
αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ᾽ ἵππων ἠγερέθοντο,
ἀλλ᾽ ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ϝίδον Ἕκτορα δῖον.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ϝεῷ ἐπέτελλε ϝέκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ᾽ ἐπὶ τάφρῳ·
οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
πένταχα κοσμηθέντες ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
οἱ μὲν ἅμ᾽ Ἕκτορ᾽ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἵπετο· πὰρ δ᾽ ἄρ᾽ ὄχεσφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἕκτωρ.
τῶν δ᾽ ἑτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος καὶ Δηίφοβος θεοϝειδής,
υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ᾽ ἦν Ἄσιος ἥρως,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο
Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχέλοχός τ᾽ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ ϝειδότε πάσης.
Σαρπηδὼν δ᾽ ἡγήσατ᾽ ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸς δ᾽ ἕλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀστεροπαῖον·
οἱ γάρ ϝοι ϝείσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετά γ᾽ αὐτόν· ὃ δὲ πρέπε καὶ διὰ πάντων.
οἱ δ᾽ ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσιν,
βάν ῥ᾽ ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔφαντο
σχήσεσθ᾽ ἀλλ᾽ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
ἔνθ᾽ ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοί τ᾽ ἐπίκουροι
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
ἀλλ᾽ οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ᾽ Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν
νήπιος, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν·
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔγχει Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.

εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοί
ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ὀξέα κεκληγῶτες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιούς
σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι
νήπιοι. ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων,
τὸν μὲν Πειριθόου υἷα κρατερὸν Πολυποίτην,
τὸν δὲ Λεοντῆα βροτολοιγῷ ϝίσον Ἄρηι.
τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἕστασαν ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
αἵ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
ὣς ἄρα τὼ χείρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδὲ φέβοντο.
οἳ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐύδμητον, βόας αὔας
ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
Ἄσιον ἀμφὶ ϝάνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Ϝοινόμαόν τε.
οἳ δ' ἤ τοι εἵως μὲν ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς
ὤρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ϝιαχή τε φόβος τε,
ἐκ δὲ τὼ ἀίξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
ἀγροτέροισι σύεσσι ϝεϝοικότε, τώ τ' ἐν ὄρεσσιν
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
δοχμώ τ' ἀίσσοντε περὶ σφίσι ϝάγνυτον ὕλην,
πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὕπαι δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, εἰς ὅ κέ τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται.
ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινός
ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
οἳ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐυδμήτων ἀπὸ πύργων
βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων
νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὡς πῖπτον ἔραζε,
ἅς τ' ἄνεμος ζαής, νέφεα σκιόεντα δονήσας,

... πουλυβοτείρῃ.
... ἡμὲν Ἀχαιῶν
... δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν
... καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
... πεπλήγετο μηρώ
... ἀλαστήσας ϝέπος ηὔδα.
... καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
... ἐγώ γε φάμην ἥρωας Ἀχαιούς
... μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
... μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι
... ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ,
... κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
... ἀμύνονται περὶ τέκνων,
... ἐθέλουσι πυλάων καὶ δύ' ἐόντες
... ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ϝαλῶναι."
... οὐδὲ Διὸς πεῖθεν φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
... ϝοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
... Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης
... Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
... χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρό
... χαλκείη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δέ
... πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
... ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν.
... δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος
... βάλε δουρί, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
... δ' ἐκ κολεοῖο ϝερυσσάμενος ξίφος ὀξύ
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
ὄφρ' οἳ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
τόφρ' οἳ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεῦσαι·
πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ
λάινον. Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
νηῶν ἠμύνοντο. θεοὶ δ' ἀκαχήατο θυμόν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.

τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐϝέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζωόν, ἔτ' ἀσπαίροντα. καὶ οὔ πω λήθετο χάρμης·
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρήν
ἰδνωθεὶς ὀπίσω. ὃ δ' ἀπὸ ϝέθεν ἧκε χαμᾶζε
ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάμβαλ' ὁμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.
Τρῶες δὲ ῥίγησαν, ὅπως ϝίδον αἰόλον ὄφιν
κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα ϝεῖπε παραστάς
“Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πώς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῆσιν
ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ϝέϝοικεν
δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
νῦν αὖτ' ἐκϝερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀίομαι, εἰ ἐτεόν γε
Τρωσὶν ὅδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐϝέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα ϝοικί' ἱκέσθαι,
οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσι ϝεοῖσιν.
ὣς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, ϝείξωσι δ' Ἀχαιοί,
οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοί
χαλκῷ δῃώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
ϝειδείη τεράων καί ϝοι πειθοίατο λαοί.”
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
“Πουλύδαμαν, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
ϝοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις

πείθεσθαι, τῶν οὔ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
εἴ τ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
εἴ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
ὃς πᾶσιν θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ϝανάσσει.
εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης."
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ϝηχῇ θεσπεσίῃ. ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
κρόσσας μὲν πύργων ϝέρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξις,
στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοί
πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
τὰς οἵ γ' ἀϝέρυον, ϝέλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
ἀλλ' οἵ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξις
βάλλον ἀπ' αὐτάων δηίους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
ἄλλον μειλιχίοις ἄλλον στερεοῖσι ϝέπεσσιν
νείκεον, ὅν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ϝίδοιεν.
"ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
ὅς τε χερειότερος, ἐπεὶ οὔ πω πάντες ὁμοῖοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ϝέργον ἅπασιν·
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γιγνώσκετε. μή τις ὀπίσσω
τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
ἀλλὰ πρόσσω ἵεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
αἴ κε Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητής
νεῖκος ἀπωσαμένους δηίους προτὶ ϝάστυ δίεσθαι."

---

244 ***τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηιοτῆτα;***
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.
εἰ δὲ σὺ δηιοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
παρφάμενος ϝεπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις."

ὡς τώ ϝε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμεῖαι
ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητιέτα Ζεύς
νειφέμεν, ἀνθρώποισι πιφαυσκόμενος τὰ ϝὰ κῆλα·
κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους
καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ϝέρϝα,
καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα δὲ πάντα
ϝειλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμεῖαι,
αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιούς,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρειν.
οὐδ' ἄν πω τότε ϝε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ
τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑϝὸν Σαρπηδόνα μητιέτα Ζεύς
ὦρσεν ἐπ' Ἀρϝείοισι, λέονθ' ὣς βουσὶ ϝέλιξιν.
αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθε σχέτο πάντοσ' ἐϝίσην
καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεύς
ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμείας
χρυσείῃς ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
τὴν ἄρ' ὅ ϝε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
βῆ ῥ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευής
δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ϝε θυμὸς ἀϝήνωρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
εἴ περ ϝάρ χ' εὕρῃσι παραυτόθι βώτορας ἄνδρας
σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
οὔ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι,
ἀλλ' ὅ ϝ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος ἠὲ καὶ αὐτός
ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι.
ὣς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν
τεῖχος ἐπαΐξαι διά τε ῥήξασθαι ἐπάλξις.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἱππολόχοιο,
"Γλαῦκε, τί ἢ δὴ νῶι τετιμήμεσθα μάλιστα
ἕδρῃ τε κρέασίν τε ϝιδὲ πλείοις δεπάεσσιν
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὣς εἰσορόωσιν,
καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέϝα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας
ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι,

οφρα τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων
'οὐ μὴν ἀκληεῖς Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
ϝοῖνόν τ' ἔξαιτον μελιϝηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ϝίς
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.'
ὦ πέπον, εἰ μὲν ϝὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυϝόντες
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀϝήρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
νῦν δ' (ἔμπης ϝὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυϝεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι)
ἴομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν ἠέ τις ἡμῖν."
ὣς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησεν·
τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ϝέθνος ἄϝοντες.
τοὺς δὲ ϝιδὼν ῥίϝησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
τοῦ ϝὰρ δὴ πρὸς πύρϝον ἴσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ τεῖχος Ἀχαιῶν εἴ τιν' ἴδοιτο
ἡϝεμόνων, ὅς τίς ϝοι ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύναι·
ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα,
ἐϝϝύθεν. ἀλλ' οὔ πώς ϝοι ἔην βώσαντι ϝεϝωνεῖν·
τόσσος ϝὰρ κτύπος ἦεν, ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν,
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
καὶ πυλέων· πᾶσαι ϝὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς
ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐη κήρυκα Θοώτην.
"ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ ϝάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
ὧδε ϝὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀϝοί, οἳ τὸ πάρος περ
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καί ϝοι Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὺ ϝειδώς."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα ϝοι κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα
"Αἴαντ' Ἀρϝείων ἡϝήτορε χαλκοχιτώνων,
ἠνώϝει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱός
κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον,

ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καί ϝοι Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐῢ ϝειδώς."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
αὐτίκ' Ὀιλιάδην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Αἶαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετε ϝῖφι μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν ἐῢ τοῖς ἐπαμύνω."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
καί ϝοι Τεῦκρος ἅμ' ᾖε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες — ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο —,
οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ϝῖσοι,
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀυτή.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπήδοντος ἑταῖρον Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών, ὅ ῥα τείχεος ἐντός
κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'. ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, ξὺν δ' ὀστέ' ἄραξεν
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ϝεϝοικώς
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ' Ἱππολόχοιο
ἰῷ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
ᾗ ϝίδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
ἂψ δ' ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθών, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόῳτο ϝέπεσσιν.
Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
ἀλλ' ὅ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
νύξ', ἐκ δὲ σπάσεν ἔγχος· ὃ δὲ σπόμενος πέσε δουρί
πρηνής, ἀμφὶ δέ ϝοι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
ἕλχ'· ἡ δ' ἕσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὕπερθεν
τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰῷ
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινόν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν
παιδὸς ἑϝοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι δαμείη·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρό
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος. οὐδ' ὅ γε πάμπαν
χάζετ', ἐπεί ϝοι θυμὸς ἐϝέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
κέκλετο δ' ἀντιθέοισι ϝελιξάμενος Λυκίοισιν
"ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων τοι ϝέργον ἄμεινον."
ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ϝάνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ϝάνακτα.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
τείχεος ἔντοσθεν. μέγα δέ σφισι φαίνετο ϝέργον·
οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον,
μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ϝίσης,
ὣς ἄρα τοὺς διέϝεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα.
πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέι χαλκῷ,
ἠμὲν ὅτέῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής,
ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
ϝισάζουσ', ἵνα παισὶν ἀϝεικέα μισθὸν ἄρηται.
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ϝῖσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,

πρίν ϝ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκεν
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι ϝεϝωνώς·
"ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήϝνυσθε δὲ τεῖχος
Ἀρϝείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ."
ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἳ μὲν ἔπειτα
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Ἕκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
ἑστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὕπερθεν
ὀξὺς ἔην. τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω
ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλήσειαν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰός
χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίϝον δέ μιν ἄχθος ἐπείϝει,
ὣς Ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
αἵ ῥα πύλας ϝείρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληὶς ἐπαρήρειν.
στῆ δὲ μ λ' ἐϝϝὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
εὖ διαβάς, ἵνα μή ϝοι ἀφαυρότερον βέλος εἴη,
ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
βριθοσύνῃ, μέϝα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαϝεν ἄλλυδις ἄλλη
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. ὃ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
σμερδαλέῳ, τὸν ἔϝεστο περὶ χροΐ, δοιὰ δὲ χερσίν
δοῦρ' ἔχεν. οὔ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
νόσφι θεῶν, ὅτ' ἔσαλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήειν.
κέκλετο δὲ Τρώεσσι ϝελιξάμενος καθ' ὅμιλον
τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
αὐτίκα δ' οἳ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἳ δὲ κατ' αὐτάς
ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
νῆας ἀνὰ ϝλαφυράς, ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.

13 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν, N
τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ διζύν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ,
νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενος αἶαν

450 τόν ϝοι ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀϝκυλομήτεω.

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
οὐ γάρ ὅ ϝ' ἀθανάτων τιν' ἐϝέλπετο ϝὸν κατὰ θυμόν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.
οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχεν κρείων ἐνοσίχθων·
καὶ γὰρ ὃ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑλήεσσης
Θρηικίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὁ ϝ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιούς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος,
κραιπνὰ ποσὶν προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγάς, ἔνθα τέ ϝοι κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.
ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
ὠκυπέτα, χρυσέῃσι ϝεθείρῃσιν κομόωντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσείην εὔτυκτον, ἑϝοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'. ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησε ϝάνακτα·
γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διίστατο. τοὶ δὲ πέτοντο
ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων.
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐύσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλεν χρυσείας
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
νοστήσαντα ϝάνακτα. ὃ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ φλογὶ ϝῖσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
ἄβρομοι ἀϝίαχοι· ϝέλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παραυτόθι πάντας ἀρίστους.
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος εἰνοσίγαιος
Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,

ϝεισάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ.
"Αἴαντε, σφὼ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
ἄλλῃ μὲν ϝὰρ ἐϝώ ϝ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἳ μέϝα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
ἕξουσιν ϝὰρ ἅπαντας ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί·
τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μή τι πάθωμεν,
ᾗ ῥ' ὅ ϝ' ὁ λυσσώδης φλοϝὶ ϝείκελος ἡϝεμονεύει
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάις εἶναι.
σφῶιν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωϝέμεν ἄλλους·
τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐϝείρει."
ἦ, καὶ σκηπανίῳ ϝαιήοχος εἰνοσίϝαιος
ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
ϝυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
αὐτὸς δ', ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰϝίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθείς
ὁρμήσῃ πεδίοιο διωκέμεν ὄρνεον ἄλλο,
ὣς ἀπὸ τῶν ἤιξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖιν δ' ἔϝνω πρόσθεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν
"Αἶαν, ἐπεί τις νῶι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
μάντι ϝειδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι —
οὐδ' ὅ ϝε Κάλχας ἐστί, θεοπρόπος οἰωνιστής·
ἴχνια ϝὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
ῥεῖ' ἔϝνων ἀπιόντος· ἀρίϝνωτοι δὲ θεοί περ.
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι,
μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας
"οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, νέρθε δὲ ποσσίν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀϝόρευον,
χάρμῃ ϝηθόσυνοι τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν ϝαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς,
οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.

τῶν δ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
τοὺς οἵ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήιτον ἦλθε κελεύων
Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀυτῆς.
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"αἰδώς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι. ὔμμιν ἐγώ γε
μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·
εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
νῦν δὴ ϝείδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
δεινόν, ὃ οὔ ποτ' ἐγώ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
φυζακινῇς ἐλάφοισι ϝεϝοίκεσαν, αἵ τε καθ' ὕλην
θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤια πέλονται
αὔτως ἠλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἔπι χάρμη.
ὣς Τρῶες τὸ πρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
νῦν δὲ ϝεκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστίν
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἐγώ γε
ἀνδρὶ μαχησαίμην ὅς τις πολέμοιο μεθείη
λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
τῇδε μεθημοσύνῃ. ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ϝέκαστος
αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει

---

114 ἡμέας γ' οὔ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.

καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα."
ὣς ῥα κελευτιόων γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ.
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
ἔγχεα δὲ πτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
σειόμεν'. οἳ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
ἀντικρὺς μεμαώς, ὀλοοίτροχος ὣς ἀπὸ πέτρης,
ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὤσῃ,
ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
ὕψι δ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
ὕλη· ὃ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
ϝισόπεδον· τότε δ' οὔ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ.
ὣς Ἕκτωρ εἵως μὲν ἀπείλεε μέχρι θαλάσσης
ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξιν,
στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς. οἳ δ' ἀντίοι υἷες Ἀχαιῶν
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνώς,
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
παρμένετ'. οὔ τοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
ἀλλ' ὀίω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
ὦρσε θεῶν ὥριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
Δηίφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην,
κοῦφα ποσὶν προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην
ταυρείην. τῆς δ' οὔ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῷ ἐϝάγη δολιχὸν δόρυ. Δηίφοβος δέ
ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ϝέο, δεῖσε δὲ θυμῷ

ἔϝχος Μηριόναο δαΐφρονος. αὐτὰρ ὅ ϝ' ἥρως
ἂψ ἑτάρων ἐς ϝέϑνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔϝχεος ὃ ξυνέϝαξεν.
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὅ ϝοι κλισίηφι λέλειπτο.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν.
ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλϑέμεν υἷας Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόϑην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυϑον ἀμφιϝέλισσαι,
ἂψ ἐς Ϝίλιον ἦλϑε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν,
ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν τίε ϝῖσα τέκεσσιν.
τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔϝχεϊ μακρῷ
νύξ', ἐκ δὲ σπάσεν ἔϝχος· ὃ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς,
ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ϝέκαϑεν περιφαινομένοιο
χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χϑονὶ φύλλα πελάσσῃ.
ὣς πέσεν, ἀμφὶ δέ ϝοι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήϑη μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηϑέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔϝχος
τυτϑόν, ὃ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἷ' Ἀκτορίωνος
νισσόμενον πολεμόνδε κατὰ στῆϑος βάλε δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἕκτωρ δ' ὡρμήϑη κόρυϑα κροτάφοις ἀραρυῖαν
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεϝαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηϑέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος. ἀλλ' οὔ πῃ χρὼς ϝείσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
σμερδαλέῳ κεκάλυφϑ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα,
ὦσε δέ μιν σϑένεϊ μεϝάλῳ. ὃ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐκϝείρυσσαν Ἀχαιοί.
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσϑεύς,
ἀρχοὶ Ἀϑηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε ϑούριδος ἀλκῆς.
ὡς δὲ δύ' αἶϝα λέοντε κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
ἁρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
ὑψοῦ ὑπὲρ ϝαίης μετὰ ϝαμφηλῇσιν ἔχοντες,
ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
τεύχεα συλήτην. κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
κόψεν Ὀιλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,

ἧκε δέ μιν σφαιρηδὰ ϝελιξάμενος δι' ὁμίλου.
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσιν.
καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα ϝοι δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου ὅ ϝοι νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέι χαλκῷ.
τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
ἤιεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
ϝεισάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷι Θόαντι,
ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσι ϝάνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
"Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί
οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν."
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"ὦ Θόαν, οὔ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἐγώ γε
γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνῳ
ϝείκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτως
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέι Κρονίωνι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήιος ἦσθα,
ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ϝίδηαι·
τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ϝεκάστῳ."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
"Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ϝεκὼν μεθιῇσι μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρή
σπεύδειν, εἴ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντες.
συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
νῶι δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανεν,
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ ϝοι αὐγαί.
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα ϝοι θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔειν
οἰσόμενος. τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος
"Μηριόνη Μόλου υἱὲ πόδας ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων,
τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηιοτῆτα;
ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,
ἠέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτός
ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι."
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεϝάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἀσπίδα Δηιφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος."
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"δούρατα δ', εἴ κ' ἐθέλῃσθα, καὶ ἓν καὶ ϝείκοσι δήεις
ἑστεῶτ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώια, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ ὀίω
ἀνδρῶν δυσμενέων ϝεκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν·
τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες."
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ϝίδμεναι αὐτὸν ὀίω."
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"ϝοῖδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαϝείδεται ἀνδρῶν,
ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνήρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη
(τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,
οὐδέ ϝοι ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
ἐν δέ τέ ϝοι κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει

---

255 Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,

κῆρας διομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνετ' ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἂρ τρέπεται χρώς, οὔτε τι λίην
ταρβεῖ, ἐπεί κεν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ),
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
εἴ περ γάρ τε βλῇο πονεύμενος ἠὲ τυπείης,
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν
πρόσσω ϝιεμένοιο μετὰ προμάχων ϝοαριστύν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς
ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄμβριμον ἔγχος."
ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πολεμόνδε μέτεισιν,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής
ἕσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον
ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώ γε
ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
ἤισαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"Δευκαλίδη, πῇ τ' ἂρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;
ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔ ποθι ϝέλπομαι οὕτως
δευέσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιούς."
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμυνέμεν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
οἵ μιν ἅδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
Ἕκτορα Πριαμίδην, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν.
αἰπύ ϝοι ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
ἀνδρὶ δέ κ' οὐ ϝείξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν,

χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
οὐδ᾽ ἂν Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι χωρήσειεν
ἔν γ᾽ αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ᾽ οὔ πως ἔστιν ἐρίζειν.
νῶιν δ᾽ ὧδ᾽ ἐπ᾽ ἀριστέρ᾽ ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
ϝείδομεν ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν ἠέ τις ἡμῖν."
ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
ἦρχ᾽ ἴμεν, ὄφρ᾽ ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν ᾗ μιν ἀνώγειν.
οἱ δ᾽ ὡς Ἰδομενῆα ϝίδον φλογὶ ϝείκελον ἀλκήν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
κεκλόμενοι καθ᾽ ὅμιλον ἐπ᾽ αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ᾽ ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
ὡς δ᾽ ὅθ᾽ ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
ἤματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
οἵ τ᾽ ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην,
ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ᾽ ἦλθε μάχη, μέμασαν δ᾽ ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ᾽ ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέι χαλκῷ.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσιν
μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ᾽ ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
ὃς τότε γηθήσειε ϝιδὼν πόνον οὐδ᾽ ἀκάχοιτο.
361 ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὦρσεν.
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,

τὼ δ᾽ ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιώ
ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ᾽ ὅ γε πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιικὸν Ἰλιόθι πρό,
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον.
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
ἦ μὴν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ᾽ ἴα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ϝήδη.
τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
λάθρῃ δ᾽ αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ ϝεϝοικώς.
τοὶ δ᾽ ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιίου πολέμοιο
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ᾽ ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
ἄρρηκτόν τ᾽ ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ᾽ ἔλυσεν.

ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθειν,
ἤτει δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν ϝεῖδος ἀρίστην
Κασσάνδρην ἀνέϝεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ϝέργον,
ἐκ Τροίης ἀϝέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι· ὃ δ' ἐμάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε
"Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ϝήν.
καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν ϝεῖδος ἀρίστην,
Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
Ϝίλιον ἐκπέρσῃς, ἐὺ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔ τοι ἐϝεδνωταὶ κακοί εἰμεν."
ὣς ϝειπὼν ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων. ὃ δὲ ϝίετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὃ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωίς
ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·
ὣς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
ἐκ δέ ϝοι ἡνίοχος πλήγη φρένας ἃς πάρος εἶχεν,
οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμησεν, δηίων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
ἂψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων ἐυϝεργέος ἔκπεσε δίφρου,
ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
ἐξέλασεν Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηίφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' ἐϝίσῃ,
τὴν ἄρ' ὅ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν.
τῇ ὕπο πᾶς ἐϝάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
καρφαλέον δέ ϝοι ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄυσεν
ἔγχεος. οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Δηίφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας.
"οὐ μὴν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος, ἀλλά ϝε φημί
εἰς Ἄϝιδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά ϝοι ὤπασα πομπόν."
ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἑϝοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
ἀλλὰ θέων περίβη καί ϝοι σάκος ἀμφεκάλυψεν.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίϝηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάις καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα·
Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ϝίετο δ' αἰεί
ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι
ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν,
ἥρω' Ἀλκάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο,
πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
κάλλει καὶ ϝέργοισι ϝιδὲ φρεσί· τούνεκα καί μιν
γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.
τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
θέλξας ὄσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·
οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
ἀτρέμας ἑσταότα στῆθος μέσον οὔτασε δουρί
ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ ϝοι ἀμφὶ χιτῶνα
χάλκεον, ὅς ϝοι πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον·
δὴ τότε γ' αὖον ἄυσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγειν,
ἥ ῥά ϝοι ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν

ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίῃ μένος ὄμβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας.
"Δηίφοβ', ἦ ἄρα δή τι ϝεϝίσκομεν ἄξιον εἶναι
τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι οὕτως,
δαιμόνι'. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
ὄφρα ϝίδῃς οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
ὃς πρῶτον Μίνωα τέκεν Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε πολέσσ' ἄνδρεσσι ϝάνακτα
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ. νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισιν Τρώεσσιν."
ὣς φάτο· Δηίφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων
ἂψ ἀναχωρήσας, ἦ πειρήσαιτο καὶ οἷος.
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Αἰνείαν. τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκεν.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρή
γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἱκάνει.
ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα·
τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν."
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,
ἀλλ' ἔμεν' ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
ὀφθαλμὼ δ' ἄρα ϝοι πυρὶ λάμπετον, αὐτὰρ ὀδόντας
θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρειν,
Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀυτῆς.
"δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνετε. δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,

480 τοὺς δ γ' ἐποτρύνων ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.

ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν.
καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέϝιστον·
εἰ ϝὰρ ὁμηλικίῃ ϝε ϝενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέϝα κράτος ἤ κε φεροίμην."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισιν κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο ϝοῖς ἑτάροισιν,
Δηίφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀϝήνορα δῖον,
οἵ ϝοι ἅμ' ἡϝεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἕπονθ', ὡς εἴ τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνης· ϝάννυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν.
ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ϝεϝήθειν,
ὡς ϝίδε λαῶν ϝέθνος ἐπισπόμενον ϝεοῖ αὐτῷ.
οἳ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
ἀλλήλων. δύο δ' ἄνδρες ἀρήιοι ἔξοχον ἄλλων,
Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηι,
ϝίεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέι χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔϝχος,
αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ ϝαίης
ᾤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Ϝοινόμαον βάλε ϝαστέρα μέσσην,
ῥῆξε δὲ θώρηκος ϝύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
ἤφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε ϝαῖαν ἀϝοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔϝχος
ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείϝετο ϝὰρ βελέεσσιν.
οὐ ϝὰρ ἔτ' ἔμπεδα ϝυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μετ' ἑϝὸν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι·
τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηίφοβος· δὴ ϝάρ ϝοι ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.
ἀλλ' ὅ ϝε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
υἱὸν ἐνυαλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔϝχος
ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε ϝαῖαν ἀϝοστῷ.
οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
υἷος ἑϝοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,

ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
ἧστο, Διὸς βουλῇσιν ἐϝελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐϝεργόμενοι πολέμοιο.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν.
Δηίφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
ἥρπασε, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
δουρὶ βραχίον' ἔτυψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρός
αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
ἐκϝέρυσεν πρυμνοῖο βραχίονος ὄμβριμον ἔγχος,
ἂψ δ' ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
ἐξῆγεν πολέμου δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
ὠκέας, οἵ ϝοι ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἳ τόν γε προτὶ ϝάστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.
ἔνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαιμὸν τύψ', ἐπὶ ϝοῖ τετραμμένον, ὀξέι δουρί·
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ ϝοι θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
οὖτασ' ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν
ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν, ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέι χαλκῷ
Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
οὐ μὴν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτούς
στρωφᾶτ'· οὐδέ ϝοι ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶ ϝῇσιν
ἤ τευ ἀκοντίσσαι ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅ ϝοι οὖτα μέσον σάκος ὀξέι χαλκῷ
ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ ϝοι αἰχμήν

κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος,
ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης.
ἂψ δ' ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρί
αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
γίγνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀιζυροῖσι βροτοῖσιν.
ἔνθα ϝοι ἔγχος ἔπηξεν· ὃ δὲ σπόμενος περὶ δουρί
ἤσπαιρ' ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν.
ὣς ὃ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν,
ὄφρα ϝοι ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθών
ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Δηίπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηικίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
ἣ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καί τις Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωι ϝάνακτι,
ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν.
τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὃ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
ϝίετ' ἀκοντίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀιστῷ.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δὲ πτάτο πικρὸς ὀιστός.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωήν
θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ,
ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ϝεκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀιστός.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
τὴν βάλεν ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐύξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
ἀντικρὺς διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
ἂψ δ' ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ϝέρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐυστρεφεῖ οἰὸς ἀώτῳ,
σφενδόνῃ, ἣν ἄρα ϝοῖ θεράπων ἔχε, ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
ἤιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,

σοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ ϝοι ἐτράπετ' ἔγχος,
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχος· ὃ δὲ φρεσὶ ϝῇσι χάρη καὶ ἐϝέλπετο νίκην.
Ἀτρεΐδης δὲ ϝερυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλήν
ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ
μακρῷ ἐυξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
ἦ τοι ὃ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὃ δὲ προσιόντα μέτωπον
ῥινὸς ὕπερ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ ϝοι ὄσσε
πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
ἰδνώθη δὲ πεσών. ὃ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀυτῆς,
ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν,
οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλά
μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσιν,
Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιίου πολέμοιο.
πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐϝέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν."
ὣς ϝειπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
συλήσας ἑτάροισι δίδω Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

ἔνθα ϝοι υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίξων
ἐς Τροίην, οὐδ᾽ αὖτις ἀφίκετο πατρίδα ϝαῖαν·
ὅς ῥα τότ᾽ Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐϝϝύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
ἂψ δ᾽ ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ᾽ ἀλεείνων,
πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ᾽ ἀπιόντος ἵη χαλκήρε᾽ ὀιστόν
καί ῥ᾽ ἔβαλε ϝλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀιστὸς
ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ᾽ ὀστέον ἐξεπέρησεν.
ἑζόμενος δὲ καταῦθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων
θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ ϝαίῃ
κεῖτο ταθείς· ἐκ δ᾽ αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ ϝαῖαν.
τὸν μὲν Παφλαϝόνες μεϝαλήτορες ἀμφεπένοντο,
ἐς δίφρον δ᾽ ἀνέσαντες ἄϝον προτὶ Ϝίλιον ἱρὴν
ἀχνύμενοι. μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ᾽ οὔ τις παιδὸς ἐϝίϝνετο τεθνηῶτος.
τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξεῖνος ϝάρ ϝοι ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαϝόνεσσιν·
τοῦ ὅ ϝε χωόμενος προΐη χαλκήρε᾽ ὀιστόν.
ἦν δέ τις Εὐχήνωρ Πολυϝίδου μάντιος υἱός,
ἀφνειός τ᾽ ἀϝαθός τε, Κορινθόθι ϝοικία ναίων,
ὅς ῥ᾽ εὖ ϝειδὼς κῆρ᾽ ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν.
πολλάκι ϝάρ ϝοι ἔϝειπε ϝέρων ἀϝαθὸς Πολύϝιδος
νούσῳ ὑπ᾽ ἀρϝαλέῃ φθίσθαι ϝοῖς ἐν μεϝάροισιν
ἢ μετ᾽ Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
τῷ ῥ᾽ ἅμα τ᾽ ἀρϝαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
νοῦσόν τε στυϝερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλϝεα θυμῷ.
τὸν βάλ᾽ ὑπὸ ϝναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ᾽ ἀπὸ μελέων, στυϝερὸς δ᾽ ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ᾽ οὐκ ἐπέπυστο διίφιλος, οὐδέ τι ϝήδη
ὅττι ῥά ϝοι νηῶν ἐπ᾽ ἀριστερὰ δηιόωντο
λαοὶ ὑπ᾽ Ἀρϝείων. τάχα δ᾽ ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
ἔπλετο· τοῖος ϝὰρ ϝαιήοχος εἰνοσίϝαιος
ὤτρυν᾽ Ἀρϝείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν.
ἀλλ᾽ ἔχεν ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἔσαλτο,
ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων,
ἔνθ᾽ ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
θῖν᾽ ἐφ᾽ ἁλὸς πολιῆς ϝειρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθεν

τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί
σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ ϝείκελον Ἕκτορα δῖον,
οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Φείδας τε Στιχίος τε Βίας τ' ἐύς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
ἤ τοι ὃ μὲν νόθος υἱὸς Ὀιλῆος θείοιο
ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος ἣν ἔχ' Ὀιλεύς·
αὐτὰρ ὃ Fιφίκλοιο πάις τοῦ Φυλακίδαο.
οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο·
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀιλῆος ταχὺς υἱός,
ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε ϝοίνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
ϝῖσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐύξοον ἀμφὶς ἐϝέργει
ϝιεμένω κατὰ ϝῶλκα, τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοιιν.
ἀλλ' ἤ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοί
λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ ϝοι σάκος ἐξεδέχοντο
ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο·
οὐδ' ἄρ' Ὀιλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα,
ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐυστρεφεῖ οἰὸς ἀώτῳ
Fίλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ,
οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον. οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ διστοί.

ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Fίλιον ἠνεμόεσσαν,
εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα ϝεῖπε παραστάς
„Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
οὕνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμήια ϝέργα,
τούνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιϝίδμεναι ἄλλων.
ἀλλ' οὔ πως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι·
ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήια ϝέργα,
ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
καί τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ τ' αὐτὸς ἀνέγνω.
αὐτὰρ ἐγὼ ϝερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηεν·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
οἳ μὲν ἀφεστᾶσιν ξὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,
εἴ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἦ γὰρ ἐγώ γε
δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοί
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἅτος πολέμοιο
μίμνει, ον οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀίω."
ὣς φάτο Πουλυδάμας, ϝάδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
„Πουλύδαμαν, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω."
ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ϝεϝοικώς,
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
οἳ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὃ Δηίφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ϝάνακτος
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱόν
φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος εἴ που ἐφεύροι.
τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους,

---

731 ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·

ἀλλ᾽ οἳ μὲν δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ᾽ Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἳ δ᾽ ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ᾽ εὗρε μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ δακρυοέσσης
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο,
θαρσύνονθ᾽ ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖσι ϝέπεσσιν
“Δύσπαρι ϝεῖδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἠπεροπευτά,
ποῦ τοι Δηίφοβός τε βίη θ᾽ Ἑλένοιο ϝάνακτος
Ἀσιάδης τ᾽ Ἀδάμας ἠδ᾽ Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ᾽ ἄκρης
Ϝίλιος αἰπεινή· νῦν τοι σόος αἰπὺς ὄλεθρος.”
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπεν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής
“Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδ᾽ ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
ἐκ τοῦ δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
νωλεμέως. ἕταροι δὲ κατέκταθεν οὓς σὺ μεταλλᾷς·
οἴω Δηίφοβός τε βίη θ᾽ Ἑλένοιο ϝάνακτος
οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ᾽ ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ᾽ ἄρχ᾽ ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
ἡμεῖς δ᾽ ἐμμεμαῶτες ἅμ᾽ ἑψόμεθ᾽, οὐδέ τι φημί
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστιν.
πὰρ δύναμιν δ᾽ οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.”
ὣς ϝειπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως.
βὰν δ᾽ ἴμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλμυν τ᾽ Ἀσκάνιόν τε Μόρυν θ᾽ υἷ᾽ Ἱπποτίωνος,
οἵ ῥ᾽ ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί
ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
οἳ δ᾽ ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
ἥ ῥά θ᾽ ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
θεσπεσίῳ δ᾽ ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μέν τ᾽ ἄλλ᾽, αὐτὰρ ἐπ᾽ ἄλλα·
ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ᾽ ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.

Ἕκτωρ δ' ἡϝεῖτο βροτολοιϝῷ ϝῖσος Ἄρηι,
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην,
ῥινοῖσιν πυκινήν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
ἀμφὶ δέ ϝοι κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαϝϝας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἴ πώς ϝοι ϝείξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·
ἀλλ' οὐ σύϝχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων.
„δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τί ἢ δειδίσσεαι αὔτως
Ἀρϝείους; οὔ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,
ἀλλὰ Διὸς μάστιϝι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐϝέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμυνέμεν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμή
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ϝαλοῦσά τε περθομένη τε.
σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι ὁππότε φεύϝων
ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο."
ὣς ἄρα ϝοι ϝειπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
θάρσυνος οἰωνῷ. ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ
„Αἶαν ἁμαρτοϝεπὲς βουϝάιε, ποῖον ἔϝειπες.
εἰ ϝὰρ ἐϝὼν οὕτω ϝε Διὸς πάις αἰϝιόχοιο
εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀρϝείοισιν
πᾶσι μάλ'. ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, εἴ κε ταλάσσῃς
μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνούς
δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."
ὣς ἄρα φωνήσας ἡϝήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ϝηχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
Ἀρϝεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο
ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
ϝηχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐϝάς.
14 Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ϝιαχὴ πίνοντά περ ἔμπης, Ξ
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
„φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ϝέργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα ϝοῖνον,
εἰς ὅ κε θερμὰ λοετρὰ ἐυπλόκαμος Ϝεκαμήδη
θερμήνῃ καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα ϝείσομαι ἐς περιωπήν."
ὣς ϝειπὼν σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑϝοῖο,
κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑϝοῖο·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης. τάχα δ' ἔσϝιδε ϝέργον ἀϝεικές,
τοὺς μὲν ὀρινομένους τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν,
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἑτέρωσε
πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον,
ὣς ὁ γέρων ὥρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
διχθάδι', ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων
ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἳ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
μαρνάμενοι, λάκε δέ σφι περὶ χροΐ χαλκὸς ἀτειρὴς
νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδεΐδης Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης ϝειρύατο νῆες
θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
ϝείρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
τῷ ῥα προκρόσσας ϝέρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
ἠιόνος στόμα μακρόν, ὅσον ξυνεϝέργαθον ἄκραι.
τῷ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες ἀυτῆς καὶ πολέμοιο,
ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχνυντο δέ σφιν
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν. ὃ δὲ ξύμβλητο γεραιός.
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
"ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;

---

40 *Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.*

δείδω μὴ δή μοι τελέσῃ ϝέπος ὄμβριμος Ἕκτωρ,
ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀϝορεύων,
μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ϝίλιον ἀπονέεσθαι
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
κεῖνος τῶς ἀϝόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ὢ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον ὥς περ Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
"ἦ δὴ ταῦτά ϝ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν ϝεῖλαρ ἔσεσθαι·
οἳ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσιν
νωλεμές. οὐδ' ἂν ἔτι ϝνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται,
ὡς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ϝέργα,
εἴ τι νόος ῥέξει. πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ ϝάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων
"Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι μάχονται,
τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυϝμένον, οὐδέ τι τάφρος,
οἷς ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ϝέλποντο δὲ θυμῷ
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν ϝεῖλαρ ἔσεσθαι,
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
ϝήδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
ϝοῖδα δὲ νῦν ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
ἀλλ' ἄϝεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
νῆες ὅσαι πρῶται ϝειρύαται ἄγχι θαλάσσης,
ἕλκωμεν, πάσας δὲ ϝερύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ
νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ϝερυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.
οὐ γάρ τις νέμεσις φυϝέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
βέλτερον ὃς φεύϝων προφύϝῃ κακὸν ἠὲ ϝαλώῃ."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ϝέπος φύϝεν ἕρκος ὀδόντων.

οὐλόμεν', εἴθ' ὤφελλες ἀϝεικελίου στρατοῦ ἄλλου
σημαίνειν, μηδ' ἄμμι ϝάνασσέμεν οἷσιν ἄρα Ζεύς
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ϝέκαστος.
οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' διζύομεν κακὰ πολλά.
σίγα, μή τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο
ὅς τις ἐπίσταιτο ϝῇσιν φρεσὶν ἄρτια βάζειν
σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί ϝοι πειθοίατο λαοί
τοσσοίδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισι ϝανάσσεις·
ὃς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀυτῆς
νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ. οὐ γὰρ Ἀχαιοί
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀϝέκοντας ἄνωγα
νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἢ νέος ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κε ϝασμένῳ εἴη."
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
"ἐγγὺς ἀνήρ — οὐ δηθὰ ματεύσομεν —, εἴ κ' ἐθέλητε
πείθεσθαι καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ϝέκαστος,
οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν.
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
ϝῴκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Ϝοινεύς,
πατρὸς ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη
πλαγχθείς· ὣς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιότοιο, ϝάλις δέ ϝοι ἦσαν ἄρουραι

95 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔϝειπες·
114 Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.

πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δέ ϝοι πρόβατ᾽ ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιούς
ἐϝχείῃ. τὰ δὲ μέλλετ᾽ ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ.
τῷ οὐκ ἄν με ϝένος ϝε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὅν κ᾽ ἐὺ ϝείπω.
δεῦτ᾽ ἴομεν πολεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάϝκῃ.
ἔνθα δ᾽ ἔπειτ᾽ αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηιοτῆτος
ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ᾽ ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
ἄλλους δ᾽ ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
θυμῷ ϝῆρα φέροντες ἀφεστᾶσ᾽ οὐδὲ μάχονται."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
βὰν δ᾽ ἴμεν, ἦρχε δ᾽ ἄρα σφι ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων.
οὐδ᾽ ἀλαοσκοπίην εἶχεν κλυτὸς εἰνοσίϝαιος,
ἀλλὰ μετ᾽ αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ϝεϝοικώς,
δεξιτερὴν δ᾽ ἕλε χεῖρ᾽ Ἀϝαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἀτρεΐδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
ϝηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
δερκομένῳ, ἐπεὶ οὔ ϝοι ἔνι φρένες, οὐδ᾽ ἠβαιαί.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ϝε σιφλώσειεν·
σοὶ δ᾽ οὔ πω μάλα πάϝχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ᾽ ἔτι που Τρώων ἡϝήτορες ἠδὲ μέδοντες
εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ᾽ ἐπόψεαι αὐτός
φεύϝοντας προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων."
ὣς ϝειπὼν μέϝ᾽ ἄυσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὅσσον δ᾽ ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάϝοντες Ἄρηος,
τόσσην ἐκ στήθεσφι ϝόπα κρείων ἐνοσίχθων
ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέϝα σθένος ἔμβαλ᾽ ἑκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ᾽ ἐσϝεῖδεν χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσιν
στᾶσ᾽ ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ᾽ ἔϝνω
τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
αὐτοκασίϝνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ᾽ ἐπ᾽ ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
ἥμενον ἐσϝεῖδεν, στυϝερὸς δέ ϝοι ἔπλετο θυμῷ.
μερμήριξε δ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰϝιόχοιο.
ἥδε δέ ϝοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
ἐλθεῖν εἰς Ἴδην ἐὺ ἐντύνασα ϝὲ αὐτήν,

εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
ϝῇ χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισι ϝιδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν.
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τόν ϝοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
κληῗδι κρυπτῇ· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν.
ἔνθ' ἥ γ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπιθεῖσα φαεινάς,
ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ ϝεδανῷ, τό ῥά ϝοι τεθυωμένον ἦεν·
τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀυτμή.
τῷ ῥ' ἥ γε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ϝιδὲ χαίτας
πεξαμένη, χερσὶν πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς
καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ϝεανὸν ϝέσαθ', ὅν ϝοι Ἀθήνη
ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθη δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
χρυσείῃς δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐυτρήτοισι λοβοῖσιν
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων
καλῷ νηγατέῳ· λαμπρὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κε ϝείπω,
ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;"
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
"Ἥρη πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
αὔδα ὅτι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν."
τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
"δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,

δεξάμενοι Ῥείας, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ϝαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυϝέτοιο θαλάσσης.
τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
ἤδη ϝὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
εἰ κείνω ϝεπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην."
  τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
"οὐκ ἔστ' οὐδὲ ϝέϝοικε τεὸν ϝέπος ἀρνήσασθαι."
  ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
ποικίλον, ἔνθα τέ ϝοι θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
τόν ῥά ϝοι ἔμβαλε χερσί, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"τῆ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῷ ἐϝκάτθεο κόλπῳ,
ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σε φημί
ἄπρηκτόν ϝε νέεσθαι, ὅτι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς."
  ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μειδήσασα δ' ἔπειτα ϝεῷ ἐϝκάτθετο κόλπῳ.
  ἣ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυϝάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ' ἀίξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν
σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρῃκῶν ὄρεα νιφόεντα,
ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν·
ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος.
ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιϝνήτῳ Θανάτοιο,
ἔν τ' ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"Ὕπνε ϝάναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
ἠμὲν δή ποτ' ἐμὸν ϝέπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
πείθευ· ἐϝὼ δέ κέ τοι ϝιδέω χάριν ἤματα πάντα.
κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ,
αὐτίκ' ἐπεί κεν ἐϝὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεί,
χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάις ἀμφιϝυήεις
τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει,
τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων."

---

213 Ζηνὸς ϝὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀϝκοίνῃσιν ἰαύεις."

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε ϝήδυμος Ὕπνος
"Ἥρη πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
ἄλλον μέν κεν ἐγώ γε θεῶν αἰειγενετάων
ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε Κρονίονος ἄσσον ἱκοίμην
οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
ἤματι τῷ ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱός
ἔπλεε Ϝιλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
ἤ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
ϝήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ ϝοι κακὰ μήσαο θυμῷ,
ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
νόσφι φίλων πάντων. ὃ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινεν,
ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ζήτει· καί κέ μ' ἄϝιστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν.
τὴν ἱκόμην φεύγων, ὃ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ·
ἅζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ϝέρδοι.
νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε βοῶπις πότνια Ἥρη
"Ὕπνε, τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
ἦ φῂς ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν
ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑϝοῖο;
ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν."
ὣς φάτο, χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα
"ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν
τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην, ἵνα νῶιν ἅπαντες
μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐϝέλδομαι ἤματα πάντα."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ὤμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,

---

269 Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐϝέλδεαι ἤματα πάντα.

τὼ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ϝάστυ λιπόντε,
ἠέρα ϝεσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπο σείετο ὕλη.
ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὄσσε ϝιδέσθαι,
εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
μακροτάτῃ πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
ἔνθ' ἧστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
ὄρνιθι λιϝυρῇ ἐναλίϝκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσιν
χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ϝίδε δὲ νεφεληϝερέτα Ζεύς.
ὡς δὲ ϝίδ', ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισϝέσθην φιλότητι,
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας.
στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης."
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
"ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα ϝαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν ϝένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον.
τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
ἤδη ϝὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑϝρήν.
νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
μή πώς μοι μετέπειτα χολώσεαι, εἴ κε σιωπῇ
οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληϝερέτα Ζεύς
"Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
νῶι δ' ἄϝ' ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ ϝάρ πώ ποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ ϝυναικός
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν

---

317 *οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,*
ἣ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,

ὡς σέο νῦν ἔραμαι καί με ϝλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ."
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
πῶς κ' ἔοι εἴ τις νῶι θεῶν αἰειϝενετάων
εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐϝώ ϝε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι ἔϝαδεν εὐνή."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληϝερέτα Ζεύς
"Ἥρη, μήτε θεῶν τό ϝε δείδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν
ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐϝὼ νέφος ἀμφικαλύψω
χρύσεον. οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι Ἠέλιός περ,
οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι."
ἦ ῥα, καὶ ἀϝκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ϝὴν παράκοιτιν.
τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
λωτόν θ' ἑρσήεντα ϝιδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔϝερϝεν.
τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ϝέσσαντο
καλὴν χρυσείην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔϝερσαι.
ὣς ὃ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαρϝάρῳ ἄκρῳ,
ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς, ἔχε δ' ἀϝκὰς ἄκοιτιν.
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ϝήδυμος Ὕπνος,
ἀϝϝελίην ϝερέων ϝαιηόχῳ εἰνοσιϝαίῳ.
ἀϝχοῦ δ' ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσείδαον, ἐπάμυνε,
καί σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐϝὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·

ἣ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
ἣ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα ϝείνατο παῖδα·
ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν·
οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ϝανάσσης,
οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,

Ἥρῃ δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν.
"Ἀργεῖοι, καὶ δὴ αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ καὶ κῦδος ἄρηται;
ἀλλ' ὃ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ' οὔ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται
ϝεσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσιν
κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
Τυδεΐδης Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ϝέσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
ϝείκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.
δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
ἤ τοι ὃ μὲν Τρώεσσιν ὃ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ ποτὶ χέρσον,
ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ,
οὔτε πυρὸς τόσσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην,
οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν

---

376 ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
χείρονι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
381 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε' ἄμειβον.
ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χείρονι δόσκεν.

ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή
δεινὸν ἀυσάντων, ὅτ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ ϝοι, οὐδ᾽ ἀφάμαρτεν,
τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
ἤ τοι ὃ μὲν σάκεος ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου,
τώ ϝοι ῥυσάσθην τέρενα χρόα. χώσατο δ᾽ Ἕκτωρ
ὅττι ῥά ϝοι βέλος ὠκὺ ϝετώσιον ἔκφυγε χειρός,
ἂψ δ᾽ ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ᾽ ἀλεείνων.
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
χερμαδίῳ, τά ῥα πολλά, θοάων ἔχματα νηῶν,
πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἓν ἀείρας
στῆθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
στρόμβον δ᾽ ὣς ἔσσευε βαλών, περὶ δ᾽ ἔδραμε πάντῃ.
ὡς δ᾽ ὅθ᾽ ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὀδμή
ἐξ αὐτῆς· τὸν δ᾽ οὔ περ ἔχει θράσος ὅς κε ϝίδηται
ἐγγὺς ἐών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
ὣς ἔπεσ᾽ Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσιν.
χειρὸς δ᾽ ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ᾽ αὐτῷ δ᾽ ἀσπὶς ἑάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ ϝοι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
οἳ δὲ μέγα ϝιάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
ϝελπόμενοι ϝερύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμείας
αἰχμάς. ἀλλ᾽ οὔ τίς ϝε δυνήσατο, ποιμένα λαῶν,
οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγήνωρ
Σαρπηδών τ᾽ ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
τῶν τ᾽ ἄλλων οὔ τίς ϝευ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἑταῖροι
χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ᾽ ἵκεθ᾽ ἵππους
ὠκέας, οἵ ϝοι ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ᾽ ἔχοντες·
οἳ τόν γε προτὶ ϝάστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, κὰδ δέ ϝοι ὕδωρ
χεῦαν· ὃ δ᾽ ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
ἑζόμενος δ᾽ ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἷμ᾽ ἀπέμεσσεν.
αὖτις δ᾽ ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, τὼ δέ ϝοι ὄσσε

νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀρϝεῖοι δ' ὡς οὖν ϝίδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
Ϝηνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων
Ϝήνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
τὸν μὲν Ὀιλιάδης δουρικλυτὸς ἐϝγύθεν ἐλθὼν
οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναϝον κρατερὴν ὑσμίνην.
τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐϝχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
υἱὸν Ἀρηιλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄμβριμον ἔϝχος
ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε ϝαῖαν ἀϝοστῷ.
Πουλυδάμας δ' ἔκπαϝλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας.
"οὐ μὴν αὖτ' ὀίω μεϝαθύμου Πανθοΐδαο
χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
ἀλλά τις Ἀρϝείων κόμισεν χροΐ, καί μιν ὀίω
αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϝιδος εἴσω."
ὣς ἔφατ', Ἀρϝείοισι δ' ἄχος ϝένετ' εὐξαμένοιο,
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν,
τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ ϝὰρ πέσεν ἄϝχι μάλιστα.
καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
λικριφὶς ἀίξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱός
Ἀρχέλοχος· τῷ ϝάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
νείατον ἀστράϝαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
τοῦ δὲ πολὺ-πρότερον κεφαλὴ στόμα τε ῥῖνές τε
οὔδει πλῆντ' ἤ περ κνῆμαι καὶ ϝοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτ' ἐϝέϝωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι
"φράζεο, Πουλύδαμαν, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες·
ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
ἄξιος; οὐ μήν μοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἕξ,
ἀλλὰ κασίϝνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο
ἢ παῖς· αὐτῷ ϝὰρ ϝενεὴν ἄϝχιστα ϝεϝώκειν."
ἦ ῥ' εὖ ϝιϝνώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρί,
ἀμφὶ κασιϝνήτῳ βεβαώς· ὃ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαϝλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀύσας.

"Ἀργεῖοι ϝιόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
οὔ θην οἴοισίν ϝε πόνος τ' ἔσσεται καὶ ὀιζύς
ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὔμμες.
φράζεσθ' ὡς ὔμιν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό ϝε ποινή
δηρὸν ἄτιτος ἔῃ. τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνήρ
γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι."
ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Πηνέλεῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
ὡρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὃ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν
Πηνελέωο ϝάνακτος. ὃ δ' οὔτασε Φιλιονῆα
υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν·
τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκε Φιλιονῆα.
τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρό
καὶ διὰ ϝινίου ἦλθεν, ὃ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ϝερυσσάμενος ξίφος ὀξύ
αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
αὐτῇ σὺν πήληκι κάρη· ἔτι δ' ὄμβριμον ἔγχος
ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ. ὃ δὲ φὴ κώδειαν ἀνασχών
πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"ϝειπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Φιλιονῆος
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δή
ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν."
ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
πάπτηνεν δὲ ϝέκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς εἰνοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν,
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα,
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
δῃώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλήν

ἔσσυτ' ἐπειγομένῃ, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
πλείστους δ' Αἴας εἷλεν Ὀιλῆος ταχὺς υἱός·
οὐ γάρ ϝοί τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσῃ.

15 Ο

αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἳ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπὸ δείους, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεύς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης.
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ϝίδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
τοὺς μὲν ὀρινομένους τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν,
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ϝάνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ϝίδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἵαθ'· ὃ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
αἷμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ϝιδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ϝιδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ἦ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
οὐ μὴν ϝοῖδ' εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τε κρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
χρύσεον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
ἐκρέμω. ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
γῆν ὀλιγηπελέων. ἐμὲ δ' οὐδ' ὣς θυμὸν ἀνίη
ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐὺ ναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων,
ὄφρα ϝίδῃς ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καί μ' ἀπάτησας."
ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καί μιν φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ϝίστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν

καὶ τὸ κατειβόμενον Στυϝὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐϝώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι·
μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ' ἀρήϝει,
ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώϝει,
τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶ ϝιδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
αὐτάρ τοι καὶ κείνῳ ἐϝὼ παραμυθησαίμην
τῇ ἴμεν ᾗ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἡϝεμονεύῃς."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί μιν ἀμειβόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"εἰ μὲν δὴ σύ ϝ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ϝῖσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
τῷ κε Ποσειδάων ϝε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν ϝε καὶ ἀτρεκέως ἀϝορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ϝῖρίν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ ϝείπῃσι Ποσειδάωνι ϝάνακτι
παυσάμενον πολέμοιο τὰ ϝὰ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι,
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων
αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὖτις ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
φεύϝοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήισι πέσωσιν
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος. ὃ δ' ἀνστήσει ϝὸν ἑταῖρον
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔϝχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ
Ϝιλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηούς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
αἰὲν ἐϝὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὅ κ' Ἀχαιοί
Ϝίλιον αἰπὺ ἕλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐϝὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
πρίν ϝε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐϝέλδωρ,
ὥς ϝοι ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,
ἤματι τῷ ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο ϝούνων,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον."

βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἀίξῃ νόος ἀνέρος ὅς τ᾽ ἐπὶ πολλὴν
ϝαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
"ἔνθ᾽ εἴην ἢ ἔνθα," μενοινήῃσί τε πολλά,
ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.
ἵκετο δ᾽ αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηϝερέεσσι δ᾽ ἐπῆλθεν
ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἳ δὲ ϝιδόντες
πάντες ἀνήιξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
ἣ δ᾽ ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ
δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
καί μιν φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένῃ δὲ ϝέϝοικας;
ἦ μάλα δή σ᾽ ἐφόβησε Κρόνου πάις, ὅς τοι ἀκοίτης."
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
"μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· ϝοῖσθα καὶ αὐτή
οἷος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
ἀλλὰ σύ ϝ᾽ ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐϝίσης·
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
οἷα Ζεὺς κακὰ ϝέργα πιφαύσκεται. οὐδέ τι φημί
πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων."
ἣ μὲν ἄρ᾽ ὣς ϝειποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη,
ὤχθησαν δ᾽ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί. ἣ δὲ ϝέλασσεν
χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ᾽ ὀφρύσι κυανέῃσιν
ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα
"νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.
ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσον ἰόντες
ἢ ϝέπει ἠὲ βίῃ· ὃ δ᾽ ἀφήμενος οὐκ ἀλεϝίζει
οὐδ᾽ ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
κάρτει τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
τῷ ἔχεθ᾽ ὅττι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσι ϝεκάστῳ.
ἤδη γὰρ νῦν ϝέλπομ᾽ Ἄρηί ϝε πῆμα τετύχθαι·
υἱὸς γάρ ϝοι ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τόν φησι ϝὸν ἔμμεναι ὄμβριμος Ἄρης."
ὣς ἔφατ᾽, αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήϝετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσ᾽, ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα.
"μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ᾽, Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
τίσασθαι φόνον υἷος ἰόντ᾽ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληϝέντι κεραυνῷ
κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ᾽ αἵματι καὶ κονίῃσιν."

ὣς φάτο, καί ῥ' ἵππους κέλετο Δειμόν τε Φόβον τε
ζευϝνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀρϝαλεώτερος ἄλλος
πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσεν,
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο καὶ σάκος ὤμων,
ἔϝχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦσα
χάλκεον· ἣ δὲ ϝέπεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα.
"μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὔτως
οὔατ' ἀκουέμεν ἔστι, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
οὐκ ἀίεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἣ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλά
ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάϝκῃ,
αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέϝα πᾶσι φυτεῦσαι;
αὐτίκα ϝὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιούς
λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον,
μάρψει δ' ἑξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος·
ἤδη ϝάρ τις τοῦ ϝε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀρϝαλέον δέ
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι ϝενεήν τε τόκον τε."
ὣς ϝειποῦσ' ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτός
Fῖρίν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάϝϝελος ἀθανάτοισιν,
καί σφεας φωνήσασα ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα."
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀίξαντε πετέσθην.
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαρϝάρῳ ἄκρῳ
ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληϝερέταο
στήτην· οὐδέ σφωε ϝιδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
ὅττι ϝοι ὦκα ϝέπεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Fῖριν δὲ προτέρην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.

147 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε Διός τ' εἰς ὦπα ϝίδησθε,
ϝέρδειν ὅττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώϝῃ."

"βάσκ' ἴθι, Ϝῖρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ϝάνακτι
πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
εἰ δέ μοι οὐ ϝεπέεσσ' ἐπιπείσεται ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσσῃ
μεῖναι, ἐπεί ϝεύ φημι βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῇ πρότερος. τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ϝῖσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς Ϝίλιον ἱρήν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,
ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ϝῖρις.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν εἰνοσίγαιον
"ἀγγελίην τινά τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
παυσάμενόν σ' ἐκέλευε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
εἰ δέ ϝοι οὐ ϝεπέεσσ' ἐπιπείσεαι ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἠπείλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγειν
χεῖρας, ἐπεί σεό φησι βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῇ πρότερος. σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ϝῖσον ϝοῖ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι."
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς εἰνοσίγαιος
"ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔϝειπεν,
εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀϝέκοντα καθέξει.
τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀϝίδης ἐνέροισι ϝανάσσων.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἤ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ
παλλομένων, Ἀϝίδης δὲ λάχε ζόφον ἠερόεντα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν.
γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος.
τῷ ῥα καὶ οὔ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ϝέκηλος,
καὶ κρατερός περ ἐών, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὣς δειδισσέσθω·
θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι βέλτερον εἴη

ἐκπάγλοις ϝεπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός,
οἵ ϝεθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκῃ."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Fῖρις
"οὕτω γὰρ δή τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μήν τε φρένες ἐσθλῶν.
ϝοῖσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν ἐρινύες αἰὲν ἕπονται."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
"Fῖρι θεά, μάλα τοῦτο ϝέπος κατὰ μοῖραν ἔϝειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα ϝειδῇ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὀππότε ϝισόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ϝεπέεσσιν.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μέν γε νεμεσσηθεὶς ὑποϝείξω."
ὣς ϝειπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιικὸν εἰνοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος εἰνοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵ περ νέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
ἀλλὰ τόδ' ἠμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἠδὲ ϝοῖ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόϝειξεν.
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσείων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων, ἴρηκι ϝεϝοικὼς
ὠκεῖ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν.

---

212 ἄλλο δέ τοι ϝερέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ.
εἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ϝάνακτος,
Fιλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ϝίστω τοῦθ', ὅτι νῶιν ἀνήκεστος χόλος ἔσται."
228 χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γε τελέσθη.
231 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω ϝεκατηβόλε φαίδιμος Ἕκτωρ.
τόφρα γὰρ οὖν ϝοι ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοί
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ϝέργον τε ϝέπος τε,
ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο."

εὗρ᾽ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
ἥμενον, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔκειτο, νέον δ᾽ ἐσαγείρετο θυμόν,
ἀμφὶ ϝὲ γιγνώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρώς
παύετ᾽, ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος προσέφη ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων
"Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ᾽ ἄλλων
ἧσ᾽ ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει."
τὸν δ᾽ ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ᾽ εἴρεαι ἄντην;
οὐκ ἀίεις ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν,
ϝοὺς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
καὶ δὴ ἐγώ γ᾽ ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ᾽ Ἀϝίδαο
ἤματι τῷδ᾽ ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄιον ἦτορ."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀϝοσσητῆρα Κρονίων
ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
ῥύομ᾽, ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσιν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι κέλευθον
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ᾽ ἥρωας Ἀχαιούς."
ὣς ϝειπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
ὡς δ᾽ ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰϝωθὼς λούεσθαι ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀίσσονται· ὃ δ᾽ ἀγλαΐηφι πεποιθώς,
ῥίμφα ϝε γοῦνα φέρει μετὰ ϝήθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ᾽ ἐνώμα
ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
οἳ δ᾽, ὥς τ᾽ ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·
τὸν μέν τ᾽ ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
εἰρύσατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
τῶν δέ θ᾽ ὑπὸ ϝιαχῆς ἐφάνη λὶς ἠυγένειος
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὣς Δαναοὶ τείως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,

αὐτὰρ ἐπεὶ ϝίδον Ἕκτορ᾽ ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
τοῖσι δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ᾽ ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι
ἐσθλὸς δ᾽ ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ϝε παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
οἷον δὴ αὖτ᾽ ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
Ἕκτωρ. ἦ θήν μιν μάλ᾽ ἐϝέλπετο θυμὸς ἑκάστου
χερσὶν ὑπ᾽ Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἕκτορ᾽, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ᾽ ἔλυσεν,
ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀίομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὧδε μενοινῶν.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
αὐτοὶ δ᾽, ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ᾽ εἶναι,
στείομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δούρατ᾽ ἀνασχόμενοι. τὸν δ᾽ οἴω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον."
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
οἱ μὲν ἄρ᾽ ἀμφ᾽ Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ϝάνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ᾽ ἀτάλαντον Ἄρηι,
ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ᾽ ἄρ᾽ Ἕκτωρ
μακρὰ βιβάς. πρόσθεν δὲ κί᾽ αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
ϝειμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ᾽ αἰγίδα θοῦριν
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ᾽, ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.
τὴν ἄρ᾽ ὅ γ᾽ ἐν χείρεσσιν ἔχων ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ᾽ ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ᾽ ἀυτὴ
ὀξεῖ᾽ ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ᾽ ὀιστοὶ
θρῷσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροΐ πήγνυντ᾽ ἀρηιθόων αἰζηῶν,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ᾽ ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,

τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ϝιδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἱ δ', ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ' οἰῶν
θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος,
ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνεν,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων,
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν.
ἤ τοι ὃ μὲν νόθος υἱὸς Ὀιλῆος θείοιο
ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος ἣν ἔχ' Ὀιλεύς·
Ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἕλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἕλε δῖος Ἀγήνωρ.
Δηίοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθεν
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοί
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
ἔνθα καὶ ἔνθ' ἐφέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ ϝοι θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
ἀλλὰ κύνες ϝερύουσι πρὸ ϝάστεος ἡμετέροιο."
ὣς ϝειπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ϝερυσάρματας ἵππους
ϝηχῇ θεσπεσίῃ. προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή

γίγνεται ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἧσιν.
τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον. ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάις ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
ὥς ῥα σύ, ἤιε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀιζύν
ξύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
ὣς οἳ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ϝέκαστος.
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα.
"Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεϊ περ πολυπύρῳ
ἢ βοὸς ἢ ὄιος κατὰ πίονα μηρία καίων
εὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δὲ κτύπε μητιέτα Ζεύς,
ἀράων ἀίων Νηληιάδαο γέροντος.
Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
οἳ δ', ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
ϝὶς ἀνέμου· ἣ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὣς Τρῶες μεγάλῃ ϝιαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο
ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἳ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἳ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα ϝειμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', εἵως μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὅ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἧστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ϝιαχή τε φόβος τε,
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὢ πεπλήγετο μηρώ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα.

"Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ ϝὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐϝώ ϝε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς ϝοῖδ' εἴ κέν ϝοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρϝειπών; ἀϝαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου."
τὸν μὲν ἄρ' ὣς ϝειπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοί
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν.
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαϝγας
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιϝήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύνει
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ ϝειδῇ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ϝῖσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.
Ἕκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
οὔθ' ὃ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ ϝε δαίμων.
ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ ϝοι ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀϝχιμαχηταί,
μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε,
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοί
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀϝῶνι πεσόντα."
ὣς ϝειπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὃ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
ναῖ' ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέι χαλκῷ,
ἑστεῶτ' ἄϝχ' Αἴαντος· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ ϝυῖα.
Αἴας δὲ ῥίϝησε, κασίϝνητον δὲ προσηύδα
"Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶιν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶι Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα

ϝῖσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεϝάροισιν·
τὸν δ' Ἕκτωρ μεϝάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοί
ὠκύμοροι καὶ τόξον ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;"
ὣς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ ϝοι ἄϝχι παρέστη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίη.
καί ῥ' ἔβαλεν Κλεῖτον Πεισήνορος ἀϝλαὸν υἱόν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀϝαυοῦ Πανθοΐδαο,
ἡνία χερσὶν ἔχοντα. ὃ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
τῇ ϝὰρ ἔχ' ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαϝϝες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό ϝοι οὔ τις ἐρύκακε ϝιεμένων περ.
αὐχένι ϝάρ ϝοι πρόσθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ ϝοι ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτέοντε. ϝάναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἤλυθεν ἵππων.
τοὺς μὲν ὃ Ϝαστυνόῳ Προτιάονος υἱέι δῶκεν,
πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἰσχέμεν εἰσορόωντα
ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥα φύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
ὅς ϝοι ἐυστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ϝερύοντι· παρεπλάϝχθη δέ ϝοι ἄλλῃ
ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ ϝοι ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δὲ ῥίϝησε, κασίϝνητον δὲ προσηύδα
"ὢ πόποι, ἦ δὴ πάϝχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
δαίμων ἡμετέρης, ὅ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
πρώην, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀιστούς."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέϝας Τελαμώνιος Αἴϝας
"ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰούς
κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεϝήρας·
αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ
μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
μὴ μὴν ἀσπουδί ϝε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
νῆας ἐυσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης."
ὣς φάθ'· ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθ

αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ' ὡς ϝεῖδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
ἠδ' ὅτινας μινύθῃσι καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες. ὃς δέ κεν ὕμεων
βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
τεθνάτω. οὔ ϝοι ἀϝεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ ϝοῖκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοί
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο ϝοῖς ἑτάροισιν
"αἰδώς, Ἀργεῖοι. νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
ἠὲ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
ἦ ϝέλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαιόλος Ἕκτωρ,
ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ϝὴν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
οὐ μὴν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
ἡμῖν δ' οὔ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱόν,
ἀρχὸν Φωκήων, Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·

---

481 ἱππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
511 βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι,
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι
ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν."

Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξεν,
Φυλεΐδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσε ϝιδών· ὃ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἴα Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὅ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς ἐὺ ϝειδώς,
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, ἐὺ ϝειδότα θούριδος ἀλκῆς,
ὅς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρί
ἐγγύθεν ὁρμηθείς. πυκινὸς δέ ϝοι ἤρκεσε θώρηξ,
τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεύς
ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος·
ξεῖνος γάρ ϝοι ἔδωκε ϝάναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης
ἐς πόλεμον φορέειν, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
ὅς ϝοι καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
εἷος ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
τόφρα δέ ϝοι Μενέλαος ἀρήιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
πρόσσω ϝιεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν
πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν
ἴφθιμον Μελάνιππον. ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηίων ἀπονόσφιν ἐόντων·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιϝέλισσαι,
ἂψ ἐς Ϝίλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν,
ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ, ὃ δέ μιν τίε ϝῖσα τέκεσσιν.
τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"οὕτω δὴ Μελάνιππε μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
οὐχ ὁρᾷς οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἕπουσιν;
ἀλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
μάρνασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ κατ' ἄκρης

Ϝίλιον αἰπεινὴν ἑλέειν κτάσϑαι τε πολίτας."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕσπετο ϝισόϑεος φώς.
Ἀρϝείους δ' ὤτρυνε μέϝας Τελαμώνιος Αἴας.
"ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ ϑέσϑ' ἐνὶ ϑυμῷ.
αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται,
φευϝόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή."
ὣς ἔφαϑ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασϑαι μενέαινον,
ἐν ϑυμῷ δ' ἐβάλοντο ϝέπος, φράξαντο δὲ νῆας
ἕρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔϝειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀϝαϑὸς Μενέλαος.
"Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
οὔτε ποσὶν ϑάσσων οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσϑαι·
εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισϑα."
ὣς ϝειπὼν ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόϑυνεν.
ἐκ δ' ἔϑορεν προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ϝὲ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὃ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρϑυμον Μελάνιππον,
νισσόμενον πολεμόνδε, βάλε στῆϑος παρὰ μαζόν.
δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ ἀίξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι ϑορόντα
ϑηρητὴρ ἐτύχησε βαλών, ὑπέλυσε δὲ ϝυῖα.
ὣς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε ϑόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάϑεν Ἕκτορα δῖον,
ὅς ῥά ϝοι ἀντίος ἦλϑε ϑέων ἀνὰ δηιοτῆτα.
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, ϑοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ἀλλ' ὅ ϝ' ἄρα τρέσε ϑηρὶ κακὸν ῥέξαντι ϝεϝοικώς,
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν
φεύϝει πρίν περ ὅμιλον ἀολλισϑήμεναι ἀνδρῶν.
ὣς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
ϝηχῇ ϑεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
στῆ δὲ μεταστρεφϑείς, ἐπεὶ ἵκετο ϝέϑνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ λείουσι ϝεϝοικότες ὠμοφάϝοισιν
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
ὅ σφισιν αἰὲν ἔϝειρε μένος μέϝα, ϑέλϝε δὲ ϑυμόν
Ἀρϝείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόϑυνεν.
Ἕκτορι ϝάρ ϝοι ϑυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι

562 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσϑε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρήν
πᾶσαν ἐπικρήνειε. τὸ γὰρ μένε μητιέτα Ζεύς,
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσι ϝιδέσθαι·
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
μαίνετο δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνηται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμ' ἐγίγνετο, τὼ δέ ϝοι ὄσσε
λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο.
καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων
ᾗ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα.
ἀλλ' οὐδ' ὡς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠύτε πέτρη
ἠλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,
ἐν δ' ἔπεσ' ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσιν
λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἡ δέ τε πᾶσα
ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
ἱστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ὅ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθών,
αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔ πω σάφα ϝειδώς
θηρὶ μαχήσασθαι ϝέλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
ἤ τοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
αἰὲν ὁμοῦ στιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
βοῦν ἔδει, αἳ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότ' Ἀχαιοί

---

610 *Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ ϝοι ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ*
Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ ϝοι ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.

θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
πάντες, ὃ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἀέθλων
ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ.
τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν.
στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἕρκος ἀκόντων·
τῇ ὅ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ ϝοι ἄγχι παρέστη,
στήθει δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
κτεῖν'. οἳ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
νῆες, ὅσαι πρῶται ϝειρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς
καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ϝέκαστον.
"ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ϝέκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκήων,
ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν.
τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
ἑστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.
674 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ϝήνδανε θυμῷ
ἑστάμεν ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο μακρὰ βιβάσθων,

668 τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
670 ἠμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοιίου πολέμοιο.
Ἕκτορα δὲ φράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
ἠδ' ὅσσο παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.

νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,
κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεϝεικοσίπηχυ.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐὺ ϝειδώς,
ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναείρεται ἵππους,
σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ϝάστυ δίηται
λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ϝε θηήσαντο
ἀνέρες ἠδὲ ϝυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεί
θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
φοίτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δέ ϝοι αἰθέρ' ἵκανεν,
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
ϝέθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
χηνῶν ἢ ϝεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
ὡς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἀντίος ἀίξας. τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθεν
χειρὶ μάλα μεϝάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ, ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἤ τοι Ἀχαιοί
οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ ἀλλ' ὀλέεσθαι,
Τρωσὶ δ' ἐϝέλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ϝεκάστου
νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς.
οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο
καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα ϝαῖαν.
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν. οὐδ' ἄρα τοί ϝε
τόξων ἀικὰς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
ἀλλ' οἵ ϝ' ἐϝϝύθεν ἱστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο
καὶ ξίφεσιν μεϝάλοισι καὶ ἔϝχεσιν ἀμφιϝύοισιν.
πολλὰ δὲ φάσϝανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι ϝαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐκὶ μεθίη

ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν
“οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν.
νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκεν,
νῆας ἑλεῖν αἳ δεῦρο θεῶν ἀϝέκητι μολοῦσαι
ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων
οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν
αὐτόν τ' ἰσχανάασκον ἐρητύοντό τε λαόν.
ἀλλ' εἰ δή ῥα τότε βλάπτεν φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώϝει.”
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,
θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐϝίσης.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἑστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ.
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν.
“ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀϝοσσητῆρας ὀπίσσω,
ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μήν τι σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
ᾗ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
πόντῳ κεκλιμένοι, ϝεκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·
τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.”
ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ.
δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

16 ὣς οἳ μὲν περὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μάχοντο· Π
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆι παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ϝιδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
“τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεες, ἠύτε κούρη
νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώϝει,
ϝειανοῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται ὄφρ' ἀνέληται·

τῇ ϝίκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
ἠέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
ζώειν μὴν ἔτι φασὶ Μενοίτιον Ἄκτορος υἱόν,
ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἦε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα ϝείδομεν ἄμφω.”
τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
“ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης,
οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀιστῷ.
τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος ὃν σὺ φυλάσσεις,
αἰναρέτη. τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
εἴ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀϝεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεύς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, εἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
δὸς δέ μοι ὤμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
εἴ κ' ἐμὲ σοὶ ϝίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀυτῇ
ὤσαιμεν προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.”
ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
ϝοῖ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“ὤ μοι, διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔϝειπες.
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα ϝοῖδα,

οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι
καὶ ϝέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ τε κράτεϊ προβεβήκῃ·
αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλϝεα θυμῷ.
κούρην ἣν ἄρα μοι ϝέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν ἐυτείχεα πέρσας,
τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀϝαμέμνων
Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἤ τοι ἔφην ϝε
οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀυτή τε πτόλεμός τε.
τύνη δ' ὤμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηϝμῖνι θαλάσσης
κεκλίαται, χώρης ὀλίϝην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀρϝεῖοι. Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
θάρσυνος· οὐ ϝὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
ἐϝϝύθι λαμπομένης. τάχα κεν φεύϝοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀϝαμέμνων
ἤπια ϝειδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ ϝὰρ Τυδεΐδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
μαίνεται ἐϝχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιϝὸν ἀμῦναι,
οὐδέ πω Ἀτρεΐδεω ϝοπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Τρωσὶ κελεύοντος περιϝάϝνυται, οἳ δ' ἀλαλητῷ
πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιϝὸν ἀμύνων
ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
πείθεο δ' ὥς τοι ἐϝὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
ὡς ἄν μοι τιμὴν μεϝάλην καὶ κῦδος ἄρηαι
πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην
ἂψ ἀποδάσσωσιν, προτὶ δ' ἀϝλαὰ δῶρα πόρωσιν.
ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίϝδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ σύ ϝ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.

μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηιοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ϝίλιον ἡγεμονεύειν,
μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων·
ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν
θήῃς, τοὺς δέ τ' ἐᾶν πεδίον κάτα δηριάασθαι."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν.
δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοί
βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινή
πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεί
κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'. ὃ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν
ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κὰδ δέ ϝοι ἱδρώς
πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πῃ εἶχεν
ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν,
ἀντικρὺς δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
ϝέργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδε' ἔκειρεν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νηὶ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
ὣς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέϝειπεν
"ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεες, ἱπποκέλευθε·
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηίοιο ϝιωήν.
μὴ δὴ νῆας ἕλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται.
δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω."
ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

97 εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
μήτε τις Ἀργείων, νῶιν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τά ϝοι παλάμηφιν ἀρήρειν.
ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν,
τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα,
πιστότατος δέ ϝοι ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην,
τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἅρπυια Ποδάργη,
βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵη,
τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν. οἳ δὲ λύκοι ὥς
ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
οἵ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιαν αἵματι φοινόν·
καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
λάψοντες γλώσσῃσι ϝαραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμός
στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
ῥώοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ ᾗσιν Ἀχιλλεύς
ἐς Τροίην ἡγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ϝεκάστῃ
πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι.

πέντε δ' ἄρ' ἡϝεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθειν,
σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέϝα κρατέων ϝήνασσεν.
τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
υἱὸς Σπερχειοῖο διιπετέος ποταμοῖο,
ὃν τέκε Πηλῆος θυϝάτηρ καλὴ Πολυδώρη
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, ϝυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,
αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ Περιήρεος υἱῷ,
ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσι' ἔϝεδνα.
τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήιος ἡϝεμόνευεν,
παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυϝάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀρϝεϊφόντης
ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσι ϝιδὼν μετὰ μελπομένῃσιν
ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκακῆτα, πόρεν δέ ϝοι ἀϝλαὸν υἱόν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν ϝε μοϝοστόκος εἰλείθυια
ἐξάϝαϝεν πρὸ φόωσδε καὶ ἠελίου ϝίδεν αὐϝάς,
τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
ἠϝάϝετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρί' ἔϝεδνα,
τὸν δ' ὁ ϝέρων Φύλας ἠὺ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
ἀμφαϝαπαζόμενος ὡς εἴ τ' ἑϝὸν υἱὸν ἐόντα.
τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡϝεμόνευεν
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
ἔϝχει μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον.
τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε ϝέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡϝεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς
στῆσεν ἐὺ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
"Μυρμιδόνες, μή τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω
ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν
πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καί μ' ᾐτιάασθε ϝέκαστος.
'σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀϝέκοντας ἑταίρους.
ϝοίκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
αὖτις, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.'
ταῦτά μ' ἀϝειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
φυλόπιδος μέϝα ϝέργον, ἕης τὸ πρίν ϝ' ἐράασθε·
ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου.

μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισιν
δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγεν
καλῆς δαιδαλέης, τήν ϝοι Θέτις ἀργυρόπεζα
θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐῢ πλήσασα χιτώνων
χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων ϝούλων τε ταπήτων.
ἔνθα δέ ϝοι δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα ϝοῖνον,
οὔ τέ τεῳ σπένδεσκε θεῶν ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
πρῶτον, ἔπειτα δ' ἔνιψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσιν,
νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα ϝοῖνον.
εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ ϝοῖνον
οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον.
«Ζεῦ ϝάνα Δωδωναῖε Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοί
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι.
ἠμὲν δή ποτ' ἐμὸν ϝέπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐϝέλδωρ.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
ἀλλ' ἕταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν
μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
θάρσυνον δέ ϝοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
ϝείσεται ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
ἡμέτερος θεράπων, ἤ ϝοι τότε χεῖρες ἄαπτοι
μαίνονθ' ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.»
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε μητιέτα Ζεύς.
τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·

νηῶν μέν ϝοι ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
ἦ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἂψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
ἐσϝιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν·
οἳ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
αὐτίκα δὲ σφήκεσσι ϝεϝοικότες ἐξεχέοντο
εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσι ϝέθοντες
νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν.
τοὺς δ' εἴ περ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
κινήσῃ ἀϝέκων, οἳ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει ϝοῖσι τέκεσσιν.
τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας
“Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες,
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ϝὴν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.”
ὣς ϝειπὼν ὄτρυνε μένος θυμόν τε ϝεκάστου,
ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ' ὡς ϝείδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
ϝελπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι φιλότητα δ' ἑλέσθαι.
πάπτηνεν δὲ ϝέκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀντικρὺς κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστάς
ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος.
τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν

261 αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἔπι ϝοικί' ἔχοντας,

κάππεσεν οἰμώξας, ἕταροι δέ μιν ἀμφιφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δὲ σβέσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ, Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
ὣς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήιον πῦρ
τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή·
οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλε μηρόν
ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήιος οὖτα Θόαντα
στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλεΐδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὀξέι δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθείς,
στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξεν.
δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν

296 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.

θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά ϝοι αὖθι
λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γάρ
ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω,
τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μέν
ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλόν
φάσγανον ἐρραίσθη· ὃ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνεν
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισιν
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέι χαλκῷ
νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺς δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά,
ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ ϝοι ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
πρῆσε χανών, θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ϝέκαστος.
ὡς δὲ λύκοι ϝάρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
σίνται, ὑπὲκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵ τ' ἐν ὄρεσσιν
ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἳ δὲ ϝιδόντες
αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
ὣς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον. οἳ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
ϝίετ' ἀκοντίσσαι· ὃ δὲ ϝιδρείῃ πολέμοιο,
ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίϝηρας ἑταίρους.
ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ,
ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ϝιαχή τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἕκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λεῖπε δὲ λαόν

Τρωικόν, οὓς ἀϝέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκεν.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ϝερυσάρματες ὠκέες ἵπποι
ϝάξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων. οἱ δὲ ϝιαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλῆσαν ὁδούς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἀελλα
σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
ἄψορρον προτὶ ϝάστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ϝίδε λαόν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
ἀντικρὺς δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι
πρόσσω ϝιέμενοι, ἐπὶ δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
ϝίετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεύς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ
οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
ἐς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ϝέργ' ἀνθρώπων·
ὣς ἵπποι Τρῳαι μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
ἂψ ἐπὶ νῆας ἔϝεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος
εἴα ϝιεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγύς
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποινήν.
ἔνθ' ἤ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα·
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα Ϝήνοπος υἱόν
δεύτερον ὁρμηθείς — ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
ἧστο ϝαλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία ἠίχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστάς
γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων,
ἕλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φώς
πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν

381 ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,

ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ϝήνοπι χαλκῷ.
ὣς ἕλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
μέσσην κὰκ κεφαλήν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν καὶ Ἐπάλτην
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε
Ϝιφέα τ' Εὔιππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ϝίδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
χέρσ' ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν
"αἰδώς, ὦ Λύκιοι. πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε·
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ϝέϝοργεν
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν."
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ϝίδεν, ἔκθορε δίφρου.
οἳ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
ὣς οἳ κεκληγῶτες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
τοὺς δὲ ϝιδὼν ἐλέησε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέϝειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε
"ὤ μοι ἐγών, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονεν φρεσὶν ὁρμαίνοντι,
ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ,
ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ἂψ ἐθέλεις θανάτου δυσϝηχέος ἐξαναλῦσαι;
ϝέρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
εἴ κε ζὼν πέμψῃς Σαρπηδόνα ϝόνδε δόμονδε,
φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
πέμπειν ϝὸν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·

πολλοὶ ϝὰρ περὶ ϝάστυ μέϝα Πριάμοιο μάχονται
υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
ἤ τοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόν ϝε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,
πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ ϝήδυμον Ὕπνον,
εἰς ὅ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται,
ἔνθα ϝε ταρχύσουσι κασίϝνητοί τε ϝέται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ ϝὰρ ϝέρας ἐστὶ θανόντων."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
παῖδα φίλον τιμῶν, τόν ϝοι Πάτροκλος ἔμελλεν
φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἔνθ' ἤ τοι Πάτροκλος ἀϝακλειτὸν Θρασύδημον,
ὅς ῥ' ἠὺς θεράπων Σαρπηδόνος ἦε ϝάνακτος,
τὸν βάλε νείαιραν κατὰ ϝαστέρα, λῦσε δὲ ϝυῖα·
Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
δεύτερος ὁρμηθείς, ὃ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
ἔϝχει δεξιὸν ὦμον· ὃ δὲ βράχε θυμὸν ἀίσθων,
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τὼ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυϝόν, ἡνία δέ σφιν
ξύϝχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσιν.
τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὕρετο τέκμωρ·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
ἀίξας ἀπέκοψε παρήορον, οὐδὲ μάτησεν,
τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκή
ἔϝχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος, τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυϝε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωίς
ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·
ὣς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
βεβρυχώς, κόνιος δεδραϝμένος αἱματοέσσης.
ἠύτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀϝέληφι μετελθών,

αἴθωνα μεϝάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ ϝαμφηλῇσι λέοντος,
ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀϝὸς ἀσπιστάων
κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
"Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
νῦν τοι ἐϝελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θοός ἐσσι.
πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡϝήτορας ἄνδρας,
πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περιμάρναο χαλκῷ.
σοὶ ϝὰρ ἐϝὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοί
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀϝῶνι πεσόντα.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα."
ὡς ἄρα μιν ϝειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'. ὃ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
ἐκ χροὸς ἕλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο·
τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔϝχεος ἐκϝέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
ϝιεμένους φοβέεσθαι ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος ϝένετο φθοϝϝῆς ἀίοντι·
ὠρίνθη δέ ϝοι ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε ϝὰρ αὐτόν
ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ
τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
εὐχόμενος δ' ἄρα ϝεῖπε ϝεκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
"κλῦθι, ϝάναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
εἶς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
ἕλκος μὲν ϝὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
ὀξείῃς ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
τερσῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
ἔϝχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλεν,
Σαρπηδὼν Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.
ἀλλὰ σύ πέρ με ϝάναξ τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισιν
κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν,
αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι."
ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων.

αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ ϝοι ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ϝῇσιν ἐνὶ φρεσί, γήθησέν τε,
ὅττι ϝοι ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων,
Πουλυδάμαντ' ἔπι Πανθοΐδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστήν.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
οἳ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
κεῖται Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ὃς Λυκίην ϝείρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ϝῷ·
τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
ἀλλὰ φίλοι πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται ἀϝεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν."
ὣς ἔφατο,. Τρῶας δὲ κατ' ἄκρηθεν λάβε πένθος
ἄσχετον, οὐκ ἐπιϝεικτόν, ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος
ἔσκε καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἕκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνος. αὐτὰρ Ἀχαιούς
ὦρσε Μενοιτιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ.
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ.
"Αἴαντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδών. ἀλλ' εἴ μιν ἀϝεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
τεύχεά τ' ὤμοιιν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέι χαλκῷ."
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
σύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι
δεινὸν ἀύσαντες· μέγα δὲ βράχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσεν κρατερῇ ὑσμίνῃ,

ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ϝελίκωπας Ἀχαιούς·
βλῆτο γὰρ οὔ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαϑύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὖ ναιομένῳ ϝήνασσεν
τὸ πρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσϑλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
οἵ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσϑαι
Ϝίλιον εἰς ἐύπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
τόν ῥα τόϑ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλήν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσϑη
ἐν κόρυϑι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν ϑάνατος χύτο ϑυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φϑιμένου ἑτάροιο,
ἴϑυσεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηκι ϝεϝοικώς
ὠκέι, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε.
ὣς ἰϑὺς Λυκίων, Πατρόκλεες ἱπποκέλευϑε,
ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑτάροιο.
καί ῥ' ἔβαλε Σϑενέλαον Ἰϑαιμένεος φίλον υἱόν
αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέϑλῳ
ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηίων ὕπο ϑυμοραϊστέων,
τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ωσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαϑυκλῆα μεγάϑυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι ϝοικία ναίων
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆϑος μέσον οὔτασε δουρί,
στρεφϑεὶς ἐξαπίνης ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
δούπησεν δὲ πεσών, πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιούς
ὡς ἔπεσ' ἐσϑλὸς ἀνήρ. μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο,
στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοί
ἀλκῆς ἐξελάϑοντο, μένος δ' ἰϑὺς φέρον αὐτῶν.
ἔνϑ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν,
Λαόγονον ϑρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεύς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, ϑεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναϑμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ ϑυμός
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.

Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
ϝέλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίη μένος ὄμβριμος Ἄρης.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε
"Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ."
τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα
"Αἰνεία, χαλεπόν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέι χαλκῷ,
αἶψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς
εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϝιδι κλυτοπώλῳ."
ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
"Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
ὦ πέπον, οὔ τοι Τρῶες ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν
νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ϝεπέων δ' ἐνὶ βουλῇ·
τῷ οὔ τι χρὴ μῦθον ὀφελλέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι."
ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕσπετο ϝισόθεος φώς.
τῶν δ', ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρῃ
οὔρεος ἐν βήσσῃς· ϝέκαθεν δέ τε γίγνετ' ἀκουή·
ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐυποιητάων,
νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίῃσιν
ἐκ κεφαλῆς ϝείλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
οἳ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον ὡς ὅτε μυῖαι
σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ὥρῃ ἐν ϝειαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ,
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ

---

614 αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
ᾤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.

πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων
ἢ ηδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
χαλκῷ δῃώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται,
ἦ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
ὧδε δέ ϝοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ὄφρ' ἠὺς θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
ὤσαιτο προτὶ ϝάστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῆκεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδε τράπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ϝίδον βεβλαμμένον ἦτορ,
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρι· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε' ἕλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα. τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσιν
χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα ϝείματα ϝέσσον,
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ,
ἔνθα ϝε ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ϝέται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν,
αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσιν
χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα ϝείματα ϝέσσεν,
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
νήπιος· εἰ δὲ ϝέπος Πηληιάδαο φύλαξεν,

ἤ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρῶν·
ὅς ϝοι καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θανατόνδε κάλεσσαν.
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἔχεκλον
καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην.
τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ϝέκαστος.
ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσί (περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν),
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐυδμήτου ἐπὶ πύργου
ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
χείρεσσ' ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες. οὔ νύ πω αἶσα
σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων."
ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ϝεκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίζε γὰρ ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάσσας,
ἦ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειε ϝαλῆναι.
ταῦτ' ἄρα ϝοι φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἀνέρι ϝεισάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ϝεκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῇς ἔπι Σαγγαρίοιο.
τῷ μιν ἐϝεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εἴθ', ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
ἀλλ' ἄγε Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
εἴ κέν πώς μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων."

---

689 *ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην ῥηιδίως, ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι·*

ὣς ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν,
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύσεθ' ὅμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
ἧκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν,
αὐτὰρ ὃ Πατρόκλῳ ἔφεπεν κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε
σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
μάρμαρον ὀκριόενθ', ὅν ϝοι περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
ἧκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
οὐδ' ἁλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέι λᾶι.
ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ ϝοι ἔσχεν
ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ϝεϝοικώς
κάππεσ' ἀπ' εὐϝεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
"ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ.
εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ.
ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν."
ὣς ϝειπὼν ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωι βεβήκειν
οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραΐζων
ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἐϝή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὣς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεες, ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὣς δηρινθήτην,
ὥ τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον.
ὣς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀυτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
ϝίεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέι χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐκὶ μεθίη·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν

οὔρεος ἐν βήσσῃς βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
φηϝόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
ϝηχῇ θεσπεσίῃ, πάταϝος δέ τε ϝαϝνυμενάων,
ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήϝειν
ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
πολλὰ δὲ χερμάδια μεϝάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν. ὃ δ' ἐν στροφάλιϝϝι κονίης
κεῖτο μέϝας μεϝαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ϝέρυσσαν
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο,
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐνόρουσε θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι,
σμερδαλέα ϝιάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος,
ἔνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή·
ἤντετο ϝάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
δεινός. ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
ἠέρι ϝὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν·
στῆ δ' ὄπιθεν, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ ϝοι ὄσσε.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἣ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ϝέθειραι
αἵματι καὶ κονίῃσι. πάρος ϝε μὲν οὐ θέμις ἦεν
ἱππόκομον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν,
ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
ϝῇ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ ϝοι ἦεν ὄλεθρος.
πᾶν δέ ϝοι ἐν χείρεσσι ϝάϝη δολιχόσκιον ἔϝχος
βριθὺ μέϝα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
λῦσε δέ ϝοι θώρηκα ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα ϝυῖα,

στῆ δὲ ταφών. ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέι δουρὶ
ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνήρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
ἔγχει θ' ἱπποσύνῃ τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐϝείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
πρῶτ' ἐλθὼν ξὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
οὐδ' ἐδάμασσ'. ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὁμίλῳ,
ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινεν
Πάτροκλον γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δηιοτῆτι·
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
ἂψ ἑτάρων ἐς ϝέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ' ὡς ϝεῖδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέι χαλκῷ,
ἀγχίμολόν ῥά ϝοι ἦλθε κατὰ στίχας, οὖτα δὲ δουρὶ
νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
ὥ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
ὣς πολέας πεφνόντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν
Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα,
καί ϝοι ἐπευχόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊξέμεν ἀμήν,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
νήπιε. τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμιζέμεν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅ σφιν ἀμύνω
ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
ἆ δείλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι
'μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.'
ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν."
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
"ἤδη νῦν Ἕκτορ μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ με δάμασσαν

ῥηιδίως· αὐτοὶ ϝὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐϝείκοσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
ἄϝχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο."
ὣς ἄρα μιν ϝειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀϝιδόσδε βεβήκειν,
ϝὸν πότμον ϝοόωσα, λιποῦσ' ἀρετῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ
"Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίς ϝοῖδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάις ἠυκόμοιο
φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;"
ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
ϝείρυσε, λὰξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκειν,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
ϝίετο ϝὰρ βαλέειν. τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀϝλαὰ δῶρα.

17 οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν ἀρηίφιλον Μενέλαον P
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηιοτῆτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν ϝειδυῖα τόκοιο·
ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δέ ϝοι δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην,
τὸν κτάμεναι μεμαὼς ὅς τις τοῦ ϝ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πανθόου υἱὸς ἐυμμελίης ἀμέλησεν
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄϝχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔστη, καὶ προσέϝειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον
"Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα.
οὐ ϝάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιϝηδέα θυμὸν ἕλωμαι."
τὸν δὲ μέϝ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος

"Ζεῦ πάτερ, οὐ μὴν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος
οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
ὅσσον Πανθόου υἷες ἐυμμελίαι φρονέουσιν.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
ϝῆς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καί μ' ὑπέμεινεν
καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστήν
ἔμμεναι· οὐδέ ϝέ φημι πόδεσσί γε ϝοῖσι κιόντα
εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
στήῃς. ἀλλά σ' ἐγώ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω."
ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα
"νῦν μὲν δή, Μενέλαε διοτρεφές, ἦ μάλα τίσεις
γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας
Πανθόῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ.
ἀλλ' οὐ μὴν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἤ τ' ἀλκῆς ἤ τε φόβοιο."
ὣς ϝειπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ ϝοι αἰχμή
ἀσπίδ' ἔνι κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί,
ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
ἀντικρὺς δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
αἵματί ϝοι δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὃ ϝάλις ἀναβέβροχεν ὕδωρ,
καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσιν
παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·

τοῖον Πανθόου υἱὸν ἐυμμελίην Ἐύφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
βοσκομένης ἀϝέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥ τις ἀρίστη·
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔϝαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔϝκατα πάντα λαφύσσει
δῃῶν· ἀμφὶ δὲ τόν ϝε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα ϝὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
ὡς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρεΐδης, εἰ μή ϝοι ἀϝάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά ϝοι Ἕκτορ' ἐπῶρσε θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀνέρι ϝεισάμενος, Κικόνων ἡϝήτορι Μέντῃ·
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων,
ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεϝεινοί
ἀνδράσι ϝε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι,
ἄλλῳ ϝ' ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήιος Ἀτρέος υἱός
Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν,
Πανθοΐδην Ἐύφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς."
ὡς ϝειπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν,
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔϝνω
τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ ϝαίῃ
κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
ὀξέα κεκληϝώς, φλοϝὶ ϝείκελος Ἡφαίστοιο
ἀσβέστῳ. οὐδ' υἷα λάθ' Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπεν ἑϝὸν μεϝαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐϝών. εἰ μέν κε λίπω κάτα τεύχεα καλά
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κε ϝίδηται.
εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
αἰδεσθείς, μή πώς με περιστείωσ' ἕνα πολλοί·
Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄϝει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι

ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα ϝοι μέϝα πῆμα κυλίσθη.
τῷ μ' οὔ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κε ϝίδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
εἰ δέ που Αἴαντός ϝε βοὴν ἀϝαθοῖο πυθοίμην,
ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης
καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ϝερυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη."
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
αὐτὰρ ὅ ϝ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρόν,
ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λὶς ἠυϝένειος,
ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
ἔϝχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται, ἀϝέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο.
ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ϝέθνος ἑταίρων,
παπταίνων Αἴαντα μέϝαν, Τελαμώνιον υἱόν.
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
θεσπέσιον ϝάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ϝέπος ηὔδα.
"Αἶαν, δεῦρο, πέπον. περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
σπεύσομεν, εἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆι προφέρωμεν
ϝυμνόν· ἀτὰρ τά ϝε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ."
ὣς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
ἕλκ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέι χαλκῷ,
τὸν δὲ νέκυν Τρῳῇσι ϝερυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ' ἐϝϝύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἠύτε πύρϝον.
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδω δ' ὅ ϝε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ϝάστυ, μέϝα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
ἑστήκειν ὥς τίς τε λέων περὶ ϝοῖσι τέκεσσιν,
ᾧ ῥά τε νήπι' ἄϝοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὃ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτων·
ὣς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκειν.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἀρηίφιλος Μενέλαος

ἑστήκει, μέϝα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀϝὸς ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ϝιδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ.
"Ἕκτορ ϝεῖδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξηλιν ἐόντα.
φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ϝάστυ σαώσεις
οἶος σὺν λαοῖς οἳ Ϝιλίῳ ἐϝϝεϝάασιν·
οὐ ϝάρ τις Λυκίων ϝε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μεθ' ὅμιλον,
σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
κάλλιπες Ἀϱϝείοισι ϝέλωρ καὶ κῦρμα ϝενέσθαι,
ὅς τοι πόλλ' ὄφελος ϝένετο, πτόλεΐ τε καὶ αὐτῷ,
ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὔ ϝοι ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
ϝοίκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
εἰ ϝὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη,
ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται οἳ περὶ πάτρης
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
αἶψά κε Πάτροκλον ϝερυσαίμεθα Ϝίλιον εἴσω.
εἰ δ' οὗτος προτὶ ϝάστυ μέϝα Πριάμοιο ϝάνακτος
ἔλθοι τεθνηὼς καί μιν ϝερυσαίμεθα χάρμης,
αἶψά κεν Ἀϱϝεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀϝοίμεθα Ϝίλιον εἴσω·
τοίου ϝὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέϝ' ἄριστος
Ἀϱϝείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀϝχέμαχοι θεράποντες.
ἀλλὰ σύ ϝ' Αἴαντος μεϝαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ϝιδὼν δηίων ἐν ἀυτῇ,
οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεί σεο φέρτερος ἐστίν."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Γλαῦκε, τί ἢ δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔϝειπες;
ὢ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων·
νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάϝχυ φρένας, οἷον ἔϝειπες,
ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
οὔ τοι ἐϝὼν ἔρριϝα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων·
ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος αἰϝιόχοιο,
ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην

---

172 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν·

ῥηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο καὶ ϝίδε ϝέργον,
ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
ἦ τινὰ καὶ Δαναῶν ἀλκῆς, μάλα περ μεμαῶτα,
σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος."
ὣς ϝειπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
δηίου ἐκ πολέμοιο, θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
ὦκα μάλ', οὔ πω τῆλε, ποσὶν κραιπνοῖσι μετασπών,
οἳ προτὶ ϝάστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδάκρυος ἔντε' ἄμειβεν·
ἦ τοι ὃ μὲν τὰ ϝὰ δῶκε φέρειν προτὶ Ϝίλιον ἱρὴν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὃ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνεν
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος, ἅ ϝοι θεοὶ Οὐρανίωνες
πατρὶ φίλῳ ἔπορον. ὃ δ' ἄρα ϝῷ παιδὶ ὄπασσεν
γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθε ϝίδεν νεφεληγερέτα Ζεύς
τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
κινήσας ῥα κάρη προτὶ ϝὸν μυθήσατο θυμόν
"ἆ δείλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
ὃς δή τοι σχεδὸν εἶσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε,
τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
εἷλεν. ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
τῶν ποινὴν ὅ τοι οὔ τι μάχης ἐκνοστήσαντι
δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος."
ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ, δῦ δέ μιν Ἄρης
δεινὸς ἐνυάλιος, πλῆσθεν δ' ἄρα ϝοι μέλε' ἐντός
ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
βῆ ῥα μέγα ϝιάχων· ϝινδάλλετο δέ σφισι πᾶσιν
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
ὤτρυνεν δὲ ϝέκαστον ἐποιχόμενος ϝεπέεσσιν,
Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε
Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἱππόθοόν τε

Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν.
τοὺς ὅ ϝ' ἐποτρύνων ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων.
οὐ ϝὰρ ἐϝὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤϝειρα ϝέκαστον,
ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
λαούς, ὑμέτερον δὲ ϝεκάστου θυμὸν ἀέξω.
τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
ἠὲ σαωθήτω· ἣ ϝὰρ πολέμου ϝοαριστύς.
ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ϝερύσῃ, ϝείξῃ δέ ϝοι Αἴας,
ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτός
ἕξω ἐϝώ· τὸ δέ ϝοι κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισι ϝέλπετο θυμός
νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ϝερύειν Τελαμωνιάδαο·
νήπιοι· ἦ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
καὶ τότ' ἄρ' Αἴας ϝεῖπε βοὴν ἀϝαθὸν Μενέλαον
"ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶι
ϝέλπομαι αὐτώ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
οὔ τι τόσον νέκυος περιδείδια Πατρόκλοιο,
ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς,
ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃσιν,
καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει
Ἕκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἀλλ' ἄϝ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἀκούσῃ."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀϝαθὸς Μενέλαος,
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι ϝεϝωνώς,
"ὦ φίλοι Ἀρϝείων ἡϝήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἵ τε παρ' Ἀτρεΐδῃς Ἀϝαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
δήμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσι ϝέκαστος
λαοῖς, ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
ἀρϝαλέον δέ μοί ἐστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
ἡϝεμόνων· τόσση ϝὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα ϝενέσθαι."
ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηιοτῆτα,

τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ.
τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ϝῇσιν φρεσὶν οὔνομα ϝείποι,
ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤϝειραν Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος ποταμοῖο
βεβρύχῃ μέϝα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
ἠιόνες βοόωσιν ἐρευϝομένης ἁλὸς ἔξω,
τόσσῃ ἄρα Τρῶες ϝιαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοί
ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλήν
χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθαιρε πάρος ϝε,
ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο.
μίσησεν δ' ἄρα μιν δηίων κυσὶ κῦρμα ϝενέσθαι
Τρῳῇσιν· τῷ καί ϝοι ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ϝελίκωπας Ἀχαιούς·
νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν. οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔϝχεσι ϝιέμενοί περ,
ἀλλὰ νέκυν ϝερύοντο. μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοί
μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα ϝάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν ϝεῖδος περὶ δ' ἔρϝα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συῒ ϝείκελος ἀλκήν
καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηούς
ῥηιδίως ἐκέδασσε, ϝελιξάμενος διὰ βήσσας.
ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀϝαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαϝϝας,
οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
ϝάστυ πότι σφέτερον ϝερύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
ἤ τοι τὸν Λήθοιο Πελάσϝοῦ φαίδιμος υἱός
Ἱππόθοος ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό ϝοι οὔ τις ἐρύκακε ϝιεμένων περ.
τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
πληϝεῖσ' ἔϝχεΐ τε μεϝάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
ἐϝκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς

αἱματόεις. τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
κεῖσθαι· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσεν πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ ϝοι αἰών
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὃ δὲ Σχεδίον μεγαθύμου Ϝιφίτου υἱόν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆι
ϝοικία ναιετάασκε πολέσσ' ἄνδρεσσι ϝανάσσων,
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχεν.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,
Ἱπποθόῳ περιβάντα μέσην κατὰ γαστέρα τύψεν,
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκός
ἤφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ϝίαχον, ϝερύσαντο δὲ νεκρούς,
Φόρκυν θ' Ἱππόθοόν τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ϝίλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες,
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
κάρτει καὶ σθένεϊ σφετέρῳ. ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ϝεϝοικώς
κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, ὅς ϝοι παρὰ πατρὶ γέροντι
κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα ϝειδώς.
τῷ μιν ἐϝεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
Ϝίλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ϝίδον ἀνέρας ἄλλους
κάρτει τε σθένεϊ τε πεποιθότας ἠνορέῃ τε
πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.
ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε."
ὣς ἔφατ'· Αἰνείας δὲ ϝεκηβόλον Ἀπόλλωνα
ἔγνω ἐσάντα ϝιδών, μέγα δ' Ἕκτορα ϝεῖπε βοήσας
"Ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ϝίλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας.

ἀλλ' ἔτι ϝάρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄϝχι παραστάς,
Ζῆν', ὕπατον μήστωρα, μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ ϝε ϝέκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα."
ὣς φάτο, καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δουρί,
υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Λυκομήδης,
στῆ δὲ μάλ' ἐϝϝὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ ϝούνατ' ἔλυσεν,
ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθειν,
καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήιος Ἀστεροπαῖος,
ἴθυσεν δὲ καὶ ὃ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι.
ἀλλ' οὔ πως ἔτι εἶχε· σάκεσσι ϝὰρ ἔρχατο πάντῃ
ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
Αἴας ϝὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο πολλὰ κελεύων·
οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώϝειν
οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθὼν
δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀϝχιστῖνοι ἔπιπτον
νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ Δαναῶν. οὐδ' οἳ ϝὰρ ἀναιμωτί ϝε μάχοντο,
παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο ϝὰρ αἰεί
ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
ἠέρι ϝὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι ὅσσοι ἄριστοι
ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνηῶτι.
οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐϝή
ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
ϝαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
πολλὸν ἀφεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλϝε' ἔπασχον
ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλέι χαλκῷ,
ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὔ πω φῶτε πεπύσθην,

ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὡς ἐπετέλλετο Νέστωρ
ὀτρύνων πολεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
  τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρειν
ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεί
γούνατά τε κνῆμαί τε πόδες θ' ὑπένερθε ϝεκάστου
χεῖρές τ' ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσιν
κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη δύνει δέ τ' ἀλοιφή
πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
ὡς οἵ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
ἕλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισι ϝέλπετο θυμός,
Τρωσὶν μὲν ϝερύειν προτὶ Ϝίλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
νῆας ἔπι γλαφυράς. περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρειν
ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
τόν γε ϝιδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι.
  τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πώ τι
ϝῄδη Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
τείχει ὕπο Τρώων. τό μιν οὔ ποτε ϝέλπετο θυμῷ
τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωόν, ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,
ἂψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ϝέλπετο πάμπαν,
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ϝέθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
ἥ ϝοι ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
δὴ τότε γ' οὔ ϝοι ἔϝειπε κακὸν τόσον ὅσσον ἐτύχθη
μήτηρ, ὅττι ῥά ϝοι πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.

---

412 οἳ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
"ὦ φίλοι, οὐ μὴν ἧμιν ἐυκλεὲς ἀπονέεσθαι
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
πᾶσι χάνοι. τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
ἦ μὴν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱός
πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
ἠθελέτην ἰέναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς,
ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
ἀνέρος ἑστήκῃ τεθνηότος ἠὲ γυναικός,
ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
οὔδει ἐνισκίμψαντε καρήατα. δάκρυα δέ σφιν
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
ἡνιόχοιο ποθῇ, θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ϝιδὼν ἐλέησε Κρονίων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ϝὸν μυθήσατο θυμόν
"ἆ δειλώ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆι ϝάνακτι
θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε.
ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
οὐ μὴν γάρ τί πού ἐστιν ὀιζυρώτερον ἀνδρός
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
ἀλλ' οὐ μὴν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἦ οὐ ϝάλις ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
σφῶιν δ' ἐν γούνεσσι βαλέω μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἔπι γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
κτείνειν εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκωνται
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."
ὣς ϝειπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠύ·
τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὐδάσδε βαλόντε

εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
ϝάστυ πότι σφέτερον ϝερύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι."
ὣς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν.
"ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μή πώ τις ἐρωείτω πολέμοιο."
ὣς ἄρα τις ϝείπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου.
ὣς οἳ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδός
χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.

ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
ἵπποις ἀίσσων ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας·
ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
ἀλλ' οὐχ ἥρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
οὐ γάρ πως ἦν οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπισχέμεν ὠκέας ἵππους.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ϝίδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα
"Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο."
τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός,
"Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι ὄφρα μάχωμαι."
ὣς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν.
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
"Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσιν.
τώ κεν ἐϝελποίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
σῷ ἐθέλοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶι
τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηι."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο.
τὼ δ' ἰθὺς βήτην βοέῃς ϝειλυμένω ὤμους
αὔῃσι στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομίος τε καὶ Ἄρητος θεοϝειδής
ἤισαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισι ϝέλπετο θυμός
αὐτώ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι

αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὃ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον,
"Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἐγώ γε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀίω
πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
νῶι κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων, ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι ϝαλώῃ."
ὣς ϝειπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον.
"Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἤ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἵ περ ἄριστοι,
ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
νῶιν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ·
τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
Ἕκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην·
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήιος ἀνὴρ
κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο
ϝῖνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορὼν ἐρίπῃσιν,
ὣς ἄρ' ὅ γε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ ϝοι ἔγχος
νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίη μένος ὄβριμος Ἄρης.
καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθήτην,
εἰ μή σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἑταίρου κικλήσκοντος.
τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ Αἰνείας τε ϝιδὲ Χρομίος θεοϝειδής,
Ἄρητον δὲ καταῦθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ
κείμενον. Αὐτομέδων δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.

αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε.
καὶ τά γε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσιν
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα
"μάστιε νῦν, εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν."
ὣς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἔπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεύς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδω ἑτεραλκέα νίκην.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
"ὢ πόποι, ἤδη μέν κε, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅς τις ἀφείῃ,
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
ἡμῖν δ' αὔτως πᾶσι ϝετώσια πίπτει ἔραζε.
ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοί
χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασίν
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
εἴη δ' ὅς τις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὔ μιν ὀίομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι ϝοι φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
ἀλλ' οὔ πῃ δύναμαι ϝιδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν,
ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσι ϝιδέσθαι.
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι ἔϝαδεν οὕτως."
ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,
ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη.
καὶ τότ' ἄρ' Αἴας ϝεῖπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
"σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, εἴ κε ϝίδηαι
ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
ϝειπεῖν ὅττι ῥά ϝοι πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος."

ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίϑησε βοὴν ἀγαϑὸς Μενέλαος,
βῆ δ᾽ ἰέναι ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅς τ᾽ ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃσι κύνας τ᾽ ἄνδρας τ᾽ ἐρεϑίζων,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσϑαι
πάννυχοι ἐϝρήσσοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰϑύει, ἀλλ᾽ οὔ τι πρήσσει· ϑαμέες ϝὰρ ἄκοντες
ἀντίον ἀίσσουσι ϑρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶϑεν δ᾽ ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι ϑυμῷ·
ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαϑὸς Μενέλαος
ἤιε πόλλ᾽ ἀϝέκων· περὶ ϝὰρ δίε μή μιν Ἀχαιοί
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ϝέλωρ δηίοισι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσ᾽ ἐπέτελλεν.
"Αἴαντ᾽ Ἀργείων ἡϝήτορε, Μηριόνη τε,
νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
μνησάσϑω· πᾶσιν ϝὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζωὸς ἐών. νῦν αὖ ϑάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανϑὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὥς τ᾽ αἰετός, ὅν ῥά τέ φασιν
ὀξύτατον δέρκεσϑαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
ὅν τε καὶ ὑψόϑ᾽ ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαϑε πτώξ
ϑάμνῳ ὑπ᾽ ἀμφικόμῳ καταχείμενος, ἀλλά τ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ
ἔσσυτο καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο ϑυμόν.
ὣς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὄσσε φαεινώ
πάντοσε δινείσϑην πολέων κατὰ ϝέϑνος ἑταίρων,
εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ϝίδοιτο.
τὸν δὲ μάλ᾽ αἶψ᾽ ἐνόησε μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ πάσης
ϑαρσύνονϑ᾽ ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσϑαι.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος προσέφη ξανϑὸς Μενέλαος
"Ἀντίλοχ᾽, εἰ δ᾽ ἄϝε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύϑηαι
λυϝρῆς ἀϝϝελίης, ἣ μὴ ὤφελλε ϝενέσϑαι.
ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν ὀίομαι εἰσορόωντα
ϝιϝνώσκειν ὅτι πῆμα ϑεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ᾽ ὤριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεϝάλη δὲ ποϑὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
ἀλλὰ σύ ϝ᾽ αἶψ᾽ Ἀχιλῆι, ϑέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
ϝειπεῖν, εἴ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
ϝυμνόν· ἀτὰρ τά ϝε τεύχε᾽ ἔχει κορυϑαίολος Ἕκτωρ."
ὣς ἔφατ᾽, Ἀντίλοχος δὲ κατέστυϝε μῦϑον ἀκούσας.
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ϝεπέων λάβε, τὼ δέ ϝοι ὄσσε

δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ ϝοι ἔσχετο φωνή.
ἀλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς ϝοι σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ϝέπος ἀγγελέοντα·
οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμός
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκειν,
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶθαρ δὲ προσηύδα
"κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν ἠδὲ καὶ αὐτοί
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
"πάντα κατ' αἶσαν ἔϝειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὄπισθεν
νῶι μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
ϝῖσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες."
ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὕψι μάλα μεγάλως. ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν
Τρωικός, ὡς ϝείδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς.
ἴθυσαν δὲ κύνεσσι ϝεϝοικότες οἵ τ' ἐπὶ κάπρῳ
βλημένῳ ἀίξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖσι ϝελίξεται ἀλκὶ πεποιθώς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διά τε τρέσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ὡς Τρῶες εἵως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτούς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
πρόσσω ἀίξας περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο

νῆας ἔπι γλαφυράς. ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος ἠύτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ ϝοῖκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο.
ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν·
οἱ δ', ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπόν
ἢ δοκὸν ἠὲ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμός
τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν·
ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν
πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες.
ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέϝεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
τῶν δ', ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν,
ϝοῦλον κεκληγῶτες, ὅτε προϝίδωσιν ἰόντα
κίρκον, ὅ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
ϝοῦλον κεκληγῶτες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον
φευγόντων Δαναῶν, πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή.

18

ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆι πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
τὸν δ' εὗρεν προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.
ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπεν ἑϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
νηυσὶν ἐπικλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔϝειπεν
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο
χερσὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήιον πῦρ
ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ϝῖφι μάχεσθαι."

εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα ϝοι ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν.
"ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαιόλος Ἕκτωρ."
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·
νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθείς
κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.
δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε,
θυμὸν ἀκηχέμεναι μέγα ϝίαχον, ἐκ δὲ θύραζε
ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ϝεκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὃ δὲ στένε κυδάλιμον κῆρ·
δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.
σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν. ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἳ δ' ἅμα πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο.
"κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐὺ πᾶσαι
ϝείδετ' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
ὤ μοι ἐγὼ δειλή, ὤ μοι δυσαριστοτόκεια,
ἥ τ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,

---

39 ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,
Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
καὶ Μελίτη καὶ Ἴαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημερτής τε καὶ Ἀψευδὴς καὶ Καλλιϝάνασσα·
ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ϝιάνειρά τε καὶ Ϝιϝάνασσα,
Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια ἐυπλόκαμός τ' Ἀμάθεια,
ἄλλαι θ' αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηίδες ἦσαν.

ἔξοχον ἡρώων, ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ϝῖσος,
τὸν μὲν ἐϝὼ θρέψασα φυτὸν ὣς ϝουνῷ ἀλωῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσι Ϝίλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
ϝοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήιον εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί ϝοι δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
ἀλλ' εἶμ' ὄφρα ϝίδωμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω
ὅττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα."
ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἳ δὲ σὺν αὐτῇ
δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
ῥήϝνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμεῖαι
Μυρμιδόνων ϝείρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑῆος,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε. τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρίν ϝ' εὔχεο χεῖρας ἀνασχών,
πάντας ἐπὶ πρύμνῃσι ϝαλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν
σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀϝεκήλια ϝέργα."
τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
ἀλλὰ τί μοι τῶν ϝῆδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος
Πάτροκλος, τὸν ἐϝὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
ϝῖσον ἐμῇ κεφαλῇ. τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ϝιδέσθαι,
καλά. τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀϝλαὰ δῶρα,
ἤματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
εἴθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀϝαϝέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
ϝοίκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωϝεν
ζώειν οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, εἴ κε μὴ Ἕκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλου δὲ ϝέλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
"ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀϝορεύεις·

αὐτίκα ϝάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος."
τὴν δὲ μέϝ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἑταίρῳ
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
ἔφθιτ', ἐμεῖο δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα ϝενέσθαι.
νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί ϝε φίλην ἐς πατρίδα ϝαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλῳ ϝενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισιν
τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ,
ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶ ϝετώσιον ἄχθος ἀρούρης,
τοῖος ἐὼν οἷος οὔ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν πολέμῳ· ἀϝορῇ δέ τ' ἀμείμονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
ὅς τε πολὺ ϝλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἠύτε καπνός·
ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάϝκῃ·
νῦν δ' εἶμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Ἕκτορα. κῆρα δ' ἐϝὼ τότε δέξομαι ὁππότε κεν δή
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ ϝὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύϝε κῆρα,
ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ϝάνακτι,
ἀλλά ϝε μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀρϝαλέος χόλος Ἥρης,
ὡς καὶ ἐϝών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
κείσομ', ἐπεί κε θάνω. νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
καί τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων
δάκρυ ὀμορξαμένην, ἀδινὰ στοναχῆσαι ἐφείην·
ϝνοῖεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐϝὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
μηδέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀρϝυρόπεζα
"ναὶ δὴ ταῦτά ϝε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστιν
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται
χάλκεα μαρμαίροντα. τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀϝάλλεται· οὐδέ ϝε φημί
δηρὸν ἐπαϝλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐϝϝύθεν αὐτῷ.
ἀλλὰ σὺ μὲν μή πω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
πρίν ϝ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ϝίδηαι·

ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ϝάνακτος."
ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἷος ἑῆος,
καὶ στρεφθεῖσ' ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα
"ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἅλιον καὶ δώματα πατρός,
καί ϝοι πάντ' ἀγορεῦσαι· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἴ κ' ἐθέλῃσιν
υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα."
ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
ἣ δ' αὖτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
ἤιεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.
τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον, αὐτὰρ Ἀχαιοί
θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
ἐκ βελέων ϝερύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάις, φλογὶ ϝείκελος ἀλκήν.
τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ
ἑλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιϝειμένοι ἀλκήν,
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν. ὃ δ' ἔμπεδον, ἀλκὶ πεποιθώς,
ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
στάσκε μέγα ϝιάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔ τι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι,
ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστά
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
καί νύ κε ϝείρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
κρυβδὰ Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλου ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνή
ἕστηκεν πρὸ νεῶν. οἳ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
οἳ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
οἳ δὲ ϝερύσσασθαι προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι. μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ

ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ϝε θυμὸς ἀνώϝει
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ᾽ ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
ἀλλ᾽ ἄνα, μηδ᾽ ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
σοὶ λώβη, εἴ κέν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ."
τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"Ϝῖρι θεά, τίς τ᾽ ἄρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκεν;"
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
"Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
οὐδ᾽ οἶδεν Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται."
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"πῶς τ᾽ ἄρ᾽ ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε᾽ ἐκεῖνοι.
μήτηρ δ᾽ οὔ με φίλη πρίν γ᾽ εἴα θωρήσσεσθαι
πρίν γ᾽ αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ϝίδωμαι·
στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ᾽ οἰσέμεν ἔντεα καλά.
ἄλλου δ᾽ οὔ τευ ϝοῖδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅ, ϝέλπομ᾽, ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
ἔγχει δηιόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
"εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ϝίδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε᾽ ἔχονται·
ἀλλ᾽ αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
εἴ κέ σ᾽ ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ᾽ ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ᾽ ἀνάπνευσις πολέμοιο."
ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς ϝειποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ϝῖρις,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ᾽ Ἀθήνη
ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ᾽ αἰγίδα θυσανόεσσαν,
ἀμφὶ δέ ϝοι κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
χρύσεον, ἐκ δ᾽ αὐτοῦ δαῖεν φλόγα παμφανόωσαν.
ὡς δ᾽ ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐκ ϝάστεος αἰθέρ᾽ ἵκηται,
τηλόθεν ἐκ νήσου τὴν δήιοι ἀμφιμάχωνται,
οἵ τε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται Ἄρηι
ϝάστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ᾽ ἠελίῳ καταδύντι
πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ᾽ αὐγή
γίγνεται ἀίσσουσα, περικτιόνεσσι ϝιδέσθαι,
εἴ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
ὣς ἀπ᾽ Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ᾽ ἵκανεν.
στῆ δ᾽ ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ᾽ ἐς Ἀχαιούς

μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπί[illegible]φετμήν.
ἔνθα στὰς ἤυσ', ἀπάτερθε δὲ Πα[illegible]Ἀθήνη
φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε ϝίαχε σάλπιγξ
ϝάστυ περιπλομένων δηίων ὕπο θυμοραϊστέων,
ὣς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
οἳ δ' ὡς οὖν ἄιον ϝόπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός. ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
ἂψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ϝίδον ἀκάματον πῦρ
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μέγα ϝίαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
τρὶς δὲ κυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοί
ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲκ βελέων ϝερύσαντες
κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι. φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
μυρόμενοι. μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεύς
δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ ἔσϝιδε πιστὸν ἑταῖρον
κείμενον ἐν φέρτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέι χαλκῷ.
τόν ῥ' ἤ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀϝέκοντα νέεσθαι.
Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοί
φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιίου πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχεν τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεύς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοΐδης· ὃ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
ἀλλ' ὃ μὲν ἂρ μύθοισιν ὃ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέϝειπεν
"ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε
ϝάστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μιμνέμεν Ἠῶ δῖαν

ἐν πεδίῳ παρὰ νηυ[redacted] δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
ὄφρα μὲν οὗτος [redacted]αμέμνονι μήνιε δίῳ,
τόφρα δὲ ῥηίτεροι πολεμιζέμεν ἦσαν Ἀχαιοί·
χαίρεσκον γὰρ ἐγώ γε θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
ϝελπόμενος νῆας αἱρησέμεν ἀμφιϝελίσσας.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί
ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν.
ἀλλ' ἴομεν προτὶ ϝάστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτόν
γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν
ὅς κε φύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρώων· εἰ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.
εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ϝεπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξετε, ϝάστυ δὲ πύργοι
ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
μακραὶ ἐύξεστοι ἐζευγμέναι εἰρύσσονται·
πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
στησόμεθ' ἂμ πύργους. τῷ δ' ἄλγιον, εἴ κ' ἐθέλῃσιν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ' ἐριαύχενας ἵππους
παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
εἴσω δ' οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Πουλύδαμαν, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
ὃς κέλεαι κατὰ ϝάστυ ϝαλήμεναι αὖτις ἰόντας.
ἦ οὔ πω κεκόρησθε ἐϝελμένοι ἔνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινήν
κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς,
νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·

οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ ϝείπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ϝέκαστος·
Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἤ περ Ἀχαιούς.
πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
ἄλγιον, εἴ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὔ μιν ἐγώ γε
φεύξομαι ἐκ πολέμου δυσϝηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
στήσομαι, ἤ κε φέροιτο μέγα κράτος ἤ κε φεροίμην.
ξυνὸς ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα."
ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπῄνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔ τις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοί
παννύχιοι Πάτροκλον ἀναστενάχοντο γοῶντες.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λὶς ἠυγένειος,
ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὃ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών,
πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ.
ὣς ὃ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν
"ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ϝέπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν·
φῆν δέ ϝοι εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
Ϝίλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληίδος αἶσαν.
ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὔ σε πρὶν κτεριῶ πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
τεύχεα καὶ κεφαλήν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος·

δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀϝλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως,
ἀμφὶ δὲ σὲ Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσαι,
τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
πιείρας πέρθοντε πόλις μερόπων ἀνθρώπων."
ὣς ϝειπὼν ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέϝαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες.
ϝάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ϝήνοπι χαλκῷ,
καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ,
ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.
ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο ϝοῶντες·
Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀρϝυρόπεζα
ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν,
χάλκεον, ὅν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα ϝελισσόμενον περὶ φύσας,
σπεύδοντα· τρίποδας ϝὰρ ἐϝείκοσι πάντας ἔτευχεν
ἑστάμεναι περὶ τοῖχον ἐυσταθέος μεϝάροιο,
χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ϝεκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
ὄφρα ϝοι αὐτόματοι θεῖον δυσοίατ' ἀϝῶνα

Ζεὺς δ' Ἥρην προσέϝειπε κασιϝνήτην ἄλοχόν τε
"ἔπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν. ἦ ῥά νυ σεῖο
ἐξ αὐτῆς ἐϝένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
"αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔϝειπες.
καὶ μὴν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα ϝοῖδεν·
πῶς δὴ ἐϝώ ϝ', ἥ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
ἀμφότερον, ϝενεῇ τε καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι ϝανάσσεις,
οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;"
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀϝόρευον.

ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ϝιδέσθαι.
οἱ δ' ἤ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔ πω
δαιδάλεα προσέκειτο· τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο ϝιδυίῃσιν πραπίδεσσιν,
τόφρα ϝοι ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
τὴν δὲ ϝίδεν προμολοῦσα χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἔν τ' ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"τίπτε, Θέτις τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω."
ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, ϝεῖπέ τε μῦθον.
""Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε. Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
"ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
ἥ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλησεν
κρύψαι χωλὸν ἐόντα. τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
τῇσι παρ' εἰνάϝετες χάλκευον δαίδαλα πολλά,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους,
ἐν σπῆι γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
ϝήδειν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ϝίσαν, αἵ με σάωσαν.
ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεὼ
πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ϝοι παράθες ξεινήια καλά,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὅπλα τε πάντα."
ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ϝαραιαί.
φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθη πυρός, ὅπλα τε πάντα
λάρνακ' ἐς ἀργυρέην ξυλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα.

---

399 Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο,

δῦ δὲ χιτῶν᾽, ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ᾽ ἀμφίπολοι ῥώοντο ϝάνακτι
χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισι ϝειϝοικυῖαι.
τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδή
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ϝέργα ϝίσασιν.
αἳ μὲν ὕπαιθα ϝάνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὃ ϝέρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
ἔν τ᾽ ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ·ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"τίπτε, Θέτις τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
"Ἥφαιστ᾽, ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί εἰσ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ,
τοσσάδ᾽ ἐνὶ φρεσὶ ϝῇσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρά
ὅσσ᾽ ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε᾽ ἔδωκεν;
ἐκ μέν μ᾽ ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆι, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
πολλὰ μάλ᾽ οὐκ ἐθέλουσα. ὃ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν.
υἱὸν ἐπεί μοι ἔδωκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
ἔξοχον ἡρώων, ὃ δ᾽ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ϝῖσος,
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσι Ϝίλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ᾽ οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
ϝοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήιον εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί ϝοι δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
κούρην ἣν ἄρα ϝοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
ἤ τοι ὃ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιούς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐϝείλεον, οὐδὲ θύραζε
εἴων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ᾽ ὀνόμαζον.
ἔνθ᾽ αὐτὸς μὲν ἔπειτ᾽ ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι,
αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ϝὰ τεύχεα ϝέσσεν,
πέμπε δέ μιν πολεμόνδε, πολὺν δ᾽ ἅμα λαὸν ὄπασσεν.
πᾶν δ᾽ ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν·
καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν

ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκεν.
τούνεκα νῦν τὰ σὰ ϝούναθ' ἱκάνομαι, εἴ κ' ἐθέλησθα
υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
καὶ θώρηχ'· ὃ ϝὰρ ἦν ϝοι, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος
Τρωσὶ δαμείς. ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιϝυήεις
"θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
εἰ ϝάρ μιν θανάτου δυσϝηχέος ὧδε δυναίμην
νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι,
ὥς ϝοι τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κε ϝίδηται."
ὣς ϝειπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ϝερϝάζεσθαι.
φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐϝείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
παντοίην εὔπρηστον ἀυτμὴν ἐξανιεῖσαι,
ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι ἄλλοτε δ' αὖτε,
ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ϝέρϝον ἄνοιτο.
χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄρϝυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέϝαν ἄκμονα, ϝέντο δὲ χειρί
ῥαιστῆρα κρατερήν, ἑτέρηφι δὲ ϝέντο πυράϝρην.
ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέϝα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυϝα βάλλε φαεινήν
τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀρϝύρεον τελαμῶνα.
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ϝιδυίῃσιν πραπίδεσσιν.
ἐν μὲν ϝαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν
ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσαν,
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ δύω ποίησε πόλις μερόπων ἀνθρώπων
καλάς. ἐν τῇ μέν ῥα ϝάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων
ἠϝίνεον ἀνὰ ϝάστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρειν,
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ φόρμιϝϝές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ ϝυναῖκες

ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισι ϝεκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποκταμένου. ὃ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
δήμῳ πιφαύσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι·
ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ϝίστορι πεῖραρ ἑλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον. οἱ δὲ γέροντες
εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
τοῖσιν ἔπειτ' ἤισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκαζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα ϝείποι.
τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἵατο λαῶν
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δέ σφισι ϝήνδανε βουλή,
ἠὲ διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐϝέργοι.
οἱ δ' οὔ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας·
οἱ δ' ἴσαν. ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ ϝείματα ϝέσθην,
ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι σφίσι ϝεῖκε λοχῆσαι,
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζον ϝειλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
δέγμενοι ὁππότε μῆλα ϝιδοίατο καὶ ϝέλικας βοῦς.
οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες
τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔ τι προνόησαν.
οἱ μὲν τὰ προϝιδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλά
ἀργεννέων οἰῶν, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας·
οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἵκοντο.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.

---

518 καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν ὥς τε θεώ περ,

ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ κήρ
ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν·
ϝεῖμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
ὡμίλευν δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοί, ἠδὲ μάχοντο,
νεκρούς τ' ἀλλήλων ϝέρυον κατατεθνηῶτας.
ἐν δ' ἐτίθη νειὸν μαλακήν, πίειραν ἄρουραν,
εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
ζεύϝεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιϝηδέος οἴνου
δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄϝμους,
ϝιέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ϝεϝῴκειν
χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
ἐν δ' ἐτίθη τέμενος βασιλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι
ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
δράϝματα δ' ἄλλα μετ' ὄϝμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
παῖδες δραϝμεύοντες, ἐν ἀϝκαλίδεσσι φέροντες,
ἀσπερχὲς πάρεχον. βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄϝμου ϝηθόσυνος κῆρ.
κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο,
βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέϝαν ἄμφεπον· αἱ δὲ ϝυναῖκες
δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
ἐν δ' ἐτίθη σταφυλῇσι μέϝα βρίθουσαν ἀλωήν
καλὴν χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀρϝυρέῃσιν.
ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσεν
κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐς αὐτήν,
τῇ νίσσοντο φορῆες ὅτε τρυϝόῳεν ἀλωήν.
παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠίθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιϝηδέα καρπόν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάις φόρμιϝϝι λιϝείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἁμαρτῇ
μολπῇ τ' ἰυϝμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
ἐν δ' ἀϝέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων.
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,

μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, διὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμα στιχόωντο βόεσσιν
τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην, ὃ δὲ μακρὰ μεμυκὼς
ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην
ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον, οἱ δὲ νομῆες
αὔτως ἐνδίεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες·
οἱ δ' ἦ τοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.
ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
ἐν καλῇ βήσσῃ, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ϝιδὲ σηκούς.
ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
τῷ ϝίκελον οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
τῶν δ' αἳ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
ϝείατ' ἐυννήτους, ϝῆκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
καί ῥ' αἳ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἱ δ' ὁτὲ μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται εἴ κε θέῃσιν·
ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
ἐν δ' ἐτίθη ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
τεῦξ' ἄρα ϝοι θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
τεῦξε δέ ϝοι κόρυθα βριαρήν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκεν,
τεῦξε δέ ϝοι κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμεν κλυτὸς ἀμφιγυήεις,

μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκεν προπάροιθεν ἀείρας.
ἡ δ᾽ ἴρηξ ὣς ἆλτο κατ᾽ Οὐλύμπου νιφόεντος,
τεύχεα μαρμαίροντα παρ᾽ Ἡφαίστοιο φέρουσα.

19 Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων T
ὤρνυθ᾽, ἵν᾽ ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
ἡ δ᾽ ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον υἱὸν ἑῆα,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ᾽. ἡ δ᾽ ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
ἔν τ᾽ ἄρα ϝοι φῦ χειρί, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
τύνη δ᾽ Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
καλὰ μάλ᾽, οἷ᾽ οὔ πώ τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν."
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε᾽ ἔθηκεν
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ᾽ ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ᾽ ἄρα πάντας ἕλεν τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην ἐσϝιδέειν, ἀλλὰ τρέσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ὡς ϝεῖδ᾽, ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ ϝοι ὄσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεφάανθεν·
τέρπετο δ᾽ ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ ϝῇσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
αὐτίκα μητέρ᾽ ἑϝὴν ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν οἷ᾽ ἐπιϝεικές
ϝέργ᾽ ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
νῦν δ᾽ ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι, ἀλλὰ μάλ᾽ αἰνῶς
δείδω μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν
μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς
εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀϝεικίσσωσι δὲ νεκρόν
(ἐκ δ᾽ αἰὼν πέφαται), κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήῃ."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
"τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκέμεν ἄγρια φῦλα,
μυίας αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν·
ἤν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
αἰεὶ τῷ γ᾽ ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων·
ἀλλὰ σύ γ᾽ εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιούς,
μῆνιν ἀποϝειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
αἶψα μάλ᾽ ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ᾽ ἀλκήν."
ὣς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκεν,

Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυϑρὸν
στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα ϝοι χρὼς ἔμπεδος εἴη.
αὐτὰρ ὃ βῆ παρὰ ϑῖνα ϑαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς
σμερδαλέα ϝιάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
καί ῥ' οἵ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
οἵ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον ϝοιήια νηῶν
καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος ϑεράποντε,
Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
αὐτὰρ ὃ δεύτατος ἦλϑε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσϑησαν Ἀχαιοί,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
"Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶΐ περ ἀχνυμένω κῆρ
ϑυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ
ἤματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας
δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσϑαι ὀίω.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχϑαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
ϑυμὸν ἐνὶ στήϑεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε ϑᾶσσον
ὄτρυνον πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,
ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλϑὼν
εἴ κ' ἐϑέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυέμεν. ἀλλά τιν' οἴω
ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ καμψέμεν, ὅς κε φύγῃσιν
δηίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο."
ὣς ἔφαϑ', οἳ δ' ἐχάρησαν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
μῆνιν ἀπειπόντος μεγαϑύμου Πηλεΐωνος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

"ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ϝέϝοικεν
ὑββάλλειν· χαλεπὸν ϝὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντι.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
ἢ ϝείποι; βλάβεται δὲ λιϝύς περ ἐὼν ἀϝορητής.
Πηλεΐδῃ μὲν ἐϝὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ' Ἀρϝεῖοι, μῦθόν τ' εὖ ϝνῶτε ϝέκαστος.
πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔϝειπον,
καί τέ με νεικείεσκον· ἐϝὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις ἐρινύς,
οἵ τέ μοι εἰν ἀϝορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄϝριον ἄτην
ἤματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος ϝέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρέσβα Διὸς θυϝάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
οὐλομένη· τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ ϝὰρ ἐπ' οὔδει
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥ ϝε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
καὶ ϝὰρ δή νύ ποτε Ζεὺς ἄσατο, τόν περ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τόν
Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν
ἤματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
ἤ τοι ὅ ϝ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν
'κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώϝει.
σήμερον ἄνδρα φόωσδε μοϝοστόκος εἰλείθυια
ἐκφανεῖ ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσι ϝανάξει,
τῶν ἀνδρῶν ϝενεῆς οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν.'
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
'ψεύστης εἷς, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
εἰ δ' ἄϝε νῦν μοι ὄμοσσον Ὀλύμπιε καρτερὸν ὅρκον,
ἦ μὴν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι ϝανάξειν
ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ ϝυναικός
τῶν ἀνδρῶν οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι ϝενέθλης.'
ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
ἀλλ' ὄμοσεν μέϝαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄρϝος Ἀχαιικόν, ἔνθ' ἄρα ϝήδη

---

77 αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
94 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν.

ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηιάδαο·
ἣ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἕβδομος ἑστήκει μείς·
ἐκ δ' ἄγαγεν πρὸ φόωσδε καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα,
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' εἰλειθυίας.
αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα
'Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ϝέπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς ὃς Ἀργείοισι ϝανάξει,
Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάις Περσηιάδαο,
σὸν γένος· οὔ ϝοι ἀϝεικὲς ἐν Ἀργείοισι ϝανάσσειν.'
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.
αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
χωόμενος φρεσὶ ϝῇσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον
μή ποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
ὣς ϝειπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ϝέργ' ἀνθρώπων.
τὴν αἰεὶ στενάχεσχ' ὅτ' ἑϝὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο
ϝέργον ἀϝεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ὣς καὶ ἐγών, ὅτε δὴ αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Ἀργείους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν,
οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ᾗ πρῶτον ἀάσθην.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
ἀλλ' ὄρσευ πολεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν ὅσσα τοι ἐλθὼν
χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρηος,
δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες
οἴσουσ', ὄφρα ϝίδηαι ὅ τοι μενοϝεικέα δώσω."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μὲν εἴ κ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιϝεικές,
ἤ τ' ἐχέμεν, πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπευέμεν ἐνθάδ' ἐόντας
οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ϝέργον ἄρεκτον.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

---

151 ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισι ϝίδηται
ἔγχει χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας,
ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω."

"μὴ δὴ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
νήστις ὄτρυνε προτὶ Ϝίλιον υἷας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιούς
σίτου καὶ ϝοίνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
ὃς δέ κ' ἀνὴρ ϝοίνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
θαρσαλέον νύ ϝοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
πρὶν κάμνει πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορήν, ἵνα πάντες Ἀχαιοί
ὀφθαλμοῖσι ϝίδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.
ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
ἣ θέμις ἐστί, ϝάναξ, ἤ τ' ἀνδρῶν ἤ τε γυναικῶν·
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω.
αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
ἔσσεαι· οὐ μὴν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
"χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας·
ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος,
μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
δῶρά τ' ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆι

χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
κάπρον ἑτοιμασάτω, ταμέειν Διί τ' Ἠελίῳ τε."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Ἀτρεΐδη κύδιστε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται
καὶ μένος οὐ τόσον ᾖσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν.
νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι οὓς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ὅτε ϝοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγώ γε
νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμιζέμεν υἷας Ἀχαιῶν
νήστις ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
πρὶν δ' οὔ πως ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἱείη
οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνηῶτος,
ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέι χαλκῷ
κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μύρονται. τό μοι οὔ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
"ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα ϝοῖδα.
τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
γαστέρι δ' οὔ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς·
λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθαπτέμεν ὅς κε θάνῃσιν,
νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεί,
ϝεσσάμενοι χροΐ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·

ἥδε ϝαρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
νηυσὶν ἐπ' Ἀρϝείων· ἀλλ' ἀϑρόοι ὁρμηϑέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐϝείρομεν ὀξὺν Ἄρηα."
ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο
Φυλεΐδην τε Μέϝητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.
βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀϝαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
αὐτίκ' ἔπειϑ' ἅμα μῦϑος ἔην, τετέλεστο δὲ ϝέρϝον.
ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὕς ϝοι ὑπέστη,
αἴϑωνας δὲ λέβητας ἐϝείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
ἐκ δ' ἄϝον αἶψα ϝυναῖκας ἀμύμονα ϝέρϝα ϝιδυίας
ἕπτ', ἀτὰρ ὀϝδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρῃον.
χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀϝορῇ ϑέσαν, ἂν δ' Ἀϝαμέμνων
ἵστατο· Ταλϑύβιος δὲ ϑεῷ ἐναλίϝκιος αὐδήν
κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρεΐδης δὲ ϝερυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
ἥ ϝοι πὰρ ξίφεος μέϝα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιϝῇ
Ἀρϝεῖοι, κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
εὐξάμενος δ' ἄρα ϝεῖπε, ϝιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
"ϝίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, ϑεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
ϝῆ τε καὶ ἠέλιος καὶ ἐρινύες, αἵ ϑ' ὑπὸ ϝαῖαν
ἀνϑρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
μὴ μὲν ἐϝὼ κούρῃ Βρισηίδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλου·
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ ϑεοὶ ἄλϝεα δοῖεν
πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας."
ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέι χαλκῷ.
τὸν μὲν Ταλϑύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέϝα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχϑύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἀνστὰς Ἀρϝείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα
"Ζεῦ πάτερ, ἦ μεϝάλας ἄτας ἄνδρεσσι δίδωσϑα.
οὐκ ἂν δή ποτε ϑυμὸν ἐνὶ στήϑεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρεΐδης ὤρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
ἦϝεν ἐμεῦ ἀϝέκοντος ἀμήχανος· ἀλλά ποϑι Ζεύς
ἤϑελ' Ἀχαιοῖσιν ϑάνατον πολέεσσι ϝενέσϑαι.

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα."
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἱ μὲν ἄρα σκίδναντο ϝεὴν ἐπὶ νῆα ϝέκαστος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας,
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ὡς ϝίδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέι χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ϝιδὲ καλὰ πρόσωπα.
ϝεῖπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ϝεικυῖα θεῇσιν
"Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἂψ ἀνιοῦσ', ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
ἄνδρα μέν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
ϝεῖδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέι χαλκῷ,
τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
κλαίειν, ἀλλά μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσίν
ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί."
ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὃ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων.
"λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει.
δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης."
ὣς ϝειπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
δοιὼ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε

"ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων,
αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοί
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊϝμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
σῇ ποθῇ. οὐ μὴν ϝάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
ὅς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
χήτει τοιοῦδ' υἷος· ὃ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
εἵνεκα ῥιϝεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
ἠὲ τὸν ὃς Σκύρῳ μοι ἔνι τρέφεται φίλος υἱός.
πρὶν μὲν ϝάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐϝώλπειν
οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄρϝεος ἱπποβότοιο
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαϝάϝοις καί ϝοι δείξειας ἕκαστα,
κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέϝα δῶμα.
ἤδη ϝὰρ Πηλῆά ϝ' ὀίομαι ἢ κατὰ πάμπαν
τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκάχησθαι
ϝήραι τε στυϝερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέϝμενον αἰεί
λυϝρὴν ἀϝϝελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται."
ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο ϝέροντες,
μνησάμενοι τὰ ϝέκαστος ἐνὶ μεϝάροισιν ἔλειπον.
μυρομένους δ' ἄρα τούς ϝε ϝιδὼν ἐλέησε Κρονίων,
αἶψα δ' Ἀθηναίην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος.
ἦ νύ τοι οὐκέτι πάϝχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
κεῖνος ὅ ϝε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
ἀλλ' ἴθι ϝοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν
στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται."
ὡς ϝειπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
ἣ δ' ἅρπῃ ϝεικυῖα τανυπτέρυϝι λιϝυφώνῳ
οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοί
αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἣ δ' Ἀχιλῆι
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν

---

327 εἴ που ἔτι ζώει ϝε Νεοπτόλεμος θεοϝειδής.

στάξ᾽, ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναϑ᾽ ἵκοιτο,
αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισϑενέος πυκινὸν δῶ
ᾤχετο. τοὶ δ᾽ ἀπάνευϑε νεῶν ἐχέοντο ϑοάων.
ὡς δ᾽ ὅτε ταρφεῖαι νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆς αἰϑρηγενέος Βορέαο,
ὣς τότε ταρφεῖαι κόρυϑες λαμπρὸν γανόωσαι
νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ϑώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἴγλη δ᾽ οὐρανὸν ἶκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χϑὼν
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
ἀνδρῶν. ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔϑηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ ϑώρηκα περὶ στήϑεσσιν ἔδυνεν.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
εἵλετο, τοῦ δ᾽ ἀπάνευϑε σέλας γένετ᾽ ἠύτε μήνης.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανήῃ
καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόϑ᾽ ὄρεσφιν
σταϑμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ᾽ οὐκ ἐϑέλοντας ἄελλαι
πόντον ἐπ᾽ ἰχϑυόεντα φίλων ἀπάνευϑε φέρουσιν·
ὣς ἀπ᾽ Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰϑέρ᾽ ἵκανεν
καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
κρατὶ ϑέτο βριαρήν· ἡ δ᾽ ἀστὴρ ὣς ἀπέλαμπεν
ἵππουρις τρυφάλεια, περισσείοντο δ᾽ ἔϑειραι
χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵη λόφον ἀμφὶ ϑαμείας.
πειρήϑη δὲ ϝεῦ αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
εἰ ϝοῖ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
τῷ δ᾽ εὖτε πτερὰ γίγνετ᾽, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
ἐκ δ᾽ ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ᾽ ἔγχος
βριϑὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ᾽ ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
ἵππους δ᾽ Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν᾽ ἕσαν, ἐν δὲ χαλινούς

365 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ ϝοι ὄσσε λαμπέσϑην ὡς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δέ ϝοι ἦτορ δῦν᾽ ἄχος ἄτλητον· ὃ δ᾽ ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων δύσετο δῶρα ϑεοῦ, τά ϝοι Ἥφαιστος κάμε τεύχων.

γαμφηλῇς ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὃ δὲ μάστιγα φαεινὴν
χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑϝοῖο.
"Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἐῶμεν πολέμοιο,
μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα."
τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὖδας ἵκανεν.
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
"καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄμβριμ' Ἀχιλλεῦ·
ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον. οὐδέ τοι ἡμεῖς
αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκεν.
νῶι δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν."
ὣς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νυ τὸ ϝοῖδα καὶ αὐτὸς ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο."
ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ϝιάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

20 ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο Υ
ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἣ δ' ἄρα πάντῃ
φοιτήσασ' ἐκέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται

---

416 ἣν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
μόρσιμόν ἐστι θεῷ τε καὶ ἀνέρι ϝῖφι δαμῆναι."

καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησε ϝιδυίῃσιν πραπίδεσσιν.
ὣς οἳ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν.
"τίπτ' αὖτ' ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"ἔγνως εἰνοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ' ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ' ὅπῃ νόος ἐστὶ ϝεκάστου.
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
δείδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ."
ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρεν.
βὰν δ' ἰέναι πολεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες,
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων,
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ϝαραιαί·
ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
εἷως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
τόφρα δ' Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ϝέκαστον,
δειδιότας ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ϝῖσον Ἄρηι.
αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὖε δ' Ἀθήνη,

στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἄϋτει.
αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ϝῖσος,
ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύναντες
σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήϝνυντο βαρεῖαν.
δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
ϝαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
πάντες δὲ σείοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔδεισεν δ' ὑπένερθε ϝάναξ ἐνέρων Ἀϝιδωνεύς,
δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο καὶ ἴαχε, μή ϝοι ὕπερθεν
ϝαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
ϝοικία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
σμερδαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυϝέουσι θεοί περ.
τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
ἤ τοι μὲν ϝὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
ἄντα δ' ἐνυαλίοιο θεὰ ϝλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινή
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιϝνήτη ϝεκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέϝας ποταμὸς βαθυδίνης,
ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
ὣς οἳ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ ϝάρ ῥα μάλιστά ϝε θυμὸς ἀνώϝειν
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ ϝοι μένος ἠΰ·
υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι ϝείσατο φωνήν.
τῷ μιν ἐϝεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί
ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο ϝοινοποτάζων,
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;"
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέϝειπεν
"Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

οὐ μὴν ϝὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσιν,
πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
ϝειρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε ϝοῦνα.
ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
ἥ ϝοι πρόσθεν ἰοῦσα τίθη φάος ἠδὲ κέλευεν
ἔϝχει χαλκείῳ Λέλεϝας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
αἰεὶ ϝὰρ πάρα εἷς ϝε θεῶν, ὃς λοιϝὸν ἀμύνει.
καὶ δ' ἄλλως τοῦ ϝ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήϝει
πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεός περ
ϝίσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥέα
νικήσει, οὐδ' εἰ παϝχάλκεος εὔχεται εἶναι."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
"ἥρως, ἀλλ' ἄϝε καὶ σὺ θεοῖς αἰειϝενέτῃσιν
εὔχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
ἐκϝεϝάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
ἣ μὲν ϝὰρ Διός ἐσθ', ἣ δ' ἐξ ἁλίοιο ϝέροντος.
ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
λευϝαλέοις ϝεπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ."
ὣς ϝειπὼν ἔμπνευσε μένος μέϝα ποιμένι λαῶν,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀϝχίσαο πάις λευκώλενον Ἥρην
ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ ϝουλαμὸν ἀνδρῶν.
ἣ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔϝειπεν.
"φράζεσθον δὴ σφῶι, Ποσείδαον καὶ Ἀθήνη,
ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν ὅπως ἔσται τάδε ϝέρϝα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἀλλ' ἄϝεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆι
παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέϝα, μηδέ τι θυμῷ
δευέσθω, ἵνα ϝειδῇ ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.
πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσιν
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἅσσα ϝοι αἶσα
ϝιϝνομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὀμφῆς,
δείσετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
"Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι,
ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παραυτόθι νεῖκος ὀρεῖται
φυλόπιδος. μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀίω
ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
ἡμετέρῃς ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας."
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
ὑψηλόν, τό ῥά ϝοι Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο,
ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠιόνος πεδίονδε.
ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισι ϝέσαντο.
οἳ δ' ἑτέρωσε καθῖζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
ἀμφὶ σέ, ἤιε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
ὣς οἳ μὲν ϝεκάτερθε καθείατο μητιόωντες
βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
ὤκνεον ἀμφότεροι, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευεν.
τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
ἐς μέσον ἀμφοτέρων ξυνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκειν,
νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὥς
σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν
ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθόων αἰζηῶν

---

135 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροι εἰμέν·

δουρὶ βάλῃ, ἐϝάλη τε χανών, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
γίγνεται, ἐν δέ τέ ϝοι κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
μαστίεται, ϝὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ.
ὣς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέϝειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
ϝελπόμενον Τρώεσσι ϝαναξέμεν ἱπποδάμοισιν
τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
οὔ τοι τούνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
εἰσὶν γάρ ϝοι παῖδες, ὃ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι
εἴ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔϝολπα τὸ ῥέξειν.
ἤδη μὴν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μοῦνον ἐόντα,
σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσιν
καρπαλίμως; τότε δ' οὔ τι μετατροπαλίζεο φεύγων.
ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τήν
πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
ληιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι ὀίομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
βάλλεαι· ἀλλά σ' ἐγώ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω."
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε
"Πηλεΐδη, μὴ δή με ϝέπεσσί γε νηπύτιον ὣς
ϝέλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα ϝοῖδα καὶ αὐτός
ἠμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
ϝίδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ϝίδμεν δὲ τοκῆας,
πρόκλυτ' ἀκούοντες ϝέπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
ὄψι δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ϝίδες οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·

αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη.
τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
σήμερον· οὐ γάρ φημι ϝέπεσσί γε νηπυτίοισιν
ὧδε διακρινθέντε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ ϝειδῇς
ἡμετέρην γενεήν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς,
κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔ πω Ϝίλιος ἱρή
ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ϝῴκεον πολυπίδακος Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο
θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσιν.
τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων·
ἵππῳ ϝεισάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ,
αἳ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους.
αἳ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσι ϝάνακτα·
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ϝῖλός τ' Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ ϝοινοχοεύειν
κάλλεος εἵνεκα ϝοῖο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
Ϝῖλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος.
Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς,
ἑστεῶτ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηιοτῆτος.
ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.

ἀλλὰ τί ἢ ἔριδας καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη
νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,
αἵ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι
πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐχί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
ἀλκῆς δ' οὔ με ϝέπεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν."
ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄμβριμον ἔγχος,
σμερδαλέῳ· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ.
Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ϝέο χειρὶ παχείῃ
ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ὡς οὐ ῥηίδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποϝείκειν.
οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄμβριμον ἔγχος
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων,
τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυσέην, τῇ ῥα σχέτο μείλινον ἔγχος.
δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην,
ἄντυγ' ὕπο πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός,
λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διαπρό
Πηλιὰς ἤιξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐϝάλη καὶ ἀπὸ ϝέθεν ἀσπίδ' ἀνέσχεν
δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔστη ϝιεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους
ἀσπίδος ἀμφιβρότης. ὃ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρόν
ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
ταρβήσας ὅ ϝοι ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, ϝερυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
σμερδαλέα ϝιάχων. ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί
Αἰνείας, μέγα ϝέργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,

---

248 στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι παντοῖοι, ϝεπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα. ὁπποῖόν ϝείπησθα ϝέπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.

οἷοι νῦν βροτοί εἰσ᾽· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
ἢ κόρυθ᾽ ἠὲ σάκος, τό ϝοι ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
αὐτίκα δ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔϝειπεν.
"ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμεὶς Ἀϝιδόσδε κάτεισιν,
πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ϝεκάτοιο,
νήπιος, οὐδέ τί ϝοι χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
μὰψ ἕνεκ᾽ ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ᾽ αἰεί
δῶρα θεοῖσι δίδωσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽ ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲκ θανάτου ἀγάγωμεν,
μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
τόνδε κατακτείνῃ. μόριμον δέ ϝοί ἐστ᾽ ἀλέασθαι,
ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων
οἳ ϝέθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων.
ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσι ϝανάξει
καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
"εἰνοσίγαι᾽, αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι ἦ κεν ἐάσεις.
ἦ τοι μὲν γὰρ νῶι πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
πᾶσι μετ᾽ ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
μή ποτ᾽ ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ᾽ ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
ἷξε δ᾽ ὅθ᾽ Αἰνείας ἠδ᾽ ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ᾽ ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλύν,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι· ὃ δὲ μελίην εὔχαλκον
ἀσπίδος ἐκϝέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο.
καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ᾽ ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ᾽ ἀείρας.

---

312 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι δαμήμεναι ἐσθλὸν ἐόντα.
316 μηδ᾽ ὁπότ᾽ ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ᾽ ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν."

πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπέραλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάικος πολέμοιο,
ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν.
ἀλλ' ἀναχωρῆσαι ὅτε κεν ξυμβλήσεαι αὐτῷ,
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϝιδος εἰσαφίκηαι.
αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
οὐ μὴν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει."
ὣς ϝειπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἔκϝιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπεν ἑϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα
λεύσσω τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι.
ϝερρέτω· οὔ ϝοι θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγε ϝάσμενος ἐκ θανάτοιο.
ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών."
ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἆλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ϝεκάστῳ.
"μηκέτι νῦν Τρώων ϝεκὰς ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
ἀργαλέον δ' ἐμοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
τόσσους ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι.
οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τόσσης ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο.
ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε
καὶ σθένει, οὔ μέ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ."
ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος.

"Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλεΐωνα.
καί κεν ἐγὼ ϝεπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔγχει δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔϝοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔϝοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ."
ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀυτή.
καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα ϝεῖπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων
"Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆι προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μή πώς σ' ἠὲ βάλῃ ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ."
ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο ϝουλαμὸν ἀνδρῶν,
ταρβήσας ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ϝόπα φωνήσαντος.
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρεν, φρεσὶ ϝειμένος ἀλκήν,
σμερδαλέα ϝιάχων. πρῶτον δ' ἕλε Ϝιφιτίωνα
ἐσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
ὃν νύμφη τέκε νηὶς Ὀτρυντῆι πτολιπόρθῳ
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς
μέσσην κὰκ κεφαλήν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη.
δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς
"κεῖσαι, Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν.
ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώιον ἔστιν,
Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἕρμῳ δινήεντι."
ὣς φάτ' ἐπευχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα
ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου.
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
αἰχμὴ ϝιεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δέ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀίξαντα,
πρόσθε ϝέθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί·
αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἄισθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
ἤρυγεν ἑλκόμενος Ϝελικώνιον ἀμφὶ ϝάνακτα
κούρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων.

ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην. τὸν δ' οὔ τι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
οὕνεκά ϝοι μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
καί ϝοι φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα·
δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
ἀντικρὺς δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή,
γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
κυανέη, προτὶ ϝοῖ δὲ λάβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
κάρ ῥά ϝοι ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δηρὸν ἑκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆι
ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ ϝείκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ὡς ϝεῖδ', ὣς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν,
ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας."
ἦ, καὶ ὑπόδρα ϝιδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον
"ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι."
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Πηλεΐδη, μὴ δή με ϝέπεσσί γε νηπύτιον ὣς
ϝέλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα ϝοῖδα καὶ αὐτός
ἠμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
ϝοῖδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων·
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
εἴ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι
δουρὶ βαλών, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δόρυ. καὶ τό γ' Ἀθήνη
πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
ϝῆκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
σμερδαλέα ϝιάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς

ἔϝχει χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἐξ αὖ νῦν ἔφυϝες θάνατον, κύον. ἦ τέ τοι ἄϝχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν σ' ἐξανύω ϝε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἐμοί ϝε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω."
ὣς ϝειπὼν Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὃ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέϝαν τε
κὰϝ ϝόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφεϊ μεϝάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν·
αὐτὰρ ὃ Λαόϝονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλών, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην — ὃ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,
εἴ πώς ϝεν πεφίδοιτο, λαβών, καὶ ζωὸν ἀφείη
μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ϝήδη ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ ϝάρ τι ϝλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὃ μὲν ἥπτετο χείρεσι ϝούνων
ϝιέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασϝάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ·
ἐκ δέ ϝοι ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
θυμοῦ δευόμενον. ὃ δὲ Μούλιον οὖτα παραστάς
δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
αἰχμὴ χαλκείη. ὃ δ' Ἀϝήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
μέσσην κὰκ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι,
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
ἀϝκῶνος, τῇ τόν ϝε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
πρόσθ' ὁρόων θάνατον. ὃ δὲ φασϝάνῳ αὐχένα θείνας
τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὖτε
σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱόν
Ῥίϝμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθειν·

τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός,
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὃ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
ἂψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέι δουρὶ
νύξ', ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε· κυκήθησαν δέ ϝοι ἵπποι.
ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα ϝειλυφάζει,
ὣς ὅ γε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ϝῖσος,
κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.

21

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δίωκεν
πρὸς πόλιν, ᾗ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ' Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν. ἡμίσεες δὲ
ἐς ποταμὸν ϝειλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην,
ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
ὄχθαι δ' ἀμφιπερὶ μέγα ϝίαχον· οἳ δ' ἀλαλητῷ
ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ϝελισσόμενοι περὶ δίνας.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
κεκλιμένον μυρίκῃσιν, ὃ δ' ἔσθορε δαίμονι ϝῖσος
φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ϝέργα,
τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀϝεικὴς
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι

ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους
τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δὲ ϝίετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

φεύγοντες πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβῃσιν·
ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς. ὃ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος.
τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἠύτε νεβρούς,
δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσιν,
τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων.
ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τόν ῥά ποτ' αὐτός
ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
ἐννύχιος προμολών· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξέι χαλκῷ
τάμνε νέους ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν·
τῷ δ' ἄρ' ἀνώιστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐυκτιμένην ἐπέρασσεν
νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν·
κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώιον ἵκετο δῶμα.
ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο ϝοῖσι φίλοισιν
ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
πέμψειν εἰς Ἀϝίδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρώς
φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπεν ἑϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὕς περ ἔπεφνον,
αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,
οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀϝέκοντας ἐρύκει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
γεύσεται, ὄφρα ϝίδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω
ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει

ϝῇ φυσίζοος, ἥ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει."
ὣς ὥρμαινε μένων· ὃ δέ ϝοι σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
γούνων ἅψασθαι μεμαώς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἤ τοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
οὐτάμεναι μεμαώς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔστη, ϝιεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο.
αὐτὰρ ὃ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίη.
"γουνοῦμαί σ' Ἀχιλεῦ, σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον.
ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο·
πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτήν,
ἤματι τῷ ὅτε μ' εἷλες ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
καί μ' ἐπέρασσας ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστίν
ἥδε δυωδεκάτη ὅτε Ϝίλιον εἰλήλουθα
πολλὰ παθών. νῦν αὖ με τεῇς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
Ἄλτεω ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισι ϝανάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
τῆς δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
ἤ τοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέι δουρί·
νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀίω
σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορος εἰμί,
ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε."
ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός
λισσόμενος ϝεπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσεν.
"νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε.
πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπέμεν αἴσιμον ἦμαρ,
τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν

---

73 καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον ἠδὲ πέρασσα·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύϝῃ, ὅν κε θεός ϝε
Ϝιλίου προπάροιθεν ἐμῇς ἐν χερσὶ βάλῃσιν,
καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό ϝε παίδων.
ἀλλὰ φίλος θάνε καὶ σύ. τί ἦ ὀλοφύρεαι οὕτως;
κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
οὐχ ὁράᾳς οἷος καὶ ἐγὼ καλός τε μέϝας τε;
πατρὸς δ' εἴμ' ἀϝαθοῖο, θεὰ δέ με ϝείνατο μήτηρ·
ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δείλη ἢ μέσον ἦμαρ
ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται,
ἢ ὅ ϝε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀιστῷ."
ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο ϝούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
ἔϝχος μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὃ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
ἀμφοτέρας. Ἀχιλεὺς δὲ ϝερυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ ϝοι εἴσω
δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ ϝαίῃ
κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ ϝαῖαν.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἧκε φέρεσθαι,
καί ϝοι ἐπευχόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα
"ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλὴν
αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι ϝοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον.
θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει
ἰχθύς, ὅς κε φάϝῃσι Λυκάονος ἀρϝέτα δημόν.
φθείρεσθ' εἰς ὅ κε ϝάστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
ὑμεῖς μὲν φεύϝοντες, ἐϝὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων.
οὐδ' ὕμιν ποταμός περ ἐύρροος ἀρϝυροδίνης
ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ καὶ ὣς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὅ κε πάντες
τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιϝὸν Ἀχαιῶν,
οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο."
ὣς ἄρ' ἔφη· ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιϝὸν ἀλάλκοι.
τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔϝχος,
Ἀστεροπαίῳ ἔπαλτο κατακτάμεναι μενεαίνων,
υἱεῖ Πηλεϝόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος

ϝείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυϝατρῶν
πρεσβυτάτη· τῇ ϝάρ ῥα μίϝη ποταμὸς βαθυδίνης.
τῷ δ᾽ Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ᾽ ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ ϝοι ἐν φρεσὶ θῆκεν
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάιζε κατὰ ῥόον οὐδ᾽ ἐλέαιρεν.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέϝειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν.
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν."
τὸν δ᾽ αὖ Πηλεϝόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός
"Πηλεΐδη μεϝάθυμε, τί ἦ ϝενεὴν ἐρεείνεις;
εἴμ᾽ ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ᾽ ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄϝων δολιχεϝχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
ἠὼς ἐνδεκάτη ὅτε Ϝίλιον εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐμοὶ ϝενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
ὃς τέκε Πηλεϝόνα κλυτὸν ἔϝχεϊ· τὸν δ᾽ ἐμέ φασιν
ϝείνασθαι. νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ᾽ Ἀχιλλεῦ."
ὣς φάτ᾽ ἀπειλήσας, ὃ δ᾽ ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
Πηλιάδα μελίην. ὃ δ᾽ ἁμαρτῇ δούρασιν ἀμφίς
ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.
καί ῥ᾽ ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρό
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς ϝὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
τῷ δ᾽ ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιϝράβδην βάλε χειρός
δεξιτερῆς, σύτο δ᾽ αἷμα κελαινεφές· ἣ δ᾽ ὑπὲρ αὐτοῦ
ϝαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
δεύτερος αὖτ᾽ Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων.
καὶ τοῦ μέν ῥ᾽ ἀφάμαρτεν, ὃ δ᾽ ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
μεσσοπαϝὲς δ᾽ ἄρ᾽ ἔθηκε κατ᾽ ὄχθης μείλινον ἔϝχος.
Πηλεΐδης δ᾽ ἄορ ὀξὺ ϝερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἆλτ᾽ ἐπί ϝοι μεμαώς· ὃ δ᾽ ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
οὐ δύνατ᾽ ἐκ κρημνοῖο ϝερύσσαι χειρὶ παχείῃ.
τρὶς μέν μιν πελέμιξε ϝερύσσεσθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
ϝᾶξαι ἐπιϝνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
ϝαστέρα ϝάρ μιν ἔτυψε παρ᾽ ὀμφαλόν, ἐκ δ᾽ ἄρα πᾶσαι

158 Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ ϝαῖαν ἵησιν,

χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ϝέπος ηὔδα.
"κεῖσ' οὕτως. χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος,
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴ μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι.
τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσι ϝανάσσων Μυρμιδόνεσσιν
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἁλιμυρηέντων,
κρείσσων αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
χραισμεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,
τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώιος ἀντιφερίζει,
οὐδὲ βαθυρρείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνόν
δεινήν τε βροντήν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθε σμαραγήσῃ."
ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ϝερύσσατο χάλκεον ἔγχος,
τὸν δὲ καταυτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι· δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς,
οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
ὡς ϝεῖδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὕπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ϝῖφι δαμέντα.
ἔνθ' ἕλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ϝαστύπυλόν τε
Μνῆσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην.
καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι ϝεισάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης,
"ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε·
πλήθει γάρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις ἀϝιδήλως.

ἀλλ' ἄϝε δὴ καὶ ἔασον· ἄϝη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων
πρὶν ϝέλσαι κατὰ ϝάστυ καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται ἦ κεν ἐϝὼ τόν."
ὣς ϝειπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ϝῖσος.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
"ὢ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ ϝε βουλάς
ϝειρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμυνέμεν, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ
δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν."
ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ
κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὦσε δὲ νεκρούς
πολλούς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἔσαν ϝάλις, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς.
τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἠύτε ταῦρος,
χέρσονδε· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεϝάλῃσιν.
δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
ὤθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηρίξασθαι. ὃ δὲ πτελέην ἕλε χερσίν
εὐφυέα μεϝάλην· ἣ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄζοισιν πυκινοῖσι, ϝεφύρωσεν δέ μιν αὐτόν
εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'. ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
ἤιξεν πεδίοιο ποσὶν κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δείσας. οὐδέ τ' ἔληϝε μέϝας θεός, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτόν
ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιϝὸν ἀλάλκοι.
Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
τῷ ϝεικὼς ἤιξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκός
σμερδαλέον κονάβιζεν. ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς
φεῦϝ', ὃ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεϝάλῳ ὀρυμαϝδῷ.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηϝὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
ἂμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡϝεμονεύῃ,
χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι

ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
χώρῳ ἔνι προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄϝοντα·
ὣς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
στῆναι ἐναντίβιον, καὶ ϝνώμεναι εἴ μιν ἅπαντες
ἀθάνατοι φοβέουσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
τοσσάκι μιν μέϝα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
πλάζ' ὤμους καθύπερθεν. ὃ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ ϝούνατ' ἐδάμνα
λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
Πηλεΐδης δ' ᾤμωξε ϝιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
"Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι. ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
ἄλλος δ' οὔ τίς μοι τόσον αἴτιος Οὐρανιώνων,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελϝεν,
ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε ϝ' ἔτραφ' ἄριστος·
τῷ κ' ἀϝαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀϝαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν.
νῦν δέ με λευϝαλέῳ θανάτῳ ϝείμαρτο ϝαλῶναι
ϝερχθέντ' ἐν μεϝάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποϝέρσῃ χειμῶνι περῶντα."
ὣς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
στήτην ἐϝϝὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσι ϝεϝίκτην,
χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντο ϝέπεσσιν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
"Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μήτε τι τάρβει·
τοίω ϝάρ τοι νῶι θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμέν
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐϝὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
ὡς οὔ τοι ποταμῷ ϝε δαμήμεναι αἴσιμον ἐστίν.
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ ϝείσεαι αὐτός·
αὐτάρ σοὶ πυκινῶς ὑποθησόμεθ', εἴ κε πίθηαι·
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιίου πολέμοιο
πρὶν κατὰ Ϝιλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐϝέλσαι
Τρωικόν, ὅς κε φύϝῃσι. σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι."
τὼ μὲν ἄρ' ὣς ϝειπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
αὐτὰρ ὃ βῆ (μέϝα ϝάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή)
ἐς πεδίον. τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,

πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε ϝούνατ' ἐπήδα
πρὸς ῥόον ἀίσσοντος ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχεν
εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέϝα ϝὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληϝε τὸ ϝὸν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
χώετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀύσας
"φίλε κασίϝνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ϝάστυ μέϝα Πριάμοιο ϝάνακτος
ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
ὕδατος ἐκ πηϝέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
ἵστη δὲ μέϝα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαϝδὸν ὄρινε
φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄϝριον ἄνδρα
ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅ ϝε ϝῖσα θεοῖσιν.
φημὶ ϝὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι ϝεῖδος
οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τά που μάλα νειόθι λίμνης
κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
ϝειλύσω ψαμάθοισι, ϝάλις χέραδος περιχεύας
μυρίον. οὐδέ ϝοι ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοί
ἀλλέξαι· τόσσην ϝοι ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
αὐτοῦ ϝοι καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεὼ
ἔσται τυμβοχοῆσ', ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί."
ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆι κυκώμενος, ὑψόσε θύων,
μορμύρων ἀφρῷ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν.
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλεΐωνα.
Ἥρη δὲ μέϝ' ἄυσε περιδείσασ' Ἀχιλῆι,
μή μιν ἀποϝέρσειε μέϝας ποταμὸς βαθυδίνης.
αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεε, ϝὸν φίλον υἱόν,
"ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν ϝὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ϝηϝίσκομεν εἶναι·
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόϝα πολλήν.
αὐτὰρ ἐϝὼ Ζεφύροιο καὶ ἀρϝεστᾶο Νότοιο
εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
φλέϝμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί. μηδέ σε πάμπαν
μειλιχίοις ϝεπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ
φθέϝξομ' ἐϝὼ ϝιάχουσα, τότε σχέμεν ἀκάματον πῦρ."

ὣς ἔφαθ᾽, Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.
πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκρούς
πολλούς, οἵ ῥα κατ᾽ αὐτὸν ἔσαν ϝάλις, οὓς κτάν᾽ Ἀχιλλεύς.
πᾶν δ᾽ ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ᾽ ἀγλαὸν ὕδωρ.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ᾽ ἀλωήν
αἶψ᾽ ἀγξηράνῃ· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρῃ·
ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ᾽ ἄρα νεκρούς
κῆεν. ὃ δ᾽ ἐς ποταμὸν τρέψεν φλόγα παμφανόωσαν.
καίοντο πτελέαι καὶ ϝιτέαι ἠδὲ μυρῖκαι,
καίετο δὲ λωτός τε ϝιδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ϝάλις ποταμοῖο πεφύκειν.
τείροντ᾽ ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,
οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
καίετο ϝὶς ποταμοῖο, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
“Ἥφαιστ᾽, οὔ τίς σοί γε θεῶν δύνατ᾽ ἀντιφερίζειν,
οὐδ᾽ ἂν ἐγὼ σοί γ᾽ ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
λῆγ᾽ ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
ϝάστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;”
φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δὲ φλύε καλὰ ῥέεθρα.
ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
κνίσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο,
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετ᾽, ἔζεε δ᾽ ὕδωρ.
οὐδ᾽ ἔθελεν προρέειν, ἀλλ᾽ ἴσχετο· τεῖρε δ᾽ ἀυτμή
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὅ γ᾽ Ἥρην
πολλὰ λισσόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
“Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μήν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμί
ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
ἀλλ᾽ ἤ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
παυέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ καὶ τόδ᾽ ὀμοῦμαι,
μή ποτ᾽ ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
μηδ᾽ ὁπότ᾽ ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ᾽ ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν.”
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ Ἥφαιστον προσεφώνεε, ϝὸν φίλον υἱόν,
“Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔϝοικεν
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν.”
ὣς ἔφαθ᾽, Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ,

ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἳ μὲν ἔπειτα
παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα
ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. ἄιε δὲ Ζεύς
ἥμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ ϝοι φίλον ἦτορ
γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἔνθ' οἵ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον.
"τίπτ' αὖτ', ὦ κυνάμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα
ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας;
τῷ σ' αὖ νῦν ὀίω ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔϝοργας."
ὣς ϝειπὼν οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ.
ἣ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
τεύχεα δ' ἀμφαράβησε. γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
καί ϝοι ἐπευχομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιούς
κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀρήγεις."
ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ.
τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
καὶ δὴ αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα

δηίου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον. ἀλλὰ μέτελθε."
ὣς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
καί ῥ' ἐπιεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
ἣ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῇσιν,
ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες ὡς Ἀφροδίτη
ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα.
τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ϝίλιον ἐκπέρσαντες, ἐυκτίμενον πτολίεθρον."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
"Φοῖβε, τί ἢ δὴ νῶι διέσταμεν; οὐδὲ ϝέϝοικεν
ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, εἴ κ' ἀμαχητὶ
ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοί γε
καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα ϝοῖδα.
νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες. οὐδέ νυ τῶν περ
μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ϝίλιον ἀμφὶς
μοῦνοι νῶι θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
μισθῷ ἔπι ῥητῷ· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
ἤ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες ὧραι
ἐξέφερον, τότε νῶι βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.
σοὶ μὲν ὅ γ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων·
στεῦτο δ' ὅ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὔατα χαλκῷ.
νῶι δέ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσεν.
τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
πειρᾷ ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
πρόχνυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝάναξ ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων

“εἰνοσίϝαι᾽, οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί ϝε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζω
δειλῶν, οἳ φύλλοισι ϝεϝοικότες ἄλλοτε μέν τε
ζαφλεϝέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ᾽ αὐτοὶ δηριαάσθων.”
ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ᾽· αἴδετο ϝάρ ῥα
πατροκασιϝνήτοιο μιϝήμεναι ἐν παλάμῃσιν.
τὸν δὲ κασιϝνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν.
“φεύϝεις δή, ϝεκάϝερϝε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ ϝοι εὖχος ἔδωκας.
νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;”
ὣς φάτο· τὴν δ᾽ οὔ τι προσέφη ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων,
ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις.
“πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδεές, ἀντί᾽ ἐμεῖο
στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐϝὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεί σε λέοντα ϝυναιξίν
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἥν κ᾽ ἐθέλῃσθα.
ἤ τοι βέλτερόν ἐστι κατ᾽ οὔρεα θῆρας ἐναίρειν
ἀϝροτέρας τ᾽ ἐλάφους ἢ κρείσσοσι ϝῖφι μάχεσθαι.
εἰ δ᾽ ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ᾽ ἐὺ ϝειδῇς
ὅσσον φερτέρη εἴμ᾽, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.”
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν
σκαιῇ, δεξιτερῇ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ ὤμων αἴνυτο τόξα,
αὐτοῖσιν δ᾽ ἄρ᾽ ἔθεινε παρ᾽ οὔατα μειδιόωσα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ᾽ ἔκπιπτον ὀιστοί.
δακρυόεσσα δ᾽ ὕπαιθα θεὰ φύϝεν ὥς τε πέλεια,
ἥ ῥά θ᾽ ὑπ᾽ ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
χηραμόν· οὐδ᾽ ἄρα τῇ ϝε ϝαλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
ὣς ἣ δακρυόεσσα φύϝεν, λίπε δ᾽ αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προσέϝειπε διάκτορος ἀρϝεϊφόντης
“Λητοῖ, ἐϝὼ δέ τοι οὔ τι μαχήσομαι· ἀρϝαλέον ϝάρ
πληκτίζεσθ᾽ ἀλόχοισι Διὸς νεφεληϝερέταο·
ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.”

---

471 Ἄρτεμις ἀϝροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
475 μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεϝάροισιν ἀκούσω
εὐχομένου, ὡς τὸ πρίν, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
480 νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ϝεπέεσσιν·

ὣς ἄρ' ἔφη, Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
ἣ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ϝῆς·
ἣ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ϝεανὸς τρέμε. τὴν δὲ προτὶ ϝοῖ
εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ϝηδὺ γελάσσας
"τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων;"
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐυστέφανος κελαδεινή
"σή μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται."
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ϝίλιον ἱρήν·
μέμβλετο γάρ ϝοι τεῖχος ἐυδμήτοιο πόληος,
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ.
οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
οἳ μὲν χωόμενοι οἳ δὲ μέγα κυδιόωντες,
κὰδ δ' ἷζον πὰρ Ζηνὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
ϝάστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ϝε μῆνις ἀνῆκεν,
πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν,
ὣς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
ἑστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεθ'. ὃ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς.
"πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰς ὅ κε λαοί
ἔλθωσιν προτὶ ϝάστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσι ϝαλέντες,
αὖτις ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
δείδια γὰρ μὴ ϝοῦλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅληται."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἳ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορεν, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
οἳ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,

510 μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;

δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
φεῦϝον. ὃ δὲ σφεδανὸν ἕφεπ' ἔϝχεϊ, λύσσα δέ ϝοι κῆρ
αἰὲν ἔχεν κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀϝήνορα δῖον ἀνῆκεν,
φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μέν ϝοι κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ ϝοι αὐτός
ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηϝῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
αὐτὰρ ὅ ϝ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
ἔστη, πολλὰ δέ ϝοι κραδίη πόρφυρε μένοντι.
ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπεν ἑϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐϝών. εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
φεύϝω τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
αἱρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει.
εἰ δ' ἂν ἐϝὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
φεύϝω πρὸς πεδίον Ϝιλήιον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημοὺς κατά τε ῥωπήια δύω·
ϝεσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
ἱδρῶ ἀποψυχθεὶς ποτὶ Ϝίλιον ἀπονεοίμην.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ
καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
λίην ϝὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κέ ϝοι προπάροιθε πόλεος κατεναντίον ἔλθω·
καὶ ϝάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέι χαλκῷ,
ἐν δὲ ἴα ψυχή, θνητὸν δέ ϝέ φασ' ἄνθρωποι."
ὣς ϝειπὼν Ἀχιλῆα ϝαλεὶς μένεν, ἐν δέ ϝοι ἦτορ
ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
ἠύτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαϝμὸν ἀκούσῃ·
εἴ περ ϝὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃσιν,
ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήϝει
ἀλκῆς πρίν ϝ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀϝαυοῦ, δῖος Ἀϝήνωρ,

---

570 ἔμμεναι· αὐτάρ ϝοι Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

οὐκ ἔθελεν φεύϝειν πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος,
ἀλλ' ὅ ϝ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθε σχέτο πάντοσ' ἐϝίσην,
ἐϝχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέϝ' ἄυτει
"ἦ δή που μάλ' ἔϝολπας ἐνὶ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀϝερώχων,
νηπύτι'· ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλϝε' ἐπ' αὐτῇ.
ἐν ϝάρ ϝοι πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες ἔνειμεν,
οἳ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
Ϝίλιον εἰρυόμεσθα. σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
ὧδ' ἔκπαϝλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής."
ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
καί ῥ' ἔβαλεν κνήμην ὑπὸ ϝούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλεΐδης δ' ὡρμήσατ' Ἀϝήνορος ἀντιθέοιο
δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
αὐτὰρ ὃ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποϝέρϝαθε λαοῦ·
αὐτῷ ϝὰρ ϝεκάϝεργος Ἀϝήνορι πάντα ϝεϝοικώς
ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
εἷος ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρα θέλϝεν Ἀπόλλων,
ὡς αἰεὶ ϝέλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶ ϝοῖσιν·
τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
ἀσπάσιοι προτὶ ϝάστυ, πύλαι δ' ἔμπληντο ϝαλέντων.
οὐδ' ἄρα τοί ϝ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτός
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ ϝνώμεναι ὅς τε πεφεύϝειν
ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
ἐς πόλιν, ὅν τινα τῶν ϝε πόδες καὶ ϝοῦνα σαώσαιν.
22 ὣς οἳ μὲν κατὰ ϝάστυ, πεφυζότες ἠύτε νεβροί, X
ἱδρῶ ἀπεψύχοντο πίον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοί
τείχεος ἆσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισιν κλίναντες.
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοιὴ μοῖρα πέδησεν,
Ϝιλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
"τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,

αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνως ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
ἦ νύ τοι οὔ τι μέλει Τρώων πόνος οὓς ἐφόβησας·
οἳ δή τοι ἐς ϝάστυ ϝάλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μήν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμός εἰμι."
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"βλάψας με, ϝεκάϝεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοί
γαῖαν ὀδὰξ εἷλον πρὶν Ϝίλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο τοὺς δὲ σάωσας
ῥηιδίως, ἐπεὶ οὔ τι τίσιν γ' ἔδεισας ὀπίσσω.
ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη."
ὣς ϝειπὼν προτὶ ϝάστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,
σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίοιο·
ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ϝίδεν ὀφθαλμοῖσιν,
παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ ϝοι αὐγαί
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ·
ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν.
λαμπρότατος μὲν ὅ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν.
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
ᾤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅ γε κόψατο χερσίν
ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνειν
λισσόμενος φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων
ἑστήκειν, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆι μάχεσθαι.
τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς.
"Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
οἶος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς
Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερος ἐστίν,
σχέτλιος. εἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ϝε κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν,
κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων.
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
οὐ δύναμαι ϝιδέειν Τρώων ἐς ϝάστυ ϝαλέντων,
τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.

ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν,
ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλῆι δαμασθείς.
ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς.
πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
υἱάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκηθείσας τε θύγατρας,
καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
ὠμησταὶ γερύουσιν, ἐπεί κέ τις ὀξέι χαλκῷ
τύψας ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
κείσοντ' ἐν προθύροισι. νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέϝοικεν,
ἀρηικταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέι χαλκῷ,
κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον
αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν."

ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσίν
τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν.
"Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήιον ἄνδρα
τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ.
σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,

81 καί μιν δάκρυ χέουσα γέπεα πτερόεντα προσηύδα.

οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶιν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται."
ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον,
ἀλλ' ὅ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσιν,
βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'· ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
σμερδαλέον δὲ δέδορκε ϝελισσόμενος περὶ χειῇ·
ὣς Ἕκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρειν,
πύργῳ ἔπι προύχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπεν ἑϝὸν μεγαλήτορα θυμόν
"ὤ μοι ἐγών. εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
ὅς μ' ἐκέλευεν Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύχθ' ὕπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
μή ποτέ τις ϝείπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο
'Ἕκτωρ ϝῆφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.'
ὣς ϝερέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντι νέεσθαι
ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐυκλειῶς πρὸ πόληος.
εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρήν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
καί ϝοι ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
πάντα μάλ' ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν
ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
δώσειν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἥδε κέκευθεν·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι
μή τι κατακρύψειν ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα
αὔτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
οὐ μήν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

---

121 κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐϝέργει·

τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἠίθεός τε,
παρθένος ἠίθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιιν.
βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα·
ϝείδομεν ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ."
ὣς ὥρμαινε μένων· ὃ δέ ϝοι σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς
ϝῖσος ἐνυαλίῳ κορυθάικι πτολεμιστῇ,
σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο ϝείκελος αὐγῇ
ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἕλεν τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶν κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ἠύτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
ῥηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
ἣ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκώς
ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν τέ ϝε θυμὸς ἀνώγει·
ὣς ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετ', ἔτρεσε δ' Ἕκτωρ
τεῖχος ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
οἳ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαί
δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
ἣ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνός
γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο·
ἣ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει ϝεικυῖα χαλάζῃ
ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
καλοὶ λαΐνεοι, ὅθι ϝείματα σιγαλόεντα
πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὄπισθε διώκων,
καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοείην
ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
ἢ τρίπος ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην

158 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων

καρπαλίμοισι πόδεσσι. θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
"ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἐν πόλι ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ϝε δῖος Ἀχιλλεύς
ϝάστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάασθε
ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἤδη
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἷον ἔϝειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσϝηχέος ἐξαναλῦσαι;
ϝέρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
"θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.
ϝέρξον ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει."
ὣς ϝειπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα.
Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας·
τὸν δ' εἴ πέρ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
ὣς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
ἀντίον ἀίξασθαι, ἐυδμήτους ὑπὸ πύργους,
εἴ πώς ϝοι καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθάς
πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
202 πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
εἰ μή ϝοι πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων
ἐγγύθεν, ὅς ϝοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.

199 ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
οὔτ' ἄρ' ὃ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὃ διώκειν·
ὣς ὃ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.

λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,
μή τις κῦδος ἄροιτο βαλών, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθη δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος τὴν δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
ᾤχετο δ' εἰς Ἀϝίδαο, λίπεν δέ ϝε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"νῦν δὴ νῶί γ' ἔϝολπα, διίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσιν προτὶ νῆας,
Ἕκτορα δῃώσαντε μάχης ἆτόν περ ἐόντα.
οὔ ϝοι νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ϝεκάϝεργος Ἀπόλλων
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι."
ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
ἣ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον
Δηιφόβῳ ϝεικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
ϝάστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων.
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
"Δηίφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὓς Ϝεκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ϝίδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονθ' ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
ἔστω φειδωλή, ἵνα ϝείδομεν ἤ κεν Ἀχιλλεύς

νῶι κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἦ κεν σῷ δουρὶ δαμήῃ.”
ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ᾽ Ἀθήνη.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέϝειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
“οὔ σ᾽ ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ
τρὶς περὶ ϝάστυ μέγα Πριάμου δίες, οὐδέ ποτ᾽ ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον. νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν ἤ κε ϝαλοίην.
ἀλλ᾽ ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων.
οὐ γὰρ ἐγώ σ᾽ ἔκπαγλον ἀϝεικιῶ, εἴ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε᾽ Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν. ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.”
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“Ἕκτορ, μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε.
ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι καὶ ϝάρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
ὣς οὐκ ἔστ᾽ ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶιν
ὅρκια ἔσσονται πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρή
αἰχμητήν τ᾽ ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
οὔ τοι ἔτ᾽ ἔσθ᾽ ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ. νῦν ἀθρόα πάντ᾽ ἀποτίσεις
κήδε᾽ ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.”
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἄντα ϝιδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
ἕζετο γὰρ προϝιδών, τὸ δ᾽ ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
ἐν γαίῃ δ᾽ ἐπάγη. ἀνὰ δ᾽ ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
ἂψ δ᾽ Ἀχιλῆι δίδω, λάθε δ᾽ Ἕκτορα ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέϝειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα
“ἤμβροτες, οὐδ᾽ ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιϝείκελ᾽ Ἀχιλλεῦ,
ἐκ Διὸς ἠϝείδης τὸν ἐμὸν μόρον. ἦ τοι ἔφης γε·
ἀλλά τις ἀρτιϝεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
ὄφρα σ᾽ ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
οὐ μήν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
ἀλλ᾽ ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,

εἴ τοι ἔδωκε θεός. νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
χάλκεον. ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο.
καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον."
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτεν·
τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χώσατο δ' Ἕκτωρ
ὅττι ῥά ϝοι βέλος ὠκὺ ϝετώσιον ἔκφυγε χειρός,
στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
Δηίφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀύσας.
ἤτει μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' οὔ τί ϝοι ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ϝῇσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θανατόνδε κάλεσσαν·
Δηίφοβον γὰρ ἐγώ γε φάμην ἥρωα παρεῖναι·
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἄνευθεν,
οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸς υἷι ϝεκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
μὴ μὴν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι."
ὣς ἄρα φωνήσας ϝειρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
τό ϝοι ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
οἴμησεν δὲ ϝαλεὶς ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
ἁρπάξων ἢ ϝάρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγωόν·
ὣς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
ὡρμήθη δ' Ἀχιλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμόν
ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ϝέθειραι
χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵη λόφον ἀμφὶ θαμείας.
οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
ϝέσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ,
ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐυήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς
πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
εἰσορόων χρόα καλόν, ὅπῃ ϝείξειε μάλιστα.
τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχεν χρόα χάλκεα τεύχεα
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
φαῖνεν δ' ᾗ κληῗδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,

λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος.
τῇ ῥ' ἐπὶ ϝοῖ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς,
ἀντικρὺς δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιϝείποι ἀμειβόμενος ϝεπέεσσιν.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃς· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς
"Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων
σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα,
νήπιε. τοῖο δ' ἄνευθεν ἀϝοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοί
ἑλκήσουσ' ἀϝικῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί."
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ϝάλις χρυσόν τε δέδεξο,
δῶρα τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
σῶμα δὲ ϝοίκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"μή με, κύον, γούνων γουνάζεο μηδὲ τοκήων.
εἰ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔϝοργας,
ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
οὐδ' εἴ κεν δεκάκις καὶ ἐϝεικοσινήριτ' ἄποινα
στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ϝερύσασθαι ἀνώγῃ
Δαρδανίδης Πρίαμος. οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται."
τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
"ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πείσειν· ἦ γάρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
ἤματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν."
ὣς ἄρα μιν ϝειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀϝιδόσδε βεβήκειν,
ϝὸν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀρετῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς

"τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι."
ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ϝερύσσατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό ϝ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
αἱματόεντ'. ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ ϝεῖδος ἀγητόν
Ἕκτορος. οὐδ' ἄρα ϝοί τις ἀνουτητί ϝε παρέστη.
ὧδε δέ τις ϝείπεσκε ϝιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
"ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἕκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ."
ὣς ἄρα τις ϝείπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ϝέπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν.
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι,
εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν ξὺν τεύχεσι πειρηθέωμεν,
ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον ὅν τιν' ἔχουσιν,
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἦε μένειν μεμάασι καὶ Ἕκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἄθαπτος
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγώ γε
ζωοῖσιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀϝίδαο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
ᾧ Τρῶες κατὰ ϝάστυ θεῷ ὣς εὐχετόωντο."
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀϝεικέα μήδετο ϝέργα.
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀϝέκοντε πετέσθην.
τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσιν
κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
δῶκεν ἀϝεικίσσασθαι ἑϝῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέϝα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
ᾤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοί
κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωϝῇ κατὰ ϝάστυ.
τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίϝκιον, ὡς εἰ ἅπασα
Ϝίλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
λαοὶ μέν ῥα ϝέροντα μόϝις ἔχον ἀσχαλόωντα,
ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ϝέκαστον.
"σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀμβριμοϝεργόν,
ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἠδ' ἐλεήσῃ
ϝῆρας. καὶ δέ νυ τῷ ϝε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα ϝενέσθαι
Τρωσί. μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλϝε' ἔθηκεν·
τόσσους ϝάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ
ὡς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϝιδος εἴσω,
Ἕκτορος. ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν·
τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐϝὼ αὐτός."
ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
Τρῳῇσιν δ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε ϝόοιο.
"τέκνον, ἐϝὼ δειλή· τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
εὐχωλὴ κατὰ ϝάστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε καὶ Τρῳῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε θεὸν ὣς
δειδέχατ'· ἦ ϝὰρ καί σφι μάλα μέϝα κῦδος ἔησθα
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει."
ὣς ἔφατο κλαίουσ'. ἄλοχος δ' οὔ πώ τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ ϝάρ ϝοί τις ἐτήτυμος ἄϝϝελος ἐλθὼν
ἤϝϝειλ' ὅττι ῥά ϝοι πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
ἀλλ' ἥ ϝ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο
δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέϝαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι,

νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ ϝοι ἔκπεσε κερκίς.
ἣ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐυπλοκάμοισι μετηύδα
"δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθε. ϝίδω τίνα ϝέργα τέτυκται.
αἰδοίης ϝεκυρῆς ϝοπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
εἰ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ϝέπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς,
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,
καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
ἥ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ϝὸν μένος οὐδενὶ ϝείκων."
ὣς φαμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ϝίση,
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν,
ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ϝιδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά ϝοι δῶκεν χρυσέη Ἀφροδίτη
ἤματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρί' ἔϝεδνα.
ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ καὶ ϝεινατέρες ϝάλις ἔσταν,
αἵ ϝε μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
ἣ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ Τρῳῇσιν ἔϝειπεν
"Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος. ἰῇ ἄρα γιγνόμεθ' αἴσῃ
ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ
ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὅ με τρέφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' Ἀϝίδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
χήρην ἐν μεγάροισι. πάις δ' ἔτι νήπιος αὔτως,

ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
ἔσσεαι Ἕκτορ ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος.
ἤν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ ϝοι ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν·
πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάις ἐς πατρὸς ἑταίρους,
ἄλλον μὲν χλαίνης ϝερύων ἄλλον δὲ χιτῶνος·
τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχεν,
χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνεν.
τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
χερσὶν πεπληγὼς καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων
'ϝέρρ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν.'
δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάις ἐς μητέρα χήρην,
Ϝαστυϝάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑϝοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός
μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών,
Ϝαστυϝάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
γυμνόν· ἀτάρ τοι ϝείματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται
λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
ἀλλ' ἤ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι."
ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

23 ὣς οἳ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοί Ψ
ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
οἳ μὲν ἄρα σκίδναντο ϝεὴν ἐπὶ νῆα ϝέκαστος,
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὅ γε ϝοῖς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα
"Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίϝηρες ἑταῖροι,
μὴ δή πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα ϝόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐύτριχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις ϝόου ἵμερον ὦρσεν.
δεύοντο ψάμαθοι δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον ϝὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε ϝόοιο,
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου.
"χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν·
πάντα ϝὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀϝλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς."
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀϝεικέα μήδετο ϝέρϝα,
πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ϝέκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους,
κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ ὃ τοῖσι τάφον μενοϝεικέα δαίνυ.
πολλοὶ μὲν βόες ἀρϝοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄιες καὶ μηκάδες αἶϝες·
πολλοὶ δ' ἀρϝιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλοϝὸς Ἡφαίστοιο·
πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
αὐτὰρ τόν ϝε ϝάνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
εἰς Ἀϝαμέμνονα δῖον ἄϝον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπουδῇ παρπεπιθόντες ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀϝαμέμνονος ἷξον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιϝυφθόϝϝοισι κέλευσαν
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέϝαν, εἰ πεπίθοιεν
Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὅ ϝ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν.
"οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τίς τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι
πρίν ϝ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦαι
κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
ἀλλ' ἤ τοι νῦν μὲν στυϝερῇ πειθώμεθα δαιτί·
ἠῶθεν δ' ὄτρυνε, ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝάμεμνον,

ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε σχέμεν ὅσσ' ἐπιϝεικές
νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ὄφρ' ἤ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέϝῃ ἀκάματον πῦρ
θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ϝέργα τράπωνται."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ϝέκαστος,
Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεσκον.
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
ϝήδυμος ἀμφιχυθείς (μάλα ϝὰρ κάμε φαίδιμα ϝυῖα
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν),
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
πάντ' αὐτῷ μέϝεθός τε καὶ ὄμματα καλὰ ϝικυῖα
καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῒ ϝείματα ϝέστο.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
οὐ μήν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος.
θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀϝίδαο περήσω.
τῆλέ μ' ἐϝέρϝουσι ψυχαί, ϝείδωλα καμόντων,
οὐδέ μέ πω μίσϝεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν,
ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϝιδος δῶ.
καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ ϝὰρ ἔτ' αὖτις
νίσομαι ἐξ Ἀϝίδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
οὐ μὴν ϝὰρ ζωοί ϝε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
ἀμφέχανε στυϝερή, ἥ περ λάχε ϝιϝνόμενόν περ·
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τείχει ὕπο Τρώων εὐηφενέων ἀπολέσθαι.
ἄλλο δέ τοι ϝερέω καὶ ἐφήσομαι, εἴ κε πίθηαι·
μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
ἤϝαϝεν ὑμετερόνδ' ἀνδροκτασίης ὕπο λυϝρῆς,
ἤματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραϝάλοισι χολωθείς.
ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεύς

ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν.
ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶιν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι."
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλή, δεῦρ' εἰλήλουθας
καί μοι ταῦτα ϝέκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο."
ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἠύτε καπνός,
ᾤχετο τετριγυῖα. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
χερσί τε συμπλατάγησε, ϝέπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔϝειπεν.
"ὢ πόποι, ἦ ῥά τις ἔστι καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ ϝείδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔϝικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ."
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
οὐρῆάς τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
οἳ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
σειράς τ' εὐπλέκτους, πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἦλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
πῖπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί
ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
ϝελδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.
πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς
φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ϝηρίον ἠδὲ ϝοῖ αὐτῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάμβαλον ἄσπετον ὕλην,
εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

---

92 χρύσεος ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.

αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφι ϝέκαστον
ἵππους· οἱ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταϝείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον
κειρόμενοι. ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς
ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀϝιδόσδε.
οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
κάτθεσαν, αἶψα δέ ϝοι μενοϝεικέα νήεον ὕλην.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν.
ὀχθήσας δ' ἄρα ϝεῖπε, ϝιδὼν ἐπὶ ϝοίνοπα πόντον,
"Σπερχεί', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς,
κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παραυτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ ϝοι νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι."
ὣς ϝειπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονα ϝεῖπε παραστάς
"Ἀτρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
πείσονται μύθοισι, γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἆσαι,
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὅπλεσθαι. τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐϝίσας,
κηδεμόνες δὲ παραῦθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
πολλὰ δὲ ϝίφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς
πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεύς

ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματ' ἐνήειν.
ἐν δ' ἐτίθη μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
ἐννέα τῷ γε ϝάνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
καὶ μὴν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλούς
χαλκῷ δηιόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ϝέργα.
ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
"χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀϝίδαο δόμοισιν
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλούς,
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' οὔ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν."
ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα
ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
σκήλει' ἀμφιπερὶ χρόα ϝίνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.
οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισιν,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθεῖν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκροί
ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἶρις
ἀράων ἀίουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ϝῖρις ἐπέστη
βηλῷ ἔπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὡς ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήιξαν, κάλεόν τέ μιν ἐς ϝὲ ϝέκαστος.
ἡ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, ϝεῖπε δὲ μῦθον.
"οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινόν

ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι ᾗ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί."
ἡ μὲν ἄρ' ὡς ϝειποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
ϝηχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὦρτο δὲ κῦμα
πνοιῇ ὕπο λιϝυρῇ. Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέϝα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί ϝε πυρῆς ἄμυδις φλόϝ' ἔβαλλον,
φυσῶντες λιϝέως. ὃ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
ϝοῖνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ ϝαῖαν,
ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
ὡς δὲ πατὴρ ϝοῦ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων,
νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στεναχίζων.
ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι φόως ϝερέων ἐπὶ ϝαῖαν,
ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠώς,
τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν ϝοικόνδε νέεσθαι
Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὃ δὲ στένεν οἴδματι θύων.
Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς
κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ ϝλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠϝερέθοντο·
τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔϝειρεν.
ἕζετο δ' ὀρθωθείς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι ϝοίνῳ
πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέϝωμεν,
εὖ διαϝιϝνώσκοντες. ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
ἐν μέσσῃ ϝὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
θείομεν, εἰς ὅ κεν αὐτὸς ἐϝὼν Ἄϝιδι κεύθωμαι·
τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐϝὼ πονέεσθαι ανωϝα,
ἀλλ' ἐπιϝεικέα τοῖον. ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοί
εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήισι λίπησθε."

ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι ϝοίνῳ,
ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
κλαίοντες δ᾽ ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν.
τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
νηῶν δ᾽ ἔκφερ᾽ ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε
ἵππους θ᾽ ἡμιόνους τε βοῶν τ᾽ ἴφθιμα κάρηνα
ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολιόν τε σίδηρον.
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά᾽ ἄεθλα
θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ϝέργα ϝιδυῖαν
καὶ τρίποδ᾽ ὠτώεντα δυωκαιεϝεικοσίμετρον,
τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
ἑξϝετέ᾽ ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ᾽ αὔτως·
τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
πέμπτῳ δ᾽ ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.
στῆ δ᾽ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
“Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
ἱππῆας τάδ᾽ ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ᾽ ἐν ἀγῶνι.
εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
ἦ τ᾽ ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην·
ϝίστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ᾽ αὐτούς
πατρὶ ἐμῷ Πηλῆι, ὃ δ᾽ αὖτ᾽ ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ᾽ ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
τοίου γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο,
ἠπίου, ὃ σφωιν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
τὸν τώ γ᾽ ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ᾽ ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ.
ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν
ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.”
ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ᾽ ἱππῆες ἔγερθεν.
ὦρτο πολὺ πρώτιστα ϝάναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,

Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
τῷ δ᾽ ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
ἵππους δὲ Τρῴους ὕπαγε ζυϝόν, οὕς ποτ᾽ ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
διοϝενής, ὑπὸ δὲ ζυϝὸν ἤϝαϝεν ὠκέας ἵππους
Αἴθην τὴν Ἀϝαμεμνονέην τὸν ἐϝόν τε Πόδαρϝον·
τὴν Ἀϝαμέμνονι δῶκ᾽ Ἀϝχισιάδης Ἐχέπωλος
δῶρ᾽, ἵνα μή ϝοι ἕποιθ᾽ ὑπὸ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν
ἀλλ᾽ αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέϝα ϝάρ ϝοι ἔδωκεν
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ᾽ ὅ ϝ᾽ ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
τὴν ὅ ϝ᾽ ὑπὸ ζυϝὸν ἦϝε μέϝα δρόμου ἰσχανόωσαν.
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐύτριχας ὡπλίσαθ᾽ ἵππους,
Νέστορος ἀϝλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ϝάνακτος
τοῦ Νηληιάδαο· πυλοιϝενέες δέ ϝοι ἵπποι
ὠκύποδες φέρον ἅρμα. πατὴρ δέ ϝοι ἄϝχι παραστάς
μυθεῖτ᾽ εἰς ἀϝαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ.
«Ἀντίλοχ᾽, ἤ τοι μέν σε νέον περ ἐόντα φίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
παντοίας· τῷ καί σε διδασκέμεν οὔ τι μάλα χρεώ·
ϝοῖσθα ϝὰρ εὖ περὶ τέρμα ϝελισσέμεν. ἀλλά τοι ἵπποι
βάρδιστοι θείειν· τῷ τ᾽ οἴω λοίϝι᾽ ἔσεσθαι.
τῶν δ᾽ ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοί
πλείονα ϝίσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
ἀλλ᾽ ἄϝε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
παντοίην, ἵνα μή σε παρὲκ προφύϝησιν ἄεθλα.
μήτι τοι δρυτόμος μέϝ᾽ ἀμείνων ἠὲ βίηφιν·
μήτι δ᾽ αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ ϝοίνοπι πόντῳ
νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
μήτι δ᾽ ἡνίοχος περιϝίϝνεται ἡνιόχοιο.
ἀλλ᾽ ὃς μέν θ᾽ ἵπποισι καὶ ἅρμασι ϝοῖσι πεποιθώς
ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
ὃς δέ κε κέρδεα ϝειδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
αἰεὶ τέρμ᾽ ὁρόων στρέφει ἐϝϝύθεν, οὐδέ ϝε λήθει
ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν,
ἀλλ᾽ ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
σῆμα δέ τοι ϝερέω μάλ᾽ ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
ἕστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ᾽ ὄρϝυι᾽, ὑπὲρ αἴης,
ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,

λᾶε δὲ τοῦ ϝεκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ
ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
ἤ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
ἦ τό ϝε νύσσ' ἐτέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
τῷ σὺ μάλ' ἐϝχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους,
αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐυπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
ϝῆκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένσαι ὁμοκλήσας, ϝεῖξαί τέ ϝοι ἡνία χερσίν.
ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐϝχριμφθήτω,
ὡς ἄν τοι πλήμνη ϝε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
μή πως ἵππους τε τρώσῃς κατά θ' ἅρματα ϝάξῃς·
χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεϝχείη δὲ σοὶ αὐτῷ
ἔσσεται. ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαϝμένος εἶναι.
εἰ ϝάρ κ' ἐν νύσσῃ ϝε παρεξελάσῃσθα διώκων,
οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἕλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ,
οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε ϝ' ἔτραφεν ἐσθλοί."
ὣς ϝειπὼν Νέστωρ Νηλήιος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
ἕζετ', ἐπεὶ ϝῷ παιδὶ ϝεκάστου πείρατ' ἔϝειπεν.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐύτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο.
πάλλ' Ἀχιλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχεν κρείων Εὔμηλος,
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδεΐδης, ὄχ' ἄριστος ἐών, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑϝοῖο,
ὡς μεμνῇτο δρόμου καὶ ἀληθείην ἀποϝείποι.
οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μάστιϝας ἄειραν,
πέπληϝόν θ' ἱμᾶσιν ὁμόκλησάν τε ϝέπεσσιν
ἐσσυμένως. οἳ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
ἵστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἠὲ θύελλα,
χαῖται δὲ ῥώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο.
ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,

ἄλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήορα. τοὶ δ' ἐλατῆρες
ἕστασαν ἐν δίφροις, θυμὸς δ' ἐπάτασσε ϝεκάστου
νίκης ϝιεμένων· κέκλοντο δὲ ϝοῖσι ϝέκαστος
ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
ἂψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ϝεκάστου
φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος. ὦκα δ' ἔπειτα
αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισι ϝεϝίκτην,
πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
καί νύ κεν ἢ παρέλασσ' ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
εἰ μὴ Τυδέος υἷι κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά ϝοι ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
οἱ δέ ϝοι ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
δῶκε δέ ϝοι μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
ἣ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσα βεβήκειν.
ἵππειόν ϝοι ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ ϝοι ἵπποι
ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥῖνάς τε,
θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ ϝοι ὄσσε
δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ ϝοι ἔσχετο φωνή.
Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
ἵπποις ϝῆκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐϝοῖο
"ἔμβητον καὶ σφῶι· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.
ἤ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔ τι κελεύω,
Τυδεΐδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
νῦν ὤρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχείην καταχεύῃ

Αἴθη θῆλυς ἐοῦσα. τί ἦ λείπεσθε, φέριστοι.
ὧδε ϝὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέι χαλκῷ,
εἴ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὄττι τάχιστα.
ταῦτα δ' ἐϝὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἠδὲ νοήσω,
στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει."
ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ϝάνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίϝον χρόνον. αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ϝίδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
ῥωχμὸς ἔην ϝαίης, ᾗ χειμέριον ϝαλὲν ὕδωρ
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα.
τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἁματροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίϝον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐϝεϝώνειν
"Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι. ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
στεινωπὸς ϝὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεαι ἅρματι κύρσας."
ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν
κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀίοντι ϝεϝοικώς.
ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
ὅν τ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπεδραμέτην. αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς δὲ ϝεκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μή πως συϝκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐυπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοί
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ἐπειϝόμενοι περὶ νίκης.
τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
"Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
ϝέρρ', ἐπεὶ οὔ σ' ἔτυμόν ϝε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὴν οὐδ' ὣς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον."
ὣς ϝειπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε
"μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ.
φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ ϝοῦνα καμόντα
ἢ ὑμῖν· ἄμφω ϝὰρ ἀτέμβονται νεότητος."
ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ϝάνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄϝχι ϝένοντο.
Ἀρϝεῖοι δ' ἐν ἀϝῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο

ἵππους· τοὶ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ' ἵππους·
ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ,
τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
ἔγνω, φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠύτε μήνη.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἶος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖς;
ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
ἄλλος δ' ἡνίοχος ϝινδάλλεται· αἳ δέ που αὐτοῦ
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
ἤ τοι γὰρ τὰς πρῶτα ϝίδον περὶ τέρμα βαλούσας,
νῦν δ' οὔ πῃ δύναμαι ϝιδέειν· πάντῃ δέ μοι ὄσσε
Τρωικὸν ἂμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησε ϝελίξας;
ἔνθα μιν ἐκπεσέειν ὀίω κατά θ' ἅρματα ϝᾶξαι,
αἳ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
ἀλλὰ ϝίδεσθε καὶ ὔμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγώ γε
εὖ διαγιγνώσκω, δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ
Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισι ϝανάσσει,
Τυδέος ἱπποδάμου υἱὸς κρατερὸς Διομήδης."
  τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας.
"Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἳ δέ τ' ἄνευθεν
ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται.
οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρή.
ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι αἳ τὸ πάρος περ,
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκεν."
  τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα
"Αἶαν νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος,
ϝίστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώῃς ἀποτίνων."

---

479 λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.

ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας
χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ϝεπέεσσιν.
καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν.
"μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ϝεπέεσσιν,
Αἶαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ϝέϝοικεν.
καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἐνθάδ' ἐλεύσονται. τότε δὲ γνώσεσθε ϝέκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἵ τε πάροιθεν."
ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ ϝοι ἵπποι
ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον, οὐδέ τι πολλή
γίγνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρώς
ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάτησεν
ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα
καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήιος ἤλασεν ἵππους,
κέρδεσιν, οὔ τι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον.
ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥα ϝάνακτα
ἕλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
οὐραῖαι· ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή
χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
λείπετ'. ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠύ
ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
τῷ κέν μιν παρέλασσ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.

αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος
λείπετ' ἀϝακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
βάρδιστοι μὲν ϝάρ ϝοι ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
ϝήκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀϝῶνι.
υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
ἕλκων ἅρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
τὸν δὲ ϝιδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀρϝείοις ϝέπεα πτερόεντ' ἀϝόρευεν.
"λοῖσθος ἀνὴρ ὥριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' ἄϝε δή ϝοι δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιϝεικές,
δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός."
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὡς ἐκέλευεν.
καί νύ κέ ϝοι πόρεν ἵππον (ἐπήνησαν ϝὰρ Ἀχαιοί),
εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεϝαθύμου Νέστορος υἱός,
Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς.
"ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, εἴ κε τελέσσῃς
τοῦτο ϝέπος· μέλλεις ϝὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
τὰ φρονέων ὅτι ϝοι βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω
αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· τό κεν οὔ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
εἰ δέ μιν οἰκτείρεις καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολύς, ἔστι δὲ χαλκός
καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι·
τῶν ϝοι ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
τὴν δ' ἐϝὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι."
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι ϝοι φίλος ἦεν ἑταῖρος.
καί μιν ἀμειβόμενος ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις ϝοίκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐϝὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω.
δώσω ϝοι θώρηκα τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ ϝοι ἄξιος ἔσται."
ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὃ δ' ᾤχετο καί ϝοι ἔνεικεν.
τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,

565 Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθη· ὃ δὲ δέξατο χαίρων.

Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τε κέλευσεν
Ἀργείους. ὃ δ' ἔπειτα μετηύδα ϝισόθεος φώς
"Ἀντίλοχε πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας.
ᾔσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετήν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ,
μή ποτέ τις ϝείπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
'Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι ϝοι πολὺ χείρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.'
εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔ τινα φημί
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἣ θέμις ἐστίν,
στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
χερσὶν ἔχων ῥαδινήν, ᾗ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
ἵππων ἁψάμενος γαιήοχον εἰνοσίγαιον
ὄμνυθι μή τι ϝεκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι."
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
"ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγώ γε νεώτερος εἰμί
σεῖο, ϝάναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
ϝοῖσθ' οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη. ἵππον δέ τοι αὐτός
δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καί νύ κε ϝοίκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἤματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός."
ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱός
ἐν χείρεσσι τίθη Μενελάου. τοῖο δὲ θυμός
ἰάνθη ὡς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐϝέρση
ληίου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
ὡς ἄρα σοὶ Μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποϝείξομαι αὐτός
χωόμενος, ἐπεὶ οὔ τι παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων
ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·

ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας,
σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεός, εἵνεκ' ἐμεῖο·
τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε
ὡς ἐμὸς οὔ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής."
ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα
τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ϝεῖπε παραστάς
"τῆ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτόν
ὄψεαι ἐν Ἀργείοισι. δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
αὔτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐσδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσιν
θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει."
ὣς ϝειπὼν ἐν χερσὶ τίθη· ὃ δὲ δέξατο χαίρων,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες·
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοί
Βουπρασίῳ, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἄεθλα.
ἔνθ' οὔ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ϝήνοπος υἱόν,
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
Ϝίφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα,
δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παραυτόθι λείπετ' ἄεθλα.
οἳ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὃ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
ἔμπεδον ἠνιόχευ', ὃ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
ϝέργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερέιζε.

τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ
ὥς μοι ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω
τιμῆς ἧς τέ μ' ἔϝοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοϝεικέα δοῖεν."
ὣς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
αὐτὰρ ὃ πυϝμαχίης ἀλεϝεινῆς θῆκεν ἄεθλα.
ἡμίονον ταλαϝεργὸν ἄϝων κατέδησ' ἐν ἀϝῶνι
ἑξϝετέ' ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλϝίστη δαμάσασθαι·
τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθη δέπας ἀμφικύπελλον.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίστω,
πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληϝέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
δώῃ καμμονίην, ϝνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
ἡμίονον ταλαϝεργὸν ἄϝων κλισίηνδε νεέσθω·
αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον."
ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠύς τε μέϝας τε
ϝειδὼς πυϝμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός,
ἥψατο δ' ἡμιόνου ταλαϝεργοῦ, φώνησέν τε
"ἆσσον ἴτω ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
πυϝμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.
ἦ οὐ ϝάλις ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἐν πᾶσιν ϝέργοισι δαήμονα φῶτα ϝενέσθαι.
ὧδε ϝὰρ ἐκϝερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
ἀντικρὺς χρόα τε ῥήξω σύν τ' ὀστέ' ἀράξω.
κηδεμόνες δέ ϝοι ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐϝένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ ϝοι οἶος ἀνίστατο, ϝισόθεος φώς,
Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ϝάνακτος,
ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμεΐωνας.
τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
θαρσύνων ϝέπεσιν, μέϝα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
ζῶμα δέ ϝοι πρῶτον παρακάμβαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάντας ἐυτμήτους βοὸς ἀϝραύλοιο.
τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀϝῶνα,
ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἄμφω

σὺν ῥ' ἔπεσον, ξὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
δεινὸς δὲ χρόμαδος ϝενύων ϝένετ', ἔρρεε δ' ἱδρώς
πάντοθεν ἐκ μελέων. ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἐπειός,
κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον. οὐδ' ἄρ' ἔτι δήν
ἑστήκειν· αὐτοῦ ϝὰρ ὑπήριπε φαίδιμα ϝυῖα.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθύς
θῖν' ἐν φυκιόεντι, μέλαν δέ ϝε κῦμα κάλυψεν,
ὡς πληϝεὶς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεϝάθυμος Ἐπειός
χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
οἵ μιν ἄϝον δι' ἀϝῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν
αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
κὰδ δ' ἄλλο φρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄϝοντες,
αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαιμοσύνης ἀλεϝεινῆς,
τῷ μὲν νικήσαντι μέϝαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι ϝυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
πολλὰ δ' ἐπίστατο ϝέρϝα, τίον δέ ϝε τεσσαράβοιον.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀρϝείοισιν ἔϝειπεν.
"ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον."
ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέϝας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα ϝειδώς.
ζωσαμένω δ' ἄρα τώ ϝε βάτην ἐς μέσσον ἀϝῶνα,
ἀϝκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν
ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, τούς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
τετρίϝει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἑλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς,
πυκναὶ δὲ σμώδιϝϝες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεί
νίκης ϝιέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
οὔτ' Ὀδυσεὺς δύνατο σφῆλαι οὔδει τε πελάσσαι,
οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχε ϝὶς Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς,
δὴ τότε μιν προσέϝειπε μέϝας Τελαμώνιος Αἴας
"διοϝενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἤ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐϝὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει."
ὡς ϝειπὼν ἀνάειρε. δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ ϝυῖα,

κὰδ δ' ἔπεσ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεύς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρεν,
ἐν δὲ ϝόνυ ϝνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντε πάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν.
"μηκέτ' ἐρίζεσθον μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν.
νίκη δ' ἀμφοτέροιιν· ἄεθλα δὲ ϝίσ' ἀνελόντες
ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί."
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθη ταχυτῆτος ἄεθλα,
ἀρϝύρεον κρητῆρα τετυϝμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄϝον ἄνδρες ἐπ' ἠεροϝειδέα πόντον,
στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
υἷος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰησονίδης Ἐύνηος.
καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλια ϝοῦ ἑτάροιο,
ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶν κραιπνοῖσι πέλοιτο·
δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέϝαν καὶ πίονα δημῷ,
ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήι' ἔθηκεν.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀρϝείοισιν ἔϝειπεν.
"ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε."
ὡς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός
Ἀντίλοχος· ὃ ϝὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
ἔκφερ' Ὀιλιάδης, ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεύς
ἄϝχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε ϝυναικὸς ἐυζώνοιο
στήθεός ἐστι κανών, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ
πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀϝχόθι δ' ἴσχει
στήθεος. ὡς Ὀδυσεὺς θέεν ἐϝϝύθεν, αὐτὰρ ὄπισθεν
ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
κὰδ δ' ἄρα ϝοι κεφαλῆς χέ' ἀυτμένα δῖος Ὀδυσσεύς

757 στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.

αἰεὶ ῥίμφα θέων. ϝίαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί
νίκης ϝιεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεύς
εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ϝὸν κατὰ θυμόν
"κλῦθι, θεά. ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖιν."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἄεθλον,
ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων (βλάψεν γὰρ Ἀθήνη)
τῇ· ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε ῥῖνάς τε.
κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὡς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας.
στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔϝειπεν
"ὢ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
μήτηρ ὣς Ὀδυσῆι παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ϝηδὺ γέλασσαν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον
μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"ϝειδόσιν ὔμμι ϝερέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῦ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων·
ὠμογέροντα δέ μίν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δέ
ποσσὶν ἐριζήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ."
ὣς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέϝειπεν
"Ἀντίλοχ', οὐ μήν τοι μέλεος ϝειρήσεται αἶνος,
ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω."
ὣς ϝειπὼν ἐν χερσὶ τίθη, ὃ δὲ δέξατο χαίρων.
αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίστω,
τεύχεα ϝεσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλόν,

τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
καλὸν Θρηίκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήια ταῦτα φερέσθων."
ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ϝεκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τρὶς μὲν ἐπήιξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν.
ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐϝίσην
νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ·
Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο
αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοί
παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ϝίσ' ἀνελέσθαι.
αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
ἀλλ' ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔϝειπεν.
"ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
εἴ ϝοι καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτούς
χρεώμενος· οὐ μὴν γάρ ϝοι ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει."
ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
ἑξείης δ' ἵσταντο, σόλον δ' ἕλε δῖος Ἐπειός,
ἧκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος,
τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ·

---

806 ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
810 καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.
824 αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι.
843 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.

ἡ δὲ ϝελισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀϝελαίας·
τόσσον παντὸς ἀϝῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
ἀνστάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
νῆας ἔπι ϝλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
αὐτὰρ ὃ τοξευτῇσι τίθη ἰόϝεντα σίδηρον,
κὰδ δ' ἐτίθη δέκα μὲν πελέκεας δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώϝειν
τοξεύειν. "ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
πάντας ἀειράμενος πελέκεας ϝοικόνδε φερέσθω·
ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτών,
(ἥσσων ϝὰρ δὴ κεῖνος) ὃ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα."
ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ϝάνακτος,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὸν
ἧκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησε ϝάνακτι
ϝαρνῶν πρωτοϝόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε, μέϝηρε δέ ϝοι τό ϝ' Ἀπόλλων·
αὐτὰρ ὃ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
ἀντικρὺς δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀιστός.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἤιξε πρὸς οὐρανόν, ἡ δὲ παρείθη
μήρινθος ποτὶ ϝαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐκϝείρυσε χειρός
τόξον· ἀτὰρ δὴ ὀιστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
αὐτίκα δ' ἠπείλησε ϝεκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
ϝαρνῶν πρωτοϝόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων ϝεῖδεν τρήρωνα πέλειαν·
τῇ ῥ' ὅ ϝε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυϝος βάλε μέσσην,
ἀντικρὺς δὲ διῆλθε βέλος. τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ ϝαίῃ
πρόσθεν Μηριόναο πάϝη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
ἱστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρῴροιο
αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, ξὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν,
ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔϝχος
κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα

ϑῆκ᾿ ἐς ἀϝῶνα φέρων· καί ῥ᾿ ἤμονες ἄνδρες ἀνέσταν,
ἂν μὲν ἄρ᾿ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀϝαμέμνων,
ἂν δ᾿ ἄρα Μηριόνης ϑεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέϝειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"Ἀτρεΐδη· ϝίδμεν ϝὰρ ὅσον προβέβηκας ἁπάντων
ἠδ᾿ ὅσσον δυνάμι τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ᾿ ἄεϑλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωι πόρωμεν,
εἰ σύ ϝε σῷ ϑυμῷ ἐϑέλοις· κέλομαι ϝὰρ ἐϝώ ϝε."
ὣς ἔφατ᾿, οὐδ᾿ ἀπίϑησε ϝάναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων,
δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅ ϝ᾿ ἥρως
Ταλϑυβίῳ κήρυκι δίδω περικαλλὲς ἄεϑλον.
24 λῦτο δ᾿ ἀϝών, λαοὶ δὲ ϝεὴν ἐπὶ νῆα ϝέκαστος Ω
ἐσκίδναντ᾿ ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὕπνου τε ϝλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
κλαῖε φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ᾿ ἐστρέφετ᾿ ἔνϑα καὶ ἔνϑα,
ἄλλοτ᾿ ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ᾿ αὖτε
ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τοτὲ δ᾿ ὀρϑὸς ἀναστάς
δινεύεσκ᾿ ἀλύων παρὰ ϑῖν᾿ ἁλός. οὐδέ μιν ἠώς
φαινομένη λήϑεσκεν ὑπεὶρ ἅλα τ᾿ ἠιόνας τε,
ἀλλ᾿ ὅ ϝ᾿ ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ᾿ ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ᾿ ἕλκεσϑαι δησάσκετο δίφρου ὄπισϑεν,
τρὶς δ᾿ ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο ϑανόντος
αὖτις ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τὸν δέ τ᾿ ἔασκεν
ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ᾿ Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀϝεικείην ἄπεχεν χροΐ, φῶτ᾿ ἐλεαίρων
καὶ τεϑνηότα περ· περὶ δ᾿ αἰϝίδι πάντα κάλυπτεν
χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
ὣς ὃ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀϝείκιζεν μενεαίνων·
τὸν δ᾿ ἐλεαίρεσκον μάκαρες ϑεοὶ εἰσορόωντες,
κλέψαι δ᾿ ὀτρύνεσκον ἐύσκοπον ἀρϝεϊφόντην.
ἔνϑ᾿ ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐϝήνδανεν, οὐδέ ποϑ᾿ Ἥρῃ
οὐδὲ Ποσειδάων᾿ οὐδὲ ϝλαυκώπιδι κούρῃ,
ἀλλ᾿ ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχϑετο Ϝίλιος ἱρή

---

6 Πατρόκλου ποϑέων ἀρετῆτά τε καὶ μένος ἠύ
ἠδ᾿ ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάϑεν ἄλϝεα,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεϝεινά τε κύματα πείρων.
τῶν μιμνησκόμενος ϑαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,

καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη ϝένετ' ἠώς,
καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
"σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες. οὔ νύ ποθ' ὔμιν
Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰϝῶν τε τελείων;
τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι,
ϝῇ τ' ἀλόχῳ ϝιδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ϝῷ
καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆι θεοὶ βούλεσθ' ἐπαρήϝειν,
ᾧ οὔτ' ἂρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὔτε νόημα
ϝναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὣς ἄϝρια ϝοῖδεν,
ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ μεϝάλῃ τε βίῃ καὶ ἀϝήνορι θυμῷ
ϝείξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα, βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ ϝοι αἰδώς.
μέλλει μήν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
ἠὲ κασίϝνητον ὁμοϝάστριον ἠὲ καὶ υἱόν·
ἀλλ' ἦ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
τλητὸν ϝὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
αὐτὰρ ὅ ϝ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει. οὐ μήν ϝοι τό ϝε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
μὴ ἀϝαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθείομεν ἡμεῖς·
κωφὴν ϝὰρ δὴ ϝαῖαν ἀϝεικίζει μενεαίνων."
τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη
"εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ϝέπος, ἀρϝυρότοξε,
εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆι καὶ Ἕκτορι θήσετε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητός τε, ϝυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς ϝόνος, ἣν ἐϝὼ αὐτή
θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν,
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος ϝένετ' ἀθανάτοισιν.
πάντες δ' ἠντιάασθε θεοὶ ϝάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
δαίνυ' ἔχων φόρμιϝϝα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληϝερέτα Ζεύς
"Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν·
οὐ μὴν ϝὰρ τιμή ϝε μί' ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ

---

29 ὃς νείκεσσε θεὰς ὅτε ϝοι μέσσαυλον ἵκοντο,
τὴν δ' ᾔνησ' ἥ ϝοι πόρε μαχλοσύνην ἀλεϝεινήν.
45 ϝίϝνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέϝα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.

φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἳ Ϝιλίῳ εἰσίν·
ὣς γὰρ ἐμοί ϝ', ἐπεὶ οὔ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐϝίσης,
λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν ϝέρας ἡμεῖς.
ἀλλ' ἤ τοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν — οὐδέ πῃ ἔστιν
λάθρῃ Ἀχιλλῆος — θρασὺν Ἕκτορα· ἦ τέ ϝοι αἰεί
μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο,
ὄφρα τί ϝοι ϝείπω πυκινὸν ϝέπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς
δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ."
ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ϝῖρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
ἡ δὲ μολυβδαίνῃ ϝικέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
ἔρχεται ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
εὗρε δ' ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
εἵαθ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἣ δ' ἐνὶ μέσσῃς
κλαῖε μόρον ϝοῦ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς ϝοι ἔμελλεν
φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ϝῖρις
"ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα ϝειδώς."
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
"τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δέ
μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
εἶμι μέν, οὐδ' ἅλιον ϝέπος ἔσσεται, ὅττι κε ϝείπῃ."
ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
κυάνεον· τοῦ δ' οὔ τι μελάντερον ἔπλετο ϝέσθος·
βῆ δ' ἰέναι. πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ϝῖρις
ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην,
εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην· περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, ϝεῖξε δ' Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκεν
καί ῥ' εὔφρηνε ϝέπεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
"ἤλυθες Οὔλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσί· ϝοῖδα καὶ αὐτός·
ἀλλὰ καὶ ὣς ϝερέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.

ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ,
κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἐΰσκοπον ἀργεϊφόντην.
αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπτω,
αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱέι σῷ ἐπίτειλον.
σκύζεσθαί ϝοι ϝειπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν,
εἴ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ϝῖριν ἐφήσω
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα,
ἷξεν δ' ἐς κλισίην ϝοῦ υἱέος. ἔνθ' ἄρα τόν γε
εὗρ' ἁδινὰ στενάχοντα, φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·
τοῖσι δ' ὄις λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρί τέ μιν κατέρεξε, ϝέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
"τέκνον ἐμόν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διός δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
σκύζεσθαι σοί φησι θεούς, ϝὲ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα."
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"τῇδ' εἴη· ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει."
ὣς οἵ γ' ἐν νηῶν ἀγύρι μήτηρ τε καὶ υἱός
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ϝέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ϝῖριν δ' ὤτρυνεν Κρονίδης ἐς Ϝίλιον ἱρήν.
"βάσκ' ἴθι, Ϝῖρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο
ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ϝίλιον εἴσω
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τίς ϝοι ἕποιτο ϝεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
νεκρὸν ἄϝοι προτὶ ϝάστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδέ τί ϝοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος·
τοῖον ϝάρ ϝοι πομπὸν ὀπάσσομεν ἀρϝεϊφόντην,
ὃς ἄξει εἵως κεν ἄϝων Ἀχιλῆι πελάσσῃ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀϝάϝῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε ϝάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός."
ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ϝῖρις ἀελλόπος ἀϝϝελέουσα,
ἷξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε ϝόον τε.
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσι ϝείματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι ϝεραιός
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο ϝέροντος,
τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶ ϝεῇσιν.
θυϝατέρες δ' ἀνὰ δῶμα ϝιδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
τῶν μιμνησκόμεναι οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοί
χερσὶν ὑπ' Ἀρϝείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄϝϝελος, ἠδὲ προσηύδα
τυτθὸν φθεϝξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε ϝυῖα.
"θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὴν ϝάρ τοι ἐϝὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
ἀλλ' ἀϝαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄϝϝελός εἰμί,
ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέϝα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
λύσασθαί σ' ἐκέλευεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τίς τοι ἕποιτο ϝεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
νεκρὸν ἄϝοι προτὶ ϝάστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος·
τοῖος ϝάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται ἀρϝεϊφόντης,
ὅς σ' ἄξει εἵως κεν ἄϝων Ἀχιλῆι πελάσσῃ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀϝάϝῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε ϝάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,

ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός."
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ϝειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ϝῖρις,
αὐτὰρ ὅ ϝ' υἷας ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
ὁπλίσαι ἠνώϝει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα
κέδρινον ὑψόροφον, ὃς ϝλήνεα πολλὰ κεχάνδειν.
ἐς δ' ἄλοχον Ϝεκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε
"δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄϝϝελος ἦλθεν
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
ἀλλ' ἄϝε μοι τόδε ϝειπέ, τί τοι φρεσὶ ϝείδεται εἶναι;
αἰνῶς ϝάρ μ' αὐτόν ϝε μένος καὶ θυμὸς ἄνωϝεν
κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν."
ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ ϝυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ
"ὤ μοι, πῇ δή τοι φρένες οἴχονθ', ᾗς τὸ πάρος περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσι ϝανάσσεις.
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλούς
υἱέας ἐξενάριξε. σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
εἰ ϝάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅ ϝε, οὔ σ' ἐλεήσει
οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
ἥμενοι ἐν μεϝάρῳ. τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταιή
ϝιϝνομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
ἀρϝίποδας κύνας ἆσαι, ἑϝῶν ἀπάνευθε τοκήων,
ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐϝὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἂν τιτὰ ϝέρϝα ϝένοιτο."
τὴν δ' αὖτε προσέϝειπε ϝέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτή
ὄρνις ἐν μεϝάροισι κακὸς πέλευ· οὐδέ με πείσεις.
εἰ μὲν ϝάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
ἢ οἳ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ' — αὐτὸς ϝὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην —
εἶμι, καὶ οὐχ ἅλιον ϝέπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

---

214 παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὔ ϝε κακιζόμενόν ϝε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων
ἑστεῶτ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς."

βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς
ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην."
ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν,
ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὅ ϝοι Θρῇκες πόρον ἄνδρες
ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
λύσασθαι φίλον υἱόν. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
αἰθούσης ἀπέϝεργε ϝέπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων.
"ϝέρρετε, λωβητῆρες ἐλεγχέες. οὔ νυ καὶ ὑμῖν
ϝοίκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
ῥηίτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγώ γε,
πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
ὀφθαλμοῖσι ϝιδεῖν, βαίην δόμον Ἄϝιδος εἴσω."
ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' υἱάσι ϝοῖσιν ὁμόκλα,
νεικείων Ἕλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην
Δηίφοβόν τε καὶ Ἱππόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν.
ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν
"σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. εἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι,
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωίλον ἱππιοχάρμην
Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ϝεϝῴκειν
ἀνδρός γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῖο.
τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
ϝαρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;"
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν

ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐύτροχον ἡμιονείην
καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ᾽ αὐτῆς,
κὰδ δ᾽ ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον
πύξινον ὀμφαλόεν, ἐὺ ϝοιήκεσσιν ἀρηρός,
ἐκ δ᾽ ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐυξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον,
τρὶς δ᾽ ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ᾽ ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ᾽ ἔκαμψαν.
ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐυξέστης ἐπ᾽ ἀπήνης
νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι᾽ ἄποινα,
ζεῦξαν δ᾽ ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιϝεργούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιός
αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐυξέστῃ ἐπὶ φάτνῃ.
  τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε᾽ ἔχοντες·
ἀγχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθ᾽ Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
ϝοῖνον ἔχουσ᾽ ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
στῆ δ᾽ ἵππων προπάροιθε, ϝέπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
"τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὔχεο ϝοίκαδ᾽ ἱκέσθαι
ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἂρ σέ γε θυμός
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
ἀλλ᾽ εὔχευ σύ γ᾽ ἔπειτα κελαινεφέι Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
αἴτει δ᾽ οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ ϝοι αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν καί ϝευ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων.
εἰ δέ τοι οὐ δώσει ϝεὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεύς,
οὐκ ἂν ἐγώ γέ σ᾽ ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
νῆας ἐπ᾽ Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα."
  τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοϝειδής
"ὦ γύναι, οὐ μήν τοι τόδ᾽ ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω·
ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ᾽ ἐλεήσῃ."
  ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν᾽ ὁ γεραιός
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ᾽ ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ϝῆς ἀλόχοιο·

εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ ϝοῖνον
οὐρανὸν εἰσανιδών, καὶ φωνήσας ϝέπος ηὔδα.
"Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέϝιστε,
δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθέμεν ἠδ' ἐλεεινόν,
πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄϝϝελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν καί ϝευ κράτος ἐστὶ μέϝιστον,
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων."
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε μητιέτα Ζεύς.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
μόρφνον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐὺ κληῖσ' ἀραρυῖα,
τόσσ' ἄρα τοῦ ϝεκάτερθεν ἔσαν πτερά· ϝείσατο δέ σφιν
δεξιὸς ἀΐξας διὰ ϝάστεος. οἱ δὲ ϝιδόντες
ϝήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
σπερχόμενος δ'. ὁ ϝεραιὸς ἐϝοῦ ἐπεβήσετο δίφρου,
ἐκ δ' ἔλασεν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων, αὐτὰρ ὄπισθεν
ἵπποι, τοὺς ὁ ϝέρων ἐφέπων μάστιϝι κέλευεν
καρπαλίμως κατὰ ϝάστυ. φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡς εἰ θανατόνδε κιόντα.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ϝίλιον ἀπονέοντο,
παῖδες καὶ ϝαμβροί, τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
ἐς πεδίον προφανέντε· ϝιδὼν δ' ἐλέησε ϝέροντα.
αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα
"Ἑρμεία· σοὶ ϝάρ τε μάλιστά ϝε φίλτατον ἐστίν
ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τε κλύες ᾧ κ' ἐθέλῃσθα·
βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὣς ἄϝαϝ' ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
τῶν ἄλλων Δαναῶν πρὶν Πηλεϊωνάδ' ἱκέσθαι."
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀρϝεϊφόντης.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑϝρήν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα ϝαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο,
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλϝει
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐϝείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀρϝεϊφόντης.

αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανεν,
βῆ δ' ἰέναι κούρῳ αἰσυμνητῆρι ϝεϝοικώς,
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲκ Ϝίλοιο ἔλασσαν,
στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν,
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ϝιδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε
"φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νοῦ ϝέργα τέτυκται.
ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀίω.
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἤ μιν ἔπειτα
γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, εἴ κ' ἐλεήσῃ."
ὣς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς,
ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
στῆ δὲ ταφών. αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθών,
χεῖρα γέροντος ἑλὼν ἐξείρετο καὶ προσέϝειπεν.
"πῇ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ σύ γ' ἔδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιούς,
οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν.
τῶν εἴ τίς σε ϝίδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ϝεϝίσκω."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"οὕτω πῃ τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ ϝεῖδος ἀγητός,
πέπνυσαί τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔϝειπες.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἠέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα τοι τάδε περ σόα μίμνῃ,
ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ϝίλιον ἱρήν
δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλεν
σὸς παῖς· οὐ μὴν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν."

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἐξ ἐσσι τοκήων,
ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης
"πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον.
τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξέι χαλκῷ.
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
εἴα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς ἐυϝεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοί ἐστι Πολύκτωρ.
ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί, γέρων δὲ δὴ ὡς σύ περ ὧδε,
ἓξ δέ ϝοι υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ ϝοι ἕβδομος εἰμί·
τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι.
νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γάρ
θήσονται περὶ ϝάστυ μάχην ϝελίκωπες Ἀχαιοί.
ἀσχαλόωσι γὰρ οἵδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
εἴς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
ἢ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάις, ἦέ μιν ἤδη
ϝῇσι κυσὶν μελεϊστὶ ταμὼν προύθηκεν Ἀχιλλεύς."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης
"ὦ γέρον, οὔ πω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηί
αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ ϝοι ἠώς
κειμένῳ, οὐδέ τί ϝοι χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
ἔσθουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν.
ἦ μέν μιν περὶ σῆμα ϝεοῦ ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει ἀκηδέστως, Ἠὼς ὅτε δῖα φανήῃ,
οὐδέ μιν αἰσχύνει. θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν
οἷον ἐϝερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος
καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεί σφι φίλος περὶ κῆρι."
ὣς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων καὶ ἀμείβετο μύθῳ
"ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι

ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὔ ποτ᾽ ἐμὸς πάις, εἴ ποτ᾽ ἔην ϝε,
λήθετ᾽ ἐνὶ μεϝάροισι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
τῷ ϝοι ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
ἀλλ᾽ ἄϝε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,
αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σύν ϝε θεοῖσιν
ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκωμαι."
τὸν δ᾽ αὖτε προσέϝειπε διάκτορος ἀρϝεϊφόντης
"πειρᾷ ἐμεῖο ϝεραιὲ νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
τὸν μὲν ἐϝὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε ϝένηται.
σοὶ δ᾽ ἂν ἐϝὼ πομπὸς καί κεν κλυτὸν Ἄρϝος ἱκοίμην,
ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο."
ἦ, καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους
καρπαλίμως μάστιϝα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
ἐν δ᾽ ἔπνευσ᾽ ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠύ.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πύρϝους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
τοῖσι δ᾽ ἐφ᾽ ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀρϝεϊφόντης
πᾶσιν, ἄφαρ δ᾽ ὤιξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
ἐς δ᾽ ἄϝαϝεν Πρίαμόν τε καὶ ἀϝλαὰ δῶρ᾽ ἐπ᾽ ἀπήνης.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο
ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
δοῦρ᾽ ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
λαχνήεντ᾽ ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
ἀμφὶ δέ ϝοι μεϝάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ᾽ ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
τρεῖς δ᾽ ἀναοίϝεσκον μεϝάλην κληῖδα θυράων,
τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ᾽ ἄρ᾽ ἐπιρρήσσεσκε καὶ οιος·
δή ῥα τόθ᾽ Ἑρμείας ἐριούνιος ᾧξε ϝέροντι,
ἐς δ᾽ ἄϝαϝεν κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
ἐξ ἵππων δ᾽ ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα, φώνησέν τε
"ὦ ϝέρον, ἦ τοι ἐϝὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα,
Ἑρμείας· σοὶ ϝάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν.
ἀλλ᾽ ἦ τοι μὲν ἐϝὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ᾽ Ἀχιλῆος
ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀϝαπαζέμεν ἄντην·
τύνη δ᾽ εἰσελθὼν λαβὲ ϝούνατα Πηλεΐωνος,

καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο
λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα ϝοι σὺν θυμὸν ὀρίνῃς."
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ καταῦθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων
ἵππους ἡμιόνους τε. ϝέρων δ' ἰθὺς κίε ϝοίκου,
τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε διίφιλος. ἐν δέ μιν αὐτόν
εὗρ', ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τὼ δὲ δύ' οἴω,
ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος,
ποίπνυον παρεόντε. νέον δ' ἀπέληϝεν ἐδωδῆς
ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέϝας, ἄϝχι δ' ἄρα στάς
χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε ϝούνατα καὶ κύσε χεῖρας
δεινὰς ἀνδροφόνους, αἵ ϝοι πολέας κτάνον υἷας.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
ὣς Ἀχιλεὺς θάμβησε ϝιδὼν Πρίαμον θεοϝειδέα.
θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ϝίδοντο.
τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"μνῆσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιϝείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τηλίκου ὥς περ ἐϝών, ὀλοῷ ἐπὶ ϝήραος οὐδῷ.
καὶ μήν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
τείρουσ', οὐδέ τις ἔστιν ἀρὴν καὶ λοιϝὸν ἀμῦναι.
ἀλλ' ἤ τοι κεῖνός ϝε σέθεν ζώοντος ἀκούων
χαίρει τ' ἐν θυμῷ, καὶ ϝέλπεται ἤματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθε μολόντα·
αὐτὰρ ἐϝὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι.
πεντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον υἷες Ἀχαιῶν·
ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεϝάροισι ϝυναῖκες.
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ ϝούνατ' ἔλυσεν·
ὃς δέ μοι οἶος ἔην, ϝεῖρυτο δὲ ϝάστυ καὶ αὐτούς,
τὸν σὺ πρώην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἕκτορα. τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
μνησάμενος σοῦ πατρός. ἐϝὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
ἔτλην δ' οἷ' οὔ πώ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,

ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ᾽ ὀρέγεσθαι."
ὣς φάτο, τῷ δ᾽ ἄρα πατρὸς ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε γόοιο·
ἁψάμενος δ᾽ ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ϝῆκα γέροντα.
τὼ δὲ μνησαμένω ὃ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
κλαῖ᾽ ἁδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖε ϝεὸν πατέρ᾽, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ᾽ ὀρώρειν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
αὐτίκ᾽ ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἰκτείρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
καί μιν φωνήσας ϝέπεα πτερόεντα προσηύδα.
"ἆ δείλ᾽, ἦ δὴ πολλὰ κάκ᾽ ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλούς
υἱέας ἐξενάριξα· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ᾽ ἔμπης
ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
ζώειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ᾽ ἀκηδέες εἰσίν.
δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων.
ᾧ μέν κ᾽ ἀμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅ γε κύρεται ἄλλοτε δ᾽ ἐσθλῷ·
ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκεν
καί ϝε κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
φοιτᾷ δ᾽ οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
ὣς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἐκέκαστο
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ϝάνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
καί ϝοι θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
ἀλλ᾽ ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι ϝοι οὔ τι
παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
ἀλλ᾽ ἕνα παῖδ᾽ ἔτεκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἕδος, ἐντὸς ἐϝέργει

514 καί ϝοι ἀπὸ πραπίδων ἦλθ᾽ ἵμερος ἠδ᾽ ἀπὸ γυίων,

καὶ Φρυγίη καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
αἰεί τοι περὶ ϝάστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος,
οὐδέ μιν ἀνστήσεις· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"μή μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἕκτωρ
κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα
λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσι ϝίδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα."
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ϝιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτός
Ἕκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
μήτηρ ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
καὶ δὲ σὲ γιγνώσκω Πρίαμε φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας
ῥεῖα μετοχλήσειε θυράων ἡμετεράων.
τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω
καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς."
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὣς ἆλτο θύραζε,
οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
ἥρως Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὕς ῥα μάλιστα
τῖ' Ἀχιλεὺς ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἷσαν· ἐυξέστης δ' ἀπ' ἀπήνης
ᾕρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐύννητόν τε χιτῶνα,
ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίη ϝοικόνδε φέρεσθαι.
δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ϝίδοι υἱόν,

---

556 πολλά, τά τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.

μὴ ὃ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐ ϝερύσαιτο
παῖδα ϝιδών, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινϑείη φίλον ἦτορ
καί ϝε κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
αὐτὸς τόν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέϑηκεν ἀείρας,
σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐυξέστην ἐπ' ἀπήνην.
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
"μή μοι Πάτροκλε σκυδμαινέμεν, εἴ κε πύϑηαι
εἰν Ἄϝιδός περ ἐὼν ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὔ μοι ἀϝεικέα δῶκεν ἄποινα.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέϝοικεν."
ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤιε δῖος Ἀχιλλεύς,
ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ ἔνϑεν ἀνέστη,
τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦϑον.
"υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεϑα δόρπου.
καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
ἓξ μὲν ϑυγατέρες ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ϝεισάσκετο καλλιπαρῄῳ.
φῆ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
τὼ δ' ἄρα καὶ δοιώ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
οἳ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
κατϑάψαι, λαοὺς δὲ λίϑους ποίησε Κρονίων·
τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ ϑάψαν ϑεοὶ Οὐρανίωνες.
ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεϑα, δῖε γεραιέ,
σίτου. ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισϑα
Ϝίλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται."
ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄιν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεύς
σφάξ'· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,

---

614 νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
ἐν Σιπύλῳ, ὅϑι φασὶ ϑεάων ἔμμεναι εὐνάς
νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον ἐρρώσαντο,
ἔνϑα λίϑος περ ἐοῦσα ϑεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.

μίστυλλόν τ᾽ ἄρ᾽ ἐπισταμένως, πεῖράν τ᾽ ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ϝερύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ᾽ ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
ἤ τοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ᾽ Ἀχιλῆα,
ὅσσος ἔην οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ϝεϝῴκειν·
αὐτὰρ ὃ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
εἰσορόων ὄψιν τ᾽ ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
τὸν πρότερος προσέϝειπε γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα κεν ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν
ἐξ οὗ σῇς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάις ὤλεσε θυμόν,
ἀλλ᾽ αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἴθοπα ϝοῖνον
λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔ τι πεπάσμην."
ἦ ῥ᾽, Ἀχιλεὺς δ᾽ ἑτάροισι ϝιδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
δέμνι᾽ ὑπ᾽ αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλά
πορφύρε᾽ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ᾽ ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ᾽ ἐνθέμεναι ϝούλας καθύπερθε ϝέσασθαι.
αἱ δ᾽ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
αἶψα δ᾽ ἄρα στόρεσαν δοιὼ λέχε᾽ ἐγκονέουσαι.
τὸν δ᾽ ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν
ἐνθάδ᾽ ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεί
βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστίν.
τῶν εἴ τίς σε ϝίδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκ᾽ ἂν ἐκϝείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε ϝειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,
ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω."
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοϝειδής
"εἰ μὲν δή μ᾽ ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
ϝοῖσθα γὰρ ὡς κατὰ ϝάστυ ἐϝέλμεθα, τηλόθι δ᾽ ὕλη

ἀξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοόφμεν,
τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινῦτό τε λαός,
ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴ περ ἀνάγκη."
τὸν δ' αὖτε προσέϝειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
"ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις·
σχήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον ὅσσον ἄνωγας."
ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερήν, μή πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης ἐυπήκτου·
τῷ δὲ Βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταί
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔϝειπεν.
"ὦ γέρον, οὔ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὕδεις
ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς.
καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, εἴ κ' Ἀγαμέμνων
γνώῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί."
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε,
ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
οἳ δ' ἐς ϝάστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ϝικέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
ἑστεῶτ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ϝαστυβοώτην,

---

693 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,

τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ϝίδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ϝάστυ.
"ὄψεσθε, Τρῶες καὶ Τρῳάδες, Ἕκτορ' ἰόντες,
εἴ ποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλι τ' ἦν παντί τε δήμῳ."
ὣς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνήρ
οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν ἐύτροχον ἀίξασαι,
ἁπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος.
καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα
"ϝείξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε."
ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ ϝεῖξαν ἀπήνῃ.
οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδούς
θρήνων ἐξάρχους, οἵ τε στονόεσσαν ἀοιδήν
οἱ μὲν δὴ θρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
"ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
λείπεις ἐν μεγάροισι· πάις δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
πέρσεται. ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτήν
ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα.
αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσιν,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
ἕψεαι, ἔνθα κε ϝέργα ἀϝεικέα ϝεργάζοιο
ἀθλεύων πρὸ ϝάνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Ἀχαιῶν
ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
χωόμενος, ᾧ δή που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ
ἢ πατέρ' ἠὲ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ·
τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ϝάστυ,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,

Ἕκτορ. ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά·
οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας,
οὐδέ τί μοι ϝεῖπας πυκινὸν ϝέπος, οὗ τέ κεν αἰεί
μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσα."
ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο.
"Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
ἦ μήν μοι ζωός περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
οἳ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
πέρνασχ', ὅν τιν' ἕλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ,
πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἑϝοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς·
νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
κεῖσαι, τῷ ϝίκελος ὅν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ϝοῖς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν."
ὥς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινεν.
τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο.
"Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ μήν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοϝειδής,
ὅς μ' ἄγαγεν Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐϝεικοστὸν ϝέτος ἐστίν
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
ἀλλ' οὔ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ϝέπος οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
δαέρων ἢ γαλόων ἢ ϝεινατέρων ἐυπέπλων,
ἢ ϝεκυρή (ϝεκυρὸς δὲ πατὴρ ὣς ἤπιος αἰεί),
ἀλλὰ σὺ τόν γε ϝέπεσσι παραιφάμενος κατέρυκες.
τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἤπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν."
ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στένε δῆμος ἀπείρων.
λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔϝειπεν.
"ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ϝάστυδε, μηδέ τι θυμῷ
δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,

---

772 σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ϝεπέεσσιν.

μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς."
  ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ϝάστεος ἠγερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι ϝοίνῳ
πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα λευκ' ἐλέγοντο κασίγνητοί θ' ἕταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθεν
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν.
ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν· περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντῃ,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
  ὣς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

790 αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,

ANNOTATIO.

V vetus aliquis grammaticus, R auctor recentior.
diductae litterae vocum sunt semel lectarum

A

1. *μῆνιν: μηνὶν* V *ἄειδε: Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος "ἐννέπετε Κρονίδαο Διὸς μεϝάλοιο θύϝατρες"*

2. *ἢ: ἦ* V 3. *ψυχὰς: κεφαλὰς* Apollonius Rhodius. cf. *Λ* 55 4. 5. *ἀθετεῖ Ζηνόδοτος* 5. *πᾶσι: δαῖτα* Zenodotus ap. Athen. p. 12 f. Aeschylus Suppl. 801: *κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν*

βουλή: βουλῇ V. Stasinus: *ἦν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' [ἀνδρῶν] . . . βαθυστέρνου πλάτος αἴης. Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκιναῖς πραπίδεσσι σύνθετο κουφίσαι ἀνθρώπων παμβώτορα ϝαῖαν, ῥιπίσσας πολέμου μεϝάλην ἔριν Ἰλιακοῖο, ὄφρα κενώσειεν θανάτῳ βάρος. οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ ἥρωες κτείνοντο, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή* (Hermann ad Eurip. Hel. 40). cf. *Τ* 273 et *Θ* 82 6. *διαστήτην ἐρίσαντες: διὰ στήτην ἐρίσαντο* schol. Dionysii Thracis (Bekk. Anecd. p. 735 2)

7.* *Ἀτρεΐδης: Ἀτρείδης*, sicut omnium patronymicorum soluta nunc est diphthongus 8. *τ' ἄρ: τάρ* V *σφωε: σφῶϊ* vel Zenodotus vel Dionysius Sidonius 9. *ὃ: ὁ* 11. *ἠτίμασεν: ἠτίμησ'* codices plurimi. legitur *ἀτιμάζειν* in Iliade semel, *Ι* 450, in Odyssea saepe 15. *λίσσετο* codex Venetus: ceteri *ἐλίσσετο* 16. *Ἀτρεΐδα: Ἀτρείδας* V 17. *Ἀτρείδα* Heynius: legebatur *Ἀτρεῖδαι* 19. *καὶ ϝοίκαδ'* Heynius: olim *εὖ δ' οἴκαδ'*. cf. *Ι* 393 20. sunt qui *λύσαιτε* et *δέχεσθε* legant 21.* *υἷα ϝεκηβόλον: υἱὸν ἑκηβόλον* 24. *Ἀτρεΐδῃ Ἀϝαμέμνονι: Ἀτρείδεω Ἀϝαμέμνονος* Zenodotus 25. **ἀφίῃ: ἀφίει* 28. *χραίσμῃ:* v. Buttmann Lexil. 1

29—31. *ἀθετοῦνται* (ab Aristarcho) 31. *ἀντιόωσαν:* v. Buttmann. Lexil. 2 33. * *ὠς: ὣς*, idque ubique *ἔδεισεν* Aristarchus; cf. schol. ad *Θ* 423, *Ο* 123, *Ψ*

417. ceteri ἔδδεισεν 34. ἀκέων: ἀχέων Zenodotus; cf. Buttmann. Lex. 3 39. εἴ: ὥς schol. ad *Θ* 203 41. τόδε Herodianus, τὸ δέ Aristarchus 42. τίσειαν: τίσαιεν Zenodotus 43. *δὲ κλύε: δ' ἔκλυε 46—47. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 47. ἐοικώς: ἐλυσθείς Zenodotus schol. ad *M* 463 51. ἐφιείς: ἀφιείς R 52. θαμεῖαι Pamphilus, θαμειαί Aristarchus 55. ἐπὶ φρεσὶ etiam *Θ* 218, ἐνὶ *λ* 146 et *π* 291, ἐν *Π* 83 et *T* 121 56. 98. ὁρᾶτο: ὁρῆτο Zenodotus 57. ὁμηϝερέες: ὁμηϝυρέες R 59 πάλιν πλαϝχθέντας: παλιμπλαϝχθέντας Aristarchus 60. εἴ: οἵ Zenodotus 62. ἐρείομεν: cf. ἐρέων *H* 128 63. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 64. δ̔ς Bentleius: vulgo ὅς κ' εἴπῃ R: εἴποι. cf. *Γ* 287 et 460, *σ* 335 65. ἤτ' ἄρ' — ἤθ' Thierschius. εἴ ταρ — ἠδ' V, et v. 93. οὔ ταρ — οὐδ'; cf. Lehrs. Q. E. p. 131. legebatur εἴτ' ἄρ' — εἴθ' 66. *εἴ: αἴ κνίσης ante Aristarchum 68. κατ' ἄρ' ἕζετο: ἐκαθέζετο Zenodotus. idem v. 611 ἔνθ' ἐκάθευδεν 69. Κάλχας: μάντις Zenodotus ὅτι δέ τινές φασιν ἐν τῇ τοῦ Κάλχαντος Ὁμηρικῇ ϝενεαλοϝίᾳ στίχους ἐκλελοιπέναι Πορφύριος ἱστορεῖ, ἐκτιθέμενος καὶ στίχους δύο ἐν οἷς Εὐβοεύς τε φαίνεται εἶναι καὶ Ἄβαντος ἀπόϝονος. Eustathius 70. ϝῄδη: ᾔδει R 73. Zenodotus ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα *ἐὺ φρονέων: εὐφρονέων 77. *ἦ μήν: ἠμέν V, ἦ μέν R. unus εἰ — ἀρήξεις 79. Ἀρϝείων: an Ἀρϝεΐων? 80. ἀθετεῖ Ζηνόδοτος: an cum 81—3? idem κρείσσω tam hoc loco quam *B* 71 et 92, ϝλυκίω *Λ* 249 82. τε codex Venetus et schol. *Ξ* 136; cf. *K* 225: ϝε 83. φράσαι: φράσον Zenodotus ἤ: εἴ 84. πόδας — 58 85. ϝοῖσθα: οἶσθας alii. cf. Lehrs. Q. E. p. 275, qui mavult ᾔδεις 86. Κάλχαν: Κάλχα Zenodotus, cui ad *M* 231 datur Πουλυδάμαν. cf. ad *N* 68 et 222 89. ἐποίσει: ἐφήσει R, ut *ν* 376 91. Ἀχαιῶν Zenodotus Aristophanes Aristarchus cum Sosigene, ἐνὶ στρατῷ reliqui. cf. 244, 412 96. ἀθετεῖται 97. Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιϝὸν ἀπώσει Aristarchus cum Massiliensi et Rhiano (cf. 456); λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει Zenodotus. pro χεῖρας Marklandus κῆρας; cf. *Φ* 548. ἐφέξει R 99. ἀπριάτην hic et *ξ* 317 ἀνάποινον 100. τότε: αἴ Zenodotus 101. = 68 102. * εὐρὺ

κρείων: εὐρυκρείων 104. λαμπετόωντι 106. τὸ κρήγυον: τὰ κρήγυα Bentleius εἶπας Aristarchus, εἶπες ceteri 108. οὔτε — οὔτε τέλεσσας: οὐδέ — οὐδ' ἐτέλεσσας Aristophanes et Aristarchus 110. ἀθετεῖται 113. προβέβουλα 114. οὔ ἕθεν Aristarchus: οὐ ἕθεν 116. ὥς: plerique ὡς ἄμεινον: ἄριστον R 117. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος σόον: σῶν Aristarchus 119. ἀγέραστος 120. λεύσσετε: λεύσετε V 122. κύδιστε: κέρδιστε Bentleius φιλοκτεανώτατε: φιλοκτεανέστατε Aristophanes 124. που: πω alii 126. ταῦτ': ταύτ' Tyrannion, i. e. τὰ αὐτὰ παλίλλογα 128. τριπλῇ τετραπλῇ εἴ: αἴ 129. Τροίην Zenodotus: Τροΐην Aristarchus, i. e. Τρωικήν 130. τὸν — προσέφη 84 131. *μὴ δή: μηδ'. cf. Δ 545, Ε 684, Κ 447, Ρ 501, Υ 200, Ψ 7, Ω 65 133—4. ἀθετοῦνται 133. v. Hermann. Orph. p. 814. cf. Π 652 135. δώσουσι — 123 136. ἄρσαντες Herodianus, ἁρσαντες Aristarchus 137. δώωσιν: δώσουσιν R 139. ἀθετεῖται κεχολώσεται Υ 301 Ψ 543 142 et 309. ἐς: ἐν Aristarchus 142. ἐπίτηδες: ἐπιτηδὲς Aristarchus; cf. Buttmann. Lex. 14, Lehrs. Q. E. p. 141 143. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 148. προσέφη — 84 154. πώποτε, ὑφ' ἕν, Aristarchus 156. ἐπεὶ ἦ: ἐπειδὴ *μεσηγύς: μεταξύ 157. σκιόεντα: σκιόωντα Aristarchus 159. τιμὴν: ποινὴν Etym. M. ἀρνύμενοι: ἀρνύμενος Zenodotus; cf. Ε 552 160. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 162. πόλλ' ἐμόγησα: πολλὰ μόγησα Aristarchus 163. *μὴν: μὲν ὁππότ': οὐδ' ὅτ' Zenodotus 164. *εὖ ναιόμενον: εὐναιόμενον 166. δασμὸς 168. ἐπεί κε κάμω Aristarchus et Herodianus, ἐπὴν κεκάμω alii 169. Φθίηνδ' Zenodotus et Aristarchus: alii Φθίην 170.* ξὺν: σὺν σ' i. e. σοι. sic μ' pro μοι Ζ 165, Ι 673, Κ 544, Ν 481, Ρ 100, Ψ 579, δ 367, ψ 21. 172. = 121 et 7 173. ἐπέσσυται: ἐέλδεται V; cf. Ι 42 173. 282. 296. 298. *ἐγώ γε: ἔγωγε 174. παρ': πάρ' *ἐμοί γε: ἔμοιγε 175. μητιέτα: μητίετα Aristarchus 176. διοτρεφέων βασιλήων: ἐκ γὰρ μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί, ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες Hesiodus Th. 94

177. ἐντεῦθέν μετενήνεκται ἐν τῇ α ῥαψῳδίᾳ ἐπὶ τὸν πρὸς Ἀχιλλέα ὑπὸ Ἀϝαμέμνονος λόϝον. schol. ad Ε 891 178. *ξὺν: σὺν 183. σὺν — 179 187. ὁμοιωθήμεναι hic et ϝ 120 ἄντην: ἄντα schol. Β 153 189. μερμήριξεν: μερμήριζεν R 191. ἐναρίζοι schol. Ψ 679 et Apollonius Sophista: ἐναρίξοι. praestat fortasse ἐναρίξαι 192. ἀθετεῖται 193. *εἷος: ἕως 197. Πηλεΐωνα: Πηλείωνος V 198. φαινομένη: φαινομένην V 199. *δὲ τράπετ᾽: δ᾽ ἐτράπετ᾽ 203. ἴδῃς: ἴδῃ Aristarchus; cf. Δ 205 et 195 204. τελέεσθαι ὀίω Aristarchus, τετελέσθαι ὀίω alii, τετελεσμένον ἔσται Zenodotus 205. ὑπεροπλίῃσι 207. *εἴ: αἴ 208—9. = 195-6. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 212. τετελεσμένον ἔσται: τετελέσθαι ὀίω Zenodotus 214. ἡμῖν: ἧμιν Aristarchus 215. = 84 216. * μὴν: μὲν 219—220. Ζηνόδοτος μεταϝράφει "ὡς εἰπὼν πάλιν ὦσε μέϝα ξίφος, οὐδ᾽ ἀπίθησεν" καὶ τοὺς δύο ἕνα ἐποίησεν 221. 394. *Οὔλυμπόνδε: Οὔλυμπόνδε 221. *βεβήκειν: βεβήκει 222. αἰϝιόχοιο Διὸς 202 223. *ἀταρτηροῖσι ϝέπεσσιν: ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν 225—233. Ζηνόδοτος τοῦτον τὸν τόπον ἠθέτηκεν 225. ϝοινοβαρές 230. ἀντία Bentleius: ἀντίον. cf. Υ 80, 88, 113, 118. Φ 431, ο 377 231. δημοβόρος 235. τομὴν 241. * ξύμπαντας: σύμπαντας τότε Aristarchus: alii τοῖς 251. οἵ: αἵ Zenodotus * ἠδὲ ϝένοντο: ἠδ᾽ ἐϝένοντο 253. = 73 254. ὢ: ὦ apud Eustathium 258. βουλὴν: βουλῇ ante Aristarchum 260. ὑμῖν Zenodotus et Apollonius Sophista: ἡμῖν 261. ἀθέριζον Π. 264. τ᾽ Ἐξάδιον: τε Ξάδιον V 265. abest a Veneto 267. *καρτίστοισι μάχοντο: καρτίστοις ἐμάχοντο 268. ὀρεσκῴοισι hic et ι 155 269. μὴν: μὲν μεθομίλεον: μεθ᾽ ὁμίλεον Aristarchus 270. ἐξ ἀπίης ϝαίης π 18 271. ἔμ᾽ αὐτὸν: ἐμωυτὸν Zenodotus 273. μήν: μέν ξύνιεν Aristarchus: alii ξύνιον 275. ἀποαίρεο: ἀποαιρέο Schaeferus ad schol. Apollon. p. 176 277. Πηλεΐδη ἔθελ᾽: Πηλείδηθελ᾽ Aristarchus 281. ὅδε: ὅϝε 285. = 130 288. πᾶσιν δὲ Bentleius: πάντεσσι δ᾽. cf. ν 25 291. προθέωσιν Freytagus: προθέουσιν 292. ὑποβλήδην 294. *ὅττι: ὅ ττι vel ὅ, ττι 295.* ἐμοί ϝε: ἔμοιϝε 296. ἀθε-

τεῖται ἐϝώ ϝ': ἔϝωϝ'. sic ubicunque recurrit

298. μαχήσομαι Aristarchus post Massiliensem Argolicam Sinopensem, cum Antimacho et Aristophane: μαχέσσομαι Heracleon

299. ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ ϝε δόντες: ἐπεί ῥ' ἐθέλεις ἀφελέσθαι Zenodotus

304. μαχησαμένω Aristarchus, non μαχεσσαμένω 310. καλλιπάρῃον 184 311. ἐν: ἂν R 314. λύματ' ἔβαλλον: λύματα βάλλον Aristarchus 322. Πηληιάδεω — 1

323. ἑλόντ': ἑλόντε Aristarchus; cf. Lehrs. Q. E. p. 49. Βρισηίδα — 184 324. = 137.

325.* ξὺν: σὺν 326.* προΐῃ: προΐει. item 336

327. ἀϝέκοντε βάτην: ἀέκοντ' ἐβάτην Vindob., recte παρὰ — 316 336. σφῶι: σφῶιν Zenodotus

337.* Πατρόκλεες: Πατρόκλεις 340. ἀπηνέος: ἀναιδέος Seleucus * δὴ: δ'. cf. 394, 503 344. μαχέοιντο: μαχέονται Thierschius 346. Βρισηίδα — 323

350. θῖν': θίν' sch. Vict. K 277 ἐπ' ἀπείρονα Aristarchus, non ἐπὶ οἴνοπα 351. ὀρεϝνύς: ἀναπτάς Zenodotus. alii ἀνασχών, quod est 450 355. = 102

357. * δάκρυ χέων: δακρυχέων. perinde 360 * δὲ κλύε: δ' ἔκλυε 363. εἴδομεν: εἰδόμεν Pamphilus

364. βαρὺ στενάχων: βαρυστενάχων στενάχων Aristarchus, στεναχῶν Dionysius Sidonius. προσέφη — 215

365. τί ῆ V: τίη ταῦτα ἰδυίῃ: ταῦτ' εἰδυίῃ ἀϝορεύω: ἀϝορεύσω R ἀλλότριοι οἱ ἐπιφερόμενοι στίχοι κζ (366—92) 368. υἷες — 276

369. Χρυσηίδα — 143 371-75. = 12-16

374. λίσσετο Aristarchus: ἐλίσσετο 376—80. = 22-5

379. *ἀφίῃ: ἀφίει 381. ἐπεὶ μάλα: ἐπεί ῥά νύ Cypria et Cretensis 384. στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 229

387. *Ἀτρεΐωνα: Ἀτρείωνα 393. ἑῆος: ἑοῖο Zenodotus; alii ἑ῀ος 395. ἠέ τι Heynius: ἠὲ καὶ. cf. E 879, ϝ 99, δ 163. 396. ϝάρ σεο Aristarchus: ϝάρ σέο

396—406. ἀθετεῖ Ζηνόδοτος 398. ἀϝεικέα λοιϝὸν 97

400. καὶ Παλλὰς Ἀθήνη: καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων Zenodotus

402. ἑκατόϝχειρον: ἑκατόϝχειρα R 404. βίῃ Aristarchus: βίην. Zenodotus βίῃ πολὺ φέρτατος ἦεν πάντων οἳ ναίουσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα. cf. Hermann. h. Cer. 66

406. ὑπέδεισαν Aristarchus: ὑπέδδεισαν

408. 410. * εἴ: αἴ 411. Ἀτρεΐδης — 355 414.* σε τρέφον: σ' ἔτρεφον 414. τεκοῦσα: παθοῦσα schol. Δ 31 415. * εἴθ': αἴθ' 421. νῦν: νὺν Tyrannion 423. μετ' ἀμύμονας: μετὰ Μέμνονας V 424. κατὰ: μετὰ V, vel ἐπὶ ἕποντο: ἕπονται Aristarchus 431. = 99 et 100 432. ἐντὸς: ἐϝϝὺς Aristarchus 433. στείλαντο, θέσαν δ': στεῖλάν τε θέσαν τ' Wakefieldus coll. ϝ 11, π 353 434. ἱστοδόκῃ προτόνοισιν Il. ὑφέντες Zenodotus, ἀφέντες vel ἐφέντες Aristarchus 435. προέρεσσαν cum Argolica et Sinopensi Sosigenes: προέρυσσαν 438. ϝεκηβόλῳ — 373 440. πολύμητις — 311 441.* τίθη: τίθει 442. ϝάναξ — 172 444. ἀθετεῖται. cf. schol. Φ 479 446. * δὲ δέξατο: δ' ἐδέξατο 446—7 ὡς εἰπὼν (immo εἶπεν), τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην Zenodotus. ἱερὴν etiam Aristarchus: κλειτήν. cf. 443, 431, 99 449. χερνίψαντο 451—52. = 37-8 453. ἦ μὲν δή Ξ 234 et Π 236: hic ἤδη μέν 456. ἀϝεικέα — 398 457. = 43 459.* ἀϝέρυσαν: αὐέρυσαν 463. πεμπώβολα hic et ϝ 460 464. et Β 427. μῆρα —: μῆρε κάη καὶ σπλάϝχνα πάσαντο Aristarchus, μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάϝχν' ἐπάσαντο ceteri 465. non τἆλλα Herodianus, sed τ' ἄλλα i. e. τε ἄλλα 474. ἀθετεῖται μέλποντες 478. στρατὸν — 384 482. στείρῃ Il. μέϝα ϝίαχε Bentleius: μεϝάλ' ἴαχε 483. κέλευθον: κέλευθα R 484. κατὰ Aristarchus: μετὰ. cf. 229 486. ὑπὸ: παρὰ apud Hermann. hymn. p. 43 487. * δὲ σκίδναντο: δ' ἐσκίδναντο 488—492. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 488. νηυσὶ — 421 489. πόδας — 364 491. οὐδ' ἔϝραφε Ζηνόδοτος ποτ' ἐς πόλεμον: ποτε πτόλεμόνδ' Bentleius, ποτ' ἐς πόλεμόν ϝ' R 493. ὅτε δή Pamphilus: Aristarchus ὁτεδή ut δηλαδή
500. καθέζετο — 407 504. τόδε — 41 506. ϝάναξ — 442 507. = 356 510. τιμῇ: τιμήν V apud Eustathium 513. ἐμπεφυυῖα εἴρετο: εἶρε τὸ Ixion 517. προσέφη — 511 518. ἐχθοδοπῆσαι 519. Ἥρῃ: Ἥρῃ Aristarchus * ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν: ὀνειδείοις ἐπέεσσιν 521. Τρώεσσιν — 408 522. τι Aristarchus: σε 523. με-

λήσεται: μελήσει R 524. κατανεύσομαι: ἐπινεύσομαι alii 526. παλινάϝρετον ἀπατηλόν 530. κρατὸς: κρητὸς Zenodotus 532. ἅλα: ἅλαδ' Bentleius coll. κ 351 *ἆλτο: ἆλτο 534 et 581. ἐδρέων: ἑδέων plerique 535. ἀντίοι: ἀντίον R 539. Δία Κρονίωνα 502 540.* δ' αὖ: cf. ad 340 δολομῆτα ξυμφράσσατο: συμφράσσατο 541. ἀπονόσφιν: ἀπὸ νόσφιν V 547. κ': σ' Wakefieldus 548. *τὸν: τόν ϝ' 549. ἐθέλωμι Hermannus Op. 2 p. 38: ἐθέλοιμι 552. ἔειπες: ἔειπας codices complures 553. οὔτε Aristophanes Aristarchus Rhianus: οὐδὲ. cf. 550 554. ἅττ' Aristarchus, ὅττι Sidonius 556. = 538 557. παρέζετο — 497 et 500 559. τιμήσῃς: τιμήσεις R πολέας: πολεῖς Zenodotus. an πολῦς? ut Β 4 ἐπὶ — 305 560. = 215 et 517 δ' ἀπαμειβόμενος: δὲ μέϝ' ὀχθήσας V 563. τὸ δέ — 325 567. ἰόντε Zenodotus (cf. schol. p. 249 a 45): ἰόντι ἀάπτους: ἀέπτους Aristophanes 568. = 33 et 551 569. ἐπιϝνάμψασα: ἐπιϝνάψασα R 572. ἐπὶ ϝῆρα: ἐπίηρα Aristarchus ἀντὶ τοῦ λευκωλένῳ Ἥρῃ ὤφειλεν εἶναι τετιημένῃ ἦτορ. schol. BL. id habent codices duo apud Heynium 573. ἢ δὴ λοίϝια ἔρϝα 518 575. οὐδ' ἔτ': οὐκέτ' schol. Θ 355. alii οὐδέ τ' 575. κολωὸν Philoxenus: ceteri κολῳὸν 576. *ἔσται ϝῆδος: ἔσσεται ἦδος 581. *ἐδρέων: ἑδέων. cf. 534 582. τὸν: τόν ϝ' 585. = 441 χειρὶ Aristophanes Aristarchus Sosigenes cum Massiliensi: χερσὶ *τίθη: τίθει 591. τεταϝών: τεταϝὼς Lucianus. cf. Buttmann. Lex. 41 2 4 βηλοῦ: βῆλου Crates 593. ἐν Λήμνῳ: ἐς Λῆμνον V 595. θεὰ — 208 598. οἰνοχόει Zenodotus Aristophanes Aristarchus cum Antimachea Argolica Massiliensi: ᾠνοχόει 599. ϝέλος Bentleius: ϝέλως μακάρεσσι — 406 602. = 468 603. μὴν Heynius, δέ ϝε R: μὲν 606. κακκείοντες: δὴ κείοντες. οὕτω πᾶσαι. cf. Ψ 58 *ϝοικόνδε: οἶκόνδε. cf. ad 221 607. ἦχι Aristarchus et Dionysius: ᾗχι 608. ποίησε ϝιδυίῃσι: ποίησ' εἰδυίῃσι 609. δὲ πρὸς ὃν: δὲ πρὸς ὃ (vel οὗ) Zenodotus. an δ' ἐπ' ἑϝόν? Ὀλύμπιος — 580 611. ἔνθα καθεῦδ': ἔνθ' ἐκάθευδ' Zenodotus

B

1. ἄλλοι: ὦλλοι Zenodotus 2. ἔχε ϝήδυμος: ἔχεν ἥδυμος Antimachus et Simonides, ἔχε νήδυμος Aristarchus. cf. Buttmann. Lex. 46 3. φρένα ὡς: φρένα πῶς Bentleius, φρένας ὡς Heynius ὡς — 4. = Α 558-9
4. τιμήσει' ὀλέσαι: τιμήσῃ ὀλέσῃ alii πολέας: πολῦς Zenodotus 6. Ἀτρεΐδῃ Ἀϝαμέμνονι: Ἀτρείδην Ἀϝαμέμνονα R 7. = Α 201 8. βάσκ' ἴϑι: βάσκιϑι ὡς ἄπιϑι Tyrannion 11. *κάρη κομόωντας: καρηκομόωντας 12. 29. 66. πασσυδίῃ: πανσυδίῃ Aristarchus ἕλοι Zenodotus: alii ἕλοις 13. Ὀλύμπια — Α 18
14. ἐπέϝναμψεν: ἐπέϝναψεν apud Cramer. Ox. 1 p. 102 25
15. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται: δίδομεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσϑαι ante Hippiam Thasium, qui διδόμεν. v. Wolf. Prolegg. p. CLXVIII 17. ϑοὰς — Α 12 18. * δὲ κίχανεν: δ' ἐκίχανεν 22. ϑεῖος: alii οὖλος 27. ὅς σευ: ὅς σεῦ schol. tam hoc loco quam ad Υ 334 28-32. = 11-15
28. σ' ἐκέλευε Venetus: alii σε κέλευσε. sic etiam 61
35. = Α 428 ἀπεβήσετο Zenodotus: ceteri ἀπεβήσατο δ' ἔλιπ': δὲ λίπ' Aristarchus 36. ϝ' omittunt R ἔμελλον: ἔμελλεν Zenodotus 38. ϝῄδη: ᾔδει alii 44. ὑπὸ: ὑπαὶ R 47. νῆας — Α 371
48. μακρὸν — 402 49. φόως: φάος R 51. κάρη — 11 53. βουλὴ Aristophanes et Aristarchus, βουλὴν Zenodotus ἷζε Aristarchus: ἵζε 54. πυλοιϝενέος: πυλῃϝενέος schol. ad Ε 741 55. τοὺς — βουλήν: αὐτὰρ ἐπεὶ ϝ' ἤϝερϑεν ὁμηϝερέες τ' ἐϝένοντο, τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀϝαμέμνων Zenodotus 56. ϑεῖος: ϑεῖον Zenodotus 60-70. = 25-33 60. εὕδεις — 70 φρεσίν: ἀνώϝει σε πατὴρ ὑψίζυϝος, αἰϑέρι ναίων, Τρωσὶ μαχήσασϑαι προτὶ Ἴλιον Zenodotus 70.* ὅ ϝε: ὃ μὲν
72. 83. *εἴ: αἴ 73. υἷας — Α 240 74. *ξὺν: σὺν 76. = Α 101 76-83. ἀϑετοῦνται
78. = Α 253 82. δὲ ἴδ' Bentleius: libri δ' ἴδεν
83. = 72 85. δ' ἐπανέστησαν: δὲ πανέστησαν nonnulli, i. e. πάντες ἀνέστησαν 87. ἔϑνεα εἶσι: ἔϑνε' ἴασι Bentleius *ἀδινάων: ἀδινάων 89. βοτρυδὸν 93. ϝιλαδὸν 94. Διὸς ἄϝγελος 26 95. τετρήχει: τετρήϝει Etym. M. cf. Buttmann. Lex. 52 3 extr. στεναχίζετο: στοναχί-

ζετο Buttmann Lex. 53 3 98. *διοτρεφέων* — *A* 176 100. *κρείων* — *A* 285 102. * *ἔδωκε*: *δῶκε* 103. *ἀργεϊφόντῃ* Augustus Nauckius: *ἀργειφόντῃ* 105. *ποιμένι* — 85 106. *πολύϝαρνι* 111. *Ζεύς* — 119. *αἰσχρὸν γὰρ τάδε*: pro his Zenodotus *λώβη γὰρ τάδε* 111. *μέγα*: *μέγας* Aristarchus 116. *μέλλει φίλον εἶναι A* 564 121. **πολεμιζέμεν*: *πολεμίζειν* 124. *ἀθετεῖται* 125. *Τρῶες* Aristarchus; cf. Lehrs. ap. Friedlaend. Aristonic. p. 61. plerique *Τρῶας* 126. 128. *δεκάδας* 126. *διακοσμηθεῖμεν*: *διακοσμηθῆμεν* codices aliquot cum scholiis BLV 127. *δ' ἄνδρα*: *αὖτε* schol. p. 23 a 15 *ἕκαστοι* Ixion: ceteri *ἕκαστον* 129. *υἷας* — 83 130—3. *ἀθετοῦνται* 131. *ἔνεισιν* Callistratus cum altera Aristarchi: ceteri *ἔασιν*. cf. *E* 477 133. = *A* 164 *Ἴλιον* Aristarchus: *Ἰλίου* 135. *σέσηπε* *σπάρτα* 137. *εἵατ' ἐνὶ*: *εἵαται ἐν* alii 141. *ἔν τισιν οὐ φέρεται* *εὐρυάγυιαν* 66 143. *ἀθετεῖται* 144. *φὴ* Zenodotus, *ὡς* Aristarchus 147. *κινήσῃ* Hermannus Opusc. 2 p. 46 post Bentleium et codices nonnullos. plerique *κινήσει* 148. *ἐπαιγίζων* Π. *ἀσταχύεσσιν* 152. *εἰς* — *A* 141 153. *οὐροὺς* *οὐρανὸν* — *A* 317 155. *ὑπέρμορα* 156—168. *Ζηνόδοτος οὕτως ἐπισυντέτμηκεν* "*εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοσσόος ἦλθ' ἀπ' Ὀλύμπου. εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα*", *καθόλου τὸν τῆς Ἥρας λόγον περιγράψας* 157. *αἰγιόχοιο Διὸς τέκος A* 202 158. *φίλην* — 140 160—2. *ἀθετοῦνται* 161. *Ἀργείην Ἑλένην*: *Ἀργείην θ' Ἑλένην* Zenodotus 162. *ἄπο* Tyrannion et Ptolemaeus 163. *κατὰ* omnes, non *μετὰ* *Ἀχαιῶν* — 47 164. *ἀθετεῖται* *σοῖς*: *σοῖς δ'* nonnulli, non Aristophanes neque *αἱ χαριέσταται* 165. *μηδέ τ'* Heynius: libri *μηδὲ* 166. *οὐδ' ἀπίθησε A* 220 *θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη A* 206 167. *βῆ* — *καρήνων A* 41 168. = 17. abest a Veneto et Vindob. uno 169. *εὗρεν*: *εὗρε δ'* R 170. **ἑστεῶτ'*: *ἑσταότ'* 172. *γλαυκῶπις Ἀθήνη* 166 174—181. = 158—165 179. *κατὰ*: *μετὰ* R 183. * *δὲ κόμισσεν*: *δ' ἐκόμισσε* 185. *ἀντίος*: *ἀντίον* R 186. *σκῆπτρον* — 46 187. *ἔβη*: *βὰς* Zenodotus. cf. 47 et *Ξ* 169 189. cf. 180 *ἐρητύσασκε*: *ἐρητύεσκε* Barocciamus 190. *οὔ σε*: *ἡ μὲν ἀκρίβεια ὀξύνει, ἐγκλίνει*

δὲ ἡ συνήθεια ὥς: ϝως Bentleius 192. Ἀτρείδαο V 193—197. ἀθετοῦνται 193. ἴψεται Α 454 υἷας — 129 196. διοτρεφέος βασιλῆος: διοτρεφέων βασιλήων Zenodotus. id laudat Aristoteles 197. μητιέτα Ζεύς Α 175 198. δήμου ἄνδρα Venetus cum schol. p. 64 b 42 et Britannicis quattuor: δήμου τ' ἄνδρα

202. ἐναρίθμιος Il. 204. πολυκοιρανίη 205. ἔδωκε: δῶκε Aristarchus *πάις: παῖς 206. omittit Venetus; cf. Ι 99 208. νεῶν — 91 209. πολυφλοίσβοιο — Α 34 211. ἕζοντο ἐρήτυθεν δὲ: ἕζοντό τ' ἐρήτυθέν τε Bentleius. cf. 99 212. ἀμετροϝεπὴς ἐκολῴα 213. ὅς Bentleius: libri ὅς ῥ' 215. ὅτι: ὅ τι vel ὅ, τι 215. ϝελοίιον 217. φολκὸς: v. Buttmann. Lex. 59 8 218. συνοχωκότες schol. ad Ψ 330; cf. Cramer. Oxon. 1 p. 390 1 219. φοξὸς ψεδνὴ 220—3. Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν 224. βοῶν: βιβὰς R 225.* δὴ αὖτ': δ' αὖτ' 226. πολλαὶ δὲ ϝυναῖκες: πλεῖαι δὲ ϝυναικῶν Zenodotus, omissis 227-8 231—4. Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν 231. ἀϝάϝω: an *ἀϝάϝωμ'? 234. ἐπιβασκέμεν Θ 285 ψ 13 υἷας — 193 239. ἕο: ἑοῦ Zenodotus 240. = Α 507 242. = Α 232. 245. ὑπόδρα ϝιδὼν Α 148 246. λιϝὺς ἀϝορητής Α 248 252—6. ἀθετοῦνται 254. ποιμένι — 105 257. = Α 212 258. εἴ κ' ἔτι: εἰ δέ τι Aristarchus κιχήσομαι: κιχείομαι Ptolemaeus ὥς νύ περ ὧδε: ὡς τὸ πάρος περ Sinopensis, ὕστερον αὖτις Massiliensis, ἐν Δαναοῖσιν Philemon 262. αἰδῶ Aristarchus, αἰδὼ Sidonius 264. πεπληϝὼν V, coll. Θ 264 266. ἔκφυϝε: ἔκπεσε V 267. σμῶδιξ: σμῶδιϝξ Barnesius coll. Ψ 716 ἐξυπανέστη 269. ἀχρεῖον: ἄχρειον Dionysius et Tyrannion, ἀχρεῖα Bentleius ἰδὼν Philetas, οἷον τῶν ὀφθαλμῶν ἀπομόρξατο: ἀπεμόρξατο R 277. *ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν: ὀνειδείοις ἐπέεσσιν. cf. Α 519 278. δ' ὁ Aristarchus (cf. schol. p. 117 b 10): δὲ πτολίπορθος: πτολέπορθος V 279. ϝλαυκῶπις Ἀθήνη 172 283. = 78 284. δή: ϝάρ alii 287. ἐνθάδ' ἔτι: ἐνθάδε ϝε R 288. = 113 291. v. Lehrs. Aristarch. p. 88 292. ἀπὸ: ἄπο V 293. σὺν: παρὰ R πολυζύϝῳ ὅνπερ: ἥνπερ) R 294. εἰλέωσι: v. Buttmann Lex.

88 9 extr. 297. παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν: μίμνοντ' ἐπὶ νήεσσ' Zenodotus, τὰ πληθυντικὰ δυϊκῶς ἐκφέρων νηυσὶ κορωνίσιν *A* 170 299. ἐπὶ: ἔτι Zenodotus
300. ἢ et οὐκί Aristarchus: alii εἰ et οὐχί 302. μάρτυροι: μάρτυρες Zenodotus 303. v. Lehrs. Aristarch. p. 382 ima 305. *ἀμφιπερὶ: ἀμφὶ περὶ 306. = *A* 315 307. 310. πλατανίστῳ 311. στρουθοῖο hic et 326: στρούθοιο Chaeris 314. τετριϝῶτας: τιτίζοντας Zenodotus. cf. schol. p. 138 a 37 316. πτέρυϝος: πτερύϝος Aristarchus 315. ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη: ἀμφεποτᾶτ' ὀλοφυρομένη Bentleius ἀμφιαχυῖαν: ἀμφιαχουσαν Ambrosianus 317. 326. *τέκνα φάϝε: τέκν' ἔφαϝε 318. ἀρίδηλον Zenodotus, ἀρίζηλον Aristarchus, ἀείζηλον Apollonius Sophista, ἀΐζηλον Ambrosianus. cf. Buttmann. Lex. 60 8 ὅς περ: ὥσπερ schol. p. 529 b 10 319. ἀθετεῖται Κρόνου — 205 320. ἑσταότες: ἑστεῶτες schol. ad *N* 11 322. θεοπροπέων ἀϝόρευεν *A* 109 323. κάρη κομόωντες Ἀχαιοί 65 324. μητιέτα Ζεύς 197 325. ὄψιμον ὀψιτέλεστον 328. *τοσσαῦτα ϝέτεα πολεμίξομεν: τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν 329. αἱρήσομεν — 141 330. τῶς: τὼς Aristarchus, vel τόσσ' (Cramer. Ox. 1 p. 234, Etym. M. p. 508), θ' ὥς Herodianus 331. ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί *A* 17 333. δὲ μέϝ' ἴαχον: δ' ἐπιϝίαχον Bentleius 339. πῇ: ποῦ R. cf. Θ 229 οὕτως συνθεσίαι ὡς θυσίαι. ὅσοι δὲ προπαροξύνουσι, παίουσι· τῆς ϝὰρ μεταϝενεστέρας Ἀτθίδος ἡ τοιάδε ἀνάϝνωσις 342. ϝάρ: ϝάρ ῥ' 345. κρατερὰς ὑσμίνας 40 347. βουλεύωσ': βουλεύωσι Aristarchus. cf. Lehrs. Q. E. p. 49 349. ἠὲ καὶ οὐκί 238 351. ἐν Venetus: ἐπ' νηυσὶν ὠκυπόροισιν *A* 421 354. ϝοικόνδε — 290 355. πὰρ: περ Aristarchus 356. ὁρμήματα: οἰμήματα Apollonius Sophista v. οἴμησεν. cf. 590 et Buttmann. Lex. 65 358. νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης 170 362—3. φρήτρη 365. ϝνώσεαι Heynius: ϝνώσῃ. cf. 367 367. ἀλαπάξεις: nonne ἀλαπάζεις? 368. ἤ Ptolemaeus, ἦ Alexion 369. = *A* 285 370. μὴν R: μὰν 371. *εἰ: αἲ Ζεῦ πάτερ *A* 503 372. συμφράδμονες 373. τῷ Aristarchus, iota non subscripto 377. μαχησάμεθ' Aristarchus: μαχεσσάμεθ' 378. cf. *A* 304 384. ἀμφὶς ante Heynium 386. παν-

σωλὴ οὐδ᾽ ἠβαιόν 380 388. στήθεσσιν: στήθεσφιν codices aliquot 390. εὔξοον: εὔτροχον *M* 58 et *Θ* 438 391. δέ κ᾽: δ᾽ ἂν Ambrosianus, ut *O* 348 392. παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν 297 394. ἄρκιον: v. Buttmann. Lex. 70 2 395. κινήσῃ Hermannus 2 p. 46 cum Ambros. et Vind. tribus: vulgo κινήσει 397. ϝένωνται Aristarchus: alii ϝένηται 398. ἀνστάντες: ἀστάντες V 399. κάπνισσαν 400. ἔρεζε: ἔρεξε schol. ad *E* 372 402. ἄναξ ἀνδρῶν Ἀϝαμέμνων *A* 506 403. Διὶ ὑπερμενέι 116 407. Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον 169 409.* ϝῄδη: ᾔδεε 410. * περίστησάν τε: περιστήσαντο 411. μετέφη — 369 412. Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων V 413. cf. *A* 475 415. πρῆσαι: πλῆσαι Aristarchus 416. στήθεσσι: στήθεσφι schol. ad *Σ* 538 420. ἀλίαστον A: ἀμέϝαρτον 421-4. = *A* 458-61 421. προβάλοντο: ἀνέλοντο R 422. * ἀϝέρυσαν: αὐέρυσαν 423. κνίσῃ Aristarchus, οὐδετέρως 426. ἀμπείραντες: ἐμπείραντες schol. p. 44 b 25 cum Apollonio Sophista 427-32. = *A* 464 — 9 433. Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ 336 434. = *A* 122 et *B* 402 435. δὴ νῦν αὖθι Callistratus, νῦν δήθ᾽ αὖθι Aristarchus, νῦν ταῦτα Zenodotus. cf. Buttmann. Lex. 78 2 436. ἐϝϝυαλίζει: ἐϝϝυαλίξει V 439. κατὰ — *A* 484 441. = 166 et 434 442-4. = 50-2 445. διοτρεφέες — 196 446. ϝλαυκῶπις Ἀθήνη 279 447. ἀϝήραον: ἀϝήρων Aristophanes et Aristarchus 448. παϝχρύσεοι ἠερέθονται: ἠερέθοντο Zenodotus. cf. τέτυκτο *Ξ* 214 452. * πολεμιζέμεν: πολεμίζειν 454. = 140 458. ἷκεν: ἦκεν schol. ad *N* 837; cf. 153 461. Ἀσίῳ: Ἀσίω Aristarchus, i. e. Ἀσίεω 462. ἀϝαλλόμενα Aristarchus: ἀϝαλλόμεναι 463. κλαϝϝηδὸν σμαραϝεῖ —: cf. 210 λειμών: ϝαῖα V 464. νεῶν — 208 465. Καμάνδριον Eustathius cum codicibus Britannicis quattuor. ὁ Κοτιαεὺς "Ἀχιλῆος διὰ τὸ μέτρον ἐν λ ϝράφεται ὡς Κάμανδρος ἀντὶ τοῦ Σκάμανδρος" schol. p. 1 b 43 466. cf. 334 467. Σκαμάνδρου schol. ad *ι* 51: καμανδρίῳ Vind. duo ἀνθεμόεντι: ἀνθεμόωντι R; cf. 695 468. ϝίϝνεται: ϝείνεται R 469. — cf. *Π* 641-3 471. ἐν tollit

Bentleius. cf. Θ 307, ε 485 475. διακρίνωσιν: διακρίνουσιν R 476. ἔνθα καὶ ἔνθα 462 478. Διὶ τερπικεραύνῳ Α 419 479. Ἄρει: Ἄρεϊ 484. Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες (67): Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι Zenodotus 485. πάρεστε: παρῆστε V 491-3. eiecit Heynius 491. Διὸς αἰγιόχοιο 348 496. οἵ θ' Ὑρίην: οἳ Θυρίην V 498. Μυκαλησσόν R 500. εἶχον ἠδ': similiter 504, 539, 574, 585, 634-5 502. 582 πολυτρήρωνα 502. Θίσβην: Μέσσην Zenodotus 504. * Γλίσαντα νέμοντο: Γλίσαντ' ἐνέμοντο 506. Ὀγχηστόν: Ὄγχηστον 507. πολυστάφυλον hic et 537 Ἄρνην: Ἄσκρην Zenodotus. alii Τάρνην, quae est Ε 44 508. Νῖσαν: Ἶσον vel Κρεῦσαν Strabo ἐσχατόωσαν: ἐσχατόεσσαν schol. Apollon. 510. *ἐϝείκοσι: εἴκοσι 511. Ἀσπληδόν' ἔναιον R: Ἀσπληδόνα ναῖον 516. 733. τοῖς: τῶν V 518. *υἷες Ϝιφίτου: υἱέες Ἰφίτου 520. Δαυλίδα: Ἀνακρίδα schol. Soph. O. R. 733 520. καὶ Πανοπῆα: καὶ Πανοπτέων Zenodotus, ἄμετρον ποιῶν τὸν στίχον 524. δ' deest R 525. ἵστασαν: ἔστασαν R 526. ἔμπλην 527. Ὀιλῆος: ὁ Ἰλῆος τινὲς τῶν νεωτέρων 528. ἠθέτηκε Zenodotus 529—30. ἀθετοῦνται 529. 830. λινοθώρηξ 532. Βῆσσαν: Βῆσαν Zenodotus 534. = 524 τῷ: τῶν R 535. πέρην: v. Buttmann. Lex. 69 3 537. Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε: Χαλκίδ' Ἐρέτρειάν τε Stephanus Byz. 538. * Δῖον: Δίου. cf. 501, 505, 546, 569, 584 539. 841. ναιετάασκον: ναιετάεσκον R 540. δ' deest R 544. στήθεσσιν: στήθεσφιν R; cf. 388 545. = 534 552. = 540 αὖθ': δ' αὖθ' R 553—5. ἠθέτηκε Zenodotus 553. ἐπιχθόνιος: ἐπιχθονίων R 555. οἷος: δ' οἷος R 556. = 545 πεντήκοντα: ἑξήκοντα Euripides minor ap. Boeckh. de trag. Gr. p. 239 557. δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus ἀϝεννέας ἔκ τε Πολίχνης ἔκ τ' Αἰϝειρούσης Νισαίης τε Τρίποδός τε Megarenses 558. a Solone suppositus; cf. schol. ad Γ 230 ἵσταντο: στήσαντο V 559. τειχιόεσσαν: τειχήεσσαν R; cf. 646 561. Τροιζῆν': Τροίζην' Herodianus apud Eustathium 562. οἵ τ' ἔχον: νῆσόν τ' apud Strabonem κοῦροι — Α 473 563. = 552 566. Μηκιστῆος:

Μηκιστέως plerique, alii *Μηκιστέος* 567. *βοὴν* — 563 568. = 556 post 568. *ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο, Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο* certam. Hom. et Hes. extr. 571. *Ἀραιθυρέην: Παραιθυρέην* Zenodotus 572. *ἐμβασίλευεν: ἐμβασίλευσεν* R 573. *Γονόεσσαν: Δονόεσσαν* Pellenenses apud Pausaniam 578. *ἐδύσετο* Aristarchus: *ἐδύσατο* 579. *πᾶσιν δὲ* Zenodotus et Aristarchus: alii *ὅτι πᾶσι*, codex unus *καὶ πᾶσι* 579—80. *ἠθέτηκε Ζηνόδοτος* 585. *Οἴτυλον: οἳ Τύλον* Tyrannion 586. *βοὴν* — 408 588. *προθυμίῃσι* 590. = 356 592. *Θρύον: Θοὸν* vel *Θεῖον* schol. *β* 319 p. 73 med. Buttm., *Φρύον* ϝ 7 593. *ἐΰκτιτον Αἶπυ* Herodianus, *ἐΰκτιτον Αἰπύ* Aristarchus Apollodorus Ptolemaeus, *Ἐΰκτιτον αἰπύ* Pherecydes Atheniensis 599. *πηρὸν* 602. *ϝλαφυραὶ* — 516 605. *Φενεόν* Strabo et Stephanus Byz.: *Φένεόν* 609. cf. 576. schol. ad *Ε* 785: *τινὲς Ἀρκάδα φασὶν εἶναι τὸν Στέντορα, καὶ ἐν τῷ καταλόϝῳ πλάττουσι περὶ αὐτοῦ στίχους* 612—4. *ἠθέτηκε Ζηνόδοτος* 612. *ἔδωκε: δῶκε* plerique, et 628. *τίκτε* 616. *Ὑρμίνη: Ὑρμίνῃ* Zenodotus *ἐσχατόωσα: ἐσχατόεσσα* R 617. v. Buttmann. Lex. 94 5 extr. 621. *Ἀκτορίωνε: Ἀκτορίωνος* R 624. — *ἴδαο ϝάνακτος* 566 625. *Ἐχινάων: Ἐχινάδων* schol. ad *Ψ* 743 626. *αἳ: οἳ* Zenodotus; cf. *ι* 22 630. = 545 634. *Σάμον: Σάμην* Zenodotus *ἀμφενέμοντο: ἀμφεπένοντο* R 635. * *ἀντιπέραια νέμοντο: ἀντιπέραι' ἐνέμοντο* 636. *Διὶ* — *ἀτάλαντος* 407 641—2. *ἠθέτηκε Ζηνόδοτος* 641. *μεϝαλήτορος: μεϝαλήτορες* Herodianus de figuris Villoison. 2 p. 95 post 642. codex Mosq. *καὶ Τυδεύς, Θήβαις ὅτ' ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν* 644. = 630 646. *Κνωσόν* Venetus: *Κνωσσόν* 647. *Λύκτον πᾶσαι: Λυκτόν* V 648. *Ῥύτιον: Ῥυτίον* Tyrannion * *πόλις εὖ ναιεταούσας: πόλεις εὐναιεταώσας* 651. *ἀτάλαντος* 627 *ἀνδρεϊφόντῃ: ἀνδρειφόντῃ* 652. = 568 658. *Ἡρακληείῃ: Ἡρακλείῃ* Zenodotus? 661. *τράφ' ἐνὶ* Venetus. tuetur id Buttmannus Gr. Gr. 2 p. 307. ceteri *τράφη ἐν* 662. *κατέκτᾱ* Tyrannion, *κατέκτᾰ* Ptolemaeus 663. *ὄζον* — 540 665. *βῆ φεύϝων: τὸ Ὁμηρικὸν ἔθος βῆ φεύϝειν προφέρεται* *ϝὰρ οἱ: ϝάρ οἱ* vulgo, *δέ οἱ* Hermannus Orph. p. 778: cf. 674, *Γ* 73 et

94 666. βίης — 658 667. αὐτάρ: αἶψα δ' Zenodotus 668. καταφυλαδόν * ἠδὲ φιλήθεν: ἠδ' ἐφίληθεν 669. ἀθετεῖται 671. *αὖ: δ' αὖ 672. Χαρόποιό τ' ante Heynium 673—5. τῶν τριῶν τοὺς δύο ἠθέτηκε Ζηνόδοτος, τὸν δὲ μέσον οὐδὲ ἔγραφεν 678. αὖ: δ' αὖ R 679. — ἴδαο ϝάνακτος 624 680. = 516 681. οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον τὸ Πελασγικόν, οὖθαρ ἀρούρης Zenodotus. νῦν τοὺς φημὶ — Vind. tres 682. Τρηχῖνα νέμοντο Aristarchus: Τρηχῖν' ἐνέμοντο 684. δ' ἐκαλεῦντο: δὲ καλεῦντο 686—94. ἀθετεῖ Ζηνόδοτος 686. *πολέμου δυσϝηχέος: πολέμοιο δυσηχέος 688. ποδάρκης — Α 121 690. ἐκ Λυρνησοῦ: ἐν Λυρνησσῷ Zenodotus πολλὰ μογήσας Α 162 693. — ἄδαο ϝάνακτος 679 694. ἀνστήσεσθαι: ἀστήσεσθαι Zenodotus. cf. schol. ad Β 12 697. ἀγχίαλον: ἀγχιάλην Zenodotus 700. ἀμφιδρυφὴς 701. ἡμιτελής 701. Δάρδανος ἀνήρ: φαίδιμος Ἕκτωρ Demetrius Scepsius apud schol. Lycophr. 531 704. ὄζος Ἄρηος 663 707. ἅμα Aristarchus: ἄρα 709. γε μὲν Venetus cum quinque aliis: reliqui γέ μιν 710. = 644 712. καὶ Γλαφύρας: τε γλαφυρὴν Stephanus Byz. 717. Ὀλιζῶνα: Ὀλίζωνα Nicias 718. τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Φιλοκτήτης ἀγὸς ἀνδρῶν Zenodotus 719. *δὲ ϝεκάστῃ: δ' ἐν ἑκάστῃ 723. ἕλκει: ἕλκεϊ 724—5. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 724. = 694 726. = 703 727. Ζηνόδοτος γράφει "τοὺς δὲ Μέδων κόσμησεν," ἵνα συνδήσῃ τὴν φράσιν, ἠθετηκὼς τοὺς προειρημένους στίχους. videtur igitur etiam v. 726 eiecisse. monet Friedlaender 730. cf. 596 731. παῖδε: παῖδες R 733. = 680 τοῖς Aristarchus: τῶν 734. οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο ἰδὲ κρήνην schol. Pind. Pyth. 4 221 737. = 710 741. ἀθάνατον Zenodotus 744. Αἰθίκεσσι: Αἰθιόπεσσι Democrines 745. ὄζος Ἄρηος 704 747. = 737 748. *δυωκαιεϝείκοσι: δύω καὶ εἴκοσι. δύω μὲν καὶ δέκα Euripides minor ap. Boeckh. l. l. 750. δυσχείμερα ϝοικί' Bentleius: δυσχείμερον οἰκί' 751. ἱμερτὸν ἔργα νέμοντο Aristarchus: ἔργ' ἐνέμοντο 752.* προϊεῖ: προΐει 755. ἀπορρώξ Aristarchus: ἀπόρρωξ 759. = 747 762. αὐτῶν ἠδ' ἵππων 466

765. ὄτριχας ὀϝέτεας: οἰέτεας 766. Πηρείῃ: Πιερίῃ schol. ad Ψ 383 ἀργυρότοξος Α 451 769. φέρτατος Aristarchus, non φέρτερος 771. κορωνίσι 392 772. Ἀγαμέμνονι — 254 773. ῥηγμῖνι — Δ 437 776. ἐλεόθρεπτον 779. ἔνθα καὶ ἔνθα 462 * οὐδὲ μάχοντο: οὐδ' ἐμάχοντο 781. Διὶ — 478 782. γ' ἀμφὶ Τυφωέα γαῖαν ἱμάσσει schol. ad Ο 17 post 783. Strabo 13 p. 929 C: χώρῳ ἐν δρυόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ. cf. Υ 385 785. διέπρησσον: v. Buttmann. Lex. 96 2 790. ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη 172 791—5. ἀθετοῦνται 792. πεποιθώς 588 795. = 22 et 790 * προσέφη: μετέφη 797. ποτ': περ R 798. ἦ μὲν δὴ: ἢ δὴ (vel ἤδη) μὲν Aristarchus 799. τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν 120

801. προτὶ Zenodotus Aristophanes Aristarchus: περὶ 802. ἄστυ μέγα Πριάμου 332 803. πολυσπερέων hic et λ 365 806. πολιήτας 808. δὲ λῦσ' alii 811. προπάροιθε πόλεος Φ 567: πόλιος προπάροιθεν Apollonius Sophista. πόλιος etiam schol. ad Ζ 152 814. πολυσκάρθμοιο Μυρίννης R 817. ἅμα — λαοὶ 577 819. αὖτ': δ' αὖτ' R 822. οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε 745 826. ἀγλαὸς — 736 828. δ': δ' ἄρ' R 831. περὶ πάντων Α 417 832 * γήδη: ἤδεε 834. κῆρες θανάτοιο 302 835. Περκώτην: Περκώπην R 839. ἄπο Ptolemaeus et Nicias, ἀπὸ Aristarchus; cf. 659 840. ἐγχεσιμώρων 692 841. * Λάρισαν: Λάρισσαν 842. Πυλαῖος Lehrs. Arist. p. 307: scholia Πύλαιον ὄζος Ἄρηος 745 post 848. schol. ad Φ 140: Πηλεγόνος θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος, ὕστερον ἀντιόων πολέμῳ, οὐδ' ἤλυθε πρῶτον 849. * εὐρὺ ῥέοντος: εὐρυρέοντος 850. ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶα Strabo 852. Ἐνετῆς Zenodotus 855. Κρῶμναν Κωβίαλόν τε Strabo 12 p. 544 post 855. Callisthenes apud Strabonem 12 p. 542: Καυκῶνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων (Ἄμειβος Eustathio, Ἀμύντωρ Köchlio), οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον. 856. Ἀμαζώνων Ephorus, et 857. ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστίν. 857. τηλόθεν ἐξ 849 860—1. ἀθετοῦνται 865. Πυλαιμένεος et Ταλαιμένεος R. γυραίως (Γυραίη an γηραιῷ Heynius) ἡ Μασσαλιωτική apud Eustathium. Γυγαίῃ

τέκε λίμνῃ Chaeris et Diodorus post 866. Euripides ap. Strab. p. 626 Τμώλῳ ὑπὸ χρυόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ 867. βαρβαροφώνων 868. Φθιρῶν Herodianus (ap. Cramer. Ox. 2 p. 274 6) et Stephanus Byzantius: Φθειρῶν ἀκριτόφυλλον 870—1. non legisse videtur Simonides 874—5. = 860-1 877. τηλόθεν ἐξ 849 ἄπο — 839

Γ

1. αὐτὰρ Callimachus: alii αὖταρ 5. πέτανται schol. ad Ε 249, ποτῶνται Strabo 6. φόνον — Β 352 7. abest R 8. μένεα — Β 536 10. ηὖτε ὄρευς Chia et Massiliensis, ηὖτ' ὄρεος Buttmann. Lex. 101 2, ὥστ' ὄρεος Vind. 11. ἀμείνων alii 13. ὣς — ποσσὶ Β 784 κονισάλου ὤρνυτ' ἀέλλης (ἀέλλη Wolf. Proleg. p. CCXXVI n. 2) Aristophanes 18. δ' omittunt Aristophanes Aristarchus Callistratus Ixion 19. 20. ἀθετοῦνται 20. δηιοτῆτι Aristarchus, non δηιότητι 22. *βιβάντα: βιβῶντα 27. Ἀλέξανδρον — 16 θεοϝειδέα: θεοειδῆ R 28. τίσασθαι: τίσεσθαι Ven. ἀλείτην: ἀλείτας Zenodotus; ita legitur υ 121 29.* ξὺν: σὺν *ἄλτο: ἆλτο 30. τὸν — ἐνόησεν 21 32. * ἐς ϝέθνος: εἰς ἔθνος 35. παρειάς Aristophanes et Aristarchus, alii παρειά vel παρῃά. cf. Cramer. Ox. 1 p. 373 16 36. ὣς δ' αὖτις ap. Cramer. p. 29 29 37. Ἀλέξανδρος — 27 38. * αἰσχροῖσι ϝέπεσσιν: αἰσχροῖς ἐπέεσσιν 39. καὶ Ἀλκμᾶν φησὶν "Δύσπαρις Αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρῃ." post 40. Dionysius Scytobrachion apud Eustathium: μηδέ τι ϝούνασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱόν (Ι 455) 40. *εἴθ': αἴθ' ἄϝονος ἄϝαμος 42. ὑπόψιον: ἐπόψιον Aristophanes 46. τοιόσδε: τοιοῦτος Bentleius ἐν — Β 771 51. κατηφείη Zenodotus 54. χραίσμοι: χραίσμῃ κίθαρις: κίδαρις V 56. δειδήμονες: ἐλεήμονες Zenodotus 57. ἕσσο Zenodotus Aristophanes Aristarchus: εἶσσο alii? sed praestiterit λᾶνον ϝέσσο 59. ἐπεί: cf. Ν 68 et 776, Σ 101, ϝ 103, δ 204, ϑ 236. plene Ζ 334 60. *αἰεὶ σοί: αἰεί τοι. cf. 63 61. τέχνῃ Il. 65. ἀπόβλητ' Β 361 67. πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι Β 452. hic quo-

que *πολεμίζειν* legebatur 69. *ἀρηίφιλον* — 52 70.* *ξυμβάλετ᾽: συμβάλετ᾽* 71. 92. *κρείσσω* Zenodotus 72. *ἐὺ πάντα:* sic 93, *Σ* 52, *δ* 494, *ϑ* 37 et 39, *κ* 452, *σ* 260. simile est *μάλα πάντα* *N* 741 et 829, *O* 546, *X* 115, *ε* 216, *ι* 238 et 338, *λ* 134, *π* 286, *ρ* 217 et 346 et 547, *τ* 5 et 558, *χ* 383, *ψ* 281, *ω* 122. *μάλα πάϝχυ* *M* 165, *ξ* 367, *χ* 195. *μάλα μύριοι* *o* 556, *ρ* 422, *τ* 78 73. *ὅρκια* — *B* 124 74. *ναίοιμεν* Zenodotus 75. *ἱππόβοτον* *B* 287 *καλλιϝύναικα* *B* 683 76. *ὥς* — *δ᾽* *B* 807 **αὖτε χάρη: αὖτ᾽ ἐχάρη* 78. abest a Veneto 79. *χάρη* — *B* 472 81. *ϝάναξ* — *B* 612 82. *κοῦροι* — *B* 562 83. *κορυϑαίολος* — *B* 816 84. **τε ϝένοντο: τ᾽ ἐϝένοντο* 86. *καὶ* — *B* 331 post 86. codices Britannici et Vind.: *ὄφρ᾽ εἴπω τά με ϑυμὸς ἐνὶ στήϑεσσι κελεύει* 88—94. = 68—73 94. = 73 98. *βοὴν* — *B* 586 99. *Ἀρϝεῖοι καὶ Τρῶες* Zenodotus 100. *ἕνεκ᾽ ἄτης* Zenodotus: *ἕνεκ᾽ ἀρχῆς*. cf. *Z* 356, *Ω* 28 103. **ϝάρν᾽: δ᾽ ἄρν᾽* 105. *ἄξατε* R 108—10. *ἀϑετοῦνται* 109. *πρόσσω* — *Α* 343 112. *παύσεσϑαι: παύσασϑαι* schol. ad *B* 12 cum codicibus compluribus 115. *ἀμφὶς*: cf. Buttmann. Lex. 100 9 118. **προΐη: προΐει* 119. *ἰδὲ* Heynius: *ἠδ᾽* **ϝάρνα κέλευεν: ἄρν᾽ ἐκέλευεν* 121. *ἄϝϝελος ἦλϑεν* *B* 786 123. *εἶχε: ἔσχε* schol. ad *Z* 282 124. *ϑυγατρῶν* — *B* 715 126. *πορφυρέην* Zenodotus Aristophanes Aristarchus: *μαρμαρέην* 127. = *B* 230 et *B* 437 129. = *B* 790 131. = 127 136. *ἀρηίφιλος* — 90 140. *προτέρου* Heynius: *προτέροιο* 142. *κατὰ* — *Α* 413 144. *ἀϑετητέον* 146. *ἵκανον: ἵκανεν* R 147. *ὄζον* — *B* 842 149. *δημοϝέροντες* hic et *Α* 372 150. *ϝήραι: ϝήρεϊ* V 152. *δένδρει* Zenodotus *λειριόεσσαν* cf. *N* 830 153. *πύρϝῳ: πύρϝων* schol. ad *O* 10 p. 408 b 51 154. *εἶδονϑ᾽* codices aliquot, sicut *Θ* 251: *εἶδον* 155. *ϝῆκα: ὦκα* Zenodotus 157. *τοιῇδ᾽: τοίῃ δ᾽* schol. ad *δ* 665 158. *ϑεαῖς* schol. ad *T* 282 et Hermannus, quem cf. ad Aeschyl. 2 p. 80 160. *λίποιτο: λίπηται* R 163. *ἴδῃ: ἴδῃς. χωρὶς τοῦ σ ϝράφειν ὁμηρικώτερον* 164. *οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί* *Α* 153 165. *πολύδακρυν* 132 167. *ἠύς τε μέϝας τε* *B* 653

170. ϝεραρόν, 211. ϝεραρώτερος 173. ὡς: εἴϑ' Vind. 174. *υἱεῖ: υἱέι 178. Ἀτρεΐδης — Α 411 181. φώνησέν τε Α 333 182. μοιρηϝενές ὀλβιόδαιμον v. Lehrs Popul. Aufs. p. 166*) 183. κοῦροι — 82 185. αἰολοπώλους 187. *τότε στρατόωντο: τότ' ἐστρατόωντο 190. ϝελίκωπες Ἀχαιοί Α 389 192. φίλον τέκος 162 193. κεφαλῇ: κεφαλὴν Aristarchus. cf. 168 195. ἐπὶ — 89 196. κτίλος hic et Ν 492 197. πηϝεσιμάλλῳ · 198. ὀίων Herodianus, οἰῶν Aristarchus 200. πολύμητις — Α 440 201. τράφη: τράφεν Buttmannus 204. ἔειπες: ἔειπας R 206. σεῦ: σῆς vel ἧς Zenodotus ἀρηιφίλῳ — 136 211. ἑζομένω: ἑζομένων Zenodotus 212. ἔφαινον Casaubonus (cf. Σ 295, ϑ 499). probat Bentleius. vulgo ὕφαινον 213. ἐπιτροχάδην hic et σ 26 214. πολύμυϑος 215. ἀφαμαρτοϝεπής ἦ: ἤ alii, εἰ Etonensis 220. ζάκοτον 221. *δὴ ϝόπα: δή ῥ' ὄπα. ῥ' omittunt schol. ad Α 462 *ἴη: ἴει 225. = 191 226. Ἀχαιὸς — 167 227. τε καὶ Aristophanes et Aristarchus: ἠδ' 228. ἀμείβετο — 171 229. πελώριος 166 234. ϝελίκωπας 190 236. κοσμήτορε Α 16 237. Πολυδεύκεα: Πολυδεύκην R 240. ἢ Herodianus, ἦ Nicanor. cf. Lehrs. Q. E. p. 54 νέεσσ' ἔνι ποντοπόροισιν: cf. Β 771 241. αὖτ': δ' αὖτ' R μάχην: πόνον schol. br. et Eustathius 243. κατέχεν — cf. Β 699 244. φίλῃ: ἑῇ Zenodotus; cf. Β 454 251. = 131 252. τάμητε: τάμηαι R 253—5. = 136 -8 256—8. = 73-5 257. νέονται: νεέσϑων et νέωνται R 259. ἑταίροις Zenodotus et Aristarchus: alii ἑταίρους 262. προκρίνει μὲν τὴν διὰ τοῦ ε ϝραφὴν βήσετο, πλὴν οὐ μετατίϑησιν ἀλλὰ διὰ τοῦ α ϝράφει Ἀρίσταρχος 263. πεδίονδ': πεδίων schol. ad Β 67 265. ἐπὶ — 195 267. ϝάναξ — 81 269. *ξύναϝον: σύναϝον 270. ἔχευαν: ἔχευον Aristarchus 272. ἄωρτο Herodianus: ἄορτο R 273. ϝαρνῶν: ἀρνέων Zenodotus 275. = Α 450 276. κύδιστε μέϝιστε Β 412 278. καὶ οἳ: καὶ οἵ ϑ'? coll. Τ 259 279. *ὅτις: ὅ τις 280. μάρτυροι: μάρτυρες Zenodotus 283. ἐν νήεσσι ποντοπόροισιν: cf. 240

286. ἥν τιν' ἔϝοικεν: ἥν τ' ἐπέοικεν R

290. μαχήσομαι Aristarchus: μαχέσσομαι 291. ἀπὸ Aristarchus. αἱ δὲ πλείους διὰ τοῦ ε, ἐπί 295. ἀφυσσόμενοι Aristarchus: ἀφυσσάμενοι. cf. Ψ 220 296. θεοῖς — Β 400 297. ὧδε δέ τις ϝείπεσκε Β 271 εἴπασκεν V Ἀχαιῶν —: ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν R 298. Ζεῦ κύδιστε μέϝιστε 276

301. δαμεῖεν: μιϝεῖεν schol. ad Ε 486 cum R 302. = Β 419 304. = 86 308. καὶ — 298

311–2. = 260-1 318. θεοῖς, ἰδὲ Nicanor: θεοῖσι δὲ 319. = 297 320. = 276 323. φιλότητα — πιστὰ 256 324. μέϝας κορυθαίολος Ἕκτωρ Β 816 326. ἑκάστου Aristarchus: ἑκάστῳ 327. ἔκειτο: ἔκειντο schol. BLV 334. = Β 45 334–5. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 338. ὅ ϝοι παλάμηφιν ἀρήρειν: ἀκάχμενον ὀξέι χαλκῷ V 343. = 251 344. διαμετρητῷ Aristarchus: διαμετρήτῳ 345. κοτέοντε: κοτέοντες R 346. 355.* προΐῃ: προΐει 348. χαλκός Aristarchus, non χαλκόν ἀνεϝνάφθη apud Etym. M. v. ϝνάμπτω et Cramer. Ox. 1 p. 102 24 349. ἀσπίδ' ἔνι: ἀσπίδι ἐν Venetus 352. ἀθετεῖται δάμασσον: δαμῆναι Aristarchus 355. προΐῃ δολιχόσκιον ἔϝχος 346 356. = 347 357.* ὄμβριμον: ὄβριμον

359. ἄντικρυς Bentleius, ἀντικρὺς Eustathius: ἀντικρὺ

360. δὲ κλίνθη: δ' ἐκλίνθη 362. φάλον: v. Buttmann. Lex. 104 αὐτῷ: αὐτῇ Aristarchus 364. εὐρύν: αἰπὺν Zenodotus 366. τίσασθαι: τίσεσθαι R. cf. 28 et Ν 666-8 367. χείρεσσι ϝάϝῃ: χείρεσσ' ἐάϝῃ R 368. οὐδ' ἐδάμασσα Ammonius: οὐδ' ἔβαλόν μιν 371. πολύκεστος 373. ϝείρυσσέν τε: ἐξείρυσε Aristophanes 382. εἷσ': ἷσ' Apollonius de syntaxi p. 326 383. τὴν δὲ κίχανεν Β 18 387. * ναιεταούσῃ: ναιεταώσῃ 389. τῇ μιν ἐϝεισαμένη Β 795

390. ϝοικόνδε — Β 354 393. ἐλθέμεν: ἐλθεῖν

395. = Β 142 396–418. ἀθετοῦνται 398. τ': δ' R ϝέπος — Α 361

402. καὶ κεῖθι Aristarchus, non κἀκεῖθι 404. ϝοίκαδ' — 72 406. ἀπόεικε κελεύθου Aristarchus: ἀπόειπε κελεύθους schol. p. 115 b 38 409. δούλην: v. schol. ad δ 12 411. πορσυνέουσα: πορσανέουσα R 412. μω-

μήσονται 415. * τῶς: τὼς ἔκπαϝλα φίλησα Aristarchus: ἔκπαϝλ' ἐφίλησα 416. μέσσῳ: μέσσον R ἔχϑεα: ἄχϑεα Aristarchi editio altera; alii ἄλϝεα 418. Ἑλένη — 199 423—6. αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ἀλεξάνδροιο ἄνακτος Zenodotus 423. δῖα — 228 427. ἠνίπαπε μύϑῳ B 245 428. ὡς: εἴϑ' R 429. πρότερος: πρότερον apud Eustathium 432—6. ἀϑετοῦνται 434. παύεσϑαι Aristarchus, non παύσασϑαι 435. πολεμιζέμεν — 67 436. δαμήῃς: δαμείῃς Aristarchus, alii δαμασϑῇς 438. ἔνιπτε: ἔνισπε codices nonnulli 439. ξὺν: σὺν 441. εὐνηϑέντε: εὐνηϑέντες R 442. ἔρος apud Eustathium: ἔρως 443. Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς 239, 444. ἔπλεον: ἔπλων R ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν 46 445. Κρανάῃ: κραναῇ alii 447. ἦρχε: ἄρχε ante Barnesium 450. ϑεοϝειδέα: ϑεοειδῆ R; cf. 27 453. * μὴν: μὲν 456. καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι: καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί R 458. ὑμεῖς δ': δεῦτ' ἄϝετ' Herodianus de fig. ap. Villois. 2 p. 96 459. ἀποτινέμεν: ἀποτίνετον Zenodotus ἥν τιν' ἔοικεν: ἥν τ' ἐπέοικεν R; cf. 286 460. = 287

Δ

3. ἐϝῳνοχόει: ἐνῳνοχόει Zenodotus 6. κερτομέων ἀϝορεύεις B 256 παραβλήδην 7. ἀρηϝόνες 10. φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη Γ 424 13. νίκη — Γ 457 14. ὅπως — B 252 17. αὖ πως Aristarchus, αὖ τὼς vel αὔτως Aristophanes ϝένοιτο Aristophanes, πέλοιτο Aristarchus 18. μὲν: κεν R πόλις — B 373 24. Ἥρῃ: Ἥρη V οὐ κέχαδε Eustathius 25. = Α 552 27. ἱδρῶ ϑ': ἱδρῶϑ'. cf. 57 ἵπποι: ἵππω R 30. = Α 517 33. * Ϝίλιον: Ἰλίου 35. βεβρώϑοις: cf. Buttmann. Gr. 2 p. 73 Πρίαμον — 31 38. ἔρισμα 39. = Α 297 43. δῶκα ϝεκὼν: δῶκ' ἀέκων Tryphon 53. διαπέρσαι: διάπερσον R 54. οὔ τι: οὔ τοι R 55—6. ἀϑετοῦνται. cf. Α 515, Μ 450, Ξ 213, Ρ 172 56. ἐπεὶ ἦ — Α 169 φέρτερος: φέρτατος

V 57. *θέμεναι πόνον* — 26 59. *Κρόνος* —
B 319 60. *ἀμφότερον Γ* 179 65. *φύλοπιν αἰ-*
νήν 15 66. *κεν Τρῶες: κέντροισιν* schol. *Γ* p. 110 a 48
66. 71. *ὑπερκύδαντας* 68. *ὡς* — *ἀπίθησε*
= *B* 166 69. = *B* 109 71–72. = 66-7
74. = *B* 167 75. *ἀστέρ' ἧκε* Barnesius et Bentleius:
ἀστέρα ἧκε *Κρόνου* — *B* 319 77. *σπινθῆ-*
ρες 79–80. *θάμβος* — *Ἀχαιούς Γ* 342-3
81. = *B* 271 82–3. = 15-6 86. *κατεδύσεθ'*:
κατεδύσαθ' R 88. *εὗρε δὲ τόνδε* Zenodotus, omisso 89
90. **ἑστεῶτ': ἑσταότ'* 91. *ἀπ': παρ'* Bent-
leius 92. *ἀϝχοῦ δ' ἱσταμένη Γ* 129 *ἔπεα* —
69. pro his *προσέφη ϝλαυκῶπις Ἀθήνη* R 94. *ἐπι-*
προέμεν Menecrates Milesius, *ἔπι προέμεν* Aristarchus
98. 170. * *εἴ: αἴ*
102. *ϝαρνῶν πρωτοϝόνων: ἄρνας πρωτοϝόνους* ap. Cramer. Ox. 1
p. 33 18 103. 121. * *ἐς ϝάστυ: εἰς ἄστυ* 105. *ἰξάλου*
107. *προδοκῇσιν* 109. *ἑκκαιδεκάδωρα*
114. *υἷες* — *B* 722 115. abest ab Etonensi
Μενέλαον — 98 *Ἀτρέος υἱόν: ἀρχὸν ἀχαι-*
ῶν R. item 195 116. *ἕλετ': ἕλεν* R 117. *ἀ-*
θετεῖται *ἀβλῆτ'* 118. *κατεκόσμεε* R: *κα-*
τεκόσμει 119–121. = 101-3 122. *ϝλυφίδας*
hic et *φ* 419 124. ante 123. ponit Zenodotus
κυκλοτερὲς hic et *ρ* 209 125. *λίϝξε* *ἄλτο:*
ἆλτο 126. *ἐπιπτέσθαι*: cf. Hermann. ad Soph. O. R.
p. 16 127. *θεοὶ μάκαρες Δ* 406 129. *πρό-*
σθε Bentleius: *πρόσθεν* *βέλος ἐχεπευκὲς Δ* 51
131. *ὃ ϝηδέι* Bentleius: *ὅθ' ἡδέι* 136. = *Γ* 358
137. *ἔρυμα: ἔλυμα* Zenodotus et Aristophanes
138. *δὲ εἴσατο: δ' ἐείσατο* Heynius coll. *O* 416, *χ* 89
139. *ἄρ' ὀιστὸς: ἄρα χαλκὸς* Zenodotus 140. *ἀθετεῖται*
142. *ἵππῳ* Aristophanes: *ἵππων*. cf. 145
143. *τέ μιν: δέ μιν* R 145. *ἀμφότερον* 60
ἵππῳ: ἵππων Apollonius S. p. 6 32 148. *δ'* Aristarchus:
τ' *ἄναξ* — *Γ* 455 149. *ἀθετεῖται*
151. *δὲ ἴδεν: δ' εἶδεν* V 151. 214. *ὄϝκους*
153. = *B* 411 155. *φῖλε* Barnesius: *φίλε*
158. * *μήν: μέν* 159. = *B* 341 161. *ἐκ δὲ: ἔκ*
τε. cf. 262, *Δ* 82, *M* 246, *T* 165 *τελεῖ* — *ἀπέτισαν*:

τελέσει — τίσουσιν Zenodotus. v. Hermann. de emend. rat. p. 190
163. κατὰ φρένα — Δ 193 164. Fίλιος —
165. = 46-7 166. αἰθέρι ναίων Β 412
168. τῆσδ᾽: τῆς schol. ad β 315 p. 72 οὐκ ἀτέλεςα 57
169. πότμον Aristarchus: μοῖραν 171. et ἐλέγχιστος et ἐλέγχιστον Aristarchus πολυδίψιον
173—4. = Β 160—1 176. ὧδ᾽ ἐρέει: ὥς ϝερέει Hoffmannus 177. Μενελάου 100 178. *εἴθ᾽: αἴθ᾽
180. φίλην = Β 454 181. *ξὺν: σὺν νηυσὶ: χερσὶ R. probat Bentleius 183. ξανθὸς — Γ 284 184. πως Aristarchus, non που 185. οὐκ ἐν καιρίῳ: οὔ θην καίριον Harlej. 188. = Β 369
189. 249. 288. *εἰ: αἴ 191. παύσῃσι: παύσῃ σε R
μελαινάων 117 194. φῶτ᾽: v. Hermann. Soph. Electr. 45
οὐ περιττὸς ὁ στίχος schol. BL 195. 205. Ἀτρέος υἱόν: ἀρχὸν Ἀχαιῶν V; cf. 115 νῦν παρέλκει ὁ στίχος
199. κατὰ — Β 163
200. * δὲ νόησεν: δ᾽ ἐνόησεν 201—3. = 90-2 203. προσηύδα: ἀϝόρευεν 205. ἴδῃς: ἴδῃ Aristarchus; cf. 195, 217, 223, 249 206. τόξων ἐὺ ϝειδὼς Β 718
208. = Γ 395 209. = 199 210. ξανθὸς Μενέλαος 183 212. κυκλόσ᾽ Nicias et Ptolemaeus, κύκλος Aristarchus 213. ζωστῆρι ἀρηρότι 134 ἕλκεν Aristarchus, non εἷλκεν 215. ζωστῆρα — 216. = 186-7
218. ἐκμυζήσας 221. στίχες ἀσπιστάων 201
223. βρίζοντα 228. Πειραΐδαο: Πειραίδαο Tyrannion 232. οὓς μὲν σπεύδοντας: ὃν μὲν σπεύδοντα Wakefieldus 235. ψεύδεσσι Hermappias, ψευδέσσι Aristarchus et Ptolemaeus 236. ὅρκια — Γ 107
238. αὐτ᾽ Aristarchus: δ᾽ αὐτ᾽ 242. σέβεσθε
243. 246. ἕστητε: ἔστητε Ptolemaeus 245. τίς σφι Aristarchus, μετὰ τοῦ σ 248. εὔπρυμνοι πολιῆς — Δ 350 250. = Β 207 et Δ 231 255. ϝάναξ — 148 257. Δαναῶν — 232 260. κρητῆρι Aristarchus, non κρητῆρσι κερῶνται: κέρωνται V
261. 268. κάρη — Γ 79 262. δαιτρὸν 263. ἀνώϝγῃ: ἀνώϝοι vel ἀνώϝει 264. εὔχεαι R (cf. Μ 346, Π 23, Σ 386): εὔχεο 265. τὸν δ᾽ αὐτ᾽ — ἀντίον ηὔδα Γ 203
271. πρότεροι — 236 273. = 251
277. ἰόντι Aristarchus, ἰόντι Zenodotus ἠύτε: v. Coraes

Plutarch. 2 p. 75 17 *πίσσα* 279. *ϝίϝησέν τε: ϝίϝησεν δὲ* R; cf. 148 et 150 280. *ἀρηϊθόων: διοτρεφέων* Venetus, ut *B* 660 282. *κυάνεαι: ἡρώων* Zenodotus *πεφρικυῖαι: βεβριθυῖαι* altera Aristarchi 283. cf. 255 284. *ἔπεα* — 203 287. *ἀνώϝετε* Bentleius: *ἀνώϝετον* *ἶφι μάχεσθαι* *Α* 151 288—91. = *B* 371-4 293. *λιϝὺν* — *Α* 248 295. *μέϝαν Πελάϝοντα: Μέϝην Πελάϝοντά τ'* Bentleius 296. *Βίαντά τε ποιμένα λαῶν: Θέωνά τε Δηΐπυρόν τε* Apollonius Soph. ex *N* 92 299. *ἔλασσεν* Aristarchus, *ἔερϝεν* alii
300. *πολεμίζοι* Venetus: *πολεμίζῃ* 301. *πρῶτ': πρώτοις* schol. ad *Α* 16 307. *ἐπεὶ ἦ* — *Α* 169 308. *πόλεας* Aristarchus, non *πολέας* *ἐπόρθουν: ἐπόρθεον* Townleianus 311. = 283 312. = *B* 7 315. *ὅτι οἱ ϝλωσσοϝράφοι ὁμοίιον τὸ κακόν* 316. *κουροτέροισι* hic et *φ* 310 317. *Γερήνιος* — *B* 601 318. *κεν: τοι* Venetus cum aliis 319. *κατέκταν* Aristarchus et Herodianus 321. *εἰ τότε: εἴ ποτε* schol. ad *E* 533 *ὀπάζει* Aristarchus; cf. schol. ad *Θ* 103. alii *ἱκάνει, ἐπείϝει, ἐλαύνει* 324. *αἰχμάσσουσι* 326. = 272 328. * *ἑστεῶτ': ἑσταῶτ'* schol. p. 280 b 12 et 338 a 36. vulgo *ἑσταότ'* 329. *ἑστήκει* Aristarchus, non *εἱστήκει* *πολύμητις* — *Γ* 200 331. *ἀκούετο:* cf. *ἀκουάζεσθον* 343 332. **ξυνορινόμεναι: συνορινόμεναι* *κίνυντο* — 281 333. *Τρώων* — *Ἀχαιῶν* *Γ* 251 *Τρώων ἱπποδάμων* Aristarchus: alii *θ'* inserunt 334. *ὁππότε* — *πολέμοιο: ἐν τῇ πολυστίχῳ φέρεται "ὁππότε κέν τις ἐναντίον ἄλλος ἐπελθὼν Τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειεν πολέμοιο."* 336. = 255 337. = 284 339. *κερδαλεόφρον: φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ* Zenodotus 341. *σφῶιν: σφῶι* schol. p. 144 a 39 cum Apollonio Sophista 344. *ἐφοπλίζωμεν* Vind.: plerique *ἐφοπλίζοιμεν* 345—6. *οὗτοι ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασιν οὐκ ἀθετοῦνται, ἐπαιτιῶνται δὲ αὐτοὺς οἱ ἡμέτεροι* 347. *φίλως* 348. *νηλέι χαλκῷ* *Γ* 292 349. = *Α* 148 et *Δ* 329 351. *φῂς: φῇς* apud Cramer. Ox. 1 p. 433 2 352. *ἐϝείρομεν* — *B* 440 353.* *εἴ: αἴ* 355. *Τρώων ἱπποδάμων* 333 356. *προσέφη* — 153 358. = *B* 173 360. *ὥς* — 313 361. *δήνεα: μήδεα* R 362. *ἀρεσσόμεθ': ἀκεσσόμεθ'* Bent-

leius coll. *N* 115 363. *μεταμώνια* Apollonius Sophista: *μεταμώλια* 364. = 292 365. *Διομήδεα: Διομήδην* R
366. * *ἑστεῶτ᾽: ἑσταότ᾽* 368. = 336
369. = 312 370. *υἱὲ* — *B* 60 372. 396.* *μὴν: μὲν*
372. *πτωσκαζέμεν* Etym. M., Hesychius, Suidas, Venetus: *πτωκαζέμεν*, rectius 374. *ϝε* Bentleius: *μιν*
377. *ξεῖνος: κεῖνος* 378. *οἵ ῥα: οἱ δὲ* R; cf. *Γ* 187
381. *παραίσια* 383. *βαθύσχοινον*
385. * *Καδμεΐωνας: Καδμείωνας* 392. *ἂψ ἄρ᾽* Bentleius, *ἂψ οἱ* Barnesius: plerique *ἂψ* solum, Venetus cum *ἀναερχομένῳ*. *αὖτις α* 317 395. *Πολυφόντης: Λυκοφόντης* V
397. * *ἵῃ: ἵει*
400. *ἀμείνω: ἀμείνων* Aristarchus 401. *ὥς* — *προσέφη* *Α* 511 407. *παυρότερον λαὸν: παυροτέρους λαοὺς* Bentleius coll. *B* 580 407—9. *ἀθετοῦνται* 410. *ἔνθεο* Aristarchus, *ἐν θέο* Apollonius 411. = 349 et 401
412. *ἧσο* — *Α* 565 413. *Ἀϝαμέμνονι* — *B* 772
414. = 294 et 80 416. *Τρῶας* — *ἱρήν: Τρώων ἐκπέρσωσ᾽ εὐναιόμενον πτολίεθρον* schol. p. 34 a 7 419. *ἐξ* — *Γ* 29
420. * *δὲ βράχε: δ᾽ ἔβραχε* 423. *ὕπο κινήσαντος* Ptolemaeus Aristonici, Nicias, Tyrannion: alii *ὑποκινήσαντος* 426. *ἰὸν* Aristarchus, non *ἐὸν* *κορυφοῦται* 427. *κίνυντο* — 332 433. *πολυπάμονος: πολυπάμμονος* alii 435. *μεμακυῖαι: μεμακυῖαν* schol. ad *E* 137 436. *ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν* 209 439. *ϝλαυκῶπις* — *B* 446 440. * *Δειμός: Δεῖμός*
448. *χαλκεοθωρήκων* hic et *Θ* 62 449. *ἔπληντ᾽* hic et *Θ* 63 *πολὺς* — *B* 810 452. *χείμαρροι* Nicias, *χειμάρροι* Ptolemaeus 453. *μισϝάϝκειαν*
* *ξυμβάλλετον: συμβάλλετον* * *ὄμβριμον: ὄβριμον*
456. *πόνος* Aristarchus: *φόβος* 459. *κόρυθος* — *Γ* 369 467. *ϝὰρ* R: *ϝάρ ῥ᾽* 472. *ἐδνοπάλιζεν* 478. *θρέπτρα: θρεπτὰ* Zenodotus
483. *πεφύκῃ* Hermannus 2 p. 44: *πεφύκει* 485. *ἁρματοπηϝὸς* 487. *ἀζομένη* 488. *Ἀνθεμίδην:* cf. *Δευκαλίδην* *M* 117 490. *ἐν ἄλλῳ* "*ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ*" 492. *βουβῶνα* *νέκυν ἑτέρωσ᾽: ἑτέρωσε νέκυν* Heynius 493. *ἔκπεσε: ἔκφυϝε* Eustathius. cf. *Γ* 363
502. *πέρησεν* 460 503. = 461 506. *Ἀρϝεῖοι* —

ἴαχον Β 394 μέϝ' ante Barnesium 509. * μή: μηδ' 512. * μήν: μὰν 516. ἐρχομένη καθ' ὅμιλον 445 μεθιέντας 240 517. μοῖρα πέδησε Aristarchus: μοῖρ' ἐπέδησε 524. περ: μιν R 527. ἀπεσσύμενον Aristarchus, non ἐπεσσύμενον 533. ἀκρόκομοι 539. οὐκέτι: οὔ κέ τι 540. ἀνούτατος 543—4. ἀθετεῖ Bentleius 544. πρηνέες ἐν κονίῃσι Β 418 ἐν — 536

E

4. δαῖέ: δαῖε δέ Ambrosianus 5. ἀστέρ' ὀπωρινῷ: v. Coraes ad Hippocrat. de aëre t. 2 p. 198 6. παμφαίνῃσι: v. Hermann. 2 p. 45 8. κλονέοντο: καὶ ἄριςοι R 10. ἤστην: ἤτην et ἦσαν R 12. ἀποκρινθέντες Harlej., ἀποκριθέντε Ambros. ἐναντίω: ἐναντίον R * ὠρμηθήτην: ὁρμηθήτην 14. = Γ 15 15. προΐῃ — Γ 355 18. οὐχ ἅλιον βέλος Δ 498 19. μεταμάζιον 22. κῆρα μέλαιναν Γ 360 29. ϝλαυκῶπις — Δ 439 30. χειρὸς ἑλοῦσα Δ 542 31. Ἆρες ἀρές Ixion: ceteri Ἆρες Ἄρες. cf. Πρόθοος θοός Β 758, ἐν προδόμῳ δόμου δ 302. Theocritus 7 99 Ἄριστις — μέϝ' ἄριστος. nec abludunt ϝούνων ϝουνάζεο Χ 345, κάκου κεκακωμένον δ 754 τειχεσιπλῆτα: τειχεσιβλῆτα Zenodotus 33. ὀρέξει schol. p. 207 b 23 35. θοῦρον — 30 36. ἠιόεντι 37. * δὲ κλῖναν: δ' ἔκλιναν 38. ϝάναξ — Δ 336 42. = Δ 504. abest a Veneto et aliis 43. Μήονος: τέκτονος R 45. μακρῷ: χαλκῷ R 47. σκότος: μόρος Harleianus 48. ἐσύλευον hic et Ω 436 49. αἵμονα 53. χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα: χραῖσμεν θανάτοιο πέλωρα Zenodotus 54. * ϝε κέκαστο: ϝ' ἐκέκαστο 57. = 41. abest a Veneto Townl. Lips. 58. δ' ἐξ ὀχέων Harl. ut 47 ἀράβησε — 42 60. πάντα: πολλὰ altera Aristarchi 63. ἀρχεκάκους 64. ἀθετεῖται ἤδη Aristarchus, non ᾔδει 66. ἡ δέ: ἠδὲ schol. p. 415 a 14 67. 74. 100. ἀντικρὺς Bentleius: ἀντικρὺ 69. Πήδαιον Aristarchus: Πηδαῖον 70. * δὲ τρέφε: δ' ἔτρεφε 75. ἐν κονίῃ: ἐν ἄλλῳ "δ' ἐξ ὀχέων" ex 47 77. καμάνδρου R

80. *μεταδρομάδην* 83. *ἔλλαβε: ἔλλαχε* schol. p. 198 a 48 89. *τε* om. Vind. *τι* Naegelsbachus 93. *πυκιναὶ φάλαϝϝες Δ* 281 95. = *Γ* 30 et *B* 826 96. cf. 87 99. **δὲ πτάτο: δ᾽ ἔπτατο* 101. *Λυκάονος* — 95 102. *Τρῶες μεϝάθυμοι* 27 *κέντορες ἵππων Δ* 391 104. *ἀνσχήσεσθαι* Aristarchus, non *ἀσχήσεσθαι* 106. *ἔφατ᾽ εὐχόμενος: φάτ᾽ ἐπευχόμενος* Harlej. cum Eustathio; cf. 119 108. *Καπανήιον υἱόν Δ* 367 110. *πικρὸν — Δ* 118 111. *ἅλτο χαμᾶζε Δ* 419 113. *ἀνηκόντιζε* 114. *βοὴν — B* 567 115. *μευ* R: *μοι* *αἰϝιόχοιο — B* 157 118. *δὸς δέ* Herodianus: alii, cum schol. p. 414 b 39, *τόνδε* 120. *λαμπρὸν — Δ* 605 121. *ὧς — ἔκλυε Δ* 457 123. = *Δ* 92 126. *σακέσπαλος* 128. *ϝιϝνώσκῃς: ϝιϝνώσκοις* R *ἠδὲ καὶ ἄνδρα: ἠδ᾽ ἄνθρωπον* Zenodotus 129. **εἴ: αἴ* 131. *Διὸς — Γ* 374 132. *τήν ϝ᾽: τὴν* altera Aristarchi *οὐτάμεν: οὐτάσαι* Zenodotus 134. *προμάχοισιν — Δ* 354 136. *ἕλεν: ἔχεν* Ptolemaeus Oroandae 137. *εἰροπόκοις* hic et *ι* 443 138. *χραύσῃ* *ὑπεράλμενον: ὕπερ ἅλμενον* Dionysius *οὐδὲ: οὐ δὲ* Schaeferus 140. de sententia recte Friedlaender Aristonici sui p. 32, de interpunctione secus 142. *ἐμμεμαὼς: ἐμμαπέως* Bentleius coll. 836 *ἐξάλλεται* Apollonius Dyscolus, non *ἐξ ἅλλεται* 143. *κρατερὸς — Δ* 411 144. *ποιμένα — Δ* 296 145. *ὑπὲρ μαζοῖο Δ* 528 146. *τὸν δ᾽ ἕτερον: τοῦ δ᾽ ἑτέρου* Zenodotus 147. *ἐϝέρϝαθεν* 151. *κρατερὸς Διομήδης* 143 152. *βῆ δὲ μετὰ Δ* 384 153. *τηλυϝέτω:* v. Buttmann. Lex. 97 **δ᾽ ἐτείρετο: δὲ τείρετο* 154. *τέκεν* R 155. *ἐξαίνυτο θυμόν Δ* 531 156. *ἀμφοτέρω: ἀμφοτέρων* Zenodotus *πατέρι δὲ: πατρὶ μέν ϝε* R 158. *χηρωσταὶ* 160. *Ἐχήμονα* Vindobon., *Ἐχέμμονα* Ven.: *Ἐχέμονα* 161. *ϝάξῃ: ἄξει* R 162. *πόρτιος: βουκόλου* Zenodotus 165. **δίδω: δίδου* 166. **ϝίδεν: δ᾽ ἴδεν* 168—9. = *Δ* 88-9 171. **τόξα ϝιδὲ: τόξον ἰδὲ.* cf. 97, 205, 215 174. *χεῖρας ἀνασχών Γ* 275 178. *ἔπι μῆνις* Aristarchus: *ἐπίμηνις* 179. *Λυκάονος* —

101 181. et μίν et μέν Aristarchus 183. ἀθετεῖται *ἤ: εἰ 187. ἠθέτηκε Ζηνόδοτος 190. Ἀϝιδωνῆι προϊάψειν: Ἄϝιδι προΐαψεν Α 3 191. τις: τοι R κοτήεις 194. μετέθηκε (ἠθέτηκε?) Ζηνόδοτος νεοτευχέες 196. ἐρεπτόμενοι Β 776 197. *μήν: μέν μάλα πόλλ' ἐπέτελλε Δ 229 198. ἔνι: εὖ R 200. = Β 345 201. πολὺ κέρδιον ἦεν Γ 41 203. ἄδην Aristarchus, ἄδδην Nicias 205. *ἄρα μέλλον: ἄρ' ἔμελλον 211. Ἕκτορι δίῳ: τινὲς "ἱπποδάμοισιν" 217. = Δ 265 218. *μὴ δή: μηδ' 219. νώ hoc loco et ο 474 legitur, non saepius σὺν — Δ 297 222. Τρώιοι ἀπὸ Τρωὸς τοῦ ἥρωος Apollonius Sophista. ita Νηλήιαι ἵπποι Λ 596 225. Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ 33 226. νῦν: δή Harlej. ut 249 227. ἐπιβήσομαι Zenodotus, ἀποβήσομαι Aristarchus 229. = 179 231. εἰωθότι Aristarchus καὶ σχεδὸν ἅπαντες 235. μεϝαθύμου — 25 238. ὀξέι — 73 239. ἅρματα ποικίλα Δ 226 240. ἔχον — Γ 263 241. Καπανήιος υἱός 108 242. ἔπεα — 123 247. μεϝαλήτορος: ἐν ἄλλῳ "μὲν ἀμύμονος". v. Υ 218—9 248. abest a Vratislav. 249—50. δοκεῖ Ζηνόδοτος ἠθετηκέναι 251. = Δ 411 252. οὐδέ σε Ptolemaeus Ascalonita: οὐδὲ σὲ 254. οὐδὲ καταπτώσσειν Δ 224 255. ἐπιβαινέμεν: ἐπιβήμεναι schol. Soph. Trach. 7 256. ἐᾷ: cf. Κ 344, φ 233 257. πάλιν αὖτις Β 276 259. = Δ 39 260. *εἴ: αἴ πολύβουλος Ἀθήνη hic et π 282 261. ὠκέας — 240 263. 323. Αἰνείαο: Αἰνείωο Zenodotus 264. ἐυκνήμιδας — Δ 414 269. θήλεας: θηλέας Hellanicus 272. μήστωρι: μήστωρε Aristarchus 273. ϝε I. H. Vossius: κε ἀροίμεθα — 3 274. πρὸς ἀλλήλους — Γ 155 276. = 229 277. cf. 181 et 284 278. = 106 279. *εἴ: αἴ τύχωμι Ven.: τύχοιμι alii 280. ἦ — 281 ἀσπίδα Γ 355-6 282. αἰχμὴ χαλκείη Δ 503 283. = 101 286. προσέφη — 251 287. *μὴν: μὲν 288. legebatur πρίν ϝ' — πρίν ϝ': ϝ' prius omittit Vind., utrumque Bentleius 292. τάμε χαλκὸς 74 293. ἐξελύθη Aristarchus, ἐξεσύθη Zenodotus, ἐξεχύθη Vind., ἐξέσυτο alii codices.

fuit qui ἐξελάϑῃ mallet 294. = 47 et 58 297. ἀπόρουσε 20 300. ἀσπίδα — Γ 347 302. ἰάχων: ἰαχῶν Tyrannion, et 313. ἰαχοῦσα 304. οἷοι — εἰσι Δ 272 306. ἐνστρέφεται 309. ϝνὺξ ἐριπών: cf. 68 310. δὲ: δ' ἄρ' Bentleius 312. = Γ 374 314. *δ' ἐϝὸν: δὲ ὄν. cf. Γ 307 315. *πτύϝμα κάλυψεν: πτύϝμ' ἐκάλυψεν 316. Δαναῶν — Δ 257 317. ἐκ: ἀπὸ R. cf. 673, 691 318. ὑπεξέφερεν πολέμοιο: ὑπεξέφερε πτολέμοιο Harlej. ἐϝὸν φίλον υἱὸν 314 320. βοὴν — 114 322. ἐξ ἄντυϝος — 262 324. = 264 327. νηυσὶ ϝλαφυρῇσιν Β 454 328. λάβεν Grashofus: ἔλαβ' ἡνία — 226 329. κρατερωνύχεσ' ἵπποις Zenodotus; cf. Π 724 330. νηλέι — Δ 348 332. κάτα κοιρανέουσι Ptolemaeus: κατακοιρανέουσι 335. ἐπορεξάμενος μεϝαϑύμου — 235 336—635. a manu recentiore habet Venetus 336. δουρί: χαλκῷ apud Plutarchum; cf. 238 337. ἀβληχρήν: ἀμβληχρήν R. de accentu schol. ad Θ 178 ἀντετόρησεν 338. ὅν: ὅ Heynius, tam hoc loco quam Ζ 90, ut sit τὸ πέπλον 339. ϑέναρος 340. 416. ἰχώρ 342. ἀναίμονες 343. κάμβαλεν Vindobon. duo: κάββαλεν 345. μή — 346. = 316-7 347. = 283 et 320 350. εἰ δὲ σύ ϝ': εἰ δὲ καὶ V ἐς πόλεμον πωλήσεαι: cf. Α 490 352. ἀλύουσ' Il. 353. ἄρ' delet Thierschius. cf. 365 355. ἐπ' ἀριστερὰ Β 526 ϑοῦρον — 35 357. ϝνὺξ ἐριποῦσα 309 359. φῖλε: φίλε κασίϝνητε κόμισαι: κασίϝνητ' ἐκκόμισαι Venetus δός τε Bentleius: δὸς δέ 363. δ': δ' ἄρ' R χρυσάμπυκας — 358 366. *αϝέκοντε: ἄκοντε 368. ποδήνεμος — Β 786 372. = Α 361 374. ϝρ. ἐνιπῇ V 375. φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη Δ 10 376. Τυδέος — Δ 365 377. φίλον — 318 379. Τρώων — Δ 65 382. = Α 586 383. Ὀλύμπια — Β 67 387. δ' deest R *τρεισκαίδεκα: τρισκαίδεκα 388. καί — ἀπόλοιτο 311 390. Ἑρμέῃ cum Barnesio Thierschius: Ἑρμέᾳ 394. ἐν τῇ ἑτέρᾳ "τότε κέν μιν" 396. ωὐτὸς 397. Πύλῳ: Aristarchus πύλῳ κατὰ μεταπλασμόν. cf. Apollodor. 2 7 3

398. αὐτὰρ ὃ βῆ Δ 385 δῶμα Διὸς Δ 570
μακρὸν Ὄλυμπον Β 48
402. *μὴν: μὲν *ϝε τέτυκτο: ϝ' ἐτέτυκτο 403. αἰ-
συλοεργός Aristarchus: ὀβριμοεργός ὃς: ὅδ' ap. Cramer. Ox. 1 p. 51 29 405. θεὰ — Β 166
406. νήπιος: νήπιον R οἶδε κατὰ φρένα Δ 163
407. δηναιὸς 408. παππάζουσιν 412. μή
δὴν: μή πως R 416. χειρὸς: χερσὶν Zenodotus
417. ἄλθετο κατηπιόωντο 419. κερτομίοις
ϝεπέεσσι Δ 6 420. = Β 433 et Ε 405 421. Ζεῦ
πάτερ Γ 365 423. *ἅμα σπέσθαι: ἅμ' ἑσπέσθαι
νῦν — Γ 415 *ἔκπαϝλα φίλησεν: ἔκπαϝλ'
ἐφίλησεν 424. καρρέζουσα 425. καταμύξατο
Aristarchus: κατεμύξατο ἀραιήν idem: ἀραιήν
426. = Δ 595 et Δ 68 431. = 274 432. βοὴν
— 347 436. ἐπόρουσε — Γ 379 439. ϝεκά-
ϝεργος — Δ 479 443. τυτθὸν: πολλὸν alii, ut Π 710
444. ϝεκατηβόλου — Δ 370 446. *ϝε τέτυ-
κτο: ϝ' ἐτέτυκτο 447. Ἄρτεμις — 53 448. 512. ἀ-
δύτῳ 449. ἀργυρότοξος — Β 766 450. τοῖον:
τοῖο R 451. δὲ ϝειδώλῳ Bentleius: δ' ἄρ' εἰδώλῳ
452. στήθεσσι: στήθεσφι R 455. = 31 458. πρῶ-
τα (cf. 883): πρῶτον οὔτασε χεῖρα 336
459. ἐπέσσυτο — 438 461. Τρῳίας Sinopensis, Cypria, Antimachea: Τρῶας Ptolemaeus οὖλος: ἠλὸς ap. Cramer. Ox. 1 p. 442 15 463. κέλευεν: κέλευσεν R
464. διοτρεφέος — Δ 338 466. ἐυποιήτῃσι: εὐποιη-
τοῖσι Aristarchus 468. = 247 469. ἐκ φλοί-
σβοιο 322 470. ὣς εἰπὼν ὤτρυνε Δ 73 θυ-
μόν τε Bentleius coll. Θ 358: καὶ θυμὸν 473. φῄς ap.
Cram. 1 p. 432 29 478. καὶ — ἑὼν Γ 188
*ἵκω: ἥκω. cf. Σ 406, ν 325, ο 328 480. ἄλοχον — Δ
238 481. *τὰ ϝέλδεται: τά τ' ἔλδεται 487. ἀψῖσι:
ἅψισι apud Eustathium ϝαλόντε πανάϝρου: πανάϝροιο
ϝαλόντες Bentleius 489. ἐκπέρσουσ': ἐκπέρσωσ' Harlej.
492. κρατερὴν: χαλεπὴν R 494. = Γ 29
495. *δοῦρε: δοῦρα. cf. Γ 18, Δ 43, μ 220, χ 25
κατὰ στρατὸν πάντῃ: πάντῃ ἀνὰ στρατὸν Δ 384
496. φύλοπιν — Δ 65 498. *οὐδὲ φόβη-
θεν: οὐδ' ἐφόβηθεν

500. *λιχμώντων* *ὅτε τε: εὖτ' ἂν* V 501. *κρίνῃ:*
κρίνει R 502. *ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί*
503. *ὕπερϑ' ἐϝένοντο* R: *ὕπερϑε ϝένοντο* 505. **δὲ στρέ-*
φον: δ' ἔστρεφον 507. *μάχῃ* — *Λ* 521
508. **δὲ κραίαινεν: δ' ἐκραίαινεν* 510. *ἐϝεῖραι: ἀϝεῖραι*
schol. ad *Θ* 2 p. 217 a 18 511. *ἀρηϝών* Aristarchus
514. **δὲ χάρησαν: δ' ἐχάρησαν* 517. *ἀρϝυρότοξος Λ* 37
518. *Ἄρης βροτολοιϝὸς* 455 *Ἔρις* — *Δ* 440
523. *νηνεμίης* 525. *ζαχρηῶν: ζαχρειῶν* R
527. **οὐδὲ φέβοντο: οὐδ' ἐφέβοντο* 530. *κατὰ*
— 200 531. *αἰδομένων ἀνδρῶν* Aristarchus (schol. ad
Ο 563): *αἰδομένων δ' ἀνδρῶν* 534. *Δηικόωντα: Δη-*
μοκόωντα schol. ad *Ε* 326 537. *κρείων* — *Δ* 368
538. = *Δ* 138 *χαλκός: καὶ τῆς* R 540. = 42
546. *Ὀρσίλοχον: Ὀρτίλοχον* V 549. *μάχης* —
11 552. *τιμὴν* — *Λ* 159 553. *τέλος ϑανάτοιο*
Γ 309 554. *ὄρεος* — *Γ* 10 557. *αὐτώ: αὐτοί*
Eustathius 558. *ὀξέι* — 132 561. *Ἀρηίφιλος:*
βοὴν ἀϝαϑὸς V; cf. *Δ* 150 562. = *Δ* 495
564. *χερσὶν* — 559 565. **ϝίδεν: δὲ ϝίδ'* Heynius; olim
δ' ἴδεν 566. *βῆ δὲ διὰ προμάχων* 562 *ποιμένι*
— 513 567. *ἀποσφήλειε* Il. 568. *ἔϝχεα* —
50 575. *μετὰ* — 536 578. *Ἀτρεΐδης* — 55
579. *ἑστεῶτ': ἑσταότ'* *κατὰ: παρὰ* R
583. *πέσον: πέσεν* R 586. *κύμβαχος* hic et *Ο* 536
βρεχμόν 587. *ϝάρ ῥ' ἀμάϑοιο: ϝὰρ ψαμάϑοιο* R
588. *χαμαὶ* — 583 589. *τοὺς: τοὺς δ'* R, male
post 595. R: *ἄλλοτε δ' αὐτὸν ἔσω δῦνεν ϑεὸς ἄνδρα κορύσσων*
596. *τὸν: τοὺς* Harlej. *ἰδὼν ῥίϝησε Δ* 279
βοὴν — 432 597. *ἀπάλαμνος*
πολέος πεδίοιο Δ 244
606. *μενεαίνετε* Heynius: *μενεαινέμεν* 609. *εἰν* — *ἐόντε* 160
Μενέσϑην (sive *Μενέστην*) *ὡς Ὀρέστην: Μενεσϑῆν* Aristar-
chus *ὡς Ἀπελλῆν* 610. *τὼ* — *ἐλέησε* 561 *Τελαμώ-*
νιος Αἴας Δ 473 611. = *Δ* 496 612. *Παισῷ: Ἀ-*
παισοῦ Β 828 613. *πολυκτήμων, πολυλήιος*
616. *νειαίρῃ δ' ἐν ϝαστρὶ* 539 *δολιχόσκιον* — 280
617. *δούπησεν δὲ πεσὼν* 540 623. *ἀμφίβασιν* *κρα-*
τερὴν: κρατερῶν Apollonius Sophista *Τρώων* — *Γ* 36
624. *πολλοί τε καὶ ἐσϑλοὶ Δ* 298 625–6. = *Δ* 534-5

627. = 84 628. = *B* 653 629. *μοῖρα κραταιή* 83 630. = 14 *ἰόντες*: *ἰόντε* altera Aristarchi 633. *βουληφόρε* 180 638. *ἀλλοῖον* Tyrannion coll. *π* 181, *ἀλλ' οἷον* Aristophanes et Aristarchus, *ἀλλ' οἷον* Nicias et Parmeniscus *Ἡρακλείην* Zenodotus, *ἀμέτρως* 639. *θρασυμέμνονα* hic et *λ* 266 642. *χήρωσε* hic et *P* 36 644. *ἄλκαρ* hic et *Δ* 822 645. *οὐδ' εἰ* — 410 646. *ἐμοί*: *ἐμοῦ* R 647. = 217 650. *ϝέρξαντα*: *ῥέξαντα* R *ἠνίπαπε μύθῳ* *Γ* 427 651. *ὤν*: *τῶν* R 652. *φόνον καὶ κῆρα* *Γ* 6 655. *ὣς φάτο Σαρπηδών* 493 656. *ἁμαρτῇ* Ptolemaeus et Herodianus, *ἁμαρτὴ* Aristarchus. alii *ὁμαρτῇ* 657. *ἧιξαν*: *ἧιξεν* Ambros. 659. *νὺξ ἐκάλυψεν* 310 660. *ἔϝγχεϊ μακρῷ* 45 661. *βεβλήκειν* Aristarchus, non *βεβλήκει* 662. *λοιϝὸν* — *Δ* 456 665. *ἔν τισι* "*τό οἱ*" (vel *τό τοι*) *οὐδὲ νόησεν*: *οὐδ' ἐνόησεν* 668. *ἐυκνήμιδες* — *Γ* 304 669. *ἐξέφερον πολέμοιο* 664 670. *μαίμησε* 671. *μερμήριζε* R. cf. *B* 3 673. *θυμὸν* — 317 675. *ὀξέι* — 558 678. = Virgil. Aen. 9 767 680. = *Γ* 374 et *Γ* 324 681. = 562 682-3. *Διὸς υἱὸς Σαρπηδὼν προσιόντι* Bentleius: *προσιόντι Σαρπηδὼν Διὸς υἱός* 686. **πόλι*: *πόλει* 686. *ἄρα μέλλον* Hermann. Orph. p. 694: *ἄρ' ἔμελλον* 687. *ϝοικόνδε* — *Δ* 180 688. *ἄλοχόν* — 480 689. = *Δ* 411 et 680 690. *λελιημένος* — 465 691. *θυμὸν* — 673 692. *ἀντίθεον Σαρπηδόνα* 663 694. *δόρυ μείλινον* 666 695. *Πελάϝων*: *Σελάϝων* Ptolemaeus Oroandae 697. *ἀμπνύνθη*: *ἔν τισιν* "*ἐμπνύνθη*" 698. *κεκαφηότα* hic et *ε* 468 700. *προτρέποντο* et *ἐπὶ* Aristarchus: *προτράποντο* et *ἀπὸ*. cf. 550 703. *ἐξενάριξαν* Aristarchus, non *ἐξενάριξεν* 704. *Ἕκτωρ* — *πάις* *Γ* 314 706. *Αἰτώλιον Οἰνόμαον*: *Αἰτωλὸν Ϝοινόμαον* Bentleius 707. *αἰολομίτρην* 708. *Ὕλῃ*: *Ὕδῃ* Zenodotus. *ἔστι δὲ τῆς Λυδίας ἡ Ὕδη* 711. = 95 et *Δ* 595 712. *ἐνὶ* — *Δ* 462 713. = *Δ* 69 714. = *B* 157 716. = *B* 288 718. = *Δ* 415 719. = *B* 166 720. *χρυσάμπυκας* — 358 723. **χάλκει'*: *χάλκεα* *ὀκτάκνημα* 725. *γρ. ὀπίσσωτρα* V 733. *κούρη*—*Γ* 426 734—5. *ἀθετεῖ* Zenodotus 736. *ἡ δέ*: *τινὲς* "*ἤδὲ*" *Διὸς* — 631 738. *ἀμφὶ*

— βάλετο Γ 334 * θυσανόεσσαν: θυσσανόεσσαν Aristarchus 739. ἐστεφάνωται: ἐστεφάνωτο schol. B; cf. Λ 36 743. cf. Γ 336 746. δάμνησι Sidonius, δάμνῃσι Aristarchus 747. τοῖσιν: οἷσιν R ὀμβριμοπάτρη Vindobon.: ὀβριμοπάτρη 750. μέγας — Λ 497 753–4. = Λ 498-9 755. ἔνθ' — 368 θεὰ — 711 757. Ζεῦ πάτερ 421 ὦ, non Ζεῦ, et ὁρῶν, non Ἄρει, Apollonius Soph. p. 16 31. idem cum aliis ἔργ' ἀίδηλα, ubi Aristarchus καρτερὰ ἔργα. v. Buttmann. Lex. 60 2 758. ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον: τοιόνδε τοσόνδε τε Β 120 λαὸν — 573 759. μάψ — κόσμον Β 214 760. ἀργυρότοξος — 449 762. Ζεῦ — κεχολώσεαι 421 εἴ: αἴ 764. = Λ 560. ἔνιοι γράφουσι "τὴν δ' αὖτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε", Vind. τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 765. μήν ϝοι: μάν οἱ. Apollonius Sophista νῦν μοι 767. = 719 768. = 366 ἀέκοντε R: ἄκοντε vel cum Veneto ἄκοντ' ἐπετέσθην 771. ἐπὶ — Β 613 772. ὑψηχέες: ὑψαύχενες apud Longinum, ὑψαυχέες Vindob. cf. Ψ 27 774. Σκάμανδρος: Κάμανδρος Vind. 775. = 368 et 755 776. λύσασ' ἐξ ὀχέων 369 777. ἀνέτειλε 778. αἵ: τὼ schol. Soph. El. ἴθματα 779. ἀλεξέμεναι — Λ 590 780. πλεῖστοι — Β 817 781. Διομήδεος ἱπποδάμοιο 415 784. θεὰ — 775 785. εἰσαμένη: εἰδομένη R χαλκεοφώνῳ 786. ἔν τισιν οὐκ ἦν ὁ στίχος διὰ τὴν ὑπερβολὴν ταύτην τὴν ψυχράν 787. κάκ' ἐλέγχεα: κακελεγχέες Aristarchus (cf. Β 235 et Δ 242), et mox tam ἀγητοί quam ἄριστοι 788. ἐς πόλεμον πωλέσκετο Λ 490 791. δὲ ϝεκὰς: δ' ἕκαθεν Aristarchus, δὲ ἑκὰς Aristophanes et Zenodotus κοίλῃς νηυσὶ Λ 89 792. = 470 793. = 432 794. ἵπποισιν — 219 797. ἀσπίδος εὐκύκλου 453 τείρετο: αἱ κοιναὶ "τρίβετο" 798. κελαινεφὲς αἷμα Δ 140 799. φώνησέν τε Γ 181 802. πολεμιζέμεν R: πολεμίζειν 803. ἐκπαιφάσσειν 807–8. = Δ 389-90 808. ὑποτάσσει Ζηνόδοτος, οὐ καθόλου δὲ εὑρέθη παρ' Ἀριστάρχῳ ἦα 811. σευ: σε R δέδυκεν: λέλυκεν R 813. Οἰνεΐδαο: ἱπποδάμοιο Bentleius coll. Δ 813

814. = 764 et 251 ἔνιοι "τὴν δ' αὖτε προσέειπε" 815. θύγατερ — 348 et 396 817. = 812 818. σῶν μέμνημαι ἐφετμέων: σὴν μέμνημαι ἐφετμήν schol. p. 181 b 33 819. θεοῖς — 821. χαλκῷ 130-2 821. ϝ' omittit Vindobon. 826. = 243 827. Ἄρεα τόνδε: Ἄρηα τόϝε Vind. 828. cf. Δ 390 829. μώνυχας — 581. cf. 240 830. θοῦρον — 454 831. 889. ἀλλοπρόσαλλον 832. πρώ-ην: πρῶτον schol. ad Β 14 et Ρ 24, πρὶν ἔμοιϝε schol. ad Β 13. 14 834. μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ 86 λελα-σται: λέλησται R 836. ἐμμαπέως hic et ξ 485 838—9. ἀθετοῦνται 838. ἐμμεμαυῖα 142, 199, 240, 330 * δὲ βράχε: δ' ἔβραχε φήϝινος: πήδινος Etym. M. et Eustathius: πῆδός ἐστιν εἶδος δένδρου 839. τ': δ' Aristarchus 841. = 829 842. ἐξενάριζεν: τινὲς "ἐξενάριξεν" 843. ἄϝλαὸν — 285 844. ἐξενά-ριξε R μιαίφονος 455 846. βροτολοιϝὸς Ἄρης 518 847. ἔασε κεῖσθαι 684-5 848. πρῶτον κτείνων: πρῶτα κτείνας R ἐξαίνυτο — 155 849. = 398 et 781 850. = 630 852. ἔϝχει χαλκείῳ Γ 380 ἐλέσθαι: ϝρ. ὀλέσσαι. cf. 673 853. θεὰ — 825 854. ἐτώσιον αἰχθῆναι Γ 368 855. βοὴν — 596 856. ἔϝχει χαλκείῳ 852 857. μίτρην Herodianus (cf. Ξ 181, Ψ 130), μίτρῃ Aristarchus (cf. Κ 77). ἐν δέ τισι τῶν ὑπο-μνημάτων "στελλέσκετο μίτρῃ" 859. * δὲ βράχε: δ' ἔβραχε 859. 866. χάλκεος Ἄρης 704 860. ἐν-νεάχειλοι et δεκάχειλοι Aristarchus apud Eustathium. v. Wolf. Prolegg. p. CCL n. 35) 862. ὑπὸ: ὕπο 863. Ἄρης — 388 867. ἰὼν — Γ 364 868. = Β 17 et Ε 367 869. cf. Δ 405 870. ἄμβροτον αἷμα 339 καταρρέον — Δ 149 871. ἔπεα — 713 872. = 757 ϝέρϝ' ἀϝίδηλα: καρτερὰ ἔρϝα 873. cf. 383-4 τετληότες εἰμέν 874. δ' omittebant alii 876. οὐλομένην Δ 2 ἀήσυλα ἔρϝα μέμηλεν Β 614 877. ὅσοι — Δ 566 879. * οὔτε ϝέπει: οὔτ' ἔπεϊ προ-τιβάλλεαι 880. * ἀνίης: ἀνιεῖς 881. ὑπερ-φίαλον: ὑπέρθυμον αἱ δημώδεις, sicut Δ 365 et Ε 376 882. μαρϝαίνειν 883. πρῶτα R; neque aliter 458: πρῶτον 883—4. = 458-9 886. νεκάδεσσιν

887. ζώς: ζῶς Ptolemaeus Ascalonita ἀμενηνὸς Il. τυπῇσιν 888. = 251 et 764 889. ἀλλοπρόσαλλε 831 παρεζόμενος 869 μινύριζε Il. 890. = Α 176 et Ε 404 891. ἐντεῦθεν μετενήνεκται Α 177 893. δάμνημι ϝέπεσσι Heynius: δάμνημ' ἐπέεσσι 894. * πασχέμεν: πάσχειν ἐννεσίῃσιν 895. μήν: μάν 898. ἦσθα: ἦσθας Venetus ἐνέρτερος: ἐνέρτατος Zenodotus 899. ἀνώγειν Townleianus: ἀνώγει 900–1. = 401—2 900. φάρμακα πάσσων: φάρμακα πάσσεν vel φάρμακ' ἔπασσεν alii, omisso 901 901. * μήν: μὲν * γε τέτυκτο: γ' ἐτέτυκτο 902. ὀπὸς ἐπειγόμενος: ἐπειγόμενον R. Empedocles: ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐγόμφωσεν καὶ ἔδησεν 903. περιτρέφεται Apollonius Soph., Herodianus apud Eustathium, schol. ad Ξ 308; cf. ξ 477. ceteri περιστρέφεται 904. θοῦρον — 830 905. * ϝείματ' ἔϝεσσεν: εἵματα ἕσσεν 906. ἀθετοῦσι Zenodotus et Aristarchus, ex Α 405 iteratum 907. Διὸς μεγάλοιο Β 134 908. = Δ 8 909. βροτολοιγὸν Ἄρην 846

Ζ

1. cf. Ε 379 2. ἔνθα καὶ ἔνθα Ε 223 4. ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν Ἀρισταρχείων ἐγέγραπτο "μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίμνης." ὕστερον δὲ περιπεσὼν ἔγραψε "μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων". Χάρης δὲ γράφει "μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ Σιμόεντος" 5. ἕρκος Ἀχαιῶν Γ 229 8. ἠΰν τε μέγαν τε Ε 628 9–11. = Δ 459-61 10. μετώπῳ: τινὲς "μετώποιν" 12. βοὴν — Ε 855 13. ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Ε 543 14. ἀφνειὸς βιότοιο Ε 544 16. τότ' — Β 873 19. ὑφηνίοχος 21. βῆ δὲ μετ' Ε 152 Πήδασον: Πήρεχον vel Τήρεχον V 24. σκότιον 25. ἐπ' ὅεσσι Ε 137 μίγη — Γ 445 27. μὴν R: μὲν 28. τεύχε' ἐσύλα Ε 164 29. μενεπτόλεμος — Β 740 31. ἔγχει χαλκείῳ = Ε 856 οἱ μὲν Ἀρετάονα ἐξεδέξαντο, οἱ "ἄρ'", εἶτα "Ἐτάονα" 32. Ἄβληρον: ἄμβληρον R

δουρὶ — *E* 611 33. ἄναξ — *E* 38 34. ναῖε δέ: ὃς ναῖε Zenodotus ἐυρρείταο hic et ξ 257 37. βοὴν — Γ 96 39. μυρικίνῳ 43. πρηνὴς ἐν κονίῃσιν *B* 418 44. Ἀτρεΐδης Μενέλαος *E* 50 δολιχόσκιον — *E* 616 47. κεῖται: κεῖνται R 49. ἀπερείσι' ἄποινα *Δ* 372 50. ἐπὶ — *B* 4 51. = *Δ* 208 ὄρινεν: ἔπειθεν Venetus 52. θοὰς — *B* 168. cf. *E* 26 54. ἀντίος Aristarchus, ἀντίον Zenodotus ὁμοκλήσας *E* 439 55. οὕτως Ven. cum aliis: αὔτως 60. ἀκήδεστοι 61. παρέπεισεν Ven.; cf. *H* 120, *N* 788: ἔτρεψεν 63. χρείων — *E* 537 64. κατά: καταὶ schol. ad *E* 256 65. μείλινον — *E* 655 66. ἐκέκλετ' ἀύσας *Δ* 508 67. = *B* 110 71. Τρώων ἀμπεδίον συλήσομεν ἔντεα νεκρῶν Zenodotus 72. = *E* 792 76. οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος: μάντις τ' οἰωνοπόλος τε altera Aristarchi; cf. *A* 69 78. ἐϝκέκλιται 86. μετέρχεο: μετοίχεο Eustathius. cf. *K* 111 87. δὲ: δὴ R 87. 270. ϝεραιάς: τινὲς "ϝεραίρας" 88. *πόλι: πόλει 90. ὅ Hermannus Orph. p. 778 post Bentleium coll. 153: vulgo ὅς 91. μεϝάρῳ: μεϝάροις Eustathius 94. 275. 309. ἦνις ἠκέστας 94. ἠκέστας: ἀκέστας R 94. 96. *εἴ: αἴ. Aristarchus ὥς 95. ἀλόχους — *Δ* 238 97. μήστωρα — *E* 272 99. ὄρχαμον ἀνδρῶν *B* 837 101. ου τίς et ἀντιφερίζειν Bentleius: οὐδέ τις et ἰσοφαρίζειν. cf. *Φ* 357 102. cf. *B* 441 103—6. = *E* 494-7 104. δ' ὀξέα: δύο schol. p. 115 a 19 *δοῦρε: δοῦρα 106. ἐναντίοι: ἐναντίον R 109. οὐρανοῦ ἀστεροέντος *E* 769 110. ἐκέκλετο — 66 111. Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀϝχιμαχηταί Vindobon. 112. ἀνέρες ἔστε θοοὶ καὶ ἀμύνετον ἄστεϊ λώβην Zenodotus. cf. 718 113. ὄφρ' ἂν: etiam ὄφρα κ' Aristarchus 114. βουλευτῇσι 116. = *B* 84 et *E* 689 118. ἀσπίδος — *Δ* 448 119—236. μετατιθέασί τινες ἀλλαχόσε ταύτην τὴν σύστασιν 120. ἀμφοτέρων: ἀμφοτέρω Venetus * ξυνίτην: συνίτην μεμαῶτε — *E* 569 121. ἰόντες: ἰόντε Zenodotus et Aristophanes; cf. *E* 850 122. = *E* 276 et *Z* 12 124. 125. *μήν: μὲν alius codex 125. νῦν ϝε: νῦν μὲν R. νῦν πολλὸν 126. δολιχόσκιον ἔϝχος *E* 616

128. οὐρανοῦ: οὐρανὸν Aristarchus; cf. σ 218 129. 131. 527. θεοὶ ἐπουράνιοι etiam ϱ 484. alibi non memorantur 130. Λυκόϝεϱϝος Bentleius: Λυκόοϱϝος 134. θύσθλα 135. βουπλῆϝι φοβηθείς: χολωθείς Zenodotus 138. ῥεῖα ζώοντες Π. 141. μακάρεσσι θεοῖς μάχεσθαι Ε 819 142. οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν: εὐρυεδοῦς ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός Simonides apud Platonem (Protag. 346 D) 145. ϝενεὴν: ϝενετὴν Plutarch. 2 p. 104 E 146. τοίη δὲ: τοιῇδε. v. Buttmann. et Hermann. ad Soph. Philoct. 86 -7 148. τηλεθόωσα: τηλεθόωντα Aristophanes δ' ἐπιϝίϝνεται: ὅτε ϝίϝνεται R. alius ἐπεϝείνατο ὥρη: ὥρῃ Aristophanes 149. ἡμὲν — ἠδ' Alexion, ἣ μὲν — ἣ δ' Apollonius Soph. et Plutarchus φύει: v. Meinek. ad Theocrit. 7 75 152. Ἄρϝεος ἱπποβότοιο Β 287 153. ἔνθα δὲ: ἐνθάδε schol. p. 275 b 9 κέρδιστος 154. τέκεθ': τέκεν Harlej. 155. ἔτικτεν: τίκτεν Aristarchus 157. κακὰ μήσατο Aristarchus, non κάκ' ἐμήσατο. cf. Hermann. Orph. p. 694 159. οἱ: μιν V 160. δῖ' Ἄντεια: Διάντεια V 165. φιλότητι μιϝήμεναι 161 169. πίνακι Π. πτυκτῷ θυμοφθόρα Π. 170. ἠνώϝειν ᾧ Aristarchus, non ἠνώϝει ᾧ πενθερῷ Π. 171. αὐτὰρ ὃ βῆ Ε 849 ὑπ': μετ' apud Ixionem 173. * ἔτιε ϝάναξ: τῖεν ἄναξ 174. Ἀρίσταρχος καὶ ξείνισσε καὶ ξείνιζε 179. ἀμαιμακέτην hic et Π 329 ἐκέλευσεν: ϝε κέλευσεν? 181. v. Meinek. Theocrit. p. 496 183. θεῶν — Δ 398 185. μάχην — Γ 241 186. Ἀμαζόνας — Γ 189 187. ἀνερχομένῳ: γρ. ἀπερχομένῳ vel ἐπερχομένῳ δόλον: λόχον R 188. Λυκίης εὐρείης 173 φῶτας ἀρίστους: εἴκοσι φῶτας Townlej. et Lips. cf. δ 530 189. cf. Δ 392 190. ἀμύμων — 155 192. 219. * δίδω: δίδου 194. * μήν: μέν 195. πυροφόροιο Venetus; ita est Μ 314: ὄφρα νέμοιτο 196. δαΐφρονι — 162 198. μητιέτα Ζεύς Β 324 199. ἀντίθεον Σαρπηδόνα Ε 692 200. ἀπήχθετο — 140 201. τὸ ἀλήιον οἱ μὲν ἐψίλωσαν οἱ δὲ ἐδάσυναν 203. Ἴσανδρον: Πείσανδρον Strabo Ἄρης — Ε 863 205. τὴν δὲ χολωσαμένη Γ 413 χρυσήνιος Π. 207. μάλα — Δ 229 210. Λυκίῃ — 173 212. βοὴν — 122

213. ἐνὶ: ἐπὶ. cf. *H* 441, *Λ* 378 χθονὶ — *Δ* 195 214. ποιμένα — *E* 144 216. ἀμύμονα — 190 217. ξείνισ' ἐνὶ: ξείνισεν ἐν 220. δέπας ἀμφικύπελλον *Λ* 584 222—3. ἄτοποι οἱ δύο στίχοι 226. ἔγχεα: ἔγχεσι ἀλλήλους Zenodotus 228. τε R: γε 229. δύνηαι: δυνῆαι Tyrannion 230. ἐπαμείψομεν: ἐπαμειψόμεθ' R. cf. 339 231. ξεῖνοι πατρώιοι 215 233. πιστώσαντο: ἐπιστώσαντο Vrat. cum Eustathio 236. χρύσεα: cf. *B* 872 ἐννεαβοίων 237. φηγὸν: πύργον. cf. *I* 354, *Λ* 170 239. τὸ ετας ὁ μὲν Ἀσκαλωνίτης ψιλοῖ, Ἀλεξίων δὲ δασύνει. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οὐδὲν ἄντικρυς περὶ τοῦ πνεύματος ἀπεφήνατο 241. πάσας: πᾶσι μάλ' δὲ — *B* 69 244. ἔνεσαν Aristarchus: ἐνέσαν 245. πλησίοι: πλησίον Vind. ita 249 Ven. cum aliis 246. παρὰ μνηστῇς: ἐν ἄλλῳ "παρ' αἰδοίῃς" 248. τέγεοι 250. ἐν ἄλλῳ "παρὰ μνηστῇς". legebatur enim παρ' αἰδοίῃς 251. ἠπιόδωρος 252. = *Γ* 124 Λαοδίκην: Λαοδίκηνδ' Bentleius, coll. Πηλειωνάδ' *Ω* 338 θυγατρῶν — *Γ* 124 253. ἔπος — *E* 372 255. υἷες — *B* 722 257. Διὶ — *E* 174 260. δὲ καὐτὸς: δέ κ' αὐτὸς Ptolemaeus Ascalonita: cf. *Γ* 255, *H* 173 *εἴ: αἴ 265. δ' omittit Apollonius Sophista cum Veneto 266. ἀνίπτησιν Zenodotus, ἀνίπτῃσιν Herodianus, ἀνίπτοισιν Aristarchus λειβέμεν: λείβειν αἴθοπα — *E* 341 267. κελαινεφέι — *Λ* 397 268. εὐχετάασθαι Aristarchus, εὐχετάασθαι alii 269 et 279. μὲν: γε Ven. 269. Ἀθηναίης — *E* 765 270. ἀολλίσσασα: ἀολλήσασα Suidas, qui et ἀολλεῖ 271—278. = 90-7 271. πέπλος codices duo, πέπλων tertius 273. = 92 277. 281. *εἴ: αἴ 279. = 269 281. ἐθέλῃ Heynius: ἐθέλῃσ' *δέ: κέ 282. ἔτρεφε: ἔτραφε R 285. φίλον ἦτορ Zenodotus: ἄτερ που 288. κατεβήσετο: κατεβήσατο ἐν ταῖς Ἀριστάρχου φέρεται καὶ ἑτέρως "ἡ δ' εἰς οἶκον ἰοῦσα παρίστατο φωριαμοῖσιν". ita Ambros. cf. *o* 104 289. οἱ si pronomen est (cf. *Λ* 339), pro ἔσαν lege ἦν παμποίκιλα Bentleius: παμποίκιλοι 290. τὰς: ἃς Ambros. 291. ἐπιπλὼς 292. εὐπατέρειαν Il. 294. ποικίλμασιν hic et *o* 107

296. βῆ δ' ἰέναι Δ 199 297. αἳ δ': ἀλλ' 297. 317. *πόλι: πόλει. cf. 88 302. Θεανὼ — 298 303. = 273 304. Διὸς μεϝάλοιο E 907 305. ἄμεινον "ῥυσίπτολι". legebatur ἐρυσίπτολι. cf. I 396 306. ἆξον schol. p. 511 a 39, Herodianus Cram. Ox. 3 p. 293 6: ἄξον 308—10. = 274-6 311. ἀθετεῖται ἀνένευε: ἀνένευσε R 312. Διὸς — 304 315. Τροίῃ ἐριβώλακι Γ 74 317. ἐν — 297 319. ἔχ' ἑνδεκάπηχυ: ἔχεν δεκάπηχυ V 320. αἰχμὴ χαλκείη E 282 321. *περὶ κάλλιμα: περικαλλέα. cf. O 555 ἕποντα: ἔχοντα apud Cram. Ox. 1 p. 435 4 322. ἀϝκύλα τόξα E 209 τόξ' ἀφόωντα: τόξα φόωντα V, i. e. λαμπρύνοντα. cf. Lobeck. Ῥηματ. p. 9 12) 325. = Γ 38. cf. B 277 *αἰσχροῖσι ϝέπεσσιν: αἰσχροῖς ἐπέεσσι 326. *μὴν: μὲν 330. = Δ 240 ὃν Aristarchus: εἴ 332. = Γ 58 332—3. = Γ 58-9 334. = Δ 76 335. οὔ τι: οὔτοι Venetus νεμέσσι Etym. M. cum R: νεμέσσει 336. ἤμην: ἥμην V 337. *μαλακοῖσι ϝέπεσσιν: μαλακοῖς ἐπέεσσι 340. cf. H 193 342. = E 689 343. ἐν ἄλλῳ "προσηύδα δῖα ϝυναικῶν". cf. 214 347. ἐς: εἰς κῦμα — B 209 349. κακὰ τεκμήραντο: κάκ' ἐτεκμήραντο Apollonius Sophista et Hesychius. cf. 233 351. ὃς ϝῄδη: ὅς ῥ' ἤδη complures; cf. Δ 70 356. ἄτης: ἀρχῆς Apollonius de syntaxi: cf. Γ 100 357. ἔπι Ptolemaeus Ascalonita, ἐπὶ Heracleon 359. = 263 360. οὐδέ — Δ 132 361. θυμὸς ἐπέσσυται Δ 173 364. ἔμ': μ' 365. ϝοικόνδ' ἐσελεύσομαι: οἶκόνδε ἐλεύσομαι, idque praefert I. H. Vossius 366. ἄλοχόν — E 688 367. *ϝὰρ ϝοῖδ': ϝάρ τ' οἶδ' ἔτι σφιν: ἔτί σφιν grammatici veteres plerique 369. = 116 370. *εὖ ναιετάοντας: εὐναιετάοντας 373. ἐφειστήκει ante Aristarchum 376. εἰ: εἶ' Bentleius cum Eustathio p. 1080 63 380. ἐυπλόκαμοι: εὐπλόκαμον Eustathius. cf. 303 381. αὖτ': αὖ R 383—4. = 379-80 383. *ἢ ϝεινατέρων: οὔτ' εἰνατέρων. cf. 378 390. ἦ: φῆ Passovius; v. Lehrs. Arist. p. 105 391. ἀϝυιάς: ἀϝυίας Thierschius. cf. schol. p. 196 a 20 394. πολύδωρος: πολύεδνος codex Mori 396. Ἠετίωνος ὃ ναῖεν Bentleius. εἰ μὲν τοῖς ἄνω συντάττοιμεν, ἐμφανέστερον

ποιεῖ τὸ ἀκατάλληλον τῆς ἐπαναλήψεως, ἥτις ὁμοιόπτωτος ὀφείλει γίνεσθαι· εἰ δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα, δύναται εἶναι ὁ λόγος καὶ τὸ ἑξῆς "μεγαλήτορος Ἠετίωνος, ὅστις Ἠετίων ᾤκει ὑπὸ Πλάκῳ." πλεονάζει ἡ ἐπανάληψις ἐν Ἰλιάδι 397. ὑποπλακίῃ 398. Ἕκτορι — Ε 699 400. ἀταλάφρονα 401. ἀγαπητὸν Π. ἀλίγκιον hic et Θ 174 403. οἶος: αὐτὸς schol. p. 405 a 12 406. = 253 408. ἔμ' ἄμμορον: τινὲς "ἐμὸν μόρον" 410. δέ κε: δ' ἂν Vindobon. 413. πότνια μήτηρ 264 414. τὸ ἁμὸν ἐν μὲν τῇ Ἰλιακῇ προσῳδίᾳ φησὶν ὁ Ἡρωδιανὸς Δωρικώτερον εἶναι ἀντὶ τοῦ ἁμέτερον· ἐν δὲ ἐπιμερισμῷ φησὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐμόν ἐκτέταται τὸ ε̄ εἰς ᾱ μακρόν 415. * ἐὺ ναιετάουσαν: εὐναιετόωσαν Aristarchus, alii εὐναιετάωσαν 417. σεβάσσατο — 167 418. κατέκηε: κατέθηκε R 420. ὀρεστιάδες κοῦραι — Β 588 422. ἰῷ ὡς σοφῷ Ἀρίσταρχος· καὶ ἐπεκράτησεν αὐτοῦ ἡ ἀνάγνωσις 423. = 190 et Β 688 424. εἰλιπόδεσσι: v. Buttmann. Lex. 88 15 425. ὑπὸ — 396 427. ἀπερείσι' ἄποινα 49 428. Ἄρτεμις — Ε 447 429. πατὴρ — 413 430. θαλερὸς παρακοίτης Γ 53 432. θήῃς Aristarchus, non θείῃς 433—9. ἀθετοῦνται 434. ἀμβατή Callistratus, ἀμβατός Aristarchus 435. τῇ γ': τῇδ' 437. Ἀτρείδα Ixion, Ἀτρείδας reliqui 438. θεοπροπίων: θεοπροπέων R, θεοπροπιῶν Nauckius 439. αὐτῶν: ἐν ἐνίοις καὶ "αὐτοὺς" 440. μέγας — 359 443. * αἴ: αἴ 444. ἀνώγει Vindobon. cf. 439 447—9. = Δ 163-5 447. μὲν: γὰρ Eustathius 451. Πριάμοιο — Δ 290 452. πολέες — Ε 624 454. Ἀχαιῶν — Δ 199 456. ἐν Ἄργει ἐοῦσα: ἐν Ἄργεϊ οὖσα V 459. τὸ εἴπῃσιν ἀντὶ τοῦ εἴποι ἄν 461. Τρώων ἱπποδάμων Δ 355 post 461. Vind. ἥρωες Δαναοί, πάντες θεράποντες Ἄρηος 463. * χήτει: χητεϊ δούλιον Π. 465. γέ τι Dionysius Sidonius, Alexion, Heracleon: γ' ἔτι Ptolemaeus ἑλκηθμοῖο: ἑλκυθμοῖο R 466. φαίδιμος — Δ 505 469. τε ἰδὲ: τ' ἠδὲ Vind. ἱππιοχαίτην 470. κόρυθος: κορυφῆς R 471. πατήρ — 429 472. φαίδιμος — 466 σημειοῦνταί τινες τοῦτον διὰ τὸ τὸν τραγικὸν Ἀστυδάμαντα παράγειν τὸν Ἕκτορα λέγοντα "δέξαι κυνῆν μοι,

πρόσπολε· πεφόβηθ᾽ ὁ παῖς" 473. καὶ — χθονὶ Γ 293 474. ὅ ϝ᾽ ὃν ante Bentleium; cf. ξ 413, ω 167 ὃν φίλον υἱὸν Ε 314 475. εἶπεν: εἶπε δ᾽ Aristarchus ἐπευξάμενος Διί Γ 350 478. ἄλλοι "ὧδε βίην ἀϝαθόν τε" Ἰλίου: λαοῦ Bentleius 479. εἴπῃσι: εἴποι schol. p. 367 b 36 ϝ᾽ ὅδε Aristarchus: δ᾽ ὅϝε 483. κηώδεϊ 484. ἐλέησε: ἐλέαιρε R 485. = Ε 372 χειρί τέ μιν κατέρεξε: ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρί R 487. Ἄϝιδι προϊάψει Α 3 489. πρῶτα: τινὲς "πρωτὰ", ἵν᾽ ᾖ τὰ πεπρωμένα. cf. Cramer. Ox. 1 p. 340 9 493. πᾶσι, μάλιστα δ᾽ ἐμοί Hoffmannus, coll. Χ 422, α 359, λ 353, θ 490, φ 353, ψ 61. legebatur πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα 494. = 369 et 472 496. θαλερὸν — Γ 142 497. = 370 498. Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο Α 242 501. ὑπότροπον 367 505. ἀκοστήσας: v. Buttmann. Lex. 93 506. ἐπὶ φάτνῃ Ε 271 507. τὸ κροαίνων οὐκ ἔστιν ἐπιθυμῶν, ὡς Ἀρχίλοχος ἐξέλαβεν. Στησίχορος κοιλωνύχων ἵππων πρύτανιν τὸν Ποσειδῶνα φησίν 511. Ζηνόδοτος "ῥίμφ᾽ ἑὰ ϝοῦνα φέρει", Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀναϝνώστης Ἀριστάρχου ἄνευ διαιρέσεως τὸ ε ψιλῶς προφέρεται, παρέλκειν αὐτὸ λέϝων ὡς ἐν τῷ "ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο" (Ε 228) * μετὰ ϝήθεα: μετά τ᾽ ἤθεα 512. Περϝάμου — Ε 460 513. ἠλέκτωρ hic et Τ 398 514. ταχέες πόδες Ε 885 517. = 122 et 332 518. ἠθεῖε: Ἀρίσταρχος προπερισπᾷ ὡς οἰκεῖε 520. = Ε 814 et Ζ 440 523. *μεθίης: μεθιεῖς vel μεθίεις 526. = Δ 362 527. ἐπουρανίοισι θεοῖς 131. θεοῖς αἰειϝενέτῃσιν Γ 296 528. ἐυκνήμιδας — Ε 324

Η

1. φαίδιμος — Ζ 494 3. πολεμιζέμεν — Γ 435 πολεμιζέμεν R: πολεμίζειν 5. ἐπεί κε κάμωσιν Aristarchus, ἐπὴν κεκάμωσιν Sidonius 6. ἐλαύνοντες: κατ᾽ ἔνια τῶν ὑπομνημάτων "ἐρέσσοντες" 7. τώ: τοὶ Ammonius φανήτην: οὕτως Ἀρίσταρχος δυϊκῶς 10. Φυλομέδουσα: φιλομέδουσα R 11. ἔϝχεϊ ὀξυόεντι Ε 50 12. λῦσε: λύντο Aristarchus, ut 16; cf. Δ 469

13. = *Z* 118 et *E* 647 14. κατὰ — *E* 627
15. Δεξιάδην: τινὲς δεξιάδην ἐπιάλμενον ἤτοι ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἐπιβαίνοντα 17—8. = *E* 711-2
18. ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ: ἀνὰ κρατερὴν ὑσμίνην R
19. = Δ 74 20. 21. Ἀπόλλων — δὲ Δ 507-8
23. ἄναξ Διὸς υἱὸς *E* 108 24. * δή: δ'
25. θυμὸς — *Z* 256 28. μοί τι πίθοιο Δ 93 κεν — Γ 41 32. ἀθανάτῃσι: ἀθανάτοισι Zenodotus, ἀμφοτέρῃσι Aristophanes 33. = Δ 206
ϝρ. τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα 35. μετὰ — Δ 70
37. προσέϝειπε — 23 39. 226. οἰόθεν οἷος
40. = Γ 20 41. ἀϝασσάμενοι: ἀϝασσόμενοι Aristarchus χαλκοκνήμιδες 42. * πολεμιζέμεν: πολεμίζειν 43. = *E* 719 45. θεοῖσιν ἐϝήνδανε: θεοῖς ἐπιϝάνδανε Hoffmannus coll. 407. vulgo ἐφήνδανε 46. στῆ δὲ ἰὼν Δ 496 πρὸς — *Z* 381
47. Διὶ — *B* 169 48. ἦ ῥά — πίθοιο Δ 93 49. = Γ 68 50. προκάλεσσαι: προκάλεσσον R 51. = 40
52. θάνατον — *B* 359 53. ἀθετεῖται
54—6. = Γ 76-8 54. * αὖτε χάρη: αὖτ' ἐχάρη
56. ἱδρύνθησαν: ἱδρύθησαν R 57. ἐυκνήμιδας — *Z* 529
58. τε καὶ — *E* 760 60. ἐφ': ἐν schol. p. 449 b 44
Διὸς — *E* 815 61. τῶν: ἐν schol. p. 312 a 4
62. πεφρικυῖαι: ϝρ. καὶ βεβριθυῖαι; cf. Δ 282 64. μελάνει πόντον ὑπ' αὐτῇ Aristarchus: alii πόντος ὑπ' αὐτοῦ. cf. μ 406 65. Ἀχαιῶν — Δ 85 66. Ἕκτωρ — Γ 85
67. = Γ 304 68. ὄφρ': ὡς Heynius, ὄφρα ϝέπω Hermannus Orph. p. XVI 69. Κρονίδης ὑψίζυϝος Δ 166 71. ἐύπυρϝον 72. * δαμήετε: δαμείετε 73. δ' ἐν Aristarchus: μὲν ἀριστῆες Παναχαιῶν *B* 404 76. ἄμμ': ἄμ' schol. ad Γ 280 * ἐπὶ μάρτυρος: ἐπιμάρτυρος 78. κοίλας — *E* 26 81. εἰ δέ κ' ἐϝὼ τόν: αἴ κέν πώς μιν ἕλω Apollonius Soph. 82. τεύχεα συλήσας 78 προτὶ — 20
83. ποτὶ: προτὶ et ἐπὶ R 84. νῆας ἐυσσέλμους *B* 613
85. χάρη — Δ 261 87. = *Z* 479 et Γ 353
89. τὸ μέν ἀντὶ τοῦ μήν. id reposui et hoc loco et 97
90. φαίδιμος — 1 91. ὥς — ϝερέει Δ 182
κλέος — *B* 325 92. = Γ 95
95. νείκει: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων "νείκε' ὀνειδίζων" ἔξω τοῦ ι 96. ἀπειλητῆρες Ἀχαιΐδες — *B* 235

97. *αἰνόθεν αἰνῶς.* cf. 39 99. *Ξενοφάνης* "*πάντες ϝὰρ ϝαίης τε καὶ ὕδατος ἐκϝενόμεσθα· ἐκ ϝῆς ϝὰρ πάντ' ἔστι καὶ ἐς ϝῆν πάντα τελευτᾷ*"
100. *ἀκλεὲς*: v. Buttmann, Lex. 14 3 102. *ἀθανάτοισι* — *E* 882 103. *ὣς ἄρα φωνήσας Z* 494 104. *βιότοιο: ϝρ. καὶ* "*θανάτοιο τελευτῇ*", *οἷον θανάσιμον τέλος*
105. *ἐν παλάμῃσιν E* 558 *ἐπεὶ* — *Z* 158
107. *Ἀτρεΐδης* — *Γ* 178 108. *δεξιτερὴν ἕλε χεῖρα* Bentleius (cf. *Ξ* 137): *δεξιτερῆς ἕλε χειρός* *ϝέπος* — *Z* 485
109. *χρή: χρεὼ* R 110. *δὲ σχέο* alii, *δ' ἴσχεο* Aristarchus et Herodianus. cf. *E* 382 112. *τόν τε: ϝρ. καὶ* "*τόν ϝε*" *τόν τε στυϝέουσι: τὸν ὑποτρομέουσι* Vind. 113. *κυδιανείρῃ: δηιανείρῃ* schol. p. 256 b 16. cf. *Z* 124 114. *ἀντιβολῆσαι: ϝρ. καὶ* "*ἀντιμολῆσαι*" *ἀμείνων: ἀμείνω* Zenodotus 117. *ἀδειής* *τ'*: *ϝρ. ϝ'* 118. * *καμψέμεν: κάμψειν* * *εἴ: αἴ*
119. *ἐκ* — *E* 409 120-1. = *Z* 61-2
122. *ἀπ' ὤμων τεύχε' Z* 28 123. *ἀνίστατο* — 94
124. = *Δ* 254 127. *μ' εἰρόμενος* —: *μειρόμενος* (i. e. *στερόμενος*) *μεϝάλ' ἔστενεν* Zenodotus. cf. Lehrs. Aristonici p. 129 *ϝῷ ἐνὶ ϝοίκῳ Z* 500 130. *φίλας: ἐν ταῖς ἐξητασμέναις Ἀριστάρχου* "*βαρείας*" *τὰς βεβαρημένας ὑπὸ ϝήρως νῦν καὶ δυσκινήτους* 131. *ἀπό: ἀπαὶ* R *δῦναι* — *Γ* 322 132. = *Δ* 288 * *εἰ: αἰ* 133. *ἐπ' ὠκυρόῳ E* 598 *Κελάδοντι: Ἀκίδοντι* Strabo p. 495
135. *Χάας* Strabo, *Φήρης* Didymus 136. *ἵστατο* — *Δ* 212 138. *πυκναὶ ἐν Ἰλιάδι αἱ ἐπαναλήψεις, ἅπαξ δὲ ἐν Ὀδυσσείᾳ* 140. *δουρί* — *E* 297
142. 144. 148. *Λυκόϝερϝος* Bentleius: *Λυκόορϝος* 144. *ὑποφθάς: Ἀρίσταρχός φησι καὶ ἀναστάς* 146. *δ'* Aristarchus: *τ'* *ϝοι πόρε Α* 72 *χάλκεος* — *E* 866
147. *ἔπειτα φόρει: ἔπειτ' ἐφόρει* R *μῶλον Ἄρηος B* 401 149. *περιττὸς ὁ δέ. τινὲς δὲ ϝράφουσι* "*δῶκεν Ἐρευθαλίωνι*". sic Vindobon. 150. *τεύχε' ἔχων* 137 *προκαλίζετο* — *Γ* 19 151. * *μάλα τρόμεον: μάλ' ἐτρόμεον* 152. *θυμὸς ἀνῆκε* 25 *πολυτλήμων* hic et *σ* 318 153. *θάρσεϊ ᾧ: θάρσει ἐμῷ* Zenodotus 154. *Ἀθήνη: Ἀπόλλων* R ex 81
156. *ἔνθα καὶ ἔνθα Z* 2 157. *βίη* — *Δ* 314
158. *κορυθαίολος* — *Z* 520 159. = 73 162. *πρώ-*

τιστα ϝάναξ Bentleius: πρῶτος μὲν ἄναξ. cf. B 405 et I 168 ϝάναξ — Z 33 163. κρατερὸς — E 814 166. = B 651 167. Εὐρύπυλος — E 79 168. δῖος — E 679 169. πολεμιζέμεν — 42. erat πολεμίζειν Ἕκτορι — H 75 170. = B 336 171. πεπάλασθε Aristarchus et Herodianus, non πεπάλαχθε ὅς: γρ. ὥς 172. ἐυκνήμιδας — 57 173. εἴ — 174. = 118-9 176. Ἀγαμέμνονος — Γ 193 177. ἡ κατειθισμένη "θεοῖσι δέ", quam retinent Alexion et Heracleon: θεοῖς ἰδὲ Ptolemaeus Ascalonita. cf. Γ 318 178. ὧδε — εἰς Δ 81 179. Ζεῦ πάτερ E 872 Τυδέος — B 406 181. = Γ 324 182. ἄρ᾽: ῥ᾽ R 184. ἀριστήεσσιν — Δ 227 186. διχῶς, "ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκοντο" καὶ "ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸν ἵκανε" φέρων — 183 187. φαίδιμος — E 617 188. ὑπέσχεθε: ὑπέσχετο R 190. φώνησέν τε E 799 192. Ἕκτορα — 169 193. δύνω Aristarchus: δύω. cf. Z 340 195—9. ἀθετοῦνται 195. γε πύθωνται: πεπύθωνται R 197. ἑκὼν: ἑλὼν Aristarchus cum plerisque 198. οὐδὲ μὲν ἰδρείῃ Aristophanes; cf. Π 359: οὐδέ τ᾽ αἰδρείῃ. αἰδρείῃ τῇ πολυπειρίᾳ, ἐπιτάσει τοῦ ᾱ 199. γενέσθαί τε: ἀλλεπάλληλοι ὀξεῖαι —, ἵνα ἐκφύγωμεν τὸν διπλασιασμὸν τοῦ ῥήματος, λέγω δὲ τοῦ τετραφέμεν

200. Διὶ — B 102 201. = 178 202. = Γ 320 206. ὥς ἄρ᾽ ἔφαν 181 210. cf. Δ 8 211. = Γ 229 212. προσώπασι: προσώποις R 213. βιβάς Aristarchus δολιχόσκιον — Z 126 214. μὲν Aristarchus: μέγ᾽ 215. ἕκαστον: ἑκάστου R 218. χάρμην R 221. σκυτοτόμων ϝοικία ναίων Z 15 222. ὅς οἱ ἐποίησεν Z 316 224. Τελαμώνιος — E 615 229—30. = B 771-2 230. κεῖτ᾽ ἀπομηνίσας: κεῖται μηνίσας Vind. κεῖτ᾽ ἐπιμηνίσας Aristarchus cod. Victor. 233. = Z 440 234. Αἶαν ἁμαρτοεπές, βουγάιε, ποῖον ἔειπες Vind. ex N 824 236. πολεμήια — B 338 238. οἶδ᾽ ἐπ᾽: ᾔδ᾽ ἐπ᾽ Eustathius. utroque loco ᾔδ᾽ schol. p. 510 b 15 βῶν Aristarchus (i. e. βοέην, βοῆν), βοῦν Aristophanes, βῶ Herodianus 239. ταλαύρινον πολεμίζειν E 289 240. ἐπᾶϊξαι: γρ. καὶ ἐπαΐσσειν ἵππων — Δ 500 241. δηΐῳ:

δηΐων Aristarchus. hunc versum ante 240 ponit Venetus 242. τοιοῦτον: τοῖόν περ Vind. 243. ὀπιπεύσας: -ὀπιπτεύσας 243. τύχωμι Venetus: τύχοιμι 244—5. = Γ 355-6 246. ὄϝδοος: cf. 223 247. χαλκὸς ἀτειρής Ε 292 249. = 234 et 244 250—4. = Γ 356-60 253. *ἀντικρὺς: ἀντικρὺ 254. *δὲ κλίνθη: δ' ἐκλίνθη 255. δολίχ' ἔϝχεα Δ 533 255—6. τοὺς στίχους τούτους οὐ προσίεται Ζηνόδοτος 256. λείουσιν —7. = Ε 782-3 258. οὔτασε — Ε 56 259. = Γ 348 262. τμήδην 263. κορυθαίολος — Ζ 369 264. χειρὶ — Ε 309 266. = 245 267. ἐπομφάλιον περιήχησεν 268. δεύτερος: δεύτερον R 269. ϝῖν' — Ε 245 270. μυλοειδέι 272. ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς Aristarchus, ἀσπίδι ἐϝχριμφθείς (vel ἐϝχριφθείς) alii αἶψ' Aristarchus, non ἄψ 274. κήρυκες — Α 334 275. Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων Ζ 454 276. πεπνυμένω — Γ 148 277. μέσσῳ: μέσσω Eustathius, μέσσον Harlej. cf. Γ 416 σχέθον: σχέθε Heynius εἶπέ τε: εἶπε δὲ R 279. μάχεσθον: μάχεσθε vel μάχεσθαι R 280. νεφεληϝερέτα — Ε 888 283. = Ζ 520 et Η 224 284. Ἕκτορι: Ἕκτορα R 285. αὐτὸς: ἐν ἄλλῳ "οὗτος" χάρμῃ προκαλέσσατο 218 286. ᾗ περ: εἴπερ R 287. = 233 290. νῦν: νῶ Harlej. ἐν ἄλλῳ "παύσωμεν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα" ex 29 293. = 282 294. Ἀχαιούς: Ἀχαιῶν R ex Β 4 295. ἀθετεῖται 296. κατὰ — Β 803 297. Τρῶας ἐυφρανέω: Τρῶάς τ' εὐφρανέω. καὶ — Ζ 442 298. δύσονται: θύονται Herodianus; cf. Σ 376 299. δ' ἄϝ': δέ ϝ' et δ' ἅμ' R

300. ὣς Bentleius: ὧδ' 301. ἔριδος — 210 302. ἀρθμήσαντε: ἀρθμήσαντες R. alius ἁρμοσθέντε 303. ὡς ἄρα φωνήσας 103 ξίφος — Γ 361 304. ἐυτμήτῳ: ἐυκμήτῳ Aristarchus; cf. Meinek. Analect. Alex. p. 135 305. *δίδω: δίδου. ζωστῆρ' ἐδίδου R φοίνικι φαεινόν Ζ 219 306. μετὰ — Ε 573 307. *δὲ χάρησαν: δ' ἐχάρησαν 308. = Ε 515. unde addit Vind. καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα, μετάλλησάν ϝε μὲν οὔτι 309. χεῖρας ἀάπτους Α 567 310. προτὶ ἄστυ: προτὶ ἄστυδ' Bentleius, coll. εἰς ἅλαδε ἀελπτέοντες:

ἀέλποντες R 311. *ἐϋκνήμιδες* — 67 312. *κεχαρηότα: κεκαφηότα* Etym. M. (i. e. *πνευστιῶντα*). cf. *E* 698, *ε* 468 314-5. = *B* 402-3 317-20. = *B* 428-31 321. *νώτοισι διηνεκέεσσι:* perpetui tergo bovis Virg. 322. = *Δ* 102 323. = *B* 432 324. **ὑφαινέμεν: ὑφαίνειν* 325. *ἀρίστη* — *B* 5 326. = *B* 283 327. = *Δ* 17 *Ἀτρεΐδη: Ἀτρεΐδαι* plerique 328. *ϝὰρ: μὲν* R *κάρη* — 85 329. *Σκάμανδρον: Κάμανδρον* R 330. *Ἀιδόσδε* — *Z* 284 332. *κυκλήσομεν* 333. *κατακήομεν: κατακείομεν* complures. et 377. *κείομεν* 334-5. *ἀθετοῦνται*. cf. schol. ad *Δ* 174 334. *ἄπο πρὸ* Aristarchus, *ἀπὸ πρὸ* Herodianus 335. *πατρίδα* — *E* 687 336. *δ᾽: τ᾽* Aristarchus *ἀμφὶ πυρὴν: ϝρ. καὶ ἀμφίβολον* 337. *ἐκ πεδίου: ἐν πεδίῳ* Aristophanes schol. p. 214 b 19 339. *εὖ: ϝρ. ἔπτ᾽* 340. *δι᾽ αὐτάων E* 752 *εἴη: εἴῃ* vel *ᾔῃ* Hermannus 2 p. 52 342. *ἵππους: ἵππον* R *ἐοῦσα: ϝρ. ἔχουσα* 343. *Τρώων* — *E* 623 344. *ὣς* — *πάντες Γ* 95 *ἐπῄνησαν: ἐπῄνεσσαν* R 345. *αὖτ᾽: δ᾽ αὖτ᾽* Ven. cum aliis **πόλι: πόλει*. cf. *Z* 317 346. *Πριάμοιο θύρῃσιν B* 788 347. *ἦρχ᾽ ἀϝορευέιν: ἀντίον ηὔδα* ex *Γ* 203. cf. *Δ* 571 348. = *Γ* 456 349. = 68 *κελεύει: ἀνώϝει* R 350. *Ἀρϝείην* — *Γ* 458 351. *Ἀτρεΐδῃσιν: Ἀρϝείοισιν* R *ὅρκια* — *Δ* 157 353. *ἀθετεῖται* *ἵν᾽: ἵν᾽ ἂν* Aristarchus 354. = *B* 76 355. = *Γ* 329 356. *ἔπεα* — *E* 871 358. *ἀμείνονα: ἀμύμονα* R 359. *εἰ δ᾽* Aristarchus: alii omittunt *δ᾽* 364. *ϝοίκοθεν* Heynius: *ἔτ᾽ οἴκοθεν* 365. = 354 366. *Δαρδανίδης Πρίαμος Γ* 303 367. = 326 368-9. = 348-9. *ἐν ἄλλῳ ἐνταῦθα καὶ οὗτοι οἱ στίχοι κεῖνται*. absunt a Veneto 370. *κατὰ πτόλιν: κατὰ στρατόν* *ὡς* — *E* 806 372. *κοίλας* — *E* 26. *ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν* R 373. *ϝειπεῖν: εἰπέμεν*. cf. 387 *Ἀτρεΐδης* — *E* 552 374. = *Γ* 87 375. *τὸ* Heynius: *τόδ᾽* 375. 387. 394. **εἴ: αἴ* 376. 395. **πολέμου δυσϝηχέος: πολέμοιο δυσηχέος*. cf. *B* 686 377. *ὕστερον* — 8. = 291-2 379. *ὣς* — *ἄρα* 344 **ἠδὲ πίθοντο: ἠδ᾽ ἐπίθοντο* 380. *ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος ὁ στίχος*, qui abest a Veneto. cf. *Δ* 729,

Σ 298 381. = 372 382. *Δαναοὺς* — *Z* 67
383. **πρυμνῇ: πρύμνῃ* 384. *ἠπύτα*
385. = 327. *ἐν ἄλλῳ* "*ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί*" ex *A* 17
387. *εἰπεῖν: εἰπέμεν* R *φίλον* — *Δ* 17
388. = 374 389-90. = 363-4 390. *ὡς: ὃς* R
392. = *A* 114 et *Δ* 100 394-7. = 375-8
394. *ἠνώϝεον: ἠνώϝην* R 395. *παύσασθαι: παῦσαι δὴ* R 398. = 92 399. = 94 et *Z* 212
401. *ϝνωτὸν: ϝνώτω* R 403. = 344, *E* 860, *B* 722
404. *Διομήδεος* = *E* 845 405. *προσέφη* — *Δ* 356
408. *κατακαιέμεν* Herodianus (v. Lobeck. *Ῥηματ.* p. 17 n. 28): alii *κατακηέμεν* vel *κατακειέμεν* 409. *φειδὼ* ll. *κατατεθνηώτων* Aristarchus: *κατατεθνειώτων*
410. *μειλισσέμεν* ll. 413. *προτὶ* — 82
415. *πάντες* — *B* 789 417. *στὰς ἐν μέσσοισιν* 384
418. *ἀμφότερον* *Δ* 145 420. = *ὀτρύνοντο νέκυς* Aristarchus: *ὄτρυνον νέκυας*. cf. 418 422. *ἀκαλαρρείταο* ll. 424. *χαλεπῶς: χαλεπὸν* Vind. cum Vict.
427. *οἱ δὲ: ἀλλὰ* V 428. *πυρκαΐῆς* Aristarchus, *πυρκαιῇ* Zenodotus; *καὶ ἔστι χαριέστερον* 428. 431. **ἐπενήεον: ἐπενήνεον* vel *ἐπινήνεον* 429. *προτὶ* — 413
431. = 428 432. *κοίλας* — 381
433. *ἀμφιλύκη νύξ: ἅπαξ μόνον ἐνταῦθα τῇ λέξει κέχρηται*
434. *ἄρ᾽: δ᾽* R *κριτὸς* ll. *λαὸς* — *Z* 223 435-440. = 336-41 436. cf. ad 337
441. *ἐν: περὶ* R 442. = *E* 627 et *H* 328
443-464. *ἀθετοῦνται* a Zenodoto et Aristophane ipsoque Aristarcho 443. *οἱ* — *καθήμενοι* *Δ* 1 *ἀστεροπητῇ* *A* 609 444. *Ἀχαιῶν* — 275
445. *τοῖσι* — *ἦρχε* *E* 420 446. *Ζεῦ* — *τις* *E* 762
448. *ὅτι: ὅτε* Ven. cum schol. p. 334 a 14 **δή: δ᾽* *κάρη κομόωντες* — 442 451. *ὅσον* Zenodotus, *ὅσην* Aristarchus 452. *τὸ* vel *τὸ δ᾽* Aristarchus: alii *τό τ᾽*. sic Ambros. et Vind. 454. = *Δ* 30 455. **εἰνοσίϝαι᾽: ἐννοσίϝαι᾽* *ἔειπες: ἔειπας* R 457. *χεῖράς* —: cf. *Z* 502 458. = 451 459. *κάρη κομόωντες* — 448 460. *φίλην* — *E* 687 463. *ἀμαλδύν*[illegible]
464. = *E* 431 465. *δ᾽: τ᾽* R
Ἀχαιῶν 444 466. *βουφόνεον* *δόρπον*
380 467. *παρέσταν* Bentleius cum Vind., *παρέ*

schol. Vict. p. 435 a 35 469. *ποιμένι* — 230 470. *Ἀτρεΐδης* — 373 472. *ἔνθεν: ἔνθ'* Bentleius 472. 476. *κάρη* — 459 473. *αἴθωνι* — *Δ* 485 475. *ἀθετεῖται* *ἀνδραπόδεσσι: ἀνδραπόδοισι* Aristarchus 478. *παννύχιος: παννύχιον* schol. p. 216 b 44 *μητιέτα* — *Z* 198 481. *πιέμεναι πρὶν* Aristarchus: alii *πρὶν πιέειν* *ὑπερμενέι* — 315 482. *Ζηνόδοτος καὶ τοῦτον καὶ τὸν πρῶτον τῆς ἑξῆς ῥαψῳδίας ἦρκε στίχον*

Θ

1. *Ζηνόδοτος μετατίθησι τὴν ἀνατολὴν κάτω πρὸς τὸ "οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο"* (53) 2. *τερπικέραυνος B* 781 3. = *E* 754 4. *ὑπό: ἅμα* R 5. *κέκλυτέ μευ H* 348 6. = *H* 349. abest a Veneto 7. *θεός: θεῶν* Aristarchus *τό γε: τόδε* schol. p. 510 b 42 8. *διακέρσαι* 10. = *B* 391 *ἀπάνευθε: μετόπισθε* Zenodotus, *ἀπάτερθε* Aristophanes 12. *οὐ κατὰ κόσμον E* 759 14. *βάθιστον βέρεθρον* Il. 16. = Hesiod. Th. 720 17. *γνώσετ' ἔπειτ' B* 365 20. **τ': δ'*. cf. 5 21. *ἄν: ἄν μ'* R 22. *μήστωρ': Κρονίδην* R, ex *E* 756 22. *κάμοιτε: γρ. καὶ πάθοιτε* 23. *πρόφρων: πρόσσω* Ptolemaeus Oroandae *ἐθέλοιμι: ἐθέλωμι* Aristarchus 25—6. *ἠθέτηκε Ζηνόδοτος* 26. *γένοιτο: γένηται* R 28—40. *ἀθετοῦνται* 28. = *H* 398 29. *ἀγασσάμενοι: γρ. καὶ φρασσάμενοι.* cf. *H* 404 30. = *H* 389 et *E* 853 32. *ἀλαπαδνόν: ἐπιεικτόν* V. cf. 463 34. *κακὸν οἶτον ὄλωνται Γ* 417 35. *ὡς* Aristarchus: ceteri *εἰ* 37. *τεεῖο: τεοῖο* 38. = *Δ* 356 et *H* 454 39—40. = *X* 183-4 42. *κομόωντε: κομόωντας* R 44. *ἐπιβήσετο: ἐπιβήσατο* 45—6. = *E* 768-9 46. *ὅτι οὐδέποτε εἶπε "μεσσηγὺς γαίης τε καὶ Οὐλύμπου νιφόεντος"* 48. *τε* Hermannus h. Ven. 59: *δὲ* 49. *ἔνθ' ἵππους ἔστησε E* 775 *πατὴρ* — *E* 426 50. *κατά: περὶ* R. cf. *E* 776 51. *καθέζετο* — *E* 906 53. *κάρη κομόωντες H* 472 54. *ἀπὸ δ' αὐτοῦ: τινὲς "τοὶ δ' αὐτόθι"* 55. *ὡπλίζοντο: ὁπλίζοντο* Aristarchus

56. μέμασαν — Β 863 57. χρειοῖ: χρειῇ R πρό — Δ 156 58—9. = Β 809-10 60—65. = Δ 446-51 60. ἵκοντο: ἵκανον R 64. ἔνθα δ' ἅμ': ἔνθ' ἅμα et ἔνθ' ἄρα R 68. τὸ ἀμφιβεβήκει γράφεται καὶ σὺν τῷ ν 70. * ἐτίθη: ἐτίθει 71. = Γ 251 73—4. ἀθετοῦνται 73. ἐπὶ — Ζ 213 74. ἑζέσθην: ἐν ἐνίοις "ἕζεσθεν" οὐρανὸν εὐρὺν Η 201 75. *μεγάλα κτύπε: μεγάλ' ἔκτυπε 76. μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν Η 306 77. εἷλεν: ἐν ἄλλῳ "ᾕρει". cf. Η 479 78. * μιμνέμεν: μίμνειν 79. οὔτε δύ' Αἴαντες: οὐδ' Αἴαντε δύω Bentleius cum Vind. θεράποντες Ἄρηος Η 382 80. οἶος: δ' οἶος plerique 81. ἐτείρετο: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων "ἐδάμνατο" 82. = Η 355 84. κρανίῳ 85. ἀλγήσας: ἀχρὴς Etym. M. 87. ἀπέταμνεν: ἀπέτεμνεν 88. φασγάνῳ ἀΐξας Ε 81 ὠκέες — Ε 257 89. ἰωχμόν 90. ἀπὸ — Ε 852 91. = Ε 680 et Η 399 93. = Δ 358 95. μεταφρένῳ — Ε 40 97. ἐσάκουσε 98. κοίλας ἐπὶ νῆας Η 432 99. = Ε 134
100. στῆ δὲ πρόσθ' Ε 170 101. = Δ 369 102. ἦ μάλα — Ζ 255 103. ὀπάζει Aristarchus, ἐπείγει Ixion, ἱκάνει alii. 104. ἠπεδανὸς hic et Θ 311 105—7. = Ε 221-3 108. ἀθετεῖται τὸ μήστωρε τινὲς μήστωρα. cf. Ε 272 110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοις Δ 352 111. ἤ: εἰ Eustathius 112. = Η 43 et Η 181 113. θεράποντε — 109 115. * ἅρματ' ἐβήτην: ἅρματα βήτην 116. λάβεν ἡνία Ε 328 116 et 137. σιγαλόεντα: φοινικόεντα V. sic schol. p. 446 a 44. cf. Ε 226 et 328 117. μάστιξεν δ' ἵππους Ε 768 119. ἡνίοχον θεράποντα Ε 580 120. υἱὸν ὑπερθύμου Β 746 121. βάλε — Δ 480 στῆθος: στήθεος R 122. ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων Ε 294 δέ οἱ — 123. = Ε 295-6 124. αἰνὸν ἄχος Δ 169 125. εἴασε — κεῖσθαι Ε 847 ἀχνύμενός περ Δ 588 126. οὐδ' — Ζ 139 128. Ἀρχεπτόλεμον: Ἐρασιπτόλεμον Zenodotus hoc loco, non 312 129. *δίδω: δίδου 131. * κ' ἐσήκασθεν: κε σήκασθεν post 131. ἔν τισι τῶν παλαιῶν φέρονται δύο στίχοι "Τρῶες ὑπ' Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἕκτορα δῖον χαλκῷ δηϊόωντα, δάμασσε δέ μιν Διομήδης"

schol. Vict. 132. = 91 et *E* 426 136. *καταπτήτην* 137. *φύϝον* Aristarchus: alii *φύϝεν* *ἡνία* — *E* 328 139. * *δή*: *δ'* *αὖτε*: *νῶι* Zenodotus *φόβονδε* *E* 252 141. *Κρονίδης Ζεύς* *B* 375 142. *σήμερον· ὕστερον αὖτε* *H* 290 * *εἴ*: *αἴ* 143. *εἰρύσσαιτο* *B* 859 144 et 211. *φέρτερος*: *φέρτατος* Vind. et editiones. cf. *B* 579 145. = *Z* 359 et Θ 91 146. = *Δ* 286 146 et 152. *ἔειπες*: *ἔειπας* R 147. *τόδ'*: *τόϝ'* R *ἄχος* — *B* 171 150. = *Δ* 182 151. = *Δ* 317

152. *ὤ* — *δαΐφρονος* *Δ* 370 154. *Τρῶες* — *H* 414
155. = *H* 80 et *E* 577 156. *θαλεροὺς* — *Z* 430
157. *ὣς ἄρα φωνήσας* *Z* 116 *φύϝαδε τράπε*: *φύϝαδ' ἔτραπε* *τράπε* Aristarchus, non *τρέπε* *μώνυχας* — *E* 236 160. = *E* 347 et *H* 287 161. *περὶ* — *Δ* 257 163. *ἀντιτέτυξο* Aristarchus, *ἄντ' ἐτέτυξο* Herodianus 164—6. *ἀθετοῦνται*, etiam ab Aristophane
166. *δαίμονα δώσω*: *πότμον ἐφήσω* Zenodotus. cf. *Δ* 396
167. =*E* 443 et *Δ* 189 168. *ὑποτάσσουσιν* "*ἢ μήτε στρέψαι μήτ' ἀντίβιον μαχέσασθαι*" 169. *μερμήριξε* — *E* 671 170. *ἀπ'*: *γρ. καὶ* "*ἐπ' Ἰδαίων*" *μητιέτα* — *Z* 198 171. *μάχης* — *H* 26 172. = *Z* 110
174. = *Z* 112 177. *οἵ*: *οἵ'* Sidonius *μηχανόωντο*: *μηχανόωνται* Townlej. 178. *ἀβλήχρ'*: *ἄβληχρ'* Heraclides Milesius. *Ἀλκαῖος* θ "*βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοιαί*". *ἀμβλήχρ'* R *οὐδενόσωρα* 180. *νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσιν* *E* 327 181. *μνημοσύνη* 183. abest a Veneto 184. *φώνησέν τε* *H* 190 185. *ἀθετεῖται* 187. = *Z* 395 189. *καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἀθετεῖται* *ἐϝκεράσασα* *πιεῖν* — *Δ* 263 191. *ὄφρα* Aristarchus: alii *αἴ κε*. cf. schol. ad Ξ 11
192. *ἵκει*: *ἥκει* R; cf. *B* 153 194. *Διομήδεος* — *H* 404 195. *τὸν* — *B* 101 196. *εἰ* — *λάβοιμεν* *E* 273 *ϝε* Thierschius: *κε* 197. *αὐτονυχὶ*: *αὐτονυχεὶ* alii 198. *ὣς ἔφατ' εὐχόμενος* *E* 121 *νεμέσησε δὲ* *Δ* 507 199. *ἐλέλιξε* — *Δ* 530
201. *ὤ* — *εὐρυσθενές* *H* 455 * *εἰνοσίϝαι'*: *ἐννοσίϝαι'*
203. *δέ τοι*: *δ' ἔτι* schol. Harlej. ad σ 89 * *ἐς*: *εἰς*
204. *σφισι βούλεο νίκην*: cf. *H* 21 205. *εἴ περ ϝάρ κ' ἐθέλοιμεν* *B* 123 206. *Ζῆν*: plerique *Ζῆ-ν'*, diviso inter duos

versus vocabulo. alii *Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν, εὐρύοπα Ζῆν* (*ἀντὶ τοῦ Ζεύς*) *αὐτοῦ*. cf. Ξ 265 207. *ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος*: *ἔνθα κάθοιτ' ἀκαχήμενος* Zenodotus 208. = *Η* 454 209. *ἀπτοεπές*: *ἀπτοεπὲς* Aristarchus *ποῖον* — *Δ* 25 210. *ἐγώ γ'*: *ἐγὼν* R *ἐθέλοιμι μάχεσθαι* *Ζ* 141 211. *ἐπεὶ ἦ* — 144 212. = *Η* 464 213. *ἀπὸ πύργου τάφρος*: *ἀπὸ τάφρου πύργος*. alii *καὶ πύργων τάφρος* *διχῶς αἱ Ἀριστάρχου*, *ἔεργεν καὶ ἔρυκεν* 215. *θοῷ*: *θοῶς* R 216. *Ἕκτωρ Πριαμίδης* *Β* 817 217. *κεν ἔπρησεν*: *κ' ἐνέπρησεν* R *κηλέῳ*: *κηλεῷ* 218. *ἐπὶ φρεσὶ θῆκ'* *Α* 55 219. *ποιπνύσαντι*: v. Buttmann. Lex. 45 3 220. *βῆ δ' ἰέναι* *Ζ* 296 *τε κλισίας καὶ νῆας* *Α* 328 223. *ἀμφοτέρωσε*: *ἀμφοτέρωθεν* R 224—6. solus habet Eustathius, sumptos ex *Α* 7-9 228. = *Ε* 787 229. cf. *Β* 339 *οὐκ ἀναγκαῖον ὀξύνειν τὸν δή, ἵνα κρᾶσις γένηται ὁμοίως τῷ* "*μήτε σὺ Πηλείδήθελε*" (*Α* 277) 230. *ὅς ὁπότ'*: *ἄσσα ποτ'* Bentleius. cf. 306 *κενεαυχέες* *ἠγοράασθε*: *ἐν ἄλλῳ* "*εὐχετάασθε*" 231. *περιττὸς ὁ στίχος*. v. Prolegg. p. CCLXX n. 56 232. *ἐπιστεφέας* 233. *ἄνθ'*: *τὸ πλῆρες μᾶλλον ἄντα, ὡς καὶ τῷ Ἡρωδιανῷ ἀρέσκει, οὐχὶ δὲ ἀντί, καθὼς Ἀριστάρχῳ ἔδοξεν* 235. *ἧττον ἂν φησιν Ἀρίσταρχος ὀνειδιστικὸν εἶναι, εἴπερ οὕτως ἐγέγραπτο* "*Ἕκτορος ᾧ δὴ κῦδος Ὀλύμπιος αὐτὸς ὀπάζει*". *ἠθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει*. cf. 217 236. *Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν'* *Η* 446 237. *ἄασας*: *ἄσας* Ambros. 238. **μὴν*: *μὲν* *δή*: *γάρ* R 239. *νηὶ πολυκλήιδι* *Η* 88 240. *δημόν Ἀρίσταρχος κατ' ὀξεῖαν τάσιν ἐπὶ τοῦ λίπους· τὸ γὰρ ἐπὶ τοῦ πλήθους βαρύνει* *ἔκηα*: *ἔκηον*. Ambrosianus *ἔκαιον* 241. *Τροίην* — *Α* 129 242. *τόδε* — *Α* 455 244. omittit Ambros. cum Mor. 245. *ὣς φάτο, τὸν δὲ* *Γ* 181 *ὀλοφύρατο*: *ἐν ἄλλῳ ὀλοφύρετο* 246. *λαὸν* — *Α* 117 *σόον*: *σῶν* *ἀπολέσθαι*: *ἀπολεῖσθαι* Aristarchus 249. *κάμβαλε*: *κάββαλε* 250. *πανομφαίῳ* 251. *οἳ* — *εἴδονθ'* *Γ* 154 *ἴδονθ'* Ambros. 252. *μνήσαντο* — *Δ* 222 254. *ὠκέας* — *Ε* 275 255. *καὶ* — 168 256. *πρῶτος* — *Δ* 457 257. *φύγαδε* — 157 258—9. = *Ε* 40-1 260. = *Ε* 294 *ἀράβησε* —: *ἐν ἄλλῳ* "*ὑπερώησαν*

δέ οἱ ἵπποι" ex 122

262-5. = *H* 164-7

269. ἐν ὁμίλῳ 94

βλήκει

πτασκε

276. Ἀμοπάονα:

aliis 278.

281. Τελαμώνιε —

σε τρέφε: alii ὅς

νοδότῳ οὐδὲ ἦν,

ad *M* 371

λεσμένον ἔσται B

σβήιον

292. =

διστε *Δ* 122

αἰεὶ R

297.

Δ 280

300. ἀπό: ἀπαὶ

σύμηθεν Zenod.

ἀπὸ βασιλικοῦ

309.

μὲν" καὶ "καὶ

— 317. = 121

320.

322. ἀνώϝει R:

325. *ἀϝερύοντα:

328. νάρκησε

ἐριπών *E* 309

N 421-3 337. δὲ

κων: πεποιθώς

342. *δὲ φέβοντο: δ'

καλλίτριχας

Zenodotus οἴμαι

ματ' ἔχων αἱ πλείους τῶν

ceteri ἠδὲ 351. = *E*

αἰϝιόχοιο Διὸς τέκος

ϝρ. Ἀρϝείων. an forte Ἀρϝείων

354. = 34 355. ἀνεκτῶς hic et

et *E* 175 357. = *H* 33

Zenodotus

Aristarchus

462. τρόμος

463.

R

468. =

B 764

p. 253

Buttmann

πῖθεν — *A*

λαμπρὴν —

E

— χθόνα *Γ* 265

= *Z* 315

ἀσπίδα: ϝρ.

ποιπνύουσαν *Γ*

θαλάσσ.

cf. *K* 45

schol. l. l. et

schol. p.

ἀσπιδ: ἀσπαί

Bentley

schol. ad

apud Cram

H 11

= 110 et

51 526. ἔλπομαι εὐχόμενος Zenodotus et schol. , Vict. ad Θ 498: Aristarchus εὔχομαι ἐλπόμενος ρεσσιφορήτους συνθέτως ἀνέγνω ὁ Ἀρίσταρχος καὶ ·ους 528. ἀθετεῖται. ὁ δὲ Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔγρα- τόν μελαινάων ἐπὶ νηῶν Ε 700 529. ἐπὶ ἐπὶ νύκτα 530. τὸ πρωΐ ἀναλογώτερόν ἐστι τῷ ποιητῇ βαρυνόμενον, οἷον "πρῶι δ' ὑπ' ἠοῖοι" Cra- Ox. 1 p. 293 29 531. νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν 180 ἐγείρομεν — Δ 352 532. ἤ: αἴ schol. ad 18 bis. alii εἰ 534. φέρωμαι: ἐν ἄλλῳ "φεροίμην" 535—7. ἢ τούτους δεῖ τοὺς τρεῖς στίχους μένειν ἢ τοὺς τρεῖς (τέσσαρας? 538-41)· εἰς γὰρ τὴν αὐτὴν γεγραμμένοι διάνοιαν. ἐγκρίνει δὲ μᾶλλον ὁ Ἀρίσταρχος τοὺς δευτέ- ς διὰ τὸ καυχηματικωτέρους εἶναι τοὺς λόγους· ὁ δὲ Ζη- ·οτος τοὺς πρώτους τρεῖς οὐδὲ ἔγραφεν 536. μείνῃ ερχόμενον ἀλλ' Δ 535 537. οὐτηθεὶς ›λέες — Β 417 538. εἰ Aristarchus pro αἲ, et 539. ·ήρως pro ἀγήραος 539. ἀγήραος — Β 447 ·3. ἔλυσαν: λῦσαν 544. παρ' ἅρμασι Β 775 45. τὸ ἄξαντο [immo ἄξοντο] οὐ τὸν μέλλοντα σημαίνει, ἀλλ' ·ντὶ τοῦ ἄγοντο 548—52. inseruit Barnesius e Platonis Alcib. 2 p. 249 D 552. = Δ 47 553. ἀνά: ἐπὶ γεφύρας: γεφύρῃ 554. πυρὰ — 509 555. φαεινήν: φάει νῆν (i. e. νέαν) Apion et Herodorus 556. ἀριπρεπέα: ἐριπρεπέα R 557—8. ἀθε- τοῦνται. οὐκ ἐφέροντο δὲ οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ. ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. cf. Π 299-300 558. νάπαι hic et Π 300 δέ: vulgo δέ τ' 560. τόσσα: τινὲς "ὡς τὰ". alii τοῖα 562. χίλι': μυρί' Zenodotus πὰρ: ἐν 564. = Ε 196 565. ἐΰθρονον: ἐΰθροον R Ἠῶ: ἠό[illegible] [illegible]nesius

I

[illegible] βεβολή[illegible] βεβλήατο Zenodotus. [illegible] Aristo[illegible] 6. ἐλ- [illegible] [illegible]maeus Ascalonita et 7. κορθύεται ἔχευεν: καὶ

κάμετον: καμέτην Zenodotus μάχῃ — H 113
449. τοῖσιν: τοῖον Aristarchus 450. ἄαπτοι: ἄαπται schol.
ad β 315 p. 72 452. τρόμος ἔλλαβε Γ 34
φαίδιμα ϝυῖα Z 27 453. *ϝιδέειν: τ᾽ ἰδέειν
454. ἐν ἄλλῳ "καί κεν τετελεσμένον ἔπλεν" 456. ἂψ ἐς
Ὄλυμπον: ἂψ οὔλυμπον R ἵν᾽ — E 360
457—62. = Δ 20-5 463—8. = 32-7 463. ἀλα-
παδνόν: ϝρ. ἐπιεικτόν 466—8. = 37-9. absunt a Ven. Lips.
Townl. Vrat. 469. = E 764 470. ἠοῦς: ἄας
Zenodotus; cf. Lobeck. Patholog. p. 253 ὑπερμενέα
Κρονίωνα B 350 471. *εἴ κ᾽: αἴ κ᾽. ἐν ἄλλῳ ἦν: cf.
Δ 353 474. ὦρθαι R; cf. Buttmann. Gr. 2 p. 18 **).
alius codex ὄρσαι 475—6. ἀθετοῦνται 476. πε-
σόντος: θανόντος V 477. σέθεν — A 180
484. ὦς — προσέφη Z 342 485. λαμπρὸν — E 120
488. τρίλλιστος νὺξ ἐρεβεννή E 659
489. αὖτ᾽ R: δ᾽ αὖτ᾽ 492. ἐξ — χθόνα Γ 265
493—6. περιϝράφει Ζηνόδοτος 493—5. = Z 318-20
496. = B 109 ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα: ϝρ. ἔπεα πτε-
ρόεντ᾽ ἀϝόρευεν 497. = H 368 499. ἂψ ἀπο-
νοστήσειν A 60 προτὶ Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν Γ 305
500. κνέφας ἦλθεν A 475 501. ἐπὶ ῥηϝμῖνι θαλάσσης (A
437): ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν Zenodotus; cf. K 45
503. ἐφοπλισόμεσθα: ἐφοπλίζεσθον Zenodotus 505. ἄξε-
σθε etiam schol. p. 280 b 25: vulgo ἄξασθε 506. οἶνον
μελίφρονα Z 264 507. τ᾽ ἐκ: δ᾽ ἐκ schol. l. l. et ι 166
508. μέσφα 509. ἴκῃ: ἥκῃ schol. p. 294 a
47 511. ὁρμήσωσιν R: ὁρμήσωνται ἐπ᾽
εὐρέα — B 159 512. *μὴν: μὰν ἀσπουδί: ἀσπουδεί
Ambros. ἐπιβαῖεν ἕκηλοι: ἐπιβῶσι ϝέκηλοι Bentleius
coll. ξ 86 513. ὥς: ὅς Ambros. τούτων: κεί-
νων Aristarchus Parmenisco teste. τούτων etiam schol. ad Ξ 439
πέσσῃ: πέσσοι Aristophanes, πέμπει apud Cramerum
Ox. 1 p. 448 33 514. ἔϝχεϊ ὀξυόεντι H 11
515. νηὸς ἐπιθρώσκων: ϝρ. ἀποθρώσκων. at Vind. νηῶν ἐκθρώ-
σκων στυϝέῃσι — A 186 516. = 110 et Γ
132 518. πρωθήβας: πρωθήβους R πολιο-
κροτάφους 519. περὶ: προτὶ θεοδμήτων
520. θηλύτεραι. in Odyssea quinquies
524—5. ἀθετοῦνται 524. ὑϝιής 525. Τρώεσσι

— *H* 361 526. *ἔλπομαι εὐχόμενος* Zenodotus et schol. ad *Ξ* 45, Vict. ad *Θ* 498: Aristarchus *εὔχομαι ἐλπόμενος* 527. *κηρεσσιφορήτους συνθέτως ἀνέγνω ὁ Ἀρίσταρχος καὶ οἱ πλείους* 528. *ἀθετεῖται. ὁ δὲ Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔγραφεν αὐτόν* *μελαινάων ἐπὶ νηῶν* *E* 700 529. *ἐπὶ νυκτὶ: ἐπὶ νύκτα* 530. *τὸ πρωΐ ἀναλογώτερόν ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ βαρυνόμενον, οἷον "πρῶι δ' ὑπ' ἠοῖοι"* Cramer. Ox. 1 p. 293 29 531. *νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν* 180 *ἐγείρομεν* — *Δ* 352 532. *ἤ: αἴ* schol. ad *M* 118 bis. alii *εἰ* 534. *φέρωμαι: ἐν ἄλλῳ "φεροίμην"* 535—7. *ἢ τούτους δεῖ τοὺς τρεῖς στίχους μένειν ἢ τοὺς ἑξῆς τρεῖς (τέσσαρας?* 538-41)· *εἰς γὰρ τὴν αὐτὴν γεγραμμένοι εἰσὶ διάνοιαν. ἐγκρίνει δὲ μᾶλλον ὁ Ἀρίσταρχος τοὺς δευτέρους διὰ τὸ καυχηματικωτέρους εἶναι τοὺς λόγους· ὁ δὲ Ζηνόδοτος τοὺς πρώτους τρεῖς οὐδὲ ἔγραφεν* 536. *μείνῃ ἐπερχόμενον ἀλλ'* *Δ* 535 537. *οὐτηθεὶς πολέες* — *B* 417 538. *εἰ* Aristarchus pro *αἴ*, et 539. *ἀγήρως* pro *ἀγήραος* 539. *ἀγήραος* — *B* 447 543. *ἔλυσαν: λῦσαν* 544. *παρ' ἅρμασι* *B* 775 545. *τὸ ἄξαντο* [immo *ἄξοντο*] *οὐ τὸν μέλλοντα σημαίνει, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἄγοντο* 548—52. inseruit Barnesius e Platonis Alcib. 2 p. 249 D 552. = *Δ* 47 553. *ἀνά: ἐπὶ* *γεφύρας: γεφύρῃ* 554. *πυρὰ* — 509 555. *φαεινὴν: φάει νῆν* (i. e. *νέαν*) Apion et Herodorus 556. *ἀριπρεπέα: ἐριπρεπέα* R 557—8. *ἀθετοῦνται. οὐκ ἐφέροντο δὲ οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ. ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης*. cf. *Π* 299-300 558. *νάπαι* hic et *Π* 300 *δὲ*: vulgo *δέ τ'* 560. *τόσσα: τινὲς "ὡς τά"*. alii *τοῖα* 562. *χίλι': μυρί'* Zenodotus *πὰρ: ἐν* V 564. = *E* 196 565. *ἐύθρονον: ἐύθροον* R *Ἠῶ: ἠόα* Barnesius

I

3. *πένθει: πένθεϊ* *βεβολήατο: βεβλήατο* Zenodotus. cf. 9 4. *ἄνεμοι: ἀνέμω* Aristophanes 6. *ἐλθόντ' ἐξαπίνης* *E* 91 *ἄμυδις* Ptolemaeus Ascalonita et Alexion, *ἅμυδις* Nicias et Pamphilus 7. *κορθύεται πάρεξ* Tyrannion: alii *παρ' ἐξ* *ἔχευεν: καὶ*

διὰ τοῦ ᾱ, ἔχευαν 9. *βεβοληµένος: βεβληµένος* R 10. *κηρύκεσσι — Β* 442 11. *κλήδην* 14. Zenodotus *μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν· ὦ φίλοι,* omissis 15-6 16. *ὃ βαρὺ στενάχων: τινὲς "ὡς ὅϝε δάκρυ χέων" ϝέπε' — Β* 109 17. *= Β* 79 18—25. *= Β* 111-118 18. *μέϝα: μέϝας* Aristarchus 19. *τότε* Aristarchus: ceteri *πρὶν* 21. *ᾱ̓την* Ambros. 23—5. *ἀθετοῦνται. παρὰ Ζηνοδότῳ οὐκ ἐφέροντο· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἠθέτει* 23—31. *Ζηνόδοτος ἦρκε τοὺς στίχους πρὸς οὐδὲν ἀναϝκαῖον, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ κατ' ἄλλους τόπους φέρεσθαι. τοιοῦτος δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν διφορουμένων. τὴν δὲ συνέπειαν οὕτως ποιεῖ "δυσκλέα Ἄϱϝος ἱκέσθαι. ἤτοι ὅϝ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, θυμὸν ἀχεύων· τοῖσι δ' ἀνιστάμενος προσέφη κρείων Ἀϝαμέμνων"* 26—8. *= Β* 139-141 29. *= Θ* 28 30. *τετιηότες* 13 31. *= Η* 399 32. *ἀφραδέοντι* Il. 33. *ἣ θέμις ἐστί Β* 73. pro *ἣ* etiam *ᾗ* legitur 34. *ἀλκὴν: ἀκμὴν* R *οὐ πρῶτον ἀλλὰ πρῶτος* 35. *φὰς* 36. *ἠμὲν νέοι ἠδὲ ϝέροντες,* ut *Β* 789, Aristarchus: *ἡϝήτορες ἠδὲ μέδοντες* Zenodotus 37. **διάνδιχ' ἔδωκε: διάνδιχα δῶκε Κρόνου — Δ* 75 38. *σκήπτρῳ: σκῆπτρον* R *περὶ πάντων Β* 831 39. *κράτος — Β* 118 41. *ἀπτολέμους* — 35 42. *εἰ — ἐπέσσυται Δ* 173 *σοί: τοι* Venetus cum vulgo *ὥς τε νέεσθαι: ἀπονέεσθαι* Lehrs. Arist. p. 160 43. *ἄϝχι θαλάσσης: ἀμφιέλισσαι* V 44. *ἀθετεῖται* 46. *τὸ εἴ παρακελευστικόν φησιν ὁ Νικάνωρ.* cf. 262 47. *=* 27 48. 49. *μαχησόμεθ' — εὕρωμεν Η* 30 49. *εἰλήλουθμεν* hic et *ϝ* 81 50. *ἐπίαχον: ἐϝίαχον* Bentleius 51. *= Η* 404 52. *δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν: ἐν ἄλλῳ "τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος"* 54. *ἔπλεν: ἔπλες* R 57. *μήν: διὰ τοῦ ε̄ αἱ Ἀριστάρχου, ἢ μὲν* 58. *ὁπλότατος: ὁπλότερος* 59. exclusit Heynius 62. *ἀτιμήσει'* Bentleius: *ἀτιμήσει.* cf. 386 63. *ἀφρήτωρ ἀνέστιος* 65—6. *= Θ* 502-3 66. *φυλακτῆρες: φυλακτῆρας* Aristarchus et Bentleius. cf. *Θ* 519 67. *παρά: περὶ* 69. *βασιλεύτατος* 71. *πλεῖαί — Β* 226 73. *ὑποδεξίη: ὑποδεξείη* V *πολέσιν δὲ: πολέσιν ϝὰρ* Aristarchus; alii *πολέεσσι δ'* 77. *καίουσιν πυρὰ πολλά Θ* 509

78. δ' om. R διαρραίσει: δι' ἑνὸς ρ̄ αἱ Ἀριστάρχου 79. = H 379 86. ἅμα στεῖχον Aristarchus: ἅμ' ἔστειχον 88. δόρπα Aristarchus, non δόρπον. Zenodotus δαῖτα θάλειαν 89. ἀολλέας: ἀριστέας Aristarchus 92—5. = H 323-6 96. = B 434 100. τῷ σε χρὴ H 331 104. ϝρ. καὶ ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἄλλος 106. διοϝενές: διοϝενεῦς V. cf. 229 Βρισηίδα κούρην A 336, B 689 107. ἔβαν κλισίηθεν A 391 109. ἀπεμυθεόμην Aristarchus. ϝρ. ἀπεμεμυθενόμην, ἵν' ᾖ ἀπελοϝιζόμην. Apollonius Sophista ϝρ. δὲ καὶ ἐπεμυθεόμην, ἵν' ᾖ ἐπετελλόμην 110. ἑλὼν ϝὰρ ἔχεις ϝέρας A 507 112. πεπίθωμεν Aristarchus: alii πεπίθοιμεν. cf. A 100 114. ἄναξ — Θ 278 116. νυ: ϝε 118. ἔτισεν: ϝρ. ὄλεσσε post 118. Athenaeus p. 11: ἢ οἴνῳ μεθύων ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί 120. ἀπερείσι' ἄποινα Z 427 121. ὑμῖν: ἡμῖν R 124. 266. πηϝούς. in Odyssea bis 125. 267. ἀλήιος 126. 268. ἀκτήμων 126. omittit Bentleius 128. 270. ἀμύμονα Aristarchus an Zenodotus: ἀμύμονας ϝέρϝα ἰδυίας Bentleius: ἔρϝ' εἰδυίας 130. ἐξελόμην Aristarchus: ἐξ ἑλόμην 131. ἥν ποτ' Eustathius cum cod. Lips. 132. 274. κούρη Βρισῆος, ἐπὶ δὲ Aristarchus, non κούρην Βρισῆος, καὶ ἐπὶ καὶ ἐπὶ — A 233 136. ϝάστυ μέϝα Πριάμοιο B 803 δώωσ' ἀλαπάξαι: δῶσ' ἐξαλαπάξαι R. cf. A 129 post 140. τινὲς "τὴν ϝὰρ ἀπ' αὖτις ἐϝὼ δώσω ξανθῷ Μενελάῳ" 142. ϝε Heynius: vulgo μιν 144. ἐνὶ — B 661 146. ἀνέϝεδνον Bentleius: ἀνάεδνον 147. ἐπὶ μείλια Apollodorus, Alexion, Apollonius Sophista: ἐπιμείλια Aristarchus. Τρύφων δὲ ζητεῖ περὶ τοῦ τόνου 150. Ἱρήν Aristarchus: alii Ἴρην 153. κέαται Apollonius vel Apollodorus. ϝρ. καὶ νάεται 154. διὰ τοῦ ἑτέρου ρ̄ τὸ πολύρρηνες αἱ Ἀριστάρχου. cf. ad 78 154. 296. πολύρρηνες πολυβοῦται 155. 297. τιμήσουσιν: τιμήσονται Aristarchus, τιμήσωσιν R 156. ὑπὸ σκήπτρῳ Z 159 158. δμηθήτω: καμφθήτω Zenodotus et Aristophanes. cf. 496 ἀδάμαστος 159. φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος ὅτι ἔνιοι ὑποτάσσουσι τούτῳ "οὕνεκ' ἐπεί κε λάβησι πέλωρ ἔχει οὐδ' ἀνίησιν" 162. = Θ 151 163. = 96 164. ὀνοστά διδοῖς: διδοῖς ὡς ὀρθοῖς. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος 165. κλητούς

166. κλισίην — Α 322 167. ἐϝὼν: ἐϝὼ Aristarchus ἐπιόψομαι hic et β 294 οἱ δὲ: οἶδε V 169. τὸ ἔπειτα Ἀρίσταρχος ἀντὶ χρονικοῦ παραλαμβάνει, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα· ὁ δὲ Κράτης τὸ ἔπειτα ἀντὶ τοῦ δή συνδέσμου λαμβάνει 170. ἑπέσθων: ϝρ. καὶ χωρὶς τοῦ ν ἑπέσθω 171. φέρτε 172. εἴ κ᾽ ἐλεήσῃ Ζ 275 173. ἐϝαδότα hic et σ 422 174. ὕδωρ — Γ 270 175–6. = Α 470-1 177. *τε πίον: τ᾽ ἔπιόν 178. κλισίης — Β 9 179. πόλλ᾽ ἐπέτελλε Α 229 Γερήνιος — 162 180. δενδίλλων 181. ἀμύμονα Πηλείωνα Β 770 182. = Α 34 185. = Α 328 ἱκέσθην: ἵκοντο 186. φρένα τερπόμενον Α 474 187. ἀργύρεος ζυϝὸς R 190. ἐναντίος: ἐναντίον R. cf. 218 191. δέϝμενος: ϝρ. καὶ δέχμενος ὁπότε: ὁπότ᾽ ἂν R 194. θάασσεν: κάθητο R 195. ὡς δ᾽ αὐτῶς: ὣς δ᾽ αὔτως 196. τὼ: ϝρ. καὶ τοὺς προσέφη — Α 215 197. Παρμενίσκος προφέρεται „ἱκάνετον ἡμετερόνδε" 198. φίλτατοι: τινὲς φιλτάτω 202. καθίστα: ἵστη Φ 313 203. κέραιε Aristophanes: κέραιρε V ἔντυνε Bentleius: ἔντυνον 205. = Α 345 206. Εὐφορίων κρεῖον τὸ κρέας ἐξεδέξατο κάμβαλεν R: κάββαλεν 210. διὰ τοῦ ἑτέρου λ τὸ μίστυλε 211. ϝισόθεος φώς Η 136 212. ἔνιοι ϝράφουσι „πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο (vel κατὰ πῦρ ἐμαρήνατο), παύσατο δὲ φλόξ" 213. ἀνθρακιὴν 214. κρατευτάων ἐπαείρας: ἀπαείρας Aristarchus 215. ἐλεοῖσιν ἔχευεν: ἐν ἄλλῳ ἔθηκεν 218. ἀντίον: ἀντίος R 220. θυηλάς 221–2. = 91-2 222. ἐξ ἔρον ἕντο: ἄμεινον εἶχεν ἄν, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, εἰ ἐϝέϝραπτο „ἂψ ἐπάσαντο" 223. δῖος: θεῖος editiones 224. δ᾽ οἴνοιο δέπας: δὲ δέπας ϝοίνου Hoffmannus 225. ἐπιδευεῖς: ἐπιδεύει Aristarchus 226. ἡμὲν: ἦμεν i. e. ἐτυϝχάνομεν V κλισίῃ — 178 228. ἐπήρατα Bentleius coll. Ε 429: ἐπηράτου ἔϝρα μέμηλεν Ε 876 230. *σόας ἔμεν (cf. Θ 246, Ο 502): σαωσέμεν 231. νῆας ἐυσσέλμους Η 84 232. αὖλιν hic et χ 470 233. = Ζ 111 234. κηάμενοι: κειάμενοι 236. ἐν δεξιὰ Ascalonita. cf. Β 353

237. σθένεϊ βλεμεαίνων Θ 337 238. Διί: βίῃ Bentleius 241. στεῦται γὰρ Γ 83 ἀποκοψέμεν: ἀποκόψειν κόρυμβα 242. ἐμπρήσειν: ἐμπλήσειν Aristarchus μαλεροῦ πυρὸς: σημειοῦνταί τινες ὅτι ἀντὶ τοῦ μαλερῷ πυρί. cf. Ζ 331, Δ 667 243. ἀτυζομένους editiones antiquae (cf. Ζ 41, Θ 183): ὀρινομένους 245. εἴη: εἴῃ Hermannus 246. ἐν ἄλλοις φθεῖσθαι Ἄργεος ἱπποβότοιο Ζ 152 248. ὑπό: ὑπὲκ Ρ 461 249. μῆχος: μῆχαρ schol. Pindar. Ol. 1 31 254. Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη Θ 457 255. εἴ κ' ἐθέλωσι Η 375 256. στήθεσσι: στήθεσφιν R φιλοφροσύνη 257-8. expungit Heynius 258. Ἀργείων — 36 260. παύε': παῦε R. cf. Meinek. Theocrit. 15 32 264-99. = 122-57 299. μεταλλήξαντι: μεταλήξαντι Aristarchus

303. cf. Δ 95 307. = Α 215 308. = Θ 93 309. ἀπηλεγέως hic et α 373 310. φρονέω: γρ. καὶ κρανέω. sic Venetus τετελεσμένον ἔσται: τελέεσθαι ὀΐω Plato: cf. Δ 204 et 212 311. τρύζητε παρήμενοι: παρήμενος ἄλλοθεν ἄλλος Β 75 314. ὥς μοι δοκεῖ —: ἐν ἄλλῳ "ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται". cf. 103 317. ἐπ' Aristarchus: alii μετ' 318. πολεμίζῃ: πολεμίζει et πολεμίζοι R 319. μιῇ Heynius: ἰῇ 320. suspectus Heynio 321. περίκειται: περὶ κεῖται Ascalonita παραβαλλόμενος. cf. ψυχὰς παρθέμενοι β 237, γ 74, ι 255 322. πολεμίζειν Aristarchus. alii igitur πολεμίζων 323. ἀπτῆσι 324. οἱ γλωσσογράφοι μάστακα τὴν ἀκρίδα δ' ἄρα Aristarcheae, δέ τε αἱ εἰκαιότεραι 327. ὀάρων: γρ. καὶ ὀρέων (vel ὠρέων) 328. δὴ σὺν: δὲ ξὺν schol. ad Υ 89 *πόλις: πόλεις 334. *ἄσσα: ἄλλα *δίδω: δίδου 336. εἵλετ' ἔχει δ': εἵλετ' ἔχειν Herodianus θυμαρέα Il. 337. δὲ δεῖ: δ' ἔδει Bentleius 339. Ἑλένης ἠυκόμοιο Θ 82 340. μερόπων ἀνθρώπων Γ 402 341. ἐχέφρων Il. 342. αὐτοῦ: αὑτοῦ Ptolemaeus φιλέει καὶ κήδεται Η 204 343. δουρικτήτην: δουρικτητήν 345. οὐδέ με πείσει Ζ 360 349. ἐν τῷ περὶ Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ὁ Ἀρίσταρχος προφέρεται "καὶ ἤλασεν ἐκτόθι τάφρον", καὶ ἐν τῷ ἑξῆς "περὶ δὲ σκόλοπας κατέπηξεν" 350. = Η 441 351. ἀν-

δροφόνοιο (Z 498): ἱπποδάμοιο (H 38) R 352. Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον: Ἀχαιοῖσι πτολέμιζον Heynius 354. = Z 237 356. ἐθέλω — H 169 πολεμιζέμεν: ϝρ. καὶ πολεμίζειν 359. = Δ 353 362. εὐπλοΐην Heynius: εὐπλοίην 363. ἐρίβωλον 329 364. ἔνθάδε ϝέρρων Θ 239 367. ἄσσ' ἔλαχόν ϝε: ϝρ. καὶ ἅσσα (vel ὅσσα) λέλοϝχα ὅς περ: ὥσπερ V 368. ἐφυβρίζων: ϝρ. καὶ ἐνυβρίζων 370. ἐπισκύζωνται 372. ἀναιδείην ἐπιϝειμένος Δ 149 373. κύνεος 374. βουλὰς συμφράσσομαι: cf. Δ 537 * οὐδέ τι: οὐδὲ μὲν 376. * ἐξαπάφοιτο ϝέπεσσι: ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσι 377. ϝευ: οἱ V 378. ἑ Bentleius: vulgo μιν 379. καὶ ἐϝεικοσάκις Bentleius pro τε καὶ εἰκοσάκις 381. ἠδ' — ἠδ': ϝρ. οὐδ' — οὐδ' 382. ὅθι: ϝρ. καὶ ᾗ 383. ἑκατόμπυλοι * δὲ: δ' ἀν' ἑκάστας Aristarchus: ἑκάστην 384. ἐξοιχνεῦσι 385. ὅσα ψάμαθός —: ὅσα ψεύδονται ὄνειροι schol. Theocrit. 9 16 389. χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ E 427 392. βασιλεύτερος 160 393. σόωσι: σοῶσι Tyrannion, σάωσι Apion et schol. ad Π 252. cf. σόῃ 424 394. ϝε μάσσεται Aristarchus: ϝαμέσσεται 397. ἐθέλωμι Aristarchus, non ἐθέλοιμι 398. ἐπέσσυτο θυμὸς Δ 173 399. ϝήμαντι Aristarchus: alii ϝήμαντα 401. ἐνίους φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος ϝράφειν "οὐ ϝὰρ ἐμῆς" 402. Ϝίλιον — B 133 403. ἐπ' εἰρήνης B 797 ἐλθέμεν Mor.: ἐλθεῖν 404. ἡ διπλῆ πρὸς τοὺς ϝλωσσοϝράφους, ἀφήτορος τοῦ στροφέως ἀποδιδόντας. καὶ Ζηνόδοτος δὲ οὕτως ἐκδέδεκται· τὸν ϝὰρ ἑξῆς μετέϝραφε "νηοῦ Ἀπόλλωνος" 405. Πυθοῖ ἔνι — B 519 406. ληιστοὶ 407. κτητοὶ 408. λεϊστή 409. ἑλετή ἕρκος ὀδόντων Δ 350 410. Θέτις ἀρϝυρόπεζα Δ 556 411. κῆρας: μοίρας schol. ad Π 687 414. ἵκωμι: ἵκωμαι Venetus, ἵκοιμι alii φίλην — B 454 416. ἀθετεῖται. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ ἐφέρετο 418. δήετε τέκμωρ: cf. 48 422. τὸ ϝὰρ — Δ 323 425. νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῆς Θ 531 430. = 29 431. = Θ 29 432. ὀψὲ δὲ δὴ μετέϝειπε — 31 ϝέρων ἱππηλάτα H 125 433. ἀναπρήσας hic et β 81 438. ϝέρων — 432 443. ῥητῆρα πρηκτῆρα: πρηστῆρα schol. ad δ 818

446. ἀποξύσας] Ἀττική ἐστιν ἡ ἔκτασις. Παρθένιος γοῦν ἐν Βίαντι συνέστειλεν· "ὅς τις ἐπ' ἀνθρώπους ἔξυσεν αἰγανέην" ἡβώοντα Aristarchus 447. οἷον: τοῖον Zenodotus Ἑλλάδα καλλιγύναικα B 683 449. 452. παλλακίδος, παλλακίδι 449. περιχώσατο Alexion: alii πέρι χώσατο 451. λισσέσκετο γούνων Z 45 452. προμιγῆναι τινὲς γέροντι 453. Ἀριστόδημος ὁ Νυσαιεύς, ῥήτωρ τε ἅμα καὶ γραμματικός, φεύγων τὸ ἔγκλημα, ἐπενόησε γραφὴν τὴν "τῇ οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρξα". καὶ οὐ μόνον γε ηὐδοκίμησεν, ἀλλὰ καὶ ἐτιμήθη ὡς εὐσεβῆ τηρήσας τὸν ἥρωα. πρὸ δὲ αὐτοῦ Σωσιφάνης τὴν τοιαύτην εὗρε γραφήν. καὶ Εὐριπίδης δὲ ἀναμάρτητον εἰσάγει τὸν ἥρωα ἐν τῷ Φοίνικι. ταῦτα ἱστορεῖ Ἁρποκρατίων ὁ Δίου (Divi Veri) διδάσκαλος ἐν ὑπομνήματι τῆς I 455. τινὲς "ἐμοῖσιν" ἐφέσσεσθαι: ἐφέζεσθαι R φίλον υἱόν E 314 457. καταχθόνιος ἐπαινή: γρ. ἐπ' αὐτῷ. cf. Buttmann. Lex. 2 p. 116 458—61. hos solus servavit Plutarchus de aud. poetis p. 26 F: Ἀρίσταρχος ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθείς. revocarunt Barnesius et Berglerus 461. πατροφόνος 462. ἔνθ' ἐμοί: ἔνθα μοι 463. στρωφᾶσθαι: στροφάασθαι Thierschius 464. *μήν: μὲν Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ἐν τῷ πρὸς Κράτητα διὰ τῆς ἱπποδρομίας (Ψ 643) φησὶ γεγραμμένου "ἀντιόωντες" μεταθεῖναι τὸν Ἀρίσταρχον "ἀμφὶς ἐόντες". ἐν ἄλλῳ "ἐγγὺς ἐόντες". 467. σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ: cf. 208 469. πολλὸν: πολλῶν Apollonius Sophista 470. εἰνάνυχες νύκτας ἴαυον 325 472. ὑπ': ἐν Aristarchus αἰθούσῃ: αἰθούσης schol. ad Λ 120 474. ἐπήλυθε — Θ 488 477. τ' omittit schol. ad α 1 478. δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο: καθ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα schol. ad α 344 479. cf. Λ 155 486. ἐκ θυμοῦ 343 488. γούνεσσι: ἔχει λόγον καὶ ἡ διὰ τοῦ ᾱ, γούνασσιν 489. προταμὼν Il. 490. κατέδευσας στήθεσσι: στήθεσφι R 491. ἀποβλύζων 492. πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα Aristarchus: πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα 493. ἐξετέλειον: ἐξετέλεσσαν R 494. θεοῖς — 485 495. ἀεικέα — Λ 341 496. οὐδέ τι — H 109 497. στρεπτοί: τρεπτοὶ R 499. μήν: μὲν
500. ἐν ἄλλῳ "λοιβῆς τε κνίσης τε". παρατρωπῶσ'

502. *τε: τοι* R 503. *ῥυσαί παραβλῶπες* *ὀφθαλμώ: ὀφθαλμῶν* Ven. cum Etym. M. 505. *σθεναρή* 506. *φθάνει: φθανέει* Zenodotus 509. *τε κλύον: τ' ἔκλυον* *εὐχομένοιο* Aristarchus, non *εὐξαμένοιο* 512. *ἀποτίσῃ: ἀποτίνῃ* 514. *νόον: φρένας* R 515. *φέροι: διδοῖ* schol. ad 164 516. *ἐπιζαφέλως: ἐπιζαφελῶς*. cf. 525 524. *κλέα ἀνδρῶν:* cf. 189. Bentleius *κλεᾶ* 525. *ἐπιζάφελος* *ἵκοι: ἥκοι* Apollonius Sophista 526. *δωρητοί* *παράρρητοι:* differt enim *N* 726 534. *χωσαμένη: χωομένη* R *θαλύσια* 535. *ἔρξ'* Venetus: *ῥέξ'* 536. *Διὸς* — *Z* 312 537. *ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησεν: ἐκλάθετ' οὐδ' ἐνόησεν* Zenodotus 538. *δῖον γένος* 539. *θρέψεν ἔπι χλούνην σῦν ἄγριον. οὐδὲ ἐῴκει θηρί γε σιτοφάγῳ ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι* (*ι* 190-1) apud Eustathium 540. *ἔρρεζεν* Ammonius (cf. *X* 380): *ἔρδεσκε* *οἱ γλωσσογράφοι τὸ ἔθων ἀποδιδόασι βλάπτων* 541. *προθέλυμνα: Ἀρίσταρχος τὸ συνεχὲς καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ δηλοῦσθαι φησίν*. schol. Aristophan. Pac. 1176 544. *πολλῶν ἐκ πολίων B* 131 *θηρήτορας* 551. *κακῶς* 324 *ἐθέλεσκον* Aristophanes, non *ἐδύναντο* 558. *γένετ': τράφετ'* R. cf. *Δ* 266 561. *πατὴρ* — *Z* 429 562. *ἐπώνυμον*. in Odyssea bis, perinde ac 563. *πολυπενθέος* 564. *ὅτε* Zenodotus, *ὃ* Aristarchus; cf. 534 *ἀφήρπασε: ἀνήρπασε* 566. *χόλον* — *Δ* 513 567. *κασιγνήτοιο: τινὲς κασιγνητοῖο, ἵνα γένηται κασιγνητικοῦ*. cf. 632 568. *πολυφόρβην: πολυφέρβην* schol. *λ* 423. cf. *Ξ* 200 et 301 569. *καὶ ἐπαινὴν* — 457 570. *κόλποι* 571. *ἠεροφοῖτις: γρ. καὶ ἱεροφοῖτις*. cf. *T* 87 572. *ἐρέβεσφιν* Theognostus Crameri Ox. 2 p. 160 20: vulgo *ἐρέβευσφιν* 574. *ἐλίσσοντο, δι' ἑνὸς λ*, Aristarchus 577. *πιότατον* *Καλυδῶνος ἐραννῆς* 531 579. *πεντηκοντόγυον* *οἰνοπέδοιο*. in Odyssea bis 580. *ψιλὴν: ψιλῆς* Aristarchus 581. *γέρων* — 438 583. *κολλητὰς* hic et *ψ* 194 584. *κασίγνητοι* alii, *κασιγνήτη* schol. p. 280 b 3 *καὶ* — 561 586. *κεδνότατοι: κήδιστοι* R 587. cf. 386 592. *ὅσσα κάκ'* apud Aristotelem. apud eundem mox *λαοὶ μὲν φθινύθουσι* (*Z* 327) 593. *ἀμαθύνει: Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθείρειν ψιλῶς τέταχε,*

περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγων "κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην". 594. τ' ἄλλοι: δῆοι Zenodotus 599. πολλά τε καὶ χαρίεντα Θ 204
601. χαλεπὸν: κάκιον 602. δώρων Aristarchus: alii δώροις, ut K 304 603. ἔρχεο: ἔρχευ R 604. πόλεμον φθισήνορα B 833 605. τιμῆς, non τιμῆς, Aristarchus 606. = 307 609–10. expungit Heynius 611. = E 259 612. ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων: ὀδυρόμενος κινυρίζων Zenodotus. alii ἐνὶ στήθεσσιν ἀχεύων 613. οὐδέ τι — 496 614. μή μοι: μὴ 'μοὶ Ptolemaeus Ascalonita. 615. κέ με: κ' ἐμὲ Thierschius 616. expunxi cum Heynio et Jacobsio. cf. Z 193 619. ἠὲ μένωμεν schol. p. 272 a 22 624. = 308 post 627. R: εἰπέμεν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ (H 373) 629. μεγαλήτορα θυμόν 255 630. μετατρέπεται A 160 632. μήν Eustathius: μέν τε: γε Aristarchus φονῆος: φόνοιο 567 636. δεξαμένου: δεξαμένῳ R 640. ὑπωρόφιοι 641. πληθύος: ἀθρόοι Zenodotus ἔξοχον ἄλλων 631 643. = 606 644. = H 234 κοίρανε λαῶν: κοίραν' ἀχαιῶν R 645. ἐείσαο ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων: ἐείσω 646. ἐκείνων: ἐκείνου R. alii κείνων 649. = 421-2 652. = 185 653. σμῦξαι: Ἀρίσταρχος οἶδε καὶ τὴν φλέξαι γραφήν 657. σπείσαντες: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου λείψαντες, καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἀρχαίων 659. = 621 660. ὡς ἐκέλευσεν: ἐγκονέουσαι Zenodotus 661. κώεα ll. 664. τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ' ἣν Zenodotus 671. ἄλλοθεν ἄλλος 311 672. ἄναξ — 163 674. νήεσσιν — 147 ἀλεξέμεναι: ἀμυνέμεναι R 676. πολύτλας — Θ 97 677. = 163 679. πιμπλάνεται 680. αὐτόν σε: αὐτὸν σὲ Ptolemaeus ἐν: ἅμ' R 681. σόῳς et σαῷς Aristarchus. cf. 393 682. ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν 618 683. νῆας ἐυσσέλμους 231 684–7. = 417-20 688–92. τούτους τοὺς στίχους Ἀριστοφάνης ἠθέτει· Ζηνόδοτος τὸν αὔριον μόνον 688. * τὰ γειπέμεν: τάδ' εἰπέμεν 689. πεπνυμένω ἄμφω H 276 690. κατελέξατο: παρελέξατο R ὥς: τώς R 691–4. = 428 - 31 694. ἀγασσάμενοι: φρασάμενοι V Ζηνόδοτος τὸν στίχον οὐκ ἔγραφεν 695–6. = 30-1

696. μετέειπε: απέειπε R 697. = 677 698. μηδ' Aristarchus: μή ἀμύμονα Πηλεΐωνα 181 699. ἄλλως: αὔτως et αὐτός R 700. ἐνῆκας: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ᾱ ἀνῆκας 703. ἀνώγῃ: κελεύει R 704. = 26 707. ῥοδοδάκτυλος Ἠώς Ζ 175 708. λαόν — Η 342 710. = Η 344 711. = 51 712. κλισίηνδε: κλισίηθεν R 713. = Η 482

K

φασὶ τὴν ῥαψῳδίαν ὑφ' Ὁμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ εἶναι μέρος τῆς Ἰλιάδος, ὑπὸ δὲ Πεισιστράτου τετάχθαι εἰς τὴν ποίησιν 1–2. = Β 1-2 et Η 159. 1. ὦλλοι Zenodotus, alii ἄλλοι 2. παννύχιοι: πάντες ὁμοῦ Tyrwhittus 3. Ἀγαμέμνονα — Β 243 5. πόσις Ἥρης Η 411 6. ὄμβρον ἀθέσφατον Γ 4 8. expungit Bentleius πευκεδανοῖο 10. τρομέοντο: φοβέοιτο Zenodotus 12. Ἰλιόθι πρό Θ 561 13. τινὲς "αὐλῶν συρίγγων," ἵν' ᾖ εἶδος αὐλοῦ ἢ σῦριγξ 17. = Β 5. 18. πρὸ ὀλίγου χωρισθείς, ὡς ἂν εἰς ἰατροῦ νοσῶν, θέλει φοιτᾶν πάλιν, ὡς καὶ Εὐφορίων φησὶ "πολλάκι οἱ κλισίῃσι πυληγενέεσσί τε νηυσὶν ἐννύχιοι πίλναντο νόσων ἅπερ ἰητῆρος". cf. Meinek. Analect. Alex. p. 102 19. σὺν μῆτιν: σύμμητιν ὡς εὔμητιν V 20. ἀλεξίκακος 21. cf. Β 42 22. = Β 44 25. αὐτῷ: αὖ τῷ Ptolemaeus Asc. 26. ἐφίζανεν: ἔπιπτεν schol. ad Δ 194-5 πάθοιεν: πάθωσι R 27. ἕθεν εἵνεκα Γ 128 28. πόλεμον θρασὺν Ζ 254 31. δ' εἵλετο — Η 264 32. βῆ δ' ἴμεν Ε 167 ἀνστήσων Aristarchus, non ἀστήσων 33. θεὸς δ' ὣς — Ε 78 35. νηὶ παρὰ πρυμνῇ Η 383 36. = Ζ 122 37. τίφθ' οὕτως Θ 447 38. ὀτρυνέεις Aristarchus, non ὀτρύνεις ἔπι σκοπόν Nicias, κατάσκοπον Aristarchus (nisi potius legendum ἐπίσκοπον ὡς κατάσκοπον). 41. νύκτα δι' ἀμβροσίην Β 57 ἔσται: ἐστίν et εἴη V 42. = Δ 188 43. διοτρεφὲς — Η 109 44. v. Hermann. 2 p. 24 46. θῆκ': ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων

"εἶχ' ἱεροῖσιν" 47. οὐδὲ κλύον: οὐδ' ἔκλυον 48. ἐπ': ἐν Aristarchus, coll. ω 118 51—2. ἀθετοῦνται. καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει 53. ὁ μὲν Δίδυμος τὴν Ἀρισταρχείαν ϝραφὴν λέϝει Αἴαντε δυϊκῶς, ὁ δὲ Τήλεφος λέϝει κακῶς εἰρηκέναι τὸν Δίδυμον· οὐ ϝὰρ ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας ὁ Μενέλαος πέμπεται 54. παρὰ Aristarchus, non ἐπὶ 55. * εἴ: αἴ κε πίθηται: κ' ἐθέλῃσιν V 56. οἱ ϝλωσσοϝράφοι ἱερὸν τέλος τὸ μέϝα τάϝμα 60. βοὴν — Z 37 62. μετὰ: παρὰ R 63. εὖ τοῖς: αὐτοῖς R 65. ἀβροτάξομεν 67. τὸ ἐϝρήϝορθαι ἀνέϝνωμεν προπαροξύνοντες, οὐκ ἐχρῆν δέ 69. μεϝαλίζεο Il. 70. αὐτοί περ πονεώμεθα: αὐτώ περ πονεώμεθον Bentleius 71. * ἴῃ: ἴει ϝιϝνομένοισιν R: ϝεινομένοισιν 72. ἀπέπεμπεν: ἀπέπεμψεν R 73. αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' Z 171 74. παρά — Λ 329 77. ᾧ: ὃν V. cf. Δ 186 78. πόλεμον φθισήνορα I 604 79. οὐ μὲν: οὔ μιν schol. ad Λ 250 ἐπέτρεπε Aristarchus, non ἐπέτραπε ϝήραϊ λυϝρῷ E 153 81. ἐξερεείνετο 82. ἔρχεαι: ἔρχεται Apollonius Alexandrinus 83. ὀρφναίην: ἀμβροσίην R 84. ἀθετεῖται 86. = Λ 172 88. ϝνώσεαι: εἴσεαι R 89. εἰς ὅ κ' — 90 = I 609-10 91. ϝήδυμος ὕπνος: νήδυμος ὕπνος. cf. B 2 94. ἀλαλύκτημαι 95. ἐκ θρώσκει Nicias. idem ὕπο φαίδιμα ϝυῖα Θ 452 96. δραίνεις 98. ἠδὲ καὶ: ἠδέι Zenodotus 102. = Θ 151 103. = I 697 104. μητιέτα Ζεύς I 377 105. που νῦν ἔλπεται R: πού νυν ἐέλπεται. cf. Ψ 485 108. ποτὶ: προτὶ R 113. ἑκαστάτω 115. εἴ περ Aristarchus: εἰ καὶ νεμεσήσεαι: νεμεσήσεται V οὐδ' = E 816 119. — 64 124. ὁ Ἰξίων "μέϝ' ἐπέϝρετο". καὶ μήποτε ἡ Ἀριστάρχειος οὕτως εἶχεν 127. σφιν: μιν Zenodotus ἠϝερέεσθαι: διὰ τοῦ θ αἱ Ἀριστάρχου, ἠϝερέθεσθαι 128. = 102 129—30. videntur fuisse qui οὔ τίς τοι (vel σοι) et ἐποτρύνῃς καὶ ἀνώϝῃς legerent 131. ἔνδυνε — 132. = 21. 22 134. ἐκταδίην οὔλη: οὐλή Nicias 135. εἵλετο — ἔϝχος Γ 338 136. βῆ — κατὰ Δ 199 137. Ὀδυσῆα — B 407 138. Γερήνιος — 128 139. ἤλυθ' ἰωή: ἦλθε ϝιωή Bentleius

141. τίφθ' οὕτω 37 κατά: ἐπὶ V
142. ὀρφναίην: ἀμβροσίην V. cf. 83, 276, 386 143. = 128
144. = I 624 146. ἔπευ: Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ υ, "ἀλλ' ἔπε'" 148. πολύμητις Ὀδυσσεύς Δ 349
149. βῆ — Z 21 150. τὸν δ' — B 18
153. ἐν τῇ Ἀριστοφάνους σαυρωτῆρας πληθυντικῶς. alii σαυρωτῆρος 154. ὥστε στεροπή, ut Λ 66: ὡς ἀστεροπή
155. ῥινὸν: ῥινὸς schol. ad Λ 731 156. ἐπὶ schol. ad ε 281. 157. ἀνέγειρε = 138 159. διχῶς ὁ Ἀρίσταρχος, ἔγρεο καὶ ὄρσεο ἀωτεῖς II.
161. "ὀλίγος δέ τε" αἱ Ἀρισταρχειοι. γράφεται δὲ καὶ "ὀλίγος δ' ἀπὸ χῶρος ἐέργει" 162. κραιπνῶς: σφοδρῶς R 163. = Θ 101 167. πάντῃ ἐποιχόμενοι Z 81 168. ἠμείβετ' ἔπειτα, ut 128: αὖτε προσέειπε 169. = Θ 146 τέκος Aristophanes: alii φίλος ἔειπες: ἔειπας R 171. καὶ πολέες H 232 ἐποιχόμενος: ὑποσχόμενος R 172. βεβίηκεν — 145 173. ξυροῦ 175. Αἴαντα — 110
176. ἄνστησον Aristarchus, non ἄστησον
177. ἐϝέσσατο — 178. = 23-4 178. βῆ δ' ἰέναι 136
180. φυλάκεσσι συναγρομένοισιν Bentleius coll. Λ 687 ἐν ἀγρομένοισι γένοντο V 182. ἐγρηγορτί
183. δυσωρήσωσιν Apollonius Sophista: δυσωρήσονται. cf. Hermann. 2 p. 46 187. γήδυμος ὕπνος 91
188. φυλασσομένοισι: φυλασσομένων γε R 190. γήθησεν ἰδὼν Θ 278 191. = Δ 337. abest a Veneto
193. χάρμα δυσμενέεσσιν Γ 51 197. συμμητιάασθαι
198. ἐκδιαβάντες 199. = Θ 491
203. = B 433 μύθων ἦρχε: καὶ μετέειπε V
204. πεπίθοι ϝεῷ: πεπίθοιθ' ἑῷ 205. τολμήεντι. in Odyssea τολμήεις 209. ἀπόπροθεν: ἀπόπροθι R
216. ὑπόρρηνον 218. = I 693 219. μετέειπε — I 696 221. ἐόντα R: ἐόντων 223. θαλπωρή hic et α 167 224. ἐρχομένω: ἐρχομένων V
225. Ἀρίσταρχος εἴπερ τε, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς σχολῆς
226. οἱ γλωσσογράφοι βράσσων ἀντὶ τοῦ ἐλάσσων
228. θεράποντες — Θ 79 230. Ἀτρεΐδης — E 578
233. = 219 et 64 234. = E 826
235. τόν: τῶν R 236. πολλοί: πάντες R
239. βασιλεύτερος I 392 ἐστιν: εἴη R 240. ἀθε-

τεῖται. οὐδὲ ἐν τῇ Ζηνοδότου δὲ ἦν 242. μ' Aristarchus cum Ascalonita, ἔμ' Alexion 246. ϝε σπομένοιο: ϝ' ἑσπομένοιο Aristarchus 248. = *I* 676 251. ἄνεται: ἄνυται R 252. παροίχωκεν Dorotheus et Apollonius Alexandrinus, παρῴχηκεν Aristonicus et Tryphon 253. ἀθετεῖται. Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔϝραφεν, Ἀριστοφάνης ἠθέτει 255. ἔδωκε R: δῶκε 256. νηὶ: νηυσὶ R 258. ἄφαλον ἄλλοφον: ἄλοφον Aristarchus καταῖτυξ 260. *δίδω: δίδου 262. ἱμᾶσιν ἐντέτατο *E* 727 264. ἔνθα καὶ ἔνθα *Θ* 107 265. πῖλος ἀρήρει: ὀρώρει V 266. Ἐλεῶνος: Ἑλεῶνος Ptolemaeus Ascalonita 267. ἀντιτορήσας 268. Σκάνδειάνδ' R et Bentleius. cf. *Φ* 40 *ἄρ' ἔδωκε: ἄρα δῶκε 270. δῶκε φορῆναι *H* 270 272. ὅπλοισιν — 254 273. *καταυτόθι: κατ' αὐτόθι 274. ἐρωδιὸν 275. Παλλὰς: πελλὸν Zopyrus 278. — *E* 115 μεν: μοι R. cf. 284 279. ἐν πάντεσσι πόνοισι 245 οὐδέ σε λήθω *Δ* 561 280. νῦν — *E* 117 282. ὅ κε: ὃ καὶ V μελήσει: μελήσῃ R 284. Διὸς — *E* 115 285. σπεῖο 286. πρὸ: πρὸς Bentleius 289. ἀπιὼν: ἀνιὼν schol. D. cf. *Δ* 392 μέρμερα ϝέρϝα *Θ* 453 290. δῖα: πότνα ν 391 291. παρίσταο Aristarchus et Zenodotus, χωρὶς τοῦ σ καί με φύλασσε: καὶ πόρε κῦδος Zenodotus 292. ἤνιν Tyrannion, ἦνιν Ptolemaeus Oroandae 293. ἣν οὔπω: τὴν οὔπω τις schol. p. 68 b 3 295. = *E* 121 296. Διὸς — *I* 536 300. πάντας ἀρίστους 273 301. ἡϝήτορες — *I* 17 302. = *B* 55 304. μισθὸς — Hesiod. O. 370 306. αὐτοὺς οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα Zenodotus et, qui καλοὺς, Aristophanes. cf. 323 ἄριστοι ἔωσι: ἀριστεύωσι R cum Eustathio 311. 398. 447. φύξιν 312. καμάτῳ ϝαδηκότες 98 313. = 218 315. πολύχρυσος πολύχαλκος: πολυχρύσου πολυχάλκου 317. κασιϝνήτῃσιν: κασιϝνήτοισιν Zenodotus 318. μῦθον ἔειπεν: εἶπε παραστάς R 319. = 220 320. = 308 321. διὰ τοῦ ο αἱ Ἀριστάρχου, ἀνάσχεο 322. *μήν: μέν ἵππους — *Δ* 226 323. *δώσειν: δωσέμεν ϝρ. καὶ ποδώκεα καὶ ἀμύμονα. cf *B* 770 327. = 147 328. λάβε: βάλε R

329. = *H* 411 330. **μὴν*: *μὲν* 332. *διὰ τοῦ ε τὸ ἐπώμοσεν αἱ Ἀριστάρχου*. alii *ἀπώμοσεν* 333. *καμπύλα τόξα E* 97 334. *ϝέσσατο*: *εἵσατο* vel *εἴσατο* Cramer. Ox. p. 162 18 et 382 7 *πελίοιο* Etym. M. 335. *ἔπι* Ascalonita *κτιδέην*: *ἰκτιδέην* V; cf. 458 336. *βῆ δ' ἰέναι* 136 *προτὶ*: *ἐπὶ* V 341. *τις* Aristarchus. *ὡμολόϝουν καὶ αἱ πλείους*. celeri *τοι*, ut 477 343. *νεκύων* — *H* 409 346. *παραφθαίησι*: *οὕτω σχεδὸν αἱ πᾶσαι. παραφθάνησι* R 347. *προτὶ*: *ἐπὶ* Aristarchus. alii *ποτὶ* *προτιειλεῖν* R: *ποτιειλεῖν* 349. *ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· ἐλθόντες δ' ἑκάτερθε παρὲξ* — Aristophanes. cf. *Φ* 298 351. **ἐπὶ οὖρα*: *ἐπίουρα* 354. *ἐπιδραμέτην*: *ἐπεδραμέτην* Aristarchus 357. *δουρηνεκὲς* 358. *λαιψηρὰ*: *αἰψηρὰ* Apollonius Soph. 359. *τοὶ*: *τὸν* R *αἶψα*: *ὦκα* V 360. *καρχαρόδοντε* hic et *N* 198 361. *κεμάδ'* 362. *ὁ τέ σύνδεσμος οὐκ ἦν ἐν ταῖς Ἀριστάρχου*. legebat igitur *ὑλήεντα, ὅ* 363. *ἠδ' ὁ* Venetus cum aliis: *ἠδὲ* 365. *μιϝήσεσθαι φυλάκεσσι* 180 369. *δουρὶ δ' ἐπαΐσσων* 348 372. *θέλοντες ζήτημα ποιεῖν μεταϝράφουσι τὸ ἡμιστίχιον οὕτως "καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτεν, ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός". καὶ λύουσιν ἔξωθεν προσλαμβάνοντες τὸν ἂν σύνδεσμον* 373. *ἐύξου*: *ἐυξοῦ* Ptolemaeus 374. *τάρβησέν τε B* 268 375. *βαμβαίνων* *ἄραβος* 377. *ἔπος ηὖδα Z* 34 379–81. = *Z* 48-50 383. *θάρσει. μηδέ τι Θ* 184 384. *κατάλεξον*: *ἀϝόρευσον* R 385. *ποῦ* V, *ποῖ* et *τίφθ'* R *ἀπὸ* — 341 386. = 83 387. *ἐκ τῶν ἐπάνω* (343) *ὧδε μετάκειται. ἠθέτει καὶ Ἀριστοφάνης* 389. *νῆας ἔπι ϝλαφυράς Θ* 334 *ἀνῆκεν*: *ἀνώϝει* R. cf. *H* 152 391. *ἤϝαϝεν*: *ἤπαφεν* Aristophanes 393. *καὶ* — 322 395–9. = 308-12 397. *ἢ ἤδη*: *καὶ ϝραπτέον οὕτως, καὶ ἀθετητέον τοὺς τρεῖς στίχους, εἴ τι δεῖ πιστεύειν Ἀμμωνίῳ τῷ διαδεξαμένῳ τὴν σχολήν, ἐν τῷ περὶ τοῦ μὴ ϝεϝονέναι πλείους ἐκδόσεις τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως τοῦτο φάσκοντι. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ ἠθετοῦντο. ἐν δὲ ταῖς Ἀριστάρχου ἐϝέϝραπτο "εἰ ἤδη". ταῦτα ὁ Δίδυμος περὶ τῶν στίχων τούτων* 398. *βουλεύουσι* — *ἐθέλουσιν*: *βουλεύοιτε* — *ἐθέλοιτε* V 399. *καμάτῳ ϝαδηκότες* 312 400. *τὸν* — *προσέφη Θ* 38 405. = 384 407. *κεῖ-*

ται: κεῖτο schol. p. 280 b 29 408. δ' αἱ: δαὶ Aristarchus hoc loco et α 225, ω 299 409—11. ἀθετοῦνται 413. καταλέξω Aristarchus: alii ἀϝορεύσω 415. βουλὰς βουλεύει 147 σήματι: σήματος schol. p. 308 a 21 et R 416. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου = Ε 322 418. ἐσχάραι 421. ἐπιτραπέουσι 423. = 382 424. νῦν: δὴ R 426. = 390 427. = 413 428. Παίονες ἀϝκυλότοξοι Β 848 431. ἱππόμαχοι Aristarchus, non ἱππόδαμοι 432. διεξερέεσθε: παρεξερέεσθαι schol. 21 b 41 433. Τρώων — 231 434. 558. νεήλυδες 438. εὖ ἤσκηται] v. Meinek. ad Theocrit. 7 7 439. θαῦμα ἰδέσθαι Ε 725 445. ἠὲ Aristarchus, alii ἢ ῥα 446. = Ε 251 447. ζητεῖται πῶς τὸ ὄνομα ἔϝνω. διό τινες ἀνέϝνωσαν δολῶν ὡς νοῶν 451. διοπτεύσων πολεμίξων: πολεμίζων vel πολεμίζειν R 452. δαμεὶς: τυπεὶς R ἀπὸ — Θ 270 456. φασϝάνῳ — δ' Ε 81 457. φθεϝγομένου: φθεϝγομένη V 459. λυκέην τόξα παλίντονα Θ 266 460. ληίτιδι 461. ἀνέσχεθε: ἀνέσχετο ἔπος ηὔδα 377 463. ἐπιδωσόμεθα Aristarchus, ut Χ 254: alii ἐπιβωσόμεθα 464. ἵπους: ἄϝυρίν V 465 et 505. διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, ὑψόσε καὶ ὑψοῦ 466. δέελον σῆμά τ': an forte σῆμαρ? Bentleius δέ τε σῆμ' ἐπέθηκε 468. ἰόντε — 394 469. διά — 298 470. ἶξον: ἦξαν R 471. καμάτῳ ϝαδηκότες 399. id participium praeter hunc librum nonnisi μ 281 invenitur 472. κέκλιτο: κεκλίατ' Bentleius coll. Π 68 473. τριστοιχί παρὰ — Ε 195 475. ἐξ: ϝἓξ V ἐπιδιφριάδος 479. κρατερὸν μένος Η 38 οὐδέ τι — Ι 613 483. ἐπιστροφάδην hic et χ 308, ω 183 485. ἀσημάντοισιν 486. αἴϝεσσ' Eustathius; v. Hermann. Orph. p. xxx: αἴϝεσιν 489. πλήξειε Aristarchus, non πλήξασκε 493. ἀήθεσσον: ἀήθεσκον Hesychius 495. θυμὸν ἀπηύρα Ζ 17 497. ἀθετεῖται. οὔτε ἐν Ζηνοδότῳ οὔτε ἐν τῇ Ἀριστοφάνους ἐφέρετο 502. ῥοίζησεν 503. κύντατον: κύντερον R, ex Θ 483. malim κύντατα ϝέρδοι 506. = Ε 673 ἔτι: ὄϝε R 507. = Α 193 508. ἐϝγύθεν — προσέφη Γ

129 509. *μεγαθύμου — Ε* 335 510. *νῆας ἐπι γλαφυράς* 389 512. = *Β* 182 513. *ἐπεβήσετο* Aristarchus, non *ἐπεβήσατο* 514. *θοὰς* — 450 515. *ἀλαὸν σκοπιὴν* Zenodotus. cf. *Ν* 10 517. *Τρώων* — 433 522. ante 520 ponit Zenodotus *φίλον τ': φίλον δ' Ψ* 178 524. *μέρμερα ϝέργα* 289 525. *ἔβαν — Η* 432 526. *ἵκανον: ἵκοντο* R. cf. *Ε* 780 527. *ἔρυξε: ἔρυκε* R 528. *ἔναρα βροτόεντα Θ* 534 529. **τίθη: τίθει* *δίδου* V *ἐπεβήσετο* — 513 530. = *Ε* 768 *ἐλάαν* Bentleius coll. *Ε* 366, *Θ* 45, *Ν* 27, *Χ* 400: *ἵππους* vel *Ὀδυσεύς* V 531. = 510 et *Η* 31 abest a Veneto 532. *φώνησέν τε Θ* 446 533. = *Ι* 17 534. *παρὰ Ζηνοδότῳ οὐκ ἦν ὁ στίχος* 536. **εἰ: αἴ* 538. = *Ι* 244 *μετὰ φρεσὶν* Aristarchus, non *κατὰ φρένα* *πάθοιεν* V 539. *ὤριστοι* Aristarchus: alii *οἱ ἄριστοι* 542. *ϝέπεσσί — Ι* 113 543. = *Ι* 672 et *Κ* 203 544. = *Ι* 673 545. *λάβετον: λαβέτην* Zenodotus *καταδύντες: καταδύντ' ἐς* R. cf. 517 546. *σφωὲ πόρεν* Aristarchus et Herodianus: alii *σφὼ ἔπορεν*, Zenodotus *σφῶι πόρεν* *θεῶν πόρε* R 547. *αἰνῶς Γ* 158, *α* 208 *ἐοικότες: ἐοικότας* R 548. *ἐπιμίσγομαι: ἀναμίσγομαι* Ixion 549. *μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ Β* 293 550. **οὐδὲ νόησα: οὐδ' ἐνόησα* 552. *νεφεληγερέτα Ζεύς Θ* 469 553. = *Θ* 384 554. = 423 555. = 87 557. *ἐπεὶ ἦ — Θ* 211 561. *τρισκαιδέκατον: τετρακαιδέκατον* V 562. *διοπτῆρα* 564. *ὧς — τάφροιο* 194 569. *μελιηδέα πυρόν:* cf. *Θ* 188 570. **πρυμνῇ: πρύμνῃ*. cf. 35 *ἔναρα βροτόεντα* 528 573. *ἐσβάντες: ἐμβάντες* R *τε ἰδὲ: τ' ἠδὲ* ap. Cramer. Ox. 1 p. 172 7 *ἰδ' αὖ* R 574. *ἱδρῶ:* an *ἱδρόα?* 575. *ἀνέψυχθεν: ἀνέψυχεν* R 578. *ἀσαμίνθους* Il. 579. *ἀφυσσόμενοι* Aristarchus: alii *ἀφυσσάμενοι*

Λ

3. *θοὰς — Κ* 514 5–9. = *Θ* 222-6 10. *ἔνθα — θεὰ Ε* 784 11. *ὄρθι'* *ὦρσε ϝεκάστῳ* Bentleius coll. *Β* 451 *ἔμβαλ' ἑκάστῳ* 12–4. = *Β* 452-4

13–4. ἀθετοῦνται. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ ἠθετοῦντο, παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐδὲ ἦσαν 16. ἐν δ' — Β 578 17–9. = Γ 330-2 20. δῶκε — Κ 269 23. * ἔδωκε: δῶκε 24. οἴμοι 25. χρυσοῦ Bentleius: χρυσοῖο 26. κυάνεοι — ὀρωρέχατο: σμερδαλέοι et ἐλειχμῶντο Aristophanes 27. ἴρισσιν: ἴρεσσιν Apollonius et Hesychius, ἐρίδεσσιν Zenodotus 28. νέφεσι V, νέφει ἐστήριξε Eustathius μερόπων ἀνθρώπων Ι 340 29. = Β 45 31. ἀορτήρεσσι 32. ἀμφιβρότην Β 389 33. ἦσαν: ᾖσαν V 35. λευκοί: λευκοῖ' V 36. ἐστεφάνωτο Ε 739 37. Δειμός — Δ 440 38. αὐτοῦ Aristarchus, non αὐτῷ 40. ἀμφιστρεφέες Aristarchus: alii ἀμφιστεφέες ἐκπεφυυῖαι 41. = Ε 743 42. = Γ 337 43. δοῦρε — Γ 18 44. οὐρανὸν εἴσω Θ 549 45. * δὲ ϝδούπησαν: δ' ἐϝδούπησαν Ἀθηναίη — Ι 254 46. βασιλῆα — Η 180 48. εὖ κατὰ κόσμον Κ 472 49. σὺν — Θ 530 51. μέϝ': μεθ' V 54. μυδαλέας 55. = Δ 3 56. Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν Θ 55 ἐπὶ — Κ 160 58. θεὸς — Κ 33 60. ἐπιϝείκελον — Δ 265 61. ἀσπίδα — Η 250 62. οὔλιος: αὔλιος V, ὅ ἐστιν ἑσπέριος, πρὸς ὃν αὐλίζεται τὰ ζῶα. καὶ Καλλίμαχος "ὃς δυθμὴν εἶσι μετ' ἠελίου." 63. νέφεα σκιόεντα Ε 525 64. ὁτὲ Herodianus schol. p. 39 a 37: alii ὅτε 66. λάμφ' — Διὸς Κ 154 67. ἀμητῆρες 71. δήουν οὐδ': δήιον οἱ δ' schol. p. 524 α 32 72. ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν Aristarchus: ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχον 76. σφοῖσιν: οἷσιν V καθείατο: καθήατο ante Barnesium 78–83. ἀθετοῦνται. τούτους καὶ Ἀριστοφάνης ἠθέτει, παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ οὐδὲ ἐϝράφοντο 81. καθέζετο — 82. = Θ 51-2 83–5. = Θ 65-7 86. δόρπον Zenodotus et J. H. Vossius Demet. p. 47 coll. δ 716 μ 439 87. οὔρεος ἐν βήσσῃσιν Γ 34 ἄδος: v. Buttmann. Lex. 86 11 91. ἐν: ἐκ V 92. Βιήνορα: Βιάνορα Aristarchus 93. πλήξιππον Δ 327 94. κατεπάλμενος. cf. Τ 351 ἀντίος: ἀντίον Zenodotus et Aristophanes 97. ἐϝκέφαλος δέ: ἐϝκέφαλόνδε Apollonius, omisso 98. 98. πεπάλακτο: κεκίνητο (immo κεκύκητο cum Spitznero) V 99. ἄναξ — Ι 672

100. περίδυσε χιτῶνας: κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα (P 125) V 101. αὐτὰρ ὃ βῆ Z 171 βῆ Ἶσον Zenodotus, Βήρισον Posidippus, βῆ Ῥῆσον schol. brev.: βῆ ῥ' Ἶσον 103. ἐόντας: ἐόντε Aristophanes. cf. E 160 104. παρέβασκε ὦ: ὅν Zenodotus 105. Ἴδης ἐν κνημοῖσι B 821 δίδη μόσχοισι 106. ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι Z 25 107. δή: τῶν R Ἀτρεΐδης — H 107 108. κατὰ στῆθος βάλε δουρί: βάλεν χαλκήρεϊ δουρί R cum E 145 109. αὖτε παρ' Heynius: αὖ παρὰ 110. ἐσύλα τεύχεα Z 28 112. πόδας — I 643 116. τε τύχησι: τετύχησι V 118. δρυμά Il. 123 et 138. δαΐφρονος: κακόφρονος Zenodotus 126. λάβε παῖδε δύο R. cf. E 159 127. εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας 103 128. σφέας: σφέων R χειρῶν — Θ 137 φύϝον: φύϝεν V 131–5. = Z 46-50 132. Ἀντιμάχοιο δόμοις: Ἀντιμάχου πατρὸς Zenodotus, ἀφνειοῖο πατρὸς Eustathius 135. ζωούς: ζωὼ Aristophanes 138. Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος 123 142. τοῦ Aristarchus, οὗ Zenodotus, σφοῦ V 143. μὲν ἀφ' — E 815 144. ὃ δ' — H 145 οὔδει ἐρείσθη: οὖδας ἔρεισεν V. cf. H 145 145. δ' ἀπόρουσε E 20 146. πλήξας Aristarchus: τμήξας 147. ὅλμον 148. ὅθι πλεῖσται κλονέοντο E 8 149. ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί: ἀριστῆες Παναχαιῶν schol. p. 280 b 14 151. vulgo ἱππεῖς δ' ἱππῆας, ὑπὸ δέ σφισιν: correxit Lehrs. Q. E. p. 242 154. αἰὲν ἀποκτείνων Θ 342 155. πῦρ ἀϝίδηλον I 436 ἀξύλῳ 156. τ' εἰλυφόων: ϝειλυφόων Heynius φέρει: στρέφει Eustathius 157. ἐπειϝόμενοι Aristarchus, ὡς τυπτόμενοι· κατὰ ϝὰρ τῶν θάμνων κεῖται 160. κροτάλιζον ἀνὰ — Θ 378 167. παρ' ἐρινεὸν Z 433 169. χεῖρας ἀάπτους H 309 170. = Z 237 ἵκοντο: ἵκανον R 175. = E 161 et Δ 114 178. = Θ 342 179—80. ἀθετοῦνται. Ζηνόδοτος οὐκ ἔϝραφεν, Ἀριστοφάνης δὲ ἠθέτει τὸν Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσίν. cf. Π 699. 181. πτόλιν — Z 327 182. πατὴρ — Θ 132 183. ἐν κορυφῇσι καθέζετο Θ 51 πιδηέσσης 184. ἀστεροπὴν Aristarchus: alii στεροπὴν 185—6. = Θ 398-9 186. βάσκιθι Tyrannion, ὑφ' ἕν, ὡς ἄπιθι 187. Ἀϝαμέμνονα = K 3 190. κατὰ — H 14 191. βλήμενος ἰῷ Θ 514

193—4 et 208—9. expungit Lachmannus 193. νῆας ἐυσσέλμους Ι 679 194. ἐπὶ — Β 413 195. = Θ 381 et Ε 368 196. βῆ — εἰς Θ 410 197. = Ι 651 198. = Δ 366 199. = Γ 129 200. = Η 47 202—9. = 187-94 210. = Θ 425 ἀπέβη —Ἶρις: ἀπεβήσετο μακρὸν Ὄλυμπον R 211—4. = Ζ 103-106 212. δοῦρε R: δοῦρα. cf. 43 215. δ' ἑτέρωθεν: δὲ καὶ αὐτοὶ V 216. ἐν: ἐκ R. cf. 91 218. = Β 484 219. ἀντίον Aristarchus, ἀντίος Zenodotus et Aristophanes 220. Τρώων — Γ 451 221. ἠύς — Γ 226 222. τράφη: τράφεν Buttmannus ϑηρῶν Zenodotus. cf. Ι 479 223. τυτϑὸν ἐόντα Θ 283 224. μητροπάτωρ ἔτικτε I. H. Vossius: τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον Ζ 302 226. = Ζ 192 228. νηυσὶ κορωνίσι Ι 605 230. διχῶς, καὶ ἐών καὶ ἰών 231. ἀντίον R. cf. 219, 553, Μ 44 232. = Ζ 121 236. ἔτορε ζωστῆρα παναίολον Δ 215 239. λίς Aristarchus, λῖς Aeschrion 240. λῦσε δὲ ϝυῖα Η 12 247. φέρων ἀν' ὅμιλον Η 183 248. τὸν — ἐνόησε Γ 30 249. πρεσβυϝενὴς 252. ἔνερϑεν: ὕπερϑεν Eustathius 253. = Ε 100 254. = Δ 148 255. ἀλλ' — μάχης Η 263 256. ἀνεμοτρεφὲς: ἀνεμοτρεπὲς Apollonius Sophista 258. ἀρίστους: ἑταίρους R 259. ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης Ζ 118 260. = Δ 469 261. τοῦ δ' ἐπὶ Bentleius: τοῖο δ' ἐπ' 263. ἔβαν R. cf. Η 131 264. = Δ 250 270. μοϝοστόκοι Aristarchus: μοϝόστοκοι 272. = 268 274. νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσιν Θ 531 ἐλαυνέμεν: ἐλαύνειν Venetus 275. = Θ 227 276. = Κ 533 277. νηυσὶ ποντοπόροισιν Η 72 278. μητιέτα Ζεύς Κ 104 281. = Κ 531 et Κ 530 282. ἄφρεον 285. ἐκέκλετο -7. = Θ 172-4 288. ἐμοὶ — Ε 285 289. Ζεὺς Κρονίδης Ι 236 290. ὑπέρτερον: ὑπέρτεροι Aristarchus 291. = Ζ 72 295. Ἕκτωρ Πριαμίδης Θ 356 297. ὑπεραέι: ὑπερούρεος V 298. ἰοϝειδέα Π. 299. = Ε 703 300. = Θ 216 ὅτε — ἔδωκεν: βροτολοιϝῷ ἶσος Ἄρηι V ex 295 305. νέφεα Ζέφυρος: Ζέφυρος νέφεα R

— 369 507. = *E* 393 508. *μένεα* — *Γ* 8 509. *μετακλινθέντος* 511. = *K* 555 513. *ἔχε* — *Θ* 139 515. *ἀθετεῖται. καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει, Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔϝραφεν* *ἐπί* — *Δ* 219 516. = *Θ* 112 517. *ϝῶν: δ' ὧν* ante Heynium 518. *Ἀσκληπιοῦ* — *Δ* 194 519—20. = *K* 530-1 519. *ἵππους: ἐλάαν* V 522. *πρὸς* — 440 523. *ὁμιλέομεν* 502 524. **πολέμου δυσϝηχέος*. v. ad *H* 376 525. *αὐτοί: ἄνδρες* et *ἄλλοι* R 528. *κεῖσ': κεῖθ'* Zenodotus 529. *κακὴν ἔριδα Γ* 7 530. *βοὴ* — 500 531. *ὣς ἄρα φωνήσας Θ* 157 *ἵμασεν* — 280 532. *τοὶ δὲ: οὐδὲ* schol. ad *Δ* 343, i. e. *οἳ δὲ* 535. *ἅπας πεπάλακτο* 98 539. *δουρός: δουρί* Aristarchus 540—1. = 264-5. 543. insertus ex Aristotele et Plutarcho; quorum ille *νεμέσασχ'* 544. *ὑψίζυϝος H* 69 *ἐν: ἐς* R 546. *ἐφ': δι'* Aristophanes 548—557. *ἀθετεῖ Ζηνόδοτος* 549. *ἐσσεύαντο* Hermann. 2 p. 49: *ἐσσεύοντο* 553. *ἀντίον* Aristarchus: *ἀντίοι* 554. *τρεῖ: τρομεῖ* apud Aristotelem 557. *περὶ* — *I* 433 559. *νωθής* **ἐϝάϝη: ἐάϝη* 560. *βαθὺ λήιον B* 147 562. *σπουδῇ B* 99, *E* 893 564. = *I* 233 *τηλέκλητοι: πολυηϝερέες* Aristarchus 566. *θούριδος ἀλκῆς* 313 567. *αὖτις ὑποστρεφθείς* 446 568. *Τρώων ἱπποδάμων Z* 461 569. *προέϝερϝε* 571. *θρασειάων* — 553 573. *λευκὸν: καλὸν* V, *χαλκὸν* Eustathius. cf. *N* 649 575. *Εὐδαίμονος* R. v. *Θ* 265 577. = *E* 611 581. = *Γ* 30 583. *ἕλκεν: εἷλκεν* V 585. = *Γ* 32 586—7. = 275-6 588. *ἀμύνετε* — 484 589. *Αἴανθ' ὅς: Αἴαντος* Zenodotus 590. **πολέμου δυσϝηχέος* 524 591. *Αἴαντα* — 563 594. *δ' ἀντίος: δὲ σχεδὸν* V 595. *ἔθνος ἑταίρων H* 115 596. *πυρὸς αἰθομένοιο Θ* 563 597. *Νηλήιαι: Νηλήιον* V, *Νηλήιοι* R 598. **ἱδρώουσ': ἱδρῶσαι*. cf. 119 *Μαχάονα* — 506 600. = 5 601. *ἰῶκά τε δακρυόεσσαν: ἰῶ καταδακρυόεσσαν* 604. *ἔκμολεν* 607. *δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος* R. cf. *I* 643 608. *τῷ 'μῷ* — K 234 610. = *K* 118 *ἀνεκτός: ἀνεκτή* R 616. = *I* 205 617. *δὲ θέειν: δ' ἰέναι* V. cf. *B* 183 et *Θ* 220 *Ἀχαιῶν: ἐίσας* R 619. *ἀπέβησαν* — *Γ* 265 622. *στάντε:*

στὰν δὲ R 628. ἐπιπροΐηλε 629. κυανόπεζαν: κυανόπεζον R αὐτῆς: αὐτῇ V 630. κρόμυον 632. ἦϝ': etiam εἶχ' Aristarchus 633. χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον Λ 246 635. νεμέθοντο ὑπὸ πυθμένες: ὑποπύθμενες V 636. ἄλλος: ἄλλος (i. e. ὁ ἄλλος sive Machaon) vel ἀλλ' ὅς V 637. ἀμοϝητὶ 638. εἰκυῖα Θεῇσιν Θ 305 639. Πραμνείῳ hic et κ 235 κνῆ: κνέε Eustathius 640. κνῆστι λευκὰ πάλυνε: λεύκ' ἐπάλυνε Venetus 642. πολυκαϝκέα 644. ἰσόθεος φώς 472 647. εἰπέ τε μῦθον Η 277 648. ϝεραιὲ — Ι 607 et Ζ 360 649. νεμεσητός de persona 651. Μαχάονα — 598 652. πάλιν ἄϝϝελος: παλινάϝϝελος V 653. ϝεραιὲ διοτρεφές 648 655. = Κ 143 657. βέλεσιν Venetus et Harlejanus: βελέεσσι 659. οὐτάμενοι Aristarchus, οὐταμένοι Pamphilus 660. ὁ — Θ 532 662. abest a Veneto 667. πυρὸς — Ζ 331 668. ἐμῇ: ἐμοὶ R 670. = Η 157 672. βοηλασίῃ: βοηλασίῃς V 673. ῥύσια 676. περίτρεσαν 677. ληΐδα Aristarchus, λήιδα Menecrates ἤλιθα Il. 678. οἰῶν: μήλων Strabo 679. συβόσια hic et ξ 101 αἰπόλια — Β 474 680. ἵππους ξανθὰς] cf. Ι 407 681. ὑπῆσαν: ὑπῆρχον R 683. ϝεϝήθει δὲ φρένα Θ 559 685. ἐλίϝαινον ἅμ' — Ι 682 686. χρεῖος: χρέως Aristarchus 686 et 698. ὀφέλλετ' Buttmannus Gr. 2 p. 261 *): ὀφείλετ' 688. ὄφελλον: ὄφειλον Aristarchus, ἀφεῖλον V 689. Πύλῳ: πόλει V 691. ἔκταθεν: ἔκτανεν R 692. ἀμύμονος: ἀμύμονες R 694. ὑπερηφανέοντες Ἐπειοί: Ἀχαιοί V. et 737. Ἀχαιῶν 696. πῶν — Γ 198 697. κρινάμενος: κρίνας μῆλα Bentleius 698. δίῃ: ϝαίῃ R 699. ἵπποι — Θ 290 702. *ἀφίῃ: ἀφίει 703. ἠδὲ καί: ἠδέ τε Bentleius 705. Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔϝραφεν 706. ἀμφί τε: ἀμφὶ δὲ V 708. μώνυχες ἵπποι Ι 127 709. πασσυδίῃ: πανσυδίῃ Aristarchus Μολίονε: Μολιόνης παῖδες. ἴσως δὲ μᾶλλον Μολίονας αὐτοὺς εἶπε πολεμικούς, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν μάχην μολύνσεως· ἀπὸ μητρὸς ϝὰρ Ὅμηρος οὐδένα σημαίνει 710. θούριδος ἀλκῆς 566 711. cf. Β 811 712. Ἀλφειῷ: Ἀλφειοῦ schol. ad Ι 153 νεάτῃ — Ι 295

713. ἀμφεστρατόωντο 714. *ἄλλο τε: ἀλλ' ὅτε 717. *πολεμιζέμεν: πολεμίζειν 719. πολεμήια ϝέργα Η 236 725. σὺν — 49 727. Διὶ ὑπερμενεῖ Β 116 729. ἀϝελαίη: ἀϝελείῃ R 730. δόρπον: δεῖπνον Zenodotus; cf. Η 380 733. *ἀμφέσταν, ut Σ 233: ἀμφίσταντο διαρραῖσαι, ut 713: διαπραθέειν. cf. Η 32, Ι 532 735. φαέθων Η. ϝαίης: ϝαῖαν Hesychius 736. συμφερόμεσθα: cf. Θ 400 737. Ἐπειῶν: Ἀχαιῶν 738. cf. Δ 457 741. ἤδη: ᾔδει R εὐρεῖα χθὼν Δ 182 742. βάλον — Ε 145 743. = Ε 75 et Λ 359 744. ἀτὰρ — 732 745. ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος 486 746. ὃς — Ζ 460. cf. Λ 409 747. ἐνόρουσα R; cf. 149, 217: ἐπόρουσα 749. ὀδὰξ Β 418 ἐμῷ — 444 751. κρείων — Θ 208 752. καλύψας — Γ 381 753. κράτος ἐϝϝυάλιξε 192 754. διὰ σπιδέος Zenodotus Amerias Herodianus: ceteri δι' ἀσπιδέος 757. Ἀλισίου Aristarchus, non Ἀλεισίου. cf. Β 617 758. ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε Κ 200 760. ἀπὸ: ἐπὶ R Πύλονδ' — Γ 263 762. ἔον ϝε R, idque tuetur Buttmannus Gr. 1 p. 551*): vulgo ἔην ϝε 763. *ϝῆς: τῆς. v. Θ 535, Λ 90, Ρ 25 764. μετακλαύσεσθαι 765—6. = Ι 252-3 767—85. ἀθετοῦνται. ἠθετοῦντο καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει 768. ἐπέτελλε: ἐκέλευε R 770. καλλιϝύναικα: πουλυβότειραν V. cf. Γ 75 et 258 772. ϝέρων — Ι 438 773. μηρί' ἔκαιε: μηρία καῖε Aristarchus, alii μηρί' ἔκηε. cf. Λ 40 777. ταφὼν — Ι 193 778. = 646 782. ἠθέλετον: ἠθελέτην Zenodotus 784. = Ζ 208 788. φάσθαι πυκινὸν ϝέπος Ι 100, Η 375 790. = Ι 259 791. τὰ ϝείποις Heynius, ϝείποις ταῦτ' Bentleius: ταῦτ' εἴποις εἴ: αἴ. cf. Λ 420 792. *ϝοῖδ': δ' οἶδ'· θυμὸν ὀρίναις Γ 395 794—5. περιέϝραψε Ζηνόδοτος 797. εἴ κέν: ἤν πού R. cf. Θ 282 799. ϝίσκοντες: ἴσκοντες Herodianus, εἴσκοντες Aristarchus, ϝ' ἴσκοντες schol. p. 104 b 36
800. ἄρήιοι — Δ 114 802—3. ἀθετοῦνται 804. = Ζ 51 805. βῇ — νῆας 617 παρὰ: ἐπὶ R 809. ἀντεβόλησεν: ἀντιβόλησεν Buttmann. Lex. 63 13 810. κατὰ — 662 814. Μενοιτίου — 605 ἀλ-

κιμος: ἀϝλαὸς R 815. = E 871 816. = 587 818. ἀϱϝέτι δημῷ: ἠδ' οἰωνούς V 821. ὑπ' — 444 822. πεπνυμένος: βεβλημένος V 824. ἀλλ' — I 235 826. = 659 830 et 846. λιαϱῷ: χλιαϱῷ R 831. δεδιδάχθαι: δεδαάσθαι Zenodotus, quod est π 316 833. cf. Π 732 837. = 605 838. τ' ἄϱ': κεν Cramer. Ox. 1 p. 367 29 ἔοι: ἔην Zenodotus 839. ἐνίσπω: ἐνίψω Cramer. Ox. 1 p. 141 27 840. Γεϱήνιος — Θ 80 841. σεῖο μεθήσω: σεῖ' ἀμελήσω Zenodotus 845. βέλος πεϱιπευκές Δ 51 848. τὸ — 267

M

1. Μενοιτίου — Δ 837 2. *δὲ μάχοντο: δ' ἐμάχοντο 3. οὐδ' — K 336 5. νεῶν — 6. = H 449-50 ἀμφὶ δὲ: ἀμφί τε R 11. Πϱιάμοιο ϝάνακτος Δ 18 ἀπόϱθητος ἔπλεν Aristarchus, ἔπλε(ἀποκοπὴ τοῦ ἔπλετο) Zenodotus, ἦεν R 14. *δὲ λίποντο: δ' ἐλίποντο 16. ἐν — πατϱίδ' B 454 18. 32. ἀμαλδῦναι H 463 20. τε post ἑπτάποϱος omittunt schol. Platon. Κάϱησος Aristarchus, Καϱησός Tyrannion: οὕτως ϝὰϱ ὑπὸ Κυζικηνῶν ὀνομάζεσθαι τὸν ποταμόν 21. Σκάμανδϱος: Κάμανδϱος R, ut saepe 22. βοάϝϱια hic et π 296 23. ἡμιθέων 24. *στόματα τϱάπε: στόματ' ἔτϱαπε 25. ἐννῆμαϱ: ἐν δ' ἦμαϱ Callistratus *ἵη: ἵει 26. συνεχές: συννεχές V ἀλίπλοα 27. *εἰνοσίϝαιος: ἐννοσίϝαιος 28. θεμείλια κύμασι πέμπε: θεμέθλια θῆκε θύϱαζε Phurnutus 23. cf. Φ 237 30. ἀϝάϱϱοον — B 845 33. ἵεν: ἵη vel ἵει V; alii ἷεν καλλίϱϱοον — B 752 34. ὥς ἄϱ' ἔμελλον: ὣς ἤμελλον Zenodotus 35. ἀμφὶ—δεδήει Z 329 τ' post μάχη cum Eustathio Bentleius addidit 38. ἐϝελμένοι: ἐεϱϝμένοι R 39. κϱατεϱὸν — Z 298 40. ἐμάϱνατο: ἐμαίνετο Aristophanes 41. θηϱητῆϱσι: θηϱευτῆσι V 42. σθένεϊ — H 337 44. ἀντίον Aristarchus: ἀντίοι ἵστανται: αἰσσονται Aristarchus 45. κυδάλιμον κῆϱ K 16 46. ἀϝηνοϱίη Aristarchus: ἀϝηνοϱίῃ 48. *ϝείκουσι: τ' εἴκουσι 49. εἰλίσσεθ' et ἐλλίσσεθ' V 50. διαβαινέμεν: διαβήμεναι Aelianus 51. χϱεμέτιζον

54. περὶ: διὰ V 55. ἕστασαν, 56. ἕστασαν Aristarchus 58. ῥέα: ῥεῖ' Bentleius ἵππος — *B* 390 ἐύτροχον: ἐύξοον R 59. καββαίη vel καμβαίη Zenodotus et Aristophanes 62. διὰ: περὶ V 63. ἐν αὐτῇ: ἀν' αὐτήν R 64. ποτὶ: προτὶ et περὶ R 66. ἱππεῦσι: ἱππῆας Zenodotus et Aristophanes 67. τοὺς: δὴ V 68. ἴετ'] οὕτως πᾶσαι, non βούλετ' 70. νωνύμνους: νωνύμους R 75. ὡς: τὼς Zenodotus; cf. *I* 704 76. τάφρῳ: τάφρον R; cf. 85 77. σὺν — *Λ* 49 79. πείρατ': πεῖραρ Zenodotus et Aristophanes; cf. *H* 402 81. = *Z* 103 82. ἠγερέθοντο: ἠερέθοντο R 84–5. = *Λ* 47-8 85. αὐθ': αὐτ' V 86. σφέας — 43 ἀρτύναντες: ἀρτύναντο R 87. ἕποντο: ἕκαστοι V 89. πλεῖστοι καὶ ἄριστοι *E* 780 90. τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας R; cf. 198 95. Πριάμοιο· τρίτος: Πριάμου· τρίτατος R 96–7. = *B* 838-9

100. μάχης — *E* 549 101. ἡγήσατ': ἡγεῖτο R 104. *δὲ πρέπε: δ' ἔπρεπε. ἔπρεπε hic et *σ* 2 106. ante Barnesium οὐδέ τ'; cf. 125 et *I* 234 107. = *I* 235 108. Τρῶες — *Λ* 564 109. ἀμωμήτοιο 110. Ἄσιος — *B* 837 111. ἡνίοχον — *Θ* 119 113. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε 3 115. = *Θ* 499 116. δυσώνυμος: δυσώνυμον R; cf. *Z* 255 117. Δευκαλίωνος R. cf. *P* 608 ἐπ' ἀριστερὰ *Λ* 498 119. σὺν — *E* 219; cf. 114 124. ἔχε· τοὶ: ἔχεν· οἱ R 125. κεκληγῶτες: κεκλήγοντες V 126. = 107 127. ἀνέρε et ἀρίστω Zenodotus et Aristophanes. iidem 128 υἷε ὑπερθύμω 128. ὑπερθύμους: ὑπερθύμων 130. βροτολοιγῷ — *Λ* 295 post 130. τινὲς ἐπάγουσιν "υἱὸν ὑπερθύμοιο Κορωνοῦ Καινείδαο" 131. πυλάων: θυράων V 136. οὐδὲ φέβοντο schol. ad *N* 389: οὐδ' ἐφέβοντο 137. βόας] cf. 105 αὔας: αὐάς Nicias 138. ὑψόσ' ἀνασχόμενοι *K* 461 ἔκιον: κιέτην Zenodotus et Aristophanes 141. δ' ἤ τοι: δή τοι R 142. ἐόντες Aristarchus, non ἐόντας 144. φόβος: πόνος R 146. ἐοικότε τώ: ἐοικότες οἵ R 147. ἐν ἀπάσαις δέχαται: δέχεται R κολοσυρτὸν hic et *N* 472 149. ὑπαὶ — *Λ* 417 150. βαλὼν — *E* 346 153. λαοῖσιν: λάεσσιν Zenodotus. cf. 135 157. νέφεα σκιόεντα *E* 525

158. *ταρφείας* Dionysius Thrax, *ταρφειάς* Aristarchus. *καὶ δῆλον ὅτι ἀναλόγως μὲν ἀναγινώσκει ὁ Θρᾷξ, ἐπεκράτησε δὲ ἡ Ἀριστάρχου* 161. *βαλλόμεναι: βαλλομένων* Aristarchus *μυλάκεσσι*. cf. *H* 270 162. *καὶ ἐϝώ* Bentleius: *τε καὶ ὦ* 163. *ϝέπος ηὖδα Λ* 379 164. *Ζεῦ — ῥά Θ* 236 *φιλοψευδής* 166. *μένος — Z* 502 et *Λ* 169 167. *σφῆκες* hic et *Π* 259 171. *οἶδ᾽: οἶϝ᾽* V *ἐόντε: ἐόντες* R 174. *κῦδος ὀρέξαι E* 33 175—81. *ἀθετοῦνται. ἠθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει· παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐδὲ ἐγράφοντο. Πίος δὲ ἀπολογούμενος πρὸς τὰς ἀθετήσεις Ἀριστάρχου ταῦτά φησιν ὅτι —* 178. *λάινον: δήιον* Bentleius. cf. *αὐϝὴ χαλκείη N* 341, *σιδήρειος ὀρυμαϝδός P* 424 *καὶ — περ Θ* 317 179. *ἀκαχήατο: ἀκαχείατο* H. Stephanus 180. *ἐπιτάρροθοι E* 808 181. *πόλεμον — H* 29 184—5. *δι᾽ αὐτῆς αἰχμὴ ἱεμένη* R. cf. *E* 281 185. *ἐγκέφαλος* — 186. = *Λ* 97 187. *Πύλωνα: Πέλωρα* R 188. *ὄζος Ἄρηος B* 842 189. *κατὰ — E* 579 190. *ἐρυσσάμενος — Δ* 530 192. *ὃ δ᾽ — Λ* 192 194. = *Θ* 277 197. = 89 198. *ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν: ῥῆξαι καὶ ἐνιπρῆσαι* R; cf. 200 et 218 199. *παρὰ τάφρῳ: περὶ τάφρον* R
201. *ὑψιπέτης* Aristarchus, non *ὑψιπετῆς* 202. 220. *φοινήεντα* 204. *ϝὰρ αὐτόν: ϝάρ αὐτον* cum Aristarcho etiam Apollonius et Herodianus *παρά: ποτὶ* Eustathius 206. *κάμβαλ᾽* R: *κάββαλ᾽* 208. *δὲ ῥίϝησαν: δ᾽ ἐρρίϝησαν* *μύουρος ὁ στίχος. ὦφιν* apud Eustathium, *οὖφιν* Bentleius, *ὄπφιν* Hermannus. cf. *ζεφυρίη η* 119 209. *Διὸς — E* 742 210. = 60 211. *ἐπιπλήσσεις: ἐνιπλήσσεις* R 212. *οὐδὲ μὲν οὐδὲ Z* 130 214. *κράτος: κλέος* V 215. *αὖτ᾽* R: *δ᾽ αὖτ᾽* *ὥς — I* 314 218—21. = 200-3 218. *ἦλθε* Aristarchus: *ἐπῆλθε* 224. *εἴξωσι: εἴξουσι* R 229. *πειθοίατο: πεπιθοίατο* R 230. = *K* 446 et *Λ* 315 *δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη: δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα μέϝας* Zenodotus 231—4. = *H* 357-60 231. *Πουλύδαμαν* Zenodotus et Chamaeleon, *Πουλυδάμα* Aristarchus 233. *δ᾽* omittit R 234. *ἄρα: ἂρ* Ambros. 236. *ὑπέσχετο — B* 112 238. *οὔ τι — Λ* 160 239. *ἠῶ — M* 239 244. *πόλεμον* — 181 246. *ἐπ᾽: ὑπ᾽* Ze-

nodotus 247. μενεδήιος hic et *N* 228 μαχή-
μων 249. ἀποτρέψεις: ἀποστρέψεις R πο-
λέμοιο: πολεμίζειν R 250. = *Λ* 433 252. ἠχῇ
θεσπεσίῃ *Θ* 159 Ζεὺς τερπικέραυνος *Θ* 2
253. ἀνέμοιο θύελλαν *Z* 346 255. κῦδος ὄπαζεν *Θ* 141
256. πεποιθότες — 153 258. κρόσσας *Α*
444. κροσσάων 258. 263. *ἐπάλξις: ἐπάλξεις
259. ἐμόχλεον: ἐμόχλευον Apollonius Sophista 261. ἀϝέ-
ρυον: αὐέρυον 262. οὐδέ — *Λ* 504 265. κελευ-
τιόωντ᾽: κελευθιόωντ᾽ Eustathius πύργων: πύργῳ schol.
ad *N* 125 267. μειλιχίοις *Λ* 137 *στερεοῖσι
ϝέπεσσιν: στερεοῖς ἐπέεσσιν 269. μεσήεις
273. προτὶ R: ποτὶ ὁμοκλητῆρος hic et *Ψ* 452
ἀκούσας: ἀκούων V 274. πρόσσω: πρόσω R cum Eu-
stathio 275. Ὀλύμπιος — *Λ* 609 276. νεῖκος:
νῖκος Aristarchus et Herodianus 277. προβόωντε: κατ᾽
ἔνια τῶν ὑπομνημάτων "προβάοντε." 278. πίπτουσι
θαμεῖαι: πίπτουσιν (vel πίπτωσιν) ἔραζε R; cf. 156. Aristarchus
θαμειαί 279. 292. μητιέτα Ζεύς *Λ* 278 280. *νεί-
φειν: νιφέμεν πιφαυσκόμενος: πιφασκόμενος R
281. ἔμπεδον Aristarchus, ἄσπετον Massiliensis 283. λω-
τοῦντα Aristarchus cum Massiliensi, non λωτεῦντα 284. ἐφ᾽
ἁλὸς πολιῆς *Λ* 350 285. ἄλλα δὲ Heynius: ἄλλα τε
286. εἴλυται: εἰλῦται et εἰλύαται V ἐπι-
βρίσῃ *H* 343 Διὸς ὄμβρος *Λ* 493 287. ἀμ-
φοτέρωσε: ἀμφοτέρωθε Eustathius 289. δοῦπος ὀρώ-
ρειν *I* 573 294. = *E* 300 *πρόσθε σχέτο:
πρόσθ᾽ ἔσχετο 295. ἐξήλατον: ἐξήλατον Aristarchus
296. ἤλασεν: ἐξέλασ᾽ Zenodotus 297. περὶ
κύκλον: περίκυκλον V 299. βῆ ῥ᾽ ἴμεν *K* 32
300. κέλεται δέ ϝε θυμὸς *K* 534 301. ἐς: εἰς V
302. *παραυτόθι: παρ᾽ αὐτόφι. cf. *N* 42, *T* 255, *Y* 140, *Ψ* 147
et 640 βώτορας Il. 306. = *Λ* 675
307. ἀντίθεον Σαρπηδόνα *Z* 199 θυμὸς ἀνῆκε *K* 389
308. 375. *ἐπάλξις: ἐπάλξεις 311. τε ἰδὲ: τ᾽ ἠδὲ
R; cf. *Θ* 162 314. = *Z* 195 315. μετὰ —
316. = *Δ* 341-2 317. ὥς: ὧδ᾽ ante Bentleium
318. *μήν: μάν ἀκληεῖς schol. p. 280 b 31: ἀκλεες
Aristarchus (?). alii ἀκλειεῖς κάτα — *E* 332
322. φυϝόντε: φυϝόντες Palimpsestus Syriacus a Curetono editus

323. ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε Θ 539 324. πρώτοισι: προμάχοισι R 325. μάχην — Δ 225 330. ἰθὺς: εὐθὺς V ἄγοντε Aristarchus, non ἄγοντες 331. τοὺς — ῥίγησε Δ 345 333. * τεῖχος: πύργον. quod quo tuerentur, Ἀχαιῶν εἴ τινα iungebant 336. * ἑστεῶτας: ἑσταότας 337. γεγωνεῖν Aristarchus, γεγώνειν Ascalonita 338. ἀυτὴ — Β 153 340. πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο: πάσας γὰρ ἐπῴχετο Zenodotus. sic Palimps 342-3. Αἴαντα: Αἴαντε Zenodotus * προΐη: προΐει 345. αἰπὺς ὄλεθρος Δ 441 347. κατὰ — Ε 530 348. καὶ κεῖθι: κἀκεῖσε Zenodotus 350 et 363. ἀθετεῖται 350. 363. ἅμα σπέσθω Palimps: ἅμ' ἑσπέσθω 350. τόξων — Β 718 351. = Δ 198 352. βῆ — παρὰ Δ 805 θέειν: θέων R παρὰ: κατὰ Palimps Ἀχαιῶν — Κ 367 353. = Θ 280 εἶθαρ: ἶθαρ Apollonius Sophista 354. = Δ 285 357—62. = 344-9 359. ὧδε: κεῖσε Zenodotus 360. κρατερὰς ὑσμίνας: κρατερὴν ὑσμίνην R 364. = 351 et Ε 610 365. = Ε 713 αὐτίκ' Ὀιλιάδην: αὐτίκ' ἄρ' Ἰλιάδην Zenodotus, αὐτίκα δ' Οἰλιάδην R 366. σφῶι: σφῶε Zenodotus 367. ὀτρύνετον ante Bentleium 368. κεῖσ': κεῖθι Zenodotus 371. κασίγνητος — Δ 257 εἴρηται ὅτι διεσκεύασται 372. ἀθετεῖται ἅμα: ἄρα V 374. omittit Palimps 375. ἐρεμνῇ — Δ 747 376. ἠγήτορες — Δ 276 377. σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι: σύν τ' ἔβαλον μαχέσασθαι R. cf. 181 et Π 565 382. χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς Aristarchus cum plerisque: χειρί γε τῇ ἑτέρῃ recentiores 383. ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας: ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος V ex Ε 304 384. θλάσσε Ε 307 et hic 385. δ' ἀρνευτῆρι: δ' αρανευτηρι Palimps 386. ὑψηλοῦ: εὐεργέος V 389. γίδε: ῥ' ἴδε 393. οὐ — 203 394. δουρὶ τυχήσας 189 395. * δὲ σπόμενος: δ' ἑσπόμενος. cf. 350 401. στήθεσσι: στήθεσφι R 402. ἀσπίδος ἀμφιβρότης Β 389 κῆρας ἄμυνεν Δ 11 404-5. = Η 260—1 οὐδὲ Aristarchus: ἡ κοινὴ "ἢ δὲ" 407. ἐγέλπετο: ἐέλδετο et ἐβούλετο V 409. μεθίετε — Δ 234 410. ἀργαλέον 176 411. θέσθαι κέλευθον 399 412. ἐφομαρτεῖτε: ἐφαμαρτεῖτε Aristarchus, ἐφο-

μαρτεῖτον alii *τοι: δέ τοι* ante Hoffmannum; cf. *N* 115 415. = *Δ* 215 417. *ἴφθιμοι* 376 418. *ῥηξάμενοι* — 411 420. *πρῶτα πέλασθεν* Aristarchus, non *πρῶτ' ἐπέλασθεν* 423. *ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ: ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ* Zenodotus *ἴσης: ἴσου* R 425–6. = *E* 452-3 427. *νηλέι χαλκῷ Δ* 348 428. *ὅτεῳ* Zenodotus: alii *ὅτῳ* 430. *δή: δ' ἦ* Tyrannion 432. abest ab Ambrosiano 433. *ὥς τε: ᾧ τε* apud Cramer. Ox. 1 p. 446 28, Eustath., Etym. M. *χερνῆτις ἀληθής: ἀλῆτις* Apollonius Sophista 435. *ϝισάζουσ' ἀϝεικέα: ἀνεικέα* et *ἀμεμφέα* V *ἄρηται: ἕληται* schol. p. 437 a 47 436. *ἐπὶ ἶσα* — *Δ* 336 437. *ὑπέρτερον: ὑπέρτατον* R. cf. *O* 491 439. *Τρώεσσι: Δαναοῖσι* R ex *Δ* 586 440. *ὄρνυσθ'* — *Τρῶες Δ* 509 441. *θεσπιδαὲς πῦρ* 177 443. *ἴθυσαν δὲ* = *Δ* 507 444. *ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες: ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυον αὐδήν* Zenodotus ex *O* 270 447. *ἀνέρε δήμου B* 198 448. *ὀχλήσειαν* R: *ὀχλίσσειαν*. cf. *ι* 242, *Φ* 261, *Ω* 567 449. = *E* 304. cf. 383 450. *καὶ Ἀριστοφάνης ἠθέτει, Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔϝραφεν* 451. *πόκον* 452. *δέ: τέ* R cum Veneto 453. *λᾶαν ἀείρας H* 268 454. *στιβαρῶς* 456. *ἐπημοιβοί* II. 457. *δὲ μάλ' ἐϝϝὺς: δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν* V. cf. *Δ* 429 459. *θαιρούς δέ: δ' αὖ* R 460. *βριθοσύνῃ* hic et *E* 839 462. *ὑπό*: *ὕπο* Tyrannion, *ὑπαὶ* schol. p. 334 b 10 463. *ὑπώπια* 465. *οὔ κέν τίς μιν ἐρύκακεν* Aristarchus: alii *οὐκ ἄν τίς μιν ἐρυκάκοι* 467. = 408 468. *ὀτρύνοντι πίθοντο: ὀτρύνοντος ἄκουσαν* schol. p. 334 b 11. 470 **δὲ φόβηθεν: δ' ἐφόβηθεν* 471. *νῆας ϝλαφυράς Δ* 520

N

2. *παρά: περὶ* Zenodotus et Aristophanes; alii *πρὸς ἐχέμεν: ὀχέμεν* Zenodotus? 4. *ἱπποπόλων* hic et *Ξ* 227 5. *Ἀϝαυῶν ἱππημολϝῶν* Apollonius Soph. p. 3 16 6. *ϝλακτοφάϝων δικαιοτάτων τ' ἀνθρώπων* ante Aristarchum 7. *τρέπεν* — 3 8. *ὅ ϝ': ἔτ'* Aristophanes *ἐϝέλπετο* — *K* 355 9. *ἀρηξέμεν: ἀρήξειν* V, *ἀρηϝέμεν* R ex *Θ* 11 10. = *K* 515

et Θ 208 12. ἀκροτάτης κορυφῆς: ἀκροτάτης κορυφῆς Aristophanes, ἀκροτάτῃ κορυφῇ R Σάμου: Σάου V 21. τέ Hermannus: δέ 22. ἄφθιτα αἰεί B 46 23–6. = Θ 41-4 27. ἄταλλε κήτεα Il. αὐτοῦ: αὐτῷ V. cf. 140, B 465, Ξ 285 28. ἠϝνοίησε: ἠϝνοίησαν Aristarchus 29. ϝηθοσύνῃ δὲ Aristarchus. Herodianus post Aristophanem ϝηθοσύνῃ δέ, Herodicus ϝηθόσυν᾽ ἡ δὲ διίστατο] cf. Σ 66 * δὲ πέτοντο: δ᾽ ἐπέτοντο 33. καὶ Ἴμβρου: Σάμοιό τε schol. p. 87 a 44 34. = Θ 49 et H 445 35. λύσας ἐξ ὀχέων Θ 50. cf. Θ 504 36. πέδας 40. ἄμοτον μεμαῶτες E 518 41. ἄβρομοι αϝίαχοι: αὐίαχοι Chrysippus Stoicus et Dionysius Thrax. 42. παραυτόθι R: παρ᾽ αὐτόφι. cf. ad M 302 ἀρίστους: Ἀχαιούς V 43. * εἰνοσίϝαιος: ἐννοσίϝαιος 49. χεῖρας ἀάπτους M 166 50. 87. ὑπερκατέβησαν 51. σχήσουσιν Aristophanes; cf. 151, Λ 820, Ξ 100: ceteri ἕξουσιν cum Υ 27 ἅπαντας: πάντας R 53. λυσσώδης 56. ἑστάμεναι κρατερῶς Λ 410 59. σκηπανίῳ hic et Ω 247 ϝαιήοχος — 43 60. διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ κεκοπὼς καὶ κεκοφώς. ἐν δὲ τῇ Χίᾳ καὶ Ἀντιμάχου κεκοπών 61. = E 122 62. ὠκύπτερος 63. ἀπ᾽ αἰϝίλιπος πέτρης I 15 64. ἄλλο] cf. Φ 22 66. Ὀιλῆος — B 527 67. προσέφη — E 108 68. θεῶν — E 890 69. μάντι Heynius: μάντεϊ 71. ἴχνια: ἴθματα et ἴχματα V ϝάρ: δὲ schol. p. 116 a 1 73. θυμὸς — Δ 360 74. * πολεμιζέμεν: πολεμίζειν. cf. Λ 12 76. = H 283 77. χεῖρες ἄαπτοι 49 78. νέρθε δὲ ποσσίν: νέρθε πόδεσσιν V 80. = 40 81. = Θ 212 82. ἔμβαλε θυμῷ Γ 139 84. ἀνέψυχον — K 575 85. καμάτῳ — H 6 87. = 50 90. κρατερὰς φάλαγγας E 591 92. Πηνέλεώς: Πηνέλεόν Aristophanes

102. φυζακινῆς 103. θώων: θωῶν Pamphilus παρδαλίων: πορδαλίων V ἦια Il. 104. ἠλάσκουσιν B 470 ἔπι χάρμῃ: ἐπὶ χάρμῃ V. cf. ξ 92, π 315 105. μένος — Z 502 106. οὐδ᾽ ἠβαιόν B 380 107. = E 791 δὲ ϝεκάς: δ᾽ ἕκαθεν V 108. 121. μεθημοσύνῃσι 109. ἐρίσαντες: Apollonii (p. 75

26) ἐρέθοντες huc refert Tollius 110. νηῶν ὠκυπόρων
57-8 112. = Η 322 113. ἀπητίμησε
ποδώκεα Πηλεΐωνα Θ 474 115. τοι: τε V
116. μεθίετε — Δ 234 125. κελευτιόων: κελευθιόων V; cf.
Μ 265 132. δ': θ' schol. Κ 258 134. θρασειάων
— Λ 571 135. ἰθὺς φρόνεον Μ 124 137. ὀλοοί-
τροχος Demetrius ὁ ϝονύπεσος, Hermapias, Nicias, Aristeas, Aristonicus: ὀλοοιτρόχος Comanus et Ptolemaeus Ascalonita. cf. Buttmann. Lex. 102 πέτρης: πέτρου schol. Λ 269
140. ὕψι: ὑψὶ V δ': τ' schol. Φ 126 πέτεται:
πέταται R 141. ὄφρ' ἂν V (cf. Μ 281, Χ 192): ἕως
142. ϝισόπεδον 143. ἀπείλεε: ἀπείλει
144. ῥέα Heynius: ῥεῖα διελεύσεσθαι Townleianus: δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας — Λ 617
145. ἐνέκυρσε 146. ἐϝχριμφθείς hic et Η 272
147. νύσσοντες Λ 565 148. = Ε 626 χασσάμενος πελεμίχθη: χάσσατο πολλὸν ὀπίσσω Zenodotus
149. πυρϝηδὸν — Μ 439 150. = Θ 173
152. = Μ 43 154. ὤριστος Bentleius: ὤριστος
ἐρίϝδουπος — Κ 329 155. = Λ 291 156. ἐν
— Λ 296 157. ἀσπίδα — Μ 294 159. δ' αὐτοῖο: ἐν τοῖσι Apollonius Sophista δουρὶ φαεινῷ Λ
577 160. = Λ 350 et Ν 157 163. σχέθ': σχέτ' R
165. ἄψ — ἐχάζετο Λ 585 166. ἀμφότερον Η 418
ξυνέϝαξε: ξυνέηξε V 167. = Θ 220
168. ὅ: ἅ V 169. βοὴ — Λ 500 171. πολυΐππου
172. ναῖε δὲ: ὃς νάε Zenodotus 174. ἀμφιέλισσαι
hic et Ο 549; saepius in Odyssea 178. νύξ' — δ' Μ 394
*δὲ σπάσεν: δ' ἔσπασεν αὐτ': αἶψ' V 179. κορυφῇ:
κορυφῆς V 180. ταμνομένη: τεμνομένη ante Barnesium
πελάσσῃ: πετάσσῃ R 181. ἀμφὶ — Μ 396
183. ἀκόντισε — Λ 376 187. = Ε 540 189. ἀφαρπάξαι 190. ὀρέξατο: ἀκόντισε V; cf. 183 191. χροὸς
Zenodotus, χρόος κατ' εὐθεῖαν πτῶσιν Aristarchus (cf. schol. Vict. p. 396 a 35); alii χροὸς χαλκῷ σμερδαλέῳ Μ 463
195. Στιχίος: Σχεδίος V 196. λαὸν: ἔθνος V
197. θούριδος ἀλκῆς Μ 409 198. αἶϝα: αἶϝε
Zenodotus ὡς καὶ Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου "εἷλκον ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις"
200. ἔχοντε: ἔχοντες R 203. Ὀιλιάδης: ἄρ' Ἰλιάδης Zenodotus

204. *σφαιρηδὰ: σφαιρηδόν. cf. ἀμφαδά, ἀνaφανδά, ἀποσταδά, αὐτοσχεδά, κρυβδά, μιϝδά et Hesiodi καναχηδά 207. ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι (*H* 51): ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ Palimps 208. = 167 212. ἰϝνύην 214. ἐς κλισίην: ἐκ κλισίης R 216. φθοϝϝὴν (*B* 791): φωνὴν R 218. ϝάνασσε — *K* 33 post 218. R τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη κρατερὸς (al. κρείων) ἐνοσίχθων (vel ἔπεα πτερόεντα προσηύδα) 219. Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε *E* 180 221. = *Δ* 265 222. ϝ' Aristarchus, δ' Aristophanes: alii omittunt 224. = *E* 817 οὔτε: οὐδέ V ὄκνῳ ϝείκων *K* 122 225. ἀνδύεται: ἀδδύεται V. cf. *H* 217, ι 377 226. = *B* 116 227. = *M* 70 ἐνθάδ' Ἀχαιούς: υἷας Ἀχαιῶν V 229. ὅτε V. Ζηνόδοτος δὲ "ὅτις μεθιῇσι πόνοιο." cf. *Δ* 516 231. Ποσειδάων — *H* 445 234. ϝεκὼν *Z* 523 236. 260. *εἴ: αἴ 236. ἐόντε: ἐόντες R 237. συμφερτὴ δ' ἀρετή: συμφερτὸς δὲ βίη Zenodotus 238. ἐπισταίμεσθα: ἐπιστάμεθα Aristarchus 241. cf. 25 242. δ': ῥ' R; cf. *M* 299 243. ἀπ' — *Δ* 532 245. περὶ: ἐνὶ Zenodotus et Aristophanes στήθεσσι: στήθεσφι R 246. θεράπων ἐύς: δουρικλυτὸς Zenodotus et Aristophanes. alii θεραπωνεὺς 250. πόλεμον — *M* 244 254. ἔν τισι μετὰ τοῦτον φέρεται "Ἰδομενεῦ — χαλκοχιτώνων" (255) 255. = 219 256. κλισίῃσι — 168 257. κατεάξαμεν: κατεήξαμεν Zenodotus. cf. 166 259. = 221 260. δ': τ' R; alii ϝ' εἴ κ' ἐθέλῃσθα *Θ* 471 δήεις: δήσεις apud Cramer. Ox. 1 p. 122 24 261. *ἑστεῶτ': ἑσταότ' πρὸς — *Θ* 435 263. ἀνδρῶν δυσμενέων *K* 221 264. τ' deest R 266. = 254 267. παρά — *K* 74 270. μάχην — *M* 325 271. cf. *M* 361 274. = 259 276. νῦν: δὴ R 277. ἀρετὴ διαϝείδεται *Θ* 535 ἀνδρῶν: ἀνδρός schol. ad *Δ* 227 279. ἄλλυδις ἄλλῃ *M* 461 280. ἐρητύετ' — *I* 462 281. μετοκλάζει 282. cf. *H* 216 283. cf. *K* 375 285. *ἐπεί κεν: ἐπειδὰν 287. ϝε: τε R. cf. 105 μένος καὶ χεῖρας 105 288. τε: κε βλεῖο: βλῆρ R 289. οὕτως Ἀρίσταρχος, οὐκ ἄν, διὰ τοῦ ᾱ· αἱ δὲ κοιναὶ οὔ κεν 291. πρόσσω ἱεμένοιο *M* 274 292. μηκέτι ταῦτα λεϝώμεθα *B* 435 293. *ἑστεῶτες: ἑσταότες 294. κλισίηνδε κιὼν *K* 148 295. δὲ — *Θ* 215

297. = *Z* 21 et *E* 708 298. *βροτολοιγὸς Ἄρης* *E* 846 299. *φίλος υἱὸς* *M* 355 *ἀταρβής* 300. *ταλάφρονα* 303. *ἀμφοτέρων: ἀμφοτέροις* R 305. *κεκορυθμένοι* — *E* 681 306. = *E* 632 307. *καταδῦναι ὅμιλον* *K* 231 308. *ἐπὶ δεξιόφιν* 309. *ἐπ' ἀριστερόφιν* *ποθι: ποτε* V 310. *χάρη κομόωντας* — *Θ* 341 311. = 274 314. *ἐν σταδίῃ* *H* 241 315. *ἐλόωσι: ἐάσουσι* Aristarchus. alii *ἀσόωσι*. v. Lobeck. *Ῥηματ*. p. 153 *πολέμοιο: πολεμίζειν* Zenodotus 316. abest a Veneto *εἰ καὶ* *E* 410: *καὶ εἰ*. cf. *ν* 292, *π* 98 et 116 318. *κείνων: οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου* *μένος* — *M* 166 *ἀάπτους: ἀέπτους* Aristophanes 319. *ὅτε: ὅτι* R 321. *μέγας* — *M* 364 323. *μεγάλοισί* — *Δ* 541 324. *Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι* *H* 228 325. *αὐτοσταδίῃ* 327. = *M* 328 328. = 295 329. *ἀφίκοντο: ἀφίκοιτο* R *ᾗ: οἷ?* 330. *φλογὶ ϝείκελον* 53 331. *δαιδαλέοισιν: μαρμαίροντας* V, alii *λευγαλέοισιν*: cf. *Z* 418 333. *ὁμὸν: ὁμόσ'* V; cf. 337 *ἐπὶ* — *M* 403 339. *ἔφριξεν*] cf. *Δ* 282 *φθισίμβροτος* 340. *ταμεσίχροας* *Δ* 511 *ἄμερδεν: ἄμερσεν* (quod est *ϑ* 64) schol. p. 366 b 13, *ἄμεργεν* p. 158 a 3 342. *νεοσμήκτων* 343. *μάλα* — *K* 41 346. *ἐτεύχετον: τετεύχετον* V; cf. *K* 364 et Buttmann. Gr. 2 p. 301 347. *μέν ῥα* Aristarchus: *μὲν ἄρα* *Τρώεσσι* — *H* 21 348. *κυδαίνων* *E* 448 *οὐδέ τι: οὐδ' ὅγε* Aristophanes et schol. *Θ* 36; cf. *I* 435, *M* 406 349. *ὀλέσθαι: ὀλέσσαι* R *Ἀχαιικόν: Ἀχαιῶν* Heynius coll. *Δ* 71 *Ἰλιόθι πρό* *K* 12 350. *ἀθετεῖται* 352. *ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός* *Δ* 359 *ἤχθετο γάρ ῥα* *Δ* 400. Εὔπολις ἐν *Αὐτολύκοις* "*ἤδη γὰρ Ἀρίσταρχον στρατηγοῦντ' ἄχθομαι*" 353. = 16 354. **μὴν: μὰν* 356. *ἀμφαδίην: ἀμφαδίῃ* R *ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν: ἀλεξέμεν ἐξαλέεινεν* Bentleius 358. *τοὶ* Aristarchus: *οἱ* V, *τὼ* R *ὁμοιίου πολέμοιο* *I* 440 359. *διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ* "*ἐπ' ἀλλήλοισι*." 360. *ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε* 37 *πολλῶν* — *E* 176 361. *μεσαιπόλιος* 362. *μετάλμενος: ἐπάλμενος* V 363. *Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα: ἐν τῇ Ἀργολικῇ* "*Ἑκάβης νόθον*

υἱὸν ἐόντα". οἱ δὲ "ἐνδονέοντα" κεκινημένον 364. μετά: κατὰ Aristophanes; cf. Δ 227 365. *ἤτει: ἤτεε Πριάμοιο — Γ 124 366. *ἀνέϝεδνον: ἀνάεδνον 367. ἀπωσέμεν: ἀνωσέμεν Aristarchus τινὲς ἐπάϝουσι "φοιτῶν ἔνθα καὶ ἔνθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν" 368. ὑπό — M 236 369. *δ' ἐμάρναθ': δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας: πεποιθὼς R 370. = 159 371. βιβάντα Aristarchus, non βιβῶντα 373. = Δ 449 et K 532. τινὲς δὲ "κερτομέων ἔπος ηὔδα" 374. αἰνίζομ' Il. αἰνίσσομ' vel αἰνίξομ' Zenodotus, δεινίζομ' Comanus ap. Hesychium 377. ταῦτα: ταὐτά V ὑποσχόμενοι — K 303 378. θυϝατρῶν — 365 380. = Θ 288 381. νηυσὶ ποντοπόροισιν Δ 277 382. ἐϝεδνωταί: ἐεδνῶται Tyrannion 383. κατά: διὰ R κρατερὴν ὑσμίνην: κρατερῆς ὑσμίνης V 384. ἦλθεν ἀμύντωρ: ἦλθ' ἐπαμύντωρ Aristarchus 387. φθάμενος βάλε E 119 389. ἀχερωίς: ἀχελωίς apud Eustathium; cf. Δ 482 390. βλωθρῇ hic et Π 483 οὐρεσιτέκτονας, ὑφ' ἕν, Nicias 391. νεηχέσι Ascalonita, νεήκεσι Alexion 396. ἵππους στρέψαι Θ 168 397—8. = H 145 et N 371-2 399. = E 585 ϝ' omittit Aristarchus

400. Ἀντίλοχος — E 565 401. = E 324 403. ἀκόντισε -4. = 183-4 405. ἀσπίδι — 160 406. ὅ ϝε: ὅ ϝ' ἐν R ῥινοῖσι βοῶν M 263 νώροπι χαλκῷ H 206 407. ἐκ πλήρους αἱ Ἀριστάρχου "κανόνεσσι" 409. ἐπιθρέξαντος 411—2. = Δ 578-9 414. * μήν: μὰν ἑ φημί Δ 589 415. ἰόντα: διὰ τοῦ ι αἱ Ἀριστάρχου, non ἐόντα πυλάρταο κρατεροῖο Θ 367 419—23. = Θ 330-4 423. στενάχοντα Zenodotus, στενάχοντε Aristarchus; ϝελοῖον ϝὰρ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ. at non continuo mortuum esse οὖ ϝούνατ' ἐλύθη (412), multi demonstrant loci, Π 805, Σ 31, Φ 114 et 406-17, X 335-7, Ψ 726, δ 703, ϑ 233, υ 218, ω 335 424. Ἰδομενεὺς: Ἰδομενεῦς V. cf. Cramer. Ox. 3 p. 233 30 μένος: μένευς V. alii μένος· μέϝα ἵετο 425. ἐρεβεννῇ νυκτὶ I 474 426. οἱ ϝλωσσοϝράφοι ἓν ἀνθ' ἑνὸς ἐδέξαντο δεδουπότος ἀντὶ τοῦ τεθνηκότος (Ψ 679) Ἀχαιοῖς: Ἀχαιῶν R 427. φίλον υἱόν I 455 428. ἤρω': ἤρων τινὲς Ἀττικῶς· "ἀλλ' εἰς ἤρων τι

παρήμαρτον" Ἀριστοφάνης γαμβρὸς δ' ἦν — Λ 739-40 **430.** πατὴρ — Ι 561 **433.** τινὲς ἄλλως ὑποτάσσουσι: "πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου υἷας Πριαμίδας θ', οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν, αὐτόν τ' Αἰνείαν ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, ἕως ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κούριον ἄνθος" **435.** ὄσσε φαεινὰ 7 φαίδιμα γυῖα Κ 95 **438.** οὔτασε δουρὶ Λ 426 **441.** τὸ αὖον δασυντέον αὖον ἄυσεν] cf. 409 **442.** δούπησεν δὲ πεσών Ε 617 **443.** πελέμιζεν Aristophanes et Aristarchus: alii πελέμιξεν **444.** *ἀφίῃ: ἀφίει **445.** = 413 **446.** οὕτως Ἀρίσταρχος (vel Ζηνόδοτος), "δή τι ἐίσκομεν", χωρὶς τοῦ σ **447.** οὕτως Aristarchus, αὔτως Zenodotus; cf. 810 **448.** ἐναντίον: ἐναντίος V **449.** ἴδῃς Zenodotus, ἴδῃ Aristarchus **450.** ἐπίουρον: ἔπι οὖρον V **452.** *ἔμ' ἔτικτε: ἐμὲ τίκτε **455.** = Θ 167 **456.** ἢ Aristarchus: alii εἰ **460.** *ἑστεῶτ': ἑσταότ' **461.** μετ' ἀνδράσιν Λ 762 **462.** = Δ 203 **463.** Αἰνεία Τρώων βουληφόρε Ε 180 post 463 cod. Vrat. αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρραλέον πολεμιστήν. cf. Ε 602 **465.** ἐπαμύνομεν: ἐπαμυνέμεν R, ἐπαμῦναι V περ: γε R cum Veneto **466.** ἔθρεψε — Λ 223 **467. 476.** Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς 210 **468.** = Λ 804 **469.** = 297 **471.** ἀλκὶ πεποιθώς Ε 299 **472.** κολοσυρτὸν hic et Μ 147 **474.** cf. Λ 104 et Λ 416 **477.** αὖε — Λ 461 **479—80.** = 93-4 **480.** ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται **481.** ἀμύνετε: ἀμύνατε R. cf. Λ 277 et 588 **482.** Αἰνείαν ἐπιόντα 477 **484.** κράτος — Ι 25 **485.** ὁμηλικίῃ: ὁμηλικίην Zenodotus ἐπὶ: ἐνὶ V cum schol. p. 151 a 15 **486.** μέγα κράτος Ζ 387 ἠὲ φεροίμην: ἤ κε φεροίμην Palimps. cf. Σ 308 **488.** = Λ 593 **490.** ἐσορῶν 478 **491.** οἵ γοι: τοί οἱ Palimps. cf. 358 **492.** κτίλον hic et Γ 196 **495.** ἔθνος: πλῆθος R **498.** σμερδαλέον κονάβιζε Β 466 κονάβησε R **499.** ἔξοχον: ἔξοχοι V

501. νηλέι χαλκῷ Μ 427 **502.** πρῶτος: πρόσθεν Aristophanes ἀκόντισεν 183 **503.** = 404 **507.** θώρηκος γύαλον Ε 99 **508.** ὃ δ' — Λ 425 **509.** δολιχόσκιον Λ 349 ἔγχος — **511.** = Ε 620-2

510. ἄρ' ἔτ' ἄλλα: ἄρα τἆλλα V 512. οὐ ϝὰρ: οὐδ' ἄρ' R 513. μετ' ἐϝὸν: μεθ' ἑὸν et μέθεον (τὸ ἀφεθὲν) V 514. ἐν σταδίῃ 314 ἀμύνετο — Λ 484 515. πόδες φέρον Ζ 514 516. ἀκόντισε — 403 518. ἀλλ' — ἅμαρτεν Θ 311 520. ὃ δ' — 506 521. βριήπυος 522. cf. 207 523. ὑπὸ: ἐπὶ R 526. = 496 528. Μηριόνης — 328 529. *βραχίον' ἔτυψεν: βραχίονα τύψεν 533. ἂψ — ἐχάζετο 165 535. *πολέμου δυσϝηχέος Λ 590 538. φέρον — 423 540. = 169 541. ἔνθ' Αἰνέας: Αἰνείας δ' V 542. δουρὶ: χαλκῷ R 543. ἐτέρωσε κάρη Θ 308 ἑάφθη] v. Buttmann. Lex. 87 544. ϝοι: μιν schol. δ 793. sic est Π 414 546. ἀπὸ: διὰ Zenodotus 548-9. = Δ 522-3 550. = Λ 580

551. περισταδὸν: παρασταδὸν Zenodotus et Aristophanes. cf. Ι 671, Ο 22 552. *οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐδύναντο 553. χρόα — 501 554. Ποσειδάων ἐνοσίχθων 231 556. *μὴν: μὲν 559. σχεδὸν ὁρμηθῆναι 496 561. ὅ: ὅς ante Bentleium οὖτα — Η 258 μέσον σάκος: σάκος μέσον R 562. ἀμενήνωσεν 564. αὐτοῦ: αὐτόθι Ξ 119 σκῶλος πυρίκαυτος ϝαίης: ϝαίῃ R. cf. 654 565. μετασπόμενος 566. = Λ 585 post 566. cod. Harlej. πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα καλὸν ἐπαύρῃ (649) 570. σπόμενος: σχόμενος V cum Apollonio Sophista. vulgo δ' ἑσπόμενος. cf. Μ 395 572. ϝιλλάσιν δήσαντες: δαμάσαντες R 573. ἤσπαιρε: ἔσπαιρε R μίνυνθά — Λ 416 574. ἀνεσπάσατ': ἀνεσπάσετ' R 575. τὸν — Ζ 11 576. ξίφει — Ε 584 580. = Ε 659 581. βοὴν — Δ 220 582. ἐπαπειλήσας 583. ὃ δὲ — Λ 375 584. ὁμαρτήδην Aristarchus, non ὁμαρτήτην ἔϝγχεϊ ὀξυόεντι Θ 514 585. ἀπὸ νευρῆφιν Θ 309 586. κατὰ — Θ 303 587. ἀπὸ: διὰ R ex Ε 99 *δὲ πτάτο: δ' ἔπτατο 588. πτυόφιν 589. κύαμοι μελανόχροες hic et τ 246 ἐρέβινθοι 590. λικμητῆρος 591. Μενελάου κυδαλίμοιο Η 392 592. ἀποπλαϝχθεὶς 578 ἔπτατο 587 594. ᾗ: ἡ V 596. = 565 597. παρακρεμάσας μείλινον: χάλκεον R 599. ἐνστρεφεῖ Aristarchus: alii ἐνστρόφῳ

600. *σφενδόνῃ* 601. *Μενελάου κυδαλίμοιο* 591
602. *θανάτοιο τέλοσδε* I 411 603. *ἐν* — 207
604—5. = *Λ* 232-3 608. *ἔσχεθε: ἔσχετο* V. cf. *Μ* 184,
Υ 398, δ 284, π 430 *ἐνὶ καυλῷ* 162 609. *καὶ*
ἐϝέλπετο: μέϝα δ' ἤλπετο Zenodotus 610. *ξίφος ἀργυ-*
ρόηλον: χείρεσσι μάχαιραν Zenodotus. cf. *Γ* 361 612. *ἀξί-*
νην hic et *Ο* 711 *πελέκκῳ* 613. *ἐφίκοντο:*
ἐφικέσθην Aristophanes 614. *κόρυθος* — *Ζ* 9
617. *αἱματόεντα: αἱματόεντε* V. cf. 435 *πέσον: πέσεν*
V. cf. 707 618. *ἰδνώθη* *Β* 266 *ὃ δὲ* — *Ζ* 65
619. = *Η* 146 et *Λ* 379 620. *Δαναῶν ταχυ-*
πώλων *Ε* 345 623. *κακαὶ: κακοὶ* R 624. *ἐρι-*
βρεμέτεω 626. *πολλά: πάντα* V; alii *κτήμαθ' ἅμ'*
αὐτῷ 627. *οἴχεσθ' ἀνάϝοντες: οἴχεσθον ἄϝοντες* Zeno-
dotus *διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, καὶ διὰ τοῦ ε, περ αὐτῇ*
628. *νηυσὶ ποντοπόροισιν* 381 629. *ἥρωας*
Ἀχαιούς *Μ* 165 630. *ἐσσύμενοί περ* 142
631. *Ζεῦ πάτερ ἦ* *Μ* 164 633. *ὑβρισταῖσι: ὑβριστῆρσι*
R 635. *ὁμοιΐου πολέμοιο* 358 637. *περισσὸν*
αὐτὸν εἶναί φασί τινες 638. *τῶν: ὧν* Romana
641. *δίδω: δίδου* 642. = *Θ* 99 644. *πτολεμί-*
ξων: πολεμίζων R, *πολεμίζειν* V 646. *μέσον* — *Η* 258
648. = 566 649. *χαλκῷ: χαλκὸς* R
650. **ἵῃ: ἵει* 651. *ἔβαλε* — 2. = *Ε* 66 — *ὀστέον* 67
652. *κατὰ: διὰ* Venetus 653. **καταῦθι: κατ'*
αὖθι *ἐν* — *Ε* 574 654. *θυμὸν ἀποπνείων* *Δ*
524 *σκώληξ* 657. *ἀνέσαντες: ἀναθέντες* Apol-
lonius Rhodius *ἐν τῷ πρὸς Ζηνόδοτον* *προτὶ* — *Η* 429
658—9. *ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἀθετεῖ, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οὐκ*
ἀθετεῖν φησὶ δεῖν ἢ ὁμωνυμίαν νομίζειν (cf. *Ε* 576). *ἔνιοι δὲ πιθα-*
νῶς μεταϝράφουσιν "μετὰ δ' οὔ σφι." cf. ad *Ι* 453 658. *μετὰ:*
παρὰ schol. p. 166 b 31 *δάκρυα λείβων* 88
659. = *Ι* 633 660. = *Δ* 494 661. *πολέσιν*] cf.
Π 240, *Ψ* 60, *λ* 495 662. *προΐῃ* — 650 663. *Πο-*
λυΐδου: Πολυείδου Eustathius cum Etym. M. cf. *Ε* 148
664. *ϝοικία ναίων* *Η* 221 668. *ὑπὸ* — 98
669. *θωὴν* hic et *β* 192 670. *πάθοι* — *Ι* 321
672. *στυϝερὸς* — *Ε* 47 673. = *Λ* 595 675. *νηῶν*
ἐπ' ἀριστερὰ *Μ* 118 677. *ϝαιήοχος εἰνοσίϝαιος* 59
680. *στίχας ἀσπιστάων* *Δ* 412 682. *θῖν'*

— πολιῆς Δ 350 684. ζαχρηεῖς Μ 360 μάχῃ: μάχης Palimps 685. Ἰάονες 686. φαιδιμόεντες 687. *οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐδύναντο. cf. ι 551 688. ὦσαι ἀπὸ σφείων 148 φλοϝὶ — 53 689. προλελεϝμένοι
ɔ1. Ὀιλῆος — 66 702. ἴσταντ': χάζετ' Zenodotus οὐδ' ἠβαιόν 106 703. πηκτὸν ἄροτρον Κ 353 705. ἀνακηκίει 707. τέμει (ἀντὶ τοῦ τέμνει): τεμεῖ. I. II. Vossius ταμέσθ' ἐπὶ coll. Σ 547 709. πολλοί — Ε 624 710. λαοί: ἄλλοι vel αἰὲν R 712. οὐδ' ἄρ' Ὀιλιάδῃ: ἀλλ' οὐκ Ἰλιάδῃ Zenodotus 713. σφι: σφιν Aristophanes σταδίῃ ὑσμίνῃ 314: σταδίης ὑσμίνης ἔϝργα μεμήλει Strabo 714. ἱπποδασείας 614 715. ἀσπίδας εὐκύκλους Ε 453 716. ἐυστρόφῳ — 599 717. ἔπειτα: μάλιστα R 718. ταρφέα Μ 47 719. σὺν — 331 720. Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ Ζ 398 722. συνεκλόνεον 723. λευϝαλέως 724. προτὶ — Μ 115 725. Πουλυδάμας — Μ 210 726. ἀμήχανός ἐσσι Ι 167 727. δῶκε θεός Η 288 πολεμήια ϝέργα Δ 719 728. περιϝίδμεναι: περιέμμεναι R; quo recepto βουλὴν malebat Bentleius. περίοιδε est Κ 247, περιϝήδη ρ 317 729. ἀλλ' — πάντα Δ 320, ubi schol. θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισι αὐτὸς ἑλέσθαι Ι 281. cf. Γ 66 730. ἔδωκε — 727 731. Ζηνόδοτος προστίθησι τοῦτον 732. τιθεῖ νόον: νόον τιθεῖ Aristophanes εὐρύοπα Ζεύς Ι 686 733. πολλοὶ: πολλὸν Aristophanes 734. πολέας: πολεῖς et πόλεις V *τ' ζ 185: κ' 735. = Ι 314 ἄριστα: ἄριστον Eustathius 736. δέδηεν Μ 35 737. Τρῶες δὲ μεϝάθυμοι Δ 459 738. 749. *ξὺν: σὺν 739. κεδασθέντες Β 398 740. ἀλλ' ἀναχασσάμενος Η 264 πάντας ἀρίστους Δ 258 742. ἐνὶ — Β 175 743. εἴ κ' ἐθέλῃσι Θ 142 745. ἀποστήσωνται: ἀποτίσωνται R 746. ἄτος πολέμοιο Ζ 203 747. *μάχης — Ι 655 748—9. = Μ 80-1 750. = Κ 163 751. *Πουλύδαμαν: Πουλυδάμα πάντας — 740 753. ἐπὴν — Κ 63 759. Ἀσιάδην Ἀκάμαντα 560-1 760. διζήμενος — Ε 168 761. ἀνολέθρους 762. νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Μ 403 764. βεβλημένοι — Λ 826 765. εὗρε — ἀριστερὰ Ε 533

766. = Θ 82 768. = 462 et Z 325
769. = Γ 39 770. Δηίφοβός — 771. = 758-9
772. κατ' ἄκρης: κατὰ κρῆς V 773. Fίλιος αἰπεινή I 686 σόος: σῶς αἰπὺς ὄλεθρος M 358 774—5. = Z 382-3 776. ἐρωῆσαι: ἐρωήσειν R 779. ὁμιλέομεν — Λ 523 780. οὐς — K 125 781. Δηίφοβος — 770 785. ἐμμεμαῶτες Aristarchus: μεμαῶτες οὐδέ — Λ 589 787. ἐσσύμενον — Λ 717 788. = H 120 790. καὶ — Λ 57 791. Πολυφήτην: Πολυφοίτην R 792. Μόρυν: Μύρον R 793. ἀμοιβοὶ 798. = Z 347 799. φαληριόωντα
801. ἅμ' — M 87 802. βροτολοιϝῷ — Λ 295
803. πρόσϑεν R; cf. 157: πρὸ ἕϑεν 806. προποδίζων hic et 158 807. προβιβάντι: προβιβῶντι. cf. 158
808. σύϝχει ϑυμὸν I 612 ἐνὶ — I 8 post hunc Zenodotus: λίην ϝάρ σφιν πᾶσιν ἐκέκριτο ϑάρσεϊ πολλῷ 809. προκαλέσσατο: προκαλίζετο R βιβασϑῶν Tyrannion, βιβασϑών alii 810. αὔτως: οὕτως V
811. μάχης — E 634 813. τοι ϑυμὸς ἐϝέλπεται M 407 814. *ἀμυνέμεν: ἀμύνειν 815. ἐὺ — E 489 816. = Δ 291 819. καλλίτριχας ἵππους Λ 531 822. αἰετὸς ὑψιπέτης M 219 823. φαίδιμος Ἕκτωρ M 462 824. ἁμαρτοϝεπές βουϝάιε: βουϝῆιε Zenodotus ποῖον ἔϝειπες: οἷον ἔειπας R 825—8. = Θ 538-41 829. κε ταλάσσῃς: κ' ἐϑελήσῃς R 830. λειριόεντα hic et Γ 152
831—2. = Θ 379-80 832. ἐπὶ: παρὰ V 833—4. = M 251-2 834. = 822 835. *οὐδὲ λάϑοντο: οὐδ' ἐλάϑοντο 837. αὐϝάς: αὐλάς V

Ξ

2. ϝέπεα — N 750 3. τάδε ϝέργα: τόδε ἔργον R. cf. B 252, Δ 14, Ξ 61 4. ϑαλερῶν αἰζηῶν K 259
5. πῖνε —: μίμνε καϑήμενος ἐν κλισίῃσιν V 6. ἐυπλόκαμος Fεκαμήδη Λ 624 7. ἀπὸ — H 425
9 et 11. ἐϝοῖο: ἑῆος R 12. = K 135 16. πορφύρῃ: πορφύρει Zenodotus κωφῷ: πηϝῷ V
17. λιϝέων ἀνέμων N 334 18. ἄρα: ἄρ schol. p. 311 b 37

τε Aristarchus οὐδ' ἑτέρωσε
19. κεκριμένον οὖρον] εὐκρινέες αὖραι Hesiod. O. 670 καταβήμεναι —] cf. N 796 20. δαϊζόμενος — I 8 21. διχθάδι' ἤ: διχθαδίῃ ἤ V Δαναῶν ταχυπώλων N 620 22. Ἀτρεΐδην — K 3 23. ὧδε — 24. ἐπ' = N 458-9 24. οἵ — Λ 337 26. = N 147 27. διοτρεφέες — B 445 28. βεβλήατο: βεβολήατο schol. p. 239 b 47 30. ϝάρ, omisso ῥ', R 31. θῖν' — πολιῆς N 682 32. πρύμνῃσιν: πρυμνῇσιν Crates 33. οὐδὲ ϝὰρ οὐδ' M 212 35. προκρόσσας ἔρυσαν: ἔρυον Apollonius Sophista et schol. M 258 36. διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, μακρόν καὶ πολλόν. Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης πολλόν συνεϝέϱϝαθον 37. ὀψείοντες: Ἀρίσταρχός φησι Ζηνόδοτον ϝράφειν ὀψαιοντες (i. e. aut ὀψὰ ἰόντες aut ὄψ' ἀίοντες), ὁ δ' ἐπιθέτης Πτολεμαῖος οὐ ψαύοντες 38. ἀθρόοι Aristarchus, non ἀθρόοι 39. θυμὸς ἐνὶ ϛήθεσσιν I 8 40. ἀθετεῖται πτῆξε Aristarchus cum Aristophane, πῆξε Sidonius et Herodianus. alii πλῆξε θυμὸν = N 808 Ἀχαιῶν: ἑταίρων Zenodotus 42. = Λ 511 43. cf. N 250 πόλεμον φθισήνορα Λ 331 44. δείδω: δείδια Aristophanes 45. ὥς: ὅς Aristophanes ἐνὶ — Θ 148 47. νῆας ἐνιπρῆσαι N 319 48. τῶς: τὼς et ϝ' ὥς V. cf. B 330 49. ἄλλοι — Λ 149 51. ἐπὶ — N 333 52. = Λ 654 54. Ζεὺς ὑψιβρεμέτης Λ 354 παρατεκτήναιτο hic et ξ 131 56. νηῶν — εἶλαρ H 437 expungit Bentleius 57. νηυσὶ θοῇσι N 84 58. ϝνοίης: ϝνοίῃ Aristophanes. cf. E 85 59. ὁπποτέρωθεν 60. ἀυτὴ — M 338 61. = Δ 14 62. ῥέξει: ϝ' ἔρξει vel δ' ἔρξει V 64. = I 114 67. διήλλαττον αἱ Ἀριστάρχου, οἷς ἔπι καὶ ᾗ ἔπι. ἐπὶ eadem vi Λ 162 et I 488 68. = 56 69—70. = N 226-7 72. ὅτε Aristarchus, non ὅτι 73. μένος καὶ χεῖρας N 287 74. = M 75 75. νῆες: νῆας R cum Veneto 78. ἀβρότη ἀπόσχωνται πολέμοιο Λ 799 80. οὐ νέμεσις Γ 156 81. ἠέ: ἤπερ 82—3. = Δ 349-50 84. *εἶθ': αἴθ' 86. νεότητος hic et Ψ 445 88. πόλιν εὐρυάϝυιαν I 28 89. καλλεί-

ψειν: ἐκπέρσειν Zenodotus 90. τ᾽: ἔτ᾽ R 91. διὰ στόμα ἄϝοιτο 92. φρεσὶν ἄρτια *E* 326 93. καί — *M* 229 94. τόσσοι ϝ᾽: τοσσοίδ᾽. cf. 396 et 398 95. ἀθετεῖται. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ προηθέτει σευ: σε Zenodotus. cf. *P* 173 96. ὅς κέλεαι *M* 235 97. 106. νῆας ἐυσσέλμους *A* 208 98. εὐκτὰ ἐπικρατέουσι: ἐελδομένοισι apud Platonem 99. αἰπὺς ὄλεθρος *N* 773 ἐπιρρέπῃ 101. ἀποπαπτανέουσι 103. = *K* 86 104. καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ: καθίκετο θυμὸν ἐνιπὴ schol. p. 64 b 50 109. μετέειπε — *I* 696 110. *εἴ: αἴ 111. κότῳ: χόλῳ Eustathius 112. ϝενεῆφι νεώτατος *H* 153 114. Ζηνόδοτος ἠθέτει, παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ οὐκ ἦν κάλυψε: καλύπτει V. cf. *Z* 464 116. Πλευρῶνι — *N* 237 118. ἐμοῖο: ἐμεῖο Zenodotus 119. αὐτόθι: αὐτοῦ et μεῖνε: μίμνε V. cf. *N* 217 122. ἀφνειὸν: ἀφνειὸς R ex *Z* 14 ϝάλις δέ ϝοι *I* 346 ἄρουραι πυροφόροι *M* 314 123. ὄρχατοι Il. 124. κέκαστο — *B* 530 125. εἰ Aristarchus, αἰ δὲ δημώδεις ὡς περ: ϝε R 126. = *B* 250 et *Θ* 153 131. ἐνήσομεν: ἀνήσομεν V, ὀνήσομεν Bentleius 132. ἀφεστᾶσ᾽ —] cf. *Δ* 246 133. = *I* 79 134. ϝάναξ — 64 135. ἀλαοσκοπίην: ἀλαὸν σκοπιὴν Zenodotus. cf. *K* 515, *N* 10 post 136. Zenodotus: ἀντιθέῳ Φοίνικι ὀπάονι Πηλείωνος 137. δεξιτερὴν ἕλε χεῖρα *H* 108 138. = *N* 750 140. ϝήθει: ϝηθεῖ Thierschius 141. δερκομένῳ: δερκομένου Venetus cum aliis. cf. *K* 187-8, ι 256 οὐδ᾽ ἠβαιαί *N* 702 142. περισσὸς ὁ στίχος, καὶ ἡ λέξις νεωτέρων σιφλώσειεν 144. Τρώων — *K* 301 145. δ᾽ ἐπόψεαι: δὲ ὄψεαι schol. D αὐτός: αὐτούς V 146. προτὶ — *Δ* 803 148-9. = *E* 860-1 δ᾽: τ᾽ schol. p. 171 b 33 ἐννεάχιλοι et δεκάχιλοι: ἐννεάχειλοι et δεκάχειλοι Aristarchus 150. χρείων — *N* 10 151-2. = *Δ* 11-2 153. χρυσόθρονος *Δ* 611 154. αὐτίκα — *Δ* 199 155. μάχην — *N* 270 157. πολυπίδακος Aristarchus, non πολυπιδάκου. cf. *Θ* 47 158. θυμῷ: θυμός schol. p. 401 b 16 159. μερμήριξε δ᾽ ἔπειτα *E* 671 161. = *K* 17

162. *ἐντύνασα* Bentleius et Hermannus: *ἐντύνασαν* *ϝε αὐτήν*: *ἑωυτήν* Zenodotus 163. *εἴ πως*: *ὅππως* V *ἱμείραιτο*: *ἱμείροιτο* R 165. *χεύῃ*: an *χεύει'*? *φρεσὶ πευκαλίμῃσιν* Θ 366 166. *δ'*: *ῥ'* Palimps. cf. *N* 242 *φίλος υἱὸς* N 299 168. *τριχῶς ἡ ϝραφή ἐστι, τὴν δέ τὴν κλεῖν, τὸν δέ τὸν θάλαμον, τὰς δέ τὰς θύρας* 169. *θύρας*: *πύλας* V *ἐπιθεῖσα* Zenodotus: *ἐπέθηκε* 171. *λύματα* Α 314 *λίπ' ἐλαίῳ*: *χρόα λευκόν* apud Athenaeum. cf. *K* 577 172. *τεθυωμένον* 173. *κατὰ* Aristarchus: alii *ποτὶ*. cf. *Α* 426 174. *οὐρανὸν* — 60 176. *πεξαμένη πλοκάμους* 177. *ἀμβροσίους*: *καὶ μεϝάλους* Zenodotus et Aristophanes. cf. σ 68 *ἐκ κράατος* — *Α* 530 179. *τίθη*: *τίθει* *πολλά*: *πάντα* ex *E* 60 180. *ἐνετῇσι* 181. *ζώνην ἀραρυῖαν*: *ζώνῃ ἀραρυίῃ* Aristarchus. cf. *K* 77 182. *ἐυτρήτοισι λοβοῖσιν* 183. *τρίϝληνα* Il. *μορόεντα* Aristarchus, non *ἀμορόεντα* 185. *λευκὸν*: *λαμπρὸν* V 186. = *K* 132 *ἐδήσατο*: *ἐδήσετο* R 188. *βῆ* — *θαλάμοιο* 166 190. = *H* 48 193. = *E* 375 194. = Θ 382 195. *ἄνωϝεν*: *ἀνώϝει* V 198. *νῦν μοι*: *μοι νῦν* V, *δή μοι* R. cf. 508 199. "*δάμνασαι* numeros meliores redderet" Porson. ad λ 221. *δάμνᾳ* Thierschius. cf. Φ 459.

200. *πολυφόρβου* I 568 202. *μ' ἐν* Aristarchus, non *με* 203. *'Ρείης*: *'Ρείας* Aristophanes et Aristarchus *εὐρύοπα Ζεύς* N 732 204. *ἀτρυϝέτοιο* Α 327 206. 305. *δηρὸν χρόνον* 207. *ἐπεὶ* — I 436 208. *κείνω*: *κείνων* Zenodotus et Aristophanes **ϝεπέεσσι*: *ϝ' ἐπέεσσι* 209. *ὁμωθῆναι* 211. *φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη* E 375 213. *ἀθετεῖται* 214. *κεστὸν* 215. *τέ* Hermannus: *δέ* *θελκτήρια* hic et α 337 *τέτυκτο*: *τέτυκται* R 216. *ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων* "*ἠδ' ὀαριστύς*." cf. Σ 535 217. *φρονεόντων*: *φρονέοντος* apud Aristotelem 218. *ϝέπος* — *H* 108 220. *οὐδέ* — N 785 221. *ϝε νέεσθαι*: *ϝενέεσθαι* Demetrius 222. *μείδησεν*: *ϝήθησεν* R. cf. Α 595-6 223. *ϝεῷ*: *μέσῳ* Zenodotus. cf. 219 224. *Διὸς* — 193 225. *ῥίον Οὐλύμποιο* Θ 25. cf. 154 227. *σεύατ'*: *ἔσσυτ'* V. cf. *Z* 505, *H* 208

ἱπποπόλων: ἱππονόμων vel ἱπποκόμων V. cf. *N* 4 νιφόεντα: σκιόεντα R 229. Ἀθόω: Ἄθοω V, invito Herodiano ἐς: ἐπὶ V 230. Θόαντος: ἄνακτος R post 231. τινὲς "ἐρχομένῳ κατὰ φῦλα βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα ϝαῖαν" 232. = *Z* 406 234. ἤ: εἰ V ἐμὸν: ἐμεῦ R 235. Ἀρίσταρχος "χάριν εἰδέω", αἱ δὲ δημώδεις "εἰδέω χάριν" 236. ὑπ': ἐπ' Zenodotus. cf. *N* 88, *O* 608 238. ἄφθιτον αἰεί *B* 186 239. ἀμφιϝυήεις *A* 607 240. τεύξει: τεύχει Palimps 241. ἐπισχοίης: ἐπισχοῖες Herodianus cum Alexandro Cotiaensi, ἐπισχοίας Palimps post 241. τινὲς ἐπάϝουσιν "αὐτὰρ ἐπὴν δὴ νῶι κατευνηθέντε ἴδηαι, ἀϝϝεῖλαι τάδε πάντα Ποσειδάωνι ἄνακτι." cf. 354 242. ϝήδυμος ὕπνος *K* 187 243. = 194 244. θεῶν — *H* 53 246. = 202 post 246. Crates apud Plutarchum ἀνδράσιν ἠδὲ θεοῖς, πλείστην δ' ἐπὶ ϝαῖαν ἵησιν 249. ἤδη — ἄλλοτε = *A* 590. ἄλλοτε ῇ ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ Parmeniscus. cf. Cramer. Ox. 1 p. 63. ἄλλο τεῇ ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ Zenodotus et Ptolemaeus epitheta 252. ἔλεξα: ἔθελξα Aldus 254. ἀρϝαλέων ἀνέμων *N* 795 255. Κόωνδ': Κόονδ' Callistratus 256. ἐπεϝρόμενος: ἀνεϝρόμενος Eustathius 257. ῥιπτάζων 259. δμήτειρα: μήτειρα Zenodotus et Aristophanes, δὴ μήτηρ schol. p. 216 a 45 261. θοῇ: φίλῃ V ἀποθύμια 263. ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, χειρί τέ μιν κατέρεξεν V 264. φρεσὶ — 221 265. ἦ: ἤ Ascalonita ἀρηξέμεν: ἀρηϝέμεν R εὐρύοπα 203 266. περιχώσατο (*I* 449): ἐπιχώσατο R ἕῆος: ἑοῖο 269. omittunt Palimps. Ven. alii ἐέλδεαι: ἱμείρεαι R 270. χήρατο 274. μάρτυροι: μάρτυρες Zenodotus ὦσ' οἱ: ὦσιν et ὅσσοι apud Eustathium 276. omittit Palimps ἧς τ': τῆς τ' R. omittunt τ' Zenodotus et Aristophanes 277. = Θ 381 θεὰ λευκώλενος: βοῶπις πότνια Palimps 279. ὑποταρταρίους Τιτῆνες post 279. nonnulli apud Eustathium ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης καταλειβόμενον Στυϝὸς ὕδωρ 281. Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου: Λήμνοιο κατὰ μέϝα V λιπόντε: λιπόντες R 283. = Θ 47 285. ὕπο σείετο: υπεσείετο V ὕλη: Ἴδη V 286. ὄσσε ἰδέ-

σθαι: ἄσσον ἱκέσθαι R   287. περιμήκετον hic et ζ 103   288. ἠέρος: ἀέρος schol. ad E 776   289. πεπυκασμένος: πεπυκνωμένος R   291. χαλκίδα κύμινδιν   293. νεφεληγερέτα Ζεύς Λ 318   294. *δὲ ϝίδ': δ' ἴδεν   ἔρος Eustathius: ἔρως   295. οἶον: οἷος V   πρῶτόν περ Aristarchus: πρώτιστον   297. ϝέπος — 218   298. πῇ: ποῖ R   299. κ' omittunt Zenodotus et Aristophanes   300. = 197   301—6. = 200-7   ἀθετοῦνται   303. μ' ἐν: με V   304—6. ἠθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ   307. πρυμνωρείῃ   308. ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν hic et υ 98   310. μετέπειτα: μετόπισθε Zenodotus et Aristophanes   χολώσεαι: κοτέσσεαι R   *εἴ: αἴ   311. βαθυρρόου Ὠκεανοῖο Η 422   312. = Θ 469   314—5. = Γ 441-2   314. εὐνηθέντε: εὐνηθέντες Palimps   316. περιπροχυθεὶς: περιπλεχθεὶς Ixion   317—27. ἀθετοῦνται. καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει   318. θεόφιν — Η 366   320. ἀριδείκετον: πολὺ φίλτατον V. cf. Λ 248   322. Μίνων Aristarchus, Μίνω Zenodotus, Μίνωα Palimps   326. καλλιπλοκάμοιο Il.   328. = Γ 446   329. = 300   330. = Θ 462   333. θεῶν αἰειγενετάων 244   335. ἐγώ γε: ἔπειτα R   τεὸν: θεῶν R   336. νεμεσσητὸν — Γ 410   337. φίλον — Λ 520   338. = 166   340. *ἔϝαδεν: εὔαδεν vel εὐάδεν   εὐνή: εὐνήν Zenodotus et Aristophanes   341. = 312   342. θεῶν: θεὸν V et Palimps   ἀνδρῶν ὄψεσθαι: ἄλλον ἀθανάτων Palimps   344. διαδράκοι   346. ἔμαρπτε: ἔλαζε R. cf. E 371   347. νεοθηλέα   348. θ' ἐρσήεντα: an ἐϝερσήεντα? schol. ad K 75 τ' ἐρσήεντα   ϝιδὲ: ἠδὲ Apollonius Sophista cum scholiis iisdem   κρόκον   349. ἔεργε Aristarchus, alii ἄειρε vel ἔερπε, Chia ἴκανε. Zenodotus ἵν' ἀπὸ χθονὸς ἀγκαζέσθην. cf. P 722   351. στιλπναί   ἀπέπιπτον: ἀνέπιπτον vel ἐπέπιπτον Zenodotus   ἔϝερσαι: ἐέρσαι Ascalonita   ἐπάγουσί τινες "δή ῥα τότ' ὀφθαλμοῖσι Διὸς χύτο νήδυμος ὕπνος"   354. βῆ δὲ θέειν Λ 805   ϝήδυμος ὕπνος 242   355. γαιηόχῳ εἰνοσιγαίῳ Ι 183   356. = Ν 462   357. νῦν: δὴ R   ἐπάμυνε: ἐπάμυναι et ἐπάμυνον R   359. αὐτῷ: αὐτὸν schol. p. 46

b 45 κῶμα hic et σ 200 καλύψω V. vulgo *κῶμ' ἐκάλυψα 360. παρήπαφεν 363. ἐκέλευσεν: ἐκέλευε Palimps 364. *δή: δ' 366. εὔχεται: ἔλπεται Zenodotus 367. νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσι M 38 368. ποθή: πόθος R 370. = 74
371. ἀσπίδες: ἀσπίδας R 372. παναίθῃσιν Euphranor: plerique παναιθῇσιν 373. τε: δὲ Palimps
374. οὐδ' — 220 376—7. Ζηνόδοτος μὲν οὐδὲ ϝράφει, Ἀριστοφάνης δὲ ἀθετεῖ 376. ἔχει Aristarchus, non ἔχῃ 378. = 133 379. οὐτάμενοί περ 128
380. = 29 382. χέρηα δὲ χείρονι: χέρηι δὲ χείρονα R δόσκεν: δόσκον Eustathius, δῶκεν V, 383. *ϝέσσαντο: ῥ' ἕσσαντο νώροπα χαλκὸν Λ 16 385. = 134 et N 554 386. μιϝῆναι — N 286 387. δαΐ: δάι Ascalonita 388. ἐκόσμεε: ἐκόσμει Palimps cum aliis 389. τάνυσσαν: τάνυσσεν V. cf. N 358 390. = N 563 et Ξ 388 392. κλισίας — Λ 487 393. μεϝάλῳ ἀλαλητῷ M 138 394. Ζηνόδοτος τούτων τῶν ὁμοιώσεων τὴν πρώτην τρίτην τέταχεν 395. ποντόθεν: πάντοθεν R Βορέω: ἀνέμων R 396. τόσσος ϝε: τοσσόσϝε Tyrannion 397. = Λ 87 398. τόσσον: τόσσος Zenodotus ποτὶ: περὶ R ὑψικόμοισιν: ἰξοφόροισιν Agathocles apud Eustathium
400. ὅσση Aristarchus, non τόσση 403. οὐδ' — N 160 406. ῥυσάσθην: ἐρυσάσθην Palimps 408. = N 648 411. cf. N 579 412. βεβλήκειν Zenodotus et Aristophanes, non βεβλήκει 413. στρόμβον 414. πληϝῆς: ῥιπῆς V 415. πρόρριζος hic et Λ 157 416. δ' οὔ περ ἔχει θράσος ὅς κεν: δ' οὔ τιν' ἔχει θράσος ὅς τις Zenodotus 418. ἔπεσ': πέσεν R. cf. N 181 ὦκα Massiliensis cum Chia, ὠκὺ Aristarchus
419. ἐπ' — 420. ϝοι = N 543-4 420. ἀμφὶ — N 181
422. ϝερύεσθαι: ἐρύσασθαι Ambros. ἀκόντιζον — 423. αἰχμάς = M 44-5 423. ϝε δυνήσατο Hermann. Orph. p. 792: ἐδυνήσατο 424. ἄριστοι: ἅπαντες V 427. τ' Zenodotus: δ' διήλλαττον αἱ Ἀριστάρχου, "ἀκήδεσεν" καὶ "ἀκηδέσατο." ἀκήδησ' R 428. ἀσπίδας εὐκύκλους N 715 429—32. = N 535-8 433. ἐυρρεῖος: ἐυρρῆος R 434. = B 877 et B 741 436. ἀνέδρακεν 437. ἀπέμεσσεν Aristarchus, ἀπέμασσεν Zenodotus (cf. E 798): alii ἀπέσεισεν 438. τὼ Aristarchus,

non κὰδ 440—1. = Θ 251-2 440. νόσφιν ἐόντα: νόσφι κιόντα V. sic est Λ 284 442. Ὀιλῆος — Ν 701 444. Οἰνοπίδην et 445. Οἴνοπι R νύμφη νηὶς Ζ 20-1 445. ὄχθας: ὄχθης Zenodotus Σατνιόεντος: Σαγγαρίοιο V 446. δουρικλυτὸς — Λ 396 447. οὖτα — ἀνετράπετ' Ζ 64 448. κρατερὴν ὑσμίνην Λ 190 449. ἦλθεν: ἦεν V. cf. Ν 384 451. Ἀρηιλύκοιο: Εὐρυλύκοιο V 451—2. = Ν 519-20 453. = Ν 445 ἔκπαγλον: ἔκπαγλος V μακρὸν ἀύσας: μακρὰ βιβάσθων R 454. *μὴν: μὰν 456. οὔτως "κόμισε" χωρὶς τοῦ ν 457. σκηπτόμενον Il. δόμον — Λ 263 458—9. = Ν 417-8 461. ἀπιόντος — Ν 516 462. ἀλεύατο — Λ 360 463. λικριφὶς hic et τ 451 464. Ἀρχέλοχος Aristarchus: Ἀρχίλοχος 465. συνεοχμῷ 466. τένοντε: τένοντας R 468. πλῆντ' 469. ἀμύμονι Πουλυδάμαντι: ἀμύμονα Πουλυδάμαντα Zenodotus 470. Πουλύδαμαν Zenodotus: ceteri Πουλυδάμα ἐνίσπες Venetus: ἔνισπε 471. = Ν 447 472. *μήν: μέν 473. Ἀντήνορος — Ζ 299 474. γάρ ῥα φυὴν ἄγχιστα ἐοικεν Aristophanes: γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐῴκει 475. θυμόν: θυμῷ Eustathius 476. οὔτασε δουρί Ν 646 477. ὕφελκε 478. = 453 479. = Δ 242 480. cf. Ν 2 483. ἵνα μή τι: μή τοί τι V 484. ἄτιτος ἔῃ: ἔῃ ἄτιτος Hermannus cum Clarkio. cf. Ν 414, Ω 213 et rursus Ψ 705 et 703 485. μεγάροισιν ἀρῆς Zenodotus: ceteri μεγάροις ἄρεως 486—7. = 458-9 489. Πηνελέωο: Πηνελέοιο plerique 495. ἰνίου Ε 73 χεῖρε — Ν 548 496. γερυσσάμενος — Μ 190 497. αὐχένα μέσσον ἔλασσεν Κ 455 499. ὁ μὲν Ζηνόδοτος καὶ τὸν δέ καὶ τὸν φή ἐγκλίνει, ἵνα τὸ φή ταὐτὸν ὑπάρχῃ τῷ ὥς. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐκδεξάμενος τὸ ἔφη ῥῆμα ὁμοίως τῷ ἔβη, δοκεῖ ἀθετεῖν τὸν δεύτερον στίχον, ὅπερ οὐκ ἀναγκαῖον. πρὸς δὲ τὸν Ζηνόδοτον ὑγιῶς ἀποφαίνεται ἐκεῖνο, ὅτι ὁ ποιητὴς οὐδέποτε οἶδε τὸ φή ἀντὶ τοῦ ὥς, οἱ δὲ μετ' αὐτόν, ὥσπερ Ἀντίμαχος ("φὴ γεράνοισιν" εἰπών) καὶ οἱ περὶ Καλλίμαχον

500. καὶ — Ν 619 503. δάμαρ: δάμαρς Bentleius 505. σὺν: ἐν Zenodotus et Aristophanes. cf. Β 236 κοῦροι Ἀχαιῶν Λ 473 506. τρόμος —: χλωρὸν δέος εἷλεν V.

cf. *Γ* 34 508. = *Λ* 218 509. ἀθετοῦσι διὰ τὸ ξένον τῆς λέξεως καὶ μὴ κείμενον ἀλλαχοῦ ἀνδράϝρια 510. ἤρατ᾽: ἦρετ᾽ Eustathius κλυτὸς εἰνοσίϝαιος 135 512. καρτεροθύμων: βαρβαροφώνων V 513. Φάλκην: Φάλκυν R 517. = 447 et *N* 507 οὖτα κατὰ: οὔτασε κὰλ V. cf. schol. p. 469 b 23 519. τὸν — *N* 575 520. δ᾽ ἄνδρας εἷλεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας schol. p. 278 a 43. cf. 442 522. τε Ζεὺς: δὴ θεὸς V ὄρσῃ: ὦρσεν R, vel ὤρσῃ

O

2—3. = *Θ* 344-5 4. ὑπὸ: ὑπαὶ Aristarchus, ὕπαι (i. e. ὕπαιθα) Tyrannion 5. Ἴδης ἐν κορυφῇσι *Λ* 183 post 5. προστιθέασι καὶ τὸ "ἕζετο δ᾽ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ᾽ ἔνδυνε χιτῶνα" (*B* 42). 7. = *Ξ* 14 10. εἷαθ᾽ Herodianus, εἴαθ᾽ Aristarchus (ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον). κῆρ ἀπινύσκων Aristophanes; alii κῆρα πινύσσων (i. e. τὸν θάνατον προσδοκῶν). cf. ε 342 12. = *Θ* 350 et *Λ* 544 13. ὑπόδρα ϝιδὼν *Ξ* 82 14. κακότεχνος ἀμήχανε *K* 167 15. τινὲς "ἐφόβησε δ᾽ Ἀχαιούς" ἀντὶ τοῦ φοβεροὺς ἐποίησεν. cf. *P* 596 16. *μὴν: μὰν 17. πρώτη: πρῶτον R 18. διὰ τοῦ η μέμνῃ εἶχον πᾶσαι τε κρέμω: τ᾽ ἐκρέμω ante Bentleium. cf. schol. p. 410 a 33 Ζηνόδοτος οὐδὲ ὅλως τὴν κόλασιν τῆς Ἥρας ϝράφει 21. μακρὸν Ὄλυμπον *Θ* 410 22. τινὲς ϝράφουσι "πρίν ϝ᾽ ὅτε δή σ᾽ ἀπέλυσα πεδῶν, μύδρους δ᾽ ἐνὶ Τροίῃ κάββαλον, ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι." δείκνυνται ϝὰρ ὑπὸ τῶν περιηϝητῶν οἱ μύδροι 23. = *Λ* 591 βηλοῦ: βήλου Crates 24. θυμὸν Aristarchus, non θυμὸς *ἀνίῃ: ἀνίει 28. = *Ξ* 255 29. ῥυσάμην: ῥύμην Heynius ἀνήϝαϝον: ἀπήϝαϝον V 30. Ἄρϝος ἐς ἱππόβοτον *Γ* 258 31. ἀπολήξῃς Aristarchus 32. ϝίδῃς: ἴδῃ χωρὶς τοῦ σ φιλότης — *Ξ* 207 et 209 33. οὔτε παρὰ Ζηνοδότῳ οὔτε παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἦν 34. = *Γ* 259 et *Ξ* 263 35. = *Ξ* 138 36. ϝίστω νῦν *K* 329 41. Ποσειδάων ἐνοσίχθων *Ξ* 384 43. αὐτὸν — *Z* 439 44. τειρομένους: κτεινομένους Aristophanes cum Mas-

siliensi et Argolica 46. *καὶ κείνῳ* Aristarchus, non *κἀκείνῳ* 47. = *E* 426 48. = *H* 356 49. *βοῶπις* Aristophanes: alii *βοῶπι* 50. *μετ'*: *ἐν* V *καθίζοις*: *θεοῖσι* V 53. *οὕτω διὰ τοῦ ϝέ καὶ Ἀριστοφάνης* 54. *κάλεσσον*: *κέλευσον* V. cf. *Δ* 193 55. *κλυτότοξον*: *κλυτὸν αὐδήν* V 56–77. *ἀθετοῦνται. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθέτηντο* 64–77. *Ζηνόδοτος οὐδ' ὅλως ἔϝραφεν* 64. *ἀναστήσει ϝόν*: *ἀναστήσειεν* V 69. 601. *παλίωξιν* hic et *M* 71 71. *νῦν μόνως οὐδετέρως εἴρηται Ἴλιον.* quamobrem *Ἴλιον αἰπὺν* R, *Ἴλιον ἐκπέρσωσιν* Aristarchus, *εἴπερ*: cf. enim Lehrs. p. 375 72. *παύω*: *παύσω* V 77. = *Θ* 372 78. *θεὰ λευκώλενος*: *βοῶπις πότνια* R. cf. *Ξ* 277 post hunc *τινὲς* "*Ζῆν' ὑποταρβήσασα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.*" 79. = *Θ* 410 *δὲ κατ'*: *δ' ἐξ* Zenodotus 80. *ἂν αἴξῃ*: *ἀναΐξῃ* R 81. *φρεσὶ πευκαλίμῃσι Ξ* 165 82. *εἴην* Aristarchus, non *εἴη* aut *ἤειν.* apud Eustathium *ἤην* *μενοινήῃσι* Aristarchus: alii *μενοινήσειε* 83. *πότνια Ἥρη Θ* 198 84. *αἰπὺν Ὄλυμπον E* 868 86. *δεικανόωντο* Il. *δέπασσιν*: *ἐπέεσσιν* Zenodotus 88. *θέουσα*: *φέρουσα* V. cf. *Z* 394 89. = 35 92. *βοῶπις πότνια*: *θεὰ λευκώλενος* V. cf. *Δ* 50 94. *κείνου* Aristarchus: *ἐκείνου* 95. *δαιτὸς ἐϝίσης H* 320· 97. *πιφαύσκεται M* 280 *οὐδέ* — *N* 785

100. = *Δ* 101 101. *ὤχθησαν* — *θεοί Δ* 570 * *δὲ ϝέλασσεν*: *δ' ἐϝέλασσεν* 104. *μενεαίνομεν ἀφρονέοντες*: *ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντι* V, *μενεαίνομεν ἀφραδέοντες* R 106. *ἀφήμενος* *οὐκ* — *Δ* 180-1 108. *διακριδὸν* — *M* 103 113. *πεπλήϝετο* — *M* 162 114. *οὕτως καὶ ἡ Ἀριστάρχου καὶ πᾶσαι,* "*ἔπος ηὔδα,*" *οὐ* "*προσηύδα*". cf. *Δ* 815 115. *Ὀλύμπια* — *E* 383 117. *πληϝέντι* — *Θ* 455 119. *Δειμόν* — *Δ* 37 120. *δ'* — *I* 596 123. *περιδείσασα* Aristarchus, non *περιδδείσασα* 124. *δὲ*: *μὲν* Eustathius *ἔνθα* — *I* 194 126. * *δ' ἔστησε*: immo *δὲ στῆσε* *στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς N* 505 127. * *ἣ δὲ ϝέπεσσι*: *ἣ δ'* (vel *ἠδ'*) *ἐπέεσσι* *θοῦρον Ἄρηα E* 904 128. *μαινόμενε*: *δαιμόνιε* Etym. M. *ἠλεέ* Apollonius Sophista cum schol. p. 532 b 49. cf. *β* 243 *διέφθορας*

130. *θεὰ* — 78 132. *ἀναπλήσας* Θ 34 133. *καὶ ἀχνύμενός περ* Θ 317 134. *κακὸν μέγα πᾶσι: θεοῖς μέγα πῆμα* Zenodotus 135. *Τρῶας ὑπερθύμους* Ξ 15 138. *ἐῆος: ἑοῖο* Zenodotus 139. *τοῦ γε: τοῦδε* Zenodotus et Aristophanes 140. *πεφήσεται: πεφάσσεται* R 141. = *H* 128 142. *θοῦρον* — 127 144. *μετ' ἄγγελος: μετάγγελος* R 145. = 89 147—8. *καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει* 147. *εἰς ὦπα* — *I* 373 148. *ἐποτρύνῃ* — *K* 130 149. = 100 151. = Ξ 283 152. *ἀνὰ* — Ξ 352 153. *θυόεν* 155. *Διὸς* — Θ 387 *στήτην* Λ 332 *σφωε* Heynius: *σφῶιν*. cf. Λ 330 156. * *ὦκα ϝέπεσσι: ὦκ' ἐπέεσσι* 157. *ϝέπεα* — 145 158. = Λ 186 159. *ψευδάγγελος* 160. *μάχης* — *N* 536 161. *ἔρχεσθαι: ἔρχεσθ' ἢ* V 162. *μοι: μου* Ammonius *ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται: ἐπέεσσι πεπείσεται* R *ἀλογήσει* hic et 178 163. *κατὰ φρένα* — Λ 411 164. *ταλάσσῃ: θελήσῃ* V. cf. Λ 534, *N* 830 165. *ἕο* Palimps 166—7. *ἀθετοῦνται* 167. = Λ 187 et *H* 112 168-9. = Λ 195-6 169. *δὲ κατ': δ' ἐξ* Zenodotus 171. *αἰθρηγενέος* hic et *T* 358 172. *ὥς* — *διέπτατο* 83 173. = Λ 199 et Ξ 510 176. *σε κέλευε* V, *σ' ἐκέλευσε* R 176—83. = 160-7 179. *πολεμίξων* V. cf. *K* 451 180. *ἄνωγε* R 184. = Θ 208 185. *ἀγαθός περ ἐών* Λ 275 186. *ὁμότιμον* 187. *τ' ἐκ* Aristarchus: alii *τε* *τέκετο Ῥέα: τέκε Ῥείη* R 189. *δέδασται: δέδαστο* Bentleius 191. **δὲ λάχε: δ' ἔλαχε* *ζόφον ἠερόεντα* *M* 240 192. *εὐρὺν: αἰπὺν* Zenodotus *ἐν* — 20 *νεφέλῃσιν: νεφέεσσιν* schol. ad *Π* 365 195. *κρατερός περ ἐὼν* 164 196. *δειδισσέσθω: δειδιξέσθω* Palimps 197. *υἱάσι: υἱέσι* V *βέλτερον* Aristarchus, *κάλλιον* Aristophanes: *οἱ δὲ εἰκαιότεροι* "*κέρδιον*". cf. Cramer. Ox. 2 p. 331 11 198. *ἐκπάγλως* Theognostus ap. Cramer. Ox. 2 p. 243 18 200. *ποδήνεμος* — Λ 195 201. *γαιήοχε* — 174 203. *στρεπταὶ* — *N* 115 205. *Ποσειδάων ἐνοσίχθων* 41 206. *κατὰ* — *K* 169 207. *ϝειδῇ: εἴπῃ* Zenodotus 208. = Θ 147 209. *ὁππότε* Bentleius: *ὁππότ' αν* *ϝισόμορον* 210. cf. Δ 241

211. ϝε: κε V μέγα κράτος Ν 486 212—7. ἀθετοῦνται 213. * εἴ: αἴ 214. Ἥρης θ' Palimps: ceteri omittunt particulam Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο: Ἡφαίστου τε καὶ Ἑρμείαο V 216. δὲ: τε R 219. ἥρωες Ἀχαιοί Ν 629 220. προσέφη — Ξ 341 224. κε: τε R 225. νέρτεροι ap. Cramer. Ox. 1 p. 66 30, νέρτατοι Zenodotus: ἐνέρτεροι θεοί — Ξ 274 226. οἱ Ascalonita, ἐγκλιτικῶς 228. ἀνιδρωτί * ϝε τελέσθη: ϝ' ἐτελέσθη 229. ἐν χείρεσσι λάβ' Κ 328 αἰϝίδα — Ε 738 230. τὴν: τῇ plerique 231—5. ἀθετοῦνται 232. μένος μέϝα Ν 424 ὄφρ': τόφρ' Aristarchus 236. ἀνηκούστησεν hic et Π 676 237. βῆ — ὀρέων 169 238. ὠκεῖ: ὠκέι φασσοφόνῳ 239. = Λ 197 240. * ἔτ' ἔκειτο: ἔτι κεῖτο ἐσαϝείρετο: ἐσαϝείρατο V 241. ἓ] Χρύσιππος ἐψίλου τὸ ε ὡς περισσεῦον, ut esset ἀμφιϝνοῶν 242. Διὸς — Ξ 252 243. = Ν 763 et Ε 439 244. Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο Λ 200 245. ὀλιϝηπελέων 24 τί σε — Ν 464 246. προσέφη — Μ 230 247. τίς — φέριστε Ζ 123 248. οὐκ ἀΐεις Κ 160 νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Μ 403 252. ὄψεσθαι: ἴξεσθαι Aristarchus 253. Διὸς υἱὸς: ἑκάεργος 256. Φοῖβον — ὅς Ε 509 περ: ϝε R 259. νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσιν Ξ 367 ἐλαυνέμεν: ἐλαύνειν V 261. ἥρωας Ἀχαιούς 219 262. ἔμπνευσε μένος Κ 482 263—8. = Ζ 506-11 265—8. ἀθετοῦνται Ζηνόδοτος τοῦτον (265) μόνον ϝράφει, Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τοὺς ἄλλους τρεῖς 269. = Κ 358 ϝούνατ': ϝυῖα V 270. ὀτρύνων: ὀτρυνέων V 271. ἢ ἔλαφον — αἶϝα Γ 24 272. ἐσσεύαντο Aristarchus, non ἐσσεύοντο. cf. Hermann. 2 p. 49 273. ἠλίβατος] v. Buttmann. Lex. 94 274. τέ σφιν: ταῖσφιν V 277. τείως Zenodotus: εἵως 278. = Ν 147 283. δ' ἐν σταδίῃ Ν 314 285. = Ι 95 286. = Ν 99 288. ἦ θήν Λ 365, Ν 813 * μάλ' ἐϝέλπετο: μάλα ἔλπετο 289. θανέειν: θανέμεν R 291. Δαναῶν: ἀνδρῶν R ὑπὸ — Λ 579 293. πρόμος ἵσταται Η 136 294. = Ξ 370 295. μὲν: δὲ schol. ad

Δ 287, Cramer. Ox. 1 p. 14 297. *ὥς κε: εἴ κεν* V, *εἴ ϝε* Bentleius 299. *καταδῦναι ὅμιλον* *N* 307
300. = *Ξ* 378 301. *Αἴαντα: Αἴαντε* Zenodotus et Aristophanes 302. *Μέϝην* Aristarchus, *Μεϝῆν* Ascalonita *ἀτάλαντον* — *E* 576 306. = *N* 136 307. *βιβῶν* Aristarchus, *βοῶν* Zenodotus. cf. *H* 213 308. *ὤμοιιν: ὤμοισιν* R 309. *ἀμφιδάσειαν* 313. *ἀπὸ* — *N* 585 314–7. = *Δ* 571-4 315. *πῆχθεν* R. cf. *Θ* 298 316. *πολλὰ: ἄλλα* R *λευκὸν: καλὸν* R 318. *ἀτρέμα* 319. = *Δ* 85 320. *κατενῶπα* Aristarchus, *κατένωπα* Alexion et Herodianus 322. *λάθοντο* — *N* 835 323. *βοῶν* — *Δ* 696 324. *νυκτὸς ἀμολϝῷ* *Δ* 173 325. *ἐλθόντ' ἐξαπίνης* *I* 6 327. *ἧκε: θῆκε* R *Τρωσὶν* — *M* 255 330. *χαλκοχιτώνων: καρτεροθύμων* R 333–6. = *N* 694-7 333. *τὸν Ὀιλέα Ζηνόδοτος ἑπόμενος Ἡσιόδῳ καὶ Στησιχόρῳ χωρὶς τοῦ ō ὀνομάζει Ἰλέα, τὸ δὲ ō ἄρθρον φησί* 341. *Δηίοχον: Δηίλοχον* R 342. *προμάχοισι: πυμάτοισι* V *διὰ* — *N* 388 344. = *M* 72 345. *ἔνθα καὶ ἔνθα* *K* 264 **ἔνθ' ἐφέβοντο: ἔνθα φέβοντο* 346. = *Θ* 172 347. *ἐπισσεύεσθαι: ἐπισσεύεσθον* Zenodotus 348. = *B* 391 350. = *H* 80 351. *ἐρύουσι* *Δ* 454 352. *ἤλασεν ἵππους* *Δ* 488 353. *κατὰ: ἐπὶ* R 354. *ϝερυσάρματας* hic et *Π* 370 355. *ϝηχῖ θεσπεσίῃ* *N* 854 356. *ποσσὶν: χερσὶν* Zenodotus *ἐρείπων: ἐρίπτων* schol. p. 384 a 26 357. *ϝεφύρωσεν* hic et *Φ* 245 361. *αἶϝιδ' ἔχων ἐρίτιμον* — *B* 447 360. *φαλαϝϝηδόν* 363. *νηπιέῃσιν* *I* 487 365. *ἤιε* Aristarchus, *ἠιε* Crates et Herodianus *καὶ ὀιζὺν* *N* 2 366. **ξύϝχεας: σύϝχεας* 367–9. = *Θ* 345-7 370. *Γερήνιος* — *Δ* 840 373. *ὅιος: οἰὸς* V 374. *ὑπέσχεο* — *M* 236, *N* 368 376. = *Θ* 244 377. **δὲ κτύπε: δ' ἔκλυε* Zenodotus; cf. *Θ* 170. vulgo *δ' ἔκτυπε* 378. *Νηληιάδαο* — *Θ* 100 379. *κτύπον: νόον* Palimps cum aliis. idque tuetur cum Ernestio Vossius h. Dem. 3 380. = *Ξ* 441 381. *εὐρυπόροιο* Il. 386. *ἔϝχεσιν ἀμφιϝύοις* *Ξ* 26 387. *ἐπιβάντες: ἀποβάντες* Ambros. 388. *μακροῖσι ξυστοῖσι* *N* 497 389. *ναύμαχα* hic et 677 *κολλήεντα ϝειμένα χαλκῷ: ιμενα χαλκόν* Ambros. 393. *ἅπαξ*

ἐνταῦϑα ἐν τῇ Ἰλιάδι τὸ λόϝοις. cf. α 56   λοέων V   394. ἀκέσματα Aristarchus, non ἀκήματα μελαινάων ὀδυνάων Δ 117   396. ϝένετο — Δ 456   397. καὶ ϝῶ — M 162   398. = 114   δὲ προσηύδα: δ' ἔπος ηὗδα Aristarchus   399. χατέοντι — I 518
400. δὴ — N 122   401. ποτιτερπέτω   403-4. = Δ 792-3   405. πόδες φέρον N 515   406. Τρῶας — ἔμπεδον E 527   *οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐδύναντο. item 416. cf. ν 687   407. παρὰ: ἀπὸ Eustathius   409. ἠδὲ: οὐδὲ V   412. ἅπαξ ἐνταῦϑα σοφίαν ὠνόμασε ὑποϑημοσύνῃσιν hic et π 233   413. = M 436   414. = M 175   417. νῆας V; cf. M 198   419. φαίδιμος Αἴας Λ 496   420. κατὰ — Λ 108   421. δούπησεν δὲ πεσὼν N 442   422. Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν Λ 284   424-5. = Λ 285-6   427. σαώσατε: σαώσομεν schol. p. 155 a 8, σαώσετε R   429. ἀκόντισε — Ξ 461   430. τοῦ — δ' Δ 491   434. *ἑστεῶτ': ἑσταότ'   435. χαμάδις — H 16   436. 466. *δὲ ϝίϝησε: δ' ἐρρίϝησε   439. τοκεῦσιν: τέκεσσιν Zenodotus   440. cf. E 171   441. πόρε — Λ 72   442. ὡς — ξυνέηκε K 512   444. ἰοδόκον Alexion et Attalus: alii ἰόδοκον   *ἐφίῃ: ἐφίει   447. ἡνία ἔχοντα Θ 121   448. πλεῖσται — E 93   449-51. ἀϑετοῦνται   450. διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, καὶ "ἱεμένῳ" καὶ "ἱεμένων"   451. πρόσϑε Aristophanes: ὄπισϑε   ἔμπεσεν — Δ 217   452. = Θ 314   453. κεῖν' ὄχεα Λ 160   κροτέοντε Bentleius: κροτέοντες   454. ἐναντίος: ἐναντίον R   455. ὁ Φαστυνόῳ: ὅ ϝ' Ἀστυνόῳ   Προτιάονος: προτιάνορος R   456. *ἰσχέμεν: ἴσχειν   457. αὐτὸς — N 642   458. Ἕκτορι — N 720   459. μάχης Zenodotus, μάχην Aristophanes   460. expungit Bentleius   461. *ϝα φύλασσεν: ϝ' ἐφύλασσεν   465. τόξον — Θ 329   466. = 436   467. ὢ πόποι: ὢ πέπον V, recte, ut P 171   469. νεόστροφον: ἐύστροφον V, νεοστρεφέ' schol. p. 231 b 28   470. ἀμφότερα ϝράφεσϑαί φησιν ὁ Ἀρίσταρχος, "πρῴην" καὶ "πρώιον". ϑρώσκοντας ὀιστούς] cf. 313-4   472. βιὸν καὶ — Λ 387   474. δολιχὸν δόρυ N 162   476. *μὴν: μὰν ἀσπουδί ϝε Θ 512   477. νῆας ἐυσσέλμους Ξ

106 478. δὲ: δ' αὖ R 480. = *Γ* 336
481. = *Λ* 43. omittunt Venetus et alii. cf. *N* 714 482. =
Ξ 12 483. βῆ δ' ἰέναι *K* 179 484. Τεύκροι:
Τεῦκρον apud Cramer. Ox. 1 p. 449 11 485—6. = 424
-5 487. = *Λ* 287 488. νῆας ἀνὰ ϝλαφυρὰς *M*
471 489. βλαφθέντα — 484 491. κῦδος ὑπέρ-
τερον *M* 437 492. μινύθησι καὶ Palimps: μινύθῃ τε
καὶ 494. νηυσὶν ἀολλέες: νηυσὶ διαμπερὲς Lycurgus
103 ὑμέων V, ἡμέων Bentleius 495. = *Λ* 206
et *H* 52 497. παῖδες ὀπίσσω: νήπια τέκνα Lycurgus
l. l. 499. σὺν — *Λ* 14
500. = *N* 155 501. = *N* 489 ϝοῖς ἑτάροισιν: μα-
κρὸν ἀύσας R 502. αἰδὼς Ἀργεῖοι *N* 95
504. κορυθαίολος — *M* 230 505. ἐμβαδὸν
507. νῆας ἐνιπρῆσαι *N* 319 508. *μὴν: μὰν
510. αὐτοσχεδίῃ: αὐτοσχεδίην V. cf. *M* 192, *P* 294, λ 536
512. στρεύϝεσθαι hic et μ 351 ἐν — *N* 603
514. = 500 516. Φωκήων: Ἀθηναίων V Λαο-
δάμαντα: Λαομέδοντα R 517. ἀϝλαὸν υἱόν 445
522. *Πανθόου: Πάνθου προμάχοισι: Τρώεσσι R
δαμῆναι: μιϝῆναι R 523. στῆθος — *N* 438
524. = 421 et *Z* 28 526. φέρτατος ἀνδρῶν: φέρτατον
υἱόν Palimps. Ven. alii 527. εἰδότε — *Λ* 710
528. = *N* 646 529. ἐϝγύθεν ὁρμηθεὶς *N* 562
531. ἤϝαϝεν: ἠϝάϝετ' V. cf. *B* 659 533. δηίων — *M* 57
534. περιττὸς ὁ στίχος. cf. *N* 440 535. ἱπ-
ποδασείης *N* 614 536. ἔϝχεϊ ὀξυόεντι *H* 11
538. φοίνικι φαεινός *H* 305 539. *εἷος: ἕως
ἔτι δ': καὶ Hoffmannus coll. *N* 609; Bentleius μένων δ' ἔτι
540. ἦλθ' ἐπαμύντωρ V. cf. *Ξ* 449 541. στῆ — λαθὼν
Λ 251 542. = *E* 661 543. πρόσσω ἱεμένη *N*
293: ἱεμένω R ἐλιάσθη 520 544. τεύχε' —
συλήσειν *Z* 28 546. ἐνένιπεν Palimps et Ven.: ἐνένι-
σπεν V, ἐνένιπτεν R 549—51. = *N* 174-6
551. omittit Palimps 552. ῥ': δ' Palimps ἔπος
— *Ξ* 297 555. περὶ Ptolemaeus: πέρι 556. ἀ-
ποσταδὸν 557. = *M* 172 et *N* 772-3 559. =
Λ 472 560. = *N* 44 561. ὦ — ἔστε *E* 529
αἰδῶ —] cf. *N* 121-2 562—4. = *E* 530-2
563. ἀνδρῶν Aristarchus, non δ' ἀνδρῶν

565. ἀλέξασθαι: ἀλεξέμεναι R 572. = N 239 et K 352 573–5. = Δ 496-8 577. νισσόμενον N 186 πολεμόνδε — Θ 313 578. = 524 et Ξ 519 ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ R 579. Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε N 550 κύων: λέων R 581. ὑπέλυσε — O 260 585. = E 571 586. *ἀλλ' ὅ γ' ἄρα τρέσε: ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε V, ἀλλὰ παρέτρεσε R 587. ἀμφὶ βόεσσιν: ἀμφί οἱ αὐτῷ Zenodotus 589 ἐπὶ — 590. = Θ 158-9 591. = Λ 595 592. δὲ: δ' αὖ R λείουσιν — H 256 593. = B 150 et Λ 5 594. ἔγειρε μένος μέγα 232 θέλγε M 255 596. τοὺς — 572 597. θεσπιδαὲς πῦρ M 177 598. Θέτιδος: Θέτιος R 599. μητιέτα Ζεύς 377

601. ἐκ —] cf. 69 ἔμελλε: μέλλε Aristarchus 602. ὀρέξαι: ὀρέξειν R 603. τὰ φρονέων K 491 νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν 259 604. = Ξ 375 606. ἐν: ἐνὶ R τάρφεσιν: ταρφέσιν Tyrannion 607. ἀφλοισμὸς: ἄφλοισμος idem *στόμ' ἐγίγνετο: στόμα γίγνετο 608. ἀμφὶ —] cf. N 805 609. σμερδαλέον: σμερδαλέα R μαρναμένοιο: μαινομένοιο schol. p. 566 b 51 610–4. ἀθετοῦνται. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ ἦσαν οἱ πέντε 613. ἐπώρνυε: ἐπήρτυε R 615. στίχας — M 47 618. *ἴσχον: ἴσχον. et 657. ἴσχε: ἴσχε 618. πυργηδὸν N 152 619. τὸ ἠλίβατος ψιλοῖ ἡ παράδοσις. cf. O 273 620. λιγέων — Ξ 17 621. τροφόεντα: τροφέοντα Ven. cum aliis οἱ μὲν "ἀκτῇ", οἱ δὲ "αὐτήν". 622. ἔν τισιν "ἐξ ἁλός, ὥς Δαναοί". cf. E 527 *οὐδὲ φέβοντο: οὐδ' ἐφέβοντο 624. ἐν: ἐνὶ R 625. ἀνεμοτρεφές hic et Λ 256. καὶ Σιμωνίδης "ἀνεμοτρεφέων πυλάων" εἴρηκεν 626. ἄχνῃ χωρὶς τοῦ ι Zenodotus. ἀρσενικῶς "δεινὸς ἀήτη" ἀλλ' οὐ "δεινή", ὡς "κλυτὸς Ἱπποδάμεια" (B 742) καὶ "κλυτὸς Ἀμφιτρίτη" (ε 422). ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες ποιοῦσι "δεινὸς ἀήτης". 627. ἐμβρέμεται 629. = I 8 631. εἱαμενῇ] δασυντέον. cf. Δ 483 633. φονῇσιν hic et K 521 635. *ὁμοῦ στιχάει: ὁμοστιχάει. βάρβαρόν φησιν εἶναι τὸ ὁμοστιχάει Διονύσιος. στιχάει habent Suidas et Hesychius. cf. Lobeck. Ῥηματ. p. 171, 178, 186. Σ 577 est ἅμ' ἐστιχόωντο, apud Theocritum 25 126 σύναμ' ἐστιχόωντο 637. θεσπεσίως καὶ Διὶ πατρί: χαλκοκορυστῇ R

47. λιτέσθαι: λίσσεσθαι Ptolemaeus 48. = Ο 184 50. ἦν: εἰ Aristarchus 51. = 37 52. = Ο 208 53. δή: τις Aristarchus 55. πάθον — Ν 670 57. κτεάτισσα Il. ἡ τετριμμένη ἀνάγνωσις προπαροξύνει τὸ εὔτειχεα, τοῦ λόγου ἀξιοῦντος παροξύνειν 58. ἐκ — Ι 344 χρείων — Ξ 41 59. ὡς εἴ — Ι 644 ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ καὶ τῇ Ῥιανοῦ μετανάστιν, καὶ ἀκούουσι τὴν Βρισηίδα 62. 281. 282. μηνιθμὸν 63. αὐτή — Ζ 328 66. εἰ: ἦ V 70. μέτωπον: μέτωπα schol. ad Ζ 10 72. χρείων — 58 73. ἤπια εἰδείη Δ 361 74. ἐν — 75. ἐγχείῃ Θ 111 75. Δαναῶν — 32 76. ὀπὸς: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων ἔπος ἔκλυον αὐδήσαντος Κ 47 77. Ἕκτορος — Ι 351 78. περιϝάγνυται οἳ — Β 149 80. ἀπὸ: ἄπο V. cf. 75 81. ἐπικρατέως 67 82. νῆας ἐνιπρήσωσι Θ 182. post hunc Barnesius (ex Diogenis Cynici apud Diogenem Laertium parodia) τοὺς ἄλλους ἐνάριζ', ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας 84. ἄρηαι: ἄροιο Eustathius 86. * ἀποδάσσωσιν: ἀπονάσσωσιν προτὶ R: ποτὶ 88. ἐριγδούποις — Ν 154 89—91. μή σύ γ' ἀγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηιοτῆτι Zenodotus 90. δέ με: δ' ἐμὲ V θήσεις: θείης R. cf. 83 91. πολέμῳ — Ν 250 92. προτὶ —: Ἴλιον αἰπὺ δίεσθαι Zenodotus 93—6. μή σ' ἀπομουνωθέντα λάβῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ Zenodotus. ὃν παρῳδεῖ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, ἀντὶ τοῦ λάβῃ δάκῃ λέγων 93. θεῶν — Ξ 333 94. ϝεκάϝεργος — Ο 253 95. Νικίας ὑφ' ἓν ἀνέγνω παλιντροπάασθαι, Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ διάλυσιν 97—100. ἀθετοῦνται 97. = Η 132 99. νῶιν: νῶι Heynius Hermannus Buttmannus. cf. ρ 354 ἐκδῦμεν Hermannus 100. λύοιμεν R: λύωμεν 101. = Ν 81 102. = Ο 727 104. δεινὴν Herodianus, σὺν τῷ ν περὶ κροτάφοισι] cf. Ο 608 105. βάλλετο: τύπτετο V 106. ἄμεινον καὶ φάλαρα γράφειν, ὡς τῶν παλαιῶν οἱ πλείους ἔκαμνεν: ἔκαμψεν R 107. σάκος αἰόλον Η 219 * οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐδύναντο 108. βελέεσσιν: τελέεσσιν R 109. ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι Ο 10 112. = Ξ 508 114. δόρυ

μείλινον Ε 694 117. κόλον 118. = Μ 185 et Ν 530 120. * μήδε' ἔκειρεν: μήδεα κεῖρεν Aristarchus. alii κείρει. cf. Ο 467 121. = Ξ 54 et Η 21 122. ἀκάματον πῦρ Ο 731 123. νηὶ θοῇ Λ 389 ἔστι μὲν ἐκ πλήρους λαβεῖν κατά, εἶτα σβεστή τὸ συμβαῖνον ἐπιθετικῶς· ἔστι δὲ καὶ κατὰ συναλοιφὴν ἀσβέστη, ὃ καὶ μᾶλλον 124. * πρυμνὴν: πρύμνην 125. 584. 839. ἱπποκέλευθε 127. ἰωήν: ἐρωήν Massiliensis et schol. p. 249 b 16 128. φυκτὰ Il. post 129. Μυρμιδόνων, ἥν πού τι φόως Δαναοῖσι (alii Τρώεσσι) γένηαι (39) R 130. = Λ 616 et Η 206 131—3. = Λ 17-9 133. ἔδυνε: ἔθηκε R 134. ποδώκεος Αἰακίδαο: κακῶν βελέων ἀλεωρήν V. cf. Β 860 135—6. = Γ 334-5 137—8. = Ο 480-1 137. ἰφθίμῳ —: ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον R ex Ε 743 ἐύτυκτον: εὔθηκτον R 139. = Γ 338 140. Ζηνόδοτος τοῦτον ἀθετήσας τοὺς ἑξῆς τέσσαρας οὐκ ἔγραφεν 141. βριθὺ μέγα στιβαρόν Θ 390 143. διχῶς, καὶ τάμε καὶ πόρε. cf. schol. p. 311 a 21 et Δ 219 144. ἐκ κορυφῆς: ἐν κορυφῇς V 145. * ζευγνῦμεν: ζευγνύμεν 146. Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα Ν 324 150. Ἅρπυια πόδαργος Zenodotus. et "Τιμογένης ἐν ταῖς παραφράσεσιν ἔδοξεν ὅτι κύριον ὄνομα Ἅρπυια, τὸ δὲ ποδάργη ἐπίθετον, πλανηθείς· τοὐναντίον γὰρ φαίνεται" Apollonius Sophista 151. Ὠκεανοῖο: Ἠριδανοῖο Eustathius 152. ἵη R: ἵει 156. πάντας: πάντῃ Zenodotus 158. ἔλαφον κεραὸν Ο 271 160. ἀγεληδὸν κρήνης μελανύδρου 3 161. λάψοντες: λάψαντες Zenodotus, λάπτοντες Hesychius et Etym. M. μέλαν ὕδωρ Β 825 163. περιστένεται 164. ἡγήτορες — Ξ 144 165. ποδώκεος — 134 166. ῥώοντ' Λ 50 167. ἵππους — Β 554 169. * δὲ: δ' ἄρ' 173. αἰολοθώρηξ Δ 489 174. διιπετέος —: ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς schol. p. 566 a 41 175. ὅν, χωρὶς τοῦ τ, Aristarchus et Aristophanes Ζηνόδοτος Κλεοδώρην φησίν, Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλούντων 178. ἀναφανδὸν * ἀπερείσι' ἔεδνα: ἀπερείσια ἕδνα 180. παρθένιος 181. κρατὺς: θρασὺς R 183. ἀθετεῖται· ᾐδέσθη γὰρ ἂν τὴν θεόν 185. ἀκάκητα Aristarchus. οἱ δὲ ἄλλοι ἀναλογίᾳ πειθόμενοι προπερισπῶσιν.

ἀϝλαὸν — O 517 187. μοϝοστόκος — Λ 270 188. προφόωσδε Zenodotus: Aristarchus et Aristophanes φώωσδε 189. κρατερὸν — H 38 190. * μυρί' ἔϝεδνα: μυρία ἕδνα 191. ἢϋ τρέφεν Hermann. ad Pindar. Ol. 5 37: εὖ ἔτρεφεν ἀτίταλλεν N 27 192. ἀμφαϝαπαζόμενος Il. * τ' ἐϝὸν: θ' ἑὸν 194. πᾶσι μετέπρεπε B 579 Μυρμιδόνεσσιν: ἡϝεμόνεσσιν R 196. ϝέρων ἱππηλάτα: Γερήνιος ἱππότα V 199. κρατερὸν — Λ 326

201. νηυσὶ θοῇσιν N 84 202. μ' ᾐτιάασθε: μητιάασθε Zenodotus 204. νηλεὲς 33 205. = B 236 et Γ 283 206. ἐπεὶ χόλος — Ξ 306 207. ταῦθ' ἅμ' ἀϝειρόμενοι Palimps cum Hermia Crateteo θάμ' ἐβάζετε: θαμὰ βάζετε Aristarchus 208. μέϝα ϝέρϝον H 440 ἕης 210. = O 667 211. ἄρθεν: ἄρθεν Aristarchus 214. ἀσπίδες — N 264 215—7. = N 131-3 215. κόρυθ' V 218. θωρήσσοντο V: θωρήσσεσθον. cf. N 301 219. ἕνα — O 710 220. πολεμιζέμεν: πολεμίζειν Ambros. 221. βῆ ῥ' ἴμεν M 299 222. καλῆς δαιδαλέης I 187 . Θέτις — I 410 223. ἄϝεσθαι: ἰόντι Zenodotus et Aristophanes 224. ἀνεμοσκεπέων post 226. nescio quis ἀλλ' αὐτὸς μόνος ἠδὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός 227. ὅτι Aristarchus: ὅτε. cf. N 319, Ξ 248 228. οὕτως Ἀρίσταρχος τό ῥα, διὰ τοῦ ἑνὸς ρ 229. * δ' ἔνιψ': δὲ νίψ'. Palimps δὲ νίζ' 230. ἀφύσσατο: ἀφύσσετο R 231. ἔπειτα στὰς: ἔπειτ' ἀνστὰς Palimps 232. Δωδωναῖε: φηϝωναῖε Zenodotus apud Stephanum Byzantium. alii βωδωναῖε Πελασϝικέ: πελαργικέ et πελαστικέ V 234. πολυπίδακος Zenodotus. cf. B 750 οἱ μὲν Σελλοὺς οἱ δὲ Ἑλλοὺς ἐξεδέξαντο 235. ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι 236—8. = Λ 453-5, ubi ἐμεῦ πάρος, non ἐμὸν ϝέπος 237. ἀθετεῖται· Ζηνόδοτος οὐδὲ ϝράφει 239. νηῶν — O 428 240. πολέσιν N 661 241. εὐρύοπα — O 724 243. ἐπίστηται: ἐπιστέαται Zenodotus, ἐπίσταιτο R 245. μετὰ μῶλον Ἄρηος H 147 247. θοὰς ἐπὶ νῆας Λ 569 ἵκοιτο: ἰκέσθω Palimps 248. ξὺν πᾶσι: ξύμπασι idem 249. = E 121 et O 599 251. νηῶν ἀπώσασθαι O 407 et 503 252. σόον: σάον V 254. κλισίην: κλισίηνδ'

R 256. Τρώων — Δ 65 258. ἔστιχον Ι 86 260. εἰνοδίοις ἐριδμαίνωσι: ἐριδμαίνουσι R ϝέθοντες Ι 536 261. ἀθετεῖται. ἠθέτει καὶ Ἀριστοφάνης ἔχοντας: ἔχοντες V. cf. Μ 167 262. ὁδίτης Π. 263. δ' omittit Palimps 264. κινήσει: κινήσει' R ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες 209 267. βοὴ — Ν 540 268. ἐκέκλετο — Ο 485 270. = Ο 734 272. Σέλευκος ἀθετεῖ 273—4. = Λ 411-2 275. = 210 276. ἀμφὶ — 277. = Β 333-4 278. Μενοιτίου — Μ 1 280. πᾶσιν ὀρίνθη θυμός Ε 29 281. ἐλπόμενοι: ἐλπόμεναι Zenodotus. alii ἐλπομένοις ποδώκεα — Ν 113 282. μηνιθμὸν ἀπορρῖψαι Ι 513 283. = Ξ 507 284. ἀκόντισε — Ο 573 285. = Ε 8 κλονέοντο: καὶ ἄριστοι R ex Ε 780 286. μεγαθύμου — Β 706 287. cf. Β 848-9. Μίμνερμος "Παίονας ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν ϝένος ἵππων" 288. *εὐρὺ ῥέοντος: εὐρυρέοντος 289. ὃ — κάππεσεν Ν 548 290. ἀμφιφόβηθεν Aristarchus: ἀμφεφόβηθεν 292. ὃς — Λ 746 293. *δὲ σβέσεν: δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον: ἀκάματον V 294. ἡμιδαὴς *δὲ φόβηθεν: δ' ἐφόβηθεν 295. θεσπεσίῳ ὁμάδῳ Ν 397 Δαναοὶ — 296. = Μ 470-1 298. στεροπηϝερέτα 299—300. = Θ 557-8

301. νηῶν: νηὸς R 303. Τρῶες — Ζ 73 304. προτροπάδην φοβέοντο: ἐφέβοντο R μελαινάων — Ε 700 305. ἕν ἐστι τὸ ἀνθίσταντο, οὐχὶ ἄντα ἐπίρρημα καὶ ἵσταντο, ὥς τινές. 306. = Ο 328 307. Μενοιτίου — 278 309. = Ο 742 et Ο 342 312. λῦσε — Ο 581 313. ἐφορμηθέντα: ὑφορμηθέντα Aristophanes. cf. Ν 545 315. 324. μυὼν 315. αἰχμῇ: ἀκμῇ et ὁρμῇ R 316. διεσχίσθη Π. τὸν — Ξ 519 319. ἤριπε δὲ Ε 58 322. ἔφθη ὀρεξάμενος 314 οὐδ' ἀφάμαρτεν Ξ 403 323. δουρὸς ἀκωκή Λ 253 324. ἄχρις Δ 522 325. = Ο 578 328. ἀκοντισταὶ hic et σ 261 329. ἀμαιμακέτην Ζ 179 332. κωπήεντι Ο 713 333. ὑπεθερμάνθη hic et Υ 476 τὸν — 334. = Ε 82-3 338. = Ν 614 καυλόν: καυλῷ R 341. παρηέρθη ὑπέλυντο — Ο 435 343—4. = Ε 46-7 et Ε 696 345. Ἐρύ-

μαντα: Ὀρύμαντα V. cf. 415 νηλέι χαλκῷ *N* 553
346. ἀντικρὺ ἐξεπέρησεν *N* 652 347. κέασσε: κέδασε V
351. ἄνδρα ϝέκαστος: ἄνδρας ἀρίστους V
354. ἀφραδίῃσι *E* 649 357. δυσκελάδου
λάθοντο — *O* 322 358. ἐφ' — *O* 458 362. μά-
χης — *Θ* 171 365. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι κατὰ δοτικὴν
ἦν λαίλαπι 366. = *Δ* 456 367. cf. *M* 225
368. ἔκφερον 383 et *E* 234 369. ὀρυκτὴ τά-
φρος *K* 198 ἔρυκεν: ἔερϝε Palimps 370. ϝε-
ρυσάρματες *O* 354 371. ἄξαντ' — ῥυμῷ *Z* 40
372. σφεδανὸν — *Δ* 165 373. ἰαχῇ — 366
374. ἄελλα: ἀέλλῃ Venetus cum compluribus 375. ὑπὸ:
ὑπαὶ apud Cramer. Ox. 1 p. 418 24. ita Palimps μώ-
νυχες — *Δ* 708 376. προτὶ — *Ξ* 146 νεῶν
—: ἑλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν V ex *M* 74 379. ἀνε-
κυμβαλίαζον: ἀνακυμβαλίαζον Aristarchus, ἀνεκυμβαχίαζον
Hesychius et Eustathius 380. ἄρα: ἀνὰ R
381. omittit Venetus 382. πρόσσω ἱέμενοι *O* 543
384. βέβριθε: βέβρυχε R 385. ἤματ' ὀπωρινῷ: ἤματι
χειμερίῳ R 386. ῥ': τ' R. omittit Palimps
κοτεσσάμενος *E* 177 387. σκολιὰς 390. κλι-
τῦς: κλιτὺς Herodianus, non constans sibi 392. ἐπὶ κάρ
ϝέρϝ' ἀνθρώπων] ἀνδρῶν πίονα ϝέρϝα *M* 283
393. Τρῷαι: Τρωαὶ 394. ἐπέκερσε: ἐπέκυρσε R. πρώ-
ταις ἐνέκερσε φάλαϝξι Palimps 396. ἐπιβαινέμεν: ἐπι-
βαίνειν R 397. τείχεος — *M* 388 398. ἀπετί-
νυτο: ἀπετίννυτο R 399. Πρόνοον πρῶτον. πρῶτον
Πρόνοον δουρὶ φαεινῷ: ποιμένα λαῶν V
= 312 401. δούπησεν δὲ πεσὼν *O* 578
403. ἐκ — φρένας *N* 394 408. καὶ: ἐνὶ schol. ad *Ω* 81
410. λίπε θυμὸς *Δ* 470 411. Ἐρύλαον Hey-
nius: Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον: ἐπεσσύμενος V
413. ὅ — 310 414. θυμοραϊστής: θυμορραίστης Glau-
cus. cf. 591 μιν: οἱ schol. p. 140 b 50 415. Ἐ-
ρύμαντα 345 εἰς διαστολὴν τὸ κύριον (Ἀμφοτερόν)
ὀξυτόνως ἀνέϝνω ὁ Ἀρίσταρχος ὡς Δεξιτερόν· καὶ ἐπείσθησαν
οἱ ϝραμματικοί 416. Πύριν: Πύρην et Πύρον R
418. = *M* 194 419. ἀμιτροχίτωνας 420. δα-
μέντας: θανόντας R 421. = *M* 408 καθα-
πτόμενος *O* 127 422. θοοὶ ἔστε: θοοί ἐστε; Buttmann.

Lex. 74 4 423. ὄφρα — Κ 425 424—5. = Ε 175-6 426. = Δ 419 428. ϝαμψώνυχες Il. 430. ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου κεκληϝῶτες. οὕτως καὶ αἱ πλείους· οὐ ϝὰρ ἀναϝκαῖον τὸ Αἰολικὸν (κεκλήϝοντες) μέτρου μὴ ἐπειϝοντος ἐπ' — Ξ 401 431—61. παρὰ Ζηνοδότῳ οὐκ ἦν ὁ διάλοϝος τῆς Ἥρας καὶ τοῦ Διός. cf. Ρ 151, 153, 163 431. τοὺς — ἐλέησε Ο 12 Κρόνου — Μ 450: πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε R. cf. 458 433. φίλτατον — Ο 111 434. = 420 435. φρεσὶν — Κ 4 436. μάχης δακρυοέσσης Ν 765 439. = Ο 92 440. = Ξ 330 441. πεπρωμένον — Ο 209 442. δυσϝηχέος Ν 535 443. = Δ 29 444. = Ι 611 445. οὕτως Ἀρίσταρχος μονοσυλλάβως, ζών· ἄλλοι δὲ ζωόν. cf. Ε 887 ϝόνδε δόμονδε Il. 447. ϝὸν φίλον υἱὸν Ε 314 κρατερῆς — Ξ 448 448. ϝάστυ μέϝα Πριάμοιο Ι 278 449. τοῖσιν κότον αἰνὸν Θ 449 450. φίλος Aristarchus, non φίλον ὀλοφύρεται ἦτορ] cf. Θ 202 451. ἐνὶ — 447 452. = 420 et 434 453. ἐπεὶ: ἐπὴν V λίπῃ αἰών Ε 685 454. ϝήδυμον — Ξ 354 455. Λυκίης εὐρείης Ζ 188 ἵκωνται: ἵκοιτο V 456. ταρχύσωσι R cum Stobaeo, qui ὄφρα ἑ. cf. Η 85 κασίϝνητοί — Ζ 239 457. στήλῃ] cf. Δ 371, Ρ 434 τὸ ϝὰρ — Ι 422 458. = Δ 68 459. ψιάδας 461. ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι Ζ 315 τηλόθι πάτρης Δ 30 462. = Ν 604 463. Θρασύδημον: Θρασύβουλον V, Θρασύμηλον vel Θρασυμήδην R 464. ἠὺς θεράπων Ν 246 465. νείαιραν Ε 539 λῦσε = 400 466. αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε Ο 521 δουρὶ φαεινῷ Ο 573 467. οἱ ὑπομνηματισταὶ δεύτερον διὰ τοῦ ν. cf. 402 ἐν τῇ Φιλήμονος "ἤλασε" ϝράφει Ἀρίσταρχος "ὃ δὲ Πήδασον, ἀϝλαὸν ἵππον, τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤϝαϝ' Ἀχιλλεύς, ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν, τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον". cf. 153-4 468. *δὲ βράχε: δ' ἔβραχε θυμὸν ἀϊσθων hic et Υ 403 469. μακών Il. 470. κρίκε: κρίϝε et τρίϝε V ζυϝόν: ζυϝός R. ξύλον ap. Cramer. Ox. 1 p. 268 7 471. *ξύϝχυτ': σύϝχυτ' κεῖτο παρήορος Η 156 472. εὕρετο: εὕρατο R 473—4. cf. Θ 87-8 474. ἐμάτησε] cf.

Ε 233 475. *ῥυτῆρσι*: *ῥυτῆρι* V 476. *ἐρίδος* — *Η* 301 477. = 466 478—81. = *Ε* 16-9 482—6. = *Ν* 389-93 483. *τ'* omittit R *οὐρεσιτέκτονες*, *συνθέτως*, Nicias 486. *βεβρυχώς*: *βεβρυκώς* V 488. *ἐν*: *ἐπ'* V 491. *φίλον* — *Κ* 522 492. *ἄμεινον γράφειν* "*πάρος πολεμιστὰ*" *νῦν σε* — *Ν* 463 493. = *Ε* 602 494. *κακός*: *θρασύς* V 496. *πάντῃ*: *πάντας* R. cf. *Κ* 167 497. *περιμάρναο ὑφ' ἓν Ἀρίσταρχος* 499. *κέ μ'*: *κεν* V *Ἀχαιοί* — 500. = *Ο* 427-8 502. *τέλος* — *Ε* 553 503. *ὃ* — *Ν* 618 504. *ἕποντο*: *ἔχοντο* Aristarchus 505. *τε* omittunt schol. p. 375 b 21 506. *φυσιόωντες* hic et *Δ* 227 507. *λίπον* Zenodotus, non *λίπεν* i. e. *ἐλείφθησαν*. *λίπον ἅρμα ϝάνακτες* Jortinus 510. *δ' ἑλὼν*: *λαβὼν* R *αὐτόν*: *αὐτῶς* R 512. *τείχεος ὑψηλοῖο* 397 *ἀρὴν* — *Μ* 334 513. *εὐχόμενος*: *εὐξάμενος* R *ἑκηβόλῳ* — *Α* 438. sed R *ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα* 514. *Λυκίης* — 437 515. *παντὸς* Zenodotus, alii *πάντοθι* 516. *ἐμὲ* — *Ο* 245 518. *ὀξείης ὀδύνῃσιν* *Λ* 268 519. *βαρύθει* 521. *δ' ὤριστος*: *δ' ὥριστος*, R *δ' ὃς ἄριστος* 522. *οὗ παιδὸς* Aristarchus (cf. schol. ad *Σ* 171): alii *ᾧ παιδὶ* 523. *με* Bentleius: *μοι* *ἕλκος*: *ἄλγος* R *ἄκεσσαι*: *ἀκέσσαι* Aristarchus teste schol. Vict. 526. *νέκυι κατατεθνηῶτι*: *νέκυν κατατεθνηῶτα* R 527. = *Δ* 457 529. *ἔμβαλε θυμῷ* *Ν* 82 530. *ἔγνω* — *φρεσί* *Θ* 446 531. *ἤκουσεν εὐξαμένοιο* *Δ* 381 532—3. = 495-6 534. *μακρὰ* — *Ο* 676 535. *καὶ* — *Ν* 490 536. *βῆ δὲ μετ'* *Ν* 469 *Ἕκτορα* — *Ο* 221 537. = *Ξ* 356 539. *τῆλε* — *Λ* 817 540. *ἐπαμῦναι* R 541. *Λυκίων* — 490 542. *εἴρυτο* Aristarchus, *εἰρῦτο* Tyrannion *δίκῃσι* —] *Αἰσχύλος* "*ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη, ποία ξυνωρὶς τῶνδε καρτερωτέρα;*" 543. *χάλκεος* — *Η* 146 547. *ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν* *Ξ* 57 548. **κατ' ἄκρηθεν*: *κατὰ κρῆθεν* Aristarchus. cf. *κατ' ἄκρης* *Ο* 557 et 653, *Χ* 411 549. *ἄσχετον*, *οὐκ ἐπιεικτόν* *Ε* 892 551. *ἀριστεύεσκε* — 292 552. *βὰν* — *λελιημένοι* *Μ* 106 554. *Μενοιτιάδεω*: *Μενοιτιάδαο* R *λάσιον κῆρ* *Β* 851 555. = *Ν* 46 556. *φί-*

λον: μένος V 558. κεῖται ἀνὴρ ὃς Ε 467 ἐσ-ήλατο Aristarchus, ἐσῆλατο Lysanias προσνέμων τὸ σ τῷ η· σάλασθαι ϝάρ φησι σημαίνειν τὸ ἀποσπᾶν καὶ σαλεύειν 559. εἰ: εὖ Rhianus. cf. Ο 571 561. νηλέι — 345 562. = Ο 565 563. ἀμφοτέρωθεν — Μ 415 565. ἀμφὶ — 526 566. = Ξ 401 et Ε 838 567. cf. Ε 506-7 569. ϝελίκωπας — Δ 369 574. Θέτιν — 222 575. ῥηξήνορι 146 576. Ἴλιον εἰς εὔπωλον Ε 551 577. φαίδιμος — Ο 231 578—80. = 412-4 581. = Μ 392 583. κολοι-ούς et ψῆρας hic et Ρ 755 584. Πατρόκλεες — 126 586. καί ῥ' ἔβαλε Ο 445 587. τένοντας: τέ-νοντε R 588. = Δ 505 590. ἀφέῃ: προέῃ R 593. Λυκίων — 541 595. φίλον υἱόν 586 ϝοικία — Ν 664 596. μετέπρεπε — 194 597. στῆθος — Ο 523 598. ὅτε — Ε 65 599. δούπησεν δὲ πεσών 401 πυκινὸν: δεινὸν V ἄχος ἔλλαβε Ξ 475 602. μένος — Ε 506 603. Τρώων — Θ 256 604. θρα-σὺν: φίλον V 605. ἐτέτυκτο — Ε 78 606—7. = Ν 671-2 607. ἔν τισιν ἐπεφέρετο "Μηριόνης δ' ἀνέ-παλτο, φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη" 608. δόρυ χάλκεον 346 609. ὑπασπίδια — Ν 807 610. = Ν 503 612. ἐνισκίμφθη: ἐνισκήφθη schol. p. 140 b 15 ἐπὶ — Ν 443 613. ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀρισταρχου οὐκ ἐφέρετο καθάπαξ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὀβελὸς αὐτῷ παρέκειτο ἀφίῃ R: ἀφίει 614—5. = Ν 504-5. omit-tit Venetus cum aliis 616. θυμὸν ἐχώσατο Ο 155 φώνησέν τε Ν 373 618. περ: ϝε R 619. = Ν 254 620. καὶ — Ε 625 623. ὀξέι χαλκῷ Ο 433 625. = Δ 445 δοίης: δῴης V 626. Μενοιτίου — 307 628. τοι: τι R *ὀνειδείοισι ϝέπεσσιν: ὀνειδείοις ἐπέεσσι. cf. Β 277 629. καθέξει: καλύψει R. cf. Σ 332 631. τι: τοι R *ὀφελλέμεν: ὀφέλλειν 632. = Ο 559 633. ὀρυμαϝδὸς — Θ 63 ὀρώρῃ: ὀρώρει Aristarchus; alii ὄρωρεν 634. οὔρεος ἐν βήσσῃς Ξ 397 ἀκουή Il.: αὐτή Aristophanes 635. εὐρυοδείης Il. 636. ῥινοῦ: ῥινῶν V ἄμεινον εἶχε, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, εἰ ἐϝέϝραπτο "βοῶν εὐποιητάων", ἔξω τοῦ τέ συνδέσμου, ἵνα ᾖ ῥινὸς βοῶν.

cf. *M* 263, *N* 406 637. = *Ξ* 26 638. *Σαρπη-δόνα δῖον: Σαρπηδόνι δίῳ* Aristarchus, ut *φράδμων* sit *ὁ γνώριμος καὶ συνήθης* 639. *αἵματι* — *O* 118 642. *βρομέωσι* *περιγλαγέας: πολυγλαγέας* Apollonius Sophista, *ἐυγλαγέας* Athenaeus 643. = *B* 471 645. cf. *N* 3 *κρατερῆς ὑσμίνης* 567, 648 649. *ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι E* 629 *φαίδιμος* — 588 650. *χαλκῷ δηώσῃ Θ* 534 *ἀπ' ὤμων τεύχε' O* 524 651. *πόνον αἰπὺν Λ* 601 652. = *Ξ* 23 653. *ἠὺς θεράπων* 464 654. *καὶ* — 536 656. *ἀνάλκιδα θυμὸν* 355 *θυμὸν ἐνῆκεν: φύζαν ἐνῶρσεν* R. cf. *O* 62 657. **φύγαδε τράπε: φύγαδ' ἔτραπε*. cf. *Θ* 257 659. *ἀλλὰ φόβηθεν* R: *ἀλλ' ἐφόβηθεν* 660. *βεβλαμμένον: δεδαϊγμένον* V (cf. *P* 535), *βεβλημένον* R (cf. 481) 661. **ἀγύρι: ἀγύρει* *ἐπ': ἅμ'* R 663. *ἀπ' ὤμοιιν* 560 664. *μαρμαίροντα N* 22 *κοίλας* — *K* 525 665. *Μενοιτίου* — 626 666. *καὶ τότ' ἄρ' ἐξ Ἴδης προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν* Zenodotus *προσέφη* — *Ξ* 341 667. *κελαινεφὲς αἷμα Ξ* 437 668. *Σαρπηδόνα: Σαρπηδόνι* Aristarchus. *μή ποτε δὲ Ζηνόδοτος ὀρθῶς ἠθέτηκε τούτους· παράλογον γὰρ τὸν ἀπενθῆ τοιαῦτα διακονεῖσθαι* 669. *ἀποπρὸ: ἄπο πρὸ* Ascalonita, *ἀπὸ πρὸ* Philoxenus. cf. *H* 334 672 et 682. *οἵ ῥα: τοί ῥα* R 673. *θήσουσιν Λυκίης* V. cf. 514 674—5. = 456-7 *ταρχύσουσι: ταρχύσωσι* schol. p. 430 a 27 676—7. = *O* 236-7 et *Π* 256 677. *Ζηνόδοτος καὶ τοῦτον περιῄρηκεν.* 679—83. = 669-73 686. *Πηληιάδαο φύλαξεν: Πηληιάδεω ἐφύλαξεν* R 687. *κῆρα μέλανος θανάτοιο Λ* 332 688. *κρείσσω* V *ἀνδρῶν: ἀνδρός* V cum Palimps et Ven. 689—90. omittit Venetus. cf. *P* 176 690. *αὐτὸς: αὖτις* Bentleius *ἐποτρύνει μαχέσασθαι: ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι* R 691. *ἀνῆκεν: ἐνῆκεν* R 692. = *E* 703 694. *Αὐτόνοον καὶ Ἔχεκλον: Ἀντίνοον καὶ Ὀπίτην* V 697. *ἕλεν: ἕλες* Zenodotus 699. *ὑπὸ* — *Λ* 180 700. *ἐυδμήτου* — *M* 154 702. *ἐπ': ὑπ'* Eustathius *τείχεος* — 512 703. *ἀπεστυφέλιξεν* hic et *Σ* 158 704. *χείρεσσ': χείρεσιν* R *φαεινὴν ἀσπίδα E* 437 705— *δεινὰ δ' ὁμοκλήσας* 706. = *E* 438-9 706. *προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.* cf. 537 707. *χάζεο:*

φράζεο R. cf. Ε 440 πω Aristarchus: alii τοι
708. πέρθαι: πέρσαι R Τρώων — Η 343 709. ὅς — Η 114 710—1. = Ε 443-4. unde τυτθὸν Zenodotus 711. ἀλευάμενος: ἀλευόμενος R 712. Σκαιῇσι πύλῃς Γ 149 ἔχε — Λ 513 713. δίζε
717. Ἕκτορος — Η 38 719. Φρυϝίῃ: Φρυϝίην R
720. τῷ μιν ἐϝεισάμενος Β 22 προσέφη —: προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων R 721. οὐδέ τι — Κ 479 722. * εἴθ': αἴθ' 723. πολέμου — Ν 776 724. ἔφεπε — Ε 329 725. = Η 81
726. = Ν 239 727. Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσεν Θ 318 730. = Ο 327 732. ἔφεπε: ἔπεχε V. cf. 724 733. ἄλτο χαμᾶζε 426 735. μάρμαρον ὀκριόεντα Μ 380 ὀκριόενθ' ὅν Bentleius: ὀκριόεντα τόν 736. ἐρεισάμενος Μ 457 737. ἀλίωσε ll. 739. = Θ 121 et Λ 95 742. ὃ δ' — 743. = Μ 385-6 744. ἐπικερτομέων hic et Ω 649
745. ὡς: ὣς et ὃς R 746. πόντῳ ἰχθυόεντι Ι 4
747. τήθεα 748. νηὸς ἀποθρῴσκων Β 702 δυσπέμφελοι εἶεν Zenodotus. καὶ Ἡσίοδος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τέταχε· "καὶ τοῖς οἳ ϝλαυκὴν δυσπέμφελον ἐρϝάζονται" (Th. 440) 749. ὡς: ὃς R 752. σταθμοὺς κεραΐζων Ε 557 753. ἐϝή τε μιν ὤλεσεν ἀλκή] cf. Μ 46 ἀϝηνορίῃ δέ μιν ἔκτα 754. * Πατρόκλεες ἆλσο: Πατρόκλεις ἆλσο 755. ἑτέρωθεν — 733 756. δηρινθήτην: δηριθήτην Eustathius 758. μέϝα φρονέοντε Λ 325 759. μήστωρες ἀυτῆς Δ 328 761. = Ν 501 762. = Ο 716 οὐκὶ: οὐχὶ. R οὔτι
764. = Ξ 448 765. Εὖρός τε Νότος τε Β 145 ἀλλήλοισιν schol. Ξ 394*) 766. = οὔρεος ἐν βήσσῃς 634 βαθέην: ζαθέην R 767. τανύφλοιον κράνειαν hic et κ 242 768. τανυήκεας: ταναήκεας R 769. ϝηχῇ θεσπεσίῃ Ο 590
770—1. = Λ 70-1 772. * δοῦρα πεπήϝειν: δοῦρ' ἐπεπήϝει 774. ἐστυφέλιξαν Aristarchus: ἐστυφέλιξεν
775. δ' ἐν Aristarchus: alii δὲ 777—8. = Λ 84-5
779. μετενίσσετο βουλυτόνδε hic et ι 58 782. ἀπ' — 650 783. δὲ: δ' ἐν R ἐνόρουσεν: ἐπόρουσεν R 784. = Ε 436 et Ν 528 ἐνόρουσε: ἐπόρουσε R
785. σμερδαλέα ϝιάχων Θ 321 786. = 705

175-6 65. τ' addidit Hermannus coll. 110 et 658 66. ἰύζουσιν] ο 162 ἰύζοντες 67. δριμὺς χόλος Eustathius. cf. *H* 479 68. θυμὸς — *K* 232 69. Μενελάου — *N* 606 70. φέροι: φέρεν R 72. θοῦ — *N* 328 73. ἀνέρι ϝεισάμενος *Π* 716 Μέντῃ Πείρῳ V 74. = *Π* 6 75. ἀκίχητα 76—8. = *K* 402-4 79. Μενέλαος — *Δ* 115 81. ἔπαυσε — *O* 250 82. = *Π* 726 83. = ϑ 316 84. αὐτίκα — *Ξ* 154 86. ἔρρει: ἔρρεε Eustathius cf. *Δ* 110 κατ' — *Ξ* 518 87. = 3 88. ὀξέα κεκληϝώς *B* 222 φλογὶ εἴκελος *N* 688 89. υἷα λάθ' Barnesius: ceteri υἱὸν λάθεν. quod tenebat Bentleius reposito ἀσπέτῳ pro ἀσβέστῳ 90. = *Δ* 403 91. ὤ μοι ἐγών *Π* 433 95. περιστείωσι Cramer. Ox. I p. 202 24 et Venetus, περιστήωσι Aristarchus 96. κορυθαίολος — *M* 230 97. = *Δ* 407

100. = 93. 103. ἰόντες: ἰόντε Zenodotus ἐπιμνησαίμεθα: ἐπιμνησώμεθα R 104. πρὸς δαίμονα 98 106—7. = *Δ* 411-2 108. = *Δ* 461 et *P* 13 109. ἐντροπαλιζόμενος *Δ* 547 λῖς ἠυγένειος *O* 275 110. κύνες τε καὶ ἄνδρες *Δ* 549 δίωνται: δίενται V. cf. *M* 304 112. παχνοῦται ἀπὸ μεσσαύλοιο *Δ* 548 114. = *O* 591 115. = *Δ* 200 et *Δ* 591 116. μάχης ἐπ' ἀριστερὰ *N* 765 117. = *N* 767 119. = *Ξ* 354 et *O* 398 121. αἴ κε … αἴ 87 123. = *Ξ* 458-9 124. βῆ δὲ διὰ προμάχων 87 125. κλυτὰ — *Δ* 334 128. = *Δ* 485 130. ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε *Δ* 399 *δίδω: δίδου 132. = *Θ* 331 134—6. παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἐν τῇ Χίᾳ οὐκ ἦσαν οἱ τρεῖς στίχοι 134. συναντήσωνται: συναντήσονται R. malim συναντήσωσιν coll. *K* 183 135. ἐπακτῆρες hic et τ 438 σθένεϊ βλεμεαίνει 22 136. ἐπισκύνιον 138. ἀρηίφιλος — 1 140. = *H* 13 141. = *B* 245 142. ϝεῖδος ἄριστε *Γ* 39 143. φύξηλιν 144. σαώσεις Aristarchus: alii σαώσῃς 145. λαοῖς οἳ Hoffmannus coll. ϑ 495: λαοῖσι τοὶ τοὶ — *Z* 493 147—8. ἐπεὶ = *I* 316-7 148. ἐπ': μετ' R νωλεμὲς αἰεὶ *I* 317 149. ὅμιλον: ὁμίλου Zenodotus 151. Ἀργείοισιν: οἰωνοῖσιν R ex ϝ 271 ϝέλωρ — *E* 488 152. ὄφε-

λος *N* 236 153. ζωὸς ἐὼν = *B* 699 κύνας: κύον Zenodotus 155. ἴμεν: ἴω V αἰπὺς ὄλεθρος *Ξ* 99 158. ἀνδράσι δυσμενέεσσι *E* 488 δῆριν hic et ω 515 ἔθεντο: ἔχουσιν R ex ω 160. ϝάστυ — *H* 296 161. χάρμης χάρμῃ R 164. ὅς — 165. = *Π* 271-2 166. Αἴαντος μεϝαλήτορος *O* 674 169. = *M* 230 171. ὢ πέπον Zenodotus: ὢ πόποι 172. = *B* 841. μεμείωκε τὴν ἔμφασιν, καὶ τὰ τοιαῦτα εἴωθεν ἀθετεῖν ὁ Ἀρίσταρχος 173. σευ: σε Zenodotus. cf. *Ξ* 95 174. με φῇς Alexion, μ' ἔφης Ascalonita Αἴαντα πελώριον *H* 211 175. οὔ τοι: οὔτι Cramer. Ox. 1 p. 382 19 176—8. = *Π* 688-90 176. τε: ϝε Barnesius αἰϝιόχοιο: ἠέ περ ἀνδρός V 178. ὁτὲ: τότε Aristophanes 179. ἀλλ' — ἵστασο *Δ* 314 180. ὡς — *I* 41 181. μάλα: μέϝα R 183. = *Θ* 184 184—5. = *O* 486-7 186. ἀμύμονος: ἀμύμονα R. cf. *Π* 854 188. = *Z* 369 190. ποσὶ κραιπνοῖσι *Z* 505 191. Πηλεΐωνος: Πηλείδαο V. cf. 208 192. πολυδάκρυος Bentleius: πολυδακρύτου. cf. 544 193. προτὶ — *N* 657 194. Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν *Π* 835 τεύχε' ἔδυνεν R: τεύχεα δῦνεν 195. θεοὶ — *Δ* 570 197. ϝηράς 198. νεφεληϝερέτα Ζεύς *Π* 666 199. Πηλεΐδαο —: λαμπόμενον μεϝαθύμου Πηλείωνος R; cf. 214 201. τοι — *K* 383 202. εἰσι Aristarchus, non ἐστι ἄμβροτα — 194 203. ἀνδρὸς ἀριστῆος *O* 489 τόν — *O* 183 205. οὐ κατὰ κόσμον *M* 85 ἀπὸ — *E* 7 206. εἷλεν: εἷλες R μέϝα — *Λ* 753 209. = *Λ* 528 210. ἥρμοσε *Γ* 333 211. πλῆσθεν: πλῆθε R 214. μεϝαθύμῳ Πηλείωνι Aristarchus, Πηληιάδεω Ἀχιλῆος Zenodotus 217. Ἱππόθοον: Ἱππόνοον R 218. Φόρκυν τε: Φόρκυνα V. cf. 312 Χρομίον — *B* 858 219. = *N* 480 223. Τρώων — *Z* 95 224. ὑπ': ἀπ' R 225. τὰ φρονέων *O* 603 227. ἢ ἀπολέσθω —] cf. *O* 502 228. ϝοαριστύς *N* 291 230. Τρῶας ἱπποδάμους *Δ* 80 231. τῷ Aristarchus, non τῶν 233. ἰθὺς Δαναῶν *Π* 552 βρίσαντες] cf. *M* 346 et 359 234. ἔλπετο Aristarchus, ἤθελε Aristophanes. cf. *O* 288 236. θυμὸν ἀπηύρα *Π* 828 237. βοὴν — *N* 581

238. *ὦ — Μενέλαε Ζ* 55 *διοτρεφές* 34 240. *πε-
ριδείδια: πέρι δείδια* Aristarchus 241. *χορέει: χορέαι*
R. cf. *N* 831 244. *ἀναφαίνεται Λ* 174 246. =
Π 458 et *P* 237 247. = *N* 149 248. = *Λ* 58
249. *Ἀτρεΐδης — Η* 470 250. *δ ή μ ι α* R
ϝέκαστος: ἕκαστα V, *ἕκαστοι* R 251. *λαῶν* R
252. = *Μ* 410 et *K* 38 253. *πολέμοιο — Ν* 73
255. *κυσὶν — Ν* 233 256. *Ὀιλῆος — Ξ* 52
257. *ἀντίος — Ο* 584 258—9. = *Θ* 263-4
260—1. *ἠθέτηκε Ζηνόδοτος* 260. *κεν ϝῇσιν φρεσίν: ἂν ᾖσιν
ἐνὶ φρεσὶν* V *οὔνομα ϝείποι*·Hoffmannus coll. *Γ* 235,
194: *οὐνόματ᾽ εἴποι* 262. = *N* 136 263. *δι-
πετέος: διειπετέος* Zenodorus (*τοῦ διαυϝοῦς*) 264. *βε-
βρύχῃ* Aristophanns: *βέβρυχεν* 266. *Τρῶες ϝιαχῇ ἴσαν: Τρώ-
ων ἰαχὴ ϝένετ᾽* R 267. *ἕνα — Π* 219 268. *φραχθέν-
τες: ἀρθέντες* Zenodotus. cf. *Π* 211, *φ* 45 269. *πολλήν:
πουλύν* Eustathius. cf. *E* 776, *Θ* 50 270. *ἔχθαιρε* Aristar-
chus: *ἤχθηρε* 271. *ζωὸς ἐὼν I* 53 272. *κῦρμα — E*
488 273. *Τρῳῇσιν: Τρῳῇσιν* *ἑταίρους: Ἀχαι-
ούς* V 274. = *Π* 569 276. *Τρῶες ὑπέρθυμοι*
Λ 564 277—577. a manu recentiore habet Venetus
280. = *B* 674 281. *ἴθυσεν — προμάχων Π* 582
284. *φαίδιμος Αἴας Ο* 419 285. *ῥεῖα μετεισάμενος N*
90 287. *κῦδος — Π* 88 288. *φαίδιμος — Z*
144 289. *ποδὸς — N* 383 290. *τένοντας: τέ-
νοντε* R 291—2. = *Ο* 449-50 292. *ἱεμένων: ἱε-
μένῳ* V, *ἱέμενος* R 293. *υἱὸς Τελαμῶνος* 284
ἐπαΐξας — 294. = *M* 191-2 294. *κυνέης — M* 183
295. cf. *N* 441 296. *χειρὶ παχείῃ Ξ* 385
298. *τοῦ δ᾽ αὖθι λύθη μένος Θ* 315 299. *μεϝαλήτορος*
Π 257 *ἧκε χαμᾶζε M* 205
300. *πέσε — Π* 579 301. *Λαρίσης ἐριβώλακος B* 841
301—3. = *Δ* 477-9 302. *θρέπτρα: θρεπτὰ* V
304. *αὖτ᾽: ἄντ᾽* R *ἀκόντισε — Π* 284 305. =
N 184 306. *Σχεδίον*] cf. *O* 515 *μεϝαθύμου:
μεϝάθυμον* R. cf. *B* 518 307. *Φωκήων: Φωκείων* Apion
apud Eustathium 310. *αἰχμὴ χαλκείη Π* 118
311. = 50 313. *μέσην — Δ* 531 314—5. = *N*
507-8 316—7. = *Δ* 505-6 317. *ϝερύσαντο: ἐρύ-
οντο* R 318. *Φόρκυν θ᾽: Φόρκυν᾽*. cf. ad 218

319—20. = *Z* 73-4 322. 329. **κάρτει: κάρτεϊ* 322. *αὐτὸς: αὖτις* Bentleius 324. cf. *H* 384 325. *μήδεα ϝειδὼς H* 278 326. = *Π* 720 *Διὸς υἱὸς: ἑκάεϱϝος* R 328. *Ϝίλιον αἰπεινήν O* 558 329. *κάρτει τε σθένεϊ τε O* 108. cf. 322 330. **πλήθει: πλήθεϊ ὑπερδέα* 331. *βούλεται νίκην H* 21 333. **δὲ ϝεκηβόλον: δ' ἑκατηβόλον* 334. *Ἕκτορα: Ἕκτορι* R 335. = *M* 61 336—7. *ἀρηιφίλων* = 319-20 339. = *Θ* 22 et *M* 180 340. *ἰθὺς Δαναῶν* 233 343. = *Λ* 214 344. *Λειώκριτον: Λειόκριτον οὔτασε* — *Ξ* 476 345. *ἐσθλὸν* — *E* 469 346. *Λυκομήδης: Μενέλαος* R ex *E* 561 347. = *E* 611 348—9. = *N* 411-2 348. *Ἀπισάονα: Ἀμυθάονα* R 350. *ἐριβώλακος* — *E* 44 351. *μετ' Ἀστεροπαῖον: μετὰ στεροπαῖον* R *ἀριστεύεσκε* — *Π* 551 352. = 346 353. *ἴθυσεν δὲ* 281 354. *ἔτι: ἄρ' ἔτ'* Bentleius 358. *ἔξοχον* — *I* 641 359. 510. *βεβάμεν* 359. *δὲ: τε* Etym. M. 360. *Αἴας πελώριος* 174 351. *τοὶ: οἱ* Apollonius Sophista *ἀϝχιστῖνοι E* 141 363. **ϝε μάχοντο: ϝ' ἐμάχοντο* 365. cf. *Γ* 9 *φόνον: πόνον* V 366. *ὥς — πυρός N* 673 367. *σόον: σῶν* R 368. *ἐπὶ τόσσον* Zenodotus, *μάχῃ ἔνι* Aristophanes, *μάχης ὅσσον τ' ἐπ' ἄριστοι* Lachmannus 370. *Τρῶες* — *H* 67 373. *μεταπανόμενοι* **δὲ μάχοντο: δ' ἐμάχοντο* 374. *βέλεα* — *O* 590. cf. *Z* 226 377. *πεπύσθην: πυθέσθην* R 379. *θανόντος: πεσόντος* R 381. *ἐπιοσσομένω* 383. = *B* 589 et *Π* 304 384. *μέϝα* — *O* 400 385. *νωλεμὲς αἰεί* 148 387. *παλάσσετο Z* 268 *μαρναμένοιιν: μαρναμένοισιν* R 388. = *Π* 165 389. *ταύροιο βοὸς B* 480-1 392. *κυκλόσ': κύκλῳ* Zenodotus *ἰκμὰς* 394. *ἔνθα καὶ ἔνθα O* 345 *ὀλίϝῃ* — *M* 423 395. *μάλα* — 234 *ϝάρ: δέ* R 397. *νῆας ἐπὶ ϝλαφυράς Π* 840 *ἐπὶ: ἀνὰ* R 398. cf. *N* 127-8 399. *χόλος ἵκοι I* 525 402. **ϝήδη: ᾔδεε* 403. *ῥ'* addiderunt R; cf. *Ξ* 30 404—25. *Ζενόδοτος οὐ ϝράφει. Ἀρίσταρχος μόνον ἀθετεῖ "ὥς δέ τις"* (420) 406. *ἄψ ἀπονοστήσειν M* 115 408. *τό ϝε: τόδε* R *νόσφιν: χωρὶς* R 412. *ἀκαχ-*

μένα — Μ 444 413. καὶ — Ι 530 414. = Γ 319 et Ο 56 415. μὴν R: μὰν 416. νῆας ἔπι ϝλαφυράς 397 ϝαῖα χάνοι Ζ 282 417. τό κε — Η 28 418. Τρώεσσιν ἱπποδάμοισιν Κ 424 419. = 287 ϝερύσειν: ἐρύειν R 420. ὡς δέ τις: ὧδέ τις R Τρώων μεγαθύμων Ν 456 αὐδήσασκεν 423. ὄρσασκεν 425. χάλκεον: πολύχαλκον Ε 504 426. ἀπάνευθε μάχης Β 391 428. ἐν — 315 ὑφ' — Δ 242 429. * μὴν: μὰν ἄλκιμος υἱός Π 665 430. = Ε 748 431. μειλιχίοισι προσηύδα Ζ 214 435. ἑστήκῃ Hermannus 2 p. 43: ἑστήκει 436. ἔχοντες: ἔχοντε R 437. ἐνισκίμψαντε: ἐνισκήψαντε R 438. μυρομένοισιν: μυρομένοιιν R 439. ποθῇ: πόθῳ plerique; quae est Odysseae forma δ' ἐμιαίνετο Hermannus: δὲ μιαίνετο 440. ἀμφοτέρωθεν: ἀμφοτέρωσε et ἀμφοτέροισι R 441. μυρομένω δ' ἄρα τώ: μυρομένους δ' ἄρα τούς R; cf. Π 431 442–3. = 200-1 444. ἀγήρω — Μ 323 445. ἔχητον: ἔχητε R, ἔχοιτον Ven. rec. 446. * μὴν: μὲν 448. * μὴν: μὰν 449. οὐ γὰρ ἐάσω: οὐδέ τις ἄλλος V 450. ἦ οὐ ϝάλις Ε 349 αὔτως: ἄλλως R 451. γούνεσσι: γούνασσι V * βαλέω: βαλῶ 453. ἔπι: ἀνὰ R; cf. 397 κῦδος — 455. = Δ 192-4 456. μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε Zenodotus. cf. Ο 262 καὶ προστίθησιν "αὐτὸς δ' Οὔλυμπόνδε μετ' ἀθανάτοισι βεβήκει" 458. = Δ 533 459. ἀχνύμενός — Θ 317 460. ἵπποις αἴσσων] cf. Θ 88 462. ὀπάζων Θ 341 463. ὅτ' ἐσσεύαιτο ante Heynium 465. * ἐπισχέμεν: ἐπίσχειν Aristarchus et Herodianus, ἐπισχεῖν Ascalonita 466. ὀψὲ δὲ δὴ Ι 696 467. cf. Π 197 470. ἐξέλετο φρένας Ζ 234 473. ὤμοισιν: ὤμοιιν R 476. δμῆσιν 477. θεόφιν — Ξ 318 478. ζωὸς ἐών 271 αὖ: δ' αὖ R θάνατος καὶ μοῖρα Γ 101 κιχάνει: κάλυψεν R 479–80. = Ε 426-7 481. Ἀρίσταρχος ὑφ' ἓν βοηθόον, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς σχολῆς διῃρημένως 482. καὶ — Ε 365 483. νόησε δὲ Ι 223 φαίδιμος — 316 484. προσεφώνεεν — Δ 464 485. = Ε 180 486. ποδώκεος — 388 488. τώ Eustathius: τῷ 489. ἐθέλοις R:

ἐθέλεις 491. = 246 et *M* 98 492. = *M* 330
et *E* 186 493. πολὺς — *N* 804 495. = 385
496. ἐριαύχενας — *K* 305 497. οὐδ' ἄρ' ἔμελ-
λον *M* 113 ἀναιμωτί ϝε 363 498. εὐξάμενος
— *Π* 253 499. cf. *Δ* 103
500. πιστὸν — *O* 331 501. ἵππους: ἵππω R; cf. *N* 385
503. σχήσεσθαι — *N* 747 505. δὲ: τε V
506. ϝαλώῃ: ἀλφῄ 507. ὥς — Αἴαντε
O 429 508. Αἴαντ' Ἀρϝείων ἡϝήτορε *M* 354
509. οἵ περ: ὅσσοι R 510. ἀμύνεσθαι: ἀμύνασθαι R
511. ἀμύνετε: ἀμύνατε R; cf. *Δ* 588 512. ϝὰρ
ἔβρισαν *M* 359 515. πάντα — *E* 430 516. =
Δ 349 517. = *N* 160 518—9. = *E* 538-9
520. αἰζήιος hic et μ 83 521. βοὸς — *K*
155 524. νηδυίοισι 525. = 304
526—9. = *Π* 610-3 530. ὡρμηθήτην: ὡρμήθησαν et οὐ-
τάζοντο R. cf. *N* 526 531. σφω' schol. p. 299 a 51:
σφω μεμαῶτε: μεμαῶτας R 533. ὑποταρ-
βήσαντες πάλιν — *E* 257 534. Ἕκτωρ: Ἕκτωρ
τ' R τε ϝιδὲ: τ' ἠδὲ θεοϝειδής 494
536. θοῷ — 72 537. = *H* 146 et *Ξ* 500
538. μὴν: μὰν ϝε: τι R θανόντος: δαμέντος
R; cf. 379 539. καταπεφνών: καταπέφνων Aristarchus
540. ἔναρα — 13 541. ἂν: ἀνὰ R
πόδας — *E* 122 542. καὶ Ἀνακρέων "διὰ δέρην κόψε
μέσην, κὰδ δὲ λῶπος ἐσχίσθη". ἐδηδώς
545. Ζηνόδοτος ἀθετεῖ. τινὲς οὐδὲ ϝράφουσι οὐρανό-
θεν καταβᾶσα *Δ* 184. cf. *Δ* 195 εὐρύοπα Ζεύς *O* 724
549. δυσθαλπέος: δυσταρπέος Ven 555. =
N 45 556. = *Π* 498 557. πιστὸν — 500
558. ταχέες κύνες *Γ* 26 559. = *Π* 501
560. = *K* 36 561. Φοῖνιξ — ϝεραιὲ *I* 607
562. βελέων — *Δ* 542 566. = *Δ* 153 et *Θ* 141
567. = *Z* 212 et *E* 853 570. ἐνῆκεν: ἔθηκεν schol. p. 144
a 27; cf. *P* 470 571. ἥ: ἥ τε ἐϝερϝομένη: ple-
rique εἰρϝομένη vel ἐρϝομένη 573. = 499
574. ἀκόντισε — 525 575. ἦν δέ τις ἐν R cum *K* 314
et *N* 663: ἔσκε δ' ἐνὶ 576. ἀφνειός τ' ἀϝαθός τε *N*
664 577. εἰλαπιναστής: εἰλαπινιστής schol. p. 169 b 24.
579. διαπρὸ — *O* 342 580. δούπησεν δὲ πε-

σών Π 822 581. μετὰ — Η 115 582. δὲ φρένα δῖος Ἄρης ὄτρυνε μετελθών Zenodotus; cf. Ο 710 ἐϝ-ϝύθεν ἱστάμενος Ο 710 584. Ἀβυδόθι — Ν 664
585. abest a Veneto Διὸς υἱὸς R (cf. 326): ϝεκάϝεργος
586. κέ σ' ἔτ': κέν σ' R 587. περ: ϝε R
589. *δὲ κτάνε: δ' ἔκτανε πιστὸν — 557
590. = Δ 458 et Ρ 575 υἱόν: υἶ' Bentleius
592. = 87 593. ἕλετ' — Ο 229
595. *μεϝάλα κτύπε: μεϝάλ' ἔκτυπε τήν: ϝήν Zenodotus *δὲ τίναξεν: δ' ἐτίναξε 596. δίδω: δίδου
598. βλῆτο ϝὰρ Π 570 599. ἐπιλίϝδην
600. ῥ' omittunt R 601. σχεδὸν — Ε 458 602. παῖσε — Μ 389 603. = Δ 546 et Ρ 404 vel 406
606. στῆθος — Ο 577 607. ἐν — δόρυ Ν 162 δὲ βόησαν: δ' ἐφόβηθεν V 608. Δευκαλίδαο: δουρὶ φαεινῷ R; cf. Μ 117 612. ἀμφιϝελίσσας Ι 683
613. μέϝα — 206 614. ἤλασεν — Ο 352
615. ἄμυνε — 511 616. = Δ 342 et Ρ 428
617. τὸν — οὔατος Π 606 618. cf. Ε 292
619. = Π 344 et 459 622. μάστιε, et Υ 171 μαστίεται θοὰς — Π 247 624. = Δ 280
625. = 453 et Π 206 626. οὐδ' ἔλαθ' 1
627. *δίδω: δίδου ἐτεραλκέα — Θ 171
628. = Π 445 et Ο 56 629. μάλα: μέϝα R; cf. Η 401
630. ἀρήϝει: ἀμύνει V, κῦδος ὀπάζει R
631. ἀφείη: ἐφείη V 633. πίπτει ἔραζε Μ 156
637. οἵ: ᾗ R δεῦρ' Aristarchus, non νῦν ἀκηχέδατ' 638. = 616 et Ν 318 639. = Ι 235
640. ὅς: ὥς R 641. πεπύσθαι: πυθέσθαι R
642. ὅτι — 411 643. πη: πω R
644. κεκάλυπται V. cf. 368 αὐτοὶ — Β 762
645. υἷας — Ξ 106 646. ποίησον δ': ποίησόν τ' schol. p. 110 b 36 ἰδέσθαι: ὁρᾶσθαι V; cf. Ο 600
647. ἐπεί — Ξ 340 648. = Θ 245 δὲ: δ' ὁ R 651. = 237 652. νῦν: δὴ R Μενέλαε διοτρεφές 238 *εἴ: αἴ 653. Ἀντίλοχον — Ν 400 654. Ἀχιλῆι δαΐφρονι Δ 839 655. ὅττι — 411 656. = 246 657. βῆ δ' ἰέναι Ο 483 ὥς -664. = Δ 547-55 662. ἀντίοι: ἀντίον R
664. τετιηότι θυμῷ: τετιημένος ἦτορ V 666. ἤιε —

δίε *Λ* 557 668. ἐπέτελλεν: κέλευεν R 669. Αἴαντ' — ἠϝήτορε 508 670. ἐνηείης. cf. 204 Πατρόκλοιο schol. p. 104 b 47 671. ἐπίστατο] cf. *Z* 444 672. κιχάνει: κάλυψεν R; cf. 478 673. = 188 et 578 674. πάντοσε παπταίνων *N* 649 676. πτώξ 677. ἀμφικόμῳ 678. ἐξείλετο — *O* 460 679. Μενέλαε διοτρεφές 652 ὄσσε φαεινώ *Π* 645 681. ἴδοιτο Aristarchus, non ἴδοιντο. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς σχολῆς ἴδοιο 682–3. = 116-7. unde etiam v. 118 addunt codices nonnulli 684. = *O* 243 et *P* 673 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα R 685. ἄϝε δεῦρο 179 687. μέν σε Hermannus 1 p. 323: μὲν σὲ 688. κυλίνδει Aristarchus, non κυλινδεῖ. cf. 99 et *Λ* 347 691. θέων ἐπὶ νῆας *K* 54 693. ἀτὰρ: ἐπεὶ R. cf. 122 694. κατέστυϝε 695. ἀμφασίη hic et *δ* 704 698. βῆ δὲ θέειν 119 700. πόδες — *O* 405 ἤθελε — *I* 177 704. = 690 705. ἀνῆκεν: ἐνῆκεν R 706. Πατρόκλῳ ἥρωι: Πάτροκλον ἥρωα R; cf. *Π* 751 707. θέων: κιὼν R; cf. *M* 353 709. Ἀχιλῆα πόδας ταχὺν *N* 348 710. Ἕκτορι δίῳ: Ἀτρείωνι V 712–3. = 634-5 714. Τρώων ἐξ ἐνοπῆς *Π* 782 715. = *O* 471 716. κατ' αἶσαν ἔϝειπες *K* 445 718. ἀείραντες — πόνου *Ξ* 429 οπισθεν: ὀπίσσω R 720. ϝίσον θυμὸν ἔχοντες 267 οἵ — *Ξ* 131 721. μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα *Λ* 836 μένοντες: μένοντε Aristophanes 722. ἀϝκάζοντο 723. ἐπὶ — *N* 834 724. αἴροντας: αἴραντας R 725. ἴθυσαν δὲ *M* 443 727. ἕως: εἷος Lachmannus omisso mox ϝάρ διαρραῖσαι — *Λ* 713 728. ἀλκὶ — 61 729–61. a manu recentiore habet Venetus 729. ἔτρεσαν — *Λ* 745 ἄλλῃ: ἄλλοι R 730. = *O* 277-8 733. τρέπετο χρώς *N* 284 τράπετο R οὐδέ — *H* 480 734. δηριάασθαι: δηρίσασθαι R. cf. *M* 421, *Φ* 467 735. οἱ μὲν ἄρ' V, ὣς τώϝ' R φέρον — 700 736. νῆας ἔπι ϝλαφυράς 625 τέτατο 543 738. μινύθουσι *Π* 392 739. ἐπιβρέμει *O* 627 ἴς ἀνέμοιο *O* 383 740. ἀνδρῶν αἰχμητάων *Γ* 49 ἀσπιστάων R; cf. *Θ* 214 744. δόρυ

νήιον Ο 410 745. καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ 385 746. = 735 747. ὥς τε: ὥσπερ R 751. τέ: τι Aristophanes 755. νέφος: γένος R; cf. Δ 274, Π 553 756. κεκληγῶτες Π 430 757. ὅ τε σμικρῇσι: ὅτις μικροῖσι R 758. ἐπ' Αἰνείαν τε καὶ Ἕκτορα R: cf. 706 759. λῆθοντο — Μ 393 760. τάφρον: τάφρῳ R 761. πολέμου — Π 302

Σ

1. δέμας πυρὸς: πυρὸς μένος R; cf. Ρ 366 2. ἄγγελος ἦλθεν Γ 121 3. ὀρθοκραιράων Θ 231 4. τά — ἃ Β 36 5. = Ρ 90 6. ὤ μοι ἐγώ Ρ 91 τ' ἄρ': γὰρ R κάρη — Ι 45 7. ἐπικλονέονται (cf. ἐπιπροέηκα 58): ἔπι κλονέονται V, ἐπικλονέουσιν R ἀτυζόμενοι — Ζ 38 8. κήδεα θυμῷ: μήδεα θυμοῦ R 10—1. ἐν τῇ Ῥιανοῦ καὶ Ἀριστοφάνους οὐκ ἦσαν οἱ δύο 12. Μενοιτίου — Π 665 14. ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν: νῆας ἔπ' ἂψ ἰέναι V 15. = Ρ 106 17. δάκρυα — χέων Π 3 18—19. = Ρ 686 20. κεῖται Π 541 21. = Ρ 693 22. = Ρ 591 25. ἀμφίζανε 26. = Π 776 27. φίλῃσι δὲ: φίλην δέ τε R 29. θυμὸν ἀκηχέμεναι Ε 364 32. δάκρυα — Ν 658 33. στένε — Κ 16 34. ἀπαμήσειε Aristarchus (cf. φ 301), ἀποτμήξειε Zenodotus 35. πότνια — Π 51 36. = Α 358 39—49. ὁ τῶν Νηρεΐδων χορὸς προηθέτηται καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ ὡς Ἡσιόδειον ἔχων χαρακτῆρα. ὁ δὲ Καλλίστρατος οὐδὲ ἐν τῇ Ἀργολικῇ φησὶν αὐτοὺς φέρεσθαι. cf. Hes. Th. 240-64 39. ἐνταῦθα ἐβάρυνεν ὁ Ἀρίσταρχος τὸ Γλαύκη εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐπιθετικοῦ τοῦ "γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα" (Π 34). ἐπὶ δὲ τοῦ "Νημερτής τε καὶ Ἀψευδής" (46) οὐκ ἐποιήσατο μεταβολὴν τόνου 40. Θ' Ἁλίη: Θαλίη Hesiodus Th. 245 44. Δεξαμένη: τινὲς ὀξυτόνως διὰ τὸ Δεξαμενός. ἀντιτάσσεται δὲ αὐτοῖς τὸ Δαναός Δανάη καὶ κολωνός κολώνη 47. Κλυμένη τ' R 49. = 38 51. στήθεα πεπλήγοντο 31 53. ἐνὶ: ἐπὶ Aristophanes 54. ὤ μοι ἐγὼ 6 δυσαριστοτόκεια

55. υἱὸν — Ε 169 57. ϝουνῷ ἀλωῆς Ι 530 58. νηυσὶ κορωνίσιν Λ 228 60. ϝοίκαδε νοστήσαντα Δ 121 61. ζώει: ζώῃ R 62. ἰοῦσα: ὄλεθρον R ex Λ 120 63. ϝίδωμι: ἴδω τε R. vulgo ἴδοιμι 64. ἀπὸ Aristarchus, non ἄπο 67. Τροίην ἐρίβωλον Ι 329 68. εἰσανέβαινον: εἰσανέβησαν R 71. ἑῆος: ἑοῖο plerique; cf. Buttmann. Lex. 23 6 72. = Α 815 73–4. = Α 362-3 75. ὡς: ᾧ R χεῖρας — Ε 174 76. υἷας — Ρ 645 78. = Α 364 80. φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος Πάτροκλος: φίλον ὤλεσ' ἑταῖρον Πάτροκλον R. cf. Ρ 642 81. περὶ πάντων Κ 88 83. ἀπέδυσε: ἀπέλυσε R πελώρια — Κ 439 84. Πηλῆι — Π 876 86. εἴθ': ὡς V. plerique αἴθ' 89. τὸν -90. = 59-60 90. ἄνωϝεν: ἀνώϝει R 92. = Π 861 93. Πατρόκλου δὲ: Πατρόκλοιο δ' 94. δ' αὖτε προσέϝειπε: δ' ἠμείβετ' ἔπειτα κατὰ — Ζ 496 97. τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς Aeschines c. Timarch. 150. cf. Π 48 98. *ἄρα μέλλον: ἄρ' ἔμελλον. cf. Ε 686 99. ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκε Aeschines τηλόθι πάτρης Π 461

100. ἐμεῖο δ' ἔδησεν Palimps cum Apollonio Sophista: δὲ δῆσεν. ἐμεῦ δ' ἐδέησεν Grashofus. χῆται et scenicorum δῇ confert Lobeckius ἀρῆς Ascalonita, Ἄρεω Aristarchus. cf. Ω 489, ρ 537 101. φίλην — Π 832 102. ϝενόμην φάος Π 39 105. Ἀχαιῶν — Ρ 414 111. ϝάναξ — Ξ 134 112. = Π 60 114. ὀλετῆρα 116. ἤδ': καὶ R 118. Διὶ — Β 102 121. ἐπεί κε θάνω Λ 455 κλέος — Ε 3 123. ἀμφοτέρῃσιν — ὀμορξαμένην] cf. Ε 416 125. δὴ δηρὸν: δηρὸν δὴ R πέπαυμαι: πεπαύμην R 126. οὐδέ — Λ 648 127. θεὰ — Ι 410 128. ναὶ — ϝε Κ 169 ταῦτα: τοῦτο Stephanus 129. = Π 703 et Π 859 131. = Π 664 et Σ 21 132. = Ρ 473 et Ρ 27 133. ἐπαϝλαϊεῖσθαι 134. μῶλον — — Π 245 135. ἐν ὀφθαλμοῖσιν — Α 587 136. ἠῶθεν: ἠῶθι R 138. ἑῆος: ἑοῖο V 141. ϝέρονθ' ἅλιον Α 556 142. ἀϝορεῦσαι Zenodotus: ἀϝορεύσατ' ἐς μακρὸν — Ο 79 143. Ἥφαιστον κλυτοτέχνην Α 571 146. αὖτ': μὲν ἄρ' Palimps θεὰ —

127 147. ἐνείκαι Palimps cum aliis: ἐνείκοι
148. πόδες φέρον P 700 149. ὑφ' Ἕκτορος — P 61
150. = O 233 151. οὐδέ κε: οὐδ' ἄρα
ἐυκνήμιδες — Ξ 49 153. λαός — I 70
154. = E 704 et N 330 154—6. σοὶ ἐίκελος ἀλκήν, ὅς μιν τρὶς μετόπισθε ποδῶν λάβε καὶ μέγ' ἀύτει, ἑλκέμεναι μεμαώς, κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς Zenodotus 155. ποδῶν λάβε Δ 463 157. Αἴαντες: Αἴαντε R. cf. Θ 262
159. ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον H 240 160. ϝιάχων: ἀχέων Zenodotus 163. δύω — N 201
164. Ἕκτορα Πριαμίδην P 503 δειδίξασθαι: δειδίξεσθαι Palimps et Townlej. 165. = Γ 373
166. ποδήνεμος — O 168 167. = Δ 715
168. *κρυβδά: κρύβδα ἄλλων: πάντων R
πρὸ — Δ 195 169. = Π 537 170. Πηλεΐδη — Δ 146 171. Πατρόκλου Aristarchus; cf. Π 522 alii Πατρόκλῳ φύλοπις αἰνή Z 1 172. ἀλλήλους — Δ 530 174. Ϝίλιον ἠνεμόεσσαν (N 724): Ἴλιον αἰπὺ θέλοντες Zenodotus. καὶ τοὺς ἑξῆς (175-6) ἄνω μετατέθεικεν. v. ad 154-6 175. ἐπιθύουσι hic et π 297
176. ἑλκέμεναι μέμονεν 156 κεφαλὴν et 177. ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς N 202. ἄνωγεν V 178. μηδ' ἔτι: μηκέτι Apollonius Sophista 179. = P 255 181. = Δ 121
182. τάρ altera Aristarchi: γάρ 185. Κρονίδης ὑψίζυγος H 69 186. Ὄλυμπον ἀγάννιφον Δ 420
187. = Δ 607 190. = 135 191. στεῦτο B 597 πάρ' Aristarchus, πρὸς τὸ μὴ ἀμφιβάλλεσθαι τὸν λόγον, καίτοι τῶν συναλειφομένων μὴ ἀναστρεφομένων
192. οὔ θην οἶδα τοῦ R 193. Αἴαντος — Θ 267 194. * ὅ: ὅ γ' πρώτοισιν: Τρώεσσιν Eustathius 195. = P 566 et P 182 196. = 183
197. εὖ — τοι Θ 463 198. αὔτως: αὐτὸς Zenodotus et Aristophanes 199. = Π 41
200–1. = Π 42-3. omittit Palimps 202. = Δ 210
204. ἰφθίμοισι βάλ': ἰφθίμοις βάλεν schol. p. 419 b 32
207. οἱ περὶ Διονύσιον τὸν Θρᾷκά φασιν Ἀρίσταρχον πρώτῃ ταύτῃ χρώμενον τῇ γραφῇ μεταθέσθαι, καὶ γράψαι "ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται" 208. ἀμφιμάχωνται Hermannus 2 p. 55: ἀμφιμάχονται 209. =

B 385 210. ἄστυ ποτὶ (vel περὶ) σφέτερον Zenodotus ἅμα — *Δ* 592 211. ἐπήτριμοι: ἐπητριμοὶ Ascalonita ὑψόσε: ὑψόθι R 213. ἀρῆς ἀλκτῆρες 100 Ἄρεω Aristarchus 215. στῆ δὲ ἰὼν *H* 46 ἐς: ἐπ' Eustathius 218. ἄσπετον — *K* 523 219. ϝίαχε Bentleius: τ' ἴαχε 220. δηΐων — *Π* 591 222. χάλκεον: χαλκέην Zenodotus 223. = *Π* 280 et *K* 491 224. τρόπεον 225. ἀκάματον πῦρ *Π* 122 227. θεὰ — *P* 567 228. μέγα ϝίαχε Heynius: μεγάλ' ἴαχε 229. Τρῶες — *Z* 227 230. δὲ κοῦροι ὄλοντο δυώδεκα πάντες ἄριστοι Zenodotus 231. οἷσιν ἐνὶ βελέεσσι Zenodotus; alii ἀμφὶ σφοῖς ξιφέεσσι ἔγχεσιν: ἔντεσιν R 235. δάκρυα — χέων 17 236. ἅπαξ τὸ φέρτρον 237. σὺν — *I* 384 239. δ' ἀκάμαντα: μὲν ἔπειτα V. cf. 484 et *Π* 439 240. πέμψεν: πέμπεν R ῥοάς: ῥοάων schol. p. 144 b 25 242. κρατερῆς — *N* 635 243. Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν *Δ* 56; unde non ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης, sed ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο V 244. ὑφ' — *Θ* 402 246. οὐδέ — *P* 733 247. ἔχεν: ἕλεν R τρόμος: φόβος Zenodotus. cf. *K* 25 249. = *H* 347 250. πρόσσω — *Γ* 109 253. = *O* 285 255. μίμνειν — *I* 662 258. πολεμιζέμεν schol. D: πολεμίζειν 261. αἰνῶς δείδοικα *K* 538 ποδώκεα — *Π* 281 262. οἷος — ὑπέρβιος *O* 94 266. πίθεσθε: πιθέσθε Tyrannion ὧδε γὰρ ἔσται: ὣς γὰρ ἄμεινον R 267. ποδώκεα — 261 270. ἀσπασίως *H* 118 *Δ* 327 Ϝίλιον — *P* 193 271. γῦπες ἔδονται *Π* 836 272. ἀπ' οὔατος: ἀπούατος V, i. e. δειλός 273. πιθώμεθα: πιθοίμεθα V κηδόμενοί περ *H* 110 277. = *Θ* 530 καὶ Φιλήμων φησὶ "μεμίσθωνταί με δείλης πρωίας" ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης δείλης 280. ἐριαύχενας ἵππους *P* 496 283. πρίν *Δ* 29 284. = *P* 169 285. = *M* 231 286. ὃς κέλεαι *Ξ* 96 287. κεκόρησθον Zenodotus, κεκόρεσθε R ἐϝελμένοι: ἐεργμένοι R 288. μέροπες — *Δ* 28 289. πολύχρυσον — *K* 315 290. καλά: πολλά R; cf. *I* 330, *Ω* 381 291. δή: καὶ Palimps 293. πέρ: δή R Κρόνου — *Π* 431 294. κῦδος ἀρέσθαι *P* 419 θαλάσσῃ τ':

καὶ ἀμφ' ἅλα Heynius 296. οὐ γὰρ — P 449 297. = O 294 298. = H 370 et H 380. 299. = H 371

300. ὑπερφιάλως: ὑπερφιάλοις R 301. καταδημοβορῆσαι 303. = 277 304. = Θ 531 305. δ' omitt. R 306. ἄλγιον, εἴ κ' ἐθέλῃσι 278 οὔ μιν — 308. στήσομαι Λ 589-91 308. φέροιτο Palimps: φέρησι. cf. N 4?? 310. = Θ 542 311. εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη: ἐξέλετο Ζεύς Palimps ex Z 234 313. οὔ τις: οὔ τι V 314. δόρπον — στρατόν H 380 316. ἐξῆρχε γόοιο 51 317. ἀνδροφόνους: ἀνδροφόνου Eustathius. cf. Ω 47? 318. πυκνά: πολλὰ Palimps ὥς τε — P 1?? 319. ᾧ ῥά θ' P 134 323. μετεφώνεε: μετεφώνει V 328. cf. K 104 329. ἐρεῦσαι: ἐρεῦθειν Aeschines c. Tim. 144, ἐρεύσειν R 331. γέρων — Λ 772 332. γαῖα καθέξει Π 629 333. νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε: ἀλλ' ἐπεὶ οὖν φίλ' ἑταῖρε Aeschines 334. ἐνεῖκαι: ἐνείκω Aeschines 335. σοῖο: σεῖο plerique 336. ἀποδειροτομήσω hic et Ψ 22 338. παρὰ κορωνίσι 58 διὰ τοῦ ᾱ αὔτως πᾶσαι εἶχον 339. Τρωαὶ — 122 340. νύκτας τε καὶ ἤματα E 490 341. δουρί — H 140 342. πόλις — 28? 343. ὣς — ἐκέκλετο P 183 345. Πάτροκλον: Πατρόκλου R λούσειαν — Ξ 7 346. λοετροχόον Il. πυρὶ κηλέῳ Θ 217 348. γάστρην hic et Θ 437 349. ἐνὶ: ἐν R 350. ἤλειψαν — Ξ 171 352. λιτὶ Aristarchus et Herodianus, non λῖτι 353. ἐς — κεφαλῆς Π 640 354—5. = 315 354. πόδας ταχὺν P 709 356. = Π 432 356—68. Ζηνόδωρος ὁ συγγράψας περὶ τῆς Ὁμήρου συνηθείας τὰ δέκα βιβλία πειρᾶται ἀποδεικνύναι διεσκευασμένον τοῦτον τὸν τόπον. 357. βοῶπι Venetus; cf. O 49 360—1. = Π 439-40 361. ἔγειπες: ἔειπας R 364. ἐγώ γ': ἐγὼν Zenodotus 365—6. = Δ 60-1 367. ῥάψαι: ῥέξαι R 368. = Π 101 369. Ἡφαίστου: Ἡφαίστοιο R Θέτις — 127 370. μεταπρεπέα 373. πάντας H 161 K 560 374. ἐυσταθέος Il. 375. κύκλα E 722 376. δύσονται vel δύσωνται V et Apollonius Sophista cum R; cf. H 298. ".κατὰ δῶμα νέοιντο" αἱ εἰκαιότεραι. 377. θαῦμα ἰδέσθαι 83

378. δ' ἤ τοι: δή τοι R τόσον μὲν X 322, Ψ 454 379. προσέκειτο: προσέκειντο R δεσμούς: δεσμά R 380. ϝιδυίῃσιν — Λ 608 381. ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος εὑρέθη, ἀπέστραπτο δέ ἦλθε: ἦε R θεὰ — 146 382. λιπαροκρήδεμνος 383. ὦπυιε Θ 304, N 379, Ξ 268, Π 178 περικλυτὸς ἀμφιϝυήεις Λ 607 384. = Ξ 232 385. 424. Θέτις τανύπεπλος ἱκάνεις ἡμέτερόνδε Zenodotus. cf. H 363. celeri Θέτι (vel θεὰ) τανύπεπλε 386. 425. θαμίζεις Il. 388. φωνήσασα πρόσω ἄγε: φωνήσασ' ἡϝήσατο R 391. Ἥφαιστον κλυτοτέχνην 143 εἶπε — Λ 647 393. περικλυτὸς — 383 396. κυνώπιδος: βοώπιδος V ἐθέλησεν: ἐθέλεσκε R 397. πάθον — Π 55 398. Θέτις — Z 136 400. εἰνάϝετες Il. χάλκευον πολλά: πάντα Zenodotus et Aristophanes. cf. Ξ 179. 401. πόρπας τε: πόρπακας R ϝέλικας κάλυκας ὅρμους Il. 403. ἀφρῷ μορμύρων E 599 404. ᾔδεεν: ᾔδειν V οὔτε — Λ 339 405. ϝίσαν: ἔσαν R 406. ἣ νῦν E 881 ἵκει: ἥκει R χρεώ: χρή R 407. μετὰ τοῦ ῑ τὸ ζωάϝρια ὁ Ἀρίσταρχος, ἐπεὶ καὶ Σιμωνίδης φησὶν "ὃ ζωίων κάκιστον ἔκτηται βίον" 408. ξεινήια καλά Z 218 410. 476. ἀκμοθέτοιο 410. πέλωρ hic et ι 428 αἴητον Ascalonita. alii igitur αἰητόν 411. 417. χωλεύων 411. δασύνεται τὸ ἀραιαί 413. λάρνακα hic et Ω 795 414. σπόϝϝῳ Il. ἀπομόρϝυ: ἀπεμόρϝυ Cramer. Ox. 1 p. 440 31 418. νεήνισι Il. 423—5. = 384-6 426—7. = Ξ 195-6 426. ἄνωϝεν: ἀνώϝει V 427. omittit Palimps 428. = Λ 413 429. ἦ ἄρα δή τι N 446 430. κήδεα — E 156 431. ἔδωκεν: ἔθηκεν R 434. ϝήραϊ — K 79 436. ϝενέσθαι — H 199 437—43. = 56-62 441. ἔν τισιν οὐ κεῖται 444-56. ἀθετοῦνται 444. = Π 56 ἥν: δ' ἥν R 445. = Π 58 446. φρένας ἔφθιεν 448. τὸν — I 574 449. περικλυτὰ — I 124 452. ἅμα: ὅϝε R 453. Σκαιῇσι — Γ 149 455. ῥέξαντα: ῥέζοντα R Μενοιτίου — Π 827 458. ἔξω τοῦ ῑ τὸ ἐμώκυμόρῳ· συνεκτέθλιπται ϝὰρ τῷ ω̄ τὸ ῑ. editiones ante Wolfium υἷ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ,

Nauckius υἷί μοι ὠκυμόρῳ. cf. μητέρι μοι β 50 **460.** ἅ V **461.** θυμὸν — Ε 869 **462.** = 393 **464.** θανάτου δυσϝηχέος Π 442 **465.** ἱκάνοι: ἱκάνει **466.** παρέσσεται: παρέξομαι Zenodotus et Aristophanes **467.** ὅς — Ξ 416 **468.** ὡς — δ' Δ 364 **469.** ἐς: ἐπὶ R ἔτρεψε: ἔστρεψε R **470.** χόανοισιν **471.** ἐύπρηστον: εὔπρηκτον V **473.** ϝ' R **476.** ἐν: ἐπ' Apollonius Sophista ἄκμονα ll. **477.** κρατερήν: κρατερόν Zenodotus **478.** σάκος — Π 136 **479.** δαιδάλλων hic et ψ 200 **480.** τρίπλακα ἐκ: ἐν R. cf. Δ 38 **482.** = 400 et 380 **483.** Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν ἀπὸ τούτου τοῦ στίχου τὰ λοιπά, ἀρκεσθεὶς τῇ κεφαλαιώδει προεκθέσει **485.** δὲ τὰ: δέ τε R ἐστεφάνωται: ἐστήρικται Zenodotus, ἐστεφάνωκεν Aristarchus **490.** πόλις — 342 **492.** ἐκ θαλάμων: ἐς θαλάμους Zenodotus **494.** ὀρχηστῆρες **495.** ἐνθάδε μόνον καὶ ἐν τῇ Κ (13) μέμνηται αὐλῶν φόρμιϝϝες: σύριϝϝες schol. p. 274 a 1 βοὴν: βόων ib. 17 **499.** ἀποκταμένου Zenodotus, καὶ ἐν ταῖς πλείσταις: ἀποφθιμένου **501.** ἴστορι hic et ψ 486 **502.** ἀμφοτέροισιν: ἀμφοτέρωθε Zenodotus et Aristophanes cum Massiliensi, quae ἐποίπνυον **503.** λαὸν ἐρήτυον Β 96 **505.** ἠεροφώνων] cf. Ο 686 **506.** τοῖσιν: τοῖσι δ' R ἀμοιβηδὶς hic et σ 310: ἀμοιβηδὸν Aristarchus **508.** ἰθύντατα **510.** τεύχεσι λαμπόμενοι Ρ 214. λαμπομένω R **512.** ἐέργοι: ἔεργεν vel ἐέργει vulgo. cf. Ι 404 **513.** ὑπὸ θωρήσσοντο vel ὑποθωρήσσοντο R **514.** ἄλοχοί — Δ 238 **517.** ϝέσθην: ἥστο R **518.** ὥστε θεός Γ 381 **519.** ὀλίζονες **520.** οἵ — ὅθι Κ 526 **521.** βοτοῖσιν **522.** ἶζον Bentleius: ἵζοντ'. cf. Ι 13 et 87, Ν 281, Υ 15 **525.** προϝένοντο Δ 382 **526.** τερπόμενοι: τερπομένω Aristophanes **528.** πῶυ μέοιῶν Zenodotus **529.** μηλοβοτῆρας **530.** παρὰ: περὶ R **531.** εἰράων: ἱράων Apollonius Sophista, ἱράων R **532.** ἀερσιπόδων Γ 127 **533.** ποταμοῖο — Δ 487 **536.** νεούτατον hic et Ν 539 ἄουτον] cf. Δ 540 **538.** δαφοινεὸν **539.** *ἠδὲ μάχοντο: ἠδ' ἐμάχοντο Ζ 71, Η 409, Κ 343 **541. 550. 561. 607.** *ἐτίθη: ἐτίθει

542. τρίπολον Il. 543. ἐλάστρεον τέλσον ἀρούρης N 707 544. στρέψαντες: τρέψαντες R 546. στρέψασκον: τρέψασκον R ὄϝμους Δ 68 547. νειοῖο βαθείης K 353 550. βασιλήιον: βαθυλήιον 550. 560. ἔριθοι 551. δρεπάνας post 551. nonnulli apud Eustathium καρπὸν Ἐλευσινίης Δημητέρος ἀϝλαοδώρου 552. δράϝματα Λ 69 ἐπήτριμα 211 πῖπτον ἔραζε M 156 553—4. ἀμαλλοδετῆρες 553. ἐλλεδανοῖσι 555. δραϝμεύοντες ἀϝκαλίδεσσι hic et X 503 557. ϝηθόσυνος κῆρ Δ 326 560. ἄλφιτα — Λ 640 562. βότρυες ἀνὰ: ἄρα R 563. κάμαξι ἀρϝυρέῃσιν: ἀρϝυρέοισιν Zenodotus 564. ἔλασσε H 450 565. ἀταρπιτὸς Il. ἐς Zenodotus: ἐπ' 566. φορῆες 567. παρθενικαὶ Il. ἀταλὰ —] cf. ἀταλάφρονα Z 400 568. πλεκτοῖσιν ταλάροισι V 570. λίνον: λίνος Zenodotus 571. λεπταλέῃ ῥήσσοντες: πρήσσοντες R. cf. Θ 264 ἁμαρτῇ E 656 572. ἰωϝμῷ V, i. e. διώξει σκαίροντες. cf. ἐνσκαρθμος N 31 573. βοῶν — Θ 231 575. μυκηθμῷ hic et μ 265 576. διὰ Zenodotus: παρὰ ῥοδανὸν: κραδαλὸν vel ῥαδαλὸν Zenodotus; alii ῥοανὸν δονακῆα: δονακῆεν V 577. * ἅμα στιχόωντο: ἅμ' ἐστιχόωντο 579. σμερδαλέω: κυανέω Zenodotus δύο πρώτῃσι altera Aristarchi πρώτοισι R 580. ἐρύϝμηλον 581. τὸν: τοὺς Zenodotus 583. λαφύσσετον Λ 176 584. αὔτως: οὕτως Zenodotus ἐνδίεσαν: ἐνδΐεσαν Ptolemaeus, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ 586. cf. P 65-7 587. περικλυτὸς — 462 588. οἰῶν — 529 590. ποίκιλλε περικλυτὸς — 587 591. οἷον: οἷον V 592. Ἀριάδνῃ: Ἀριήδνῃ Zenodotus 593. ἀλφεσίβοιαι 595. λεπτὰς: καλὰς V χιτῶνας: μαχαίρας schol. p. 50 b 10 597-8. ἀθετοῦνται. οὐδὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἦσαν 599. 602. θρέξασκον 600. ἄρμενον —] cf. Π 139 601. κεραμεὺς θέῃσιν: θέλῃσιν R 604. μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς φορμίζων] absunt a Veneto. expunxit Aristarchus. cf. Athenaeus p. 181 C 606. ἐξάρχοντος: ἐξάρχοντες Aristarchus μέσσους: μέσσον δ 19 609. σάκος — 478

611. *κόρυθα: κυνέην* R *κροτάφοις* — *Ν* 188 614. *κλυτὸς* — 590 617. *τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος* R ex 137

Τ

1—2. = *Λ* 1-2 4. *περικείμενον: πέρι κείμενον* V *υἱὸν ἑῆα: ὃν φίλον υἱόν* ex *Π* 447 7. = *Σ* 384 8. *ἐάσομεν* —] cf. *Θ* 125 9. *ἐπειδὴ πρῶτα Λ* 235 *θεῶν ἰότητι: θεοῦ ὑπὸ χειρὶ* V 10. *τύνη Ε* 485 13. *ἀνέβραχε Δ* 420, *Ε* 859 *δαίδαλα: φαίδιμα* R. cf. *Ε* 60 14. *τρόμος: φόβος* Zenodotus. cf. *Σ* 247 15. **ἐσϝιδέειν, ἀλλὰ τρέσαν: εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν* 16. *ἔδυ χόλος Ι* 553 17. *βλεφάρων: βλεφάροις* R *ἐξεφάανθεν* Aristarchus; alii *ἐξεφαάνθη* et *ἐξεφαάνθην* 18. *ἐν χείρεσσιν ἔχων* (*Ο* 311): *ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶν* V 19. *ϝῇσι τετάρπετο: ᾗσιν ἐτάρπετο* R 20. = *Μ* 365 **μητέρ' ἐϝὴν: μητέρα ἣν* 24. *ἄλκιμον: ἀϝλαὸν* V. cf. *Σ* 455 25. *χαλκοτύπους* 26. *ἐϝϝείνωνται: ἐϝϝίνωνται* Zenodotus *ἀϝεικίσσωσι* — *Π* 545 27. *σαπήῃ* Aristarchus, non *σαπείη* 28. = *Σ* 127 29. = *Σ* 463 30. *ἀλαλκέμεν* Aristophanes: *ἀλαλκεῖν* 32. *ἤν περ ϝὰρ κῆται: εἴπερ ϝὰρ κεῖταί* R *τελεσφόρον* Il. 33. *τῷϝ'* R: *τῶδ'* 34. *ἥρωας Ἀχαιούς Ο* 261 35. *Ἀϝαμέμνονι* — *Η* 230 36. *δύσεο* — *Ι* 231 37. *μένος* — *Ρ* 156 post 39. R *ἣ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα* 40. *αὐτὰρ ὁ βῆ Λ* 101 *θαλάσσης: ποδάρκης* V 41. *σμερδαλέα ϝιάχων Π* 785 *ἥρωας: ἐρίηρας* Aristophanes et Rhianus. cf. 34 42. *ῥ': θ'* R *νεῶν* — *Π* 239 43. *καὶ: καὶ οἳ* R *οἰήια* 45. *οὕνεκ'* — 46. = *Σ* 247-8 47. *Ἄρεος* — *Ο* 733 49. *ἔϝχει ἐρειδομένω Ξ* 38 *ἕλκεα: ἄλϝεα* R 50. *κιόντες: κιόντε* R 51. *ϝάναξ* — *Σ* 111 52. *ἐνὶ* — *Π* 788 53. *Κόων*] *Φερεκύδης Κύνωνα* (vel *Κόνωνα*) *φησίν*. cf. *Λ* 248-9 *χαλκήρεϊ* — *Λ* 742 55. = *Λ* 58 56. *ἄρ τι: ἄρτι* V *τόδ': τόϝ'* R *ἄρειον: ἄμεινον* Massiliensis, *ὄνειαρ* Chia

ἀχνυμένω κῆρ *H* 431 58. θυμοβόρῳ ἔριδι: θυμοβόρου ἔριδος R. cf. *H* 210 εἵνεκα κούρης *I* 637
60. Λυρνησὸν: Λυρνησσὸν R 61. ὀδὰξ — *Λ* 749
62. ἄπο μηνίσαντος Nicias, ἐπιμηνίσαντος Chamaeleon. cf. *I* 426
65-6. = *Σ* 112-3 67. ἤ τοι: ἤδη Apollonius Sophista ἐγὼ παύω χόλον *O* 72 οὐδέ — *Π* 721
68. ἀσκελέως 69. πολεμόνδε — *B* 443
70. ἀντίος: ἀντίον Aristarchus 71. *εἴ: αἴ *ἰανέμεν: ἰαύειν ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν *Σ* 259
72-3. = *H* 118-9 72. ὅς: αἴ R. cf. *H* 118
73. δηΐου: φεύγων V 74. = *Γ* 111 et *Σ* 151
75. Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ο, ἀπειπόντος, καὶ αἱ πλείους μεγαθύμου — *Σ* 226 76. τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Zenodotus cum Chia et Massiliensi 77. μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ὑφ' ἕλκεος ἄλγεα πάσχων Chia et Massiliensis. τοῦτον οὐκ ἔγραφε Ζηνόδοτος. παρενέθηκεν Ἀρίσταρχος 78. = *O* 733 79. ἑσταότος: ἑσταότως V ἀκουέμεν: ἀκούειν Aristarchus
80. ὑββάλλειν ἐπιστάμενόν περ ἐόντα: ἐπισταμένῳ περ ἐόντι Aristarchus 81. δ' omittunt R 82. λιγύς — *B* 246 83. ἐνδείξομαι 84. σύνθεσθ' *Λ* 76, *H* 44 86. νεικείεσκον: νεικείουσιν Aristophanes cum Chia 87. ἠεροφοῖτις: ἡ ἐροφοῖτις vel εἰαροπῶτις V. cf. *I* 567 90. κε Aristarchus, non κεν θεοὺς διὰ πάντα τελευτᾷ vel τέτυκται V. alii θεόσδια i. e. θεόσδοτα, vel θεὸς δ' ἴα 91. πρέσβα —] cf. *E* 721 v. Buttmann. Lex. 55 6 92. οὐλομένη *Ξ* 84 τῇ Aristarchus: alii τῆς 94. ἀθετεῖται 95. Ζεύς Aristarchus: alii Ζῆν'. cf. *I* 116 et 119 96. φάσ': φαμεν Chia ἀλλ' ἄρα: ἀλλά νυ Aristophanes 97. θῆλυς ἐοῦσα *K* 216 δολοφροσύνης hic et 112
101-2. = *Θ* 5-6 102. ἀνώγει: κελεύει R 103. μογοστόκος *Λ* 270 105. οἵ, ἔξω τοῦ θ, Aristophanes 106. = *Ξ* 329 107. ψεύστης εἷς: ψευστήσεις Aristarchus. cf. Lobeck. Ῥηματ. p. 150 108. εἰ: αἰ V
109. = 104 *μὴν: μὲν 110. κεν: τις schol. δ 477 111. cf. 105 114. = *Ξ* 225
115. ἷκετ' Ἄργος Ἀχαιικὸν *I* 283 116. ἰφθίμην ἄλοχον *E* 415 117. φίλον υἱόν *Π* 595 μεἰς: μής Chia 118. ἠλιτόμηνον 119. τόκον: γόνον R

120. *Δία* — *Δ* 539 121. *Ζεῦ πάτερ* *P* 645 124. *οὔ οἱ ἀεικές* *O* 406 *ἐν Ἀρϝείοισι ϝανάσσειν* Bentleius coll. *η* 62: *ἀνασσέμεν Ἀρϝείοισιν* vel *ἀνθρώποισιν* 125. cf. *Σ* 22 *φρένα βαθεῖαν* 126—328. a recentiore manu habet Venetus 126. *λιπαροπλοκάμοι'* 127. *καρτερὸν* — 108 128. *οὐρανὸν* — *O* 371 131. *ἔρϝ' ἀνθρώπων* *Π* 392 132. **ὅτ' ἐϝὸν*. *ὅθ' ἑὸν* *ἑὸν φίλον υἱὸν* *E* 318 133. *ἔργω ἀεικὲς* *Ξ* 13 *ὑπ'*: *πρὸς* R. cf. *Θ* 363 134. **δή*. *δ'* *μέϝας* — *Θ* 160 135. *ὀλέκεσκεν* Buttmannus cum R: *ὀλέεσκεν* vel *ὤλεσκεν* *ἐπὶ* — *O* 722 136. *ᾗ*: *ἣν* vel *τὴν* Eustathius cum R 137—8. = *I* 119-20 137. *μευ*: *με* R post 137. Dioscorides Isocratis discipulus "*ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί*" 139. = *Δ* 264 et *O* 475 140. *ἐϝὼν ὅδε*: *ἐϝὼ τάδε* Palimps. cf. *φ* 207 *παρασχέμεν* Palimps cum aliis: *παρασχεῖν* 143. *παρὰ*: *ἀπὸ* Palimps 144. *ὅ*: *ἅ* R 145. *δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος* Palimps. cf. *Σ* 187 146. = *K* 103 147. *εἴ* (vel *αἴ*) *κ' ἐθέλῃσθα* *N* 260 148. *ἤ τ'*: *εἴτ'* Eustathius *μνησώμεθα χάρμης* *O* 477 149. **κλοτοπευέμεν*: *κλοτοπεύειν* 150. *μέϝα ἔρϝον* *Π* 208 151. *κέ*: *δέ* R 152. = *Z* 31 et *Θ* 279 153. *ὧδέ*: *ὧς δέ* R 154. = *K* 554 155. = *Δ* 131 156. **νήστις*: *νήστιας* *υἷας* — *Σ* 76 160. *θοῇς ἐπὶ νηυσὶν* *Σ* 259 161. = *I* 706 162. *πρόπαν* — *Δ* 601 163. 207. 320. 346. *ἄκμηνος* 166. *βλάβεται* hic et 82 168. = *P* 158 et *Δ* 279 *πανημέριος*: *πανημέριον* schol. ad *Z* 265 170. *ἐρωῆσαι πολέμοιο* *N* 776 171. *σκέδασον*: *κέδασον* R 172. *ὅπλεσθαι*: *ὁπλέεσθαι* R. cf. *ζ* 73 *ϝάναξ* — 146 173. *ἐς μέσσην ἀϝορήν*: *ἐν μέσσῃ ἀϝορῇ* R. cf. 249 174. *ὀφθαλμοῖσι ϝίδωσι* *Σ* 135 176—7. = *I* 275-6 177. omittunt multi 179. *δαιτὶ*: *δαίτῃ* R. cf. *K* 217 182. **μὴν*: *μὲν* 184. = *Ξ* 64 186. *δείκεο* *I* 61 187. *κέλεται* — *K* 534 188. *δαίμονος*: *δαίμονα* schol. p. 110 b 28, *δαίμονας* R 189. *αὖθι τέως ϝε*: *αὖθι τέως περ* R, *αὐτόθι τεῖος* Hermannus *ἐπειϝόμενος* — *I* 42 190. *πάντες ἀολλέες* *M* 78 *ὄφρα κε*: *εἰσόκε* R, *ὄφρα τὰ* Palimps

191. ἔλθῃσι: ἔλθωσι R καὶ — Γ 94 193. 248. κούρητας ἀριστῆας — B 404 194. τ' addidit Heynius, δ' R ἐμῆς: θοῆς Strabo 195. χθιζὸν: χθιζοὶ Strabo 196. κατὰ — Δ 484 198–9. = 145-6 200. ταῦτα: πάντα R 201. μεταπαυσωλὴ 204. = Δ 300 205. βρωτὺν hic et σ 406 206. *πτολεμιζέμεν: πτολεμίζειν 207. ἅμα — Σ 210 208. τεύξεσθαι: τεύξασθαι R τισαίμεθα —] cf. Δ 142 209. ἰείη 210. βρῶσις Il. 211. κλισίῃς Palimps δεδαϊϝμένος — Σ 236 212. πρόθυρον: προθύροισι R 214. φόνος: πόνος R στόνος ἀνδρῶν Δ 445 215. = 154 216. = Π 21 υἱέ: υἱεῦ R φέρτατ': φίλτατ' R 218. προβαλοίμην, πολλὸν ἐπεὶ Aristocles 219. πρότερος — N 355 222. καλάμην hic et τ 214 223. ἄμητος 224. = Δ 84 227. ἀναπνεύσειε — O 235 228. *καταθαπτέμεν: καταθάπτειν vel κατθάπτειν 230. πολέμοιο στυϝεροῖο Z 330 231. πόσιος καὶ ἐδητύος I 222 232. ἀνδράσι δυσμενέεσσι Z 453 νωλεμὲς — P 148 233. χαλκὸν ἀτειρέα Σ 474 234–5. ὀτρυντύς 236. νηυσὶν ἐπ': νηυσὶ παρ' R 237. = Δ 352 238. Νέστορος υἷας: νεώτερον υἱὸν schol. p. 157 b 8 239. Φυλεΐδην: Φυλλείδην schol. p. 422 a 22 Μέϝητα: Μέϝην τε schol. p. 281 a 37 241. ἐς — I 226 245. ἀμύμονα: ἀμύμονας R. cf. I 131 246. ἕπτ', ἀτὰρ ὀϝδοάτην: ἕξ, ἀτὰρ ἑβδομάτην Zenodotus 249. ἐν μέσσῃ ἀϝορῇ 173 250. αὐδήν: ἄντην R 251. χερσὶ: χειρὶ R παρίστατο — E 570 252–3. = Γ 271-2 254. Διὶ — E 174 255. ἄρα: ἅμα Palimps ἐπ': ὑπ' V 256. κατὰ μοῖραν Π 367 257. ἰδὼν — H 178 258. cf. Γ 276, K 329 259. αἵ θ': οἵ θ' V 260. τίνυνται: τίνονται R ὅτις — Γ 279 262. οὔτ' — οὔτε: εἴτ' — εἴτε Eustathius πρόφασιν hic et 302 263. ἀπροτίμαστος 266. = Γ 292 267. λαῖτμα Il. 268. ῥίψ' ἐπιδινήσας Γ 378 βόσιν 270. *δίδωσθα: δίδοισθα et διδοῖσθα V 271. θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν N 494 275. = B 381 277. *ἄρα σκίδναντο: ἄρ' ἐσκίδναντο ϝεὶήν: θοὴν R 283. δεδαϊϝμένον

— 211 284. λίϝ' ἐκώκυε: λίϝα κώκυε R 285. ἰδ[illegible]
καὶ R 286. ϝυνὴ — Λ 638 287. πλεῖστον:
πάντων R κεχαρισμένε — Λ 608 288. σε: ς
ἄρ'? 289. ὄρχαμε λαῶν Ρ 12 292. δεδαϊϝμέ-
νον — 283 293. κασιϝνήτους — Γ 238 294. [illegible]
ϑ' οἵ R 297. Ἀχιλλῆος — 279 298. κουριδίη
ἄλοχον Η 392 299. δαίσειν ϝάμον δ 3
304. στεναχίζων: στοναχίζων R 305. cf. Ρ 154 et Λ 31[illegible]
307. ἄχος — Π 52 308. μενέω καὶ τλήσομαι
Λ 317 311. Νέστωρ: Νέστωρ τ' R ϝέρων —
Ι 432 312. οὐδέ τι: οὐδ' ὅϝε R 313. πολέμου
στόμα Κ 8 314 ἀνενείκατο φώνησέν τε Π
616 315. φίλταϑ' ἑταίρων Ν 249 316. λαρῷ
Ρ 572 318. = Θ 516 319. ἐμὸν: ἐμοὶ R
321. *μὴν: μὲν 323. τέρεν — Π 11
324. χήτει τοιοῦδ' Ζ 463 325. ῥιϝεδανῆς Ζ 344
Τρωσὶν πολεμίζω: Τρωσὶ πτολεμίζω R 326. φίλος
υἱός Ξ 338 327. καὶ Ἀριστοφάνης προηϑέτει τὸν στί-
χον, ὥς φησι Καλλίστρατος. τεκμήριον δὲ τῆς διασκευῆς τὸ
καὶ ἑτέρως φέρεσϑαι τὸν στίχον, "εἴ που ἔτι ζώει ϝε Πυρ[illegible]
ἐμός, ὃν κατέλειπον" 328. ϑυμὸς ἐνὶ στήϑεσσιν 102
329. = Ι 246 331. ἐνὶ: σὺν V. cf. Λ 30[illegible]
ϑ 161 333. δμῶας Aristarchus, ἔξω τοῦ ι
καὶ — Ε 213 335. ἀκάχησϑαι: ἀκαχῆσϑαι V
336. καὶ ἐμὴν ποτιδέϝμενος Κ 123 337. πύϑηται: πύ-
ϑοιτο R 338. = 301 339. ἔλειπον: ἔλειπεν R
340. = Ρ 441 341. = Θ 351
342. τέκνον ἐμόν Λ 414 δή: τί δὲ R ἑῆος: ἑοῖο
Zenodotus 344. προπάροιϑε — Σ 3 346. ἄπα-
στος II. 347—8. = 38-9 349. = Δ 73
350. ἅρπῃ] cf. Σ 616 τανυπτέρυϝι: τανυπτερύϝῳ R
λιϝυφώνῳ 353—4. =347-8 354. ϝοί-
ναϑ' — Ν 711 355. δὲ: δ' αὖ V 356. ἀπάνευϑε
νεῶν Ο 348 357. ταρφεῖαι: ταρφειαί Aristarchus. cf. Μ
158 λαμπρὸν — Ν 265 360. ἐκ νηῶν ἐφέροντο
R καὶ — Π 214 361. κραταιϝύαλοι
καὶ — Ν 715 post 361. R ἐκ νηῶν ἐχέοντο, βοὴ δ'
ἄσβεστος ὀρώρει ex Π 267 362. αἴϝλη — ἷκε Β 45[illegible]
πᾶσα χϑὼν Β 780 περὶ χϑών: περίχϑων V
365—8. ἀϑετοῦνται. ὁ δὲ Σιδώνιος ἠϑετηκέναι μὲν

τὸ πρῶτόν φησιν αὐτοὺς τὸν Ἀρίσταρχον, ὕϛερον δὲ περιελεῖν τοὺς ὀβελούς, ποιητικὸν νομίσαντα τὸ τοιοῦτο. ὁ μέντοι Ἀμμώνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἐπεκδοθείσης διορθώσεως οὐδὲν τοιοῦτο λέγει, διπλῆν δὲ προσθετέον τῷ "δῦν' ἄχος" (367), ὅτι τὸ μενεαίνων νῦν θυμούμενος σημαίνει 365. τὼ - 366. λαμπέσθην Ο 607 368. κάμε τεύχων Η 220 369—73. = Π 131-6 374. μήνης hic et Ψ 455 375. σέλας: τέρας R. cf. Δ 76 376. τὸ δὲ: τό τε Aristarchus 377. οἰοπόλῳ Ν 473 οὐκ ἐθέλοντας Ν 572 378. πόντον ἰχθυόεντα Ι 4 379. σάκεος: κεφαλῆς Palimps ex Σ 214 380. καλοῦ δαιδαλέου Σ 612 τρυφάλειαν —] cf. Κ 30 381. ἀστὴρ ὥς — Ζ 295 383. *ἴη: ἴει 384. δὲ ϝεῦ: δ' ἑοῦ Zenodotus, δ' ἕο Aristarchus, δὲ οἷ Ascalonita. δέ οἱ plerique, probatum Hermanno Orph. p. 780 385. ϝυῖα: δῶρα R

386. εὖτε (i. e. ἠύτε. cf. Γ 10) Aristarchus (ita schol. p. 163 b 10): Aristophanes ὥϛε, alii αὖτε. v. Buttmann. Lex. 2 p. 229

387. ἐσπάσατ' (ἐσπάσετ' R) ἔϝχος: ἔϝχος ἔρυσσε Apollonius Sophista 388—91. = Π 141-4 οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἦσαν οἱ ἀθετούμενοι 390. πόρε: τάμε V

391. ἐκ κορυφῆς: ἐν κορυφῇς Aristarchus 393. ζεύϝνυον Aristarchus: ζεύϝνυσαν λέπαδνα Ε 730 ἕσαν: ante Barnesium ἔσαν. cf. 383, Σ 612, Ε 731 394. κατὰ — Γ 261 395. μάστιϝα — Κ 500 396. ἵπποιιν: ἵπποισιν R 398. παμφαίνων: λαμπόμενος R. cf. Ζ 513 399. ἵπποισιν ἐκέκλετο Θ 184

400. cf. Θ 186 Βαλίε: Βαλία Hesychius et Etym. M.

401. ἡνιοχῆα: ἡνιοχῆας Eustathius 402. Δαναῶν: λαῶν V χ' ἑῶμεν et χέομεν V, κ' ἐῶμεν Apollonius Sophista, κ' ἔωμεν schol. p. 76 a 5. v. Buttmann. Lex. 86 6

403. αὐτόθι: αὐτοῦ V; cf. schol. p. 218 b 32 406. = Ρ 440 407. ἀθετεῖται αὐδήεντα Il. θεὰ — Ο 130 409. ἦμαρ ὀλέθριον 294 τοι: τι R 410. μοῖρα — Ε 629 411. νωχελίῃ 412. Πατρόκλου: Πάτροκλον Eustathius. cf. Η 122 413. ὃν — Δ 36 414. = Σ 456

416—7. ἀθετοῦνται 419. = Σ 97 420. οὐδέ — Π 721 421. εὖ νυ τὸ: εὖ νύ τοι. cf. Θ 32, unde Hoffmannus εὖ νυ καὶ αὐτὸς οἶδα 423. cf. Ν 315

424. ἔχε — Π 712

Υ

1. παρὰ νηυσὶ κορωνίσι *B* 392 2. ἀκόρητον: ἀκόρητοι V 3. = *Λ* 56 4. θέμιστι R ἀπο-ρῆνδε — *Λ* 54 5. ἀπ': ἐπ' Bentleius πολυ-πτύχου *Θ* 411 9. πίσεα: πείσεα V 10. Διὸς — *O* 154 11. ξεστῇς αἰθούσῃσιν *Z* 243 ἐνίζανον: ἐφίζανον Zenodotus; alii ἐνίδρανον 12. ϝιδυίῃ-σιν — *Σ* 482 14. νηκούστησε 16. ἀρϝικέ-ρατυνε *T* 121 θεοὺς — 4 18. δέδηεν *N* 736 19. = *Ξ* 341 22. πτυχὶ: πτυχῇ Bentleius. cf. *Λ* 77 25. ϝεκάστου: ἑκάστῳ schol. p. 420 a 18 26. ἐπὶ — *E* 124 27. ἕξουσι *N* 51 ποδώκεα — *Σ* 267 28. τε: τι Aristarchus 30. ὑπὲρ μόρον: ὑπέρμορον Aristophanes cum plerisque. cf. *B* 155 τινὲς ϝρά-φουσιν, ἀντὶ τοῦ δείδω μή, "οὐ μέντοι μοῖρ' ἐστὶν ἔτι ζωοῦ Ἀχι-λῆος Ἰλίου ἐκπέρθαι εὐναιόμενον πτολίεθρον. πέρσει δουράτεος ἵππος καὶ μῆτις Ἐπειοῦ" 31. ἀλίαστον *B* 797 32. ἰέναι: ἴμεναι R 33. ἀϝῶνα νεῶν *T* 42 34. ἐρι-ούνης et 72. ἐριούνιος 35. φρεσὶ πευκαλίμῃσι *O* 81 κέκασται Aristarchus, non κέκαστο 36. δ': αὖ θ' P κίε — *Θ* 337 37. = *Σ* 411 39. ἀ-κερσεκόμης Ἄρτεμις — *Z* 428 40. φιλομμει-δής: Διὸς θυϝάτηρ V. cf. *Ξ* 211 42. τόφρα δ' V: τέως (i. e. τεῖος) οὕνεκ' - 43. = *T* 45-6 44. = *H* 215 46. = *P* 214 et *N* 802 48. λαοσσόος *P* 398 49. παρὰ — *I* 67 ἐκτός: ἐντός Venetus 51. αὖε: ὦρτο Strabo ἐρεμνῇ — *M* 375 53. θεῶν Aristarchus, θέων Herodicus 54. ὀτρύνοντες Venetus: ὀτρύνοντες 56. πατὴρ — *O* 47 57. ἔνερ-θε: νέρθε Aristarchus 58. αἰπεινὰ — *B* 869 59. *δὲ σείοντο: δ' ἐσσείοντο πολυπίδακος: πολυπι-δάκου V. cf. *O* 151 60. πόλις: πόλεις R νῆες: τεῖχος R 62. ἅλτο: ὦρτο Massiliensis 64. θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι *M* 242 65. εὐ-ρώεντα τά τε — *O* 167 68. ἰὰ, quamobrem Bentleius βέλεα 69. θεὰ — *Σ* 227 70. χρυση-λάκατος — *Π* 183 71. ἰοχέαιρα: ἀϝροτέρη Apollonius Sophista 72. σῶκος: σωκὸς Tyrannion 73. βα-

ϑυδίνης B 877 77. ϝε: ϝε V 78. = E 289 80. μένος ἠΰ P 456 82. = P 585 83. = N 463 et N 219 84. ὑπίσχεο: ὑπέσχεο R ϝοινοποτάζων Il. 85. ἐναντίβιον — O 179 87. οὐκ ἐϑέλοντα T 377 89. *μὴν: μὲν νῦν: δὴ R 93. ἐπῶρσε: ἐνῶρσε R 94. ἐδάμην — Ἀχιλλῆος B 860 95. τίϑη φάος Z 6 ἠδὲ κέλευεν R: ἠδ' ἐκέλευεν 96. ἔϝχει χαλκείῳ = T 152 98. = E 603 99. ἰϑὺ: ἰϑὺς V 100. χροὸς ἀνδρομέοιο P 571 διελϑέμεν: διελϑεῖν V 101. ϝῖσον τείνειε M 436, O 413 πολέμου τέλος Π 630 ῥέα: ῥεῖα R. cf. P 461 102. νικήσει' Bentleius: νικήσει 103. Διὸς υἱὸς: ἑκάεργος Palimps. cf. P 585 104. ϑεοῖς — Z 527 105. δὲ σέ Ascalonita: alii δέ σέ 107. ἁλίοιο — Α 538 108. χαλκὸν ἀτειρέα T 233 109. ἀρειῇ P 431 110. = O 262 111. = P 592 112. Ἀϝχίσαο πάις P 491 113. = 88 et Δ 273 114. ἤ: ἡ Zenodotus, qui mox ῥεῖα ζώοντας, non μετὰ μῦϑον ἔϝειπεν ἄμυδις I 6 στήσασα: καλέσασα V 116. ὅπως — Ξ 61 117. κεκορυϑμένος — 111 118. ἀντία Πηλεΐωνος 113 121. cf. O 216 123. ἀνεμώλιοι E 216 124. πόλεμον — M 244 125—8. ἀϑετοῦνται 128. ἐπένησε hic et Ω 210 132. = N 231 133. παρὲκ νόον K 391 οὐδέ — T 420 134. = Θ 210 et Α 8 135. = Θ 211 omittunt plerique, aut in margine ponunt 137. πόλεμος — Z 492 138. ἄρχῃσι Zenodotus: ἄρχωσι. cf. Buttmann. ad schol. Od. p. 353*) εἰ δέ κεν ὡς ἄρχωσιν Ἄρης καὶ Φοῖβος V 140. παραυτόϑι Ψ 147: παρ' αὐτόφι ὀρεῖται: ἐτύχϑη V 142. ὀμήϝυριν 143. ἀναϝκαίηφι: ἀνάϝκῃ ἶφι V, ἀνάϝκης ἶφι R. cf. Σ 113, T 417 144. ὡς — ἠϝήσατο N 833 145. Ἡρακλῆος ϑείοιο O 25 147. ἀλέαιτο: ἀλέοιτο R 148. σεύαιτο: σεύοιτο R 152. ἤιε Φοῖβε O 365 Ἄρηα πτολίπορϑον 153. ϝεκάτερϑε: ῥ' ἑκάτερϑε 154. δυσηλεϝέος hic et χ 325. cf. τανηλεϝέος Θ 70 156. λάμπετο Aristarchus, non ἐλάμπετο 157. κάρκαιρε 158. ἄμυδις. δύο δ': ἄμυδις δὲ δύ' V 159. = Z 120 160. ante 159 ponit Palimps

160. *Αἰνείας τ' Ἀϝχισιάδης καὶ* P 754 162. *νευστάζων* Il. *κόρυθι βριαρῇ* Π 579 *ἀσπίδα* — Λ 32 163. *τίνασσε δὲ: τινάσσων* V. cf. M 298, X 311 165. *σίντης* Λ 481 166. *πρῶτον μὲν ἀτίζων: χρειῶν ἐρατίζων* R ex P 660 167. *ἀρηιθόων* — O 315 169. *ἄλκιμον: ὄβριμον* Palimps 170. *ἰσχία: ἰσχίῳ* Heynius *ἀμφοτέρωθεν: ἀμφοτέρωσε* V 171. *ἐποτρύνει* — P 178 172. *ϝλαυκιόων* 174. cf. K 319 176. = Π 462 177. = K 36 et Π 5 178. *ἐπελθών: ἀπελθών* R 179. *θυμὸς* — H 74 180—6. *ἀθετοῦνται* 180. *ϝαναξέμεν: ἀνάξειν* 181. *ἔμ' ἐξεναρίξῃς: μ' ἐξεναρίζῃς* R 182. *ἐν* — Θ 289 183. *ἀεσίφρων: ἀασίφρων* Apollonius Sophista 184—5. = Z 194-5 185. *καλὸν: ἐσθλὸν* V 186. *εἴ: αἴ* 187. *μὴν: μὲν* *φοβῆσαι: φόβησε* Venetus 188. *ἤ* — *ὅτε* O 18 *ἀπὸ: ἔπι* Aristophanes et Rhianus cum Chia 189. *κατ' Ἰδαίων ὀρέων* Π 677 *ταχέεσσι* — Θ 339 190. *μετατροπαλίζεο: μετετροπαλίζεο* R. cf. Z 496, Λ 547, P 109 193. = Π 831 *ληιάδας* 194. *καὶ* — 149 195—8. *ἀθετοῦνται* 195. *σε ῥύεσθαι: ἐρύεσθαι* Aristarchus 196. *βάλλεαι* I 435 *ἀλλὰ* — 198. = P 30-2 199. = 86 et T 314 200.* *με ϝέπεσσι: μ' ἐπέεσσι* *νηπύτιον ὡς* N 292 201. *οἶδα* — T 421 202. *αἴσυλα* E 403. fuit qui *αἴσιμα* mallet coll. ε 9 et 10 204. *πρόκλυτα* *θνητῶν* — Σ 404 205—9. *ἀθετοῦνται* 205. * *ὄψι: ὄψει* 207. *μητρὸς δ': μητρός τ'* R *ἁλοσύδνης* hic et δ 404 208—9. = E 247-8 211. *φημι ϝέπεσσι: φημ' ἐπέεσσι* 212. = H 306 et Π 252 213—4. = Z 150-1 215. *αὖ: ἄρ* R *νεφεληϝερέτα Ζεύς* 19 216. *κτίσσε: κτίζε* R 217. *πεπόλιστο*] cf. H 453 *πόλις* — Σ 490 218. *ὑπωρείας* *πολυπίδακος* — 59 220. *θνητῶν* — 204 222. *ἀταλῇσιν: ἀταλοῖσιν* R. cf. 225-6 post 223. *ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν* R 224. *ϝεισάμενος: δ' εἰσάμενος* *παρελέξατο —: ἐμίϝη φιλότητι καὶ εὐνῇ* V ex Z 25 225. *αἳ δ' ὑποκυσάμεναι* Z 26 226. 228. *σκιρτῷεν* 226. *ἐπὶ* — Θ 486 227. *ἀνθερίκων*] Hesiodus apud

Eustathium de Iphiclo: *ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα, ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάασκε πόδεσσιν* 228. *δή: δὲ* V *ἐπ'* — Θ 511 229. *ῥηϝμῖνος*] an *ῥηϝμῖνα?* 231. *τρεῖς* — Ξ 115 *ἀμύμονες: ἀμύμονος* R 233. *θνητῶν* — 220 234. *καί: μὲν* V *ἂν ἠρείψαντο* (*εἰ ἔζη*) Apollonius Theonis 238. = Γ 147 241. = Ζ 211 243. *ϝὰρ —: ϝάρ κ' ὄχ' ἄριστος* V 244. = Ν 292 245. * *ἑστεῶτ': ἑσταότ'* *ὑσμίνῃ δηιοτῆτος* 246. *ὀνείδεα* — Α 291 247. *ἑκατόζυϝος* 248. *στρεπτὴ: τρεπτὴ* R. cf. Ο 203 250. *ὁπποῖον: ὁπποῖόν κ'* ante Bentleium 251—5. *ἀθετοῦνται* 251. *νείκεα: ὀνείδεα* V 252. *ϝυναῖκας: ϝυναῖκες* R 253. *ἔριδος* — Π 476 254. *ἄϝυιαν: ἀϝυιὰν* ante Barnesium. cf. *ὄρϝυιαν* ι 325 et κ 167, schol. p. 196 a 20 255. *πόλλ' ἐτεά τε: πολλά τ' ἐόντα τὰ δ'* Aristarchus 256. * *με ϝέπεσσιν: μ' ἐπέεσσιν* *ἀποτρέψεις: ἀποστρέψεις* et *μεταστρέψεις* V 257. *ἀλλ' ἄϝε* — Τ 68 258. *ἀλλήλων* — Σ 534 259. *δεινῷ* est Η 245. alii *δινῷ* coll. Ν 407 *σάκει ἤλασεν: σάκεϊ ἔλασ'* Aristarchus 260. *σμερδαλέῳ: σμερδαλέον* R *μύκε* Ε 749 *ἀκωκῇ: ἀκωκή* V 261. *ϝέο: οὗ* Zenodotus *χειρὶ* — Ρ 296 262. *δολιχόσκιον* — Ρ 516 263. *ῥέα διελεύσεσθαι* Ν 144. *ῥεῖα διελεύσεσθαι* schol. p. 318 a 20. vulgo *δ' ἐλεύσεσθαι* *μεϝαλήτορος* — 175 264. *νήπιος οὐδὲ* Β 38, Ε 406 *κατὰ φρένα* — Σ 15 265. *δῶρα: ἔρϝα* V. cf. 268 269—272. *ἀθετοῦνται* 269. *ἔλασσε: θλάσσε* V *διὰ πτύχας* Η 247 270. *ἤλασε* Μ 295 *κυλλοποδίων* Σ 371 272. *χάλκεον* Aristoteles. cf. Η 248 273. *προΐη* — Ρ 516 273—4. *Ζηνόδοτος μετεποίησεν οὕτως "μελίην Ἰθυπτίωνα ἀσπίδα νύξ' ἐς χαλκὸν ἀμύμονος Αἰνείαο"* 274. = Η 250 275. *πρώτην* Ζ 40 *θέε* Ζ 320, Θ 495 277. *λάκε* Ν 616 281. *ἀσπίδος ἀμφιβρότης* Μ 402 282. *κὰδ δ' ἄρ' ἄχος χύτο* Hermannus Orph. p. 778, *κὰδ δ' ἀχλὺς χύτο* Bentleius. cf. 421 284. *ϝερυσσάμενος* — Ξ 496 285—7. = Ε 302-4 288. *ἐπεσσύμενον* — Π 411 289. *τό ϝοι* — Ζ 16 291. = Θ 132 et Υ 132 293. *μεϝαλήτορος* — 263 295. *Ἀπόλ-*

λωνος — Η 83 296. λυγρὸν ὄλεθρον 289 298. ἀχέων: ἀτέων Bentleius. cf. 332 299. οὐρανὸν εὐρὺν Γ 257 301. εἴ: αἴ κεν: περ R 302. μόρῖμον 303. ἄσπερμος ἄφαντος γενεὴ δμηθέντος Aristarchus 304. περὶ πάντων Σ 81 306. ἤχθηρε: ἤχθαιρε Aristophanes 307. μεταγράφουσί τινες "Αἰνείω γενεὴ (vel Αἰνείαο γένος) πάντεσσιν", ὡς προθεσπίζοντος τοῦ ποιητοῦ τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν 308. γένωνται: αἱ διὰ τῶν πόλεων "λίπωνται". sic Palimps 309. = Σ 360 310. *εἰνοσίγαι': ἐννοσίγαι' μετὰ φρεσὶ σῇσι Γ 29 311. μιν ἐρύσσεαι] an γε γερύσσεαι? ἐάσεις Ε 148, Δ 148 312. abest a Veneto et aliis 313. πολέας: πολεῖς. v. Buttmann. Lex. 73 5 315. = Ι 251 316—7. absunt a Palimps 316. μαλερῷ Ι 242 317. Ἀρήιοι — Σ 200 318. Ποσειδάων — 291 319. = Ε 167 320. ἠδ' ὅ: ἠδὲ R 321. κατ' — Π 344 322—4. ἀθετοῦνται 323. μεγαλήτορος — 293 324. προπάροιθε ποδῶν Ν 205 325. ἔσσευεν: ἐπέσευεν R ἀπὸ — Κ 465 328. ἐσχατιὴν Δ 524 πολυάικος — Δ 165 329. μέτα θωρήσσοντο Heynius: μεταθωρήσσοντο. cf. Ν 301 330. Ποσειδάων — 318 331. καί μιν φωνήσας: καί μιν νεικείων Zenodotus, τὸν καὶ νεικείων Rhianus. cf. Ρ 74 332. ἀτέοντα: χατέοντα et ἀέκητι R 333. ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι V. sic Palimps 337. θάνατον — Ο 495 338. μετὰ — Ε 575 πρώτοισι: Τρώεσσι Palimps. cf. Ε 575 339. *μὴν: μὲν 340. ὡς — λίπεν Σ 468 341—2. = Ο 668-9 342. ἔξιδεν 343. = Σ 5 344. = Ο 286 346. τῷ: τῷ δ' V κατακτάμεναι — Ε 436 347. ἀθανάτοισι — Κ 441 349. ἐρρέτω Ι 367 350. ὅς: ὡς R 352. Τρώων — Γ 70 354. δῖοι — Σ 241 355. ἀνὴρ — ἴτω] cf. 75 356. = Μ 410 357. τόσσους: τοσσούς δ' Aristarchus, τοσσοῦσδ' Ascalonita, τόσσους ἀνθρώπων R 359. τόσσης Palimps cum aliis: τοσσῆσδ' στόμα Κ 8 361. οὐδ' ἠβαιόν Ν 702 363. ἔγχεος: ἀντίος R 364. = Μ 442 365. ἴμμεναι Hermannus: ἴμεναι 366. Τρῶες ὑπέρθυμοι

P 276 370. κολούει: κολούσει R 371. τῷ: τοῦ V 373. ὡς — ἐποτρύνων 364 ἔϝχε' ἄειραν: ἔσταν Ἀχαιῶν V 374. ὦρτο — M 377 376. προμάχιζε Γ 16 377. φλοίσβοιο E 322 378. σχεδὸν ἄορι 290 379. ἐδύσατο plerique 380. θεοῦ — K 512 382. σμερδαλέα ϝιάχων 285 384. ὅν: ἔν τισι τῶν φαύλων ἀντιϝράφων "τόν" διὰ τοῦ τ 385. Ὕδης: ὕλης R. cf. B 500 ἐν — Π 514 386. τὸν — μεμαῶτα Λ 95 387. = Π 412 388. = P 580 389. πάντων — Σ 170 393. φάτ' ἐπευχόμενος: ἔφατ' εὐχόμενος R τὸν — Π 316 395. πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ O 340 Δημολέοντα: Δηιλέοντα V 396. ἀλεξητῆρα 397. κυνέης-400. = M 183-6 401. ἀΐξαντα: ἀίσσοντα V. cf. Λ 423 402. = E 56 403. θυμὸν ἄισθε Π 468 405. ϝάνυται δέ N 493 406. λίπ' — Π 743 407. αὐτὰρ ὅ βῆ T 40 411. νηπιέῃσι O 363 412. = Λ 342 413. ποδάρκης — 177 414. παραΐσσοντος: παραΐσσοντα R ὄθι-415. = Δ 132-3 416. ἀντικρὺς δὲ διέσχε E 100 417. = E 68 418. *δὲ λάβ': δ' ἔλαβ' λιασθεὶς O 520 421. κέχυτο χλόος Palimps et Lips., κέχυτ' ἀχλόος R 422. δηρὸν: δηθὰ Bentleius Ἀχιλῆι: Ἀχιλῆος R 423. ὀξὺ δόρυ κραδάων — N 583 φλοϝὶ εἴκελος N 688 424. καὶ — P 537 425. ἐϝϝὺς ἀνήρ Ξ 110 426. ἂν Aristarchus: alii ἄρ' 427. ἀνὰ — Λ 160 428. ὑπόδρα ϝιδὼν Σ 284 429. = Z 143 430. = Λ 384 et T 134 431—3. = 200-2 432. δειδίξεσθαι: δειδίξασθαι Palimps 435. ἐπὶ ϝούνασι κείσθω R. cf. P 514 436. *εἴ: αἴ χειρότερος hic et O 513 ἀπὸ — P 17 437. δουρὶ βαλὼν Λ 321 438. = P 518 441. προπάροιθε ποδῶν 324 αὐτὰρ — 283 442. = 284 et E 436 443. = 382 et Γ 380-1 445. = Π 784 et Y 413 446. ἔϝχει χαλκείῳ 96 447. = Π 705. omittunt R 448. = Π 706 449—454. = Λ 362-7 450. ἐρύσατο V: ἐρύσσατο 451. ἐν ἄλλοις ὁ στίχος οὗτος οὐ κεῖται μέλλεις N 777 453. ἐστίν: εἴη R 454. αὖ τοὺς ἄλλους: δ' ἄλλους

Τρώων V 455. μέσσον ἄκοντι 413 456. = E 319 et Υ 441 et Λ 148 457. ἦϋν — Ζ 8 458. κὰϝ δουρὶ βαλὼν 437 459. ἐξαίνυτο — Ε 848 461. ἵππων — Λ 320 462. δουρὶ ϝε-λὼν 458 σχεδὸν ἄορι 290 464. ϝεν: οἱ Β 466. νήπιος — ϝήδη Β 38 467. τι: τις ν' ἔτι V, τοι R ϝλυκύθυμος ἀϝανόφρων 468. χείρεσι] v. Hermann. Orph. p. 821 471. ἐνέπλησεν: ἐνέπρησεν Aristarchus et Philoxenus τὸν — 393 472. θυμοῦ δευόμενον Γ 294 473. κατ': παρ' V. cf. Λ 109 474. αἰχμὴ χαλκείη Ρ 31 475. ξίφει ἤλασε Ε 584 κωπήεντι Π 33 476–7. = Π 333-4 478. τένοντες: τένοντε [479. ϝε: τε V φίλης —: μέσης διὰ χειρὸς ἔλασσεν Palimps 480. αἰχμῇ χαλκείῃ 474 482. αὐτῇ πήληκι Ξ 498 483. σφονδυλίων κεῖτο — Ν 392 484. αὐτὰρ — μετ' Κ 73 Πείρεω: Πείρεως Zenodotus 485. Ῥίϝμον: Ῥίϝμον schol. Vict Θρῄκης ἐριβώλακος Ε 44 coll. Λ 22 486. τὸν — ἄκοντι 413 πνεύμονι: νηδύι V 487. ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων Ρ 619 488. = Χ 396 et Π 806 489. κυκήθησαν Λ 129 490. ἀνα-μαιμάει θεσπιδαὲς — Ο 597 491. οὔρεος: ἄρεος schol. p. 403*) 493. δαίμονι ϝῖσος 447 494. = Ο 715 496. ἐυκτιμένῃ: ἐντροχάλῳ V 498. μώνυχες — Π 375 499–502. = Λ 534-7 502. κῦδος ἀρέσθαι Ρ 419 503. λύθρῳ — Λ 169

Φ

1–2. = Ξ 433-4 1. πόρον: ῥόον Aristophanes ἐυρρεῖος: ἐυρρῆος R 2. ἀθάνατον Zenodotus. cf. Β 741 4. Ἀχαιοὶ: οἱ ἄλλοι V. cf. Ζ 41 5. ἐμαί-νετο: ἐμάρνατο V 7. πίτνα. πιτνάς legitur λ 392 9. ἐν: ἐς R αἰπὰ — Θ 369 10. ἀμφιπερὶ μέγα ϝίαχον: μεγάλ' ἴαχον οἳ — Π 78 11. ἔννεον. ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις νή-χοντ' περὶ: κατὰ V 12. ἀκρίδες 13. ἀκάματον πῦρ Σ 225 14. ὅρμενον ἐξαίφνης Ρ 738

15. *Ξάνθον* — *Ξ* 434 16. *ἐπιμὶξ* — *Θ* 214 et *Λ* 525 17. *ἐπ'*: *ἐν* Palimps *ὄχθῃ*: *ὄχθαις* R 18. *Πυθοκλῆς ὡς ἓν προφέρεται τὸ ὁδέ, ἵν' ᾖ ἀντὶ τοῦ καί, ὡς ἠδέ καὶ ἰδέ* *ἔσθορε*: *ἔνθορε* V. cf. *M* 462 *δαίμονι* — *Y* 493 20—1. = *K* 483-4 22. *δ'* omittit Palimps *δελφῖνος* hic et *μ* 96 *μεγακήτεος* *Θ* 222 23. *εὐόρμου* Π. 24. *κατεσθίει*: *κατέσθει* R 25. *δεινοῖο*: *δινοῖο* Eustathius cum Veneto. cf. *Y* 259 26. *Ἑρμόδωρος ὁ ῥαψῳδὸς* "*χεῖρας ἐναίρων*" *ἤκουσε χειροκοπῶν* 28. *Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο* *Σ* 434 29. *τοὺς*: *τούσδ'* Eustathius *τεθνηότας* — *Δ* 243 30. *ἐντμήτοισιν* *K* 567 31. *στρεπτοῖσι* *E* 113 32. = *E* 26 33. *αὐτὰρ* —: *αὐτὸς δ' αἶψ' ἐσόρουσε* V *κατακτάμεναι*: *δαιζέμεναι*. cf. *Y* 442 34. *υἱεῖ*: *υἷι* Hermannus 36. *οὐκ* — *Y* 87 38. *ὄρπηκας* 39. *ἀνώιστον* 40. *ἐπέρασσεν*: *ἐπέρησε* R 44. *ὑπεκπροφυγὼν* *Y* 147 48. *οὐκ ἐθέλοντα* 36 49. *ἐνόησε* — *Λ* 599 51. *τεῖρε* — *E* 796 53. = *Y* 343 54. = *Y* 344 55. *Τρῶες μεγαλήτορες* *Θ* 523 56. *ζόφου* — *O* 191 57. *νηλεὲς* — *P* 615 58. *Λῆμνον ἐς ἠγαθέην* *B* 722 59. *πόντος ἁλὸς* 63. cf. *Γ* 243 *φυσίζοος*: *φυσίζωος* R, omissa mox *κατὰ* 65. *ἤθελε* — *Π* 255 66. *θάνατόν* — *Π* 47 et *Ξ* 462 67. *ἀνέσχετο*: *ἀνέσχεθε* Eustathius 68. *ὑπέδραμε* hic et *κ* 323 *καὶ* — *Λ* 500 69. *κύψας* *P* 621 *ἐγχείη* — *Y* 279 70. *ἄμεναι* 71. *ἑλὼν* — *Z* 45 72. *ἔγχος ἀκάχμενον* *O* 482 73. = *Y* 331 *καί μιν φωνήσας*: *καί μιν λισσόμενος* vel *καί ῥ' ὀλοφυρόμενος* V. *τοῦτον προστιθέασί τινες οὐ φερόμενον ἐν ταῖς Ἀριστάρχου* 76. *Δημήτερος* — *N* 322 77. *ἐυκτιμένῃ* — *Y* 496 78. *μ' ἐπέρασσας*: *με πέρασας* V 79. *Λῆμνον* — 58 80. **δ' ἐλύμην*: *δὲ λύμην* 81. *ὅτε* Bentleius: *ὅτ' ἐς* 83. *μοῖρ' ὀλοὴ* *Π* 849 84. *ἔδωκε*: *δῶκε* Aristarchus *μινυνθάδιον* *Λ* 352 86. *ἀνάσσει*: *ἔνιοι τῶν κατὰ πόλεις* "*ἄνασσε*". sic Palimps 87. *αἰπήεσσαν* *Z* 35 *ὑπὸ*: *ἐπὶ* Strabo 88. *πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας*: *πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων* Massiliensis 91. *ἀντίθεον Πολύδωρον* *Y* 407 *δουρί*: *χαλκῷ* R 92. *ἔσσεται*: *ἔσσεαι* V 93. *γε*: *με* R. cf. *O*

418 94. = *Π* 851 95. *οὐχ ὁμογάστριος*: *οὐ* *ἰογάστριος* Zenodotus 96. = *Υ* 426 et *Ρ* 204 post 96. Palimps *ὡι σὺ μάλιστα χόλωαι ἐνὶ φρεσίν· οἶδα κα αὐτός* 97. *φαίδιμος υἱός Ρ* 288 98. *ϝεπέεσ-σιν* — *Δ* 137 99. *πιφαύσκεο*: *πιφάσκεο* R
100. **ἐπισπέμεν*: *ἐπισπεῖν* *αἴσιμον*: *μόρσιμον* R
101. *τι*: *δέ* V. cf. *Δ* 221, *Ι* 547, *κ* 126 103. *τις*: *κεν* R 105. *καὶ πάντων*: *συμπάντων* V 106. *οὕτω*, *διὰ τοῦ ō ἅπασαι "οὕτως"*. *αὔτως* mavult Buttmann. Lex. I 4 cum uno Vindobonensi 110. *θάνατος* — *Π* 853 111. *δείλη*: *δείλης* V 112. *Ἄρει*: *Ἄρῃ* et *ἀρῇ* V 113. *δουρὶ βαλών Υ* 462 *ἀπὸ* — *Ν* 585 115. *ὃ* — *Ξ* 495-6 116. *ϝερυσσάμενος* — *Υ* 284 117. *πᾶν* — *Π* 340 118. *ἐπὶ* — 119. = *Ν* 655 120. *λαβὼν ποδὸς Κ* 490 121. *προσηύδα*: *ἀγόρευεν* V. cf. *Π* 829 122. *ἐνταυθοῖ*: *ἐνταῦθοι* Dionysius Thra *κεῖσο*: *ἧσο* V *ὠτειλήν*: *ὠτειλῆς* Palimps 123. *ἀπολιχμήσονται* 125. *εὐρέα κόλπον Σ* 140 126. *ὑπαΐξει* Aristophanes, *ἐπαΐξει* Aristarchus *ὑπαλύξει* Philetas et Callistratus 127. *ὅς*: *ὥς* Aristophanes *ἀργέτα* — *Δ* 817 128. *κιχείομεν*: *κιχείο* Bentleius, *κιχῶμεν* Heynius 130—5. *Ἀριστοφάνης ἠθέτηκεν* 130. *ἀργυροδίνης* 8 131. *πολέας*: *πολεῖς* V 135. *νηυσὶ θοῇσιν Ν* 84 136. *κηρόθι* — *Ι* 300 137. *πόνοιο*: *φόνοιο* Aristophanes 138. *ἀλάλκοι*: *ἀμύνῃ* Eustathius 139. *ἔχων* — *Ζ* 44 140. *κατακτάμεναι* — 33 141. *Πηλεγόνος* Ptolemaeus, non *Πηλέγονος* *εὐρυρέεθρος* 143. *ποταμὸς* — *Υ* 73 144. *τῷ* — *ἐπόρουσεν Ο* 520 *τῷ δ'*: *τῷ ῥ'* Palimps 146. 301. *δαϊκταμένων* 147. *ἐδάιζε*: *ἐδάιξε* R 148—9. = *Υ* 176-7 149. *πρότερος*: *πρότερον* R 151. = *Ζ* 127 152. *φαίδιμος* — 97 153. *τί ἦ* — *Ζ* 145 155. *ἄγων*: *ἔχων* V *δολιχεγχέας* 156. = 81 157. *ἐμοί*: *ἐμή* R *Ἀξιοῦ* — *Π* 288 158. = *Β* 850 abest a Veneto 160. *γείνασθαι*: *γείνεσθαι* V *φαίδιμ'* — *Ι* 434 162. *Πηλιάδα μελίην Τ* 390 *ἁμαρτῇ* Aristarchus, *ὁμαρτῃ* Palimps *ἀμφίς*: *ἄμφω* Massiliensis 163. *περιδέξιος*: *πέρι δεξιὸς* Ptolemaeus Pindarion 165. = *Υ* 268 166. *ἐπιγράβδην* 167. *σύτο*: *χύτο* R *αἷμα κελαινεφὲς Π* 667

168. = O 317 169. ἰθυπτίωνα: ἰθυκτίωνα Zenodotus. cf. Υ 99 170. κατακτάμεναι — 140 172. καὶ — ἀφάμαρτεν Θ 119 μεσσοπαλὲς: μεσσοπαϝὲςV μείλινον — Ν 597 173. ἄορ — Λ 190 174. ἐπὶ ϝοῖ: ἐπί οἱ V 175. χειρὶ — Υ 261 176. ϝερύσσεσθαι: ἐρύσασθαι R 177. βίης (φ 126): βίῃ ἤθελε — 65 178. δόρυ μείλινον Π 814 179. ἀλλὰ πρὶν: ἀλλά ἑ πρὶν R σχεδὸν ἄορι Υ 290 180. *ἔτυψε: τύψε παρ' — 181. = Δ 525-6 181. τὸν — Υ 471 182. ὀρούσας: ὀρούων R. cf. Ζ 65, Π 503 183. = Ρ 537 ἐξενάριξε: ἐξενάριζε V 185. ἐκϝεϝαῶτι: ἐκϝεϝαῶτα 186. φῆσθα Tyrannion 187. ϝενεὴ: ϝενεῆς Bentleius; ceteri ϝενεὴν 189. Πηλεὺς Αἰακίδης Π 15 190. ἁλιμυρηέντων Il.: ἁλιμοιρηέντων V 191. αὖτε: δ' αὖτε V 193. Διὶ — Θ 210 194. οὐδὲ: οὔτε V *ἀντιφερίζει (357): ἰσοφαρίζει 195. Ζηνόδοτος αὐτὸν οὐκ ἔϝραφε σθένος — Σ 486 197. φρείατα 198. Διὸς — Ξ 417 199. *οὐρανόθε: οὐρανόθεν 200. ἐκ κρήμνοιο ϝερύσσατο 175 χάλκεον: ὄμβριμον R 201. καταυτόθι: κατ' αὐτόθι 203. 353. ἐϝχέλυες 203. ἀμφεπένοντο Δ 200, Π 28 204. ἐπινεφρίδιον κείροντες: κείραντες R 205. = Υ 484 207. ἐνὶ — Λ 468 209. ἕλε Θερσίλοχον: ἕλετ' ὀρσίλοχον R 211. = Ε 679 212. ποταμὸς: Ξάνθος Palimps. cf. 143, 228, 329 213. εἰσάμενος: εἰδόμενος. cf. Ρ 73 τὸ δὲ βαθέης χωρὶς τοῦ δ 217. ϝ' ἐλάσας: πελάσας V ῥέζε: ῥέξαι et ῥέζειν R 218. ἐρατεινὰ: αἰπεινὰ R. cf. 9 221. ἔασον: ἕασον V, ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἵνα σημαίνῃ τὸ πληρώθητι ἄϝη Il. ὄρχαμε — Τ 289 222. = Τ 198 226. ἀντιβίην Λ 278, Ε 220 227. ἐπέσσυτο — Π 786 228. ποταμὸς — 143 230. μάλα — Δ 229 231. *ἀμυνέμεν: ἀμύνειν 232. ὀψὲ δύων: ὀψεδύων V 234. ἀπαΐξας: ὑπαΐξας et ἀπαΐσσων R 236. ἔσαν ἅλις R: ἅλις ἔσαν 237. ἔκβαλλε: ἐξῆϝε V 240. κῦμα: ῥεῦμα R 242. εἶχε: εἴα R 245. δέ μιν αὐτόν: δὲ κέλευθον V. cf. Ο 357, Φ 318 246. δίνης: λίμνης R, ῥιπῆς schol. Townlejana 247. ἤιξεν πέτεσθαι. cf. Ο 150 πεδίοιο: πεδίονδε V

ποσὶ κραιπνοῖσι P 190 πέτεσθαι: φέρεσθαι V 248. μέγας θεός: θεὸς μέγας Palimps αὐτόν: αὐτ[illegible] Venetus cum aliis 249. ἀκροκελαινιόων πα- σειε — 250. = 137-8 πόνοιο: φόνοιο Aristophanes 251. ἐρωή: ἐρωήν R. cf. O 358 252. οἶματ': οἶματα Philetas ὄμματ'. cf. Π 752 μέλανος τοῦ: μελανός το[illegible] μελανόστου, μελανόσσου V 253. ὤκιστος — O 2[illegible] 254. ἐπὶ — 255. κονάβιζεν = N 498 255. ἔπει- θα — O 520 257. ὀχετηγὸς ἀπὸ — Π 1[illegible] 259. μάκελλαν ἀμάρης ἔχματα M 2[illegible] 260. τε: τοι R ψηφῖδες 261. κατ- ειβόμενον O 37 κελαρύζει Δ 812 262. προ- αλεῖ φθάνει: φθανέει Zenodotus 265. ὁρμή- σειε Aristarchus: alii οἰμήσειε ποδάρκης = Y 4[illegible] 267. τοὶ — Y 299 268. διιπετέος — P 2[illegible] 270. δ' — 52 271. ὑπέρεπτε: ὑπέριπτε R. cf. 204 272. = Γ 364 274. ἔπειτα —] cf. P 6[illegible] 277. Τρώων — O 739 279. ϝ' ἔτραφ': ϝ' ἐ- τράφ' et τέτραφ' V. cf. E 555 281. λευγαλέῳ θανάτῳ λευγαλέον θάνατον schol. ad I 119 ἁλῶναι: ὀλέσθαι R 282. ἐρχθέντ': εἰρχθέντ' Massiliensis στ- φορβόν Il. 283. ἔναυλος Π 71 286. χειρί: χερσὶ R ἐπιστώσαντ' Z 233 287. = H 4[illegible] 289. cf. Δ 390, E 828, O 254, Ω 182 290. ἀθετεῖται 292. λωφήσει Il. 293. σοὶ Pa- limps: τοι εἴ — Δ 207 294. ὁμοιίου — Σ 24[illegible] 295. Ϝιλιόφιν 297. δίδομεν — B 15 ex Hip- piae lectione 299. αὐτὰρ ὃ βῆ 205 μέγα: μάλα Palimps

300. πλῆθ' P 499 301. δαϊκταμένων — 146 302. τοί —] cf. 269 303. ἴσχεν: ἔσχεν V 305. ἔλ[illegible] N 424 306. κῦμα — 263 307. δὲ — Δ 50[illegible] 308. φίλε κασίγνητε = Δ 155 309. ϝάστυ — P 160 310. κατὰ μόθον: κακὸν θεὸν V 313. ὄρινε: ἐπῆρε schol. p. 578 b 15 et Townlej. 314. φιτρῶν καὶ λάων M 29 ἄγριον — Θ 96 315. ὅς — κρα- τέει Π 424 317. νειόθι 318. ἰλῦος: ἰλύοφιν Bentleius 319. εἰλύσω: ἰλύσω V χέραδος: le- gebatur etiam χεράδας 321. ἀλλέξαι: ἀνλέξαι Aristarchus. cf. 347 ἄσιν 323. τυμβοχοῆσ': τυμβοχόης

Crates 325. μορμύρων ἀφρῷ Ε 599 326. διιπετέος — 268 329. μέϝας — Υ 73 330. ϝὸν — Γ 4 331. ἀθετεῖται ὄρσεο Σ 170 κυλλοπόδιον Υ 270 ἀλλ' — τάχιστα 311 334. ἀρϝεστᾶο — Δ 306 335. ὄρσουσα: ὄρσασα Zenodotus 336. κήαι: κῆαι V. ἔστι ϝὰρ ἀπαρέμφατον 337. φλέϝμα 338. μηδέ -339. = Υ 109 341. *ἐϝὼ ϝιάχουσα: ἐϝὼν ἰάχουσα *σχέμεν: σχεῖν ἀκάματον — 13 342. θεσπιδαὲς — Υ 490 343—4. = 235-6 344. αὐτὸν: αὐτόθ' V 345. σχέτο Η 248 346. νεοαρδέ': νεοαλδέ' Apollonius Sophista 347. αἶψ' ἀνξηράνῃ Aristarchus, αἶψ' ἐξαναίνῃ Aristophanes, αἶψα ξηράνῃ R 349. φλόϝα — Σ 206 350. *καὶ: τε καὶ 351. τε ἰδὲ: τ' ἠδὲ R αἱ ἐκ τῶν πόλεων "ἠδὲ κύπαιρον" 353. ἐϝχέλυές τε καὶ ἰχθύες 203 354. κατὰ καλὰ ῥέεθρα 238 355. πνοιῇ: ῥιπῇ V 356. *καίετο ϝὶς: καίετο δ' ἴς. καί ἑ τόδ' ἴς Ptolemaeus Pindarion 357. ἀντιφερίζειν: ἰσοφαρίζειν R 359. λῆϝ' ἔριδος Δ 210 361. ἀνὰ: ἂν R δὲ φλύε: δ' ἔφλυε. ἔβλυε Apollonius Sophista 362. ἐπειϝόμενος Ε 902 363. κνίσην Aristarchus: alii κνίσῃ et (οὐδετέρως) κνίση μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος: ἁπαλητρεφέος R σιάλοιο hic et Ι 208 Π. 364. ἀμβολάδην κάϝκανα hic et σ 307 366. οὐδ': ἠδ' R 368. = Ε 358 et Φ 73 370. *μήν: μέν τόσον — 275 371. ὅσοι — Θ 205 372. ἀποπαύσομαι: ἀποπαύομαι R εἰ — Θ 466 374—6. = Υ 315-7 376. δαιομένη, δαίωσι R: καιομένη, καίωσι 377. αὐτὰρ — ἄκουσε Υ 318 378. = 330 381. θεσπιδαὲς — 342 382. κατέσσυτο: κατέσχετο V 386. ἀρϝαλέη Ρ 385 δίχα Σ 510, Υ 32 387. σὺν δ' ἔπεσον Η 256 πατάϝῳ: ὁμάδῳ V εὐρεῖα χθὼν Δ 740 388. σάλπιϝξεν μέϝας οὐρανός Θ 394 390. θεοὺς — Υ 66 391. δηρὸν ἀφέστασαν: πάμπαν ἀφεστᾶσιν schol. p. 186 a 12 393. ὀνείδειον — Δ 519 394. 421. κυνάμυια: κυνόμυια R θεοὺς — Υ 134 395. ἄητον] cf. Σ 410 ἀνῆκεν: ἀνώϝει Palimps 396. ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε Υ 188 397. πανόψιον Aristarchus, ὑπονόσφιον

Antimachus 399. ἀποτισέμεν: ἀποτινέμεν R μ' omittit R. cf. Γ 57
400. ἀσπίδα: αἰϝίδα V. cf. P 43 401. ἣν: τὴν schol. p. 419 b 27 402. ἔϝχεϊ μακρῷ N 177 403. χειρὶ παχείῃ: Παλλὰς Ἀθήνη. cf. H 264 404. = H 265 405. ῥ' ἄνδρες πρότεροι: δ' ἄνδρες πρότερον Apollonius Sophista 406. αὐχένα — Λ 240 407. πέλεθρα hic et λ 576 408. δ' R: τ' ἀμφεράβησε 409. καί μιν V. cf. 121 411. ἀντιφερίζεις: ἰσοφαρίζεις V 414. ἀρήϝεις: ἀμύνεις V 415. τράπεν: τρέπεν R. cf. N 3 416. Διὸς θυϝάτηρ: φιλομμειδὴς V 417. = Σ 318 et O 240 ἐσαϝείρετο: ἐσαϝείρατο V cum schol. p. 45 a 42 418. = Δ 248 et Φ 377 419. = E 713 420. = B 157 421. *δὴ: δ' αὖθ': αὖ schol. p. 73 b 11 ἡ κυνάμυια: τὴν κυνάμυιαν V βροτολοιγὸν E 909 422. δηΐου ἐκ πολέμοιο T 73 424. χειρὶ παχείῃ 403 425. τῆς — 114 426. ἐπὶ: ποτὶ V χθονὶ — Π 418 427. προσηύδα: ἀϝόρευεν V. cf. 121 428. πάντες — 371 429. θωρηκτῇσιν: θωρηκτοῖσιν. cf. O 689 431. ἐπίκουρος: ἐπίουρος V 433. Ἴλιον V: Ἰλίου 434. φάτο, μείδησεν δὲ: ἔφαθ', ἣ δ' ἐϝέλασσε R. cf. Ξ 223 θεὰ — 418 abest versus a Veneto et aliis 435. κρείων — Ξ 150 436. διέσταμεν: ἀφέσταμεν R 437. ἀμαχητὶ 438. Διὸς — Ξ 173 439. ϝενεῆφι νεώτερος Ξ 112 440. = T 219 441. νηπύτι' 410 ἄνοον 442. ἀμφίς R: ἀμφὶ 444. θητεύσαμεν R 445. ῥητῷ 446. πόλιν: πόλει Aristophanes 448. εἰλίποδας ϝέλικας βοῦς I 462 449. Ἴδης ἐν κνημοῖσι Λ 105 πολυπτύχου Y 5 450. πολυϝηθέες 452. ἀπέπεμπεν: ἀπέπεμψεν 453. σοὶ: σὺν R πόδας — E 122 454. τηλεδαπάων: θηλυτεράων αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων 455. στεῦτο Σ 191 ἀπολεψέμεν: ἀποκοψέμεν vel ἀποκόψειν V 456. κεκοτηότι R. 457. ὑποστὰς I 445 459. πειρᾷ: πειρᾷς R Τρῶες ὑπερφίαλοι N 621 460. πρόχνυ κακῶς I 566 463. πτολεμίζω: πτολεμίξω R 464. cf. Z 146 465. ζαφλεϝέες ἀρούρης — Z 142 466. δὲ: δ' αὖ V 467. παν-

σώμεσθα: πανώμεσθα R. cf. H 290 468. ὥς — ἐτρά-πετ' Σ 138 469. πατροκασιϝνήτοιο II. μιϝήμεναι: δαμήμεναι V. cf. Ξ 386 470. πότνια θη-ρῶν 471. ἀθετεῖται Ἄρτεμις ἀϝροτέρη καὶ — 393 474. νηπύτιε 441 475—7. ἀθετοῦνται 475. = Δ 396 476. ἐν — Ο 107 477. ἐναντίβιον — Υ 85 478. = Θ 484 et Φ 461 480. abest a Veneto. cf. Π 628 481. κύον ἀδεές Θ 481 482. cf. Δ 589 483. τό-ξοφόρῳ λέοντα] οὐδέποτε παρ' Ὁμήρῳ εὕρηται τὸ λέαινα 486. ἶφι — Σ 14 487. ὄφρ' -488. εἴμ' Δ 185-6 488. μένος — 482 489. ἐπὶ καρπῷ χεῖρας Σ 594 492. ἐντροπαλιζομένην: ἐντροπα-λιζομένης R, ἐντροπαλιζομένη V. cf. Z 496 493. ὕπαιθα: ἔπειτα V. cf. O 520, Φ 255 495. χηραμόν ϝαλώμεναι — 291 497. διάκτορος — B 103 498. ϝάρ Venetus cum aliis: δέ, sicut O 140 499. πλη-κτίζεσθαι Διὸς — Y 10
500. ἀθανάτοισι — 476 502. συναίνυτο καμπύλα — M 372 503. στροφάλιϝϝι — Π 775 505. Διὸς — Ξ 173 507. ἀμβρόσιος ἑανὸς Ξ 178 508. ϝηδὺ — Δ 378 510. abest a Veneto 511. τὸν — προσέ-ϝειπεν 461 ἐυστέφανος II. κελαδεινή Y 70 512. στυφέλιξε 380 513. νεῖκος: νείκεα V ἐφῆπται: ἐτύχθη R. cf. B 15 514. = Σ 368 516. μέμβλετο T 343 518. πρὸς — Δ 494 520. πὰρ Ζηνί: παρὰ πατρὶ V 522. εἰς οὐρανὸν εὐρὺν 272 ἱκάνει: ἵκηται V 524. abest ab uno R ἐφῆκεν: ἔτευξεν V. cf. Δ 445 525. πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν: πολύστονα κήδεα θῆκεν R; alii φόνον καὶ κήδε' ἐφῆκεν 528. 532. πεφυζότες 6. ὅθεν ἄφυζαν τὸν λέοντα Ἡσίοδος φησίν 530. ὀτρύνων Aristarchus, non ὀτρυνέων 531. πεπταμένας M 122 535. ἐπανθέμεναι: τινὲς τῶν κατὰ πόλεις "ἐπ' ἄψ θέμεναι", schol. p. 340 b 29 ἐπιθέμεναι 536. οὖλος: καὶ Καλλίμαχός φησιν "οὔλου μητέρ' Ἄρηος". 538—9. Ζηνόδοτος ἠθέτηκε 539. ἀλάλ-κοι: ἀμύναι V. cf. 250 540. καὶ — Π 397 541. καρχαλέοι: καρφαλέοι R 542. σφεδανὸν: σφεδα-νῶν V 543. κῦδος — Y 502 544. = Π 698 545. εἰ — Φοῖβος Π 700 546. υἱὸν — Σ 55

548. χῆρας Barnesius (*X* 202): χεῖρας. cf. *Α* 97 549. κεκάλυπτο — *Γ* 381 550. Ἀχιλλῆα πτολίπορθον: Ἀχιλλέα Πηλείωνα. cf. *Ο* 77, *Ι* 328 551. πόρφυρε II. μένοντι: κιόντι schol. p. 311 b 42 552. = 53 554. φοβέονται Eustathius (cf. 4 et *Z* 41): κλονέονται (*Σ* 7) 556. ὑποκλονέεσθαι 558. Ϝιλήιον: Ἰδήιον Crates 559. Ἴδης κνήμους 449 562. = *P* 97 563. ἀπαειρόμενον 564. ταχέεσσι — *Υ* 189 565. ἔσται: ἔσεται R 566. περὶ πάντων *Υ* 304 567. δέ κέ ϝοι: δ' αὐτῷ R προπάροιθε πόλεος *B* 811 κατεναντίον: κατεναντίος R 568. θην: τ' ἦν schol. p. 142 b 44 ᾿ξέι — 37 569. ἴα: μία Heynius 570. ἀθετεῖται 572. *πτολεμιζέμεν:¦ πτολεμίζειν 573. πάρδαλις: πόρδαλις V βαθείης — *Α* 415 575. κεν ὑλαϝμὸν: κυνυλαϝμὸν Zenodotus. et Stesichorus ἀπειρεσίοιο κυνυλαϝμοῖο 576. μιν] αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων „τις" 581. ἀσπίδα — *M* 294 *πρόσθε σχέτο: προσθ' ἔσχετο 582. αὐτοῖο τιτύσκετο *N* 159 583. φαίδιμ' — 160 584. πόλιν — *Π* 708 πέρσειν: πέρσαι R 585. νηπύτι' — 474 τ' ἔτι: μάλα V τετεύξεται *M* 345 586. ϝοι: τοι R ἐν ταῖς πλείοσιν οὕτως ἐφέρετο „ἄνδρες ἔνειμεν": ἀνέρες εἰμέν 587. οἵ κε ἔν τισι τῶν εἰκαιοτέρων 589. ἔκπαϝλος 452 καὶ — *Π* 493 590. ὀξὺν ἄκοντα *K* 335 βαρείης: παχείης V 591. καί ϝ' ἔβαλε *Π* 586 οὐδ' — *Ξ* 403 592. δέ μιν: δέ οἱ R νεοτεύκτου 593. σμερδαλέον κονάβησε *O* 648 594. θεοῦ — 165 596. Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι: ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων V 597. = *Υ* 443-4 598. ἡσύχιον
600. ϝὰρ Aristarchus, non ϝάρ ϝ' 601. πρόσθε ποδῶν *Π* 742 602. *εἷος: ἕως 603. τρέψας: στρέψας R βαθυδινήεντα 15 604. τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα] cf. *Ι* 506 * δ' ἄρα θέλϝεν: δ' ἄρ' ἔθελϝεν 607. πύλαι δ' ἔμπληντο Antimachus et Rhianus: πόλις δ' ἔμπλητο vel ἔπλητο 609. πεφεύϝειν: περ φεύϝει schol. p. 308 b 2. ceteri πεφεύϝοι 610. ἀσπασίως (sic etiam Palimps): ἐσσυμένως V ἐσέχυντο: ἐκέχυντο R. cf.

M 470 611. *σαώσαιν: Ἀρίσταρχος εὐκτικῶς σαώσαι ἀντὶ τοῦ σαώσειεν. legebatur σάωσαν

X

1. πεφυζότες Φ 532 ἠύτε — Δ 243 2. διχῶς, ἀνεψύχοντο καὶ ἀπεψύχοντο· χαριεστέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ ν̄. cf. Ε 795, Λ 621, Φ 561 4. σάκε' — Ν 488
5. ὀλοιὴ (cf. Λ 342): ὀλωὴ R; alii ὀλοὴ μοῖρα — Δ 517 7. αὐτὰρ: αὐτὰρ ὃ Palimps et Ambros.
10. σὺ — Δ 32 post 10. Palimps Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον 12. δή τοι: δ' ἤτοι Palimps
13. μήν: ϝάρ R. plerique μέν 14. = Σ 97
15. βλάψας με Bentleius: ἔβλαψας μ' ὀλοώτατε: δολιώτατε. cf. Γ 365 17. ϝαῖαν ὀδὰξ εἷλον Λ 749
18. ἀφείλεο: ἀφείλαο Ambros. *δὲ σάωσας: δ' ἐσάωσας 21. μέϝα — Ν 156 22. ἵππος ἀεθλοφόρος Λ 699 23. θέῃσι πεδίοιο Ζ 507
24. = Ο 269 26. ἐπεσσύμενον — Ξ 147
27. ἀρίζηλοι — Ν 244 28. νυκτὸς — Λ 173 ἀστράσι: ἄστρασι Philoxenus 29. κυνωρίωνος Sidonius, ὑφ' ἓν 30. ὅϝ' Palimps: ὅδ' 31. πουλὺν schol. p. 303 b 38 πυρετὸν 32. = Ν 245
33. κόψατο: λάζετο R 34. ἀνασχόμενος Γ 362
35. προπάροιθε — 6 36. ἄμοτον μεμαὼς Ν 40
37. χεῖρας — Λ 351 39. πότμον — Ζ 412
40. = Υ 294 et Λ 169 42. ἔδοιεν Aristarchus, ἔδοιντο alii: vulgo ἔδονται. cf. Σ 271. 45. τηλεδαπάων: θηλυτεράων V. cf. Φ 454 47. οὐ δύναμαι ϝιδέειν Γ 237
48. τοὺς Aristarchus, non οὓς 50. ἀπολυσόμεθ': ἀπολύσομεν V 51. ϝέρων: φίλῃ αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων 56. τέκος: θάλος V. cf. 87 59. φρονέοντ': ζώοντ' V ἐλέησον: ἐλέαιρε R 60. πατὴρ Κρονίδης Φ 508 61. πόλλ' ἐπιδόντα: πολλὰ ϝιδόντα Bentleius 64. ἐν — Ο 512 67. ὠμησταὶ ἐρύουσι Λ 454 ὠμῆσται Tyrannion ἐρύσουσι R ὀξέι — Φ 568 68. τύψας ἠὲ βαλὼν Υ 462 ἐκ — Λ 381 ἕληται: ἕλοιτο V 69. θυραωρούς Aristarchus et Herodianus: alii πυλαωρούς 70. ἀλύσ-

σοντες 72. δεδαϊγμένῳ — Τ 292 76. δειλοῖσι — 31. 79. ἑτέρωθεν — Σ 32 80. κόλπον: ὡς "ἀπὸ κόλπου μητρὸς Ἐλειθυίης ἤλθετε βουλομένης" schol. Vict. 81. ἔπεα — Φ 419 82. αἴδεο — Φ 74 83. αὐτήν: τινὲς παρ' Ἴωσιν αὐτήν τὴν μητέρα λέγεσθαι· "τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν" (Β 317) 84. τῶν μνῆσαι Ο 375 85. ἐών Aristarchus, non ἰών. cf. 4 πρόμος ἵστασο Ο 293 86. κατακτάνῃ: κατακτάνοι ε κατακτενεῖ R 87. θάλος: τέκος 88. ἄλοχος πολύδωρος Ζ 394 89. κύνες ταχέες Ρ 558 90. = Λ 136 et Χ 35 προσαυδήτην: προσηυδήτην R 91. πολλὰ λισσομένω Φ 368 92. Ἀχιλῆι πελώριον Φ 527 93. 95. χειῇ 93. ἔν τισι τῶν ἀπὸ τῶν πόλεων "ὀρέστερον ἄνδρα δοκεύῃ". et ὀρέστερον malebat Valckenarius Adon. p. 254 94. ἔδυ χόλος Τ 16 96. οὐχ — Ν 476 97. φαεινὴν ἀσπίδ' Ε 437 98. = Φ 552 99. ὤ — κε Ρ 91 100. πρῶτος: πρῶτον Eustathius 103. = Ε 201 104. ἀτασθαλίῃσιν Δ 409 105. = Ζ 422 106. ποτέ τις εἴπῃσι Η 87 108. κέρδιον: αἱ κατ' ἄνδρα κάλλιον. cf. Ρ 417 109. διχῶς, καὶ κατακτείναντι 110. αὐτῷ: αὐτὸν R ἐυκλειῶς 111. ὀμφαλόεσσαν: ὅπλα τε πάντα Palimps 112. κόρυθα βριαρὴν Σ 611 113. Ἀχιλῆος ἀμύμονος Ρ 186 ἀντίον R 114-6. = Η 389-90 117. cf. Ζ 53 *δώσειν: δωσέμεν 118. ἀποδάσσεσθαι: ἀποδάσσασθαι V ὅσα τε: ὅσσα V 119. γερούσιον Δ 259 ἕλωμαι: ὀμοῦμαι V 120. ἄνδιχα -121. = Σ 511-2 121. abest a Veneto 122. οὕτως χωρὶς τοῦ δ, "ἀλλὰ τί μοι". cf. Λ 407 123. ἵκωμαι: ἱκῶμαι V. de vi verbi cf. Ξ 260 ἐλεήσει: ἐλεήσῃ R 124. γυμνὸν Φ 50 126. μήν: μέν 127-8. cf. Υ 371, Ψ 641 129. ἔριδι ξυνελαυνέμεν Φ 394 ὅττι: ὄφρα V 130. ὀρέξοι et ὀρέξει R 131. = Φ 64 132. κορυθάικι πτολεμιστῇ 133. Πηλιάδα μελίην Φ 162 κατὰ — Π 343 134. χαλκός: χαλκῷ schol. p. 367 a 35 135. πυρὸς αἰθομένοιο Σ 1 ἠελίου ἀνιόντος Θ 538 136. Ἕκτορα δ' ὡς ἐνόησεν Ο 422 ἕλε τρόμος Τ 14 οὐδ' — Υ 421 138. ποσὶ — Ζ 505 139. κίρκος Ρ 757

140. οἴμησε *Π* 752 τρήρωνα *E* 778 141. ὕπαιθα φοβεῖται *O* 525 142. ταρφέα *N* 718 θυμὸς ἀνώϝει *Y* 179 143. ἰθὺς πέτετο *Y* 99 ἔτρεσε: τρέε R, alii τρέσε 144. τεῖχος: τείχει et τείχη R λαιψηρὰ — *K* 358 145. παρ' ἐρινεὸν *Λ* 167 146. τείχεος: ἄστεος schol. p. 408 a 34 ἀμαξιτὸν 147. τε Hermannus: δὲ 148. δινήεντος *Φ* 603 149. λιαρῷ: χλιαρῷ R 150. πυρὸς — 135 152. κρυστάλλῳ Π. 153. πλυνοὶ Π. 155. Τρώων — *Z* 238 156. = *B* 797 158. ἀμείνων: ἀρείων R ἐν ἐνίοις φέρεται στίχος ὑπὸ τοῦτον εὐτελής "φεῦϝ' υἱὸς Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς" 161. Ἕκτορος — *Π* 717 162. ἀεθλοφόροι *Λ* 698 μώνυχες — *Y* 498 166. χαρπαλίμοισι πόδεσσι *Π* 809 δέ τε: δ' ἐς R 167. = *Φ* 287 et *Y* 56 168. τεῖχος: ἄστυ Plato 169. — *Φ* 54 et *Π* 450 171. Ἴδης — πολυπτύχου *O* 5 et *Φ* 449 173. ποσὶν — 8 177. = *Θ* 357 178. πάτερ ἀργικέραυνε *T* 121 κελαινεφές *O* 46 οἷον ἔϝειπες *P* 173 179—81. = *Π* 441-3 182. = *Y* 19 183—4. = *Θ* 39-40. ὁ νοῦς ἀσαφής, ὅντινα ἀϝνοήσαντες ἠθέτησαν τὰ ἔπη 185. ϝέρξον ὅπῃ *Δ* 37 μηδέ — *B* 179 186. = *T* 349 187. = *H* 19 188. κλονέων: μενεαίνων R. cf. 10 κλονέων ἔφεπ' *Y* 492 190. διὰ βήσσας *P* 283 192. ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον *N* 141 ποδώκεα — *Y* 45 194. ὁρμήσειε: ὁρμήσαιτο R πυλάων — *E* 789 195. ἀντίον: ἀντίος R ὑπό: ἐπὶ editi plerique. cf. *Π* 700 197. ἀποστρέψασκε καὶ παραστρέψασκε, διχῶς παραφθάς: παραστάς R 198. οὕτως διὰ τοῦ ε πέτετο 199—201. ἀθετοῦνται

200. *ὑποφευϝέμεν: ὑποφεύϝειν 201. δ': ῥα V 202. ὑπεξέφυϝεν: ὑπεξέφερεν Aristarchus. cf. *O* 628 204. ὅς — *Y* 93 205. λαοῖσιν: ἄλλοισιν Palimps cum aliis 206. ϝα ἱέμεναι: εἴα ἕμεναι Eustathius 207. = *I* 307 et *I* 368 209—12. = *Θ* 69-72 211. ἱπποδάμοιο: ἀνδροφόνοιο Maximus Tyrius. cf. 161 212. μέσσα] Χρύσιππος ῥῦμα ϝράφει· τὴν ϝὰρ ῥοπὴν τοῦ ζυϝοῦ ῥύμην καλεῖσθαι 214. θεὰ — *Y* 69 215. = *Σ* 169 216. νῶί ϝ': νῶιν Zenodotus Διὶ — *Λ* 610

et Φ 583 219. ϝοι: τοι R πεφυϝμένον Ζ 45 ἄμμε: ἄμμι V 220. πάθοι: πάθῃ R 221. προπροκυλινδόμενος hic et ρ 525 πατρὸς — Λ 66 223. ἐναντίβιον Θ 168 224. = Η 121 et Φ 423 225. χαλκοϝλώχινος 227. δέμας — Ρ 555 228. = 215 229. ἠθεῖ' - σε Ζ 518 ὠκὺς — 188 230. = 173 231. = Λ 348 232. = Η 287 233. μέν μοι: μὲν ἐμοὶ Thierschius coll. Ξ 275, Ω 749 et 763, ν 425, ξ 25 235. τιμήσασθαι: τιμήσεσθαι Eustathius. cf. Ω 56 236. ὅς: ὡς idem. non nemo ὅς τλῆς εἵνεκ' ἐμεῖο ϝίδες ὀφθαλμοῖσιν. cf. 169 238. = 17 239. πατὴρ — Ν 430 243. ἰθὺς μεμαῶτε Υ 386 244. φειδωλή 245. ἔναρα βροτόεντα Ρ 540 246. νῆας ἔπι ϝλαφυράς Ρ 397 247. κερδοσύνῃ: κερδοσύνης V 248. = Φ 148 249. = 232 251. ϝράφεται καὶ δίες· καὶ οὕτως εἶχον αἱ χαριέστεραι. ceterae δίον οὐδὲ — 252. ἐπερχόμενον Λ 535 252. θυμὸς ἀνῆκεν Μ 307 254. ἐπιδώμεθα τοί: ἐπιδωσόμεθ' οἱ R. cf. Κ 463 255. ἁρμονιάων 256. *εἴ: αἴ 257. δώῃ: δώσει R χαμμονίην hic et Ψ 661 259. ῥέζειν: ῥέζε et ῥέξῃς R 260. = Λ 148 261. ἀλαστέ Doederleinus: ἄλαστε συνημοσύνας 263. *καὶ ϝάρνες: οὐ καὶ ἄρνες ὁμόφρονα 265. οὐδέ R: οὔτε 266. ὅρκια ἔσσονται: ὅρκιον ἐσσεῖται Bentleius πρὶν Palimps: πρίν ϝ' 267. = Υ 78 269. = Π 493 270. ὑπάλυξις Il. 271. δαμάᾳ: δαμάσῃ R δ' omittunt R 273. = Ρ 516 274. = Ρ 526 et Φ 5 275. τὸ — Ν 408 χάλκεον: μείλινον V 276. ἐν — ἐπάϝῃ Κ 374 277. *δίδω: δίδου Ἕκτορα — Κ 406 279. θεοῖς — Ι 494 281. ἀρτιϝεπὴς ἐπίκλοπος Il. 282. μένεος — Ζ 265 λάθωμαι: λαθοίμην Palimps 283. = Θ 95 284. ἰθὺς μεμαῶτι 243 μεμαῶτα R 286. ὡς Σ 107, Φ 279, Ω 764 287. κεν: σφιν V 288. καταφθιμένοιο: κατακταμένοιο R. cf. Σ 499 289. = 273 290. = Φ 591 291. χώσατο — 292. = Ξ 406-7 293. κατηφήσας Il. μείλινον — 275 294. ἐκάλει: αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων "ἐ-

βόα" λευκάσπιδα μακρὸν — *P* 183 295. *ἤτει: ἤτεέ 296. ἔϝνω — Θ 446 297. δή — *Π* 693 298. *ἐϝώ ϝε φάμην: ἔϝωϝ' ἐφάμην ἀλέη Π. πάλαι τό ϝε: πάροιθέ ϝε V 302. υἷι: υἱεῖ V ϝε: περ R 303. εἰρύατο: εἰρύαται 304. μὴ μὴν ἀσπουδί ϝε *O* 476 305. καὶ — *B* 119 306. εἰρύσσατο — *Δ* 190 308. οἴμησεν 140 ὑψιπετήεις hic et ω 537 310. ἀμαλὴν Il.: ἀπαλὴν R πτῶκα *P* 676 313. κάλυψεν *Φ* 321 314. καλὸν δαιδάλεον *T* 380 315. τετραφάλῳ *E* 743 καλαὶ: αἱ πλείους δειναὶ περισσείοντο — *T* 382 316. *ἵη: ἵει 317. μετ' — 28 318. ϝέσπερος Π. 319. εὐήκεος 320. φρονέων κακὸν *Π* 373 322. τόσον *Σ* 378 323. = *P* 187 324. φαῖνον vel φαῖνεν V: φαίνετο. cf. schol. p. 302 a 23 κληῖδες *Θ* 325-7 325. λαυκανίην: λαυκανίης Palimps 326. μεμαῶτ': μεμαὼς R 327. = *P* 49 328. ἀπ' ἀσφαράϝου: ἀπὸ σφάραϝον Eustathius μελίη τάμε χαλκοβάρεια: μελίῃ τάμε χαλκοβαρείᾳ Etym. M. 329. ἀθετεῖται 330. = *Δ* 743 et *Y* 388 331. ἀτὰρ: ἄφαρ R ἔφης: ἔφησθα R 334. νηυσὶν ἔπι ϝλαφυρῇσιν *Σ* 304 336. ἑλκήσουσι κακῶς V. alii ἑλκύσουσι 337. = *O* 246 339. με ἔα: μ' ἐάα Bentleius 340. δέδεξο: δέχεσθαι R 341. πατὴρ — 239 342—3. = *H* 79-80 344. = 260 ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν: ἀπαμειβόμενος V 347. οἷά: ὅσσα R 348. ὡς Aristarchus, χωρὶς τῆς βαρείας 349. *καὶ ἐϝεικοσινήριτα: τε καὶ εἰκοσινήριτα. ὑπερβολικῶς λέγει· ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀνθιστάμενον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἕκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν. cf. Meinek. ad Theocrit. 15 129 351. ἀνώϝῃ R: ἀνώϝοι 352. Δαρδανίδης Πρίαμος *H* 366 353. ἐνθεμένη — ϝοήσεται *Φ* 124 355. δὲ καταθνήσκων:· δ' ὀλιϝοδρανέων R. cf. 337 356. οὐδ' ἄρ': οὐ ϝὰρ R. cf. *Σ* 98 357. ἐν φρεσὶ: ἔνδοθι R. cf. *Δ* 253, *X* 242 358. μήνιμα hic et λ 73 360. ἐνὶ — *Π* 712 361—4. = *Π* 855-8 365—6. = *Σ* 115-6 367. = *Φ* 200 368. ἀπ' — *O* 524 370. ϝεῖδος — Θ 228 371. ἀνουτητί: ἀουτητί R. cf. ἄουτον *Σ* 536 372. = *Δ* 271 373. ὢ — δὴ 297

374. ἐνέπρησεν: ἐνέπρηϑεν R. cf. Θ 217 et 235, O 417 375. ἀϑετεῖται schol. Vict. ὡς — εἴπεσκ P 423 376. ποδάρκης — Φ 265 377. πτερόεντ' ἀϝόρευεν: πτερόεντα προσηύδα R 378. = P 248 ἥρωες Δαναοί, ϑεράποντες Ἄρηος editiones antiquae. cf. O 733. Ζηνόδοτος ἀντὶ τούτου πεποίηκεν "Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀρι-στῆες Παναχαιῶν" 380. ἔρρεξεν: ἔρδεσκεν V. cf. I 540 381. *ξὺν: σὺν *πειρηϑέωμεν: πειρηϑῶμεν 385. = 122 386. ἄκλαυτος: ἄκλαυστος R ἐ-ϑαπτος Π. 388. ζωοῖσιν —: ζωὸς ἔτ' Ἀργείοισι φι-λοπτολέμοισι μετείω V καί — K 90 389. κα-ταλήϑοντ' 390. φίλον: φίλος schol. p. 589 a 3 391. ἀείδοντες — Δ 473 392. νηυσὶν ἔπι ϝισ-φυρῇσι 334 393—4. ἀϑετοῦνται 394. cf. Δ 761 395. μήδετο — Φ 19 396. τένοντε: τένοντε R 397. πτέρνης 399. ἐς — ἀναβάς Π 657 400. = Δ 519 δ': ϑ' R 402. πίλναντο: πίμπλαντο V, πίτναντο R 403. χαρίεν Π 798 δυσμενέεσσι: τερπικέραυνος V 404. ἐν — Θ 359 406. κα-λύπτρην Π. 407. παῖδα ϝιδοῦσα Hermannus: παῖδ' ἐσιδοῦσα. cf. ϑ 526 410. ὡς εἰ: ὡς ἴ V, ἀντὶ τοῦ ὡς αἰεί 411. ὀφρυόεσσα σμύχοιτο: σμώχοιτο Ari-starchus. cf. I 689 412. μόϝις: μόλις. cf. I 355, Φ 417 413. πυλάων — 194 414. δὲ λιτάνευε Heynius δ' ἐλλιτάνευε 415. ἐξονομακλήδην hic et μ 250 ὀνομάζων — K 68 416. κηδόμενοι: κηδόμενόν V. cf. Σ 273 417. ἐπὶ — P 691 418. ὀμβριμοϝεργόν hic et E 403 420. τῷϝε Eustathius: τῷδε 422. περὶ πάντων Φ 566 ἄλγε' ἔϑηκε Δ 2 429. πολῖ-ται: ϝέροντες. cf. T 338 430. ἀδινοῦ: ἀϑρόου Aristar-chus. cf. Σ 316 431. τέκνον ἐϝὼ δειλή: Ἕκτορ τέκνον ἐμὸν schol. D ex 82 βείομαι: βήομαι vel βίομαι Aristarchus παϑοῦσα: τεκοῦσα Aristarchus 432. νύκτας — E 490 433. cf. 394 435. καί: plerique κέ 436. = P 672 αὖ: δ' αὖ R 437. ὡς — κλαίουσ' T 301 440. ἱστὸν ὕφαινε Γ 125 441. πορφυρέην: μαρμαρέην V. cf. Γ 126 ϑρόνα 442. κέκλετο ἀμφιπόλοισιν Z 286 443. = Σ 344 444. ϑερμὰ λοετρὰ Ξ 6 445. νη-πίη οὐδ' Y 264 447. κωκυτοῦ καὶ οἰμωϝῆς 409

448. κερκίς Π. 450. ἔπεσθε Bentleius: ἔπεσθον ϝίδω τίνα Hoffmannus: ἴδωμ' ὅτιν' 451. ϝοπὸς ἔκλυον Π 76 452. cf. K 94 454. = Σ 272 457. καταπαύσῃ: καταπαύσει R 460. μαινάδι 461. ἅμα — Z 399 463. * δὲ νόησεν: δ' ἐνόησε 465. κοίλας — Φ 32 466. = N 580 467. ἤριπε Π 319 ἐκάπυσσε 468. βάλε Aristarchus: χέε 469. ἄμπυκα τε ϝιδὲ: τ' ἠδὲ R ἀναδέσμην 472. ἐπεὶ — Π 190 * μυρί' ἔϝεδνα: μυρία ἕδνα 473. * καὶ: τε καὶ. cf. Z 378 ἔσταν: ἦσαν V 474. ἀπολέσθαι: ὀλέεσθαι Eustathius 475. ἄμπνυτο: ἔμπνυτο Aristarchus. cf. E 697 καὶ — Δ 152 θυμὸς: θυμὸν schol. p. 602 a 28 476. ἀμβλήδην μετὰ Τρῳῇσιν: κατὰ δμωῇσιν Apollonius Sophista 478. κατὰ δῶμα: αἱ κοινότεραι "ἐνὶ οἴκῳ" 479. Θήβῃσιν: Θήβηφιν R ὑπὸ — Z 396 480. ὅ — Θ 283 481. αἰνόμορον Π. 482. ῥ' addidit Venetus cum aliis 484. νήπιος — Z 400 485. τέκομεν 53 486. ὄνειαρ 433 487—99. ἀθετοῦνται ἤν περ ϝὰρ: ἢν (vel εἰ) ϝὰρ δὴ R 488. αἰεί τοι: ἀλλ' ἤτοι καὶ — Δ 270 489. ἀπουρήσουσιν: ἀπουρίσσουσιν R. v. Buttmann. Lex. 22 2 2) 490. παναφήλικα] cf. Z 432 491. ὑπεμνήμυκε παρειά Aristarchus, οὐδετέρως 494. ἐπέσχε I 485 495. ὑπερῴην 496. ἀμφιθαλὴς δαιτύος 497. ἐνίσσων: ἐνίπτων R 498. οὕτως: οὗτος R 499. δέ — ἐς 492 02. νηπιαχεύων 503. ἐν ἀϝκαλίδεσσι Σ 555 505. ἁμαρτών Z 411 506—7. cf. Z 402-3 508. παρὰ νηυσὶ κορωνίσι Y 1 512. πυρὶ — 374 515. = T 301

Ψ

2. ἐπειδὴ X 379 νῆάς — Σ 150 3. = T 277 4. ἀποσκίδνασθαι 6. ταχύπωλοι Δ 257 ἐρίϝηρες — N 421 9. ὃ — Π 675 16. μήστωρα — Θ 108 17—8. = Σ 316-7 19. καὶ — X 52 22—3. = Σ 336-7 24. = X 395 26. ἀφωπλίζοντο ϝέκαστος: ἕκαστοι

V. cf. 55 27. χάλκεα μαρμαίροντα Σ 131
λύον —: λύοντο δὲ μώνυχας V. ὑψηχέες ἵπποι Ε 772
28. ποδώκεος — Ρ 426 30. ὀρέχθεον
32—3. = Ι 467-8 34. κοτυλήρυτον
αἷμα Δ 140 35. ποδώκεα — Χ 193
Η 312 et Η 106 39. κηρύκεσσι — Ι 10
λευσαν Aristarchus, non κέλευσεν 40. ἀμφὶ —
Χ 443 41. λούσασθαι — Σ 345 42. στε
στερρῶς et στυϝερῶς R 43. οὐ μὰ Δ 86
ὅςτις] v. Hermann. Oedip. R. p. XIII θεῶν — Τ
45. σῆμα — Η 86 46. μ' ἔτι: τι
48. = Θ 502 49. ὄτρυνε Bentleius: ὄτρ
cf. Δ 268, Π 501, Ρ 559, ο 114, Μ 367, Τ 205
— Τ 184 50. * σχέμεν: σχεῖν ὅσσ' Nitzsch
ὡς 51. ὑπὸ — Φ 56 52. ἐπιφλέγῃ Β
ἀκάματον — Φ 341 53. ἐπὶ — Γ
54. = Ο 300 56—7. = Β 602-3
58. = Δ 606 59. θινὶ — Ι 182 60.
στενάχων Σ 323 πολέσιν — Π 240 61. ὁ
ὄθι Κ 199 ἠιόνος: ἠιόνας R κλύζεσ
62. μελεδήματα Il. 63. ϝήδυμος ἀμφ
θείς Ξ 253 φαίδιμα — Π 805 64. προσ
Σ 174 66. καλὰ ϝικνῖα Hoffmannus: καλ' ἐικ
68. = Β 20 69. ἔπλευ — Π 29
70. * μήν: μέν ἀκήδεις 71. ὅττι τάχιστα
193 πύλας Ε 646 72. μ' ἐϝέργουσι Bentleius
(cf. Buttmann. Gr. Gr. 2 p. 170 i): με εἴργουσι καμόντων
Γ 278 74. ἀλάλημαι εὐρυπυλὲς Il.
76. νίσομαι: νίσσομαι R 77. ἔν τισι τῶν πολιτικῶν
"οὐ ϝὰρ ἔτι". ita Aeschines c. Tim. 149 * μήν: μέν
80. θεοῖς — Χ 279 post 80. Aeschines
μαρνάμενον δηΐοις Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο 81. τείχει
ὕπο Τρώων Ρ 558 εὐηφενέων Aristophanes et Rhianus
ceteri εὐηϝενέων 82. καὶ —: σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλε
σῇσιν Aeschines ex Φ 94 * εἴ: αἴ 84. ἀλλ'
ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη ϝαῖα κεκεύθῃ, χρυσέῳ ἐν ἀμφι
φορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ, ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐ
ὑμετέροισι δόμοισιν Aeschines 84. ἐτράφημεν: ἐτράφ
περ Venetus cum Cramero Ox. 1 p. 28 6. cf. Buttmann. Gr. 2
307 86. ὑμετερόνδ' 87. Ἀμφιδάμαντος

ιδάμαντος R 88. οὐκ ἐθέλων Φ 36 ἀστρα-
λοισι χολωθείς: ἀστραϝάλῃσιν ἐρίσσας αἱ πλείους τῶν κατ'
ρα 89. ἱππότα — Π 33 90. ἔτραφε:
εφε V 91. σοφὸς 92. ἀθετεῖται. μετενή-
ται ἐκ τῆς δευτέρας νεκυίας (ω 74) πότνια — X
1 93. = Φ 222 94. ἠθείη: ὦ θείη Cha-
eleon. cf. X 229 96. ὡς σὺ κελεύεις: ὥς με κελεύεις
cf. Φ 223 97. ἀμφιβαλόντε: ἀμφιβαλόντες R
98. ὀλοοῖο: κρυεροῖο V. cf. 10 99. χερσὶ
λῃσιν Σ 27
ντε — Σ 110 101. ταφὼν — Δ 776 102. συμ-
λατάϝησε: συμπατάϝησεν R ϝέπος — E 683
3. καὶ — 19 104. πάμπαν: πᾶσαι V
6. ἐφεστήκει — Z 373 108. = I 173 et Ψ 14
109. φάνῃ — Z 175 110. κρείων — Σ 445
111. κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιϝράφων "οὐρῆας ὤτρυνεν"
ξω τοῦ τέ 112. ἀνὴρ ἐσθλὸς T 122
4. 113. ὑλοτόμους 115. τ' εὐπλέκτους: τε πλεκτάς
Iermannus coll. χ 175 et 192 116. ἄναντα
:άταντα πάραντα δόχμια
17. κνήμους: κρημνοὺς Eustathius. cf. Φ 559 πολυπί-
δακος — Y 59 118. δρῦς ὑψικόμους Ξ 398
ταναήκεϊ — H 77 120. διαπλήσσοντες: διαπλίσσοντες
V; alii διαρρήσσοντες 122. ῥωπήια — N 199
124. = 113 126. ϝηρίον 127. παρακάμβαλον
R: παρακάββαλον ἄσπετον — B 455
129. Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι Π 65 κέλευσεν:
κέλευε R; alii μετηύδα 130. δ': θ' Palimps
131. καὶ — K 254 132. ἂν: ἐν R παραιβά-
ται 133. δὲ — Δ 274 135. καταείνυσαν Ari-
starchus: καταείνυον et καταείλυον 136. ἔχε: σχέθε R
137. Ἀιδόσδε Herodianus, non Ἄιδος δῶ
138. ἵκοντο: ἵκανον V 139. νήεον: νήνεον Eustathius
140. ἐνόησε — Φ 49 143. ὀχθήσαις — ϝεῖ-
πεν X 98; unde pro his ϝιδὼν — (E 771) R πρὸς ὃν μεϝαλή-
τορα θυμόν 145. φίλην — Σ 101 146. ῥέξειν
— Δ 120 147. ἔνορχα * παραυτόθι (cf. 163,
640): παραυτίκα V, παραυτόφι R 148. τοι — Θ 48
150. φίλην — 145 152. ὡς — χερσὶ Δ 446
153. τοῖσι — 108 154. φάος — Σ 11

155. Ἀγαμέμνονα V: Ἀγαμέμνονι. cf. Υ 375 156. γάρ: μέν V 158. σκέδασον — ὅπλεσθαι Τ 171-: 160. κήδεος: κηδεός V οἵ τ' ἀγοὶ Dionysius: οἱ ταγοὶ Aristarchus. cf. Μ 269, Ν 278, Τ 43 161. = Φ 377 et Τ 184 162. νῆας — Δ 8 163. 674. κηδεμόνες 163. * παραῦθι: παρ' αὐ… νήεον — 139 164. ἑκατόμπεδον: ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα Φ 354 165. ἀχνύμενοι κῆρ Η 431 166. = Ι 466 168. μεγάθυμος Ι 498 169. ἐς — κεφαλῆς Σ 353 δρατά: τ… πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ε δρετά * σώματ… ἐνήειν: σώματα νήει 171. ἐριαύχενας — Σ 280 172. 225. στεναχίζων: στοναχίζων R 172. ἐσσυμένως … 173. τραπεζῆες Χ 69 174. * μὴν: μὲν 175. Τρώων μεγαθύμων Ρ 420 176. = Ρ 566 et Φ 1… 177. πυρὸς μένος Ρ 565 ὄφρα — Ζ 1… 178. = Κ 522 φίλον τ': φίλον δ' 179-80. = 18-9 180. τετελεσμένα ὥσπερ ὑπέστη… 181. = 175 184. ὡς φάτ' ἀπειλήσας Φ 1… 185. Διὸς — Φ 416 186. ῥοδόεντι χρῖεν: χρῖσεν R 187. ἑλκυστάζων hic et Ω 21 188. κυάνεον νέφος Π 66 191. σκήλει' 193. = 140 195. Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ Ι 5 ὑπέσχετο: ὑπίσχετο Eustathius ἱερὰ καλά Δ 727 197. ἐλθεῖν: ἐλθέμεν V. cf. 209 198. ὕλη τε σεύαιτο: ὕλην τ' ἐσσεύαιτο R. cf. Ρ 463 ὠκέα δ' Ἶρις: ὠκὰ δὲ Ϝῖρις Bentleius 199. ἀράων ἀίουσα Ο 378 μετάγγελος Ο 144 200. Ζεφύροιο: Βορέαο Apollonius Sophista 202. ϝίδον ὀφθαλμοῖσιν Χ 25 203. πάντες ἀνήιξαν Ο 86 τέ: δέ R 204. ἀνήνατο — Δ 647-8 205. οὐχ ἕδος Δ 648 εἶμι γὰρ Ξ 200 αὖτις V: αὖθι 206. γαῖαν: δῆμον αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων 211. ἀναστενάχουσιν 212. ἥ — ἀπεβήσετο Σ 202 213. ϝηχῇ θεσπεσίῃ Π 709 214. ἀήμεναι: ἀήμενοι Apollonius Sophista 215. = Ν 590 et Σ 67 216. μέγα δ' ἴαχε Σ 228 θεσπιδαὲς πῦρ Φ 381 219. ἔχων V: ἑλὼν ex Ι 656 et Θ 89 δέπας — Ι 656 220. ἀφυσσόμενος: ἀφυσσάμενος δεῦε — Φ 119 223. νυμφίον Il.

ὅς τε: ὅς ῥα Hesychius 226. Ἑωσφόρος φόως ἐρέων Β 49 227. cf. Θ 1 228. ἐμαραίνετο Ι 212 229. ϝοικόνδε — Γ 390 230. οἴδματι — Φ 232 232. κεκμηώς: κεκμηκώς R ϝλυκὺς ὕπνος Λ 610 234. ὅμαδος καὶ δοῦπος Ι 573 235. ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς Β 42 236. Ἀτρεΐδη: Ἀτρεῖδαι R. cf. Η 385 239. Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο Φ 28 242. ἐπιμὶξ — Λ 525 et Φ 16 244. ἐϝὼν: ἰὼν V Ἄϝιδι: Ἀΐδῃ Barnesius κεύθωμαι: κλεύθωμαι V, i. e. πορεύωμαι 245. πολλὸν Η 156 248. ἐν νήεσσι πολυκλήισι Ν 742 249. ὡς — ἐπίθοντο 54 250. = 237 251. τέφρῃ: ὕλῃ V 253. ἄλλεϝον: σύλλεϝον R. cf. Φ 321 ἐς — 243 254. θέντες — Σ 352 256. χυτὴν ϝαῖαν Ζ 464, Ξ 114 259. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἠθέτηται τοῦτο 261. = Ι 366 262. ἱππεῦσιν: ἵπποισιν V 263. ϝυναῖκα ἄϝεσθαι: ϝυναῖκά τ' ἄϝεσθαι Heynius, ϝυναῖκ' ἀϝαϝέσθαι Bentleius et I. H. Vossius ἀμύμονα — Τ 245 264. 513. ὠτώεντα 264. δυωκαιϝείκοσι — Ο 678 266. ἑξετέ': ἑξέτε' Ascalonita. cf. Β 765 βρέφος κυέουσαν: φορέουσαν schol. p. 246 a 8. quae mox αὖτις δὲ τὸ τρίτον 270. 616. ἀμφίθετον ἀπύρωτον 272. Ἀτρεΐδη: Ἀτρείδα R ἀριστῆες Παναχαιῶν: ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί V. cf. 236 273. ἱππῆας: ἱππεῦσιν V διχῶς Ἀρίσταρχος, δεδεϝμένα καὶ δεδεχμένα 277. αὐτούς: αὐτώ schol. p. 468 b 13 279. μώνυχες — Χ 162 280. σθένος V: κλέος 281. ὑϝρὸν ἔλαιον Il. 282. ὕδατι λευκῷ hic et ε 70 284. ἀχνυμένω κῆρ 165 285. ἄλλοι δὲ: ἀλλ' ἄϝε δὴ R 286. = Λ 198 287. ὡς φάτο Πηλεΐδης Λ 245 ἔϝερθεν: ἄϝερθεν V 288. ὦρτο — ἀνδρῶν Η 162 πρώτιστα Bentleius: πρῶτος μὲν 289. φίλος υἱὸς Τ 326 ἱπποσύνῃ — Π 808-9 290. = Η 163 291. ἵππους ὕπαϝε ζυϝόν Π 148 292. ὑπεξεσάωσεν 293. ξανθὸς — Ρ 6 294. ὠκέας — Σ 244 297. Ϝίλιον — 64

300. ὅ ϝ': τόθ' V ἰσχανόωσαν Ρ 572 301. ἐύτριχας 13 302. ἀϝλαὸς — Λ 575 303. πυλοιϝενέες: πυληϝενέες R, παλαιϝενέες V. cf. Β 54 304. ὠ-

κύποδες (Π 368): λευκόποδες Bentleius coll. 310 305. εἰς ἀγαθὰ Ι 102 306. ἐφίλησαν: ἐφίλησεν R 307. ἐδίδαξαν: ἐδίδαξεν Aristarchus 309. τέρμα Bentleius coll. 323 et 462: τέρμαθ' 310. 530. βάρδιστοι τ': ϝ' Palimps οἴω — Φ 533 311. ἀφάρτεροι οὐδὲ: οὔ ϝε R 313. ἐμβάλλεο — Κ 447 314. παντοίην 308, Χ 268, ι 45 παρεκπροφύϝῃσιν 317. ἐρεχθομένη (ε 83 et 157): ἐερϝομένην V 319. ἀλλ' ὅς: ἄλλως Antigonus, ἄλλος Bentleius πεποιθώς: πέποιθε Eustathius 326. ἀριφραδές: ἀριδηλὲς R 327. ἐπὶ αἴης: ἐνὶ ϝαίῃ V 328. καταπύθεται 329. ἐρηρέδαται 284 330. ξυνοχῇσιν ἱππόδρομος 331. = Η 89 332—3. ἠὲ σκῖρος ἔην νῦν αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς V. σκῖρος δὲ ἡ ῥίζα 332. *νύσσ' ἐτέτυκτο: νύσσα τέτυκτο ἐπὶ — Ε 637 333. ποδάρκης — 140 334. τῷ: ᾧ Eustathius 335. αὐτὸν δὲ κλινθῆναι ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου Xenophon Sympos. 4 6, κλινθῆναι δὲ καὶ αὐτὸς ἐυξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ Plato Ion. p. 537 336. τοῖιν: an τοῖον? 337. κένσαι 339. ἄν: μή Plato δοάσσεται Ν 458 340. ποιητοῖο Ε 198 341. κατά — Θ 403 342. ἐλεϝχείῃ: ἀεικίῃ Apollonius Sophista. cf. Δ 314. Χ 100 343. ἔσσεται: ἔσσεαι V 346. Ἀρείονα: Ἀρίονα multi 348. οἵ — Φ 279 ϝ' ἔτραφεν: τέτραφεν R vel τε τράφεν 351. = 301 352. = Η 176 353. = Η 181-2 355. Ἀτρεΐδης — Κ 230 358. μεταστοιχί σήμηνε: σήμαινε R 361. μεμνῇτο: μεμνέῳτο δρόμου: δρόμους Aristarchus 362. ἅμα: ἄρα V 363. τε ϝέπεσσιν: τ' ἐπέεσσιν 364. ἐσσυμένως 172 δ' ὦκα — Γ 14 366. ἵστατ' ἀειρομένη Φ 327 367. δὲ ῥώοντο Apollonius Sophista: δ' ἐρρώοντο μετὰ — Π 149 368. χθονὶ — Π 418 370. = Η 216 et Ν 282 372. κονίοντες — Ν 820 374. ἐφ': αἱ πλείους ἀφ'. cf. Μ 284 378. οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι R 380. μετάφρενον — Π 791 382. 527. ἀμφήριστον 384. μάστιϝα — Τ 395 387. δέ οἱ: δ' ἑοὶ Ptolemaeus ἐβλάφθησαν Π 331 388. ἐλεφηράμενος Il. 389. μετέσσυτο Φ 423

390. ἵπποισιν: ἵπποιιν Eustathius 392. οἱ Hoffmannus coll. P 51: δέ οἱ vulgo 394. = Z 42 395. περιδρύφθη στόμα — Ξ 467 396. θρυλίχθη τώ — 397. = P 695-6 398. ἔχε — T 424 400. ἔθηκεν: ἔδωκεν R 401. = 293 402. δ' — T 399 404. οὔ τι — Δ 286 405—6. ἀθετοῦνται 406. καὶ — 400 410. = Δ 212, unde repositum τὸ δὲ καὶ pro καὶ μὴν. cf. 672 411. κομιδή: βιοτή V 412. καταχτενεῖ: καταχτανεῖ R (Z 409, Ξ 481, Σ 309) ὀξέι — X 72 413. ἀποκηδήσαντε 414. = Θ 191 et X 403 ἐφαμαρτεῖτον 416. στεινωπῷ ἐν ὁδῷ H 143 παραδύμεναι 417. = M 413 419. Ἀντίλοχος — O 582 420. ῥωχμὸς: ῥωϝμὸς Herodianus 421. βάθυνε ἅπαντα: ἔνερθεν Aristophanes 422. τῇ: ᾗ Aristarchus ἁματροχιὰς 423. δὲ — 398 424. παρακλίνας: παρακλινθεὶς V 426. ἱππάζεαι 427. παρελάσσεις: παρελάσσαι 431. οὖρα K 351 κατωμαδίοιο 432. πειρώμενος O 359, Π 590, φ 282 434. δὲ Heynius: ϝὰρ μεθέηκε — N 234 435. συϝκύρσειαν μώνυχες — 279 436. ἀνστρέψειαν: ἀντρέψειαν Ernestius 437. cf. Δ 482, N 508 438. προσέφη — P 684 439. = Γ 365 440. ϝέρρ' — Θ 164 441. * μὴν: μὰν οἴσῃ: ϝ' οἴσῃ R 442. = Θ 184 443. δ' ἔσχατον 284 444. φθήσονται: φθίσονται R 445. ἀτέμβονται Λ 705 446—7. = 417-8 447. τάχα — Θ 117 449. = 372 450. Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀϝὸς N 311 452. ὁμοκλητῆρος — M 273 454. ἄλλο τόσον X 322: ἄλλο δέμας Apollonius Sophista 455. περίτροχον 456. = 271 457. = X 378 458. αὐϝάζομαι 459. 480. παροίτεροι 461. ἔβλαβεν 387 κεῖσε: κεῖθι Zenodotus et Aristophanes 462. βαλούσας: μολούσας R 463. πῃ Aristarchus: πω 464. παπταίνετον Aristarchus: παπταίνεται εἰσορόωντι: εἰσορόωντε R 465. * οὐδὲ δυνάσθη: οὐδ' ἐδυνάσθη 467. hunc post 468. ponunt R κατά V (cf. 341): σύν 468. μένος X 312 469. ἀνασταδὸν I 671 471. ἀθε-

τεῖται 472. ἱππομάχου υἱὸς et ἱπποδάμοιο πάις R. cf. Δ 370 κρατερὸς — 290 473. αἰσχρῶς R. Ὀιλῆος — P 256 474. 478. λαβρέυεαι 474. δ' ἔτ' R: δέ τ' 475. = Γ 327 et Δ 244 477. ἐκδέρκεται: ἐκδέρκετον R 478. οὐδέ — Y 133 479. ἀθετεῖται λαβραϝόρην ἀμείνονες: ἀμύμονες R 480. αὐταί: αὖτε R 481. εἴλιγες 482. Κρητῶν ἀϝὸς — N 259 483. νεῖκος: νίκει V, νείκη R κακοφραδές 485. περιδώμεθον] v. Hermann. Soph. El. 938 486. ἴστορα Σ 501 488. Ὀιλῆος — 473 491. φάτο μῦθον: κατέρυκε. cf. 734 492. = 489 493. ἐπεὶ — Δ 119 494. ῥέζοι: ῥέζῃ R 495. ἐν ἀϝῶνι — 448 496. ἐπειϝόμενοι — 437 497. ϝέκαστος: ἕκαστοι R 499. ὡς — δὲ Θ 167 σχεδὸν ἦλθε Φ 64
500. μάστι: μάστιϝι R κατωμαδόν O 352 501. ῥίμφα — Ξ 282 502. ῥαθάμιϝγες — Y 501 503. δέ. δ' αὖ Plutarchus πεπυκασμένα B 777 504. ἵπποις ὠκυπόδεσσιν E 732 505. ἐπισσώτρων E 725 ἁρματροχιὴ 506. πετέσθην: πέτεσθον V 507. ἀνεχήκιεν H 262 509. = Θ 320 510. *οὐδὲ μάτησεν: οὐδ' ἐμάτησεν. cf. Π 474 511. ἴφθιμος Σθένελος Θ 114 ἐσσυμένως 364 513. ἔλεν ἴφ' Ω 576 514. ἤλασεν — P 614 515. κέρδεσιν 322 517. *ῥα: ῥά τ' 520. οὐραῖαι 521. πολέος — 475 523. δίσκουρα] cf. 431 525. Ἀγαμεμνονέης 295 527. κέν: καί R οὐδ': ἢ Zenodotus. cf. 382 528. = N 246 529. δουρὸς — O 358 530. καλλίτριχες — Σ 223 531. ϝήκιστος 532. 547. πανύστατος II. 533. ὠκέως Zenodotus: πρόσσοθεν enim singulare 534. = Π 5 535. = X 377 ἀϝόρευε: προσηύδα R 536. λοῖσθος ἐλαύνει: ἐλαύνειν Bentleius 537. ὡς — 50 post 538. ἔν τισιν "τὰ τρίτα δ' Ἀντίλοχος, τέτρατα ξανθὸς Μενέλαος, πέμπτα δὲ Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος" 539. ὡς —: ἠδὲ κέλευον V. cf. Δ 380 540. Ἀχαιοί: οἱ ἄλλοι V 541. Ἀντίλοχος — N 400 543. *εἴ: αἴ 545. καὶ — E 356 547. τό κεν: τῷ κ' Bentleius cum R. cf. ϑ 332 548. καὶ — Ξ 337

οὕτως διὰ τοῦ σ, φίλος, πᾶσαι εἶχον 550. πρόβατα Ξ 124 μώνυχες — 435 551. μεῖζον: μεῖζον' Apollonius Sophista 553. τὴν δ' ἐϝὼ οὐ Α 29 555. = Φ 434 et Ψ 333 556. οἱ — Ε 695 557. = Ο 48 προσηύδα: ἀϝόρευεν R 558. ϝοίκοθεν: καὶ οἴκοθεν R. quo recepto Bentleius κέλῃ 561. πέρι: περὶ Ptolemaeus χεῦμα 562. ἀμφιδεδίνηται hic et Θ 405 565. = Α 446 abest a Veneto 566. θυμὸν — Σ 461 568. χερσὶ: χειρὶ V. cf. Κ 328 *τε κέλευσεν: τ' ἐκέλευσεν 569. ϝισόθεος φώς Π 632 573. Ἀρϝείων — Χ 378 574. cf. Σ 502 575. = Χ 106 et Σ 105 581. ἀθετεῖται 583. ῥαδινήν 584. ϝαιήοχον — Ι 183 585. *τι (Θ 81): μὲν 586. = Ν 266 587. ἄνσχεο: ἴσχεο V 588. πρότερος — Β 707 590. τε νόος — Κ 226 591. τῷ — κραδίη Τ 220 592. εἰ καί νύ κε: καί κ' εἴ νύ τι Hermannus 593. ἐπαιτήσειας: ἀπαιτήσειας V 594. διοτρεφές: διαμπερὲς R. cf. Π 499, δ 209 595. ἀλιτρός Θ 361 596. μεϝαθύμου — 541 597. cf. 565 599. ἀλδήσκοντος φρίσσουσιν: φρίσσωσιν R 601. = Φ 73 603. οὐδ' — Υ 183 604. νόον: Antimachus νόημα νεοίη 605. δεύτερον: ὕστερον V ἀμείνονας: ἀμύμονας R 607. = Ι 492 609. ἐπιπείσομαι: ἐπιπείθομαι 610. ἵνα — Α 302 611. ἐμὸς: ἐμοὶ ὑπερφίαλος — Ο 94 617. ϝεῖπε: ἔειπε. cf. Ζ 75, Μ 60 et 210, Ν 725, Υ 375, Ψ 155 618. τῇ νῦν Ξ 218 622. ἀκοντιστὺν ἐσδύσεαι: ἐνδύσεαι V 623. ἐπείϝει: et ὀπάζει et ἱκάνει et ἔπεισι. cf. Θ 103 624. ἐν — 565 625. προσηύδα: ἀϝόρευεν R. cf. 601 626. = Κ 169 627. οὐ — ϝυῖα Ν 512 οὐδ' ἔτι: οὐδέ τι R 629. = Α 670 633. Αἰτωλῶν — Ι 549 634. Ἤνοπος: Οἴνοπος R 635. πάλῃ: πάλην Aristarchus 638. οἴοισίν: οἴῃσίν R 639. πρόσθε βαλόντε 572 ἀϝασσάμενοι: ἀϝασσαμένω V 640. παρ' αὐτόθι R: οὕτως "παρ' αὐτόφι" διὰ τοῦ φ ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς 641—2. cf. Χ 127-8 643. ὥς ποτ' ἔον Α 761 645. πείθεσθαι 48 648. ὥς: ὅς R οὐδέ — Α 561 651. πολὺν καθ' ὅμιλον Ε 334 653. ἄ-

εθλα: ἄεθλον R 656. δέπας — 219 657. = 456 658. = 272 Ἀτρεΐδη: Ἀτρεΐδαι R 661. δώῃ καμμονίην X 257 662. ἀϝέσθω: φερέσθω V 663. ὅ: ὃ Hermannus δέπας — 656 664. = 488 et Γ 226 665. πυϝμαχίης 666. ἥψατο: ἅψατο φώνησέν τε X 296 667. δέπας — 66 670. ἤ — ὅττι E 349 671. πᾶσιν Heynius: πάντεσσ᾽ 672. = 410 τὸ δὲ καὶ: καὶ μὴν V 673. σύν — M 384 676. = K 313 677. ἀνίστατο 635 ϝισόθεος φώς-678. = B 565-6 679. δεδουπότος N 426 682. βούλετο — Π 121 683. παρακάμβαλεν R: plerique παρακάββαλεν. cf. 127 684. ζωὸς — Π 521 686. ἀνασχομένω Γ 362 χερσὶ στιβαρῇσιν M 397 ἅμ᾽ ἄμφω σύν ῥ᾽ ἔπεσον H 255-6 688. χρόμαδος 689. δῖος: θεῖος edit 690. οὐδ᾽ — Y 426 691. φαίδιμα — 63 692. ὑπὸ φρικὸς: ὑπαὶ ῥιπῆς V 693. θὶν᾽ ἐνὶ R, θινὶ ἔπι φρικόεντι schol. p. 571 b 11 φυκιόεντι μέλαν: μέγα V δὲ: τε 694. *ἀνέπαλτο. ἀτὰρ: ἀνέπαλτ᾽· αὐτὰρ 695. φίλοι — Σ 233 697. πτύοντα κάρη — Θ 306 698. *ἄλλο φρονέοντα: ἀλλοφρονέοντα 701. λαοῖσι V παλαιμοσύνης Aristarchus apud Eustathium: παλαισμοσύνης. cf. Θ 103 702. ἐμπυριβήτην. cf. 267 et I 122 703. δυωδεκάβοιον 704. ἔθηκε: ἔθηκαν R 705. τεσσαράβοιον 706. = 657 708. μέϝας — P 715 709. Ὀδυσεὺς πολύμητις Ξ 82 κέρδεα — 322 710. = 685 711. ἄϝκὰς Ξ 346 ἀλλήλων: ἀλλήλους R χερσὶ στιβαρῇσιν 686 712. ὅτ᾽: δ᾽ ὅτ᾽ R ἀμείβοντες ἤραρε — Δ 110 713. = Π 213 714. θρασειάων — N 134 715. κατὰ — Λ 510 716. σμώδιϝϝες B 267 718. ποιητοῖο 340 719. σφῆλαι Il. 721. ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς: ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ V cum Palimps. cf. Φ 270, δ 598 722. μέγας — 708 723. = K 144 724. ἤ μ᾽: ἢ ᾽μ᾽. cf. Φ 226 726. κώληπα 727. ἔπεσ᾽: ἔβαλ᾽ V. cf. ζ 116 729. πολύτλας — K 248 731. ἐν: ἓν Leptines ϝνάμψεν: ϝνάψεν R 733. *ἀναΐξαντε πάλαιον: ἀναΐξαντ᾽ ἐπάλαιον 734. = 491 735. ἐρίζεσθον R:

ἐρείδεσθον vel ἐρίδεσθον V. cf. Ε 172 736. * ἀμφοτέροιιν (Δ 13, Σ 689): ἀμφοτέροισιν ἄεθλα δὲ Bentleius: ἀέθλια δ'. cf. 740 737. ἀεθλεύωσιν: ἀεθλεύσωσιν R 738. = 54 740. ἄεθλα] cf. δῶρα Ξ 238 741. δ' omittit R 742. πᾶσαν — Ι 506 744. ἠεροειδέα Ε 770 746. ὦνον — Φ 41 747. Ἰησονίδης — Η 468 748. ἀέθλια (740): ἀέθλιον 749. ποσσὶ κραιπνοῖσι Χ 138 750. καὶ πίονα: καταπίονα R ex Δ 40 et Ο 473 751. λοισθήϊ': λοισθῆι V. ἡ συνήθεια "λοισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον" (785). 751. 796. ἡμιτάλαντον 752. = 706 753. πειρήσεσθε: πειρήσεσθον Zenodotus 754. = 488 755. ἂν — πολύμητις 708 756. ποσὶ — Υ 410 757. μετενήνεκται ἐνθάδε ἀπὸ τῆς ἁρματοδρομίας (358) 758. τέτατο — 375 759. ἔκφερ': ἔκθορ' Zenodotus. cf. 376 ἐπὶ — δῖος 689 760. γυναικὸς ἐυζώνοιο Δ 429 761. χερσὶ: χειρὶ R 762. πηνίον μίτον: μίτου Eustathius 765. οἱ: ἐκ V ἀυτμένα hic et γ 289 766. ῥίμφα θέων Κ 54 767. ἱεμένῳ: ἱέμενοι V. cf. 371 768. ἀλλ' — δρόμον 373 769. Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι Δ 729 771. = Ε 121 772. ἐπὶ Διομήδους ὀρθῶς ἐτέτακτο, Ε 122. cf. Ν 61 773. ἐπαΐξασθαι: ἐπαΐξεσθαι complures 775. ἐριμύκων Υ 497 776. πόδας — 93 777. στόμα — 395 778. πολύτλας — 729 779. φαίδιμος — Ρ 284 780. βοὸς — 684 781. ὄνθον: ὄνθου Eustathius 784. ἐπ' — Β 270 785. δή: οἱ Palimps 786. καὶ — 752 787. εἰδόσιν Κ 250 ὔμμι Hoffmannus: ὔμμ' 789. ἐμεῦ Hermannus: ἐμεῖ' 790. πρότερος γενεῇ προτέρων δ' schol. p. 372 b 30 προτέρων — 332 791. ὠμογέροντα ἀργαλέον δέ Φ 498 792. ἐριζήσασθαι V: ceteri ἐριδήσεσθαι et ἐριδδήσασθαι 793. ποδώκεα — 35 794. μύθοισιν — Γ 437 795. * μήν: μέν μέλεος Κ 480 798. δολιχόσκιον — Χ 289 799. κατὰ δ': ἠδ' R 801. = 752 802. = 659 803. ταμεσίχροα χαλκὸν Δ 511 804. hunc non habuisse videtur scholiasta A προπάροιθεν ὁμίλου Γ 22 806. ἀθετεῖται. Ἀριστοφάνης δὲ οὕτω γράφει "ὁππότερός κεν πρόσθεν

ἐπιγράψας χρόα καλὸν φθήῃ ἐπευξάμενος διά —" schol. Vict. φθήῃ etiam Cramer. Ox. 1 p. 430 21 διά — Κ 469 810. ἀθετεῖται 811. = 708 812. Τυδεΐδης — 290 813. = Γ 340 814. = Υ 159 815. = Γ 342, unde δερκόμενοι et εἰσορόωντας V 816. = Χ 248 ἰόντες: ἰόντε R 817. σχεδὸν — Ν 526 818. κατ' — Υ 274 821. φαεινοῦ — Λ 253 823. ἀέθλια — 736 824—5. ἠθέτηνται. προηθετοῦντο δὲ παρ' Ἀριστοφάνει 825. = Η 304 826. 839. 844. σόλον 826. αὐτοχόωνον 827. ὃν: τὸν R σθένος — Φ 195 828. ποδάρκης — 55. cf. Ζ 414 829. ἄγα'. ἄγαγ' R 830. = 801 831. = 753 834. *μὴν: μὲν ἀτεμβόμενος Λ 704 836. ὡς — ἔπειτα 811 837. κρατερὸν μένος Π 189 838. δῖος — 689 841. δεύτερος: δεύτερον R Λεοντεὺς — Μ 188 842. μέγας — 811 843. ἀθετεῖται. cf. Θ 192 844. μενεπτόλεμος 836 845. καλαύροπα] Ἀντίμαχος "πάντες δ' ἐν χείρεσσι καλαύροπας ἀκατοέσσας εἷλον" 846. δὲ: δέ θ' ἀγελαίας; Il. 847. τοὶ — Ρ 607 849. νῆας ἔπι γλαφυρὰς Χ 246 851. πελέκεας: πελέκεις R. 851. 858. 883. ἡμιπέλεκκα 853. ἐπὶ ψαμάθοις Λ 486 τρήρωνα — Χ 140 854. ποδός: πόδα V ἧς ἄρ': ἧς γὰρ et ὡς γὰρ V 856. ϝοικόνδε: κλισίηνδε. cf. 275 859. ὥς — ἔπειτα 811 860. = 528 861. = Γ 316 πάλλον: βάλλον Apollonius Sophista 864. = Δ 102 865. μέγηρε δέ οἱ Heynius: μέγηρε γάρ οἱ. Hermannus Orph. p. 779 μέγηρεν γὰρ. cf. Ω 72 867. πικρὸς — Ν 592 869. προτὶ: ποτὶ R 870—1. ἐπεθήκατ' ὀιστὸν τόξῳ· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν Massiliensis. ἐξείλετο (vel ἐξείρυσε) Τεύκρου τόξον· χερσὶ δ' ὀιστὸν ἔχεν Antimachus 872. ϝεκηβόλῳ — Π 513 873. = Δ 120 874. ἵδετο Palimps 875. τῇ: τὴν R βάλε: λάβε Palimps 878. νηὸς — 852 879. ἀπεκρέμασεν ξὺν: σὺν λίασσεν Aristarchus et Buttmannus Lex. 21 2, λιάσθη Massiliensis 880. τῆλε — Π 117 881. = 728 882. πάντας Σ 573 883. κοίλας — Χ 466 884. = 798 885. λέβητ' ἄπυρον 267 ἀνθεμόεντα Β 467

886. θῆκ' — φέρων 799 ἤμονες: ῥήμονες V 887. Ἀτρεΐδης — Π 273 888. = 860 889. = Τ 76 et Ψ 828 890. προβέβηκας — Ζ 125 891. * δυνάμι: δυνάμει ἔπλευ — Ι 54 892. κοίλας — 883 894. κέλομαι — Σ 254 895. = Β 441 896. δόρυ χάλκεον Π 862

Ω

1. λῦτο: λύτο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος Heynius coll. Ψ 3, Τ 277: θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι 2. δόρποιο — Σ 245 5. πανδαμάτωρ Η. 6—9. ἀθετοῦνται. προηθετοῦντο δὲ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει 6. * ἀρετῆτα: ἀνδροτῆτα vel ἁδροτῆτα. cf. Χ 363 7. τολύπευσε Ξ 86 ἄλϝεα: αἱ δημώδεις "ἔρϝα" 8. πείρων Aristarchus, πειρῶν Pamphilus 9. κατὰ — Τ 323 14. ὅ ϝ' ἐπεὶ ζεύξειεν: ὅτ' ἐπιζεύξειεν R ὑφ' — Σ 244 16. Μενοιτιάδαο — Φ 28 17. τὸν δέ τ' ἔασκεν Palimps: τόνδε δ' ἔασκεν. τινὲς δὲ δέασκεν ἀντὶ τοῦ ἐδέσμευεν 18. κόνι ἐκτανύσας: κονίῃ τανύσας R 19. ἀεικείην: ἀεικίην schol. p. 460 a 33 20—1. ἀθετοῦνται 20. αἰϝίδι — χρυσείῃ: αἰϝίδα — χρυσείην Aristarchus κάλυπτε: κάλυψε V 21. = Ψ 187 23—30. ἀθετοῦσι 24. 109. ἐύσκοπον 28. = Δ 165 et Ζ 356 ἄτης: ἀρχῆς V 29. μέσσαυλον Λ 547 30. ἤνησ': ἤνεσσ' R παρ' Ἀριστοφάνει καί τισι τῶν πολιτικῶν "ἣ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνεν". καὶ μᾶλλον οὕτως ἂν ἔχοι· ἀθετεῖ ϝὰρ Ἀρίσταρχος διὰ τὴν μαχλοσύνην τὸν στίχον. Hesiodus apud Suidam "εἵνεκα μαχλοσύνης στυϝερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος" (Proeti filiae) 31. = Λ 493 33. οὔ νύ: οὐδέ V 34. αἰϝῶν — Λ 66 38. κτερίσαιεν: κτερίσειαν V 40. οὔτ' ἄρ: οὔτε R ἐναίσιμοι Ζ 521 43. ϝείξας: μήποτε διὰ τοῦ η ἐϝέϝραπτο εἴξῃ 45. ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῶν Ἡσιόδου (Ο. 316) μετενήνεκται ἠδ': ἢ δ' V 46. * μήν: μέν 47. ὁμοϝάστριον Φ 95 48. ὀδυράμενος: ὀδυρόμενος V 50. ἦτορ ἀπηύρα Λ 115 53. ἀθετεῖται νεμεσσηθείομεν ἡμεῖς Hermann. Orph.

p. 778: νεμεσσηθέωμέν οἱ ἀϝεικίζει — 22 54. κωφὴν Λ 390, Ξ 16 55. = Z 206 56. ἀργυρότοξε Φ 229 59. ϝόνος: παῖς V. cf. E 635 60. ἀτίτηλα E 271 62. ἠντιάασθε: ἀντιάασθε. ἀντιάατε R 63. δαίνυ᾽: δαίνυσ᾽ R 64. = X 182 τινὲς "τὴν δὲ μέϝ᾽ ὀχθήσας" 65. ἀποσκίδμαινε 592 66. 172. 385. 488. 749. 763. * μὴν: μὲν 67. ' οἱ Fιλίῳ: οἱ ἐν Ἰλίῳ. cf. Ψ 631 69—70. = Δ 48-9 71—3. ἀθετοῦνται 71. ἐάσομεν: ἀμήχανον Antimachus 72. ἄμεινον ϝράφειν "νέκυν Ἕκτορος" · ἤ τε Hermannus: εὖ ϝὰρ et ἤ ϝάρ V 73. παρμέμβλωκε Δ 11 νύκτας — X 432 74. ἀλλ᾽ — καλέσειε K 111 θεῶν: θέων V 75. οἱ: τῇ R εἴπω πυκινὸν ἔπος H 375 77. = Θ 409 78. Σάμου τε καὶ: Σάμοιο καὶ R Ἴμβρου παιπαλοέσσης N 33 79. μείλανι πόντῳ 80. μολυβδαίνῃ βυσσὸν: βυθὸν R ὄρουσεν: ἵκανεν Plato 81. ἀϝραύλοιο βοὸς κέρας Ψ 780 ἐμβεβαυῖα: ἐμμεμαυῖα V 82. κῆρα: "πῆμα" ἔνιοι τῶν κατὰ πόλεις cum Platone 83. σπῆι ϝλαφυρῷ Σ 402 δέ τ᾽: δ᾽ ἄρ᾽ V 84. εἵαθ᾽ Aristophanes; εἴαθ᾽ Aristarchus. cf. H 414-5 et schol. O 10 85. ὅς οἱ: ὅς τάχ᾽ Rhianus 86. ἀθετεῖται φθίσεσθ᾽ ἐν: φθίσθαι ἐνὶ R. cf. I 246 et Π 461 87. = Λ 199 88. Θέτι: Θέτις R μήδεα ϝειδώς H 278 89. = T 28 91. ἔχω — Γ 412 92. ἄλιον ϝέπος Σ 324 93. κάλυμμ᾽ 94. ϝέσθος 95. βῆ δ᾽ ἰέναι O 483 ποδήνεμος — Σ 166 96. λιάζετο Ψ 879 97. ἐξαναβᾶσαι Aristarchus: εἰσαναβᾶσαι 98. εὗρον — Κρονίδην Λ 498 99. εἵαθ᾽ ὁμηϝερέες 84 θεοὶ — Φ 518 100. πὰρ — καθέζετο E 906 102. ὤρεξε πιοῦσα: ὤρεξ᾽ ἐπιοῦσα R 103. = X 167 104. ἤλυθες Γ 428 κηδομένη περ E 382 105. ἀλαστὸν: ἄλαστον 109. = 24 ὀτρύνουσι Chia et Masssiliensis: ὠτρύνεσκον 110. προτιάπτω Apollodorus, Aretadas, Neoteles, Dionysius Thrax, προϊάπτω (i. e. προϊάλλω) Aristarchus cum Zenodoto 111. αἰδῶ καὶ φιλότητα Σ 425 113. σκύζεσθαι Δ 23 ἐμὲ — Ξ 257 115. παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν X 508 116. 301. 687. * εἴ: αἴ

117. *Πριάμῳ μεϝαλήτορι* Ζ 283 120. = Ψ 895 121. = Χ 187 122. *ἔνθ'*: *ἐν δ'* V 123. *ἀδινὰ στενάχοντα* Ψ 225 124. *ἐντύνοντ'* Athenaeus: ceteri plerique *ἐντύνοντο* *ἅπαξ νῦν ἐν Ἰλιάδι καὶ ἅπαξ ἐν Ὀδυσσείᾳ* (π 2) *τὸ ἄριστον* 125. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἑνικῶς* "*ἐν κλισίῃ*" *ἱέρευτο*: *ἱερᾶτο* R 126. *πότνια μήτηρ* Ψ 92 127. = Ζ 485: hinc Papyraceus (Philological Museum 1) 129. *σὴν ἔδεαι κραδίην*. cf. Ζ 202 *οὔτε*: *οὐδέ* V 130—2. *ἀθετοῦνται* 130. *ἀϝαθὸν*: *καλὸν* R 132. = Π 852 133. *ἐμέθεν* — *εἰμί* Β 63 134—6. = 113-5 137. *δέξαι ἄποινα* Α 131 138. *δ' ἀπαμειβόμενος*: *δὲ μέϝ' ὀχθήσας* V. cf. Ψ 93 139. *ἐν ἄλλῳ* "*τῇ εἴη· ὃς δῶρα φέρει*" *ἄϝοιτο*: *ἄροιτο* editi 140. *πρόφρονι θυμῷ* Θ 28 141. *ἀϝύρι*Papyr: *ἀϝύρει*. cf. Π 661 142. *πρὸς* — Γ 155 143. *ἐς* — Ο 169 144. *βάσκ'* — *ταχεῖα* Ο 158 145. *Πριάμῳ μεϝαλήτορι* 117 *Ϝίλιον εἴσω* Σ 58 146—7. = 118-9 148. *οἶον*: *οἶος* V 149. *ϝεραίτερος* Ι 60 *ἰθύνοι*: *ἰθύνῃ* R 150. *ἠδὲ*: *ἤ κε* R, *ἤ κε* V 152. *μηδέ* — *θάνατος* Κ 383 157. 186. *ἄσκοπος* *ἀλιτήμων* 159. = 77 163. *ἐντυπὰς* *ἐν χλαίνῃ*: *ἡ χλαίνῃ* schol. Vict. *καὶ ἄμεινον* 164. *κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι*: *κεφαλήν τε καὶ αὐχένα* R *τοῖο ϝέροντος* Ι 469 165. *καταμήσατο*: *κατεμήσατο* Apollonius Sophista cum Papyr et Veneto *ϝεῇσιν*: *φίλῃσιν* V 166. *δῶμα ϝιδὲ* Hermannus: *δώματ' ἰδὲ* 167. *τῶν μιμνησκόμεναι* 9 *πολέες* Ζ 452 168. = Ν 763 170. *τρόμος* — Ξ 506 171. *Δαρδανίδη Πρίαμε* Χ 352 173. *φρονέουσα*: *φορέουσα* schol. p. 12 a 20 *Διὸς* — Β 26 174. = Β 27 175. *σε κέλευεν* V: *σ' ἐκέλευσεν* 176—87. = 147-58 179. *ἠδὲ*: *ηε* Papyr, *ἤ κε* R 181. *τάρβος*: *τάρβει* R 182. *τοῖος ϝάρ τοι* Φ 289 188. = Α 210 189. *ἄμαξαν ἐύτροχον* 150 191. = Ζ 288 192. *κέδρινον* *ϝλήνεα* *κεχάνδειν*: *κεχάνδῃ* Aristarchus, *κεκεύθει* Massiliensis 193. *φώνησέν τε* Ψ 666 194. *Διόθεν* Ο 489 195—6. = 145-6 198. *μένος καὶ θυμὸς* Χ 346 *ἄνωϝεν* Ari-

starchus, ἔξω τοῦ ῑ: ἀνώϝει 199. ἔσω 145, 184 στρατὸν — Τ 196
200. ἀμείβετο: ἀνήρετο Aristarchus 201. cf. Ε 472
202. ἔκλε᾽: ἐκλέ᾽ Ptolemaeus 204. πολέας — Δ 296
205. ἐξενάριξε: τινὲς "ἐξήνεξε" τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλε ὑποτάσσουσι στίχον ὡς ἐλλείποντος τοῦ λόϝου "ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες" vel "οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν" 207. ὅϝε Papyr: ὅδε 208. οὐδὲ — αἰδέσεται Χ 124 209. μοῖρα — Τ 410
210. = Υ 128 211. = Σ 283, Χ 508 213. ἄντιτὰ Apollodorus et Callistratus, ἄντιτα Ptolemaeus
214. οὔ ϝε: αἱ κοιναὶ "οὔτι" κακιζόμενον
215. πρὸ: πρὸς Papyr cum aliis. cf. Δ 156, Θ 57
217. ϝέρων Πρίαμος Χ 25 218. κατερύκανε: κατερύκακε R 219. ἐν: ἐνὶ R. cf. Μ 218 οὐδέ — Σ 126 220. ἐκέλευεν: ἐκέλευσεν R 221. ἤ οἳ: οἷοι Eustathius θυοσκόοι Il.: θυοσκόποι R. cf. Δ 62 222. = Β 81 224. εἶμι — ἔσσεται 92 ἅλιον ἔπος: ἁλίη ὁδὸς Eustathius 225. Ἀχαιῶν — Χ 575 227. ἀϝκὰς Ξ 364 228. φωριαμῶν hic et ο 104 ἐπιθήματα ἀνέῳϝεν Π 221 230. δ᾽ ἁπλοΐδας: διπλοΐδας R. cf. Γ 126 τάπητας Κ 156 231. καλὰ: λευκὰ Papyr cum aliis. cf. Β 43, Θ 22 232. = Τ 247 234. δὲ — ὅ Δ 632 235. ἐξέσίην Aristarchus et Nicias, ἐξεσίην Neoptolemus Parianus, ἐξεσίηνδ᾽ R 236. ὁ ϝέρων 217
237. λύσασθαι — υἱὸν 195 238. ἔπεσσ᾽ αἰσχροῖσιν Ν 768 239. λωβητῆρες Β 275, Δ 385 ἐλεϝχέες Δ 242 240. ὀνόσασθ᾽ Aristarchus: οὔνεσθ᾽, unde οὔνοσθ᾽ Buttmann. Gr. 2 p. 257**) 241. Κρονίδης Ζεὺς Φ 570 ἔδωκεν: ἔθηκεν R 243. δὴ ἔσεσθε: δησεσθαι Papyr 245. πόλιν κεραϊζομένην Π 830
246. δόμον — Ξ 457 248. ἠ καὶ σκηπανίῳ Ν 58
250. Ἀντίφονον: ἀμφίφονον Papyr a prima manu
252. ὁ ϝεραιὸς 236 ἐκέλευεν: ἐκέλευσεν R
253. κατηφόνες: κατηφέες Crates εἶθ᾽: αἴθ᾽
254. θοῆς ἐπὶ νηυσὶ Φ 135 256. Τροίῃ ἐν εὐρείῃ Ν 433 257. ἱππιοχάρμην Ζ 469 260. ἐλέϝχεα Β 235 262. ἀρπακτῆρες: ἁρπαστῆρες schol. p. 531 b 20 265. = Ψ 446 266. ἄμαξαν — 179

267. πείρινθα — 190 269. οὐκ ἦν παρὰ Ζηνοδότῳ πύξινον ὀμφαλόεν: ὀμφαλόεντ' schol. D cum cod. Lips. qui etiam ἀρηρότα. Hermannus (Orph. p. 705) ὀμφαλόειν 270. ζυϝόδεσμον 272. πέζῃ κρίκον ἕστορι: ἕκτορι V 274. ϝλωχῖνα ἔκαμψαν: ἔϝναμψαν plerique, ἔϝαμψαν Heynius coll. ϝαμψώνυχες 276. ἀπερείσι' — Λ 134 277. κρατερώνυχας Π 732 ἐντεσιϝεργούς 278. δόσαν — Π 381 279. ἵππους ὕπαϝον ζυϝῷ Ψ 291 ὁ ϝεραιός 252 280. ἐπὶ φάτνῃ Ο 263 282. ἔχοντες Papyr: ἔχοντε 283. ἀϝχίμολον — ἦλθε Π 820 τετιηότι — Ρ 664 286. = Ξ 297 287. τῇ Ξ 219 288. ἀνδρῶν: ἐχθρῶν R 290. εὔχευ: εὔχεο Papyr. Ven. alii κελαινεφέι — Ζ 267 292. ταχὺν: ἑὸν V. cf. 296 293. ϝευ: οὗ Zenodotus, οἱ R. cf. Β 118 μέϝιστον: μάλιστα 294. ἐν ὀφθαλμοῖσι Λ 587 295. Δαναῶν ταχυπώλων (Ο 320): χαίρων ἐνὶ θυμῷ V 296. τοι: σοι Papyr εὐρύοπα Ζεύς Ρ 545 297. = Ι 517 298. μάλα — Ξ 375 299. = 64 et 217

300. τόδ': τόϝ' R ἐφιεμένῃ: ἀφείεμεν οὐδ' Papyr

301. αἴ — Ι 172 304. ταμίῃ μετὰ χερσὶν Massiliensis ἀθετεῖται, ὅτι παρὰ τὸ σύνηθες αὐτῷ χέρνιβον τὸ ἀϝϝεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ὕδωρ, ὡς ἡμεῖς· τοῦτο δὲ αὐτὸς εἴωθε καλεῖν λέβητα, τὸ δὲ κατὰ τῶν χειρῶν διδόμενον ὕδωρ χέρνιβα. (cf. Thiersch. Abhandl. der Münchner Akad. 6 2 p. 386). χέρνιβά τ' Bentleius πρόχοον Il. 306. — εἰσανιδών 307. = Π 231-2 307. ϝέπος — Ρ 119 308. = Η 202 309. * ἐλθέμεν: ἐλθεῖν . 310-3. = 292-5 314. = Π 249 315. = Θ 247 316. μόρφνον περκνὸν 318. ἐΰ κληῗσ' Tryphon, ἐυκλήϊς Aristarchus 320. διὰ V cum Papyr: ὑπὲρ. cf. β 154 321. φρεσὶ — Ψ 600 322. ϝεραιὸς ἑϝοῦ: ϝέρων ξεστοῦ V. ita Papyr. cf. Ν 26 326. μάστιϝι — Ψ 642 328. πόλλ': οἶκτρ' R ὡς εἰ θανατόνδε: ὡς εἰς θάνατόν ϝε R 329. οὖν: ἐκ schol. Ε 26 πόλιος: πόλεος V 330. = Γ 313 ἄψορροι: ἄψορρον Ambros 331. Ζη-ν' Aristarchus. cf. Ξ 265. ζῆν etiam Papyr 332. πρόφα-

νέντε: καταβάντε Chia. cf. *P* 487 333. υἱὸν φίλον 237
335. ἑταιρίσσαι: quidni ἑταιρῆσαι? cf. *N* 456
336. κοίλας ἐπὶ νῆας *Ψ* 892 337. μήτ' ἄρ τις: μή τίς
ϝε Bentleius τε: τι R 339. = 120 et *Φ* 497
340. = *Ξ* 186 341. ἐφ' ὑϝρήν *Ξ* 308
342. = *H* 446 et *M* 207 344. ἐθέλει: αἱ κοιναὶ "ἐθέ-
λῃ". omittit versum Papyr 345. κρατὺς — *Π* 181
346. ἄρα: ἄρ' ἐς V 347. βῆ δ' ἰέναι 95
αἰσυμνητῆρι Aristarchus, non αἰσυητῆρι 348. ὑπηνήτῃ hic
et κ 279 351. ἐπὶ κνέφας ἤλυθε *Λ* 475 352. ἐξ
ἀϝχιμόλοιο 353. ποτὶ: προτὶ R φώνησέν τε
193 354. φραδέος νοῦ Bentleius coll. κ 240:
νόου 359. ἐνὶ: ἐπὶ Venetus cum aliis. cf. *Λ* 669
ϝναμπτοῖσι: ϝναπτοῖσι R 363. = *K* 386
364. μένεα — *Λ* 508 365. ἀνάρσιοι Π. 366. θοὴν
— *K* 468 367. ὀνείατ' *I* 91 ἄϝοντα: ἔχοντα
R 369. = *T* 183 ἀπαμύνασθαι: ἐπαμύνα-
σθαι R χαλεπήνῃ: χαλεπαίνῃ Papyr 370. κακά:
κακὸν V cum secunda manu Papyr καὶ δέ: ἠδέ vel
ἀλλά Eustathius 372. ϝέρων — 217 373. πῃ:
δὴ V φίλον τέκος *X* 183 ὡς — *P* 180
374. ἔτι: εἴ V ὑπερέσχεθε — *I* 420 375. ὁδοι-
πόρον 376. αἴσιον: αἴσιος Papyr δέμας:
μέϝας Papyr εἶδος — (*X* 370): ἀτειρέα φωνήν R et
N 45 377. πέπνυσαι νόῳ νόον R
378. = 217 et 339 379. = *Ψ* 626 ἔϝειπες:
ἔειπας Papyr 380. = *K* 405 381. κειμήλια
— *I* 330 382. τοι τάδε περ R: περ τάδε τοι
385. ἐπεδεύετ' *N* 310, *P* 142, *Ψ* 483 386. = 372
387. τίς — φέριστε *O* 247 τέων δ' ἐξ — 377
388 ὅς: ὥς Cramer. Ox. 1 p. 448 31 cum Veneto et
Eustathio ἔνισπες: ἐνίσποις Cramerus 389. =
378 391. πολλὰ: πάϝχυ Papyr μάχῃ — Θ
448 392. νηυσὶν ἐλάσσας: νηυσὶ πελάσσας Papyr
394. ἡμεῖς — θαυμάζομεν *B* 320 396. ϝὰρ:
μὲν Papyr 398. ὅ ϝ': ὅδ' plerique 399. ἕξ δέ
ϝοι: ἕξ δὲ τῷ V
400. τῶν — κλήρῳ: μεταϝράφουσι "τοῖσι δὲ πρῶτον ὑπηνήτης
κλήρῳ λάχον *Ψ* 862 ἕπεσθαι: ἱκέσθαι R
402. ϝελίκωπες — *Λ* 389 403. οἶδε: οἶϝε

Papyr 404. ἐσσυμένους πολέμου Ν 315 βασιλῆες — Ψ 36 405—504. a recentiore manu habet Venetus 405. = 386 407. ἀληθείην Ψ 361 409. μελεΐστὶ Il. 410. = 389 413. δυωδέκατοι δέ τοι ἤδη Papyr 414. εὐλαί Τ 26 415. αἵ — Τ 31 417. ἕλκει ἀκηδέστως Χ 465 φανήῃ Papyr: φανείη 418. ἐπελθών: ἀπελθών Papyr 419. ἐϝερσήεις. cf. 757 420. μιαρός φησὶν Ἀριστοτέλης εἰρηκέναι Ὅμηρον "μύσεν δὲ περὶ βροτόεσσ' ὠτειλή." τοῦτο δὲ τὸ ἡμιστίχιον οὐδὲ φέρεται. schol. Vict. 421. πολέες — [cf. Χ 371 ἐν: ἐπ' schol. p. 560 a 7 cum Papyr. 422. ἑῆος: ἑοῖο Papyr 423. ἀθετεῖται 424. = Ρ 567 et Ω 200 427. ἐνιμμεϝαροισι Papyr θεῶν — Ν 68 428. τῷ: τῶν V ἀπομνήσαντο Papyr, ἐπεμνήσαντο R. cf. Ρ 103 429. δέξαι: δέξο R 430. τε: δὲ Papyr ῥῦσαι Ρ 645 432. = 410 433. = 390 et 219 434. ὅς με κέλεαι = Σ 286, unde correctum quod vulgo erat κέλῃ 436. συλεύειν: μωμεύειν Papyr ϝένηται: ϝένοιτο idem 437. δ' ἂν: μὲν Papyr 439. οὐκ ἄν: οὔ κέν Palimps et Papyr, οὔκουν R ὀνοσσάμενος] cf. Δ 539, Ι 55, Ρ 398 440. ἢ καὶ ἀναΐξας Λ 584 441. = Ρ 482 μαστειϝα prima manus Papyr, μαστιϝϝα secunda 442. = Ρ 456 445. διάκτορος — 432 446. ὀχῆας: ὀχῆα R 447. ἐπ' ἀπήνης: ἐπένησεν R 448. κλισίην — 431 449. 452. ποίησαν: δείμαντο Bentleius 451. ὄροφον: ὀροφόν V λειμωνόθεν 453. ἐπιβλής 454. ἐπιρρήσσεσκον: επερησεσκον Papyr. qui 456. επειρησεσκε 455. ἀναοίϝεσκον 457. ἐριούνιος Υ 72 458. ποδώκεϊ — Ψ 249 459. χθόνα Palimps: χθονί. cf. Γ 265, Λ 619 φώνησέν τε 353 460. θεὸς ἄμβροτος Υ 358 463. νεμεσσητὸν — Ξ 336 467. θυμὸν — Ρ 123 468. ὣς — ἀπέβη Ρ 673 μακρὸν — Σ 142 469. ἐξ — Π 733 470. καταῦθι: κατ' αὖθι 471. ἵππους: ἵππους θ' R 473. τὼ R: τῷ 474. ὄζος: υἱὸς Papyr. cf. Ψ 841 475. ποίπνυον] v. Buttmann. Lex. 45 20 extr. 478. λάβε ϝούνατα 465 479. ἀνδροφόνους: παιδοφόνους Papyr. cf. 506 482. ἔ-

χει: ἔχεν Papyr ex Δ 79 483. Πρίαμον — 386
486. μνῆσαι: μνήσεο Apollonius Sophista σοῖο: σεῖο Ze-
nodotus θεοῖς — Ψ 80 487. ὥς περ: οἷος Heraclides
ἐπὶ — Χ 60 488. περιναιέται: περιναί-
ται R ἐόντες: ἐόντος V, ἵν᾽ ᾖ χωρὶς σοῦ ὄντος
489. ἀρὴν — Π 512 491. καὶ ἔλπεται Bentleius coll. X
609: ἐπί τ᾽ ἔλπεται. ἐπεὶ ἔλπεται schol. D 492. φί-
λον υἱὸν 333 Τροίηθε μολόντα: Τροίηθεν ἰόντα R
493—4. = 255-6 495. ἐννεακαίδεκα: ἐννέα
καὶ δέκα Pamphilus 498. θοῦρος Ἄρης Ε 507
ὑπὸ — Ρ 349 499. οἶος — εἴρυτο Χ 507
500. ἀμυνόμενον Ο 496 501. νῆας -502. = Α 12-3
503. θεοὺς Ἀχιλεῦ: φέριστε θεοὺς R 505. ἐπιχθόνιος
βροτὸς Α 272 506. χεῖρ᾽ ὀρέϝεσθαι: χεῖρας ὀρέξαι
Eustathius 507. ἵμερον — Ψ 153 509. Ἕκτορος
— Σ 149 510. προπάροιθε — Ἀχιλῆος Υ 324
ἐλυσθείς: λιασθείς R. omittit Papyr. cf. Ψ 393 511. αὖτε:
αὖτις R 512. στοναχὴ: στεναχὴ Zenodotus
513. ϝόοιο τετάρπετο Ψ 10 514. ἀθετεῖ ὁ Θρᾷξ
516. πολιόν — Χ 74 517. = Ψ 625 518. ἆ δειλ᾽
Ρ 201 δή: μάλα R 519—21. = 203-5 521. ἐξε-
νάριξα: ἐξενάριξε Papyr 522. ἄλϝεα: αλλαϝε Papyr
523. ἐάσομεν — Τ 65 524. τις πρῆξις: τίς τ᾽ ἄνυσις V ex Β
347. cf. 550 525. ἐπεκλώσαντο Π. 526. ἀχνυμέ-
νοις: ἀχνυμένους R 527. πίθοι Π. ἐν Διὸς οὔδει Θ
385 528. κηρῶν ἔμπλειοι, ὃ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὃ δειλῶν
Plato et Plutarchus δὲ: δέ τ᾽ Bentleius 529. Ζεὺς —
Μ 252 531. λωβητὸν 532. βούβρωστις
534. Πηλῆι — Π 867 535. ϝενετῆς Π. ἐπ᾽:
ἐς Papyr 536. ὄλβῳ τε πλούτῳ τε = Π 596
540. παῖδ᾽ ἔτεκεν Apollonius Sophista: παῖδα τέκεν
παναώριον 541. τηλόθι — 86 544. ἄνω: ἔσω
Iulianus . Μάκαρος: μακάρων Papyr ἕδος: πό-
λις Strabo ἐντὸς — Χ 121 546. τῶν Aristar-
chus: τῷ 549. ἄνσχεο: ἄσχεο Hesychius, ἴσχεο Stobaeus
550. υἷος ἑοῖο Zenodotus, υἱέος αἰνῶς Stobaeus
552. = 405 553. μή μέ πω: μήπω μ᾽ schol. ad Υ 464,
μηδέ πω R 554. κῆται Papyr: κεῖται 555. δέ-
ξαι — 137 556—8. ἀθετοῦνται 556. φέρομεν:
φέρομαι Tryphon 557. ἐς πατρίδα ϝαῖαν Ψ 145

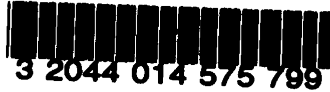
ἔασας: ἔασας (i. e. ἤδυνας) Didymus et Hermappias. ἐπεί με πρῶτ' ἐλέησας Dionysius 558. abest a Papyr φάος ἠελίοιο Ψ 154 559. = Χ 344 561. Διόθεν — 194 562. = Χ 428 et Δ 538 564. θεῶν τίς σ': θεός σέ τις R θοὰς — Ρ 622 565. κε Aristarchus, non κεν. κεν Papyr οὐδὲ — Μ 382 566. οὐδὲ: οὔτε V φυλάκους: φυλακοὺς Aristarchus, φύλακας Papyr κ': τ' Venetus ὀχῆας (446): ὀχῆα V, ὀχεῖα R 567. μετοχλήσειε: μετοχλίσσειε 568. ἐν ἄλϝεσι: ἐνὶ φρεσὶ V θυμὸν — 467 ὀρίνῃς: ορεινοις Papyr 570. Διὸς ἐφετμάς Ο 593. Hesiodus (Ο. 330) ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα 571. = Δ 30 572. δ' οἴκοιο: δὲ δόμοιο Hoffmannus 573. οὐκ — ϝε δύω Β 822 576. ἵππους: ἵππους θ' R 577. καλήτορα τοῖο ϝέροντος 164 578. ἐυξέστης: ἐυξέστου. cf. 275 et 590. ἐυσσώτρου V et Papyr 579. = 276 580. ἐύννητον — Σ 596 581. δοίη Papyr: δῴη 584. χόλον: ϝόον Herodianus; alii κότον οὐ ϝερύσαιτο: οὐ κατερύκοι V, οὐ κατερύξῃ R 585. φίλον ἦτορ 50 586. Διὸς — 570 591. = Ψ 178 φίλον τ' Eustathius: φίλον δ' 593. εἰν Ἄϝιδός περ Ν 415 594—5. ἀθετοῦνται 595. ἀποδάσσομαι Ρ 231 ὅσσ': ὡς Papyr 598. τοίχου τοῦ ἑτέρου = Ι 219 599. ἐκέλευες: ἐκέλευσας et σὺ κέλευες R 600. ἅμα δ' ἠοῖ: ἠοῖ δ' ἅμα R. cf. Ι 618 601. νῦν δὲ μνησώμεθα Τ 148 603. τῇ περ: τῇσπερ et ᾗπερ R 603. 664. ενιμμεϝαροισιν Papyr 604. υἱέες: υἱεῖς V 605. ἀργυρέοιο — Δ 49 606. Ἄρτεμις — Υ 39 607. εἴσασκετο Papyr: ἰσάσκετο 610. φόνῳ Κ 521 611. κατθάψαι: καθθαιψαι Papyr Κρονίων: χρονειων Papyr 612. θεοὶ — Ρ 195 614—7. ἀθετοῦνται. προηθετοῦντο δὲ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει 615. ὅθι — Β 783 616. Ἀχελώιον: ἀχελήιον vel ἀχελήσιον V 622. σφάξ': σφάζ' R ἔδερόν — ἄμφεπον Ψ 167 εὖ — Μ 85 623—4. = Δ 465-6 625. σῖτον-626. = Ι 216-7 627—8. = Ι 91-2 629. Δαρδανίδης Πρίαμος Χ 352 634. = Φ 149 et 386 635. νῦν: δή schol. ad Τ 398

κεν: καὶ Papyr 636. ταρπώμεθα: παυσώμεθα Aristarchus χοιμηθέντες: κοιμηθέντε Papyr 638. ὤ-λεσε — P 616 639. πέσσω: πάσχω R. cf. 617 640. = Λ 773 et X 414 642. λαυκανίης: λευκανίης R cf. X 325 643. δ' — I 658 κέλευσεν: κέλετε R 644. δέμνια Π. ῥήγεα Π. 645. ἐν-βαλέειν Papyr, et 648. ενκονεουσαι, 709. ξύνβληντο, 712. ανγι-σταθ' 649. = Π 744 et Ω 559 652. βουλὰς βουλεύουσι K 327 653. = 366 654. αὐτίκ' ἂν: αὐτίκα δ' Papyr Ἀγαμέμνονι — T 35 655. ἀνάβλησις B 380 γένηται] v. Buttmann. Lex. 2 p 51 ima 656. = 380 κατάλεξον: ἀγόρευσον R 657. ποσσῆμαρ 659. = 552 661. ῥέ-ζων: ῥέξας Eustathius θείης: θήσεις R 662. ἐ-έλμεθα M 38 663. ἀξέμεν] cf. ἄξειν Π 832 δὲ: γὰρ Aristarchus 664. γοόωμεν Papyr: γοάοιμεν 665. δαινῦτο Philoxenus: δαίνυτο 667. πολε-μίξομεν: πτολεμίξομεν Papyr 668. = 432 et Φ 149 669. = Φ 223 670. πόλεμον τόσσον Papyr cum R: τόσσον πόλεμον ὅσσον: ὡς σὺ Eustathius 671. ὣς ἄρα φωνήσας 468 ἐπὶ καρπῷ χεῖρα Φ 489 672. δεξιτερήν: δεξιτερηι Papyr 673. πρό-δόμῳ I 473 αὐτόθι: αὐτοῦ Papyr 674. = 282 675. = I 663 676. δὲ: δ' ἄρ V, δ' ἄρα R 677. = B 1 678. = K 2 εὗδον: ηυδον Papyr 679. Ἑρμείαν ἐριούνιον 457 ὕπνος ἔμαρπτεν = Ψ 62 681. ἱεροὺς K 56 682. = Ψ 68 683. σοί γε μέλει: σοι μέλλει R 685. ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν P 148 εἴασεν 557, 569 φίλον υἱὸν 492 686. κε: κεν Papyr 688. γνώῃ Papyr cum R: γνοίῃ γνώωσι — Ψ 661 689. ὣς — γέρων Λ 38 690. τοῖσιν δ': τοῖσι δ' ἄρ' R ἵππους — 576 692–3. = Φ 1-2 692. omittunt Papyr Venetus Harlejanus 694. ἀπ-έβη — 468 695. = Θ 1 696. στοναχῇ: στε-ναχῇ Papyr 697. φέρον: ἄγον V οὐδέ τις — 691 699. ϝικέλη — T 282 701. ἑστεῶτ' Aristarchus: ἑσταότ' ϝαστυβοώτην] cf. 577 702. ἡμιόνων: ημιονω Papyr 703. ἀάσχετον E 892 711. ἄμαξαν ἐύτροχον 266 713. πρό-

παν — Τ 162 717. ἄσεσθε: ἄσεσθαι Papyr. alii ἄσασθε ϝϝάρωμι: ϝϝάροιμι et ϝϝάρωμαι libri δόμονδε: πόλινδε V 719. οἱ δ᾽: ἀλλ᾽ R κλυτὰ δώματα Ν 21 720. τρητοῖς ἐν λεχέεσσι Γ 448 ἀοιδούς Il. 721. θρήνων: θρήνους Papyr. Ven. alii ἐξάρχους 722. δὴ θρήνεον V: ἄρ᾽ ἐθρήνεον ἐπὶ — Χ 515 723. τῇσιν: τοῖσιν V Ἀνδρομάχη λευκώλενος Ζ 377 724. ἀνδροφόνοιο: ἱπποδάμοιο Papyr μετὰ — Ο 717 725. νέος: νέον Zenodotus ὤλεο: ᾤχεο schol. α 1 726—7 = Χ 484-5 726. δ᾽ ἔτι: δέ τε V 728. κατ᾽ ἄκρης Ν 772 730. ῥύσκευ Χ 507 καὶ — Χ 63 731. νηυσὶν ὀχήσονται: νηύσ᾽ οἰχήσονται R ϝλαφυρῇσιν Χ 392 732. μὲν: δὴ R 735. ἑλών: ἔχων schol. ad Τ 126. cf. Α 323 λυϝρὸν — Υ 296 738. ἄσπετον — Τ 61 739. ἐν — Ν 286 740. κατά: περι Papyr 741. = Ρ 37 ἀρητὸν: ἄρρητον R 744. = 75 et Α 108 εἶπας: εἶπες plerique 745. μεμνήμην Eustathius: μεμνοίμην R νύκτας — Σ 340 746. = Χ 515 747. τῇσιν: τοῖσιν R Ἑκάβη — Χ 430 749. ζωός Χ 436 750. οἱ δ᾽: ηδ᾽ Papyr καὶ — 428 751. πόδας — 649 752. ἕλεσκε: ἕλῃσι V ἁλὸς ἀτρυϝέτοιο Α 327 753. ἀμιχθαλόεσσαν: μιχθαλόεσσαν Antimachus 757. ἑρσήεις 419 758. ἀργυρότοξος — Κ 515 759. ἀϝανοῖς βελέεσσιν: ἀϝανοῖσι βέλεσσιν Papyr κατέπεφνεν: καταπέφνῃ V cum Papyr 760. ὡς — κλαίουσα 746 ὄρινεν: ἔϝειρε Papyr 761—2. = 747-8 764. ἄϝαϝε: ἄϝαϝ᾽ ἐς R ὤφελλ᾽ ἀπολέσθαι V ex Η 390 767. ἀσύφηλον Ι 643 768. ἐνίπτοι: ἐνίσσοι V, ἐνίσποι R 769. ϝαλόων — Ζ 378 770. αἰεί: ἦεν V cum Papyr 771. ϝε ϝέπεσσι: ϝ᾽ ἐπέεσσι παραιφάμενος Α 577 772. ἀϝανοφροσύνῃ Il. καὶ — Β 180 773. θ᾽ ἅμα: μάλα R ἔμ᾽ ἄμμορον: ἐμὸν μόρον V ἀχνυμένω — Ψ 443 774. τίς μοι: μοι τις Papyr ἐνὶ — Ν 433 775. πεφρίκασιν Α 383 776. = 746 779. πυκινὸν λόχον Δ 392. cf. Ζ 187 780. μελαινάων — Ρ 383 782. ὑπ᾽: ὑφ᾽ R 783. ζεύϝνυσαν: ζεύϝνυον R

784. τοί γε: δή σφιν Papyr 785. ῥοδοδάκτυλος V: φαεσίμβροτος. cf. Z 175 786. θρασὺν Ἕκτορα 72 δακρυχέοντες: ἀχνύμενοι κῆρ V. cf. Ψ 165 788. = A 477 789. πύρην: πυρη Papyr. cf. H 34 κλυτοῦ: κριτος Papyr 790. = A 57. abest a Papyr. Ven. aliis 791–3. = Ψ 237-9 793. ὀστέα: ὄστεα V λεύκ' ἐλέγοντο Papyr: λευκὰ λέγοντο 794. κατείβετο — O 37 796. καλύψαντες: καθάψαντες V 798. καταστόρεσαν Papyr: κατεστόρεσαν 799. σῆμ' ἔχεαν Ψ 45 σκοποὶ εἵατο Σ 523 800. ἐφορμηθεῖεν: ἐφορμήσειαν R 801. = Ψ 257 802. συναγειράμενοι: συναγειρόμενοι R δαίνυντ' ἐρικυδέα: δαινυν περικυδεα Papyr 803. διοτρεφέος — A 338 804. Ἕκτορος — Π 717. τινὲς γράφουσιν "ὣς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος· ἦλθε δ' Ἀμαζών, Ἄρηος θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀνδροφόνοιο".

Typis Caroli Schultzii Berolinensis.
Kommandanten-Strasse 72.

3 2044 014 575 799

